

Florian Bichir

Surghiunit pentru credință

*– ÎPS Dr. Onufrie Pop,
Arhiepiscop de Sondrio și Vercelli
la 55 de ani de viață și 30 de ani de slujire
la altarul Ortodoxiei –*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OMAGIU. POP, Onufrie

**Surghiunit pentru credință : ÎPS dr. Onufrie Pop,
arhiepiscop de Sondrio și Vercelli la 55 de ani de viață și 30 de
ani de slujire la altarul Ortodoxiei / Florian Bichir. – Timișoara :
Mirton, 2011**

ISBN 978-973-52-1098-4

28(498) POP, O.

929 Pop, O.

FLORIAN BICHIR

ȘURGHII PENTRU CREDINȚĂ

- ÎPS Dr. Onufrie Pop,
Arhiepiscop de Sondrio și Vercelli
la 55 de ani de viață și 30 de ani
de slujire la altarul Ortodoxiei -

EDITURA MIRTON
Timișoara
2011

*Tuturor ostenitorilor ortodocși,
cu rugămintea de a fi pomenit în rugăciunile lor*

CUPRINS

<i>În loc de prefață: De ce am acceptat?</i> (Florian Bichir)	7
ÎPS Dr. Onufrie Pop Biografie	11
ÎPS Dr. Onufrie Pop la 55 de ani (†AVONDIOS)	15
Destinul unui om (Ioan Gheorghe Oltean)	25
Câteva precizări istorice și canonice (Florian Bichir)	66
Acte diplome	99
Correspondența	147
Articole din presă	431
Album foto	1015

În loc de prefață: De ce am acceptat?!

Cred cu tărie în pronia divină. Dați-mi voie pentru început să redau un articol de-al meu „Tristețea celui «mereu fericit»” apărut în cotidianul „Libertatea” din 13 iunie 2011. Nu din vanitate, ci pentru că acesta explică multe.

„În preajma sărbătorilor mari, dar nu numai, citesc cărți de teologie, pe care le ador. Din Italia am primit recent trei volume groase, excepțional tipărite la Timișoara, la editura Mirton: “Misiunea socială a bisericii”, “De la cuvânt la faptă” și “Lumină pentru suflet”.

Toate semnate de doctor conferențiar universitar Onufrie, Arhiepiscop Ortodox titular de Sondrio și Vercelli -Italia, Exarh pentru Europa de Est. Sub această titulatură destul de stufoasă, aproape nobiliar-aristocratică, am fost uimit să-l regăsesc pe părintele Octavian-Olivian Pop, odinioară preot-capelan la Penitenciarul Găești. Un monah deosebit, cu care sporovăiam după-amiezi întregi în biroul vrednicului de pomenire ÎPS dr. Vasile Costin al Târgoviștei, arhiepiscop al cărui consilier am fost.

Arhiepiscopul Onufrie scrie bine, clar și concis, dar are și curajul de a aborda probleme unice în ortodoxia noastră: misiunea printre deținuți, dimensiunea socială a Bisericii. Din 2006, fostul protosinghel și stareț al Mănăstirii “Izvorul Miron” Românești părăsește Biserica Ortodoxă Română, dar nu și ortodoxia.

După câteva “transferuri” de jurisdicție, Octavian- Olivian Pop, posesor a două-trei doctorate și profesor de drept, ajunge în

Italia. Sub oblăduirea Mitropoliei Ortodoxe de Milano devine arhiepiscop sub numele de "Onufrie", care înseamnă "mereu fericit". În mijlocul românilor din Italia pe care-i păstorește, ÎPS Onufrie este mereu fericit dacă nu l-ar mistui dorul de țară! Afirm cu toată convingerea că ÎPS Onufrie este o pierdere pentru Biserica noastră. Și zău că scrie bine!"

De la acest articol a plecat totul. Mulți prieteni destupați la cap m-au lăudat, pentru că urmăresc și alte grupări ortodoxe, nu doar pe cele oficiale să le spunem, alții m-au înjurat pe motivul că „m-am dat cu schismaticii”. Dincolo de aceste amănunte absolut nesemnificative, important este că m-am reîntâlnit, după iată 15 ani cu fostul arhimandrit de la Găiești, astăzi ierarh în Italia. Aceiași modestie, aceiași voce calculată, același sete de cultură și spiritualitate românească. Dar cu un profund dor de țară în suflet... și evident amândoi mult mai bătrâni. Mi-a povestit pe îndelete aventura vieții Înalt Prea Sfinției Sale. Fără înflorituri, fără să ocolească ispitele la care a fost supus. Pe un ton calm, cu resemnarea că pașii i-au fost îndrumați de Bunul Dumnezeu.

După un timp mai mulți prieteni ai Înalt Prea Sfinției Sale mi-au propus să scriu o carte despre vlădica, mai ales că pe 22 octombrie 2011 împlinește frumoasa vârstă de 55 de ani. Din care 30 de ani de slujire la altarul credinței ca preot, 27 de ani ca duhovnic și 3 ani ca arhiereu.

Recunosc cu mâna pe inimă că decizia de a scrie, mai bine zis de a coordona această carte pentru că s-a scris prin realizările ÎPS Onufrie aproape singură, a fost grea. Și vreau să mă explic! E arhicunoscută, aproape de notorietate simpatia mea pentru ortodocșii de stil vechi. De altfel am și publicat primul studiu de acest gen în România, la editura "Mirton": "Ortodocșii de lângă noi. Studiu istoric și canonic al Bisericii Ortodoxe de Stil Vechi din România. Documente inedite din Arhiva Securității)" (editura Mirton, 2011). Pentru simpatia mea sunt privit destul de chiorâș de unii slujitori ai Patriarhiei Române. Merita oare să-mi mai bat

singur un alt cui în talpă? În plus, după “moda popească” - iertați expresia cam dură și neacademică – din 2006, anul în care ÎPS Onufrie a părăsit jurisdicția Patriarhiei Române, numele său a fost terfelit în fel și chip. Cel care a slujit cu devotament și credință Patriarhia Română aproape trei decenii a devenit a doua zi “schismatic”, “kaghebit”, “cu apucături nefirești”, etc. S-a șters cu buretele tot, laudele au fost înlocuite cu hule! Ei bine, întrebarea defînitorie care se pune în fața acestei propuneri era: Ce aș avea de câștigat? Poate cel mult o altă avalanșă de înjurături! După câteva zile bune de cugetare și rugăciune am acceptat! ÎPS Onufrie este un om care a făcut cât alții în 3 vieți, opera sa este vastă, aproape renașcentistă –peste 40 de volume, de la poezie, la proză, la teologie și drept. Nu merită un om și un ierarh excepțional un omagiu la 55 de ani? Cu ce a greșit vlădica? Nu a fost condamnat niciodată de niciun tribunal bisericesc! Și chiar m-am ambiționat să lucrez la acest volum! După cum zicea Emil Cioran, ”o carte trebuie să adâncească răni, să le provoace chiar. O carte trebuie să fie o primejdie”. Am acceptat primejdia! Slavă Domnului, că judecată este doar a lui Dumnezeu și nu a noastră, a oamenilor!

Sunt convins că am fost cât se poate de echilibrat. Sunt sătul de lucrări hagiografice, de volume sforăitoare, articole delirant de lungi cu repere biografice care demonștră precocitatea și evident îndrumarea Sfântului Duh. De un cult al personalității în stil bizantin, balcanic de-a dreptul. Oamenii pot și aniversați și cu bun simț, cu decență și smerenie!

Tot ce se poate ca ÎPS Onufrie să fi greșit în viață, pentru că nu este om să nu greșească după cum spune Scriptura. Poate și-a dorit prea mult arhieria, după cum îi și reproșează un sinodal în bogata sa corespondență. Asta cu toate că Sfântul Apostol Pavel îi spune ucenicului Timotei: “Cine dorește episcopie, bun lucru dorește!”.

Un proverb franțuzesc spune că „pomul se judecă după fructe, nu după flori, iar omul se judecă după reușite, nu după declarații”. În cazul Înalt Prea Sfințitului Onufrie Pop, fructele, roadele sunt destule! Cu smerenie spunem și noi “La mulți Ani, Stăpâne”! și vă dedicăm acest volum!

Florian Bichir

26 septembrie 2011

P.S. *Ar fi interesant de văzut ce vor spune calomniatorii dacă Mitropolia Ortodoxă de Milano și Aquileia, de care aparține acum ÎPS Onufrie, va fi încadrată în Patriarhia Rusă, cu care se află în negocieri avansate. Iar “ortodocșii perfecți”, “zeloții” și “apărătorii purității ortodoxiei” vor trebui să slujească cu “schismaticii”...*

ÎPS Dr. ONUFRIE POP

Doctor Conferențiar Universitar Onufrie (Octavian) Pop
Arhiepiscop Ortodox titular de Sondrio și Vercelli -Italia,
Exarh pentru Europa de Est.

S-a născut la 22 Octombrie 1956 în comuna Rodna, jud. Bistrița Năsăud, România, din părinții Simion și Maria de credință ortodoxă. Studiile gimnaziale le-a urmat la Școala generală din comuna natală Rodna, între anii 1963-1971;

Între anii 1971-1973, urmează cursurile Școlii Profesionale de Construcții, în municipiul Dej, jud. Cluj unde se califică în meseria de instalator instalații tehnico-sanitare și gaze;

Între anii 1973-1974, lucrează ca instalator la Exploatarea Miniera Rodna;

Între anii 1974-1976, urmează cursurile Școlii Militare de Subofițeri, din municipiul Roman, jud. Neamț (u.m. 01386/II), fără însă a profesa, din motive de sănătate;

Între 1977-1982, urmează cursurile Seminarului Teologic Ortodox București pe care le absolvă în sesiunea iunie 1982;

Între anii 1982-1986, urmează cursurile Liceului Industrial "Traian Vuia" în orașul Făget, jud. Timiș, unde susține și examenul de bacalaureat în sesiunea iunie 1986;

Între 1986-1988 urmează mai multe cursuri de policalificare.

Între 1988-1992 urmează Facultatea de Teologie "Andrei Șaguna" din Sibiu unde la 1 iulie 1992 devine licențiat în Teologie Pastorală.

Între 1991-1996 urmează cursurile Facultății de Drept "Nicolae Titulescu" din municipiul Craiova jud. Dolj, în sesiunea

februarie 1997 devine licențiat al acestei facultăți în științe juridice;

Între ani 1998-1999 urmează cursurile postuniversitare ale aceleiași facultăți pe care le absolvă în sesiunea iunie 1999, specializându-se în Drept Administrativ; paralel(1998) a urmat și cursurile postuniversitare ale Universității Politehnice din Timișoara, specializându-se în Resurse Umane.

Între anii 1999-2001 urmează cursurile de doctorat în drept la Institutul de Sociologie, Filozofie și Drept din cadrul Academiei de Științe a Republicii Moldova pe care le definitivează în luna martie 2001, devenind Doctor în Științe Juridice;

Începând din anul 1999 este încadrat ca asistent la Universitatea de Criminologie din Chișinău, Republica Moldova.

În anul 2002 devine prin concurs lector al aceleiași Universități, iar în anul 2003 lector univ. superior. În anul 2004 se transferă în cadrul Universității de Stat "Alec Russo" din Bălți, la Facultatea de Drept, catedra de drept public, unde funcționează și în prezent ca profesor asociat.

La 26 oct 2006 Comisia Superioară de Atestare a Republicii Moldova, la propunerea Senatului Universității din Bălți, îi acordă titlul științific de Conferențiar universitar – specialitatea criminologie, drept penal și drept penitenciar.

A desfășurat o bogată activitate publicistică și editorială atât pe tărâm religios cât și în domeniul dreptului, primind mai multe premii și distincții.

În luna noiembrie 2008, Academia Internațională de Cadre de pe lângă UNESCO din Kiev (Ucraina) i-a acordat titlul de membru corespondent al acesteia, pentru activitatea științifică desfășurată pe parcursul anilor.

La 5 oct 1980 este hirotonit ierodiacon pe seama Mănăstirii Cocoș, jud. Tulcea-România, de către regretatul Arhiepiscop Dr. Antim Nica al Tomisului și Dunării de Jos, iar la 6 noiembrie 1982 este hirotonit preot de către Î.P.S. Arhiepiscop Dr. Timotei

Seviciu al Aradului pe atunci Episcop-vicar al Mitropoliei Banatului, în Catedrala Mitropolitană din Timișoara, pe seama Mănăstirii "Sf Ilie de la Izvor" Bocșa Vasiova, jud. Caraș Severin, fiind hirotosit singhel și duhovnic al acestei mănăstiri.

La 15 sept 1985 este transferat la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, jud. Timiș și numit stareț al acestei mănăstiri;

La 20 iulie 1987 cu ocazia hramului Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, Jud. Timiș a fost hirotosit protosinghel de către Î.P.S Dr. Nicolae Corneanu, Mitropolitul Banatului;

La 1 decembrie 1995 se transfera la cerere în Arhiepiscopia Târgoviștei jud. Dâmbovița - România și este numit preot capelan la Centrul de Reeducare Minori, Găești. Aici desfășoară o bogată activitate socio-educativă și moral-religioasă, construind și o biserică cu hramul "Sf. Ioan Gură de Aur" sfințită de către regretatul Arhiepiscop Dr. Vasile Costin al Târgoviștei, la 13 noiembrie 1997. Cu aceasta ocazie este distins cu Crucea Patriarhală de către vrednicul de pomenire Teoctist Arăpașu, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Din motive personale la 1 aprilie 2006 trece sub jurisdicția Patriarhatului de Kiev, sub omoforul Episcopului Moldovei de Răsărit, P.S. Filaret Panu. Doua luni mai târziu(iunie) este numit preot misionar pentru Comunitatea Europeană, apoi vicar administrativ și exarh al acestei eparhii tot pentru Comunitatea Europeană, stabilindu-și reședința la Torino în Italia. De Praznicul Învierii Domnului al anului Mântuirii 2007, este ridicat la rangul de Arhimandrit Mitrofor, primind și cea de-a doua Cruce cu Pietre.

La 15 iunie 2008 primește la cerere binecuvântarea de ieșire din eparhia Moldovei stabilindu-se în cadrul Mitropoliei Ortodoxe de Milano și Aquileia cu sediul la Milano- Italia, unde la 20 iunie 2008 este ales episcop vicar de către Sfântul Sinod. La 29 iunie 2008 este hirotont Episcop, de către Mitropolitul

Primat Evloghie și de membrii Sfântului Sinod, care au slujit Sf. Liturghie în Biserica Sf. Nicolae din Milano-Italia.

La 31 august 2008, este ridicat la treapta de Arhiepiscop Titular de Bergamo și Vercelli și numit Exarh pentru Europa de Est. La 1 septembrie 2009 Sfântul Sinod în permanență lucrărilor sinodale au schimbat titulatura Î.P.S. Sale în Arhiepiscop de Sondrio cu reședința în Bergamo (Citta Alta).

ÎPS Onufrie la 55 ani:
A pus și va pune suflet în tot ceea ce face

OCTAVIAN S. POP, actualul Arhiepiscop de Sondrio și Vercelli și Exarh pentru Europa de Est, membru al sinodului de la Milano, cu numele de Onufrie, s-a născut la 22 octombrie 1956, în comuna RODNA, județul Bistrița-Năsăud, fiind cel deal doilea copil al părinților SIMION și MARIA, agricultori. În comuna natală, a urmat Școala Generală de 8 ani, pe care a absolvit-o în anul 1971. În toamna aceluiași an, s-a înscris la ȘCOALA PROFESIONALĂ DE CONSTRUCȚII din orașul DEJ, județul Cluj, pe care a absolvit-o în luna iunie 1973, calificându-se în meseria de instalator, instalații tehnico-sanitare și de gaze. Între anii 1973-1974 a lucrat ca lăcătuș-mecanic – instalații, la EXPLOATAREA MINIERĂ RODNA. În perioada 20 septembrie 1974 – 5 ianuarie 1976 a satisfăcut stagiul militar la U.M. 01386/II ROMAN, jud. Neamț. De la 1 februarie 1976 până la 1 februarie 1977, a lucrat tot la EXPLOATAREA MINIERĂ RODNA, ca maestru mecanic - instalații în subteran, după care s-a hotărât să plece la mănăstire și să îmbrace haina monahală.

La data de 2 februarie 1977, a intrat ca frate la MĂNĂSTIREA NEAMȚ, din cadrul Mitropoliei Moldovei și Sucevei, avându-l ca stareț pe regretatul duhovnic și arhimandrit EFREM CHISCARIU. După șase luni de ascultare, ca ucenic la stăreția mănăstirii, la 6 august 1977, a primit binecuvântarea de a purta reverenda și a fost tuns într-un rasofor, primind numele de OLIVIAN. La 1 septembrie 1977, cu binecuvântarea vrednicului de pomenire patriarh IUSTIN MOISESCU, pe atunci mitropolit

al Moldovei și Sucevei, s-a înscris la SEMINARUL TEOLOGIC ORTODOX de la MĂNĂSTIREA NEAMȚ, unde, în urma examenului de admitere a intrat al treilea.

La data de 15 septembrie 1978, s-a transferat la SEMINARUL TEOLOGIC ORTODOX BUCUREȘTI și a fost închinoviat la MĂNĂSTIREA CĂLDĂRUȘANI, din Județul Ilfov. Aici a îndeplinit mai multe ascultări printre care și cea de econom al mănăstirii. La 9 iunie 1979, în ajunul praznicului Rusaliilor, la slujba vecerniei, a depus voturile monahale la Biserica MĂNĂSTIRII CĂLDĂRUȘANI devenind monahul OLIVIAN. În toamna aceluiași an, a fost transferat în interes de serviciu la MĂNĂSTIREA SINAIA, județul Prahova, ca supraveghetor muzeu. Anul următor (1980) începând cu data de 1 iulie, a fost transferat tot în interes de serviciu la MĂNĂSTIREA COCOȘ, jud. Tulcea, tot ca supraveghetor muzeu, primind și ascultarea de secretar și contabil al mănăstirii. La 5 octombrie 1980, a fost hirotonit ierodiacon de către regretatul Arhiepiscop dr. ANTIM NICA al Tomisului și Dunării de Jos. După hirotonie, a urmat cursurile la zi ale Seminarului Teologic din BUCUREȘTI, slujind ca diacon la Biserica SEMINARULUI „RADU VODĂ” BUCUREȘTI. La sesiunea din iunie 1982, după susținerea examenului de diplomă, a devenit absolvent al SEMINARULUI TEOLOGIC ORTODOX BUCUREȘTI, cu media 7,50%. După absolvire, la cererea sa, a primit Înalta binecuvântare a Prea Fericitului Părinte Patriarh IUSTIN MOISESCU de ieșire din cuprinsul Arhiepiscopiei Bucureștilor, stabilindu-se în cadrul Arhiepiscopiei Timișoarei și Caransebeșului, la MĂNĂSTIREA „IZVORUL MIRON” ROMĂNEȘTI, Jud. Timiș cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Dr. NICOLAE CORNEANU, Mitropolitul Banatului. În perioada 1 iulie – 1 noiembrie 1982, a slujit ca diacon la aceasta mănăstire, după care a fost transferat în interesul serviciului ca preot duhovnic la MĂNĂSTIREA “SFÂNTUL ILIE DE LA IZVOR” BOCȘA-VASIOVA, județul Caraș-Severin. Aici a fost hirotonit ieromonah la 6 noiembrie 1982, în Catedrala

Mitropolitană din TIMIȘOARA, de către Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Dr. TIMOTEI SEVICIU al Aradului, Ienopolei și Hălmagiului, pe atunci episcop-vicear al Arhiepiscopiei Timișoarei și Caransebeșului. Timp de aproape 3 ani de zile, aici a fost angrenat într-o serie de lucrări de restaurare, pictură și reconstrucție la Biserica mănăstirii, clădirile anexe și gardurile ce împrejmuiu mănăstirea. La 13 mai 1984, lucrările pe care le-a realizat, au fost binecuvântate de către Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Dr. TIMOTEI SEVICIU, prin resfințirea bisericii, îmbrăcată în haine de sărbătoare, prin noua pictură realizată și lucrările de reparații, iar pentru munca și osteneala depusă i s-a acordat distincția de SINGHEL, prin hirotesia. În perioada anilor petrecuți la MĂNĂSTIREA "SFÂNTUL ILIE DE LA IZVOR" BOCȘA-VASIOVA, și-a continuat la seral cursurile LICEULUI INDUSTRIAL Nr. 2 din BOCȘA-VASIOVA, în anul 1985, promovând anul IV, după care s-a transferat la LICEUL "TRAIAN VUIA" FĂGET, jud. Timiș. Ca om de inițiativă și bun organizator, a fost transferat din nou, tot în interesul serviciului, la MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON" ROMÂNEȘTI, jud. Timiș, începând cu data de 1 septembrie 1985, pentru a o restaura și de a o repune în circuitul turistic național și internațional.

În toamna aceluiași an, s-a înscris la LICEUL „TRAIAN VUIA” din FĂGET, în anul V, curs seral, pe care l-a absolvit în sesiunea iunie 1986, când în urma susținerii examenelor de diplomă și bacalaureat, a obținut media 7,25%. La MĂNĂSTIREA „IZVORUL MIRON” ROMÂNEȘTI, a realizat lucrări de amenajare, restaurare, reconstrucție și pictură atât la biserică, cât și la clădirile anexe, fapt ce a făcut ca la 20 iulie 1987, de sărbătoarea hramului, sărbătoare ce coincidea și cu aniversarea a 75 de ani de la punerea pietrei de temelie a Bisericii mănăstirii, de către cel care a ctitorit-o, Dr. ELIE MIRON CRISTEA, primul patriarh al BISERICII ORTODOXE ROMÂNE, să i-se acorde prin hirotesia, de către Înalt Prea Sfințitul Părinte

Mitropolit al Banatului Dr. NICOLAE CORNEANU, distincția de PROTOSINGHEL. În calitate de conducător al mănăstirii, a reușit să formeze o obște monahală, ce în anul 1994 număra 7 viețuitori. La 1 octombrie 1988, după susținerea examenului de admitere, din luna iulie 1988, s-a înscris în anul I la INSTITUTUL TEOLOGIC DE GRAD UNIVERSITAR SIBIU, care după evenimentele din decembrie 1989, a devenit FACULTATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ „ANDREI ȘAGUNA” din cadrul UNIVERSITĂȚII „LUCIAN BLAGA” SIBIU. În anul 1992, sesiunea iunie-iulie, a devenit licențiat în teologie pastorală a acestei facultăți, susținând lucrarea cu tema: „CANONIZAREA SFINȚILOR ÎN BISERICA ORTODOXĂ”, avându-l ca îndrumător științific pe Arhid. Prof. Univ. Dr. IOAN N. FLOCA, obținând media 9,33%.

La sărbătoarea hramului din 20 iulie 1991, cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Dr. NICOLAE CORNEANU, Mitropolitul Banatului, Biserica mănăstirii, restaurată și repictată a fost târnosită (sfințită), de către vrednicul de pomenire Episcop EMILIAN BIRDAS, pe atunci arhiepiscop-vicar al EPISCOPIEI ARADULUI. În toamna aceluiași an, la MĂNĂSTIREA „IZVORUL MIRON” ROMÂNEȘTI, au avut loc trei rasoforii și o tundere în monahism. Tot aici, a pus bazele unei foi religioase intitulată sugestiv „VIATA MONAHALĂ”, singura de acest gen (în acea perioadă), ce se adresa tuturor monahilor. Această foaie religioasă apărea lunar și a avut colaboratori de marcă ai monahismului românesc. Sub egida mănăstirii, au apărut și un număr de 20 cărți semnate de I.P.S. Sa conținând poezie, proză, articole și studii cu caracter pastoral-misionar, drept etc.

Din dorința de a-si perfecționa studiile și de a-si lărgi orizontul de cunoaștere în mai multe domenii de activitate, în anul 1991, s-a înscris și la FACULTATEA DE DREPT „NICOLAE TITULESCU” CRAIOVA, din cadrul UNIVERSITĂȚII CRAIOVA, pe care a absolvit-o în luna iunie 1996 și a devenit licențiat al acesteia în sesiunea februarie 1997, susținând lucrarea cu tema

„RĂSPUNDEREA MATERIALĂ A PERSOANELOR ÎNCADRATE ÎN MUNCĂ” obținând media 7,97%, având ca îndrumător științific pe Prof. Univ. Dr. CONSTANTIN BELU. În luna iunie 1995, a înființat cu sprijinul Primăriei MARGINA, jud. Timiș, ziarul local intitulat sugestiv „MARGINA” ce a apărut lunar și pe care l-a condus ca redactor șef, până în luna septembrie 1995, când din motive financiare și-a încetat apariția.

La 1 decembrie 1995, în urma mai multor solicitări de a pleca într-o altă eparhie, a primit binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Părinte Mitropolit Dr. NICOLAE CORNEANU, al Banatului, de a se reîntoarce la MĂNĂSTIREA CĂLDĂRUȘANI, din Județul Ilfov, mănăstirea de metanie a I.P.S. Sale.

Aici din lipsa de spațiu și de posturi în schema de personal, a primit o negație, iar Arhiepiscopia Bucureștilor, i-a dat binecuvântarea de a se stabili în Arhiepiscopia Târgoviștei, unde regretatul Arhiepiscop Dr. VASILE COSTIN, chiriarhul de atunci al locului, l-a numit începând cu data de 1 februarie 1996, ca preot capelan militar la CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI, jud. Dâmbovița, unde a lucrat până la 1 aprilie 2006.

Prin experiența acumulată de duhovnic și pedagog, văzând nevoile acestei unități, a încercat să pună bazele unei activități moral-religioase de excepție. A întocmit programe de asistență moral-religioasă, iar la 12 iunie 1997, sprijinit de cadrele unității și Centrul Eparhial TÂRGOVISTE, a pus bazele viitoarei biserici, ce urma să fie închinată „SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR” Arhiepiscopul Constantinopolului.

La 5 iulie 1997, au început lucrările de construcție a edificiului, ce au durat doar trei luni de zile. La 15 septembrie același an, au început lucrările de pictura, realizate de profesorul HORIA CERNĂU din TÂRGOVISTE, ajutat de deținuții MARIUS POP și RADU EMILIAN, iar la 13 noiembrie 1997, când se face pomenirea SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR, Biserica nou construită, a fost târnosita (sfințită) de vrednicul de

pomenire Arhiepiscop Dr. VASILE COSTIN, Întâistătătorul Bisericii Dâmbovițene.

Pentru munca și osteneala depusă, Arhiepiscopia Târgoviștei i-a acordat „DIPLOMA DE AprecIERE” nr. 4321/11 noiembrie 1997, iar Prea Fericitul Părinte Patriarh TEOCTIST ARĂPAȘU, al Bisericii Ortodoxe Române, prin GRAMATA PATRIARHALĂ Nr. 326/13 noiembrie 1997, i-a acordat „CRUCEA PATRIARHALĂ”.

Și aici a pus bazele unei reviste, sugestiv intitulată „LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ”, ce a apărut trimestrial începând cu anul 1996 și până în anul 2006, o revistă de cultură, opinie și informare, ce a depășit granițele țării și s-a bucurat de o largă apreciere.

Tot din anul 1996, prin grija I.P.S. Sale, la Centrul de Reeducare GĂEȘTI, a luat ființă Cabinetul de Asistență Religioasă, care din 1999, s-a transformat în Biroul de Asistență Religioasă, dotat cu bibliotecă, icoane, colecții de ziare și reviste etc.

În vederea aprofundării studiilor absolvite, în anul 1998, s-a înscris la cursurile postuniversitare ale Facultății de Drept „Nicolae Titulescu” CRAIOVA, pe care le-a absolvit în anul 1999 susținând lucrarea de disertație cu tema: „CONSIDERAȚII TEORETICE ȘI PRACTICE ALE TEORIEI GENERALE A DREPTULUI PRIVIND LEGALITATEA ȘI CONSTITUȚIONALITATEA ACTELOR ADMINISTRATIVE”, sub îndrumarea Prof. Univ. Dr. IULIAN NEDELCU obținând media 10. În paralel cu aceste cursuri a urmat și cursurile postuniversitare ale Universității „Politehnica” TIMIȘOARA, pe care le-a absolvit tot în anul 1999, susținând lucrarea de disertație cu tema: „MANAGEMENTUL RESURSELOR UMANE. SISTEMUL. LOC DE MUNCĂ. STRUCTURĂ ȘI FUNCȚIONARE. PARAMETRII. PERFORMANȚĂ ȘI OBOSEALĂ”, sub îndrumarea Prof. Univ. Dr. IOAN PUGNA, obținând media 9,40.

În urma examenului de admitere, susținut în luna ianuarie 1999 la Academia de Științe a Republicii Moldova – Institutul de Filozofie, Sociologie și Drept CHIȘINĂU, a devenit doctorand în specialitatea: 12.00.08. (Drept Penal, Criminologie și Drept Penitenciar). La data de 27 aprilie 2001, a susținut public teza de doctorat intitulată: „CAUZELE CARE ATENUAEAZĂ ȘI AGRAVEAZĂ PEDEAPSA”, la Academia de Poliție „Ștefan cel Mare” din CHIȘINĂU, sub conducerea științifică a Prof. Univ. Dr. ALEXANDRU BOROI, de la Academia de Poliție „Al. Ioan Cuza” BUCUREȘTI - România și a consultantului științific, Conf. Univ. Dr. VALERIU BUJOR, fostul rector al Universității de Criminologie – CHIȘINĂU, Republica Moldova, consiliul științific specializat al acestei academii conferindu-i titlul de „DOCTOR ÎN ȘTIINȚE JURIDICE” (conform Diploma de Doctor seria D.R. nr. 1280/21 iunie 2001, eliberată de Comisia Superioară de Atestare a Republicii Moldova).

La data de 20 august 1999, Senatul Universității de Criminologie Chișinău - Republica Moldova, prin Ordinul nr. 43/p, l-a numit prin cumul, asistent universitar la catedra de „Drept Public” (pentru anul universitar 1999-2000).

La data de 28 august 2000 tot Senatul Universității de criminologie Chișinău - Republica Moldova, prin Ordinul 35/p, l-a numit prin cumul, asistent universitar la catedra de „Drept Public” (pentru anul universitar 2000-2001).

La data de 30 aprilie 2001, Senatul fostei Universității de Criminologie CHIȘINĂU – R. Moldova, prin Ordinul nr. 17/U.P.Pc., l-a numit, prin cumul, în funcția de lector universitar, la catedra de „Drept Public”.

La data de 27 decembrie 2001, în baza hotărârii aceluiași senat al fostei Universității de Criminologie CHIȘINĂU - R. Moldova prin Ordinul 24b/U.P.Pc., a fost numit prin concurs în funcția de lector universitar superior la Catedra de „Criminologie și Drept Penal”.

Prin ordinul nr.78 U.P.P./30 august 2002 al Senatului fostei Universității de Criminologie CHISINAU – R. Moldova, a fost

numit, prin concurs, în funcția de conferențiar interimar la Catedra de „Criminologie și Drept Penal” pentru anul universitar 2002-2003.

Prin ordinul 41/p din 13 septembrie 2003, Senatul Academiei de Drept din Moldova, l-a numit prin cumul lector superior la Catedra de Drept Public.

Prin ordinul 05-542 din 20 octombrie 2004, a fost angajat prin cumul în funcția de conferențiar universitar interimar la Catedra de Drept, a Facultății de Drept din cadrul Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți - Republica Moldova.

Prin ordinul 05.277 din 29 august 2005 a fost angajat pe o perioadă de 5 ani (2010), titular la Catedra de Drept Public în funcția de conferențiar universitar la Facultatea de Drept din cadrul Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți - Republica Moldova.

La 26 Octombrie 2006, Consiliul Național pentru Acreditare și Atestare a Republicii Moldova, la recomandarea Senatului Universității din Bălți, a conferit titlul științifico-didactic de CONFERENȚIAR UNIVERSITAR (DOCENT), specialitatea Criminologie, Drept Penal și Drept Penitenciar. (conform Proces verbal nr.6/2006)

În perioada anilor 1990-2011, a publicat un număr de 116 lucrări, 92 dintre ele apărând în colecțiile: pastorală, juridică și psihopedagogică, iar celelalte fiind de proză, poezie, istorie, sociologie și tehnologie. Între anii 1985-2011, a publicat în diferite ziare (periodice și cotidiene) dar și în reviste din țară și străinătate, un număr de 150 predici, 1200 articole și studii (diferite domenii), 127 poezii și 33 de articole cu caracter pastoral în limba franceza, recenzând un număr de 114 cărți și prefațând 12 cărți ale unor autori diferiți. Fără să fie lipsit de modestie, trebuie să spunem că despre viața și scrierile sale, s-au scris 13 cărți semnate de autori diferiți.

Pe parcursul anilor, a primit în semn de apreciere, pentru activitatea publicistică și literară, mai multe diplome, distincții și premii.

Între anii 1995-2011, a participat la diferite congrese, conferințe și simpozioane, atât în țară cât și în străinătate, unde au fost dezbătute probleme de interes național și mai ales de reformă penitenciară, la fiecare participare, având câte-o intervenție, și prezentând câte un referat.

Aproape 362 de publiciști și gazetari, au consemnat în presa scrisă din țară și străinătate între anii 1990-2011 despre lucrările și activitatea publicistică, dar și edilitar gospodărească a smereniei sale.

În anul 1999 a înființat și Buletinul „CUVÂNT ȘI SUFLET” al Bisericii „Sfântul Ioan Gură de Aur” din cadrul Centrului de Reeducare GĂEȘTI, ce a apărut trimestrial până în anul 2006. În anul 2001, a fondat și revista sugestiv intitulată „PHOENIX” ce a apărut tot până în anul 2006, revistă semestrială ce a oferit minorilor și cadrelor din centru posibilitatea de a-și publica materialele și de a le face cunoscute cititorilor.

Din cele prezentate, se poate vedea, că viața pe care a parcurs-o, nu a fost o viață liniștită și nici ușoară, trebuind de tânăr să-și ia soarta în mâini, și să trăiască numai și numai printre străini, departe de casă și de cei dragi. Valurile acestei vieți, l-au purtat de-o parte și de alta a ei, având de-a face cu oameni buni, mai puțin buni, cu oameni răi, dar și cu oameni plini de credință cu suflet mare și cu frica lui Dumnezeu.

Faptul că este slujitorul lui Dumnezeu și Arhiepiscopul a lui Hristos și că aproape 11 ani și-a desfășurat activitatea într-un Centru de Reeducare, considerăm că această slujire, a fost chemarea celor pe care i-a păstorit, tineri certați cu legea și de multe ori respinși de societatea din care fac parte și care pe bună dreptate au avut nevoie de un prieten adevărat, ce să se roage în permanență pentru ei, ajutându-i în felul acesta să-și revină, dar și să se ridice din „noroiul în care au căzut”.

Din motive personale la 1 aprilie 2006 trece sub jurisdicția Patriarhatului de Kiev, sub omoforul Episcopului Moldovei de Răsărit, P.S. Filaret Pancu. Două luni mai târziu (iunie) este numit preot misionar pentru Comunitatea Europeană, apoi

vicar administrativ și exarh al acestei eparhii tot pentru Comunitatea Europeană, stabilindu-și reședința la Torino în Italia. De Praznicul Învierii Domnului al anului Mântuirii 2007, este ridicat la rangul de Arhimandrit Mitrofor, primind și cea de-a doua Cruce cu Pietre.

La 15 iunie 2008 primește la cerere binecuvântarea de ieșire din eparhia Moldovei stabilindu-se în cadrul Mitropoliei Ortodoxe de Milano și Aquileia, cu sediul la Milano – Italia, unde la 20 iunie 2008 este ales episcop vicar de către Sfântul Sinod. La 29 iunie 2008 este hirotonit Arhiepiscop Episcop, de către Mitropolitul Primat Evloghie, P.S. Episcop Avondios și de I.P.S. Arhiepiscop Luca, care au slujit Sf. Liturghie în Biserica Sf. Nicolae din Milano - Italia, primind numele de arhiepiscop Onufrie.

La 31 august 2008, este ridicat la treapta de Arhiepiscop Titular de Bergamo și Vercelli și numit Exarh pentru Europa de Est. La 1 septembrie 2009 Sfântul Sinod în permanența lucrărilor sale au schimbat titulatura I.P.S. Sale în Arhiepiscop de Sondrio și Vercelli cu reședința în Bergamo (Citta Alta).

A pus și va pune suflet în tot ceea ce face, căutând în permanență să-i ajute pe toți cei care sunt în suferință, atât cât Dumnezeu îl va tine pe pământ. Se va ruga neîncetat pentru pacea a toată lumea, cerând de la bunul Dumnezeu să-l țină sănătos, săși poată mântui sufletul și să poată contribui la rându-i ca duhovnic și arhiepiscop la mântuirea altora.

Ca orice om trecut prin multe suferințe și neazuri, nu-si mai dorește nimic de la această viață pământească și trecătoare și nici de la oamenii vremurilor pe care le trăim și care și ei sunt trecători, ci caută să dea slava lui Dumnezeu pentru toate cele primite în cei 55 de ani de viață și 30 de ani de slujire la altarul credinței ca preot, duhovnic (27 de ani) și arhiepiscop (3 ani).

†AVONDIOS

Arhiepiscop de Lecco și Como

Vicar general al Mitropoliei de Milano

DESTINUL UNUI OM (*)

Printre locurile lăsate de la Dumnezeu să încânte sufletul, să zămislească ființe, să lupte întru credință și să supraviețuiască sfârșitului de secol și unui nou început, care va fi sau nu, a fost, este și va fi, Rodna Veche de la poalele munților cu același nume, din județul Bistrița-Năsăud.

A vrut-o Dumnezeu aici, unde codrii de brad și molid ce o înconjoară ca o diademă mereu verde, unde Someșul Mare vine și o împarte în două parcă dintotdeauna, această suflare de viață de oameni blânzi și cumpătați. Ei, oamenii Rodnei, priveau de jos înălțimile dimineții, răsăritul de soare dumnezeiesc prielnic zilei care începea, celor ce intrau în mină și pentru cei ce-și mânau vitele spre dealurile Durnii, Faurului, Poiana Zgurii sau la Tău.

Aici și-au construit case din lemn, clădite pe piatră, din truda și sudoarea de peste ani, familia Ciforucilor, o încrengătură dintr-un arbore genealogic ce se trage din comunitățile geto-dace. Aici a văzut lumina zilei la 22 octombrie 1956, eroul nostru Octavian. Mare i-a fost bucuria tatălui Simion, în acea zi că Maria sa, îi aduce pe lume un al doilea fecior. Primul era Gavrilă, mai mare cu șapte ani și purta numele bunicului, om destoinic în sat, cantor la biserică. A venit în acea zi însemnată și bunica Teodora, să se bucure că ursitoarele binecuvântau încă o ființă în lumea oamenilor de la munte, cu frică de Dumnezeu, cu evlavie și respect pentru cei ce îi înconjoară. Era liniște și dragoste în familia lor. Aveau vreo 10 hectare de pământ, mai mult poiene și fânețe, creșteau animale frumoase cum îi plac

omului de la munte, dar în mod deosebit lui Simion, cel cinstit și bun. Din mâinile sale au răsărit case noi, printre care și a lui. Avea casa bună, dar trebuia ca și generația lui să zidească una nouă, cu mâinile sale de gospodar, ca priceput, că doar “nu-i om acela care în viața lui nu a făcut măcar o casă”. Și-a făcut-o din lemn de brad. Îi plăcea să simtă glasul codrului în nopțile lungi de iarnă, când nu putea dormi și cugeta la ziua de mâine, la viitorul copiilor săi. Nu rareori, o privea lung pe Maria lui, în războiul de țesut și se sfătuiau îndelung despre ceea ce se petrece în jurul lor.

– “Vezi tu Maria, cum o duc unii de greu? Și noi o ducem tot așa, dar parcă suntem mai liberi, căci avem pământul nostru. Blestematul ăla de colectiv, nu l-a lăsat Dumnezeu să ajungă până la noi. Nu suntem noi degeaba oameni credincioși. Tot creștinește să-i creștem și pe copiii noștri. Tăcea apoi și Maria lui dădea mai vârtos cu brâgtele. Pânza trebuia țesută, se apropia primăvara.”

Nu erau străini de viața din jur, din țară, de peste fruntarii, dar erau liniștiți că la ei parcă e mai bine. Copiii creșteau, erau zdraveni și frumoși. Îi îmbrăcau de sărbătoare duminica și-i duceau la biserică. Nu lipsea nimeni din casă. Toți priveau pe bunicul Gavrilă în strană. Ochi și urechi era micuțul Octavian. Sorbea fiecare cuvânt ce venea de la altar sau strană despre o lume pe care nu o înțelegea încă, dar care îl incita să o pătrundă. Credința nepotului îl încânta pe bunic. Îl și vedea preot, la ei în sat. Tatăl Simion avea altă părere. Dorea ca fiul său să învețe o meserie, să zidească și el case, să facă ceva practic.

Copilul Octavian își orânduia jocul în obiceiurile satului și mai ales cele ale înmormântării. Nu-i scapă nici o asemenea ceremonie. Pe toți îi conducea la cimitir. Îl atrăgea întreaga ceremonie, bocetul babelor care îl iubeau atât de mult și el simțea asta. Asculta poveștile lor cu strigoi și despre viața de apoi, cu ritualurile bisericesti. Acasă, înmormântările pisicilor, a

cânilor, a puilor, care mureau, le oficia singur. Câteodată era ajutat de vecinul și prietenul său Liviu. Își lua în spate o catrință neagră, improviză o cădelniță și “oficia” slujba de înmormântare așa cum văzuse de atâtea ori la preotul satului. Lui Liviu i-a mărturisit pentru prima dată credința lui în Dumnezeu și dorința de a-L sluji, toată viața.

– “Mă lăseau singur acasă – își amintește Octavian – să îngrijesc de păsări, de animale. Venea prietenul și vecinul Liviu, începeam joaca și uitam de toate. Ne jucam ce ne jucam și plecam la scăldat pe Someș. Pe neobservate se lăsa seara. Apa mai era încă caldă. Se întorceau mama și tata de la munca câmpului și găseau totul vraiste. Ia-l pe “împelițatul”, dacă ai de unde? Mă trezeam și eu într-un târziu și tuști, acasă, cu gândul ’la ce mă aștepta. Mă opream înaintea într-un lan de porumb de lângă casă și începeam să plâng. Mă auzea mama și eram salvat. Tata era foarte aspru cu mine. Mă trimiteau vara cu vitele la păscut. Ne adunam o grămadă de copii de vârsta mea și mai mici și ne jucam, tot ce se putea numi joc. Vacile erau lăsate în voia soartei și de multe ori se duceau în porumbul oamenilor. Și să vezi atunci necaz. Am pățit-o odată rău. De fapt, a pățit-o bietul tata care a trebuit să umble în proces cu vecinul al cărui porumb îl mâncaseră vacile noastre.

Țin minte ce bătaie zdravănă am primit. Eram de-acum elev, la învățătoarea Lenuța Petri. O iubeam ca pe mama mea. Așteptam să înflorească merii și atunci îi duceam crenguțe cu flori roz. Îi plăceau învățătoarei mele, dar poate mai mult gestul. Era o femeie bună și credincioasă. Ne întâlneam și la biserică și se mândrea cu mine când mă auzea rostind în fața stranei “Tatăl nostru”. Mă iubea și părintele Ilie. Simțea și el chemarea mea pentru biserică”.

Amintirile copilului de la poalele munților Rodnei, continuă și se opresc din când în când la mici năzbătii, inerente copilăriei.

- “Mă luam și eu după copii din sat, că multe năzdrăvăniile mai făceau. Prindeam câte o slăbiciune a profesorilor noștri și atunci să vezi bruiaj ca pe postul de radio “Europa Liberă” sau bombardament american cu castane românești. Țin minte că odată, la ora de franceză, am umplut soba cu opinci rupte, adunate de nu știu unde. A fost imposibil pentru profesoară să țină ora... Făptașii nu au fost găsiți, dar ne-am ales cu o ocară zdravănă din partea dirigintei, prof. Ana Bodriheic. Mi-a rămas în suflet acest dascăl cu o aleasă educație creștinească. Se trăgea dintr-o familie de proeți.

Abia așteptam de-acum să vină vacanțele. Era așa de frumos cu copiii, colindând Dealurile Durnii. Mulți dintre copiii cu care mă jucam erau țigani. Trăiau în sat cam vreo sută de familii de țigani, cu care mă înțelegeam foarte bine. Erau oameni muncitori. Vacile le duceam la munte și le aduceam abia în august. Uneori erau mâncate de urși, lupi sau râși. Oile le mâncau mai des. Într-un an a mâncat-o ursul pe “Bumba”, vaca noastră. A fost mare jale în casă. Iubeam animalele, de fapt ele erau existența noastră”.

Copilul era prezent la tot ce se întâmpla în familie și în sat. Îi plăcea să asculte poveștile bunicilor pe prispa casei, în momente de răgaz, atunci când ploua la Rodna sau în zilele de sărbătoare. Ploua des aici și iernile erau lungi și friguroase. Viața era grea, dar oamenii se obișnuiseră și nu credeau că e mai bine în altă parte decât la ei!

Băiatul creștea, trebuia să-și aleagă o meserie. Gândul lui era să se facă preot, dar tatăl dorea să-l vadă cu o meserie. Și cuvântul lui trebuia respectat. A plecat la Școala Profesională de Construcții Dej.

- “Tata nu avea bani, chiar dacă ar fi vrut să mă dea la seminar – spune Octavian. Am terminat școala profesională, calificându-mă în meseria de instalator instalații tehnico – sanitare și de gaze. Am început munca pe Șantierul de Construcții Cluj, apoi am fost detașat la Combinatul Chimic Arad. Îmi era

dor de casă, pe șantier munca era destul de grea. M-am întors la ai mei și nu am mai plecat de-acasă. Bietul tata a trebuit să plătească școlarizarea, șase mii de lei. M-am angajat la noi, la mină. Gândul meu era tot la preoție. Mergeam în pelerinaj la mănăstirile Nicula de lângă Cluj sau la Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava. Pășeam într-o lume nouă spre care simțeam că sunt atras. Dar încă mai eram în cumpănă. Mintea mea, încă necoaptă, își punea mereu întrebări. Citeam biblia și foarte multe cărți religioase. Am plecat la Școala Militară de Subofițeri Roman, județul Neamț (specialitatea TAB-uri). M-am îmbolnăvit de stomac și a trebuit să mă retrag. După ce mi-am completat stagiul militar, la unitatea vecină (încă vreo patru luni), m-am angajat din nou la mină. Eram tot mai îngândurat. Mă confesam maistrului meu Iovu, cântăreț și el în corul bisericii din sat. Dragostea mea pentru biserică, creștea tot mai mult. Mă simțeam singur, aveam prieteni doar șobolanii din mină. Luam de-acasă mâncare și pentru ei. Când mă așezam să mănânc se adunau în jurul meu și ne ospătam împreună. Pe cât erau de huliți, pe atât erau de prietenoși. Câte nenorociri pentru bieții mineri au prevestit ei! Am lăsat șobolanii și am luat hotărârea definitivă de a-mi împlini visul!

Și acest vis, a început să devină realitate începând cu 7 ianuarie 1977.

M-am urcat în tren fără să spun nimănui unde plec – mărturisește Octavian. Mă îndreptam spre Mănăstirea Neamț. Auzisem și citisem, văzusem și am rămas uimit de măreția și frumusețea acestui centru al ortodoxiei românești. Nu se putea să-mi încep viața monahală decât aici, în inima Moldovei, la mănăstirea a cărei vechime se pierde în “negura” care învăluie în mare măsură trecutul poporului nostru. Poate mai mult decât celelalte mănăstiri din Moldova, Mănăstirea Neamț, își dătoarează faima și însemnătatea datorită activității cultural – artistice cu totul deosebite desfășurate aici. Tot aici s-au copiat cărți din perioada domniei lui Alexandru cel Bun. Manuscrisele

au păstrat prin textul propriu, ca și prin notițele făcute, tradiția veche a culturii românești, ca fiind unicate, adevărate opere de artă, de valoare inestimabilă.

Am ajuns a doua zi la prânz – continuă eroul nostru. M-am prezentat la starețul mănăstirii, părintele arhimandrit Efrem Chișcariu, care m-a primit cu calmul său specific, cu vorba sa caldă și sfătoasă. Mi-a dat o chilie în incinta cetății mănăstirii. Am descuiat ușa și am intrat în chilia ce urma să-mi fie locuință și loc de cugetare creștinească ... avea un pat, în rest nimic. Am închis-o la loc, și am plecat la biserică să cunosc călugării. În ziua următoare am fost trimis la muncă, la stăreție. Mi-a fost încredințată ca ascultare, gospodăria cu păsări. Erau vreo sută de găini. Mi-am adus aminte că și acasă îmi dăduse mama asemenea sarcină. Am muncit cu sârguință, ca după o lună, să primesc încă un ajutor, pe fratele Costică Schipor din Vicovu de Sus. După ce terminam treaba, ne lua părintele Cosma, administratorul pivniței cu vinuri a mănăstirii, să-l ajutăm la munca de aici. Era o pivniță mare, cu peste 20.000 de litri de vin. Aici, de la părintele Cosma, am învățat cum se face vinul. Ajutam la spălatul butoaielor de piatra ce se depunea pe pereții lor. Nu rareori intram în câte unul și mă dădeam de-a dura până la apa Nemțișorului, ce curgea pe lângă mănăstire. Ieșeam ud learcă. Mă vedea părintele Cosma, și-mi dădea drept canon să fac o sută de mătăni. Dar nu mă linișteam, făceam și altădată același lucru!”

Curios din fire, vede mare fierbere într-o zi la mănăstire și află într-un târziu că vor fi vizitați de președintele țării.

Sosiseră la mănăstire cele mai înalte fețe bisericești, Patriarhul Iustin Moiescu, Mitropolitul Teoctist Arăpașu și mulți alții. Mai marii statului erau la vânătoare prin împrejurimi și doreau să viziteze mănăstirea. După ce totul strălucea de curățenie, lumea era în alertă. S-a așteptat mult, dar degeaba, s-a aflat ulterior că nu mai vine. Și atunci s-a răsuflat ușurat! Mai marii bisericii, s-au dus să se odihnească. Dar iată că pe neașteptate

sosește soția președintelui, Elena. Au început clopotele să bată, mare învălmășeală, cine să o întâmpine? Cel care se afla în apropiere era episcopul-vicar Adrian Hrițcu, al Arhiepiscopiei Iașilor, ceilalți abia se treziseră.

– “Eram și eu prin preajmă și mă uitam cum soția demnitarului comunist își face cruce și se închină în fața icoanelor. Din nou mintea mea se tulbură. Nu mai înțelegeam nimic, era un joc sau o viață duplicitară? Poate nici acum nu sunt în stare să răspund la această întrebare, dar nu numai eu, poate și mulți alții, însă nu mai recunosc. Viața lor s-a încheiat cu acel păcat de Crăciun, arhivele s-au închis, oamenii tac, doar răul din noi este la putere. Cine va cunoaște adevărul, generațiile viitoare ori Dumnezeuul ceresc?”

În toamna anului 1977, cu binecuvântarea Mitropolitului Iustin Moiescu, s-a înscris în anul întâi la Seminarul Teologic de la Mânăstirea Neamț.

La insistențele arhimandritului Irineu Iurașcu, pe atunci stareț al Mânăstirii Căldărușani, cu data 1 decembrie 1978 se mută la această mânăstire. Seminarul teologic, îl continuă la București. Devine sfetnic apropiat al starețului, primind ascultarea de econom și ghid al mânăstirii.

– “Mă ocupam de cele gospodărești, spune tânărul Octavian. Într-o zi obișnuită de vară (10 iunie 1977), eram la strânsul fânului și primesc vestea pe neașteptate, că voi depune voturile monahale. Îmi amintesc cu emoție de acea zi din ajunul Rusaliilor. Aflând vestea cea mare, mă pregătesc pentru slujba vecerniei, când urma să fiu tuns în monahism. La ora 17, în prezența viețuitorilor mânăstirii și a nașului meu, părintele arhimandrit dr. Chesarie Georgescu, exarhul mânăstirilor din Arhiepiscopia Bucureștilor, are loc slujba de tundere în monahism, oficiată de însăși starețul mânăstirii. După mătâniile făcute și jurămintele depuse, conform tipicului ortodox am încheiat cu cuvintele: “voi sluji toată viața pe Dumnezeu”. Mă simțeam un alt om. Visul vieții mele devenise realitate. Este

finalul unei lupte lăuntrice cu mine însumi, cu cei din jurul meu, apropiați sau mai îndepărtați. A biruit Cuvântul Domnului!

Gândul meu era acum să muncesc, să studiez fără opreliști, indiferent cât de greu ar fi. Trebuie să pătrund mai adânc în cuvântul Domnului, dogma creștină ortodoxă să-mi fie călăuză în viața mea și a celor pe care îi păstoresc”.

A stat aici până în toamna aceluiași an, când a plecat la Mânăstirea Sinaia. Frumusețea Carpaților noștri, ctitorie a lui Șerban Cantacuzino, a fost pentru tânărul monah Olivian (pentru că așa primise numele de călugărie), o binefacere dumnezeiască. Stareț al mânăstirii era atunci, actualul Episcop de Argeș, Prea Sfinția Sa Calinic Argatul. Aici îl leagă o mare prietenie de episcopul-vicar de astăzi al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului, Prea Sfinția Sa Dr. Irineu Bistrițeanul.

Mânăstirea domina înălțimile Sinaiei. Măreția sa era întregită de urmele pașilor celor care au trecut pe aici. Regii României au fost darnici cu acest lăcaș ortodox, Carol I și cu regina Maria și cei care i-au urmat la tron. Au făcut multe donații regii, că aveau de unde, dar și unii demnitari comuniști.

– “Veneau des la Mânăstirea Sinaia, Nicu și Zoe Ceaușescu și nu cu mâna goală, dar nu pe măsura regească și în plus pe ascuns – mărturisește părintele Olivian și continuă ... Eram ghid al mânăstirii. Cunoșteam bine istoria acestei cetăți monahale, dar nu aveam voie să amintesc de regii care au fost binevoitori cu Biserica Ortodoxă, de care îi lega doar tronul României. Curioasă e istoria! Oare când vom afla una adevărată de care generația de astăzi a fost și este păgubită? A șterge binele făcut de un conducător fie el rege, ori președinte, a nu recunoaște adevărul istoric, este un mare păcat! Istoria este istorie, adevărul este unic și trebuie cunoscut, place sau nu place guvernanților. Biserica nu ne-a învățat niciodată să ocolim adevărul, să facem loc minciunii și invidiei, răutății omenești de la acest sfârșit de veac. Mi-am zis de la început că voi fi drept în

judecată, indiferent ce se va întâmpla. Și am avut multe de suferit și încă mai am și sunt convins că voi mai avea. Doar credința în Dumnezeu și în învățătura Sa este una și nu poate fi încălcată de nimeni, indiferent ce coroană poartă pe cap.

De aici tânărul monah Olivian, pleacă la Mănăstirea Cocoș din județul Tulcea, recomandat de părintele arhimandrit Neofit Nica, fratele actualului arhiepiscop al Tomisului și Dunării de Jos, Dr. Antim Nica.

– “Eram la această mănăstire vreo 20 de călugări, și aveam de lucrat vreo 70 hectare de pământ, dintre care 20 erau de vie. Eu eram cel mai tânăr de aici. Aveam 24 de ani când am fost numit secretar și contabil al mănăstirii. Tot aici am fost hirotonit diacon la 5 octombrie 1980. Drumul meu mergea înainte. Îmi plăcea să muncesc, să mă achit onorabil de sarcinile trasate. Eram puțini, dar cu multe intrigi între noi. Îmi amintesc aici, de o scenă pe care n-o s-o uit toată viața. Între noi se afla și un fost arhieru-vicar de Buzău, pe nume Veniamin Nicolae (Râmniceanul), ce fusese surghiunit la această mănăstire. Se simțea dezonorat și suferea cumplit. Se certa mereu cu starețul Silvan Costiuc. Într-o zi, ne aflam cu toții în biserică la slujbă. În final, după un schimb dur de cuvinte între cei doi, ne trezim că cearta se precipită și începe un scurt război cu borcane de castraveți. Atunci mi-am dat seama că răutatea din oameni izbucnește chiar și în spatele sutanelor negre. Fostul arhieru-vicar a ieșit pe treptele mănăstirii și l-a blestemat cumplit pe starețul Silvan. Timpul însă a rezolvat neînțelegera dintre confrăți, starețul mănăstirii a fost schimbat, iar arhierul Veniamin a plecat dintre cei vii ...”

Părintele Olivian, dornic de cunoaștere, vizitează pentru prima dată Țara Sfântă, unde s-a închinat la bisericile din locul Bunei Vestiri din Nazaret, la Peștera din Betleem, unde îngerii au cântat mesajul de pace al Domnului: “Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace și întru oameni bunăvoire” (Luca, XI, 14), la râul Iordan, unde Domnul s-a botezat, la

Muntele Ispitirii, la Muntele Golgota, la Sfântul Mormânt, la Fântâna lui Iacov și celelalte locuri de închinare, care au slujit Domnului Iisus Hristos pentru mântuirea noastră.

Împlinind cu harul Domnului, călătoria sa pe urmele “Cuvântului Întrupat” pentru a noastră mântuire și întărindu-se în credința ortodoxă a neamului nostru, și-a împodobit sufletul cu credința nestrămutată, cu nădejde de mântuire și cu dragoste fierbinte către Dumnezeu și către aproapele .

În anul 1982, termină Seminarul Teologic Ortodox din București. Din nou gândul îl poartă spre locurile de baștină, mai aproape de ai săi. Cu binecuvântarea Mitropolitului Dr. Nicolae Corneanu, vine în Banat, la Mănăstirea “Izvorul Miron” Românești din județul Timiș. Aici găsește stareț pe părintele Ieronim Stoican. I se încredințează ascultarea de îngrijitor la animalele mănăstirii și de bucătar. Printre viețuitorii mănăstirii, se găsea și ieromonahul Gheitzet Dumbravă, despre care părintele Olivian își amintește scene bizare:

– “Deși făceam mâncare suficientă, ieromonahului Gheitzet, nu-i ajungea niciodată și căuta prilejul să o aleagă pe cea mai bună. Nu o dată l-am prins cu mâna în oală, căutând carne. Și așa, eram nevoit să fac din nou mâncare pentru ziua respectivă. Cine mai mânca după ce bietul părinte, se spăla în ciorba noastră! De aici am plecat în același an la Mănăstirea “Sf. Ilie de la Izvor”, Vasiova din județul Caraș-Severin, ca preotduhovnic. Aici am început să public primele articole și predici în revista “Mitropolia Banatului”.

Mănăstirea se afla în stare avansată de degradare. Fonduri nu erau, aprobările pentru renovări se obțineau greu, dar totuși...

Am pornit la restaurarea bisericii fără aprobări. Protopopul Reșiței, Dr. Vasile Petrica îmi zicea: «Ești nebun, o să te pedepsească». Nu mi-a fost teamă și în trei luni lucrarea a fost gata. Am tencuit biserica în interior și exterior, am schimbat toate geamurile și am pregătit-o pentru pictură”.

În anul următor, 1983, au început lucrările de pictură a bisericii și construirea unor noi chilii în spatele stăreției. Iar în anul următor, biserica a fost sfințită, cu mare fast de către episcopul-vicar Dr. Timotei Seviciu. Părintele duhovnic Olivian este hirotesit "SINGHEL", având dreptul de a purta brâu roșu.

- "M-am legat de această mănăstire și am zis că aici aș dori să-mi dorm somnul de veci, și mi-am pregătit mormântul în spatele bisericii. Plecând de aici, în anul 1985, m-am trezit într-o zi, cu crucea împachetată și adusă la Românești. Nu știu ce a determinat-o pe stareța mănăstirii Filoftea să facă acest lucru? M-am supărat pe moment, dar în gândul meu am și iertat-o. I-am iertat răutatea și în același timp invidia. Rămâne ca Dumnezeu-judecătorul să hotărască cele de cuviință."

A revenit la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, la insistențele părintelui protopop Doru Milostean, de la Făget, simțind că și aici, în această superbă așezare monahală, este nevoie de munca sa.

"Izvorul, din incinta mănăstirii, cu apa termală și cu efecte tămăduitoare a vindecat multe boli și a spălat mari păcate. A fost aici în vechime și un schit cum spune legenda. O invazie de șerpi îi face pe localnici să-și părăsească vatra și să urce mai sus pe deal, mărturie fiind biserica, monument istoric. Dr. Elie Miron Cristea, pe când era episcop al Caransebeșului, a imprimat vieții monahale un nou reviriment, în ciuda opreliștilor monarhiei bicefale habsburgice. În anul 1911, ierarhul locului, face o vizită arhierescă în părțile Făgetului, vechi centru protopopesc, unde este impresionant de frumusețea locurilor de la poalele Padeșului, care sugerau și amintirea unei vechi sihăstirii. Hotărăște să ridice aici o mănăstire, ce urma să poarte hramul "Sfântul Prooroc Ilie" după numele de naștere al ierarhului. Datorită apelor termale care țâșnesc din pământ a rămas cunoscută în popor sub denumirea de "Balta Caldă". Au fost de față, la locul unde urma să se ridice mănăstirea, peste zece mii de credincioși. Înaltul prelat a săvârșit o liturghie în aer

liber și a ținut o emoționantă cuvântare prin care a făcut îndemnuri la o viață creștinească aleasă, pornind de la cele șapte fericiri evanghelice. Poporul, în însuflețirea sa, a botezat în acea zi acel izvor, în amintirea vizitei arhieresti, “Izvorul Miron”. Se ridică apoi, o troiță și începe adunarea de fonduri pentru construirea mănăstirii. Se constituie Fundația “Tarasie Marcu”, pentru construirea Mănăstirii Românești. În raportul său ținut în fața sinodului, episcopul Miron Cristea scria: “În această zi sfântă am petrecut unul dintre cele mai frumoase momente din timpul arhipăstoririi mele, dar și cele mai înălțătoare din întreaga călătorie atât pentru mine și suita mea, cât și pentru popor”. Printre cei ce au donat bani, pentru construirea acestui lăcaș, a cărui piatră de temelie a fost pusă de cel ce urma să fie primul patriarh al României Mari, dr. Elie Miron Cristea se numără: dr. George Gârda, Adrian Olariu, episcopul Miron Cristea “marele binefăcător”, Leonte Balintoni, Trifu Chiricescu, dr. Emil Babeș – avocat la Budapesta, Antoniu Mocioni din Bulci, mitropolitul Ioan Mețianu, Ana Drăgoescu, Dionisie Feneșiu și mulți alții. Cei care au donat reprezintă nume ilustre în lupta pentru reîntregirea neamului și pentru România Mare. Nu întâmplător Mănăstirea “Izvorul Miron” este și va rămâne un centru al ortodoxismului românesc și al dragostei de neam și țară. Primul monah trăitor aici a fost Tarasie Marcu din Lipova, care înființează și fundația pentru construirea mănăstirii. I-a urmat apoi ieromonahul Patrachie Benga, venit de la Mănăstirea Cernica, apoi ieromonahul Roman Oprișoni din Gladna Română, în timpul căruia s-au construit chiliile pentru personalul monahal, au fost betonate și puse în cuvenită rânduială izvoarele cu apă caldă. Tânărul monah se stinge din viață la numai 30 de ani, urmându-i la stăreția mănăstirii ieromonahul Visarion Sintescu și apoi ieromonahul Valerian Jic, în timpul căruia se împrejmuiește cu gard terenul mănăstirii, realizând și o frumoasă livadă cu pomi fructiferi. Mănăstirea are apoi norocul de a avea ca ostenitor, pe arhimandritul Timotei Eftimie,

fostul stareț al Mănăstirii Hodoș-Bodrog, din județul Arad. În același loc de meditație și reculegere și-au găsit liniștea ieromonahul Eftimie Constantin, protosinghelul Gherasim Moiescu, monahul Vasile Glava, monahul Dimitrie Tudose, monahul Alexandru Costache, ieromonahul Alexe Udria, monahul Antonie Teodorescu și protosinghelul Ieronim Balintoni din Gladna Română. Ieronim Balintoni s-a impus ca un talentat sculptor. În atelierele mănăstirii, a lucrat și tâmpla Bisericii “Sfântul Nicolae” din Brașov – Schei, a Bisericii așezământului românesc de la Ierusalim și pe cheltuiala familiei Dionisie Feneșiu din Făget, ajutat și de sculptorul Busuioc din Berliște – Oravița, execută tâmpla bisericii Mănăstirii “Izvorul Miron”. La conducerea mănăstirii, a urmat apoi singhelul Gheitazet Dumbravă și ieromonahul Ieronim Stoican. În timpul celui din urmă începe pictarea bisericii în interior și exterior de la streșină și până la temelie prin aceasta făcându-o să fie unică în Banat. Denumită “Vronețul Banatului” prin însăși pictura realizată de renumitul pictor prof. Ion Sulea – Gorj, mănăstirea este o adevărată perlă într-un peisaj fascinant. Pictorul abordează un stil bizantin cu o notă ușoară de aferente espectative de calm specific vieții monahale. Desenul bine stăpânit, calm și clasic, oferă liniște întregului ansamblu. Coloritul emană robustețe și optimism lăuntric, armonie și decență. Acordul cromatic se realizează în general pe albastru și ocră, iar folosirea aceleași culori albastre la pictarea cerurilor și verzui-oliv la pământuri, dă întregului ansamblu unitate. Compozițiile sunt concepute în același stil, echilibrat, calm și ritmat în derularea lor. Osârdia pictorului a durat trei veri bune de lucru.

Această importantă lucrare se finalizează sub păstorirea părintelui Olivian. Erau multe de făcut la Mănăstirea “Izvorul Miron”, și trebuia, în gândirea tânărului ostenitor, pus pe fapte mari, să arate ca o “perlă într-o oază de creștinism”. Continuă lucrările de restaurare, trece la amenajarea chiliilor, a anexelor gospodărești, a unui foișor, a unui nou paraclis. Mănăstirea și

acest loc de meditație creștină, devin din ce în ce tot mai frumoase.

Părintele Olivian, dorește acum să cunoască mai îndeaproape trăirile religioase la alte popoare și în mod special la Bisericile Ortodoxe din țările vecine. În anul 1983, se îndreaptă spre țara vecină Ungaria, și ea socialistă la acea vreme și față de care avem relații prietenești. Doar unde și unde, în diaspora maghiară, mai răsunau pretenții la pământul transilvan, la care visau de altfel și transfugii de aici, coborâtori de vițe “nobile” ce au lăsat averi, dar și urme dureroase populației majoritare românești de pe acest pământ sfânt. Vizitează comunitățile ortodoxe de aici, dar și cele catolice. Cu toate opreliștile doctrinei comuniste, se întoarce acasă cu imaginea existenței unei trăiri religioase mai puternice decât în România.

În anul următor, părintele Olivian este oaspetele Biserici Ortodoxe din Cehoslovacia, la Praga, Brâno și Prešov, unde vizitează și vestita Facultate de Teologie Ortodoxă Prešov.

Imaginea bisericii în lagărul comunist trebuia completată la Moscova, “părintele” ideologiei din Europa Răsăriteană, dar nu numai de aici. Vina nu este a poporului român ci și a vecinilor noștri. Păcatul îl poartă cei care la Yalta în anul 1945, au împărțit harta Europei după bunul plac. Dar pe noi ne-a costat scump acest dar făcut de americani, englezi și francezi, rușilor. Să dea Dumnezeu măcar de această dată să nu fie așa cum spune poetul:

“Munții noștri aur poartă / Noi cerșim din poartă-n poartă.”

Ar fi o mare durere să suferim mânia lui Dumnezeu pentru păcatele celor care au pus mâna pe noi, pentru răutatea și intoleranța semenilor noștri.

Îl întâlnim în anul 1984, în vizită la Moscova. Biserica Ortodoxă Rusă, leagăn al ortodoxiei, era în mare suferință. Pasul îl poartă la Biserica “Sfântul Vladimir” de la Zagorsk, sediul Academiei Teologice și a Patriarhiei Moscovei. Aici constată că majoritatea bisericilor au altă destinație. Vai Doamne, unele

chiar magazine! Durerea a fost mare la contactul cu această realitate, la sfârșitul acestui secol, mai puțin religios și la speranța unui început de secol religios.

– “Am făcut mari eforturi ca să ajung și să trec granițele țării – spune eroul nostru – să văd cu ochii mei, să-mi întregesc imaginea despre Biserica Ortodoxă în lume. Ca orice turist, ca să am ce mânca pe timpul șederii în Rusia, mi-am luat câteva lucruri ca să le pot vinde pe străzile Moscovei. Spre nenorocul meu m-a oprit un polițist sovietic și s-a luat după mine. Mi-am dat seama de pericolul ce mă păștea și am luat-o “la sănătoasă”. M-am furișat pe scările unui bloc din imediata apropiere și m-am trezit într-un tomberon cu resturi menajere, la etajul IV din acel bloc. Am auzit pașii celui care mă urmărea. Nu îl ducea mintea să caute în tomberon și astfel am scăpat. Comerțul l-am făcut apoi mai discret pe străzile moscovite. Venind la Moscova nu puteam să nu mă “reculeg” la Mausoleul lui Lenin de la Kremlin. Am văzut “mumia” întemeietorului primului stat socialist din lume, a învățaturii leniniste. Și aici am pășit-o. Fără să vreau am ridicat mâna să-mi aranjez părul. Deodată în limba română mi se spune de către un individ necunoscut: “Domnule, să vă purtați în limitele decenței și să vă uitați numai la Lenin.” Nu am prea înțeles ce greșală am făcut, dar am realizat că aici e și mai rău decât la noi. Cultul personalității era unic cu mici excepții în țările socialiste, satelite Moscovei.”

Vizitele în Israel au lăsat loc de revenire, pornind de la faptul că aici avea prieteni ce slujeau la bisericile românești. Astfel, în anul 1986, părintele Olivian, vizitează o perioadă mai lungă Țara Sfântă. Îl vom însoți și noi în această lungă călătorie ce l-a marcat în formarea personalității sale.

– “Scopul călătoriei mele la Locurile Sfinte a fost acela de a mă închina la Mormântul Domnului și de a mă ruga pentru mine, pentru țară și poporul român, pentru toată lumea și pentru toți creștinii doritori de bine și de pace, acolo unde Fiul lui Dumnezeu, s-a întrupat, a învățat, a pățimit, a murit, și a

înviat pentru mântuirea tuturor. Am mers în Țara Sfântă ca închinător, nu ca vizitator” – mărturisește părintele Olivian și continuă: “Am mers să mulțumesc Mântuitorului Hristos pentru toate darurile care mi le-a dat. Am mers acolo la izvoarele creștinismului să mă întăresc și mai mult în credință.”

Plecarea era programată pentru 26 iunie 1986. Părintele Olivian, aștepta cu emoție decolarea avionului de pe aeroportul Otopeni, ce urma să-l poarte spre Sfântul Răsărit, la Mormântul Domnului Hristos. Gândul nu-i mai avea astâmpăr, iar buzele se mișcau cu rugăciunea rostită în taină. Era o după amiază de vară, cu ceață și cer înnourat. S-a așezat mai în față, dar se ruga mereu ca Dumnezeu să-l ajute să ajungă cu bine în Țara Sfântă. Avionul se avântă deasupra norilor. Cerul era senin, neprihănit, pe un albastru profund. Plutea între divin și uman, între Ierusalimul se sus și cel de jos. Rând pe rând deslușește conturul neregulat al Mării Negre, o limbă subțire de pământ și încă una. Era strâmtoarea Bosfor. Câte ființe umane nu s-au perindat prin această poartă firoasă a continentelor. Câte speranțe nu s-au spulberat în adâncurile ei! Câți călători spre Locurile Sfinte, spre Muntele Athos, spre Elada și Asia nu s-au strecurat pe porțile Bosforului. Rămâne în urma avionului Istambulul, Constantinopolul de altădată – milenara cetate a ortodoxiei, scaunul marilor Sfinți Ierarhi Ioan Gură de Aur, Grigore Teologul, Proclu, Metodiul, Ioan puscicul și mulți alții. Avionul zbură deasupra Asiei Mici și o traversa în diagonală. Lasă în urmă Podișul Anatóliei, sudul Turciei și se apropie de litoralul Mării Mediterane. Se conturează neregulat insula Cipru, pământul mult disputat al portocalilor, măslinilor și lămâilor. Pasărea de oțel era deasupra Mediteranei. La orizont apare uscatul, se prefigurează litoralul israelian. Avionul aterizează pe aeroportul Benn Gurion. Părintele Olivian, pune pentru a patra oară piciorul pe Pământul Sfânt, mulțumindu-i Domnului pentru această binefacere.

De la aeroport, pe o căldură de circa 40 grade, un taximetru îl poartă spre Ierusalim. Mașinile aleargă pe șoseaua străjuită de

eucalipti și chiparoși. De jur împrejur se întinde o bogată câmpie agricolă. Mașina străbate ultimii 20 de kilometri. Drumul urcă în frumoase serpentine printre colinele împădurite cu plantații de pini, arbuști și măslini. Totul era piatră încinsă de soarele dumnezeiesc. În față îi apare Ierusalimul, orașul Învierii lui Hristos și al întregii omeniri, orașul cel mai des citat în toate limbile lumii. Primul popas îl face la Reprezentanța Bisericii Ortodoxe Române, loc de găzduire pe timpul șederii în Israel. Era noapte, părintele Olivian se pregătea să se culce, emoțiile și drumul lung, îl îndemnau la odihnă. Liniștea îi fu tulburată de rugăciunea și cântarea de noapte de la Sinagoga evreilor tradiționaliști de peste drum. O orchestră formată din zeci de instrumente răsună în noapte, sunete de corn, strigăte puternice și bătăi din palme în așteptarea unui alt Mesia!

A doua zi, după ce ia binecuvântarea de la Episcopul-vicar Lucian Tomitanul, al Arhiepiscopiei Tomisului și Dunării de Jos, care se afla la așezământul românesc în fruntea unei delegații, părintele Olivian își începe vizita cu grădina Ghetsimani, în acea zi sfântă de post și reculegere pentru creștini. Străbate pe jos cartierul arab și ajunge la Zidul Vechiului Ierusalim. În față se înalță masiva și impunătoarea “Poartă a Damascului”, una dintre cele șapte porți de intrare în Cetatea Ierusalimului și una dintre cele mai solicitate. Străbate “Poarta lui Irod”, “Poarta Oilor” (pe aici se aduceau oile de jertfă la templu), și ajunge la “Poarta Leilor”, numită așa după leii sculptați în piatră masivă ce o străjuiesc. Pe această poartă a fost scos Sfântul Arhidiacon Ștefan și ucis cu pietre afară din cetate. Ajunge apoi în Grădina Ghetsimani, locul cel mai iubit de Domnul nostru Iisus Hristos, ce se întinde de o parte și de alta a pârâului Cedrilor. Câțiva măslini uriași care se zice că au fost martori la rugăciunile Domnului, domină grădina ce se întinde pe circa zece hectare. În grădină se află patru locuri sfinte de închinare: Mormântul Maicii Domnului, Peștera Ghetsimani unde s-a rugat Iisus

Hristos, cu sudori se sânge, Piatra Prinderii lui Iisus și Biserica Sfântului Mucenic și Arhidiacon Ștefan. Coboară apoi, cu emoție cele 48 de trepte care duc la Mormântul Maicii Domnului. Intrarea este marcată de un fronton masiv de piatră. În mijlocul galeriei se află două mici paraclise. Coboară în continuare, ajungând în biserica ce adăpostește Mormântul Maicii Domnului. Aici, în adâncul pământului, a fost așezat trupul fecioarei Maria, care s-a învrednicit să poarte în pânțele sale pe Hristos. Mormântul este format dintr-o piatră albă scobită deasupra, în care fusese așezat trupul Maicii Domnului. În spatele mormântului se află altarul. Pe altarul de pe Mormântul Maicii Domnului se află Peștera Ghetsimani, locul unde au adormit ucenicii și unde s-a rugat Iisus Hristos.

Înșind din peștera Ghetsimani, se apropie de piatra și locul unde a fost prins Iisus în noaptea Sfintelor Patimi. Peste piatră a fost construită o biserică încă din sec. al IV-lea, reconstruită cu concursul a 12 țări și care se numește Biserica Tuturor Națiunilor. Intră în grădina cu cei opt măslini uriași, de circa doi metri în diametru ce au fost martori la patimile Domnului. Aici a fost sărutat Domnul de Iuda și dat în mâinile iudeilor. Aici s-a smerit împăratul cerului și al pământului, dându-se ca un om în mâinile oamenilor, a trădătorilor și a necredincioșilor. De pe piatra aceasta încep patimile Domnului, cele înfricoșătoare și mântuitoare. Din locul acesta, începe cea mai grozavă dramă care s-a petrecut vreodată pe pământ.

De la Biserica Sfântului Arhidiacon Ștefan, drumul îl duce pe călătorul nostru spre Sfânta Cetate. Ierusalimul vechi, spre deosebire de cel nou, este înconjurat de jur împrejur cu ziduri groase de circa trei metri și înalte de zece metri și formează un poligon neregulat cu suprafața totală de doi kilometri pătrați. Intrarea în Sfânta Cetate se poate face pe orice latură, grație celor șase porți deschise, plasate de jur împrejur. Cea de-a șaptea poartă numită "Poarta de Aur" din partea de răsărit, este

zidită de musulmani pentru a nu mai intra pe aici Hristos a doua oară. Pe aici a intrat Domnul triumfal în Sfânta Cetate, la Duminica Floriilor.

Tradiția spune că tot pe această poartă va veni Hristos, să judece lumea în valea lui Iosafat, care este alături. Numai atunci se va deschide. Musulmanii, ca să împiedice venirea lui Hristos pe "Poarta de Aur", care duce drept la Moscheea lui Omar, au zidit-o cu lespezi mari de piatră și în afara ei au făcut un enorm cimitir musulman.

Primul loc vizitat de părintele Olivian, în Cetate este Lacul Vitezda cu cele cinci pridvoare, unde a fost vindecat, de către Domnul nostru Iisus Hristos, slăbănogul de 38 de ani. Aici este Biserica Greco-Catolică "Sfânta Ana". În spatele bisericii, se află o groapă scobită în stâncă, numită "Scăldătoarea oilor". Aici se spălau oile aduse la templu pentru jertfă. De la această biserică, se îndreaptă spre Drumul Crucii, la Golgota și la Mormântul Domnului. La numai 100 de metri de Biserica "Sfânta Ana" este locul unde Pilat l-a judecat pe Domnul. Drumetul român reconstituie pe jos drumul străbătut de Iisus Hristos cu crucea în spate, până la locul "Căpățâni". Intră în curtea bisericii catolice, înălțată pe ruinele cetății Antonia, unde a fost judecat Mântuitorul. Iese din temnița Pretoriului și pornește încet spre Biserica Sfântului Mormânt. Drumul Crucii de la Pretoriu coboară în linie dreaptă spre Valea Tyropeon, care trece prin mijlocul Vechiului Ierusalim și cuprinde 14 popasuri, încheindu-se cu punerea în mormânt. Ajunge la Biserica "Sfântul Mormânt" numită de ortodocși Biserica Învierii, pentru că nu moartea, ci Învieria Domnului este temelia, cununa și biruința Creștinătății. Aici se întâlnesc cele două testamente. Raiul și Iadul aici s-au împăcat. Săracul Adam și Noul Adam aici s-au întâlnit. Strămoașa noastră Eva cu Maica Vieții aici s-au văzut. Capul șarpelui aici s-a sfărâmat, viclenia diavolului aici s-a zădărnicit. Aici s-a pierdut puterea păcatului, s-a sărutat cerul cu pământul și s-a împăcat omul cu Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Tot aici s-a pogorât Hristos în iad, ca să scoată pe cei legați din veac. De aici s-a înălțat la cer, ca un Dumnezeu, de aici a intrat și tâlharul în Rai, ca un Mântuitor. Rai și Iad, cer și pământ, Dumnezeu și om, viață și moarte, aici s-au împăcat prin Învierea lui Hristos.

De aici începe istoria Creștinismului și mântuirea lumii.

Intrarea în Biserica Sfântului Mormânt se face pe două uși mari prin partea de sud.

– “Cobor câteva trepte de piatră, în curtea deschisă, în fața intrării. Parcă nu îmi vine să cred, că pășesc pe cel mai sfânt loc de pe pământ. Sufletul meu saltă de bucurie duhovnicească. De mic copil, am purtat în mine dorul Sfintelor Locuri, dorul Sfântului Mormânt și iată, în clipa aceasta, visul meu s-a împlinit” – spune părintele Olivian.

Biserica Sfântului Mormânt este o construcție măreață din secolul al XI-lea, înălțată de cruciați, pe locul altei biserici mai vechi. Ea adăpostește cele mai scumpe locuri ale creștinătății: Muntele Golgota și mormântul Domnului Iisus Hristos.

– “Îndată ce intru în biserică, apuc spre sud-est unde se află o stâncă uriașă ce reprezintă Muntele Golgota. În creștetul acestei stânci a fost înfiptă Crucea cu Domnul Hristos, răstignit. Altarul de sud, înălțat la locul unde a fost dezbrăcat Domnul de hainele sale și întins pe cruce aparține catolicilor. Altarul de nord, aparține ortodocșilor și este înălțat pe locul unde a fost înfiptă crucea cu Domnul Răstignit. Ambele altare sunt separate doar prin două coloane mari. Altarul catolic se numește “Fecioara durerilor”, iar altarul ortodox formează un mic paraclis de o frumusețe unică, numit “Paraclisul Sfânta Golgota”.

Mă apropii încet cu lacrimi în ochi și tremurând de emoție, de mormântul Domnului Hristos. Mă apropii în genunchi de Altarul Golgotei și îmi plec fruntea unde a fost înfiptă Sfânta Cruce, rostind apoi cuvintele: “Mărire Ție că m-ai învrednicit să ajung pe Golgota mântuirii! Ce voi răsplăti Ție, Doamne, pentru toate câte mi-ai dat mie. Iată vin de departe să-Ți mulțumesc.

Sunt fiul tău după Duh, fiu al neamului românesc după trup, rugător pentru toată lumea după chemare. Și am venit peste mări și țări să-Ți mulțumesc, să Te aud, să-Ți sărut Crucea și Mormântul, Nazaretul și Betleemul, Taborul și Iordanul, Sionul și Eleonul. Am venit să-Ți aduc un prinos de laudă din partea neamului meu românesc. Nu am adus cu mine aur din Carpați, nici arome de mult preț, nici cămăși de in curat, nici isop de pocăință, dar am adus în inima mea dragostea fraților și părinților mei. Am adus buna credință a unui popor smerit și viteaz. Am adus rugămintile și lacrimile, speranțele și bucuriile unui neam milenar, blând, așezat și primitiv de străini care se ține cu o mână de cruce și cu o alta de Carpați”.

După ce se închină în fața Pietrii Ungerii, se îndreaptă spre Sfântul Mormânt ce se află în partea de vest a Bisericii Învierii, în mijlocul unei rotonde uriașe, susținută de 18 coloane de piatră. Sub bolta înaltă a rotondei se vede baldachinul de piatră al Sfântului Mormânt. Îngenunchează și citește Evanghelia Învierii. Cu emoție, părintele Olivian sărută piatra îngerului din mijloc, intră pe ușa mică, înaintea Sfântului Mormânt și rostește: “Te măresc, și-Ți mulțumesc, și mă mărturisesc și cer și mă cutremur. Ai grijă de lume și milă de mine, ai milă de mame și milă de părinți și copilași, ai milă de țara mea românească și de poporul meu drept credincios, ai milă de tineri și de bătrâni, de cei sănătoși și de cei ce suferă, de cei sătui și de cei flămânzi, de cei ce conduc și de cei supuși.

Primește-mă pe mine, cel ce-Ți aduc de departe dorul părinților, credința străbunilor, lacrimile săracilor, rugăciunile mamelor, bucuriile copiilor și toată credința, nădejdea și dragostea poporului meu românesc!

Binecuvântează, Doamne, țara mea cu pâine, familiile cu copii, altarele cu preoți, mănăstirile cu călugări...

Binecuvântează-mă și pe mine care îți cânt Ție “Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.”

Marcat profund de reculegerea în fața Sfântului Mormânt, părintele Olivian intră în Biserica Sfintei Învieri. Aceasta este catedrala Sfântului Mormânt și aparține Patriarhiei Ortodoxe Apostolice Grecești de la Ierusalim. În mijlocul pronaosului se vede un sfeșnic special, din piatră, care marchează centrul bisericii și centrul pământului. După tradiția Bisericii Ortodoxe, se consideră că Ierusalimul, unde a fost răstignit Domnul, este așezat chiar în centrul lumii. Drumul său continuă la cele patru altare creștine, la paraclisul “Sfânta Elena”, la Bisericile Ortodoxe “Sfântul Iacob”, “Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan”, Biserica “Sfinților 40 de Mucenici” și Mănăstirea “Sfântului Avram”.

Emoționat, dar mulțumit, se întoarce seara la Așezământul Românesc din Ierusalim după o zi de rugăciune și călătorie în Sfânta Cetate pe urmele lui Hristos. Adoarme abia seara târziu în strigătele hogilor din minarete și în sunetul fanfarei de la Sinagoga evreilor tradiționaliști, cu gândul curat la Hristos Cel Înviat peste toată lumea.

Pelerinajul la locurile sfinte continuă cu Muntele Sion. Intră în Vechiul Ierusalim pe poarta Iaffa, ocolește turnul lui David și iese pe poarta “Sionului” în afară de cetate, pe un platou înalt, situat în partea de sud-vest a Ierusalimului vechi. Acesta este muntele cântat de David în nemuritorii psalmi, muntele speranțelor poporului ales, muntele atât de amintit de prooroci. Pe culmea plată a muntelui se află trei locuri creștine: într-un foișor a avut loc Cina cea de Taină în Joia Mare, tot aici s-a coborât Duhul Sfânt peste Sfinții Apostoli în chipul limbilor de foc și tot aici este locul unde a adormit Maica Domnului.

Părăsește în tăcere și rugăciune platoul Muntelui Sion, unul din cele mai sfinte locuri din Ierusalim, legat atât de mult de istorie, credință și speranța poporului ales. În vechiul așezământ, împăratul David și Solomon au avut palatul, aici a fost așezat Cortul Mărturiei cu tablele Legii și tot aici s-a scris Psaltirea marelui Prooroc, pe care o cânta în fața profetului Natan.

Pentru toate aceste fapte și evenimente biblice petrecute aici, Muntele Sion este cinstit de toată Creștinătatea și asemănat de Sfinții Părinți cu “Sionul cel de sus”, adică cu împărăția măririi lui Dumnezeu.

Coboară ușor panta Muntelui Sion spre răsărit, spre Valea lui Iosafat. De aici se vede zidul Sfintei Cetăți, la dreapta Sionul coboară ușor până la valea adâncă numită “Valea Hion” sau “Valea Gheenei”, (a focului), unde se ardeau gunoaiile orașului. Tot acolo se afla și locul unde s-a spânzurat Iuda Vânătorul, cuprins de deznădejde. Sionul coboară drept în Valea lui Iosafat și în Grădina Ghetsimani. Peste această vale sfântă privirea pelerinului se îndreaptă spre Muntele Eleon – Muntele Măslinilor și Muntele Înălțării Domnului la cer. Ajungând la marginea văii Iosafat, se termină și Muntele Sion. De aici strălucește în depărtare cupola aurită a Moscheii lui Omar. În dreapta se vede bine valea Hion și locul numit “Acheldama”, adică “locul sângelui”. Acolo, Iuda, căzând a pleznit peste mijloc și s-au vărsat toate măruntaiele lui. De la Biserica “Sfântul Petru”, coboară serpentina Văii lui Iosafat, printre case sărăcicioase, locuite de arabi, dar care te întâmpină cu prietenie mai ales când aud că ești din România. Partea de nord a văii este îngustă, dar încărcată cu măslini. Sfinții Părinți afirmă că judecata de apoi va avea loc aici în Valea lui Iosafat. Poate tocmai de aceasta, ambele versante sunt pline de morminte. Întreaga vale este un vast cimitir. Vizitează primul loc biblic de aici, Izvorul Siluam unde a fost trimis orbul din naștere și s-a vindecat. Izvorul curge dintr-o stâncă mare, formează un mic lac, apoi își croiește drum spre valea pârâului Chedron. Aici se scaldau copiii de arabi, iar mamele lor spălau rufele sau udau grădinile. La mică distanță se află Izvorul Maicii Domnului de unde, după tradiție, se spune că venea Sfânta Fecioară și lua apă. Izvorul este la o mare adâncime. Coboară împreună cu copiii ce aveau lumânări aprinse în mână și se spală cu această apă binecuvântată. Drumul îl duce pe muntele Înălțării Domnului ce a rămas

nemuritor, în istoria creștinismului, prin faptul că de pe vârful lui s-a înălțat Domnul de-a dreapta Tatălui, întru mărire. Pe versantul vestic al Muntelui Măslinilor se află numeroase locuri sfinte, vrednice de închinare. Tot pe Muntele Măslinilor, a prevestit Iisus Hristos sfârșitul lumii, a doua venire și judecata de apoi.

Una dintre multele bucurii pe care le-a avut în Țara Sfântă, a fost slujirea Sfintei liturghii în sobor la Sfântul Mormânt al Domnului, în noaptea de 28 spre 29 iunie 1986. O liturghie unică, o noapte sfântă de neuitat. În jurul orei 23, părintele Olivian se strecoară în tăcere pe ulițele liniștite ale Ierusalimului. Intră pe “Poarta Nova” în Sfânta Cetate, coboară pe lângă Patriarhia Ierusalimului și intră apoi în Biserica Sfântului Mormânt. Părintele Ioanichie – călugăr de origine română – bătea toaca de lemn undeva sub bolta mării biserici. Încep să tragă clopotele. La douăsprezece și douăzeci de minute încep slujba utreniei în Biserica Sfintei Învieri. Călugări și pelerini se adună unul câte unul ca niște umbre vii, pe sub bolțile abia luminate.

Spre sfârșitul utreniei, părintele Olivian este invitat să se îmbrace în veșminte. Soborul slujitorilor este format din: Arhiepiscopul grec Ambrozie de la Patriarhia Ierusalimului, trei preoți și doi diaconi. Părintele Olivian este singurul român între toți slujitorii. Dar să-l lăsăm pe monahul român să descrie momentele înălțătoare pe care le-a trăit:

– “La ora 1 și 30 de minute după miezul nopții, în momentul cântării doxologiei, ieșim cu toții, slujitori și închinători, din Biserica Învierii și intrăm alături la Sfântul Mormânt. Proscomidia este deja gata. Se dă binecuvântarea și începe apoi Sfânta Liturghie. Slujba decurge în liniște și taină până la sfârșit. La sfintele daruri înconjurăm în sobor Mormântul Domnului, apoi se continuă după același tipic ca și la noi. La ora 3 și 15 minute, duminică 29 iunie 1986, primesc Prea Curatele Taine în genunchi, lângă lespedea Sfântului Mormânt. Este un moment

unic din viața mea! Este o zi sfântă, pe care nu o voi uita niciodată! Bucuria mea duhovnicească este deplină. Am săvârșit unul din cele mai importante acte din călătoria mea la Sfintele Locuri."

Era prima duminică pe care o petrecea în Ierusalim, ziua Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Asistă la slujba religioasă de la biserica așezământului românesc. La sfârșitul liturghiei, este invitat de Superiorul așezământului, Arhimandritul Irineu Gavrilă la masa oficială, o adevărată masă românească dar și călugărească. Pelerinajul continuă. Trece pe lângă Foișorul Cinei Celei de Taină, pe lângă Mormântul Proorocului David, intră din nou în Sfânta Cetate pe "Poarta Rabinilor" și ajunge la "Zidul Plângerii". Acesta este situat în cartierul iudeilor și este singurul loc sacru al evreilor din Ierusalim. Atât le-a mai rămas din faima lor multimilenară de popor ales de Dumnezeu. Aici se adună zilnic sute și uneori mii de evrei localnici din diasporă, pentru a se ruga, a plânge și a medita.

Se uita în umbra înserării cum se rugau evreii, cum se atingeau cu frunțile de zid, cum se legăneau jalnic, cum se prindeau unul de altul și cum se învârteau în cercuri mici. Îl cuprinde o firească duioșie față de poporul ales. Neamul cel dintâi chemat, căzând de la credința în Hristos, plânge de două mii de ani păcatul neascultării și necredinței. Dacă ar plânge după Hristos ei ar fi mântuiți într-o singură zi. Dar ei nu-și plâng păcatele lor și ale părinților lor de glorie, după întâietatea și dreptul de întâi născuți de altă dată, care niciodată nu li se va mai acorda. Vizitând Ierusalimul se îndreaptă spre Betleem simțind parcă chemarea păstorilor și a magilor. Parcă-l așteaptă Fecioara Maria cu Pruncul Iisus. Pentru românul venit din patria Carpaților, din țara nemuritoarelor colinde de Crăciun, cuvântul Betleem are o rezonanță sacră, deoarece exprimă mai mult decât orice oraș din Țara Sfântă, nevinovăția. Nevinovăția Pruncului Iisus, a pruncilor martiri, a păstorilor credincioși, a magilor purtători de daruri, a îngerilor din cer, a Fecioarei, a

dreptului Iosif, a tuturor oamenilor. Betleemul, cu toate împrejuririle sale, are cele mai multe semnificații pentru sufletul atât de sensibil al poporului român. Adânc legat de natură, de turmele cu oi, de colinde, de flori, de cerul senin, care tresaltă la colindele de Crăciun. Deși a trecut prin atâtea drame în istoria sa, poporul român a rămas cu aceeași dragoste și credință în Dumnezeu.

Pelerinajul monahului român la Betleem continuă cale lungă de 12 kilometri spre miazăzi. Betleem, Crăciun, Colinde, Nașterea Domnului, magi, păstori, îngerii care cântă, Fecioara cu Pruncul, Iisus culcat în iesle sunt cele dintâi cuvinte din Evanghelie pe care le-au rostit mamele noastre. Sunt cele mai sfinte cuvinte care s-au întipărit în memoria noastră, sunt cuvintele ce și le amintea acum părintele Olivian, la intrarea în Sfânta Cetate, așezată pe coline domoale de piatră. Ici colo, turlle de biserici, chiparoși, măslini, eucalipti. De jur împrejur grădini cu viță de vie, portocali și lămâi. Se îndreaptă nerăbdător spre partea de răsărit a orașului spre peștera unde s-a născut Domnul, deasupra căreia se-nalță o Biserică ortodoxă, cea mai veche și originală Biserică creștină din toată Țara Sfântă. După ce aprinde lumânări, coboară câteva scări de piatră și intră în Sfânta Peșteră. Aici, în această peșteră nebăgată în seamă de nimeni, s-a smerit Sfânta treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt pentru oameni și pentru mântuirea lor. Cerul a dat duhul, pământul a oferit materia, Dumnezeu a dat Fiul, omul a dat Fecioara, templul a dat pe bătrânul Iosif, pământul a oferit peștera, vitele au oferit ieslea cu paie, evrei au dat păstorii de oi, neamurile au dat magii încărcați de daruri, aștrii cerești au oferit steaua, luna a picurat lumină, noaptea a învăluit în necuprins taina întrupării. Și așa s-a săvârșit taina împăcării omului cu Dumnezeu. Locul unde a fost ieslea cu pruncul se află la răsăritul peșterii și formează altarul propriu – zis. Aici s-a închinat și s-a rugat pentru neamul său părintele Olivian. Călătoria a continuat la mănăstirile din jur. Într-una din frumoasele zile

petrecute aici, părintele Olivian este primit de Patriarhul Ierusalimului. Prea Fericitul Diodor. Îl lăsăm să prezinte această primire:

– “Sunt primit de Prea Fericitul Diodor, îi sărut mâna și iau cuvenita binecuvântare. Îi prezint pe scurt câteva date despre mine și îi ofer un mic dar românesc. Patriarhul îmi oferă o icoană de argint și portretul Prea Fericitului său și îmi oferă o cruce cu lanț de argint împodobit cu pietre prețioase. Sărut mâna Patriarhului, îi mulțumesc pentru darurile oferite, dându-i apoi câteva date despre așezămintele monahale din Banat. După obișnuita cafea și înalta cuvântare mă retrag, după ce am petrecut 55 de minute de înălțare sufletească.”

Vizita monahului se apropie de sfârșit. Desigur nu putea să plece fără să se închine din nou la Sfântul Mormânt. Drumul spre țară începe din nou pe aeroportul Ben Gurion din Tel Aviv și după câteva ore de zbor, se apropie de capitala pământului sfânt al României. Coboară scările avionului cu cuvintele: “Mărire Ție, Doamne, pentru toate, mărire Ție ...!”

Întors acasă, părintele Olivian trăiește și de această dată emoția celor văzute pe pământul Țării Sfinte. Își continuă studiile liceale la Făget și apoi la Facultatea de Teologie Ortodoxă “Andrei Șaguna” din Sibiu. Este mereu preocupat de Mănăstirea “Izvorul Miron” care continuă să rămână loc de pelerinaj pentru credincioși, cu toate opreliștile regimului. Viața religioasă era foarte intensă. Acolo unde preoții au fost cu adevărați păstori spirituali și buni gospodari, unde credincioșii au dorit cu adevărat să facă ceva, s-au construit și biserici. Credința în Dumnezeu, deși ascunsă, a mai marilor a cedat de multe ori. Și părintele Olivian a fost un exemplu în acest fel, bineînțeles punând mai presus de orice “Cuvântul Domnului” și interesele Bisericii Ortodoxe. Dumnezeu l-a ajutat și a reușit! Dar s-a ales cu invidia fraților din breaslă, a unora ce au stat cu mâinile în sân, dând vina pe unii și pe alții, ascunzându-și neputința lor și, de ce nu, necredința, că în orice și mai presus de orice este

Domnul Dumnezeu nostru a celor ce încă mai viețuim pe această planetă, ce poartă numele de Terra.

Vremurile erau din ce în ce mai tulburi, se prevestea o rază de speranță și pentru Biserica Ortodoxă, dar și un început de luptă pentru supraviețuirea acestui neam binecuvântat de Dumnezeu.

Căderea regimului totalitar, în 22 decembrie 1989, a fost primită la locul de rugăciune din Românești ca o descătușare. Credința în Dumnezeu, aici în locul dăruit de acela ce avea să fie primul Patriarh Al României Mari, a fost întotdeauna la ea acasă. Se făceau cununii și botezuri a celor cu frică de Dumnezeu, dar și cu mai mare frică de cei ce îi conduceau. Erau însă români ortodocși care sperau că acest popor lovit de soartă, dar și de împrejurări nefaste, să primească binecuvântarea Domnului. De aceea rugăciunile românilor erau pretutindeni cu frică sau fără frică, dar erau. Credința în Dumnezeu și în virtuțile sale alese l-a ținut pe român treaz peste veacuri, l-a făcut biruitor în momentele de răscruce.

Părintele Olivian, ostenitorul mănăstirii, împreună cu ceilalți frați întru Hristos, făceau ca viața de aici, în acest loc liniștit și sfânt să-și urmeze cursul, dar nu erau străini de ce se petrece pe pământul României. Nu se exteriorizau precum unii preoți, care în loc să liniștească credincioșii, mai rău îi incitau. Se temeau de furia dezlănțuită a celor ce preluaseră puterea și căutau să se lupte cu stafia unui regim ce căzuse așa de ușor ... Biserica Ortodoxă a fost și este trup din trupul poporului român, s-a rugat și s-a jertfit pentru credință, dar fără patimă păcătoasă. Dar iată că Dumnezeu poate, a întunecat mințile unora ce poartă doar haina preoțească să cadă din nou în păcatul minciunii, lăcomiei și puterii, a necinstei și invidiei.

23 decembrie, o zi obișnuită la Mănăstirea Românești. Se făceau pregătiri pentru a sărbători cum se cuvine Crăciunul. Părintele Olivian și slujitorii sfântului lăcaș oficiau slujba de

dimineată, îngenunchind și rugându-se pentru poporul român, ca biruința în libertate să triumfe, ca harul lui Dumnezeu să coboare peste acest pământ sfânt, greu încercat în istoria sa. Era ora 10. Liniștea rugăciunii a fost tulburată de militari și milițieni conduși de un căpitan de armată de prin părțile locului. Se căutau teroriști. Acum era momentul răzbunării între frați, era momentul încălcării jurământului preoțesc. Părintele paroh din Românești Iulian Cosma, alimenta zvonurile precum că la mânăstire ar fi aterizat elicoptere cu teroriști și alte născociri alarmante. Cu o săptămână în urmă, în hotarul comunei Curtea căzuse un balon de cercetări meteorologice. Acum legăturile se făceau și se desfăceau în contextul generat de panică creat parcă anume, nu pentru a limpezi mintea acestui popor, ci pentru a i-o întuneca, pentru a-i fura ce avea mai de preț, înțelepciunea în asemenea momente de răscruce pentru viitorul său.

– “Am fost invitat la poarta mânăstirii – spune părintele Olivian. Eram îmbrăcat în haine preoțești și aveam în mână liturghierul. Mă grăbeam să trec podul peste Bega și deodată sunt somat să ridic mâinile sus, de către căpitanul “neoprotestant” venit aici. Am ridicat mâinile odată cu sfânta carte. Am fost percheziționat și condus spre mânăstire unde s-a răscolit totul atât în biserică cât și în clădirile anexe. Mi s-a spus că se caută teroriștii, care după unele afirmații ar fi fost adăpostiți aici la mânăstire. Chiar și cei mai barbari dușmani când se apropiau de sfintele lăcașuri ale lui Dumnezeu se temeau. În acele momente am crezut că speranța noastră în descătușarea credinței în Dumnezeu este doar o iluzie. Din nou prigoană, din nou sfânta biserică și slujitorii ei în pericol! Am fost dus a doua zi cu o mașină de la I.A.S. Făget cu un aparat de radio și un interfon la o unitate specializată din Lugoj, ca să fie verificate de un colonel pe nume Albu, ce ulterior și-a cerut scuze pentru cele întâmplate. L-am întrebat: “dar cu onoarea cum rămâne?”. Mi-a răspuns: “Așa-i în asemenea situații.”. Căpitanul M.Ap.N. ce m-a umilit pe mine și Biserica unde slujesc a fost trecut în rezervă la

scurt timp și vinde “Turnul de veghe” pe străzile Lugojului. I-a dat Dumnezeu înțelepciune!”.

Coșmarul celor de la mânăstire nu s-a spulberat mult timp!

În noaptea de Crăciun, o veveriță dintre multe altele care sălășuiesc aici, a început să cotrobăie prin pod. De teamă, viețuitorii mânăstirii și-au petrecut noaptea sub paturi așteptând un deznodământ care pentru ei era acum o certitudine. Nu îi speria moartea, îi dorea răutatea, perfidia oamenilor, care acum ieșea la iveală într-un mod înspăimântător. Dar aici pe acest loc sfânt, slujitorii mânăstirii se rugau ca Bunul Dumnezeu să le limpezească românilor mintea, să cunoască și să privească adevărata față a lucrurilor și să nu se lase induși în eroare de cei ce acum doreau cu orice preț să pună mâna pe ciolan”, indiferent la ce nivel ar fi pentru că era momentul și bineînțeles că nu spre binele poporului, ci al lor personal și din păcate realitatea a dovedit-o, cu urmări foarte păgubitoare pentru acest popor încă mulți ani de acum înainte.

Încetul cu încetul spiritele au început să se potolească și oamenii să înțeleagă că au fost mințiți și de această dată. Au început să dezgroape morții care erau eroi pentru unii că i-au ajutat să ajungă la conducere, iar pentru alții răuvoitori. Dar de fapt au fost ființe nevinovate, care au căzut într-un joc politic de care nu au beneficiat nici ei și nici cei care au rămas în viață.

Primele semne ale democrației au început să apară. Din păcate doar mici libertăți, printre care și a cuvântului. Și atunci cuvântul și-a spus “cuvântul” în toate dialectele și subdialectele, printre care și cele de la periferia limbii române, vai săraca “Mult e dulce și frumoasă / Limba ce-o vorbim ...” ce a ajuns! Dar deceniile de exprimare limitată în canoane impuse au făcut să răbufnească răul și din limba română pe care poporul a apărât-o cu sfințenie de-a lungul existenței sale multimilenare așa cum au făcut-o și o fac și acum frații noștri de peste Prut.

Libertatea credinței și-a pus amprente asupra Bisericii Ortodoxe, dar nu în semnul bun al cuvântului. Avântul cultelor

neoprotestante, sprijinul masiv acordat prin ajutoare directe date credincioșilor acestor culte, criza financiară a parohiilor ortodoxe, lipsa unor adevărați păstori, fac ca biserica acestui pământ românesc să sufere. Părintele Olivian sesizând și de această dată pericolul pentru Sfânta noastră Biserică Ortodoxă a crezut de cuviință că și de aici, din această oază de ortodoxism românesc, să fie auzit cuvântul Domnului.

De Sfânta Înviere a Domnului, a anului 1990 (pentru a șasea oară), părintele Olivian, este din nou pelerin la locurile sfinte pe unde a călcat Hristos Domnul. Cu această ocazie, pe lângă revenirea la locurile vizitate, participă la slujba Învierii de la Biserica Învierii. Slujba începe la ora 12. Era înconjurată de localnici și pelerini veniți din toată lumea. În jurul orei 13, după ce arabii într-o stare de euforie generală, de strigăte și fluierături de chemare a puterii lui Dumnezeu – apare Sfânta lumină ca un miracol, sub forma de fulger direct pe Sfântul Mormânt unde se găsește un fel de vată ce apoi se aprinde. Patriarhul ce poartă în mână un mănunchi cu 33 de lumânări simbolizând vârsta Domnului, printr-un orificiu anume amenajat, dă lumină credincioșilor aflați în jurul Cuvuclionului. După aceea ia vata aprinsă în mână și oferă credincioșilor Sfânta Lumină. Vata aprinsă cu o flacără albăstruie nu arde. Când slujba se sfârșește, toți se retrag cu Sfânta lumină la casele lor.

La întoarcerea din Israel, părintele Olivian începe să scrie și îi apare prima sa carte: “Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului, – meditații” pentru Săptămâna Patimilor. Tot în anul 1990 îi apare a doua lucrare de meditații, de mare folos pentru creștini, sugestiv intitulată: “Lumină spre descoperirea neamurilor”. Simțea apoi nevoia unei publicații care să se adreseze clerului și monahilor. În luna septembrie a aceluiași an, 1990, editează revista “Viața Monahală”, ce a apărut la început lunar și apoi trimestrial, publicație ce s-a bucurat de aprecierea clerului din țara noastră și de peste hotare, dar și din partea credincioșilor. Publicația nu a avut un caracter zonal, ci s-a referit la

ortodoxism în general și la viața cotidiană din așezămintele monahale din țara noastră.

În anul 1991, părintele Olivian publică a treia sa lucrare “Merinde pentru suflet”, care este de fapt o culegere de scrieri teologice pastoral-misionare, liturgice și de drept bisericesc.

Preocupat în permanență de slujirea bisericii noastre ortodoxe editează cea de-a patra lucrare “De la cuvânt la faptă”, ce cuprinde predici la duminicile și sărbătorile de peste an.

Pentru faptul că Mănăstirea “Izvorul Miron” s-a impus între așezările monahale din Banat, părintele Olivian editează în 1990 “Mănăstirea “Izvorul Miron”” – scurt istoric – și o reeditează în 1991 într-o ediție îmbunătățită, ce oferă vizitatorului o imagine clară a ceea ce a fost și este acest loc de rugăciune și închinare.

Tot aici se organizează în ziua a doua de Crăciun a fiecărui an o amplă manifestare a colindelor din zona Făgetului. Se adună aici cete de colindători din toată zona Făgetului, colindători cu “Dube”, cete cu “Steaua”, cu mare renume din România, Curtea, Brănești, Povergina, Bichigi și Făget. Un adevărat spectacol de preamărire a lui Dumnezeu și a virtuților alese ale poporului nostru. Deși iarnă, curtea mănăstirii și Biserica sunt pline de credincioși veniți din toate părțile Timișului și de prin județele limitrofe. Și e lume multă aici, nu numai la colinde, ci și la marile sărbători religioase și la manifestările de ortodoxism organizate.

Neastâmpărul părintelui Olivian de a face mănăstirea tot mai frumoasă se materializează în înlocuirea scaunelor din biserică cu altele noi, sculptate prin osârdia unui sculptor maramureșean. Și așa micuța biserică este o adevărată bijuterie de credință străbună.

Desăvârșindu-și pregătirea teologică, prin absolvirea Facultății de Teologie din Sibiu, părintele Olivian continuă eforturile de a scrie lucrări teologice a căror notă dominantă este înțelegerea perceptelor biblice în viziunea Bisericii Ortodoxe, punând mai presus de orice înaltele virtuți ale credinței noastre, ale

acestui popor greu încercat în istoria sa, pe aceste pământuri de trăire și simțire românească.

– “Poate că eforturile au fost prea mari ca într-un timp relativ scurt să editez aici, la Românești, o foaie religioasă, să public atâtea cărți” – spune părintele Olivian și continuă: “Însă am simțit întotdeauna o chemare către cuvântul scris ce mi-a fost călăuză în ascensiunea spirituală. Am petrecut zile și nopți citind Cuvântul Domnului și scrierile Sfinților Părinți. Am trecut cu ușurință peste invidia confrăților mei, am primit îmbărbătarea Domnului, că ceea ce fac, fac bine, că orice slovă ce propovăduiește cuvântul este o rază de credință și o speranță peste veacuri. Am considerat întotdeauna că morala creștină trebuie să ne călăuzească nu numai pe noi cei ce facem din ea o profesiune de credință, ci pe fiecare om de pe această bătrână planetă. Trebuie să învățăm să fim mai buni și să ne iubim semenii noștri. Să ne eliberăm de răul ce există și persistă în jurul nostru și să nu ne lăsăm îndemnați de Satana pentru a mai păcătui. Este greu ca păcatele noastre să fie iertate, dar este mai ușor să respectăm Cuvântul domnului, să-i iubim învățătura și să-i urmăm calea”.

O profesiune de credință a unui slujitor al Bisericii ortodoxe Române, care rămâne o întrebare, de ce nu fac toți slujitorii Domnului la fel? Este o întrebare a cărei rezolvare trebuie găsită cât mai urgent spre binele ortodoxiei românești, pentru existența acestui popor de neam daco-roman.

Mănăstirea “Izvorul Miron” de la Românești a devenit un loc de pelerinaj pentru românii de pretutindeni, pentru turiștii veniți din toată lumea. De ce tocmai aici? Fiindcă Cuvântul Sfânt este la el acasă. Aici rugăciunile nu rămân numai speranțe deșarte, ce cu evlavie sunt adresate zi și noapte lui Dumnezeu.

O mănăstire săracă dăruită cu suflete bogate precum părintele Olivian, maicile Sebastiana și Antonia, tinerii rasofori de aici, Ciprian, Mihail și Victorin este astăzi un focar de

cultură, de viață spirituală pentru o întinsă zonă ce bate la porțile Ardealului.

Anul 1992 aduce la Mănăstirea "Izvorul Miron" noi lucrări ce poartă semnătura protosinghelului Olivian. Amintim aici lucrarea "Ortodoxia românească" (studii în apărarea dreptei credințe). Tot în acest an îi apare cartea "Sfaturi Evanghelice" tipărită, ca de altfel și celelalte, de Fundația Europeană Drăgan - filiala Lugoj. Și de fapt nu se putea tipări altundeva doar aici la acel mare român care, departe de granițele țării, a fost cu sufletul și inima la frații săi de aici din țara mamă, din Lugojul său iubit și venerat în lucrările sale, care este prof. Dr. Iosif Constantin Drăgan. Acest mare patriot, contestat de unii din invidie, de cei ce nu au făcut nimic pentru acest pământ românesc. Opera sa și tot ce a făcut pentru neamul românesc, pentru spiritualitatea sa, vor rămâne peste veacuri.

Concepția religioasă a părintelui Olivian este solidă și temeinic așezată pe preceptele biblice și ale ortodoxiei românești. Starea relativă a fericirii, smerenia, păcatul, mărirea lumească și cea dumnezeiască, rosturile vieții noastre, cercețarea bisericii sunt câteva din ideile ce răzbat în lucrările sale. Limbajul folosit, documentarea atentă, prezentarea cadrului religios al unor noțiuni, sublinierea cu relevanță a rolului Bisericii, atât în trecut, dar și prezent în păstrarea ființei naționale, dau tărie și valoare cuvântului său însoțit la tot pasul de cuvântul Domnului. "Ortodoxia este lumea lui Hristos pe pământ. Ortodoxia este cea mai înaltă treaptă în creștinism, ca urmare directă a adevărului celui mai curat și a iubirii desăvârșite" - sunt cuvintele protosinghelului Olivian. De aceea strigătul pentru apărarea ortodoxismului de aici din inima Banatului este binevenit în convulsiunile religioase de acum și din totdeauna.

Izvorul cu apă caldă de la Românești aflat în curtea mănăstirii a devenit și un izvor al tămăduirii. Veneau oameni suferinzi și căutau în apă vindecarea bolilor, dar și a sufletului. Părintele Olivian, la venirea sa, găsește interdicția de a nu se

intra în bazine. Tot necazul pornise de la păcatul unei femei care la sărbătoarea hramului din 20 iulie s-a dezbrăcat în fața înaltelor fețe bisericești și a intrat în apa “purificatoare”.

Ziua de 20 iulie, a rămas pentru Mănăstirea “Izvorul Miron” zi de mare sărbătoare. Este ziua sărbătoririi hramului mănăstirii. Vin pelerini din sate mai apropiate, dar și mai îndepărtate. Unii vin cu o zi înainte și stau toată noaptea la rugăciune. Au loc slujbe în mănăstire și în curtea mănăstirii, Româneștiul devine pentru două zile o adevărată “Mecca a Banatului”.

Așa venea și poetul Traian Iancu, copil fiind, pe jos cu mama sa Ana, împovărată cu coșurile de mere, să mai facă niște bani pentru copiii ei. I-au rămas poetului întipărite în minte frumoasele clipe petrecute la mănăstire, drept urmare debutul său poetic este poezia “În biserică”. Vine și acum cu deosebită plăcere și tresaltă la vederea acestor locuri ce poartă urmele pașilor lui Miron Cristea, patriarhul și patriotul român ce păstrează urmele mamei sale purtând coșul cu mere din livada ce poartă numele “Dealul Popii”, ce o lucra în arendă de la prof. univ. dr. Iancu Axente din Cluj, făgețean de origine.

A onorat cu prezența sa, marea sărbătoare a celor de aici și nu numai a lor, Înalt Prea Sfinția Sa Dr. Nicolae Corneanu, Mitropolitul Banatului, care a rămas impresionat de cele văzute și nu de puține ori l-a felicitat pe părintele Olivian sau l-a dojenit atunci când a considerat că a greșit. Sfios și receptiv, a muncit în continuare să fie mai bine pentru obștea mănăstirii, dar și pentru enoriașii de aici.

Nelipsit de la marile evenimente de aici este protopopul de Făget, părintele Doru Milostean, părintele Bujor Păcurar, sfătuitoari și ajutoare sufletești ale părintelui Olivian.

Vin aici de “Sfântul Ilie” olarii din Jupânești cu oalele lor ce poartă însemne dacice și romane, vin meșteșugari în arta lemnului, vin comercianți și negustori să stăvilească setea puhoiului de lume ce umple această vale de la confluența celor două ramuri ale râului Bega, care puțin mai jos de mănăstire își

dau mâna și pornesc mai departe la vale, să se unească cu Timișul la Coștei și apoi mari să străbată țațoș și fălos precum bănațanul Timișoara, capitala Banatului.

Duminică de duminică, sărbătoare de sărbătoare, zi de zi, vin aici oameni cu sufletul încărcat de povară, de suferință, să asculte sfaturile duhovnicești ale părintelui Olivian. Cuvântul lui Dumnezeu este leac pentru toate suferințele. Cuvinte de îmbărbătare, de îndemn la credință călăuzesc viața slujitorului de la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești.

Tot aici se sărbătoresc oameni, se cinstește munca lor spirituală, creștinească și culturală pusă în slujba neamului românesc. Mănăstirea acordă diplome personalităților, oamenilor de artă și de cultură, care merită o mică binecuvântare prin cuvinte alese din acest loc de puritate creștină.

Tot aici a găsit liniște și o întâmpinare călduroasă din partea unor adevărați români fostul candidat la președinție Gheorghe Funar, după primirea de la Timișoara lipsită de cel mai elementar simț uman, de loialitate politică, de barbarism de care românii nu au dat dovadă niciodată. Adevărații români de aici, oameni veniți de la plug sau din munte de la oi, din fabrică unde dau formă sticlei sau ulciorului de lut au dat dovadă că știu să asculte un român care le vrea binele, un român care se teme alături de ei că istoria să nu se uite înapoi, nici măcar cu gândul. Mare le-a fost suferința sub jug străin! Frații și unchii lor de prin aceste locuri, au fost uciși mișelește în 1918 și îngropați într-o groapă comună la Făget pentru că au dorit să trăiască în țara moșilor și strămoșilor lor, România Mare. Ne pare rău că au fost dați uitării așa de repede, nici măcar o cruce sau o piatră de mormânt nu au ca să-i amintească. Familiile lor au dispărut, li s-a șters urma. Se mai tem și astăzi istoricii, fie și ei locali, să pună sau să afle adevărul celor peste 16 tineri omorâți prin împușcare de cei ce doreau cu orice preț să ne țină sub cizmă, fie ea austro-ungară sau cu alt nume străin. Numai cei ce cunosc ce-a fost, pot face discernământ între promisiuni

deșarte și adevărata gândire a celor ce o rostesc. Greșit sunt condamnați ardelenii sau bănățenii de naționalism sau că uneori prin vorbă “sar calul”, dar numai cei ce au suferit sau cei care au auzit din gura bunicilor ce a însemnat îngenuncherea în fața celor tari și ce a însemnat asuprirea pot și au dreptul să vorbească și să se teamă.

Într-o zi de 28 februarie 1993, cu multă zăpadă și soare dumnezeiesc, s-au adunat aici din toată țara renumiți interpreți ai folclorului românesc, folcloriști de prestigiu pentru a sărbători pe reputatul folclorist și etnomuzicolog de talie națională și internațională prof. univ. Emilian Comișel. O sărbătoare creștinească cum alta nu-i, de cinstire a tradiției și cântecului popular sufletul și viața românului din totdeauna, făuritorul acestor comori. Au venit aici Sava Negrean Budașcu, Florica Bradu, Drăgan Muntean, Maria Anghel și Viorel Costin cu cântecele Ardealului, Tiberiu Ceia, Luca Novac, Maria Petchescu și Elena Jurjescu au adus cu ei doina bănățeană, Angelica Stoican și Alexandru Ploieșteanu cu cântecul oltenesc, Maria Tănăsă cu graiul moldovenesc. Într-un cuvânt o întregă țară cu sufletul și cântecul aici în Banat. Au venit profesori universitari și neuniversitari, dar oameni cu sufletul la tot ce are mai bun acest popor, Ion Iliescu, Ion Emandi, Ion Andrei și mulți alții.

Tăcerea și reculegerea celor ce au slujit în acea zi în Biserica Mânăstiri “Izvorul Miron” au fost străpunse ca un fulger de glasul marelui om de suflet, cântăreț al României Mari, al Ardealului care în genunchi în fața Icoanei Maicii Domnului a rostit dumnezeiasca rugăciune pentru acest popor sfânt, pentru părinți, pentru copii, pentru cei “cu nevoi”, pentru “săracă țară bogată”. Cu lacrimi în ochi această mare doamnă a cântecului românesc, a Ardealului care este Sava Negrean Budașcu prin cântecul său ce nu l-ar ceda niciodată nimănui a făcut ca acea zi de duminică să rămână pentru totdeauna o zi de mare sărbătoare la Românești. Lacrimile curgeau pe obrajii românilor, dar

din piepturile tuturor răsuna în sfânta mânăstire “Doamne, ocrotește-i pe români”.

A fost o zi, și ea ca altele, așa cum se obișnuiește aici la locul de rugăciune și cinstire a lui Dumnezeu.

Părintele Olivian muncește, studiază și definitivează mai vechi proiecte editoriale. Reușește să vadă lumina tiparului cartea de versuri la înmormântare “Pe ultimul drum”, la a cărei lansare, în Timișoara, am asistat. Și tot la această lansare de carte a mai vorbit și tânărul student teolog Cornel Toma, care în cuvinte emoționante spunea; “Cartea este ca o colecție sau ca un grupaj de imnuri religioase funebre care sunt exprimate printr-un vers simplu, duios, vibrant care are o conotație populară. În această carte sunt ilustrate două teme, a destinului uman pe acest pământ și este creionată tema morții care are semnificație majoră pentru fiecare om. În aceste versuri este oglindită concepția ortodoxă despre moarte, care nu o consideră o trecere în neființă, un sfârșit total al existenței, ci majoritatea pentru creștinii ortodocși înseamnă o trecere de la starea existențială, la viața de aici, la o altă stare existențială, la viața veșnică. În același timp, este prezentată tema destinului uman pe acest pământ care stă întotdeauna sub semnul suferinței, a efortului de a cultiva darurile Domnului. În aceste versuri sunt corelate concepțiile despre iad și rai pentru că în funcție de cultivarea spiritului nostru, de cultivarea virtuților noastre, a calităților noastre sufletești, noi vom merge fie în rai care este starea plenitudinii existențiale, ori în iad, o absență a lui Dumnezeu sau cum spune Dostoievski o neputință a omului de a mai iubi, este o lipsă a binelui.

Această carte, ca și celelalte ale părintelui Olivian, reprezintă pentru cultura bănățeană pentru poezia religioasă o contribuție remarcabilă pentru promovarea și afirmarea ei. În același sens, cred și nădăjduiesc că Mânăstirea “Izvorul Miron” din Românești va fi numai un centru de cultură și de spiritualitate, ci va fi și un factor de reazim pentru unitatea spirituală a

românului de aici și pentru unitatea națională a românilor de pretutindeni. Aducem prinosul studenților teologi de la Sibiu pentru activitatea sa religioasă și culturală și nădăjduim că Sfinția Sa se încadrează în marea pleiadă a oamenilor de cultură și spiritualitate ce i-a dat Burgul sau Cetatea din Sibiu. Și în același timp nădăjduim că această mănăstire va lupta în continuare pentru idealurile spirituale, naționale ale românilor din Banat și pretutindeni. În acest context social, politic și religios când catolicismul a declanșat o adevărată cruciadă, un adevărat război în Balcani, să desființeze implicit Biserica Ortodoxă de aici, când asaltul prozeletismului sectant crește din ce în ce mai mult, toți românii sunt chemați să-și apere Biserica ortodoxă, adică să-și apere unitatea neamului nostru românesc și valorile lui”.

Ascultându-l și eu și alții pe acest viitor preot ce mi-am zis că Biserica Ortodoxă română va avea și în continuare păstori de suflet pentru existența și unitatea sa. Evenimentul s-a săvârșit în Vinerea Mare, odată cu inaugurarea activității Fundației “Cupola” – “Credință, Cultură și Caritate” într-un Ceas de taină. Oamenii de cultură, presa, iubitorii de frumos și mulți creștini au venit în acest cadru de pictură și poezie creștină să fie alături de părintele Olivian la lansarea sa ca poet. A ținut să-și spună cuvântul și criticul de artă Deliu Petroiu zicând:

“Părintele Olivian are acea stare de umilitate în care nu încearcă să inventeze un repertoriu de imagini și un stil nou. El este unul din cei mulți, este unul care alcătuiește geniul poetic al poporului. Este evident lucrul acesta și prin faptul că la un moment dat nu numai sonoritatea, nu numai împărțirea acestor bocete sunt în limbajul poetic al teoriei literaturi, nu numai împărțirea în diferite grupe de bocet: bocet de copil, fată, de părinte și așa mai departe, nu numai în rezonanța rostirii poetice populare, dar la un moment dat există și un citat din bocetul popular. Cred că această încastrare a textului popular în discursul poetic al autorului nu este altceva decât semn al unei

comuniuni cu autorul anonim al versurilor populare. În destinul creației populare intervine acel caracter specific cunoscut al rodării textului, al modificării, al îmbunătățirii continue a tradiției. Așa cum în colinde recunoaștem adesea în exprimarea literară un minim al unei culturi de specialitate pe care poporul nu o are întocmai, așa o întâlnim și în aceste bocete create pe măsura poporului și destinate lui. Lectura e mai puțin sensibilă la actul pe care îl face autorul. Trebuie să vedem în acest fapt un text, care este încadrat într-un anumit ritual și care e expresia sentimentelor umane de care nu putem face abstracție oricât am fi convingși de necesitatea lui și de răsplata vieții veșnice a celor dreپți. Această carte vine și se adresează geniului poporului. Când vor fi preluate de cei care rostesc bocete la înmormântări, ele vor putea peste ani să se încadreze într-o expresie poetică populară”.

Încă un loc în vitrina ce poartă povara celor 12 cărți semnate de părintele Olivian și care ocupă un spațiu modest în muzeul recent amenajat în paraclisul mănăstirii! Așa l-a gândit protosinghelul Olivian ajutat de talentatul artist plastic Traian Abruda și de ziaristul și publicistul Ilie Chelariu să creeze imaginea unui început cu cel dintâi ctitor, primul patriarh al României reîntregite, Miron Cristea, cel care a zis că aici să se înalțe un lăcaș de pomenire a lui Dumnezeu, te îndeamnă în continuare la meditație creștină, exponate, mărturii ale unui trecut nu prea îndepărtat, dar și a unui prezent bogat pentru acest lăcaș păstorit de părintele Olivian. Icoane vechi pe lemn și sticlă de înaltă valoare artistică și documentară, obiecte de cult, veșminte preoțești, cărți rare, literatură religioasă, este imaginația sumară a unui muzeu într-un spațiu restrâns, dar sugestiv pentru o mare și trainică trăire ortodoxă în bazinul geografic de la poalele munților Poiana Ruscăi. Ambițiile creștinești, îndeobște spirituale ale tânărului slujitor a lui Dumnezeu, bat la porțile unor noi împliniri. E prematur să vedem ce se va întâmpla peste ani, dar e cert, să recunoaștem că vor rămâne urme

scrise în slove și în piatră pentru veșnicie. Pe aici a trecut părintele Olivian. Multe asemenea cuvinte se aud și astăzi la Mănăstirea "Izvorul Miron". Și așa continua: pe aici a trecut copilul de țărani din Rodna-Veche, el Octavian copilul nostru, el părintele Olivian slujitorul lui Dumnezeu.

Dumnezeu l-a îndrumat pas cu pas, i-a deschis uși, l-a primit în rândul slujitorilor săi și-i călăuzește pașii spre desăvârșire spirituală în această trecere pe pământ.

Ar fi fost greu să așterni slove pe foaia imaculată a unui studiu, dacă n-ai fi urmărit pas cu pas destinul unui om ce se apropie doar de al patrulea deceniu de viață. Era firesc ca asemenea cuvinte să-l consacre la vârsta senectuții, dar faptele sale, viața în linie dreaptă pe drumul predestinat lui de Dumnezeu, este și astăzi pildă pentru confracții săi, pentru generații de vizionari tenace, încrezători în cuvântul Celui ce s-a jertfit pentru noi.

Ion Gheorghe Oltean

**) Articol publicat în revista "Viața Monahală" Românești, an IV, nr. 10-12/1993
- EDIȚIE SPECIALĂ*

CÂTEVA PRECIZĂRI ISTORICE ȘI CANONICE

Pentru a reliefa personalitatea, dar și viața ÎPS Onufrie Pop trebuie să facem câteva precizări istorice, dar și canonice. Altfel nu putem înțelege demersurile sale.

Din motive personale, după cum declară - fără nici o abatere canonică - la 1 aprilie 2006 Înalt Prea Sfințitul Onufrie Pop trece sub jurisdicția Patriarhatului de Kiev, sub omoforul Episcopului Moldovei de Răsărit, P.S. Filaret Pancu. Două luni mai târziu (iunie) este numit preot misionar pentru Comunitatea Europeană, apoi vicar administrativ și exarh al acestei eparhii tot pentru Comunitatea Europeană, stabilindu-și reședința la Torino în Italia.

De Praznicul Învierii Domnului al anului Mântuirii 2007, este ridicat la rangul de Arhimandrit Mitrofor, primind și cea de-a doua Cruce cu pietre.

Filaret (Denisenko) – „Patriarh de Kiev și al tuturor rușilor din Ucraina”

Cine este însă Patriarhatul de Kiev? Istoria acestei Biserici se leagă indisolubil de Patriarhul Filaret (Denisenko). „Patriarhul de la Kiev și al tuturor rușilor din Ucraina,” Filaret Michael Antonovich (Denisenko) s-a născut în data de 23 ianuarie 1929 în satul Fertile, regiunea Amvrosievskogo Donetsk. După ce a absolvit liceul în anul 1946, a intrat la Seminarul Teologic din Odesa și a fost acceptat primul. După ce a absolvit seminarul cu onoruri, Michael Antonovich Denisenko a intrat în Academia Teologică din Moscova. În cursul de formare în anul doi al

academiei, la 1 ianuarie 1950, a fost tuns în monahism cu numele de Filaret. În 1950 el a fost hirotonit diacon, și în 1951 într-un preot.

În 1952, ieromonahul Filaret (Denisenko) a absolvit Academia Teologică, cu licență în teologie. A fost numit profesor de Noul Testament la Seminarul Teologic din Moscova. În 1953 a fost numit profesor la Academia Teologică din Moscova. Consiliul Academic al Academiei Teologice din Moscova a hotărât în anul universitar 1953/1954, ca ieromonahul Filaret să fie distins cu titlul de profesor asistent. Tot în 1953 a fost numit inspector asistent principal al Academiei Teologice din Moscova și al seminarului.

În 1956, călugărul Filaret (Denisenko) a fost numit rector al Seminarului din Saratov și ridicat la rangul de stareț. În 1957 a fost transferat în postul de inspector al Seminarului Teologic din Kiev, și în 1958 a fost numit rector al instituției și ridicat la rangul de Arhimandrit. În 1960 a fost numit director al exarhatului ucrainean de la Kiev și rector al Catedralei Sfântul Vladimir. Din iunie 1961 până în ianuarie 1962, Filaret a fost rector reprezentant al Bisericii Ortodoxe Ruse în Patriarhia Alexandriei, în Alexandria.

La o reuniune a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, din 12 ianuarie 1962, Arhimandritul Filaret (Denisenko) a fost ales episcop de Luga, (Leningrad). Hirotonia într-un arhiereu a avut loc pe 4 februarie 1962.

Din iunie până în octombrie 1962, Episcopul Filaret (Denisenko) a fost Exarh al Europei Centrale, după care a fost numit episcop de Viena și Austria. În 12 decembrie 1964 a fost numit episcop de Dmitrov, și rector al Seminarului și Academiei Teologice din Moscova. La 14 mai 1966 Episcopul Filaret a fost ridicat la rangul de arhiepiscop și numit Exarh Patriarhal în Ucraina, Arhiepiscop de Kiev și Galiția, membru permanent al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse. La 25 februarie 1968

a fost ridicat la rangul de Mitropolit, și în 1971, are dreptul de a purta două panaghii.

Mitropolitul Filaret al Kievului și Galicia (Denisenko) a activat nu numai în treburile interne ale bisericii, dar a luat parte și la activitățile externe ale Bisericii Ortodoxe Ruse. El a participat în mod regulat la diverse manifestări internaționale de pace și la diferite forumuri ecumenice.

În 1970, Mitropolitul Filaret (Denisenko) a fost ales membru de onoare al Academiei Teologice din Moscova, iar în 1973 membru de onoare al Academiei Teologice din Leningrad. În 1979 i-a fost atribuit titlul de Doctor Honoris Causa de către Academia Teologică Reformată de la Budapesta, iar în 1980, titlul de doctor Honoris Causa de către Facultatea de Teologie din Pryashivska.

În mai 1990, după moartea Patriarhului Moscovei și al întregii Rusii, Pimen (Izvekov), Mitropolitul Filaret al Kievului și Galicia (Denisenko) a fost ales Locuum Tenes al scaunului Patriarhal din Moscova, și din 8 iunie 1990 devine președinte al Sinodului Local al Bisericii Ortodoxe Ruse.

La același sinod local, a fost ales unul dintre cei trei candidați propuși pentru funcția de patriarh, dar el nu a primit numărul necesar de voturi pentru a fi ales.

Prin decizia Sinodului Episcopilor Bisericii Ortodoxe Ruse, din 25-27 octombrie 1990, Biserica Ortodoxă Ucraineană (UOC), avea dreptul de a desfășura un management independent, și Mitropolitului Filaret al Kievului și Galicia (Denisenko) i-a fost acordat titlul de Primat al Bisericii Ortodoxe Ucrainene. În plus, el a devenit cunoscut sub numele de "Mitropolit al Kievului și a toată Ucraina."

După ce în 1991, Ucraina a atins statutul de stat suveran, Mitropolitul Kievului și a toată Ucraina, Filaret (Denisenko) a început să se pronunțe pentru proclamarea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Ucrainene. Sub conducerea sa s-a înființat sinodul

Local al Ucrainei (UOCKP), care a avut loc la 3 noiembrie 1991 și s-a convenit asupra necesității statutului Bisericii Ortodoxe Autocefale Ucrainene. Cu toate acestea, Sinodul Episcopilor Bisericii Ortodoxe Ruse, din 1-2 aprilie 1992 a respins solicitarea ucrainenilor. Mulți episcopi, inclusiv din Ucraina, s-au opus acordării autocefaliei Bisericii Ortodoxe Ucrainene. Mai mult decât atât, Mitropolitul Filaret a promis să părăsească postul de Întâistătător al Catedralei UOC și să conducă una dintre Eparhiile ucraineene.

În Ucraina, a fost lansată o activitate energetică de respingere a Bisericii Ortodoxe Ucrainene de către Patriarhia Moscovei.

Pe 11 iunie 1992 Sinodul Episcopilor Bisericii Ortodoxe Ruse a hotărât :

“Mitropolitul Filaret (Denisenko) are o atitudine sfidătoare și arogantă, este un cleric insubordonat și încearcă să se impună prin șantaj (Tit 1, 7-8; Canonul Apostolic 27, e) Prin modul său de comportament și prin viață personală a introdus ispita printre credincioși (Matei 18, 7, Primul Sinod Ecumenic, al șaselea Canon al Sinodului Ecumenic, articolul 5a), sperjur (Canonul Apostolic, 25 e). De altfel calomnia publică și hula împotriva Sinodului Episcopilor “(al doilea Sinod Ecumenic, în general canonul al 6-lea) sunt condamnate (Canonul Apostolic, articolul 28 e), inclusiv săvârșirea unei schisme în Biserică (a doua a Sinodului Articolul 15 e):

1. Mitropolitului Filaret (Denisenko) i se retrag toate demnitățile, prevalindu-l de toate puterile preoției și toate drepturile asociate clerului.

2. Toate hirotoniile săvârșite de Mitropolitul Filaret după 27 mai în treapta de diacon, preot și episcop sunt nule (...)

3. Deciziile Sinodului Episcopilor Bisericii Ortodoxe Ruse cu privire la schisma Mitropolitul Filaret (Denisenko) sunt definitive (...)Decidem retragerea sa din toate demnitățile, din toate treptele ierarhice, inclusiv preoția, iar hotărârea va fi adusă la

cunoștința tuturor Întâistătorilor Bisericilor Ortodoxe, surori din lume. “

Mitropolitul Filaret nu recunoaște decizia Episcopilor Bisericii Ortodoxe Ruse, și și-a continuat activitățile sale denumite “separatiste” de Moscova. Pe 25 iunie 1992 a inițiat așa-numitul “sinod Ucrainean al Bisericilor”, iar parohiile Bisericii Ortodoxe Ucrainene au format în Ucraina, „Biserica Autocefală Ortodoxă Ucraineană”. Prin această fuziune a apărut o nouă Biserică, o nouă organizație religioasă, non-canonică care a primit numele de “Biserica Ortodoxă Ucraineană - Patriarhia Kievului” (UOC - KP). Pe 22 octombrie 1995 Filaret (Denisenko) a fost ales Primat al UOC-KP și înzestrat cu titlul de “Patriarh al Kievului și al tuturor rușilor din Ucraina.”

Episcopii Bisericii Ortodoxe Ruse au reacționat iar pe 23 februarie 1997, au dat următoarea rezoluție pentru “Patriarhul de la Kiev,” Filaret. Iată textul:

“Episcopii constată acum că trebuie să recunoască cu tristețe că Filaret călugărul nu a luat în seamă scrisoarea adresată lui, în numele Bisericii Mamă, prin chemarea la pocăință, și continuă, activitățile separatiste. El a restrans limitele Bisericii Ortodoxe Ruse, ajutind la aprofundarea fracțiunilor din Biserica Ortodoxă Bulgară, Biserică sora și în comuniune, preluand disidenții de la alte Biserici Ortodoxe locale. Nu a luat în seamă mustrarea, din partea autorității ecleziastice legitime, deși caterisit, el a continuat să officieze în mod profanator un nou “cult”, inclusiv cu blasfemiatoare pseudo-hirotoniri, fără a primi îngăduința superiorilor. Călugărul Filaret a fost tentat și a îndrăznit să se auto-intituleze “Patriarh al Kievului și al Întregii Rusia-Ucraina”, încercând să preia în mod ilegal Biserica Canonică Ortodoxă Ucraineană, urmașă a istoricului tron Kievan. Ridicat necanonic la rangul de mitropolit, călugărul Filaret nu a încetat să aducă hule împotriva episcopilor, clerului și credincioșilor Bisericii Ortodoxe Ucrainene. Biserica Ucraineană este în comuniune

canonică cu Biserica Ortodoxă Rusă și prin ea, cu Biserica Universală Ortodoxă, și va respecta Canonul Apostolic 28 care prevede clar și implicit: Dacă un episcop, preot sau diacon slujește sau oficiază slujbe religioase cu cel caterisit „să se taie cu totul de la Biserică”. Canon 88 coroborat cu articolul 14 al Antiohiei, al Sf. Vasile cel Mare. Sinodul hotărăște în unanimitate:

„Călugărul (monahul –nr.) Denisenko Michael Antonovich Denisenko este excomunicat din Biserica lui Hristos. El poate fi blestemat în fața întregului popor”.

Biserica Ortodoxă Ucraineana(Patriarhia de Kiev)

Biserica Ortodoxă Ucraineană (Patriarhia Kievului) este o organizație religioasă din Ucraina, declarată o Biserică Ortodoxă, locală și autocefală. Nu are nicio recunoaștere formală în sine din partea Ortodoxiei și nu este în comuniune cu vreuna dintre Bisericile Ortodoxe canonice din întreaga lume. Este una dintre cele trei mari Comunități Ortodoxe în Ucraina. Susținătorii UOC-KP spun că aceasta se revendică de la Mitropolitul Kievului, care a fost sub jurisdicția Bisericii din Constantinopol, contestând transferul acesteia sub jurisdicția Patriarhiei Moscovei, în 1686.

Episcopii UOC au ales un alt Primat UOC (MP) pe Vladimir (Sabodan), care era pe atunci Mitropolit de Rostov și Novocherkassk (ROC) iar în 1997 Sinodul ROC prin Actul Episcopilor “l-au excomunicat pe călugărul Filaret (Denisenko)” (de rangul de mitropolit, el a fost lipsit din 1992) pentru “activități separatiste”.

În cursul intalnirii oficiale a delegației Patriarhiei Ecumenice cu președintele ucrainean Viktor Iușcenko din 24 martie 2005, șeful delegatiei Arhiepiscopul Vsevolod Skopelsky (Maidanskii) a transmis un mesaj de la patriarh: “Biserica

Mamă, Patriarhia Ecumenică, declara că fiica ei - Patriarhia Moscovei - are ca teritoriu canonic același teritoriu pe care l-a avut și înainte de 1686”.

Ca o concluzie trebuie spus că fără îndoială, cu toate că nu este încă recunoscută, Biserica Ortodoxă Ucraineană – Patriarhia Kievului este o Biserică ortodoxă autentică. Dacă aplicăm principiul naționalității, Ucraina are tot dreptul de a avea o Biserică independentă, autocefală și nu subordonată canonic Moscovei. Până la reglementarea acestor probleme juridico-canonică putem afirma că Biserica Ortodoxă Ucraineană – Patriarhia Kievului este o Biserică autentică, iar trecerea ÎPS Onufrie sub această jurisdicție, mai precis sub omoforul Episcopului Moldovei de Răsărit, P.S. Filaret Pancu este un act cât se poate de canonic și care nu aduce nicio atingere asupra credinței ortodoxe și ortodoxiei în genere.

În Sinodul Ortodox din Milano

După “experiența ucraineană”, ÎPS Onufrie alege o altă jurisdicție considerând-o pe drept cuvânt mult mai apropiată de sufletul românilor din Italia pe care îi păstora. O Biserică locală, de origine latină...

La 15 iunie 2008 primește la cerere binecuvântarea de ieșire din Eparhia Moldovei stabilindu-se în cadrul Mitropoliei Ortodoxe de Milano și Aquileia, cu sediul la Milano – Italia, unde la 20 iunie 2008 este ales episcop vicar de către Sfântul Sinod. La 29 iunie 2008 este hirotonit Episcop-Vicar, de către Mitropolitul Primat Evloghie, P.S. Episcop Avondios și de Î.P.S. Arhiepiscop Luca, care au slujit Sf. Liturghie în Biserica Sf. Nicolae din Milano - Italia, primind numele de arhieru Onufrie.

La 31 august 2008, este ridicat la treapta de Arhiepiscop Titular de Bergamo și Vercelli și numit Exarh pentru Europa de Est. La 1 septembrie 2009 Sfântul Sinod în permanență

lucrărilor sale au schimbat titulatura Î.P.S. Sale în Arhiepiscop de Sondrio și Vercelli cu reședința în Bergamo (Citta Alta).

Biserica Ortodoxă Portugheză

Cine este însă Mitropolia Ortodoxă din Milano și Aquileia, cu sediul la Milano – Italia? Originile sale se află în Biserica Ortodoxă Portugheză. Pentru a se observa că studiul este unul științific permiteți-mi să redau un articol din revista “Lumea Credinței” din octombrie 2005 (anul III, nr. 10) despre această Biserică Ortodoxă necunoscută de mulți. Ceea ce demonstrează preocuparea noastră constantă și unică în România despre aceste subiecte sensibile în ortodoxia contemporană. Iată articolul integral:

“Portugalia este unul dintre bastioanele de frunte ale romano-catolicismului. Cu toate acestea, există în aria lusitană și o Mitropolie Ortodoxă care numără în jur de 44 de mii de credincioși, dintre care vreo 20 de mii sunt numai în Brazilia.

De fapt, titulatura oficială a acestei biserici ortodoxe este Mitropolia Ortodoxă de Portugalia, Spania și a toată Brazilia, și ea se mândrește cu șase episcopi și patru mănăstiri în care se nevoiesc cam o sută de monahi.

Portugalia devine o țară în care se face din ce în ce mai simțită prezența Ortodoxiei, după 1990, desigur și datorită emigrației.

Mai multe mii de români (și în special moldoveni basarabeni) s-au stabilit în Portugalia, iar numai într-un singur an Biserica Ortodoxă Portugheză a oficiat circa o sută de botezuri. Pe malul Atlanticului, în bisericile ortodoxe, Evanghelia și Apostolul se citesc în două limbi: portugheză și română.

Un om de excepție

Ortodoxia în Portugalia este legată de numele Mitropolitului Gabriel, primul său ierarh, denumit pe drept cuvânt Apostolul Portugaliei. Pe numele său de laic Rocha, la 28 de ani tânărul portughez descoperă frumusețea și bogăția spirituală a bisericii răsăritene... în Elveția, unde studia Filosofia și Literale. După o vizită la Muntele Athos, devine ortodox sub îndrumarea arhiepiscopului rus din exil Antonie de Geneva. Același ierarh al Bisericii Ruse din Exil îl tunde în monahism sub numele de Joao (Ioan), iar în toamna anului 1968 îl hirotonește ierodiacon și apoi ieromonah, iar după 2 ani este ridicat la rangul de arhimandrit. Până în 1972, arhimandritul Joao slujește la Mănăstirea din Lesna (Franta), fondată de Sfântul Ioan Maximovici, iar ulterior la Biserica Ortodoxă Rusă a Tuturor Sfinților din Paris. Licențiat în Istorie și Filozofie la Lisabona și Freiburg, arhimandritul Joao termină în capitala Franței și Institutul Teologic Ortodox „Saint Serge”, unde rămâne pentru câțva timp și ca asistent universitar.

Noua Mitropolie

Întors în Portugalia, după „revoluția garoafelor” din 25 aprilie 1974 - care a dus la îndepărtarea lui Salazar - arhimandritul Joao înființează primele parohii ortodoxe, până atunci interzise de regimul ultracatolic. Ortodoxia se dezvoltă repede în Portugalia, sute de romano-catolici optând pentru Biserica Răsăriteană, iar în patru ani în Portugalia se înființează 38 de noi parohii ortodoxe!

Arhimandritul Joao devine administrator al nou înființatului Vicariat pentru Portugalia al Bisericii Ruse din Exil. În urma unor manevre nu tocmai ortodoxe, Biserica Otodoxă Rusă din Exil, atinsă și de un naționalist religios rar întâlnit, refuză să-l hirotonească pe arhimandritul Joao episcop, deși acesta întrunea toate condițiile canonice.

La solicitarea credincioșilor, părintele Joao trece sub jurisdicția Bisericii Ortodoxe Grecești de Stil Vechi, iar pe 18 iulie 1978

Arhiepiscopul Auxentios îl hirotonește Episcop al Portugaliei, cu numele de Gabriel. Noul ierarh înființează alte parohii ortodoxe, în Lisabona, Torres Novas, Sintra, Mafra, Coimbra, Figueira da Foz, Mealhada, Setubal etc. În septembrie 1984, Episcopul Gabriel este ridicat la treapta de Arhiepiscop al Lisabonei și Mitropolit al Portugaliei, iar Biserica Ortodoxă Portugheză, care numără 4 episcopi și 18 preoți, primește autonomia.

În 1986, 9 brazilieni sunt botezați în Athena, iar Mitropolitul Gabriel înființează Episcopia Ortodoxă Braziliană, care în curând va ajunge la circa 20 de mii de ortodocși.

După dispariția fondatorului

În 1989, din pricina unor noi dispute, Biserica Ortodoxă Portugheză trece de sub jurisdicția stiliștilor greci sub omoforul Bisericii Ortodoxe Poloneze. Demn de remarcat este că primirea s-a făcut fără re-hirotoniri sau re-hirotesii! Spre disperarea credincioșilor, la doar 58 de ani Mitropolitul Gabriel se stinge din viață, în februarie 1997, lăsând în urma sa 5 episcopi, 62 de parohii, 115 preoți, 4 mănăstiri, o Academie Teologică, dar și multă durere.

Biserica Ortodoxă Portugheză a resimțit din plin pierderea Mitropolitului Gabriel, mai ales că după trecerea acestuia la cele veșnice, au început să apară și problemele, care nu sunt nici mici, nici puține. O parte din episcopi, de pildă, au rămas sub ascultarea Bisericii poloneze, în timp ce alții au ales independența.

Cu toate aceste divergențe, pe malul Atlanticului circa 50 de mii de portughezi se consideră drept-credincioși”.(Florian Bichir)

Istoria misiunii Bisericii Ortodoxe în Portugalia.

Anii 1968-1978

Aceste rânduri nu sunt însă suficiente, e vorba la urma-urmei doar de un articol într-o revistă destinată marelui public, de aceea vom explica teologic și academic care sunt originile

Bisericii Ortodoxe Portugheze. *Pe această cale mulțumesc încă o dată teologului rus AV Slesarev, promotorul Proiectului Antiraskol, dar și Prea Sfințitului Ambrósio, Episcop Ortodox de Recife – Brazilia, care mă onorează cu prietenia sa. Și care mi-a pus la dispoziție rarisima carte-document: “Metropolita Gabriel de Lisboa: Fundação Apostólica da Igreja Ortodoxa em Portugal” (1998). Practic memoriile și actele eleziastice ale acestui mare ierarh și apostol al Portugaliei!*

Apariția “Biserica Catolică Ortodoxă din Portugalia” este direct legată de Arhimandritul Ioan (Roche) născut Eduardo Enrique Pinto da Rocha. Istoria Bisericii Ortodoxe Catolică din Portugalia începe cu voia lui Dumnezeu, din voința unui singur om, un portughez, Eduardo Henrique Pinto da Rocha, care a devenit primul ortodox portughez (după mai mult de 1000 de ani de la stingerea Ortodoxiei pe aceste meleaguri lusitane), fiind primul preot, primul episcop, primul Mitropolit, nu în ultimul rând, primul întâistătător al Bisericii Ortodoxe din Portugalia.

După ce și-a satisfăcut serviciul militar în armata portugheză ca ofițer, Eduardo Henrique Pinto da Rocha decide să meargă în Elveția, la Abația de Saint Maurice d’Agaune pentru a deveni călugăr, după canoanele Sfântului Augustin.

În Elveția, unde a locuit aproape doi ani a luat contact, aproape întâmplător, cu parohia ortodoxă din satul apropiat de Abbey, iar dragostea lui pentru Ortodoxie a început să-i crească în inimă.

Omul de integritate, nu a abandonat noviciatul și nici abația romano-catolic Abbey, fără a cere o binecuvântare și a anunța că dorește să devină ortodox. Starețul său care avea titlul de Episcop de Betleem, înainte de a-i da binecuvântarea de a pleca din mânăstirea romano-catolică, l-a rugat să mediteze și să se gândească bine înainte de a lua o astfel de decizie ireversibilă.

Cu toate acestea, în jurul sărbătorii pascale din anul 1966, având aceeași dragoste spre Biserica Ortodoxă, primește binecuvântarea de la starețul de Saint-Maurice de a părăsi mănăstirea.

Preotul parohiei a comunicat imediat Episcopului ortodox al Eparhiei neobișnuitul fapt - că un portughez vrea să treacă la ortodoxie - iar dr. Pinto da Rocha a fost chemat la Geneva într-o audiență. Acesta nu era doar un simplu arhieru, ci Arhiepiscopul Antonie Bartochevitch, responsabil pentru misiunea întregii Europe de vest, aparținând Bisericii Ortodoxe Ruse din Afara Rusiei sau Granițelor, denumită și Russian Orthodox Church Abroad (ROCOR).

Pentru a cunoaște ortodoxia, arhiepiscopul rus îl trimite pe Dr. Eduardo Henrique Pinto da Rocha, la Mănăstirea Hilandar de pe Muntele Athos, unde a rămas timp de aproximativ nouă luni. Este chemat de urgență de către Arhiepiscop din motive misionare. Este tuns în monahism cu numele de Ioan, hirotonit imediat diacon, iar o săptămână mai târziu a fost hirotonit preot de Arhiepiscopul Antonie Bartochevitch, arhiepiscopul de Geneva și Europa de Vest (ROCOR).

Este mandatat de arhiepiscop să se stabilească la Paris pentru a lucra și sluji cu Protopopul Alexander Troubnikoff. Locuiește în casa părintelui protopop din Meudon-sur-Seine, parohul comunității ruse din Paris, dar ia contactul și cu marile comunități de portughezi imigranți în capitala Franței.

Tot slujirea pastorală la Paris îl determină pe Arhimandritul Ioan (Rocha), să intre în contact strâns cu clerul de Saint-Denis (ROCOR), care se denumeau "francezi ortodocși". "Noi francezii, suntem ortodocși, părinții noștri erau ortodocși. Timp de o mie de ani Franța a fost ortodoxă, deoarece avea un singur trup și un singur păstor, pe Mântuitorul Hristos. Timp de o mie de ani a existat o singură familie creștină, pe care istoricii o numesc Biserica nedespărțită. Franța ortodoxă, este Franța lui Irineu de Lyon, a lui Ilarie de Poitiers, al Genevei din Paris, a lui

Cassian, a Sfântului Martin, a Sfântului Gherman...” susțineau ortodocșii occidentali.

O caracteristică remarcabilă a eparhiei ortodoxe, în frunte cu episcopul de Saint-Denis, Ioan Nectarie (Kovalevsky), a fost să folosească la Sfânta Liturghie ritul galic care a devenit cunoscută drept Sfânta Liturghie după Sfântul Gherman de Paris. Kovalevsky și adepții săi considerau că Ortodoxia nu a dispărut din Occident:

“Occidentul nu s-a pliat niciodată în întregime voinței reformatorilor. El a apărat catolicismul ortodox. Cedând istoriei, el a apărut în altă parte, în conștiința altei persoane. Vremurile nu sunt încă pregătite a scrie istoria tragică a Ortodoxiei din Occident, destinul ei după ruptură... Nu ne convertim la Ortodoxie, ci revenim la ea; prin ea ne reîntoarcem la casa natală, la părinți. Cei care au descoperit tradiția ortodoxă și se împărtășesc din viața ei, pot mărturisi: a deveni ortodox nu înseamnă a abandona patrimoniul părinților noștri, ci a-l reconstitui în forma sa originală”. Pr. Emanoil Băbuș notează că: „Ca orice ideologie, și cea a Bisericii Catolice Ortodoxe a Franței s-a construit pe o intuiție fundamental justă, care într-un alt context s-ar fi putut dovedi deosebit de productivă: dacă Ortodoxia dorește să rămână fidelă vocației sale universale, ea trebuie să depășească limitele sale istorice, să se înrădăcineze în spațiul cultural și religios al țării în care se găsește, cu alte cuvinte să capete o față inteligibilă în fața unui Occident căruia trebuie să-i mărturisească propria credință”

Un susținător consecvent al tradiției liturgice în Vest a Bisericii Ortodoxe Ruse din Afara Frontierelor a fost Arhiepiscopul de Bruxelles și Europa de Vest (mai târziu San Francisco), Ioan (Maximovici), astăzi considerat drept sfânt de Biserica Ortodoxă Rusă din Afara Granițelor (ROCOR).

După ridicarea la cer în 1966 a Sfântului Ioan Maximovici, “Biserica Ortodoxă a Franței” a început să aibă divergențe cu unii episcopi ROCOR, printre care și Vitaly, viitor mitropolit al

ROCOR. Disensiunile au dus la ruperea relațiilor canonice și au marcat începutul unei existențe absolut independente.

Inițial grupul lui Kovalevsky a intrat în componența Bisericii Ruse din Afara Rusiei între anii 1959 și 1966, iar Kovalevsky însuși a fost hirotonit episcop cu numele de Jean-Nectaire de Saint-Denis în 1964. În această perioadă, Eglise Orthodoxe de France a primit încurajări substanțiale din partea Sfântului Ioan Maximovici (care la acea vreme era reprezentantul ROCOR pentru Europa Occidentală), moartea sa fiind o lovitură serioasă pentru acești creștini ortodocși francezi, care își găsiseră un avocat influent și sfânt în Persoana Sfântului Ioan Maximovici.

Între timp, ritul occidental de sub oblăduirea Patriarhiei Moscovei s-a ofilit și a murit, dar biserica episcopului Jean a continuat să prospere până când, la moartea Sfântului Ioan din 1966, ei s-au găsit din nou izolați. Episcopul Jean a adormit în 1970, iar în 1972 Biserica Ortodoxă Română a luat Eglise Orthodoxe de France sub omoforul său, în condițiile în care episcopul ortodox român Teofil Ionescu de la Paris, proaspăt trecut sub Patriarhia Română, nu a reușit să aducă cu el alte parohii ortodoxe românești din Occident. Gilles Bertrand-Hardy a fost hirotonit sub numele de Episcopul Germain de Saint-Denis, iar ritul galez restaurat a devenit liturghia obișnuită în multe parohii mici ortodoxe franceze înființate în întreaga Franță.

În 1993, după un lung conflict cu Sfântul Sinod român privind neregularitățile canonice (sincretisme orientale, precum și faptul că episcopul francez trăia în secret cu fosta lui soție), acesta și-a retras binecuvântările și a încetat comuniunea cu biserica franceză, care s-a găsit din nou în izolare față de celelalte Biserici Ortodoxe.

Plecată dintr-o idee frumoasă Biserica Catolică Ortodoxă a Franței a ajuns la practici aberante, total neortodoxe: botezul copiilor decedați, practicarea în mod regulat a ghicitului, astrologiei sau a exorcismului, slujba de înmormântare a unui câine, Sfânta Împărtășanie atribuită eterodocșilor și necreștinilor,

inventarea și compunerea de texte liturgice fără vreo legătură cu tradiția bizantină sau cu cea galicană. În paralel cu apropierea de Biserica Ortodoxă, Biserica Catolică Ortodoxă a Franței multiplica contactele și legăturile cu o serie de organizații ezoterice.

Pentru o mai bună cunoaștere a acestor evenimente este bine de consultat Preot Prof. Dr. Emanoil Băbuș: “Ortodoxia în Franta secolului al XX-lea” și “Ortodoxie si Occident. Biserica Catolică Ortodoxă a Frantei”, editura Sophia, 2003- volume care sunt de departe cele mai bune lucrări în domeniu.

Cel mai clar exemplu de slujire misionară fructuoasă în mediul non-ortodox al clerului din Eparhia de Saint- Denis este cel al preotului Ioan care a creat o misiune ortodoxă în Paris, pentru comunitatea de imigranți portughezi. În 1968, Arhimandritul Ioan a ajuns în Portugalia, iar activitatea sa misionară intensă a dus la formarea unui număr de comunități ortodoxe unite în Portugalia, care s-au organizat ulterior în Misiunea Ortodoxă a Bisericii Ortodoxe Ruse din Afara Granițelor (ROCOR). Prin eforturile depuse de Arhimandritul Ioan au fost traduse în portugheză texte liturgice și a deschis și o școală de pictură ortodoxă. Deja în anul 1972 numărul de convertiți în Portugalia era aproape de cinci sute de credincioși. În 1974, Misiunea Ortodoxă Portugheză a fost transformată în Exarhatul portughez al Bisericii Ortodoxe Ruse din Afara Granițelor iar Arhimandritul Ioan (Roche) a fost numit administrator al episcopiei al Exarhatului. În 1976 Exarhatul portughez a fost oficial recunoscut de statul portughez și a fost înregistrat de stat sub numele de “Biserica Ortodoxă Catolică din Portugalia.”

“Biserica Ortodoxă Catolică din Portugalia” între anii 1978-1990

În ciuda rezultatelor foarte pozitive ale misiunii Bisericii în Portugalia, Arhimandritului Ioan (Roche) nu a fost hirotonit episcop de către Arhiepiscopul Antonie de la Geneva și Europa

de Vest (Bartoshevich) al Bisericii Ortodoxe Ruse din Afara Granițelor (ROCOR). Lipsindu-i un cadru canonic care să-i ofere posibilitatea de a ajunge în scaunul de episcop, el a fost primit prin botez și rehirotonie în "Sinodul Bisericii de Stil Vechi din Grecia" condus de "Arhiepiscopul Atenei și întregii Grecii" Auxentios/ Auxentie (Pastras).

Noua jurisdicție ecleziastică "Biserica Ortodoxă Catholică din Portugalia", și-a păstrat statutul, iar Arhimandritul Ioan a primit titlul de Exarh. Pe 17 iunie 1978, Arhimandritul Ioan (Rocha) a luat jurămintele în schima mare, și a primit numele de Gabriel . Pe 18 iunie 1978 a avut loc hirotonia Arhimandritului Gabriel (Roche), intru arhieru ,ca episcop de Lisabona și Exarh al "Sinodului al Bisericii de Stil Vechi din Grecia în Portugalia". Hirotonia a fost oficiată de "Arhiepiscopul Atenei și întregii Grecii" ÎPS Auxentios (Pastras), iar coliturghisitorii au fost "Mitropolitul de Corint," Callist (Makris), "Mitropolitul de Pireu și Salamina," Gerontius (Margiolisa) și "Mitropolitul de Megaria" Anthony (Fanasisa). Ca episcop de Lisabona, PS Gabriel a primit de la Arhiepiscopul Auxentios și a Sfântului Sinod titlu de Exarh al Europei de Vest. Șase ani mai târziu, prin decizia ierarhiei "Sinodul Bisericii de Stil Vechi din Grecia" episcopul Gabriel (Rocha) a format o nouă Mitropolitie pentru Europa de Vest, care în data de 14/27 septembrie 1984 a primit un Tomos care prevedea dreptul de existență autonomă. Stabilirea autonomiei pentru Europa de Vest a dus la modificarea titlului de episcop al PS Gabriel, care a devenit cunoscut ca Întâistătorul "Bisericii Ortodoxe din Portugalia", sub titlatura de "Mitropolit al Lisabonei și întregii Portugalii" Conform tradiției din Bisericile slave Ortodoxe locale, Mitropolitului Gabriel i-a fost acordat dreptul de a purta și camilafcă albă. Structura nou formată, de biserică autonomă a avut destui episcopi, pentru că în 1984, împreună cu Sinodul grec condus de Arhiepiscopul Auxentios, Episcopul Gabriel i-a hirotonit, episcopi pe Tiago (James) de "Coimbra și Aveiro", pe Evloghie

(Hessler), episcop de Milano și Aquileia, pe Gregorio (Basolini) de „Torino” și Teodoro, de Évora și Setúbal.

**Ca urmare a re-botezării și re-hirotoniei arhimandritului Ioan, Biserica Ortodoxă Rusă din Afara Frontierelor (ROCOR) a rupt comuniunea cu Biserica Ortodoxă a Vechilor Calendariști Greci, condusă de Arhiepiscopul Auxentios. Cu toate că după cum afirmă teologul Vladimir Moss în „THIRTY YEARS OF TRIAL: THE TRUE ORTHODOX CHRISTIANS OF GREECE, 1970-2000”, Arhiepiscopul Auxentios după consultări cu teologi greci a procedat bine. Portughezul fusese primit în ROCOR de la romano-catolicism fără să fie botezat!*

Un an mai târziu de la stabilirea noii Mitropolii europene în Vest relațiile Mitropolitului Gabriel cu episcopii stiliști greci s-au deteriorat brusc. Într-o publicație locală el a declarat că nu a fost informat de către Sinod că utilizarea calendarului nou, gregorian este un impediment canonic și că el se consideră parte a Întregii Ortodoxii. Îngrijorat Sinodul stilist grec l-a chemat pentru explicații la Athena, dar el a refuzat să se prezinte. Această circumstanță a dus în 1985 la încercarea de a se alipi unei alte structuri stiliste din Grecia, numită “Sinodul în Rezistență” al Bisericii Greciei, cu o ofertă de aderare și colaborare. După ce a fost refuzată, Mitropolia portugheză a început un dialog cu jurisdicția Bisericii Ortodoxe din Polonia cu privire la o asociere canonică, iar ca și condiție a fost pusă autonomia.

În ianuarie 1989, a început dialogul “inter-bisericesc” între “Biserica Ortodoxă din Portugalia” și “Biserica Ortodoxă Ucraineană din Statele Unite”, o biserică considerată de “lumea ortodoxă” non-canonică, de fapt o Biserica Ortodoxă Ucraineană Autocefală, creată în condițiile de emigrare. A fost semnat un acord de recunoaștere reciprocă, din partea ucraineană semnând Arhiepiscopul de Philadelphia și Mitropolitul Mstislav (Skrypnik). Mitropolitul Mstislav a primit rangul de “Patriarh” și

a condus Biserica Ortodoxă Ucraineană Autocefală, activă în Ucraina unde a renăscut prin efortul unor politicieni și preoți. În pofida acordului privind unitatea liturgică și perspectiva de dezvoltare a relațiilor dintre Biserica Ortodoxă din Portugalia și Biserica Ortodoxă Ucraineană Autocefală a fost de scurtă durată...

“Biserica Ortodoxă din Portugalia” și negocierile cu Biserica Ortodoxă a Poloniei (1990-2001)

În august 1990, după o perioadă suficient de lungă de negocieri cu episcopii portughezi, Sinodul Episcopilor Bisericii Ortodoxe a Poloniei a decis să includă “Biserica Ortodoxă din Portugalia” în jurisdicția sa canonică cu dreptul de autonomie. O lună mai târziu delegația poloneză a Bisericii Ortodoxe a vizitat Portugalia, iar pe 26 septembrie 1990 a apărut o proclamație solemnă a unității stabilite între cele două biserici. Este foarte important să observăm că ierarhia Bisericii Ortodoxe din Polonia, în recunoașterea canonicității ierarhiei portugheze, merge înapoi la stiliștii greci ghidată de principiul „oikonomia”, iar întregul cler portughez a fost primit în gradele lor bisericești. Mai pe românește ce este demn de remarcat este că primirea s-a făcut fără re-hirotoniri sau re-hirotesie!

Începând cu anul 1990 Biserica Ortodoxă din Polonia a avut în jurisdicția sa portugheză patru eparhii, și grija pastorală a circa 50 mii credincioși, iar episcopatul a inclus următoarea ierarhie (în paranteză data de ordinări episcopale):

1. Gabriel (Roche), Mitropolit al Lisabonei și Întregii Portugalii (18 iunie 1978);
2. Tiago (Iacov), arhiepiscopul de Coimbra și Aveiro (17 martie 1984);
3. Teodoro (Theodore), episcop de Évora și Setúbal (30 septembrie, 1984);

4. Joao (Ioan), Episcop de Silves și Portimão;
5. Chrysostomos, episcop de Rio de Janeiro și Olianda;
6. Benedict, episcop de Porto și Vigo.

Apariția “Bisericii Ortodoxe din Portugalia” în Biserica Ortodoxă a Poloniei a fost dezaprobată de către unii episcopi, care au înființat o entitate independentă ecleziastică numită “Arhiepiscopia Ortodoxă Autonomă din Europa de Vest și America” (“Sfântul Sinod din Milano”). La data de 27 Septembrie 1990, ierarhii care nu doreau o încadrare în ortodoxia poloneză și renunțarea la misionarismul occidental, se întrunesc în Franța, la Mănăstirea Sfântul Arhanghel Mihail și decid că vor continua activitatea în Mitropolia Autonomă. Sfântul Sinod, din care făceau parte PS Gregory de Torino și PS Vigile al Parisului, îl alege pe PS. Evloghie Arhiepiscop și Mitropolitul Mitropoliei Ortodoxe din Milano și Aquileia. Noua sau vechea jurisdicție formată va fi condusă de Arhiepiscopul Evloghie (Hessler), ridicat la rangul de Mitropolit. Această divizare a redus drastic numărul de adepți ai “Bisericii Ortodoxe din Portugalia”, care în 1994 erau numai 12 mii de credincioși.

În decembrie 1991, ierarhii Bisericii Ortodoxe din Portugalia l-au hirotonit episcop pe Ioan (Ribeiro), iar în 1993, a fost ridicat în demnitatea de arhiepiscop. Pe 18 februarie 1997 liderul spiritual al creștinilor ortodocși portughezi, Mitropolitul Gabriel de Portugalia (Rocha), a trecut la cele veșnice, iar înlocuitorul tronului metropolitan al Bisericii Ortodoxe din Portugalia, a fost desemnat ierarhul cel mai vechi în hirotonie, arhiepiscopul de Coimbra și Aveiro, Tiago. Sinodul Local al “Bisericii Ortodoxe din Portugalia”, a avut loc la 8 iunie 1997, iar noul Mitropolit și conducător al jurisdicției poloneze a fost ales Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan Selvi (Ribeiro). Întronizarea solemnă a primatului a avut loc la 15 iunie 1997 cu participarea directă a Mitropolitului de Varșovia și a toată Polonia Vasile (Doroshkevich).

Din anul 2000, “Biserica Ortodoxă din Portugalia”, a fost reprezentată de următoarea ierarhie:

1. Ioan (Ribeiro), arhiepiscop de Lisabona, Mitropolit al Întregii Portugalii, Spania și Brazilia;
2. Tiago (Iacov), Arhiepiscop de Coimbra și Aveiro;
3. Chrysostomos, Arhiepiscopul de Rio de Janeiro și Olianda-Retsife;
4. Teodoro, episcop de Évora și Setúbal;
5. Bento, Episcop de Porto și Vigo, la Lisabona, vicar al eparhiei;
6. Ambrozie, episcop de Meindo;
7. Iosif, vicar al eparhiei de la Lisabona;
8. Damaschin, episcopul de Ossonob.

Istoria “Bisericii Ortodoxe din Portugalia” din 2001. Independență și o nouă sciziune.

În ciuda faptului că “Biserica Ortodoxă de Portugalia” și-a găsit existența canonică în sânul Bisericii Ortodoxe Autocefale din Polonia, istoria ei ulterioară a dus din nou la divizări. Ca urmare a acestei separări, care a avut loc în anul 2001, majoritatea episcopilor și preoților, cu excepția celor doi episcopi brazilieni și unele parohii europene, din jurisdicția Bisericii Ortodoxe din Polonia, au revenit din nou la o existență independentă. Ca urmare a acestor neînțelegeri, dar mai ales după alegerea unui nou lider al Bisericii Ortodoxe Poloneze, portughezii s-au declarat independenți, rupând legătura canonică cu Varșovia. După separarea lor, titulatura acestei organizații este “Biserica Catolică Ortodoxă din Portugalia» (“Igreja Católica Ortodoxă de Portugalia”). În prezent, “Biserica Catolică Ortodoxă din Portugalia” este pe locul al doilea în Portugalia ca număr de credincioși după Biserica Romano-Catolică.

Cel mai notabil este faptul că, chiar și după ruptura din 2001, sub jurisdicția Bisericii Ortodoxe din Polonia există încă o “Mitropolie a Portugaliei, Spaniei și Brazilia”. Potrivit site-ul oficial al Bisericii Ortodoxe din Polonia, în octombrie 2008, sub

omoforul său erau următorii episcopi și structuri bisericești, care anterior făcuseră parte din Biserica Ortodoxă din Portugalia:

În Brazilia:

1. Chrysostomos, Arhiepiscopul de Rio de Janeiro și Olianda-Retsife;
2. Ambrozie, episcop Retsife.

Mitropolia din Portugalia, Spania și Brazilia, ca jurisdicție a Bisericii Ortodoxe Poloneze este administrată de cinci biserici și o misiune, care sunt deservite de 2 preoți, și 2 superiori. Mitropolia mai deține Mănăstirea „Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril” din Franța, în frunte cu Maica Superioră Helena, și biserica Sf. Barbara de pe insula Sardinia (Italia).

Independentă “Biserica Catolică Ortodoxă din Portugalia” are cinci eparhii (4 în Portugalia și una în Brazilia), 127 parohii (în Portugalia, Spania, Brazilia și Africa), 7 mănăstiri, în care trăiesc 200 călugări. Adunarea portugheză a Bisericii are mai mult de 60 de mii credincioși portughezi, spanioli, brazilieni, arabi și africani. Din 1976, în Lisabona funcționează Academia Teologică Ortodoxă Sf. Martin de Tours, care are filiale în Rio de Janeiro și Recife. Această biserică are o puternică și pronunțată activitate misionară, care se manifestă în activități de editare activă, organizarea de televiziune și radio ortodoxe, într-un larg spirit de caritate.

La Sinodul din 2007 al “Bisericii Catolice Ortodoxe din Portugalia” avea următoarea ierarhie:

1. Ioan (Ribeiro), arhiepiscop de Lisabona și Mitropolit al Întregii Portugalii Spania și Brazilia;
2. Tiago (Iacov), Arhiepiscop de Coimbra și Aveiro (Portugalia);
3. Teodoro, Episcopul de Évora și Setúbal;
4. Bento, Episcop de Porto și Vigo, vicar al eparhiei;
5. Iosif, vicar al eparhiei de la Lisabona;
6. Damaschin, episcop de Silves și Portimão.

În octombrie 2008 Sinodul “Bisericii Catolice Ortodoxe din Portugalia” era compus din ierarhii:

1. Ioan (Ribeiro), Arhiepiscop de Lisabona și Brazhsky, Mitropolitul Primat de Portugalia, Spania și Brazilia;
2. Teodoro, Arhiepiscopul de Évora și Setúbal, secretar al Sfântului Sinod;
3. Damaschin, episcopul de Coimbra și Aveiro;
4. Paulo, episcop de Silves și Portimão ;
5. Tiago (James, James), fostul arhiepiscop de Coimbra și Aveiro (pensionar).

** Trebuie precizat faptul că un rol important în ruperea relațiilor cu Biserica Ortodoxă Poloneză l-a avut implicarea în viața Bisericii Ortodoxe Portugheze a “Sfintei din Ladeira”, cunoscută și drept “Mama Maria” pe numele său adevărat Maria da Conceicao Mendes Horta. Dar și a sfințirii controversatei biserici din Torres Novas- Portugalia – cu două altare, unul ortodox și unul romano-catolic - în anul 2000, unde această “sfântă” avea viziuni!*

Calea de formare istorică a “Bisericii Ortodoxe din Portugalia”, a fost marcată de frecvente schisme și dizidențe ale ierarhiei sale, care reprezintă în prezent subsidiar structura canonică a Bisericii Ortodoxe. Iată câteva grupuri de Biserici care provin din ierarhia portugheză. În paranteză am notat data hirotoniei, iar cea de-a doua dată reprezintă transferul la o altă jurisdicție:

În “Arhiepiscopia Ortodoxă Autonomă din Europa de Vest și America”:

1. Evloghie (Hessler), Arhiepiscop de Milano (9 septembrie, 1984-1990.)
2. Gregorio (Basolini), episcop de Torino (23 septembrie 1984);

3. Vigilius (Morale), episcop de Paris (31 octombrie, 1987-1996.)
4. Viktris, episcop de Lausanne (03 mai 1998);

Povestea “Sfântului Sinod din Milano”

ÎPS Evloghie (Hessler), Mitropolitul de Milano și Aquileia. Mitropolitul Evloghie (născut Klaus Hessler), este cetățean german și s-a născut în Westfalia în 1930. Prin naștere și botez a aparținut Bisericii Romano-Catolice. După ce s-a convertit la Ortodoxie, a fost hirotonit preot de către Mitropolitul Antonie al Sourozh (Bloom) drept cleric al Exarhatului Europei de Vest al Bisericii Ortodoxe Ruse - Patriarhia Moscovei (ROC) și i-a fost alocată o parohie în Italia. Câțiva ani mai târziu a aderat la “Biserica Ortodoxă din Portugalia,” iar în 1984 a fost hirotonit episcop de Milano. În demnitatea de Arhiepiscop a fost ales în 1985.

În timpul ultimelor etape ale negocierii “Bisericii Ortodoxe din Portugalia” pentru intrarea în jurisdicția Bisericii Ortodoxe din Polonia, Arhiepiscopul Evloghie (Hessler) și-a manifestat public dezacordul, iar pe 27 septembrie 1990 a comunicat formarea unei noi jurisdicții ecleziastice, care a primit numele de “Arhiepiscopia Ortodoxă Autonomă din Europa de Vest” Sfântul Sinod din Milano. În fapt, Evloghie a continuat și condus Mitropolia Autonomă. De la această dată, 27 septembrie 1990, Evloghie conduce organizația religioasă în rang de Mitropolit. Sfântul Sinod îl va alege ca Arhiepiscop și Mitropolit pe Evloghie din Milano și Aquilea, devenind cel de-al II-lea Primat al Mitropoliei Ortodoxe de Stil Vechi din Occident.

** Motivele trecerii arhimandritului Evloghie de la Patriarhia Moscovei la stiliștii greci sunt destul de confuze. Unii susțin că motivul a fost destul de prozaic - banii. Consiliul Municipal din Milano a ridicat prețul chiriei pentru spațiul destinat Bisericii*

destul de semnificativ. El a cerut Moscovei un ajutor bănesc pentru chiria parohiei, dar niciodată nu a primit un răspuns. Faptul este explicat pe site-ul oficial Milano: "În 1983 municipalitatea din Milano a schimbat contractul său de închiriere și a majorat, în cazul parohiei ruse Sf. Nicolae din Milano, chiria de 70 de ori mai mult. În această situație dificilă Arhimandritul Evloghie a cerut pentru prima oară un ajutor financiar necesar din partea Bisericii lui de la Moscova. Moscova părea să nu aibă "binecuvântarea" KGB-ului, care controla viața întregii Biserici, în special din străinătate, și din acest motiv, Patriarhia Moscovei a abandonat complet Parohia din Milano și pe capul acesteia, Evloghie. Arhimandritul a fost obligat să ceară ajutor unei alte jurisdicții ortodoxe. Nu a fost suficient timp pentru alegere! Parohia din Milano a acceptat ajutorul frățesc al Mitropoliei Ortodoxe Autonome din Europa de Vest -, în conformitate cu Preafericitul Părinte Mitropolit Gavril de la Lisabona, care a fost la acea vreme singura biserică adevărată ortodoxă din Europa de Vest, cu un spirit misionar".

Istoria "Sinodului din Milano și comuniunea cu Biserica Ortodoxă Ucraineană din Statele Unite"

Foarte interesant ca din existența istorică a "Sinodului din Milano" reiese faptul că acesta a fost legat încă de la început cu Biserica Ortodoxă Ucrainenă. Dialogul dintre Mitropolitul din Milano Evloghie (Hessler), cu ucrainenii a început în 1989, când era încă în Sinodul "Bisericii Ortodoxe din Portugalia". Negocierile și dialogul inter-bisericești au început cu "Biserica Ortodoxă Ucraineană din Statele Unite" condusă de Mitropolitul de Philadelphia, Mstislav (Skrypnikov), viitor Patriarh al Ucrainei între 1990-1993. După separarea de "Biserica Ortodoxă din Portugalia" "Sfântul Sinod din Milano" și Mitropolitul Evloghie a continuat, iar cele două jurisdicții și-au manifestat intenția de a colabora în viitor.

Primul episcop hirotonit al “Sfântului Sinod din Milano” a devenit Arhimandritul Lazăr (Puhalo), pe numele de mirean *Lev Puhalo*), care a înființat mănăstirea ucraineană „Noul Ostrog” în Canada și se afla în jurisdicția “Bisericii Ortodoxe Ucraineane din Statele Unite” (UOC), Statele Unite ale Americii). Hirotonia în rang de episcop a avut loc pe 28 septembrie 1990 cu participarea directă a Mitropolitului din Milano Evloghie (Hessler), asistat de Arhiepiscopul de Torino, Gregorio (Basolini) și episcopul de Paris Vigilius (Morales). Din 1990 până în 1994, Lazăr (Puhalo) a fost episcop de Vancouver. În 1994 a fost ridicat la demnitatea de Arhiepiscop de Ottawa și toată Canada. I s-a acordat dreptul de autonomie, iar noua organizație religioasă a purtat numele de “Biserica Ortodoxă din Canada.” Nou formată “Biserica Ortodoxă din Canada”, a devenit curând arhicunoscută pentru munca sa misionară activă.

Al doilea episcop hirotonit a fost arhimandritul Varlaam (numele său de mirean Vasile Novakșonov) cu titlul de episcop de “Vancouver”. La hirotonia sa, în 2 octombrie 1994, au participat Mitropolitul din Milano Evloghie (Hessler), Arhiepiscopul de Detroit, Alexander (Bikovecs) și Arhiepiscopul de Ottawa, Lazăr (Puhalo).

În 1997, arhiepiscopul Lazăr (Puhalo), împreună cu episcopul său Varlaam (Novakșonov) au intrat în jurisdicția “Bisericii Ortodoxe Ucrainene – Patriarhia de Kiev” (UOC-KP) după cinci ani de apartenență la Biserica Ortodoxă Ucraineană - Patriarhia de Kiev, începând cu anul 2002 acești doi ierarhi canadieni au fost acceptați în ierarhia Bisericii Ortodoxe din America (Orthodox Church of America – OCA). Demn de remarcat că primirea celor doi s-a făcut în demnitatea lor episcopală fără niciun fel de re-hirotonie. Analiști religioși, dar insuficient informați, au considerat destul de surprinzător faptul că “reunificarea episcopilor schismatici”, la Biserica canonică a avut loc prin recunoașterea demnității lor episcopale, dar fără a primi dreptul de a conduce eparhii.

Istoria “Sinodului din Milano” și comuniunea cu “Biserica Ortodoxă Ucraineană - Patriarhia Kievului”

În 1994, Mitropolitul de Milano Evloghie (Hessler), a vizitat “Biserica Ortodoxă Ucraineană - Patriarhia Kievului” (UOC-KP) și s-a întâlnit cu Patriarhul de Kiev și a tuturor rușilor din Ucraina, Volodymyr (Romaniuk). Rezultatul discuțiilor liderilor celor două Biserici a fost un acord privind includerea “Sfântului Sinod din Milano”, în UOC-KP, dar cu drept de autonomie. Tomos-ul de autonomie este eliberat pe 20 martie 1994 la Kiev și prin el s-a proclamat înființarea “Mitropoliei Autonome pentru Europa de Vest” din Patriarhia de Kiev. Primul Ierarh al noii autorități nou formate a primit titlul de “Prea Fericitul Arhiepiscop de Milano, Mitropolit al Întregii Canade și Europei de Vest.” Cu toate acestea, unitatea celor două entități a fost de scurtă durată ...

După alegerile din 1995, când a fost numit noul “patriarh al Kievului,” Filaret (Denisenko), între conducerea Mitropoliei Autonome și Patriarhia de Kiev au apărut disensiuni. Orgoliul l-a determinat pe Patriarhul Kievului să trimită o telegramă în 1996, Mitropolitului Evloghie în care cerința imperativă era de a renunța la jurisdicția bisericilor pe care le păstora în cele două Americi. În plus, Filaret a cerut ca mitropolitul Evloghie să nu mai poarte camilafcă albă de mitropolit, susținând că aceasta este o prerogativă exclusivă a sa. Ca răspuns la această telegramă la Milano s-a elaborat un “document al episcopilor”, publicat la 14 septembrie 1997 și intitulat “Raport al Mitropoliei Autonome din Europa de Vest și America prin care s-a decis “oprirea comuniunii cu Mitropolitul Filaret al Kievului.” Această declarație și ruperea unității cu Patriarhia de Kiev, a fost văzută pe drept cuvânt la Milano ca o încălcare a Tomosului din 20 martie 1994. Și ca o încercare a patriarhului Filaret de a uzurpa autoritatea asupra parohiilor americane. În

ceea ce privește acuzațiile de purtare ilegală de camilafca alba , episcopii milanezi au afirmat că aceasta este o tradiție monahală ortodoxă, și că ritualul slav permite mitropoliților să poarte acest simbol al demnității lor.

Teologul rus AV Slesarev, promotor al proiectului Anti-raskol este de părere că “situația de mai sus este o ilustrare vie a lipsei de conștiință eclezială. Astfel de lideri religioși sunt dispuși să accepte harul și canonicitatea fiecarei altuia numai atâta timp cât există o chestiune de ambiție personală, după care foștii “frați și concelebrați” pot deveni dintr-o clipă în alta schismatici și sunt excomunicați”.

Trebuie remarcat faptul că în urma rupturii relațiilor cu Patriarhia de Kiev, Arhiepiscopul de Paris și Lyon, Michel (La Roche), a câștigat de la patriarhul de la Kiev, titlul de Mitropolit, prin ruperea relațiilor sale cu Milano. Până în anul 2009, mitropolitul Michael a continuat să mențină dependența jurisdicțională a UOC-KP în Franța.

** Mitropolitul Michel (La Roche) are o poveste jurisdicțională extrem de interesantă, care din păcate nu face obiectul studiului nostru. În prezent el conduce o Mitropolie Ortodoxă în Franța, independentă.*

Istoria “Sinodului din Milano” și comuniunea cu “Biserica Ortodoxă Ucraineană Autocefală din Exil”

La începutul anului 1997, o parte din “Sinodul din Milano” va include și o ierarhie a “Bisericii Ortodoxe Ucraineene Autocefale din Exil”. Arhiepiscopul Ilarion (Williams) și Arhiepiscopul John (Lo UD). Împreună cu cei de mai sus “Sinodului din Milano”, i s-a alăturat un mare număr de biserici parohiale și mănăstiri din Statele Unite.

Mai târziu, în “Sinodul de Milano”, au fost înființate noi unități administrative, cunoscute sub numele de “Arhiepiscopia

Texas-ului de Vest și Statelor Unite ale Americii” și “Arhiepiscopia de New York, New Jersey și toate statele de Est”. Ilarion (Williams) a primit titlul de “Arhiepiscop al Texasului și vestul Statelor Unite” iar Ioan (Lo UD) titlul de “Arhiepiscop de New York și New Jersey.” Episcopii americani ai Sinodului Milanez sunt uniți în așa-numitele American Provincial Sinod. În plus față de arhiepiscopii Ilarion, și Ioan în Sinodul Provincial american îl include și pe episcopul Paul (Maspesta).

O caracteristică notabilă a vieții liturgice a parohiilor americane dependente de “Sinodul din Milano” este utilizarea ritului occidental.

Istoria “Sinodului din Milano” si comuniunea cu stiliștii greci

În plus față de comunicarea cu ucrainenii, “Sfântul Sinod din Milano,” a menținut comuniunea liturgică cu un Sinod al Vechilor Calendariști Greci, o ramură a diviziunii stiliștilor greci. Ca și în cazul ucrainenilor, ierarhia “Sinodului din Milano”, a participat la mai multe hirotoniri. Astfel, împreună cu ierarhi stiliști greci au fost hirotoniți următorii:

1. Lorenzo (Casati), “Episcopul de Torcello” (mai târziu “Arhiepiscopul de Palermo”). Hirotonit pe 23 septembrie 1996 de Sinodul Episcopilor din Milano, împreună cu “Mitropolitul de Aegina” Auxentios al II-lea (Marines).

2. Pavlos (Mutopulos), “Episcopul de Caucazia” (mai târziu “episcop de Maspeta”), vicar al Arhiepiscopiei de New York. Hirotonit pe 17 mai 1997 de Sinodul episcopilor “din Milano”, asistat de “Mitropolitul de Aegina” Auxentios al II-lea (Marines).

În plus față de participarea ierarhiei greci la hirotoniile Sinodului din Milano alte contacte nu s-au mai înregistrat.

La începutul anului 2008, “Sfântul Sinod din Milano,” avea următoarea ierarhie:

- Evloghie (Hessler), Arhiepiscop de Milano, Primat al “Mitropoliei Ortodoxe Autonome a Europei de Vest și America” (“Sfântul Sinod din Milano”);
- Ilarion (Williams), Arhiepiscop de Ostins și pentru toate statele din vest, Exarh al Americilor, președintele Sinodului Provincial American
- John (Lo UD), Arhiepiscop de New York și New Jersey pentru toate statele din est, Exarh al Canadei; hirotonit la 16 februarie 1997
- Boris, Arhiepiscop de München, Germania și Austria;
- Pavlo (Mutopulos), Episcopul de Maspeta, vicar al Arhiepiscopiei din New York și New Jersey. Hirotonit la 17 mai 1998;
- Kyrill (Esposito), Episcop de Illinois, vicar al Arhiepiscopiei din New York și New Jersey;
- Luca, Episcop de Torcello, vicar al mitropoliei Milano hirotonit la 19 noiembrie 2006;
- Pavlo, episcopul de Italica, vicarul Mitropolitului de Milano pentru Spania, Portugalia și America Latină. Hirotonit la 19 februarie 2007;
- Idelfonso, Episcopul de Segorbe, administrează Arhidioceza spaniolă.

Din septembrie 2009 în cadrul jurisdicției “Sfântului Sinod din Milano” au rămas:

- 6 parohii în Italia;
- 24 mănăstiri și schituri, și 9 comunități a bisericii în SUA;
- O comunitate parohială și un paraclis în Regatul Unit;
- Arhidioceza de München, în Germania, 3 parohii
- 3 parohii în comunitatea Bisericii din Spania;
- O comunitate în biserica din Portugalia;
- O comunitate a bisericii în Argentina;

- O comunitate a bisericii în Cuba;
- O comunitate a bisericii în Costa Rica;
- O comunitate a bisericii în Africa de Sud.

Biserica Mitropolitană din Milano este închinată Sf. Nicolae și Ambrozie. Din punct de vedere dogmatic, "Sinodul de Milano" are o atitudine negativă față de reforma calendarului, și mișcarea ecumenică.

*Este demn de remarcat faptul că diaconii, preoții și ierarhii "Sfântului Sinod din Milano", care au trecut la alte jurisdicții canonice, inclusiv a Bisericilor Ortodoxe Oficiale nu au fost rehirotoniți. Au fost acceptați în gradele lor ierarhice, motivul fiind „oikonomia”. În fapt nu este vorba decât de o recunoaștere a canonicității acestei Biserici. Clerul acestui grup s-a transferat în mod special la Patriarhia Ecumenică de Constantinopol, la Patriarhia Sârbă și Patriarhia Română, precum și în Exarhatul vest-european al Patriarhiei Moscovei. Această circumstanță, precum și înrolarea Bisericii Ortodoxe din Portugalia în Biserica Ortodoxă din Polonia, îi permite Mitropolitului de Milano Evloghie să considere structura condusă de el drept: **“o Biserică Ortodoxă cu succesiune apostolică adevărată și tainele săvârșite ca valide.”***

Alți ierarhi care au succesiune în “Sfântul Sinod din Milano”

“Arhiepiscopia Ortodoxă Autonomă din Europa de Vest și America” (“Sfântul Sinod din Milano”) se caracterizează printr-o instabilitate de personal, prin treceri frecvente a clerului și episcopilor în alte biserici sau alte jurisdicții.

Până în 2009, din “Sfântul Sinod din Milano” au plecat în:
I America de Nord și America de Sud, precum și diaspora:

- Lorenzo (Casati), “Arhiepiscopul de Palermo”

II “Biserica Ortodoxă Ucraineană autocefală (zisă și Canonică)”:

- Atanasie (Atanasie), “Episcopul Sensky,” Vicar al Franței.
- III “Biserica Ortodoxă din Italia”:*
- Basilio (Grillo), “Arhiepiscopul de Ravenna, Italia, Mitropolit al Întregii Italii.”
- IV Pe o poziție independentă:*
- Michel (La Roche), “Arhiepiscopul de Paris și Lyon”
- V Fără nicio afiliere jurisdicțională următoarea ierarhie:
- Nectarie, “Episcopul de Tsvidale dei Friulian.” Hirotonit pe 07 februarie 1997
 - Jean (Ioan), “Episcop de Arls”, Vicar al Arhiepiscopului de Paris. Hirotonit pe 7 februarie 1997. În același an s-a mutat la o altă jurisdicție.
 - Marco (Spallone), “Episcopul de Stockholm,” Vicar scandinav. Hirotonit pe 18 mai 1997 și a primit ulterior titlul de “episcop de Genova.” Separat de “Sinodul de Milano” în 2007
 - Viktris, “episcop de Lausanne.” Hirotonit pe 3 mai 1998 separat de “Sinodul de Milano” în 2007
 - Ioan (Himakos), “Episcopul de Monza”, separat de sinodul de la Milano în 2008.
 - Vladimir (Fritsch), “Episcop de San Dzhulio și 'Orta”. Hirotonit la 19 decembrie 1995

“Sfântul Sinod din Milano” în negocieri cu Patriarhia Moscovei

Pe 4 aprilie 2011 Mitropolitul din Aquileia și Milano, Evloghie (Hessler), Primat al “Sfântului Sinod din Milano”, în numele structurii sale a dat o declarație oficială despre dorința de a se încadra în Biserica Ortodoxă Rusă, Patriarhia Moscovei. Cleric al cărei jurisdicții și-a și început cariera în Ortodoxie. Într-o declarație, Mitropolitul Evloghie a subliniat faptul că clerul și credincioșii, “Sfântului Sinod din Milano”, au fost unanimi în a recunoaște autoritatea spirituală a Patriarhului

Moscovei și Întregii Rusii, Kirill, și doresc sincer să câștige unitatea spirituală a Bisericii Ortodoxe Ruse.

Dorința de a se reuni cu Biserica canonică a condus Sinodul Milanez la ruperea comunității cu următoarele organizații religioase:

- “Sfântul Sinod al Mitropoliei de Stil Vechi din Grecia “ ramura Mitropolitului Anghelos al Avlonei
- “Biserica Ortodoxă Bulgară Alternativă” jurisdicție a Mitropolitului Gervasie
- “Mitropolia Ortodoxă Autonomă de Nord și America de Sud și Insulele Britanice”
- “Biserica Ortodoxă din America Latină.”

În 2011, Sinodul de la Milano avea în componența sa următoarea ierarhie:

Mitropolitul primat EVLOGHIE din Milano
Episcopul Abondios de Como și Lecco, vicar general
Arhiepiscopul Onufrie de Sondrio și Vercelli, Exarh pentru Europa de Est
Episcopul Pavlo de Italica, episcop de Spania și Portugalia
Episcopul Ildefonso de Segorbe din Spania
Arhiepiscopul Boris al Germaniei

Refuzul unor jurisdicții paralele

Ca o precizare trebuie spus că deși are în componența sa numeroși ierarhi și clerici de origine română, Sinodul de la Milano a evitat să-și creeze o jurisdicție paralelă în România, tocmai pentru a nu produce tulburări eclesiologice. Astfel, printr-un comunicat de presă Mitropolia din Milano a anunțat următoarele:

“Mitropolia Ortodoxă din Milano și Aquilea, în urma numeroaselor cereri din partea unor preoți din Biserica Ortodoxă

Română, de a trece sub omoforul Mitropoliei noastre, facem următoarea precizare: întrucât Mitropolia Noastră nu are jurisdicție canonică pe teritoriul altor țări ortodoxe (ex. România), nu luăm în considerare asemenea cereri. Nu dorim crearea unor probleme ce nasc tensiuni și destabilizare în comunitățile ortodoxe ce țin și sunt sub jurisdicția Patriarhiei Române. Îndrumăm pe această cale, preoții care provin din Patriarhia Română să rămână sub ascultarea Patriarhiei Române și să lupte pentru întărirea duhovnicească a credincioșilor aflați sub păstorirea lor. Trecerea la o altă jurisdicție, Mitropolie, Episcopie (în cazul nostru Mitropolia Ortodoxă de Stil vechi din Milano și Aquilea), ce nu face parte din Patriarhia Română, nu duce la soluționarea problemelor lor canonice, ci duce la producerea de tensiuni interne și generarea multor probleme în sânul bisericilor noastre ortodoxe”.

Negocierile cu Patriarhia Moscovei și integrarea în această Biserică pot reda, definitiv, canonicitatea, oficială să-i spunem Mitropoliei din Milano...

Florian BICHIR

ACTE, DIPLOME

PROTOPOPIATUL ORTODOX ROMAN

R E S I T A

Nr.517/B-7/1982

IEROMONAHULUI

OLIVIAN BINDIU

MAN.SF.ILIE DE LA IZVOR-VASIOVA

Arhiepiscopia Timișoarei și Caransebeșului prin ordinul nr.5682-B/1982, comunică următoarele: "Urmare adresei noastre nr.4476-B/1982, Departamentul Cultelor - Direcția relații externe și secretariat - cu actul nr.12580/RE/1982 face cunoscut că s-a eliberat autorizația de intrare în rândul personalului de cult a lui Olivian Bindiu, încadrat în postul de preot-duhovnic unic de la paraclisul Sf.Ilie de la Izvor-Vasiova, protopopiatul Reșița, județul Caraș-Severin, (pagina 240, poziția 14/42 din schema de funcții) începând cu data de 1 noiembrie 1982.

Retribuirea se va face din fonduri proprii iar Olivian Bindiu se încadrează cu o retribuție tarifară lunară de 1770 lei corespunzător clasei 9-stagiu an I- de retribuție a preoților cu studii medii.

Pe aceeași dată de 1 noiembrie 1982 sus-numitului îi închează încadrarea din postul de îngrijitor de la paraclisul Sf.Ilie de la Izvorul Miron-Românești, protopopiatul Păget, județul Timiș, (pagina 69, poziția 40/85 din schema de funcții).

Ceea ce se comunică spre știre și mai departe urmare.

Reșița, la 10 noiembrie 1982

PROTOPOP,

Lasilo Petrescu

SECRETAR,

Liac. Bunde

CONSILIUL ARHIEPISCOPIESC

5892-A ^{Special} 62

CERTIFICAT DE HIROTONIE

Prin prezentul act certifiem că OLIVIAN OCTAVIAN BIRDIU nascut
 la 22 octombrie 1956 în satul comuna Rodna
 județul Bistrița-Năsăud a fost hirotonit diacon în ziua de 5 octombrie 1980
 și lătra poveri în ziua de 6 noiembrie 1982 pe seama parohiei
"Sfântul Ilie ca la Izvor" - Vasiova, protoepiscopia regișă.

ARHIEPISCOPIA ȘI CARANSEBESULUI

Conducătorului Paraclisului "Izvorul Miron"
OLIVIAN BINDIU

Sfânta Arhiepiscopie cu ordinul nr.4004/1985 comunică:

-" Urmare adresei noastre nr.3115-B/1985,Departamentul Culti-
lor-Serviciul personal-Invățământ și economic-financiar-cu actul nr.
6993/Pi/4262/1985 face cunoscut că s-a luat act și s-a operat în evi-
dențe transferul pe data de 1 septembrie 1985 a ieromonahului Olivian
Bindiu din postul de preot de la paraclisul Sf.Ilie de la Izvor Vesio-
vs,protopopiatul Reșița, județul Caraș-Severin prevăzut în schemă la
pagina 41, poziția 114 în postul de preot de la paraclisul Sf.Ilie de
la Izvorul Miron-Românești,protopopiatul Făget, județul Timiș aflat în
schemă la pagina 40, poziția 110.

Retribuția se stabilește conform nomenclatorului la poziția
54 și se suportă din fondurile proprii, la care se menține o contribu-
ție de la bugetul de stat de 830 lei lunar, începînd cu data de 1 sep-
tembrie 1985.

Ieromonahul Olivian Bindiu se încadrează cu o retribuire
tarifară lunară de 1980 lei corespunzător clasei II-gredația bază-de
retribuire a preoților cu studii medii la care se adaugă 59 lei repre-
zentînd 3 % spor vechime, plătit integral din fondurile proprii".

Cele de mai sus au fost eduse la cunoștință spre conformare

Făget la 6 septembrie 1985

Protopop

Doru Milostea

Secreter

Pr. Ștefan Păcurar

ROMANIA SOCIALISTA ROMANIA
 MINISTERUL ÎNȘĂȚĂȚII ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Seriile Nr. **55105**

DIPLOMA DE BACALAUREAT

Pe baza rezultatelor examenului de bacalaureat din sesiunea
 _____ 19__ de la Liceul _____ din localitatea _____
 re arată absolventul: **BINDU Ș. OCTAVIAN**
 în _____ ȘCOALA GENERALĂ din localitatea
ȚĂCET județul _____
DIPLOMA DE BACALAUREAT, predat _____

PREȘEDINTELE COMISIEI

Nr. **444**

Clasa _____ an _____ 19__ la _____ Școala nr. _____

SITUAȚIA PROMOVĂRII PE CLASE						SITUAȚIA LA EXAMENUL DE BACALAURIAT	
a absolvenților <u>BUNDO Ș OCTAVIAN</u> născuți în anul						la <u>INDUSTRIAL NR. 1</u>	
<u>1956</u> luna <u>octombrie</u> ziua <u>28</u> localitatea <u>ROUHA</u>						la <u>LICEUL</u>	
în localitatea <u>ȘIMBRIU-VĂRĂȘI</u> în anul <u>1950</u> și a <u>MARCU</u>						anul <u>1956</u>	
clasa	anul școlii	școala la absolvire	nr. de învățământ (în 1956)	clasa	rezultat	clasa	rezultat
						<u>LINGA Ș ȘTEFANION ROMANA</u>	<u>7/10</u>
						<u>MATEMATICA</u>	<u>5/5</u>
<u>IX</u>	<u>1974/1976</u>	<u>LICEUL "G. COȘBUC" NĂȘĂUD</u>	<u>5024</u>			<u>FIZICĂ</u>	<u>6/5</u>
<u>X</u>	<u>1976/1977</u>	<u>LICEUL "G. COȘBUC" NĂȘĂUD</u>	<u>511</u>			<u>MĂTEA PERSICĂ</u>	<u>10</u>
<u>XI</u>	<u>1977/1978</u>	<u>LICEUL INDUSTRIAL NR. 2 BUCȘA</u>	<u>5071</u>		<u>MECANIC</u>		
<u>XII</u>	<u>1978/1981</u>	<u>LICEUL INDUSTRIAL NR. 3 BUCȘA</u>	<u>516</u>		<u>MECANIC</u>		
<u>XIII</u>	<u>1981/1986</u>	<u>ȘCOALA GEMENIȘI FAȘET</u>	<u>525</u>		<u>MECANIC</u>	<u>ȘCOALA GEMENIȘI</u>	<u>7/20</u>

PROFESOR
Ș. H. V. I. A. N.

Ș. H. V. I. A. N.

PREȘEDINTELE COMISIEI
Antonina Jucă

PREȘEDINTELE COMISIEI

M. H. C.

Ș. H. V. I. A. N. — 61101

Ș. H. V. I. A. N. — 61101

NOT

PRIMARUL COMUNEI TOMEȘTI, AVÎND ÎN VEDERE
HOTĂRÎREA CONSILIULUI LOCAL COMUNAL TOMEȘTI
NR. 15 DIN 25.04.1994 DECLARĂM PE DOMNUL
(DOMNA) Proșinghel BINDIU OLIVIAN
CETĂȚEAN DE ONOARE AL COMUNEI TOMEȘTI PENTRU
MERITE DEOSEBITE ȘI PENTRU APORTUL ADUS PE TĂRIM
SOCIAL - CULTURAL, ECONOMIC - GOSPODĂREȘC,
PRECUM ȘI PENTRU ALTE MERITE REMARCĂBILE.

Primar

DUMITRU NEMESAN

Secretar

IOAN CAPOTESCU

SERIA N° 4021

ROMÂNIA
MINISTERUL ÎNCĂLĂMINTULUI
UNIVERSITATEA DIN SIBIU

FACULTATEA DE TEOLOGIE

DIPLOMĂ

În baza hotărârii Comisiei pentru examenul de diplomă din sesiunea IULIE, anul 1992,
BINDU S. OCTAVIAN,
născut în anul 1956, luna OCTOMBRIE, ziua 22,
în localitatea ROBNA,
județul BISTRITA-NĂSAUD, a obținut
DIPLOMA DE LICENȚĂ
în profilul TEOLOGIE, specializarea
TEOLOGIE ORTODOXĂ PASTORALĂ,
direcția de aprofundare (de specializare) _____
cu nota 8,32 (NOTĂ ȘI NOTĂ) la examenul de diplomă.

RECTOR

20/25 SEPTEMBRILOR 1992

SECRETAR ȘEF

Semnatura Afiliatului

DECAN

C. V. Mihailuș

ROMANIA

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
UNIVERSITATEA "NICOLAE BLAGA" STRIU
FACULTATEA DE TEOLOGIE "ANDREI ȘAGUNA"

PROFILUL: TEOLOGIE ORTODOXA PASTORALĂ
FORMA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ZI

SERIA 2 NR. 559

Data eliberării:

25.02.1995

FOAIE MATRICOLĂ

NR. SERIEI

Copie după Registrul matricol nr. 4705

Notele obținute în timpul școlărității de:

HINDIU Ș. OCTAVIAN

Data și locul nașterii: 22 octombrie 1956; Loc. Bodea; Jud. Bistrița-Năsăud.

Prenumele părinților: Tată SIMION; Mamă MARIA.

Domiciliul stabil și titularului: Mănăstirea "Izvorul Miron", com. Romanesti,
Judetul Iriș.

SITUAȚIA ȘCOLARĂ PE ANI UNIVERSITARE PROMOVATI:

ANUL I (1988/1989)

Nr. DISCIPLINE DE ÎNVĂȚĂMÂNT crt. examene (E)/verificare (V) colecții (C)/proiecte (Pr.)	Total ore		Note/Medii	
	Curs	7	Sem. I	Sem. II
1. Studiul Vechiului Testament și limba ebraică	84	28		5 (opt)
2. Studiul Noului Testament	56	28		8 (nouă)
3. Istoria Bisericească Universală	56	28		9 (nouă)
4. Patrologia	56	14		8 (nouă)
5. Bizantinologia	28	-		8 (opt)
6. Istorie Bisericii Române	56	32		7 (sept)
7. Muzică bisericească și ritual	28	28		10 (zece)
8. Limbi clasice: greacă și latină	-	112		10 (zece)
9. Limba modernă	28	28		10 (zece)
10. Încununări misionare	56	14		8 (opt)

Promovât cu media: 8,90 (apt. 90%); Furtașe aprobă: Ex.

ANUL II(1989/1990)

Nr. DISCIPLINE DE INVATAMANT crt examene (E)/verificări (V) colocvii (C)/proiecte (Pr.)	Total ore		Note/Medii	
	Curs	*)	Sem.I	Sem.II
1. Studiul Vechiului Testament si limba ebraică	84	14		8(opt)
2. Studiul Noului Testament	56	28		8(opt)
3. Istoria Bisericească Universală	56	14		9(nouă)
4. Patrologia si literatura crestină postapostolică	56	14		10(zece)
5. Bizantinologia	56	14		10(zece)
6. Istoria Bisericii Române	56	14		8(opt)
7. Indrumări misionare	28	14		10(zece)
8. Teologie Fundamentală	28	-		8(opt)
9. Muzică bisericească si ritual	28	28		10(zece)
10. Limbile clasice: greaca si latina	-	112		10(zece)
11. Limba modernă	28	28		9(nouă)

Promovat cu media: 9,09 (nouă 09%); Purtare morală: Ex.

ANUL III(1990/1991)

Nr. DISCIPLINE DE INVATAMANT crt Examene (E)/Verificări (V) colocvii (C)/proiecte (Pr.)	Total ore		Note/Medii	
	Curs	*)	Sem.I	Sem.II
1. Teologie Dogmatică si Simbolică	70	28		9(nouă)
2. Morală crestină	84	28		9(nouă)
3. Indrumări misionare	56	28		10(zece)
4. Omiletică - catehetică, pedagogie	56	32		9(nouă)
5. Liturgică	56	14		10(zece)
6. Drept bisericesc si legislatie de Stat	56	14		10(zece)
7. Notiuni de Pedagogie si Ist.Filosofiei	56	28		8(opt)
8. Istoria religiilor	56	14		8(opt)
9. Muzică bisericească si ritual	-	28		10(zece)
10. Limba modernă	28	28		9(nouă)

Promovat cu media: 9,20 (nouă 20%); Purtare morală: Ex.

..//..

ANUL IV (1991/1992)

Nr. crt	DISCIPLINE DE INVATAMANT examine (E)/verificări (V) colocvii (C)/proiecte (Pr.)	Total ore		Note/Medii	
		Curs	#	Sem.I	Sem.II
1.	Teologie Dogmatică si Simbolică	56	14		10(zece)
2.	Morală creștină	56	14		8(opt)
3.	Indrumări misionare	28	28		10(zece)
4.	Omiletică - Catehetică	56	14		9(nouă)
5.	Liturgică si Tipic bisericesc	56	14		10(zece)
6.	Drept bisericesc si notiuni de ad-tie si contabilitate parohială	56	14		10(zece)
7.	Filosofie	56	28		8(opt)
8.	Istoria religiilor	28	9		10(zece)
9.	Muzică bisericească si ritual	28	28		10(zece)
10.	Limba modernă	28	28		10(zece)

Promovat cu media: 9,50 (nouă 50%); purtare morală: Ex.

MEDIA GENERALĂ DE PROMOVARE A ANILOR DE STUDII: 9,17 (nouă 17%)

Seria si numărul diplomei de licență: L.4021

Nr. si data eliberării diplomei de licență: 20/25.09.1995

RECTOR,

DECAN,

Prof.univ.dr. Dumitru Ciocoi-Pop

Prof.univ.pr.dr. Mircea Păcurariu

SECRETAR SEF UNIVERSITATE,

Jr.Laurentiu Smaranda

NOTA: Durata studiilor la Facultatea de Teologie "Andrei Saguna" din Sibiu, specializarea: **Teologie Ortodoxă Pastorală** este de 4 ani. Notele se acordă de la 10 la 1, nota sau media minimă de promovare a disciplinei de învățământ fiind 5,00 (cinci). Pentru promovarea examenului de licență media minimă este 6,00 (șase). Rezultatele la examenul de licență si media generală de licență sunt specificate în diploma de licență.

SECRETAR FACULTATE,

Arhid. Horia Rădulescu

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL GENERAL AL POLITIEI
DIRECTIA GENERALA A POLITIEI
ADMINISTRATIVE SI DE LOGISTICA
Directia Evidenta Populatiei

DECIZIE

Nr.274149/1097 din 24.10.1995

In conformitate cu prevederile Decretului nr.975 din 1966 cu privire la nume, se admite cererea de schimbare a numelui de familie Othmanius BINDIU OCTAVIAN, domiciliat in COM. MARBINA nr. 49 JUD. TIMIS, fiul lui SIMION si MARIA, nascut in localitatea CODNA, judetul BISTRITA-NASAUD la 22.10.1958 urmand sa poarte in viitor numele de familie POP.

DIRECTOR

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR
SECTORUL S. A. R. H. A. D.
Nr. 5164/1995

N.B. La răspuns se va arăta numărul de mai sus

București 20 DEC 1995 199
Strada Patriarhiei 21. — Sectorul 4

CSBOM

F.Ţ. Scuteş, Oltivian, Rădău

În urma cererii F.Ţ. Scuteş înregistrată la numărul de mai sus și în urma consolidării situației de la Mănăstirea Ceidarușeni, mănăstirea de către S. A. R. H. A. D., vă facem cunoscut că, întrucât la Mănăstirea Ceidarușeni, prin organizarea Samosruului monahal începând cu anul școlar 1995-1996 și datorită nefelicitelor întâmplări ce au avut loc în ultimii ani în acea mănăstire, prin care s-au distrus o parte din clădirile mănăstirii, nu este loc pentru a fi primit, aveți dezlegerea și binecuvântarea pentru a vă căuta loc într-o altă mănăstire dintr-o altă Eparchie, bine știind că există speranță în care, prin înființarea unor noi așezăminte monahale este mare lipsă de personal care să se preocupe pentru organizarea și buna funcționare a acestor noi mănăstiri.

Am încredințat Prea Părintelui Părinte Secretar,

ARHIEPISCOPIU V. I. D.

Ștefan Iugaș
SECRETAR GENERAL

S. A. R. H. A. D.

Ștefan Iugaș
ARHIEPISCOPIU ȘTEFAN IUGAȘ

Catre,
CENTRUL DE REEDUCARE A MINORILOR
Oraş Băgeşti, Jude. Dâmboviţa

Cu respect, Va facem cunoscut că în cadrul
Consiliului Eparhial al Sfintei Arhiepiscopii a Targovistei din
data de 25.ianuarie.1996, s-a aprobat la cererea P.Cuv.Protosinghel
Olivian Pop-sindiu Octavian (teme) nr.124/23.ianuarie.1996
numirea sa în postul de preot pentru slujirea la instituţie
dumneavoastră.

Numirea va începe începând cu data de 1. Februarie
1996.

Facem precizarea că P.Cuv.Protosinghel Olivian Pt
Sindiu Octavian este licenţiat în teologie al Facultăţii de teo-
logie ortodoxă Sibiu, promoţie 1992.

Asigurându-vă de consideraţia noastră, vă rugăm
să întreprindeţi măsurile necesare în vederea perfectării în-
scăririi P.Cuv.Ştefan Sale în postul de preot-suhovnic la unitate
pe care o conduceţi.

Dis. Încredinţarea înalt Prea Sfinţitului Arhiepiscop
epp DR.VASILE COSTIN al Targovistei.

CONSILIUL ADM. - SPP.,

P. Pop-sindiu
POP-SINDIU OLIVIAN

SECRETAR EPARHIAL,

P. Ghinea
PR.GHINEA DUMITRU

ARHIEPISCOPIA LA SOCOVIȘTEI
STR. MIHAI BRĂVEU NR.5-7
NR. 236 / 26. mai 1996

Către,
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTII
- EXARHAT -

Cu respect, vă aducem la cunoștință că în data de 25.ianuarie.1996, Consiliul Eparchial Târgoviște a acordat la cerere (tema nr.134/23.01.1996) primirea în Eparchia Târgoviștei și numirea în postul de preot de slujire la Centrala de recuperare a sinaxiilor din cadrul Găștii, Jucășul Râmbovița, a I.Cov. Protosinaxei Qilivra Cop-Sandiu Octevian.

Numirea P.Cov.Sala va decurge începând cu data de 1.februarie.1996.

Menționăm că în privința acordării numelui salințat și-a pierdut numele de pregătirea teologică și de experiența pastorală a candidatului, precum și de faptul că are Carte pastorală (A. Leșire din Arhiepiscopia Bucureștilor (numara nr.9164/1995).

Ala încredințarea înalt preot Epifanius Arhiepiscop DR.VASILE ȘOSTIN al Târgoviștei.

CONSILIER ADM.-DIA.,

Pr. G. Popescu
Pr. CALITANESCU GHEORGHE

SECRETAR EPARCHIAL,

P. N. Ghinea
Pr. GHINEA JUMITRU

PATRIARHIA ROMÂNĂ

In semn de prețuire și de recunoaștere
a lucrului bineplăcut lui Dumnezeu
săvârșit spre propășirea Bisericii și a
credinței mântuitoare

ACORDĂM

Domnului Protos. OLIVIAN POP
Centrul de Recolare - Găiești

Crucea Patriarhală,

Cu încredințarea ca această cinstită va
fi temelie pentru împlinirea și sporirea
stradanilor creștine.

Data în Reședința noastră Patriarhală.
în anul mântuirii 1997, luna noiembrie,
ziua 13

TEOCTIST
Teoctist
PĂTRIAȘUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Seria P Nr. 0066931

ROMANIA
MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

T.S.

DIPLOMĂ DE LICENȚĂ

L.S.

UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA

pe baza susținerii examenului de licență din sesiunea februarie,
anul 1997, la propunerea Facultății de DREPT, NICOLAE MILULESCU

conferă

D. POP S. OCTAVIAN,
născut în anul 1956, luna octombrie, ziua 23,
în localitatea RODNA, județul BISTRITA-NAȘAUD,
țara ROMANIA, absolvent a UNIVERSITĂȚII EUROPENE „DRĂGAN”
DIN LUGOJ, FACULTATEA DE DREPT - conform Legii 71/1995,
TITLUL DE LICENȚAT ÎN ȘTIINȚE JURIDICE
în profilul ȘTIINȚE JURIDICE,
specializarea DREPT

Titularului diplomei de licență i se acordă toate drepturile legale.

L.S.

RECTOR

DECAN

Nr. 4206 / 15.10.1999

Diploma este însoțită de anexele 1 și 2.

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

Anexa 2 la **DIPLOMA DE LICENȚĂ**
Seria P Nr. 006693/

ROMÂNIA
MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
Facultatea de Drept "Nicolae Titulescu"
Profilul ȘTIINȚE JURIDICE
Specializarea DREPT
Forma de învățământ CURSURI DE ZI

REZULTATELE LA EXAMENUL DE LICENȚĂ

ABSOLVENTUL **POP S. OCTAVIAN** născut în anul 1956, luna octombrie ziua 22, în loc. Rodna, Jud. Bistrița-Năsăud, țara ROMÂNIA, fiul lui Simion și a Maria.

Nr. cr.	PROBA	Rezultatul
I	Teoria generală a dreptului	5,00 (cinci)
II	Drept civil	5,33 (cinci și 33%)
III	Drept penal	7,50 (șapte și 50%)
Media probelor		5,94 (cinci și 94%)
Proiect (lucrare) de diplomă		10,00 (zece)
Media examenului de licență		7,97 (șapte și 97%)

L.S. **Rector,**

Decan,

Secretar șef,

Nr. 4206 data eliberării 15.10.1999

FUNDAȚIA EUROPEANĂ DRĂGAN
 UNIVERSITATEA EUROPEANĂ din LUGOJ
 FACULTATEA DE DREPT

ANUL I LA DISCIPLINA DE LICENȚĂ
 ANUL II 2006-201
 Nr. 21/06/2006 nr. 12206/10/10/2006

Sedea 0 et. 022

FOAIA MATRICOLĂ

Copie de pe matricola școlară vol. 16 număr 562

Numele obținute în timpul școlărității de absolvenții _____

BIAȘIU (DUPĂ) OCTAVIAN

Data nașterii 22 octombrie 1956 Locul nașterii ROȘIA SIBIENĂ - ARȘAD

Numele părinților: Tata SIBIEN Mama MARIA

SITUAȚIA ȘCOLARĂ PE ANII UNIVERSITARI PROMOVAȚI

ANUL I (1991/1992)

NR. CRT.	DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMANT	TOTAL ORE		SEMI	SEMI II
		CURS	SEMINAR		
EXAMENE					
1.	DREPT CONSTITUȚIONAL ȘI INSTITUȚII POLITICE	60	45		10
2.	TEORIA GENERALĂ A DREPTULUI	45	30	10	
3.	ISTORIA DREPTULUI ROMÂNESC	30	15	10	
4.	DREPT ROMAN	60	30		10
5.	DREPT CIVIL	60	60		10
6.	ECONOMIE POLITICĂ	60	30	10	
7.	DREPT ADMINISTRATIV	45	30		10
COLOCVI					
8.	PSIHLOGIE JURIDICĂ	30			10
9.	LIMBA STRĂINĂ (ENGLEZĂ, FRANCEZĂ)	60			

PROMOVAT CU MEDIA 10,00

ANUL II (1992/1993)

NR. CRT.	DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMANT	TOTAL ORE		SEM. I	SEM. II
		CURS	SEMINAR		
	EXAMENE				
1.	ORGANIZAREA INSTANȚELOR JUDECĂTOREȘTI	30	-	10	
1.	DREPT PENAL GENERAL	60	60		10
2.	FILOSOFIE	45	15		10
3.	DREPT FINANCIAR	60	45	10	
4.	DREPT CIVIL	60	60	10	10
	COLOCVII				
5.	LOGICĂ JURIDICĂ	30	15		10

PROMOVAT CU MEDIA 10,00

ANUL III (1993/1994)

NR. CRT.	DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMANT	TOTAL ORE		SEM. I	SEM. II
		CURS	SEMINAR		
	EXAMENE				
1.	DREPTUL FAMILIEI	45	30	9	
2.	DREPT COMERCIAL	60	60		8
3.	DREPT PROCESUAL PENAL	60	60		9
4.	CRIMINOLOGIE	30	15	9	
5.	DREPT PENAL SPECIAL	60	60		8
6.	DREPT CIVIL	60	60		9
7.	DREPT INTERNAȚIONAL PUBLIC	60	30	9	
8.	SISTEME ECONOMICE COMPARATE	30	-		10

PROMOVAT CU MEDIA 8,87

ANUL IV (1994/1995)

NR. CRT.	DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMANT	TOTAL ORE		SEM I	SEM II
		CURS	SEMINAR		
EXAMENE					
1.	DREPT DIPLOMATIC	60	30	7	
2.	DREPT UMANITAR	60	-	10	
3.	DREPT INTERNAȚIONAL PRIVAT	45	30		10
4.	DREPTUL MUNCII	60	30		10
5.	CRIMINALISTICĂ	30	30		10
6.	DREPT EXECUȚIONAL PENAL	15	15	8	
7.	DREPT SUCCESORAL	45	15		5
COLOCVIU OPTIONAL					
8.	DREPT CANONIC	30	-		-

PROMOVAT CU MEDIA 8,57

ANUL V (1995/1996)

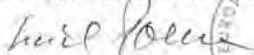
NR. CRT.	DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMANT	TOTAL ORE		SEM I	SEM II
		CURS	SEMINAR		
EXAMENE					
1.	DREPT PROCESUAL CIVIL	60	60	8	
2.	MEDICINĂ LEGALĂ	30	15	10	
3.	DREPTUL TRANSPORTURILOR	30	15	9	
4.	PROTECȚIA JURIDICĂ A DREPTURILOR OMULUI	60	-	10	
5.	DREPTUL COMERȚULUI INTERNAȚIONAL	60	60	9	
COLOCVII					
6.	FORMULARISTICĂ JURIDICĂ	30	-	9	
7.	DREPT COMUNITAR	30	-	10	

PROMOVAT CU MEDIA 9,28

Notă: Durata studiilor la Facultatea de Drept este de 5 (cinci) ani. Notele se dau de la 1 la 10, nota minimă de promovare fiind 5 (cinci).

RECTOR.

PROF. DR. EMIL POENARU

DECAN.

PROF. DR. NICOLAE POPA

SECRETAR ȘEF UNIVERSITATE.

ING. SIMONA POPELEA

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

OLNE
BELGA

ASOCIAȚIA PENTRU FORMARE CONTINUĂ

DIPLOMĂ

D-nul (D-na) *DOR OCTAVIAN* născut(ă) la data de *22.10.1955* în
localitatea *ROBINA* județul *AGRIȘA-TÂSAUȘ* a urmat
cursul *POSTUNIVERSITAR "MANAGEMENT" (MIAN. RESURSELE MARKETING)* în
perioada *22.05-27.11.1999*

În urma susținerii examenului din data de *27.11.1999*
a fost declarat absolvent cu media generală (calificativul) *9,49 (max 10)*

UNIVERSITATEA "POLITEHNICA"

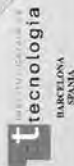
Rektor:

Manager:

ASOCIAȚIA PENTRU FORMARE CONTINUĂ

V.S.

Nr. *344* Data eliberării: *03.12.1999* Semnătura titular: *[Signature]*

SOCIETATEA SCRITORILOR
ROMÂNI

PREMIU DE PROZĂ

se acordă

Domnului (■) scriitor POP OCTAVIAN din localitatea GĂEȘTI
pentru volumele DE PROZĂ publicate și pentru activitate publicistică pe anul 1999

CONSILIUL DIRECTOR

primvicepreședinte –
George URSA

George URSA

Nr. 26 din 29-XII-1999

SEMINARUL TEOLOGIC LICEAL ORTODOX

BUCURESTI, Strada Radu Vodă, nr.24 A, Sector 4, Tel/Fax 330.57.54

Nr. 1031 din 03 febr. / 2000.

ADEVERINTA

Se adevereste prin prezenta ca BINAIU OLIVIAN-OCTAVIAN,
nascut la data de 22.10.1956, in localitatea ROJNA, a
absolvit cursurile Seminarului Teologic Ortodox Bucuresti si a
promovat examenul de diplomă, sesiunea Iunie-1982, cu media
7,50 (nota 50%)

I s-a eliberat prezenta spre a-l servi la putacuirea dojarului
personal.

Mentionam ca nu s-a eliberat diploma de absolvire din lipsa de
formulare tipizate.

DIRECTOR,

Aurel Mihai
Diac. prof. Aurel MIHAI

SECRETAR,

Nicolae Proteasa
Nicolae PROTEASA

ROMANIA

ROMÂNIA
S.C. PICON S.A.

AUTORIZATĂ PRIN H.C. nr. 301/1998
AVIZ MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI NR. 3574/1997

CERTIFICAT

DE ATESTARE

D. (nr.) POP. S. DOBĂVITAR

născut(ă) în anul 1956 luna octombrie ziua 22

la localitatea Buda județul Bistrița-Năsăud

în urma susținerii examenului de verificare a cunoștințelor în data de 24.02.2008

a obținut atestul în specialitatea LIMBA FRANCEZĂ - ÎNCHINĂTURĂ

DIRECTOR GENERAL

Prof. Bogdan

Nr. 465

PREȘEDINTELE
COMISIEI DE EXAMINARE

Prof. Virginia Ciobanu

Data 24.02.2008

ARHIEPISCOPIA TARGOVISTEI
PROTOIERIA GAESTI

NR 126 / 17.05 2000

CAIRE ,

P.C. Preot Capelan OLIVIAN POP
C.R. GAESTI

Vă facem cunoscut calificativele acordate P.C. Preot Capelan OLIVIAN POP , în urma inspecțiilor efectuate de P.C. Protoierar EUGENIU BEJAN , din Găești, pe perioada 01 mai 1996 - 1 mai 2000, (conform proces verbal nr. 2334/28.06.1999 și nr. 1467/03.04.2000) , după cum urmează :

1996 - EXCEPTIONAL
1997 - EXCEPTIONAL
1998 - EXCEPTIONAL
1999 - EXCEPTIONAL
2000 - EXCEPTIONAL

Menționăm că P.C. Preot Capelan OLIVIAN POP, a fost distins de către PRAA FERICITUL PARINTE PATRIARH TEOCTIST al BISERICII ORTODOXE ROMANE, cu cea mai înaltă distincție bisericească pentru clerici "CRUCEA PATRIARHALA " (conform act. nr.326/1. noiembrie 1997), iar din partea Arhiepiscopiei Târgoviștei , a primit Diploma de apreciere nr. 4321 din 11.noiembrie 1997 " pentru ctitorirea Bisericii " SF. IOAN GURA DE AUR " a C.R. Găești " , și nr. 218 din 25.iunie 1999 " pentru activitatea pastoral misionară , de asistență religioasă și de consiliere, desfășurată în C.R. Găești , dar și pentru râvna și dragostea arătată Bisericii strămoșești , cât și interesului obștesc manifestat permanent față de neam și renasterea lui spirituală!

PROTOIERAR ,
Preot *Eugeniu Bejan*
EUGENIU BEJAN

Secretar

Henric Stăniș

ACADEMIA DACOROMÂNĂ

DIPLOMĂ

se acordă
promovării MIRON CRISTEA *nr.* POP S OCTAVIAN
pentru promovarea valorilor daco-românești

Director general

Geșteru

Data: 31.05.2000

Secretar

Popescu

ACADEMIA DACROMANIA

UNIVERSITATEA TEMPUS DACROMANIA

DIPLOMA DE DOCTOR

PRIN HOTĂRÂREA SENATULUI ACADEMIEI DACROMANIE ȘI AȘCHIA

DL. (DNEA) OLIVIA NISIBINDIU (POP) TRAVAILLE SPÉCIALISÉ DE DOCTEUR EN DACROMANISTIQUE

și calitatea de conducător de doctorat în dacromanistică

Președintele Academiei DACROMANIE
Gen. Știrce

Știrce

Seriu A Nr. 39 din DECEMBRIE 2005

Secretar general
George Ibra

g. Ibra

Seria N Nr. 001446

ROMANIA
MINISTERUL ÎNVĂȚĂMANTULUI

UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE DREPT "NICOLAE TITULESCU"

DIPLOMĂ

POP S. OCTAVIAN

născut în anul 1956, luna OCTOMBRIE, ziua 22, în
localitatea ROBNA, județul BISTRIȚA NĂSĂUD,
a absolvit cursurile postuniversitare, cu durata de 1 AN
în domeniul de specializare ROLUL TEORIEI GENERALE A DREPTULUI
CA ȘTIINȚĂ A ESENTELOR ÎN ANALIZA INSTITUȚIILOR
JURIDICE FUNDAMENTALE DE RAMURĂ,
în perioada 04.10.1998 - 26.09.1999 din anul de învățământ 1998 - 1999
cu mediu generată 10 (ZECE).

Secretar șef.

DECAN.

Nr. 581

Semnătura titularului

Data eliberării anul 2001 luna IANUARIE ziua 19

In baza hotărârii Consiliului științific specializat D. 12.02.63
(oficial)
 de pe lângă
Academia
de Politică Științifică și Literatură
 din 22 aprilie 2002
 alui domn
Pop Ștefan
 i se conferă titlul științific de
DOCTOR
 în
Științe Politice

Președinte
 al Consiliului științific
 Secretar științific
 al Consiliului științific

Ștefan Ciomăniș

On the decision of the Specialised Scientific Council D. 12.02.62
(official)
 at
Police Academy „Ștefan cel Mare”
 of
April 20 02
 Mr./Mrs./Miss
Pop Ștefan
 is conferred the scientific degree of
DOCTOR OF SCIENCES
 in
Law

Chairman
 of the Specialised Scientific
 Academic Secretar
 of the Specialised Scientific Council

Ștefan Ciomăniș

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ROMANIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA "VALACHIA" TÂRGOVIȘTE

Seria D, Nr. 0001914

CERTIFICAT DE ABSOLVIRE

D. POP S. OCTAVIAN
născut în anul 1956, luna octombrie ziua 22
în localitatea AGONA
județul BISTRIȚA - NĂSĂUD țara ROMÂNIA
a absolvit DEPARTAMENTUL PENTRU PREGĂTIREA
PERSONALULUI DIDACTIC la data de 19.06.2001

Î se eliberează prezentul certificat spre a-i servi la încadrarea în învățământ, conform cu reglementările legale în vigoare.

SECRETAR
DIRECTOR
[Signature]

data 30.10.2001

Certificatul este emis de Junta matriculară ca anexă

© BUCUREȘTI, 6-7, Filiații Universității

ROĂMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA "VALAHIA" TÂRGOVIȘTE
DEPARTAMENTUL PENTRU PERFECȚIONAREA
PERSONALULUI DIDACTIC
Forma de învățământ: zi

Anexa 1 la CERTIFICATUL DE ABSOLVIRE
Seria II nr. 0001914/39

FOAIE MATRICOLĂ

Extras din registrul matricol, volumul : 1, nr.: 53, anul, 2000-2001

Notele obținute în timpul școlărității de: POP S. OCTAVIAN

Data și locul nașterii: 22.10.1956, loc. Rodna, jud. Bistrița-Năsăud

Prenumele părinților: tata SIMION, mama MARIA

Domiciliul stabil al tîlularului : loc. Găești, str. Unirii, bl. 11, sc. A, ap. 11, jud. Dâmbovița

Absolvent (a) al : UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA

Facultatea de: DREPT

SITUAȚIA ȘCOLARĂ

Anul universitar: 2000-2001

Nr. cri.	DISCIPLINE DE ÎNVĂȚĂMANT	TOTAL ORE			Note	
		Curs	Seminar	Aplicații	E	C
1.	Pedagogie 1	28	14			8
2.	Pedagogie 2	28	14		6	
3.	Psihologie	28	14			9
4.	Metodica predării disciplinei de specialitate	14	28			9
5.	Practica pedagogică			56		10
6.	Tehnici moderne de predare (opțional)	28	14			10
7.	Management educațional (opțional)	28	14			9

Promovat cu medii: 8,71 (opt 71%)

Seria și numărul certificatului de absolvire ; seria II nr. 0001914/39

Numărul și data eliberării certificatului de absolvire nr. 39 / 30.10.2001

Mențiuni privind școlarizarea: _____

NOTĂ: Durata studiilor: un an

SECRETAR,

DIRECTORUL DEPARTAMENTULUI,

SECRETAR ȘEF UNIVERSITATE,

SOCIETATEA SCRITORILOR
ROMÂNI

Diplomă
Jubiliară
1993-2003

se acordă

D-lui (seis) pr. conf.univ.dr. OLIVIAN S. POP
pentru entuziasta activitate literară și științifică
acordată Societății Scriitorilor Români.

Data 05/07 2003.

Președinte
GEORGE URSA

George Urso

© S. Creangă - BETTER COPY

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

Seria F Nr 0001196

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ATESTAT

Se atestă că DIPLOMA DE DOCTOR,
seria DR, nr 1280, eliberată
de COMISIA DE ATESTARE A REPUBLICII MOLDOVA,
din MOLDOVA, la data de 21.06.2001,
pe numele POP Ș OCTAVIAN
se echivalează cu DIPLOMA DE DOCTOR ÎN DOMENIUL
AREPT

Titularul prezentului atestat se bucură de toate drepturile conferite absolvenților instituțiilor similare din învățământul românesc, acreditate

DIRECTOR

INSPECTOR

Jr. 12.12.2003

Semnătura titularului

MINISTERUL EDUCAȚIEI, TINERETULUI ȘI SPORTULUI AL REPUBLICII MOLDOVA
UNIVERSITATEA DE STAT „ALECU RUSSO” DIN BĂLȚI

FACULTATEA DE DREPT

Diplomă

PENTRU ACORDAREA TITLULUI DE MEMBRU DE ONOARE

Titlu de membru de onoare al Consiliului științific al Facultății de Drept din cadrul
Universității de Stat “Alecu Russo” din Bălți se acordă domnului conf. univ., dr.
Pop Octavian pentru aportul adus la consolidarea colaborării didactico-științifică cu
facultatea noastră.

Rector,

Nicolae Filp

Academician Nicolae Filp

Decan,

Gheorghe Neagu

Conf. univ. dr. Gheorghe Neagu

Nr. 1189 din 27 octombrie 2005

ROMÂNIA
PRIMĂRIA ORĂȘULUI GĂEȘTI

Diplomă de Excelență

Se conferă prezenta **doamnei** (domnului) **CONF. UNIV. DR. OCTAVIAN POP.....**
pentru prodigioasa sa activitate depusă în slujba propagării cu
credință și talent a actului de cultură în orașul Găești.

GĂEȘTI
26 octombrie 2005

PRIMAR,
Prof. Alexandru Toder

MINISTERUL EDUCAȚIEI, TINERETULUI ȘI SPORTULUI AL REPUBLICII MOLDOVA
UNIVERSITATEA DE STAT „ALECU RUSSO” DIN BĂLȚI

FACULTATEA DE DREPT

Diplomă de merit

Se acordă domnului conf. univ., dr. Pop Octavian, pentru merite deosebite în activitatea didactică și de cercetare cu ocazia aniversării a 10 ani de la fondarea Facultății de Drept din cadrul Universității de Stat "Alecu Russo" din Bălți.

Rector,

Nicolae Filip

Academician Nicolae Filip

Decan,

Gheorghe Neagu

Conf. univ., dr. Gheorghe Neagu

Nr. 1108 din 17 octombrie 2005

ROMÂNIA
PRIMĂRIA ORAȘULUI GĂEȘTI

Diplomă de Excelență

*Se conferă prezenta ~~doamnei~~ (domnului) Conf. Univ. As. Octavian P. P.
pentru prodigioasa sa activitate depusă în slujba propagării cu
credință și talent a actului de cultură în orașul Găești.*

GĂEȘTI
04 ianuarie 2006

PRIMAR,
Prof. Alexandru Toader

CONSILIUL NAȚIONAL CENTRAL AL ROMÂNIEI ȘI ALIASE (ARE
 contentul tabelii 3) la nivel național (art. 10)

CONFERENȚIAR UNIVERSITAR (DOCENT)

in *Școala Națională de Științe Științifice*
Chimie Organică, Analiză Organică

cu o lucrare deosebită și responsabilă științific
 (conținut științific) *Prof. Dr. Constantin*
Albulescu, Chimia Organică în Laborator

pe data de *10* *ianuarie* *2008* la ora *14.00* în sala *10*
 din cadrul *Școlii Naționale de Științe Științifice*

THE NATIONAL COUNCIL OF ACCREDITATION AND ATTESTATION
 that confirmed the academic title of

ASSOCIATE PROFESSOR (DOCENT)

in *Chemical Sciences (Organic Chemistry)*
Chemistry, Organic Chemistry

with the following qualifications
Prof. Dr. Constantin
Albulescu
 on the recommendations of the members of the *Școala*
Națională de Științe Științifice

Chairman of *Juror* *pe data de* *10* *ianuarie* *2008*
 Academic Secretary *Hollan*
 Members: *6* *Președinte* *Dr. Dr.*

BISERICA ORTODOXA DIN UCRAINA PATRIARHATUL DE KIEV

EPISCOPIA ORTODOXA A FALESTIULUI SI MOLDOVEI DE EST

Str. Unirii, Nr. 62
Orasul Strasenii
MD3701, R. Moldova

Tel/fax: 0373-23-727.804
E-mail: episcop_filaret@mail.md

NR 09 din 02.04.2006

**Prea Cuviosiei Sale,
Prea Cuviosului Protosinghel
Dr. Olivian Octavian Pop
Orasul Gaesti, jud. Dambovita, Romania**

Urmare a cererii Prea Cuviosiei Voastre, adresate noua la data de 1 aprilie 2006, va facem cunoscut ca vi s-a dat Inalta Binecuvantare a smereniei noastre, de a fi primit in Episcopia Falestului si Moldovei de Est, sub obladuirea si omoforul nostru, ca preot misionar pentru Diaspora Ortodoxa din Comunitatea Europeana.

Cu arhierasca si parinteasca binecuvantare,

+ Filaret

Filaret

EPISCOPIA FALESTIULUI SI AL MOLDOVEI DE EST

BISERICA ORTODOXA DIN UCRAINA PATRIARHATUL DE KIEV

EPISCOPIA ORTODOXA A FALESTIULUI SI MOLDOVEI DE EST

Str. Unirii, Nr. 62
Orasul Strasenii
MD3701, R. Moldova

Tel/fax: 0373-23-727,804
E-mail: episcop_filaret@mail.md

Nr.22 din 9 Iulie 2007

DECRET NR.22/2007

In temeiul sfințelor Canoane ale Bisericii ortodoxe și cu binecuvântarea smerenței noastre se emite acest decret Episcopal, ce privește pe Arhimandritul Mitrufor, Dr. Olivian Octavian Pop, născut la data de 22 octombrie 1956, în comuna Rodna, Jud. Buzău-Nasaud, România, prin care este numit VICAR ADMINISTRATIV al EPISCOPIEI FALESTIULUI SI MOLDOVEI DE EST și PREOT MISIONAR pentru DIASPORA ORTODOXA din COMUNITATEA EUROPEANA, începând cu data de 15 Iulie 2007, binecuvântându-se de toate drepturile și prerogativele funcției încredințate și misiunii slujirii Prea Cuy. Sale în Bisericile și Mănăstirile Ortodoxe dependente canonic de Patriarhatul Kievului.

Dat în reședința noastră episcopală din orașul Strasenii - Republica Moldova, la data de 9 Iulie, anul mântuirii 2007, iar al arhieriei noastre al doilea.

- FILARET

Filaret

EPISCOPIUL FALESTIULUI SI AL MOLDOVEI DE EST

BISERICA ORTODOXA DIN UCRAINA PATRIARHATUL DE KIEV

EPISCOPIA ORTODOXA A FALESTULUI SI MOLDOVEI DE EST

Str. Unirii, Nr. 62
Orasul Strasenii
MD3701, R. Moldova

Tel/fax: 0373-23-727.804
E-mail: episcop_filaret@mail.md

Nr. 26 din 9 Iulie 2007

GRAMATA EPISCOPALA NR.26/2007

Dumnezeiescul har al Prestantului si de viata facatorului Duh, dat de Domnul si Mantuitorul nostru Iisus Hristos, Sfantilor Sai ucenici si apostoli si apoi tuturor urmasilor lor, fiindu-ne impartasit si noua si avand noi putere arhieresea de a randui diferite trepte ierarhice, ranguri si distinctii si a le incredinta celor ce s-au invrednit a sluji cu toata credinciosia Sfintei Bisericii Ortodoxe, ascultand si de sfatul Maritului apostol Pavel, care in Epistola catre Timotei spune: „*Preotii care-si indeplinesc bine dregatoria sa se invredniceasca de indoita cinste, mai ales cei care se astenesc cu cuvantul si invatatura*”, am socotit de bine a acorda Prea Cuviosului parinte protosinghel dr. OLIVIAN OCTAVIAN POP nascut la data de 22 octombrie 1956, in comuna Rodna, Jud. Bistrita-Nassaud, Romania, rangul de arhimandrit mitrofor pentru activitatea depusa in slujba Bisericii noastre precum si de parintescii dragoste.

Pentru adeverinta celor mai sus aratate se da acest act intarit cu semnatura si pecetea noastra episcopala.

Dat in vasedinta noastra episcopala din orasul Strasenii-Republica Moldova, astazi 09 Iulie anul mantuirii 2007, iar al arhieriei noastre al doilea.

+ FILARET

Filaret

EPISCOPIUL FALESTULUI SI AL MOLDOVEI DE EST

BISERICA ORTODOXĂ DIN UCRAINA PATRIARHATUL DE KIEV

EPISCOPIA ORTODOXĂ A FALEȘTILUI ȘI MOLDOVEI DE EST

Str. Unirii, Nr. 62
Dragul Strășeni
MD3701, R. Moldova

Tel/fax: 0373-23-727.804
E-mail: episcop_filaret@mail.md

DECRET NR.5-F/08

În temeiul sfintelor Canoane ale Bisericii Ortodoxe și cu binecuvântarea smerenicii noastre se emite acest decret Chiriarhal, ce privește pe Arhiepiscopul Olvian (Octavian) Pop, născut la data de 22 octombrie 1956, în comuna Rodna, jud. Bistrița-Năsăud, România, prin care este numit Exarch al EPISCOPIEI FALEȘTILUI ȘI MOLDOVEI DE EST și președinte al departamentului, mănăstirilor și viața monahală, pentru țările din Comunitatea Europeană.

Pentru a vă bucura de toate drepturile și prerogativele funcției încredințate și misiunii slujirii Prea Cuvioasei Voastre în Bisericele și Mănăstirile Ortodoxe dependente juridic de Episcopia Moldovei de Est a Patriarhiei de Kiev, Ucraina.

Pentru a adevăra cele menționate mai sus, se emite acest decret înăfiri cu semnătura și pecetea noastră episcopală.

Dat în reședința noastră episcopală din orașul Strășeni, Republica Moldova, astăzi 8 februarie, anul mântuirii Domnului 2008, iar al arhieriei noastre al treilea.

FILARET

EPISCOPIA FALEȘTILUI ȘI AL MOLDOVEI DE EST

BISERICA ORTODOXĂ DIN UCRAINA PATRIARHATUL DE KIEV

EPISCOPIA ORTODOXĂ A FĂLEȘTULUI ȘI MOLDOVEI DE EST

Str. Unirii, Nr. 62
Orasul Strășeni
MD3701, R. Moldova

Tel/fax: 0373-23-727.804
E-mail: episcop_filaret@mail.md

Certificat Nr. 6-F/08

Eliberat pentru confirmarea că Arhimandritul Olvian (Octavian) Pop
născut în anul 1956, luna octombrie ziua 23 în localitatea Rodna, județul Bistrița –
Năsăud, România, se învrednicește de înalta cinste de a purta tolag (baston)
pastoral distinctiv pentru activitatea depusă în slujba Sfintei noastre Episcopii și a
dreptului de a purta cea de a doua Cruce.

Pentru adevărarea celor mai sus menționate se emite acest certificat întărit
cu scunătura și pecetea noastră episcopală.

Dat în reședința noastră episcopală din or. Strășeni, Republica Moldova,
astăzi 8 februarie, anul mântuirii Domnului 2008, iar al arhieriei noastre al treilea.

FILARET

Filaret

EPISCOPIUL FĂLEȘTULUI ȘI AL MOLDOVEI DE EST

BISERICA

ORTODOXĂ

Episcopia Moldovei de Est

str. Unirii, 62, or. Strășeni,
Moldova, MD 3701

Tel./fax: +373 237 2 78 04
E-mail: episcop_filaret@mail.md

Nr. 22 "28" aprilie 2008

CERTIFICAT Nr 22

Eliberat pentru confirmare că arhiep. Olivian Pop se învrednicește de înalta cinste de a purta căruță arhiepiscopărească pentru activitatea depusă în slujba Bisericii noastre episcopale.

Pentru adevăratele celor sus menționate se dă acest certificat întărit cu semnătura și pecetea noastră episcopală.

Dat în reședința noastră episcopală din or. Strășeni, Republica Moldova astăzi 27 aprilie de Praznicul Învierii Domnului anul mântuirii 2008, iar al arhieriei noastre al treilea.

+ Filaret

+ F I L A R E T
Episcopul Păleștiului și a
Moldovei de Est

Metropoli Ortodossa Patriarcale di Aquileia
Arcidiocesi di Milano
Europa occidentale e America

Consacrazione Episcopale

Per la volontà di Dio, oggi 29 giugno 2008 calendario civile 16 giugno calendario ecclesiastico, nella Festa di San Glicerio il Confessore e San Tihon di Amatunda, abbiamo elevato alla grande dignità Episcopale
Rev. Mons. Archimandrita + Onofrio Pop
Arcivescovo di Sondrio.

Per le imposizioni delle mani di Sua Beatitudine Evloghios I Metropolita Primate e dei meretri Vescovi e Arcivescovi del Santo Sinodo della Metropolia Ortodossa di Aquileia e Milano.

Per la Grazia di Dio Padre, Figlio e Spirito Santo.

Co-scelliere

*Stavros
Episcopo*

+ *Met. Evloghios I*
Metropolita Primate

Primate

МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
А Ш І Є С Ш І А Ш І

ЧК. № 0611

РІШЕННЯМ ПРЕЗИДІЇ

від "20" жовтня 2008 року

Пол Оклавич

обраний

ЧЛЕНОМ - КОРЕСПОНДЕНТОМ
МІЖНАРОДНОЇ КАДРОВОЇ АКАДЕМІЇ

Голова Академічної ради

Григорук

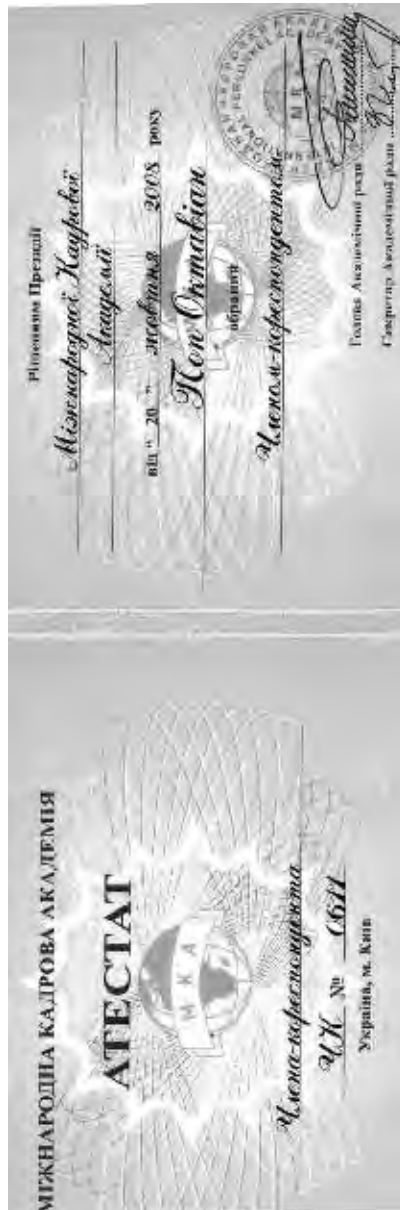
Київ " 20 " жовтня 2008 року

Секретар Академічної ради

Зміч

Регістраційний № 611

CORRESPONDENȚĂ

Sf. M-re Neamț
06- 01-1992

Iubite in Hristos frate si Părinte OLIVIAN,

Încă de la începutul acestei scrisori țin să Vă mulțumesc atât pentru publicația "Viața Monahală" pe care nici acum nu ați uitat să mi-o trimiteți, cât și pentru faptul că nu m-ați dat uitării. Am înțeles, am văzut și m-am bucurat că m-ați acceptat în comitetul de redacție. De aceea acum vreau să contribui și eu cu ce pot materialicește și cu alte articole care sper că vor fi publicate în celelalte numere după posibilități.

Vă rog să vă rugați și pentru mine pentru că nu am liniște cu acest Mitropolit Daniel care se ia după toate prostiile ce îi vin la urechi de la frații noștri făcători de rele. Așa m-a scos din Stăreție iar acum din funcția pe care o promisem la venirea din Germania. Acum am rămas numai preot slujitor la altarul Sfânt de la Manastire.

Vă rog puneți un pomelnic și pentru mine la Manastirea pe care o conduceți.

Vă mulțumesc și pentru urările transmise cu ocazia Crăciunului și a Anului Nou și Vă rog ca și din partea mea să primiți aceleași urări de sănătate, bucurii și prosperitate în noul an care a început.

Cu alese doriri de bine

Protos. Agatanghel Bărbulescu.

P.S. O să primiți pe numele Sfinției Voastre un mandat poștal.

*

Sf. M-RE NEAMȚ
18-10-1991

Prea Cuv. Părinte Stareț Olivian.

Lată eu acum după ce am aflat că s-au publicat articolul și poezia reușesc să vă scriu aceste puține rânduri care sper să vă găsească întru totul sănătos și cu putere de muncă în continuare.

M-am bucurat de aparițiile și foaia, Viața Monahală și sper că și pe viitor să-mi aduc și eu o mică contribuție și să vă ajut în munca pe care o desfășurați.

Ași dori dacă se poate să îmi trimiteți și mie un număr din foaia religioasă în care s-a publicat articolul și poezia trimisă de mine, și să îmi faceți și mie un abonament, iar banii îi voi trimite prin mandat poștal pe adresa luată de la părintele Ivan.

Cu această scrisoare vă trimit încă o poezie cu numele "POCROV" pe care ași dori să o publicați în numărul următor. Posibil ca pe viitor să trimit și alte articole și poezii dacă bine înțeles îmi veți da răspuns că mi le primiți la publicat.

Dacă aveți nevoie de ceva fonduri scrieți-mi și vă voi ajuta după putință ca această foaie religioasă să meargă ca publicație mai departe.

Și acum la încheiere țin să vă mulțumesc pentru cele două publicații cu smerenie și vă sărut mâna.

Cu doriri de bine în Iisus Hristos, al vostru frate,

Protos.A.Barbulescu.

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
CABINET EPISCOPI
† AMBROZIE SINAITUL
Vicar Patriarhal

PALATUL PATRIARHIEI
Aleea Dealul Mitropoliei nr. 25, 70526, București IV, ROMÂNIA
Tel. +4 (0)21.337.00.79, Fax. +4(0)21.337.00.97, Email:
ep_ambrozie@hotmail.com

Bucuresti, 15 ianuarie 2004

Prea Cuvioase Părinte Capelan,

Am primit materialele pe care ni le-ați trimis pentru care vă mulțumim călduros. Cu acest prilej vă felicităm pentru publicarea celor două cărți dar și pentru activitatea pe care o desfășurați în cadrul Direcției Generale a Penitenciarelor. Vă dorim aceeași putere de muncă pentru continuarea frumoasei acțiuni publicistice de editare a revistei "Lumină și Speranță" în care sunteți implicat.

Cu binecuvântare,

EPISCOPI
† **Ambrozie Sinaitul**
Vicar Patriarhal

*

PATRIARHIAROMÂNĂ
CABINET EPISCOPI
† AMBROZIE SINAITUL
Vicar Patriarhal

București, 18 noiembrie 2004

Prea Cuviosiei Sale,
P.C. Pr. Conf. Dr. Octavian Pop,
Centrul de Reeducare Găești

Prea Cuvioase Părinte,

Confirmăm cu mulțumiri primirea celor trei cărți trimise.
Urându-vă succes în activitatea pe care o desfășurați Vă împărtășim
arhierasca noastră binecuvântare,

EPISCOPI
† **Ambrozie Sinaitul**
Vicar Patriarhal

*

PATRIARHIAROMÂNĂ
CABINET EPISCOPI
† AMBROZIE SINAITUL
Vicar Patriarhal

București, 21 aprilie 2004

Prea Cuviosiei Sale
P.C. Pr. Dr. OCTAVIAN POP
Capelan Militar - Centrul de reeducare Găești

Prea Cuvioase Părinte,

Confirmăm cu mulțumiri primirea cărții Prea Cuviosiei Voastre “Lumină pentru suflet – meditații”, cât și a celor două reviste pe care ați avut amabilitatea de a ni le trimite.

De asemenea, Vă mulțumesc pentru urările adresate cu ocazia Sfințelor Paști.

Vă dorim multe și frumoase împliniri în activitatea pe care o desfășurați,

Cu arhieresti binecuvântări,

EPISCOPI
† **Ambrozie Sinaitul**
Vicar Patriarhal

*

DOMNULE CONFERENȚIAR,

Sfintele Sărbători, venite din adânc de dalbe datini, ne smulg pentru un moment din grijile noastre zilnice. Praznicul Nașterii Domnului ne face mai sensibili sufletește și mai dornici de a transmite și celor dragi trăirile noastre lăuntrice.

Îngăduiți-ne ca, din bogăția tradițiilor ce încununează această perioadă, să vă alegem o urare:

"Și c-un struț de busuioc
Doamne dă-i găzdi noroc;
Și c-un struț de nintă creață,
Doamne dă-i găzdi viață".
La mulți ani!

† **ANDREI**
Arhiepiscop al Alba Iuliei

23.dec.2000

DOMNIEI SALE,
DOMNULUI CONF. UNIV. DR. OCTAVIAN POP
CENTRUL DE REEDUCARE
- GĂEȘTI -

*

PREA CUVIOASE PĂRINTE,

Cu deosebită bucurie, în preajma Sfințelor Paști, învăluți de lumina Sfintei Învieri, vă transmitem gândul nostru bun și vă salutăm după tradiția părinților cu: Hristos a înviat!

† **ANDREI**
Episcopul Alba Iuliei

1992

PREA CUVIOȘIEI SALE,
PREA CUVIOSULUI PROTOS. OLIVIAN BINDIU,
STAREȚUL MĂNĂȘTIRII IZVORUL MIRON, ROMÂNEȘTI
JUDETUL TIMIȘ

*

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
ALBA IULIA

DOMNULE LECTOR,

Vă mulțumim pentru urările ce ni le-ați făcut cu prilejul aniversării zilei de naștere.

La rândul nostru, Îl rugăm pe Dumnezeu să vă dăruiască sănătate și spor în tot ce faceți.

† **ANDREI**
Arhiepiscop al Alba Iuliei

15.03.2001

DOMNIEI SALE,
DOMNULUI LECTOR UNIV. DR. OCTAVIAN POP
0150 - GĂEȘTI

*

ACADEMIA DE ȘTIINȚE A REPUBLICII MOLDOVA

Bd. Ștefan Cel Mare, 1

MD - 2001, Chișinău, Republica Moldova tel: (3732) 27-14-78, 27-20-65

Fax: (3732) 54-28-23 E-mail: Presidium@academv.as.md

ACADEMY OF SCIENCES OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA

1 Stefan eel Mare Ave. MD - 2001, Chisinau, Moldova (Rep.)

tel: (3732) 27-14-78, 27-20-65

Fax: (3732) 54-28-23 E-mail: Presidium@academv.as.md

06.06.2000

P. C. Preot Capelan

Olivian Octavian Pop

Ministerul Justiției

Direcția Generală a Penitenciarelor

Centrul de Reeducare Găești

Sfințite Părinte,

Îmi face plăcere să Vă exprim sincerele mele mulțumiri pentru cărțile și numerele de revista, pe care ați avut bunăvoința să mi le trimiteți. Vă aduc la cunoștință că, așa cum am procedat și cu lucrările primite de la Sfinția Voastră anterior ("De la cuvânt la faptă. Predici", 1997 și "Sfântul Ioan Casian. Despre stăpânirea pornirilor păcătoase din om", 1999), le voi dona Bibliotecii Academiei de Științe pentru a fi puse la dispoziția cercetătorilor în materie și a cititorilor interesați.

Cu profund respect,

Acad. Andrei Andrieș

Președintele A.Ș.M.

*

ACADEMIA DE ȘTIINȚE A REPUBLICII MOLDOVA

bd. Ștefan Cel Mare, 1

MD - 2001, Chișinău, Republica Moldova tel: (3732) 27-14-78, 27-20-65

Fax: (3732) 54-28-23 E-mail: Presidium@academv.as.md

ACADEMY OF SCIENCES OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA

1 Ștefan cel Mare Ave. MD - 2001, Chisinau, Moldova (Rep.)

tel: (3732) 27-14-78, 27-20-65

Fax: (3732) 54-28-23 E-mail: Presidium@academv.as.md

12.07.2000

P. C. Preot Capelan

Olivian Octavian Pop

Ministerul Justiției

Direcția Generală a Penitenciarelor

Centrul De Reeducare Găești

Sfințite Părinte,

Țin să vă aduc sincere mulțumiri pentru numeroasele lucrări semnate de Sfinția Voastră și primite de noi de curând. Consider că lucrătorii Bibliotecii Științifice Centrale a Academiei de Științe, precum și cititorii acesteia vor fi foarte bucuroși să ia cunoștință de studiile în domeniile teologiei și educației, cărora vă dedicați activitatea.

Cu profund respect,

Acad. Andrei Andrieș

Președintele Academic de Științe a Moldovei

*

PARTNERSHIP HOUSE, 157 WATERLOO ROAD, LONDON SE1 8UU
FAX 0171 401 3215 TEL. 0171 928 8681

CHURCH
MISSION
SOCIETY
GENERAL
SECRETARY
DIANA K. WITTS
REGISTERED
CHARITY
No. 220297

Father Pratosinghel Olivian Bindiu
Staretul Mănăstirii „Izvorul Miron” Românești
Com. Curtea
1865 Jud Timis
Romania

4 July 1995

Dear Fr. Bindiu,

Thank you for your letter of 5 June giving me information about yourself and your monastery. We are very grateful for all this.

I am sorry that I now have to write with bad news. As I indicated in my last letter we had hoped to invite you to visit Britain during the autumn of 1995. Unfortunately this is not now possible and so I have to say that the invitation will not come to you this year.

I pray that God will continue to bless you in your ministry and I hope that perhaps when I am next in Romania I will be able to make contact with you.

Yours sincerely,
Rev. Mark Oxbrow
REGIONAL SECRETARY, EUROPE
cc. CAN

PARTNERSHIP HOUSE, 157 WATERLOO ROAD, LONDON SE1 8UU
FAX 0171 401 3215 TEL. 0171 928 8681
CHURCH
MISSION
SOCIETY
GENERAL SECRETARY
DIANA K. WITTS
REGISTERED CHARITY
No. 220297

Father Pratosinghel Olivian Bindiu
Staretul Mănăstirii „Izvorul Miron” Românești
Com. Curtea
1865 Jud. Timis
Romania

12 May 1995

Dear Fr. Olivian Bindiu,

Greeting to you in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ. Father Jonathan Greener who met you while he was in Romania in September 94. He has told us something about your monastic life and work, and your wish to visit Anglican religious and monastic communities in England, to see how things are done here.

To plan your visit in the most appropriate way, could you please let us know a bit more about yourself and the monastery, and how you would like to spend your time while you will be in England.

From our point of view mid October - mid December 95 will be a good time, when you can come and visit a monastery in Yorkshire, a newer religious community at Lee Abbey (Devon) and a small community house in (Walsall West Midlands), etc.

CMS will pay for your travel and accommodation while you are over here. Hoping for an early reply.

With best wishes
Yours sincerely
Christopher Nazir Ali
Regional assistant
Europe.

The Reverend Jonathan Greener
The Vicarage, 272 Dyke Road, Brighton, BN1 5AE
Phone: 01273-882987 Fax: 01273-3869890

22 July 1997

Protosinghel Olivian Pop
Centrul de Reeducare
Gaesti
0150 Jud. Dimbovita
Romania

Dear Father Olivian,

I am feeling very bad at not having responded more quickly to the letters we received in March commending you to visit us here in England. I had to wait some time, in order that our Romanian Liaison Group could meet, and consider the possibility of inviting you here to England.

Although we would have had pleasure in doing so, I much regret that our financial situation is such that we are having to limit very strictly the number of people we can invite at present. Regretfully therefore, we cannot offer you any sort of scholarship at this time.

If in the future, our situation changes, we shall of course be in touch. In the meantime may I take this opportunity of sending you our very best wishes, and of course greetings to your Bishop who was kind enough to recommend you to us.

Yours very sincerely,
Jonathan Greener

*

MITROPOLIA ARDEALULUI
ARHIEPISCOPIA SIBIULUI

Dr. ANTONIE PLĂMĂDEALĂ
ARHIEPISCOP și MITROPOLIT

Nr. 3410
CABINET

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Vă mulțumesc din inimă pentru bunele urări pe care mi le-ați făcut cu prilejul împlinirii vârstei de 76 de ani.

Vă fac aceleași bune urări de sănătate și ani îndelungați.

† ANTONIE
Mitropolitul Ardealului

*

CABINET

Dr. ANTONIE PLĂMĂDEALĂ
Arhiepiscop al Sibiului și Mitropolit al Transilvaniei

21. XII. 1995

Iubite Părinte Olivian,

Am primit cartea de versuri "Izvor de cântec românesc" apărută sub semnătura Dv. chiar în anul acesta. Uităndu-mă pe ultima coperta a cărții, constat că prin această carte ați devenit autorul a 31 de cărți, întrecând pe mulți alți scriitori din tagma monahală românească. Aceasta cu atât mai mult cu cât toate aceste cărți au apărut din aprilie 1990 încoace. E o performanță rară.

Vă felicit și vă mulțumesc pentru că m-ați făcut părtaș la lectura ei. Și grafic se prezintă foarte bine, cu ideea de a reproduce pe fiecare pagină o icoană.

Vă fac cele mai bune urări de Sărbători și Anul Nou.

Dr. Antonie Plămădeală
MITROPOLITUL ARDEALULUI

Dr. ANTONIE PLĂMĂDEALĂ
Arhiepiscop al Sibiului și Mitropolit al Transilvaniei

CABINET

Str. Mitropoliei nr. 24
2400 – SIBIU – ROMÂNIA

Protos. Olivian Bindiu
Mănăstirea „Izvorul Miron”
ROMÂNEȘTI
1870- Jud. Timiș

Prea Cuvioase Părinte,

Vă mulțumesc pentru cartea „Ortodoxia noastră românească” și vă felicit pentru munca P.C. Voastre prin cărți și prin revista pe care o editați.

Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă ajute.

15.02.1993

Dr. Antonie Plămădeală
MITROPOLITUL ARDEALULUI

*

Dr. ANTONIE PLĂMĂDEALĂ
Arhiepiscop și Mitropolit

Mulțumindu-Vă pentru urările ce mi-ați adresat cu prilejul Nașterii Domnului și ale Anului Nou, 2002.

Vă fac la rândul meu urări de sănătate și de spor în toate, rugând pe Dumnezeu să vă binecuvânteze strădaniile și să vi le încununeze cu roade bogate, de folos sufletului și vieții.

LA MULȚI ANI !

03.01.2002

† **Dr. ANTONIE**
Mitropolit al Transilvaniei

PREA CUVIOASE PĂRINTE CONFERENȚIAR,

În efemera noastră trecere prin lume, doar Sfintele Paști cu nădejdea învierii, ne pot aduce mângâierea nemuririi. Lucrul acesta l-a exprimat cu multă gingășie Ioan Alexandru:

"Și zilele și nopțile la rând
Trec și se sting ușor ca o făclie
Și iarăși Paștile împărătești
Ne umplu inima de bucurie.

Când vitele și caii și turmele de oi
Și holdele și apa din fântână
Învie în lumină și sărutăm pe bot
Toți mieii și copacii din grădină. "

Vă mulțumim pentru bunele urări ce ni le-ați făcut cu prilejul sărbătorilor și vă răspundem: **Adevărat a înviat!**

10.05.2005

† A N D R E I
Arhiepiscop al Alba Iuliei

PREA CUVIOSIEI SALE,
PREA CUVIOSULUI PR. CONF. UNIV. DR. OCTAVIAN POP
CENTRUL DE REEDUCARE – GĂEȘTI -

*

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ ÎN AMERICA ȘI CANADA
THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN AMERICA AND
CANADA

31 ianuarie 2003

Prea Cuviosul Arhim. Octavian Pop

Mulțumim pentru urările transmise cu ocazia praznicului Nașterii Domnului. Vă adresăm aceleași gânduri de sănătate, pace, înțelegere, bună sporire familiei și întregii comunități pe care o slujiți pentru noul An 2003.

La Mulți Ani!

†NICOLAE

**Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române în
America și Canada**

*

Siena-Italia

03-04-1993

Prea Cuvioase Părinte, Olivian,

Încep aceste rânduri, plin de speranță și entuziasm. Cu toate că nu v-am scris până acum, iată că am găsit un moment prielnic pentru a vă scrie și tot atât pentru a vă cere un mic ajutor în colaborarea cu Prea Cuvioșeniei Voastre.

Mai întâi, aflați că în acest an am studiat la Siena, fiind trimis de Episcopia din Civitavecchia, și aș putea să spun că m-am simțit destul de bine. Mi-am înnoit documentul sau mai bine spus permisul de angajare până în anul 1995. Pe străzile Romei am întâlnit un egumen ortodox, care a fost foarte binevoitor cu mine, m-a invitat la dânsul acasă, deși cam la 40 ÷ 50 Km în afara Romei, și am discutat o mulțime de chestii interesante.

Dar să intru direct la subiect. Acesta se cheamă Padre Giovanni (Ion) Grillo Miceli, născut în data de 18-07-1937 la Vittoria - Rogusa – Sicilia din părinți creștini: Grillo Nicola și Miceli Anuziata, și-a terminat studiile teologice și filozofice la Universitate Pontificală St. Tomaso Angelicum din Roma, unde este laureat în teologie și Universitatea de Drept canonic Lotrean – Roma. Diplomat în arheologia creștină, arhivistică, paleografie și diplomatică, este profesor de litere și filozofie pentru toate liceele publice și private din Roma. A depus voturile monahale în 23-12-1981, în 25-12-1981, este hirotonit ierodiacon iar în același an în 27-12-1981 este hirotonit preot la Zürich de către Prea Sfințitul Episcop Serafim, episcop auxiliar al Patriarhatului din Moscova pentru Europa Occidentală. În anul 1986, ne mai aparținând de patriarhatul din Moscova, ci de Biserica Greacă, este numit egumen. Are mulți aspiranți pentru monahism și pentru preoție. În prezent, este profesor la un liceu în Roma, iar în timpul liber se dedică apostolatului. Dar problema este următoarea: fiind singur, lipsește o structură care să permită un centru de spiritualitate ortodoxă care să dea o formare și o dezvoltare a Ortodoxiei în Italia. În nenumărate rânduri s-a adresat atât Patriarhatului din Moscova cât și celui din Grecia, dar nici unul din ele nu și-au dat nici un interes pentru a forma acest centru monastic pentru dezvoltarea și pentru formarea Ortodoxiei în Italia. El singur nu poate face mai nimic pentru că trăiește din salariul pe care-l primește de la școala unde este profesor, deci de unul singur nu poate să-și permită să înceapă nimic, pentru a putea pune o bază și un fundament bine stabilit.

Dorința lui este următoarea, bineînțeles dacă se poate: vrea să fie recomandat în una dintre eparhiile ortodoxe din România, pentru a putea cu ajutorul episcopului respectiv de a forma acest centru monastic ortodox, bineînțeles, fiind, sau mai bine zis aparținând eparhiei respective. Deci, în alte cuvinte, el vrea să vă formeze o misiune ortodoxă aici, în Italia, aproape de Roma. Bineînțeles, fiind o structură bine întemeiată, și construindu-se pentru început o mică capelă, un paraclis, împreună cu 2 ÷ 3 călugări, atunci, încet, încet, s-ar putea face aici multe chestii care să permită amplasarea și dezvoltarea Ortodoxiei, aici în Italia. Dacă Sfinția Voastră, aveți vreo posibilitate să-l ajutați în vreun mod sau altul, adică să vorbiți cu Înalt Prea Sfântul sau cu vreun episcop, care ar dori să aibă o misiune în Occi-

dent, vă rog din suflet să-mi scrieți pe următoarea adresă: Bârlădeanu Radu, Instituto teologico Montarioso, Siena, 53100, ITALIA.

Eu, din luna iulie, voi veni cu dânsul în România, pentru a vorbi personal și pentru a putea dezbate problema în profunzime.

V-aș ruga din suflet să nu-i spuneți părintelui Cătălin despre această problemă, pentru că ar interveni și el imediat. Eu acum nu știu ce să vă mai spun în legătură cu această problemă, dar contez pe bunăvoința Prea Cuvioșeniei Voastre și aștept răspunsul dumneavoastră.

Închei aici aceste mici rânduri, nu înainte de a vă transmite cele mai calde salutări, urări de sănătate și totodată v-aș ruga să îl salutați și pe măicuțe din partea mea.

Cu mult respect și dragoste în Domnul Hristos,

Bârlădeanu Radu

Hristos a înviat !!!

*

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
A VADULUI FELEACULUI ȘI CLUJULUI

Felicitări și mulțumiri pentru cartea Sfaturi evanghelice și pentru toate cele trimise împreună cu ea.

Dumnezeu să-ți dăruiească înalta și sfânta Sa binecuvântare cu toate luminile ei!

†**Bartolomeu**
Arhiepiscop

5 martie 1993

*

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
Nr. 63

Cluj Napoca 23 martie 1994

PREA CUVIOSULUI
PROTOSINGHEL OLIVIAN BINDIU
STAREȚUL MĂNĂSTIRII "IZVORUL MIRON" ROMÂNEȘTI

PREA CUVIOASE PĂRINTE STAREȚ,

Vă mulțumesc mult pentru bunele urări trimise cu prilejul aniversării zilei mele de naștere.

La rândul meu, rog pe Atotputernicul Dumnezeu să Vă dăruiască sănătate deplină, viață îndelungată și într-o bună zi să vă dăruiască sporire.

†**Bartolomeu**
Arhiepiscopul Vadului,
Feleacului și Clujului

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit revista Viața Monahală și Ortodoxia noastră românească, pentru care vă mulțumesc și vă felicit călduros.

Nu fiți întristat de cele spuse prin ziare, deoarece acum este un fel de modă acest fel nerușinat de a denigra, începând de la președinte până la ultimul portar.

Acestea vor trece toate dar cărțile pe care le-ați născut din spirit, dându-le haina slavei, vor rămâne toate.

Cât privește aparițiile de la editura noastră, vi le vom păstra pe toate, cu speranța că va veni ziua în care să vă revedem aici și să bem un pahar de vin în cinstea faptelor mărețe pe care le-ați săvârșit – motivul fiind licența cu acea mare medie.

Suntem mereu alături de P.C. Voastră, gata a vă sluji cu statornică prietenie și admirație.

Preot Valentin Bogdan

București-25.09.1992

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit cărțile și felicitările pe care ați binevoit a mi le trimite.

Vă mulțumesc și vă asigurăm că zăbovim asupra lor oricând timpul ne îngăduie pentru că acolo găsim mângâierea și pacea spiritului.

Acum, în acest timp ne străduim să fim alături de aceia care vor decide (dacă este cu putință să fim primii) pentru a sili destinul să vă ducă pe un alt loc potrivit și bine meritat.

Zilele acestea am vorbit cu unii prieteni bănățeni în acest scop.

Vă iubim și sperăm să vă revedem curând

Preot Valentin Bogdan

*

București 27.01.1994

Iubite Părinte Olivian,

Am primit distincția pe care ați binevoit a-mi trimite. Vă mulțumesc călduros de bucuria deosebită pe care mi-ați prilejuit-o. Voi rămâne mereu dator alăturându-mă oricărei lucrări pe care o veți înfăptui pe tărâmul literar, atunci când veți spori acea minunată zestre

pe care o aveți deja, la vârsta voastră încă tânără – atâtea și atâtea cărți, acum cunoscute de o mare categorie de cititori.

Ne este dor să vă revedem.

A trecut atâta vreme de când nu am mai stat împreună la o vorbă plăcută amândurora.

Ce mai este pe la sfânta mănăstire?

Vă felicit că luați înaintea revista Viața Monahală și vă mulțumesc totodată pentru revistele trimise.

Cu speranța apropiatei revederi, vă păstrez unele dintre cărți, care socot că vă vor face plăcere.

Al vostru frate în Domnul cu întreaga iubire,

Preot Valentin Bogdan

București 04.03.1993

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPARHIA ARGEȘULUI ȘI MUSCELULUI

Nr. 3345/4.10.2004

Prea Cuvioșiei Sale,
P.C. Preot conf. univ. dr. Octavian Pop,
Capelan militar C.R. Găești,

Prea Cuvioase Părinte,

Am primit cu bucurie cele două lucrări ale Prea Cuvioșiei Voastre “Pocăința în viața credinciosului” și “Sfântul Ioan Botezătorul cel mai mare dintre proroci”, precum și revista “Lumină și Speranță” nr. 7-12/2004 a Centrului de Reeducare Găești.

Vă felicit pentru misiunea duhovnicească, culturală și editorială pe care Prea Cuvioșia Voastră o desfășurați cu multă dragoste.

Bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze cu sănătate, bucurii, la cât mai multe apariții editoriale și împliniri în misiunea încredințată!
Cu Arhieriești Binecuvântări,

† **Calinic**
Episcop al Argeșului și Muscelului

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA DUNĂRII DE JOS
Str. Domnească, 104 Galați 6200, Tel: 036/46.00;41.50.65;
Fax: 036/46.01.97; e-mail: edj@rls.roknet.ro

Cabinet

Prea Cuvioase Părinte,

M-au încurajat nespus și m-au îndatorat mult prea amabilele felicitări, ca mesaj la aniversarea zilei Noastre de naștere.

Aflându-ne între îndatorirea de a mulțumi zilnic Domnului, părinților ori celor ce ne-au ajutat să devenim slujitor în Biserică și între cea de a fi renăscut în marea familie creștinească din care facem cu toții parte, vă asigurăm de toată prețuirea și-L rugăm pe Mântuitorul să vă dăruiască viață lungă, cu sănătate deplină și numai împliniri duhovnicești.

În Sfântul Post să ne dea Domnul răbdare, pace sufletească și ușurare de greșeli, spre a face doar binele!

Cu arhieriești binecuvântări,

† **Casian**
Episcopul Dunării de Jos

Galați, 25 martie 2002

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă rog să-mi permiteți a mă adresa Prea Cuvioșiei Voastre supunându-Vă atenției traducerea pe care am făcut-o din Paul Evdokimov, Sacrement de l'amour, capitolul consacrat monahismului, pentru a fi publicate în foaia religioasă pe care o conduceți cu competență.

În cazul în care considerați că traducerea merită publicată, Vă rog să binevoiți a trimite pe adresa Parohiei două numere din „Viața monahală”.

Cu anticipare mulțumiri,

Preot Călin Budai

Paroh în com. ADĂMUȘ cod 3230

Str. Livezilor, nr. 2

Jud. MUREȘ

23.dec.1992

*

UMHAUSEN – AUSTRIA

Domnule Olivian Bindiu,

... ne-am bucurat foarte mult, aici atât de departe de casă, când am primit scrisoarea d-voastră împreună cu cartea pe care ați scris-o și publicația „Viața Monahală”.

Vă mulțumesc din suflet că nu ne-ați uitat și că ne aflăm și noi printre gândurile d-voastră. Pentru noi înseamnă foarte mult când primim ceva de acasă.

Ne-am bucurat nespus când v-am găsit la mănăstire și vă așteptăm cu mult drag să veniți și pe la noi, ar fi o alinare în lumea străină în care suntem acum.

Noi suntem bine sănătoși și ne rugăm ca Dumnezeu să ne ajute atât pe noi cât și pe cei săraci, pe toată lumea ca pe pământ să fie bine. Am citit din cărțile d-voastră și am rămas adânc impresionată. Ne bucurăm că credința noastră strămoșească nu se pierde și sperăm cu

toată încrederea și ființa noastră că oamenii se vor îndrepta spre căile bune, ale credinței, a Domnului nostru Isus.

Vă rugăm din suflet ca la slujbă să ne citiți și pe noi, dacă se poate și pe membrii familiei noastre: Bogdan, Margareta, Mihai, Rozalia, Elena, Teodor, Camelia, Cosmin, Maria, Ioan, Gheorghe, Radu, Simona, Dumitru, Iadranka, Zina, Nelu, Mariana, Cristina, Ana.

În continuare vă voi scrie câte ceva din ce-am scris eu:

„Din când în când uităm că suntem oameni, atunci ne este tot mai greu, umblăm ca niște orbi după lumină, dar ea încetează să mai existe. Sufletul, atunci e tot mai greu, și-atunci ne pare rău, dar așa suntem noi, urlăm din când în când că suntem oameni.”

„Trebuie să iubim intens, să iertăm, să dăm la o parte din suflet tot ce-i murdar, iar gândurile și faptele să ne fie bune. Tot ce a fost mai bun ni s-a dăruit. Câteodată suntem atât de nedrepti, dar așteptăm dreptatea ca pe o pâine din care să ne putem hrăni în fiecare zi. Spre ce fugim oare când pământul e atât de frumos? De ce ne trebuie mai mult când de fapt totul ne-a fost dat nouă? Și noi am fugit pentru libertate, dar oare ne putem considera liberi?”

„«A trăi înseamnă a lupta» ne spunea cândva Seneca, eu îndrăznesc să mai adaug că nu e nimic mai frumos și mai cutezător decât să luptăm. Ce rost ar mai avea viața fără luptă, o luptă care să ne facă mai buni, mai drepti în adevăr. Universul e nemuritor, pe când noi murim nu se știe unde nu se știe când. Fiecare zi ar trebui să fie un pas sigur și stăpân în fața forțelor rele, în fiecare zi să fim noi și tot mai mulțumiți de ceea ce facem.”

Încheiem aici, dorindu-vă d-voastră și celorlalți slujitori ai mănăstirii și a Domnului multă sănătate și putere.

De aici de departe cu suflet sincer

22.oct.1994

CORINA și LUCIAN

Vă așteptăm cu drag

*

Dragul meu Părinte Olivian

Îți mulțumesc din inimă că nu mai dat uitării și îmi trimiți lunar această frumoasă revistă și mult folositoare atât pentru mine cât și pt. 20 de viețuitori ai Mănăstirii noastre, de câte ori primesc câte o scrisoare de la Sfinția ta de atâtea ori mă gândesc la lupta noastră comună cu viața și cu vrășmașii, și mulțumesc lui Dumnezeu că ne-a ajutat ca să-i punem pe toți pe așternut picioarelor noastre. Lucrăm intens la zidirea Bisericii a locuințelor și casa de apă luptăm greu cu lipsa fondurilor.

Părinte Olivian eu îți cunosc inima bună și mâna ajutătoare. Trimite dacă vrei și Sfinția Ta un mic ajutor bănesc.

Cu toata dragostea 45-10-53-12
Arhim.Corneliu Miroslav
M-rea Căluși jud.Olt

*

Prea Distinge și Mult respectate Părinte Arhim. Prof. univ. dr. Olivian Pop

Azi am primit darul Prea Sfinției Voastre, pentru care vă mulțumesc foarte mult, rămânem în dragostea Bunului și Mult milostivului Dumnezeu; am pregătit mai multe materiale – și cât de curând le voi trimite Sfinției Voastre spre binevoitoare cercetare.

Așa cum știți cu 01 ianuarie 2004 sunt capelan militar la Centrul de instrucție jandarmi – Lugoj – și din noiembrie 2003 sunt doctorand la catedra de istorie din cadrul Universității de Vest.

Aștept revederea, avem multe de discutat privind activitatea noastră științifică.

Vă mulțumesc pentru urările transmise, pentru darul neprețuit.

Al Prea Sfinției Voastre,

**Sincer și devotat,
Preot militar dr.Gheorghe
Cristescu**

Lugoj 19.04.2004

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR
Nr. 2143 din 11 sept. 2003

CABINETUL EPISCOPULUI

Prea Cuvioase Părinte Octavian Pop,

Vă mulțumesc călduros pentru felicitările pe care le-ați transmis cu prilejul zilei noastre de naștere, și rog la rândul meu pe Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască bucurii duhovnicești, împliniri pastorale, și multă sănătate dumneavoastră și întregii familii.

Cu arhieresti Binecuvântări,

†Damaschin
Episcopul Sloboziei și Călărașilor

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR
Nr.2107/13 sept. 2001
CABINETUL EPISCOPULUI

P.C. Sale,
P.C. Pr. OCTAVIAN POP

Vă mulțumesc călduros pentru frumoasele urări pe care mi le-ați adresat cu ocazia zilei mele de naștere.

La rândul meu vă transmit sănătate, bucurii și împliniri în slujirea pe care o depuneți în ogorul Sfintei noastre Biserici.

† **DAMASCHIN**
Episcopul Sloboziei și Călărașilor

*

ROMÂNIA
MITROPOLIA MOLDOVEI ȘI BUCOVINEI

CABINETUL MITROPOLITULUI

Prea Cuvioșiei Sale,
Olivian Bindiu, Stareț al Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești

Prea Cuvioase Părinte Stareț,

Cu deosebită bucurie, Înalt Prea Sfinția Sa Daniel a primit Diploma de Onoare pe care Mănăstirea "Izvorul Miron" i-a conferit-o pentru "înaltele contribuții culturale ... în spiritul aleșelor virtuți ale moralei creștine ortodoxe".

Acest fapt s-a constituit într-un moment de frumoase aduceri aminte din vremea copilăriei, când Înalt Prea Sfinția Sa făcea popasuri spirituale anuale la aceasta mănăstire, de ziua numelui, Sfântul Ilie.

Suntem încredințați că "Izvorul Miron", prin obștea sa, își va asuma și pe mai departe rolul istoric de focar de răspândire a culturii și credinței drept-măritoare tuturor celor ce ajung pe aceste binecuvântate locuri.

Fie ca Dumnezeu să vă dăruiască pace, bucurie și putere întru slujirea Bisericii lui Hristos, Domnul nostru.

Din încredințare,
lași 05.03.1993

Asistent Secretar Dan Sandu

*

ROMÂNIA
MITROPOLIA MOLDOVEI ȘI BUCOVINEI

CABINET MITROPOLIT
Data 27.03.2002

P.C. Pr. Lector Univ. Dr. Olivian Pop

Prea Cuvioase Părinte Profesor,

Am primit cu bucurie la reședința mitropolitană lucrarea dumneavoastră „*Cunoaștere și adevăr*” pe care ați avut amabilitatea să ne-o oferiți în dar și dorim să vă exprimăm mulțumirile și aprecierile noastre.

Vă felicităm pentru această realizare de excepție, și rugăm pe Hristos - Domnul să vă dăruiască sănătate, pace și bucurie, precum și ajutorul Său sfânt în viața și activitatea dumneavoastră.

Cu prețuire și binecuvântare,

† **Daniel**
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Stimate domnule Olivian Pop,

Vă mulțumesc pentru cartea dumneavoastră și pentru preocuparea constantă pe care o arătați deținuților. Vă felicit pentru aportul dumneavoastră de a aduce lumină în sufletele celor rătăciți prin slujbele religioase și pentru efortul de a edita o revistă a penitenciarelor.

Vă urăm succes în activitatea dumneavoastră și vă urmărim cu interes activitatea.

Daniela Avramescu
„Cotidianul”

București, 13.08.1998

*

ARHIEPISCOPIA SUCEVEI ȘI RĂDĂUȚILOR
Mănăstirea Râșca

Nr. 103 din 18.08.2004

PREA CUVIOASE PĂRINTE,

Sfânta Mănăstire Râșca își sărbătorește tradiționalul hram la 14 Septembrie “ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI”.

Cu acest prilej, Noi împreună cu Soborul Sfântei Mănăstirii, Vă rugăm să binevoiți a ne bucura cu prezența Sfinției Voastre, la slujba religioasă și la agapa ce va avea loc în această zi de praznic pentru Mănăstirea noastră.

Staret,

Ierom. Demostenie Buzdugan

Secretar,

Ierod. Laurentiu Clim

Prea Cucerniciei Sale,

Prea Cucemicului Pr. Conf. Univ. Dr. Octavian Pop,

Centru de Reeducare Găiești

EPSCOPIA ROMANULUI
Str. Alexandru cel Bun Mr. 5
Telefon/ Fax : 033/744683

Cabinet episcop

PREA CUVOSIA VOASTRĂ,

Vă mulțumim pentru urările transmise cu ocazia zilei noastre onomastice.

La rândul nostru Vă dorim multă sănătate, bucurie și ajutor de la Dumnezeu în activitatea pe care o desfășurați în slujba Bisericii Strămoșești.

Cu frățească dragoste în Hristos Domnul,

† EFTIMIE
EPISCOPUL ROMANULUI

10 sept.1998

PREA CUVIOSIEI SALE,
PREA CUVIOSULUI PREOT CAPELAN
LECTOR UNIV. Dr. OCTAVIAN POP

*

EPISCOPIA ROMANULUI
Str. Alexandru cel Bun nr. 5
Telefon/Fax: 0233/744683

CABINET EPISCOPI

PREA CUVOSIA VOASTRĂ,

Vă mulțumim în mod deosebit pentru frumoasele urări ce mi-au fost transmise cu ocazia zilei noastre de naștere.

Vă binecuvântăm și rugăm pe Bunul Dumnezeu să Vă dea sănătate, putere de muncă în slujirea sfintei noastre Biserici.

† EFTIMIE

01.05.1996

EPISCOPUL ROMANULUI

Prea Cuvioșiei Sale,
Prea Cuviosului Părinte Octavian Pop
Centrul de Reeducare - Găești

*

EPISCOPIA ROMANULUI

Cabinet Episcop.

PREA CUCERNICIA VOASTRĂ,

Vă mulțumim în mod deosebit pentru frumoasele urări ce mi-au fost transmise cu ocazia aniversării zilei noastre de naștere.

În acest ceas al bucuriei, rugăm fierbinte pe Tatăl Ceresc să Vă dăruiască sănătate deplină, putere de muncă și succese depline în activitatea pe care o desfășurați.

Cu arhieresti binecuvântări.

† EFTIMIE

EPISCOPUL ROMANULUI

01.05.1997

Prea Cuvioșiei Sale,
Prea Cuviosului Părinte Capelan
Lector Univ. Dr. OCTAVIAN POP

*

**P.C. Părinte lector univ. dr. Olivian Pop-M-rea „Izvorul Miron”
Românești, Jud. Timiș**

D'ailleurs je vous écris cette lettre du couvent des Pères Salésiens, construit dans une très belle région montagneuse de Syrie, appelée Kafroun, située a 250 Kms au Nord-Ouest de Damas, ou je suis venu animer successivement trois camps de jeunes, de trois, quatre et cinq jours, dans le creux des congrés semestriels.

Enfin, il y a Soufanieh.

Je vous laisse imaginer le souci de la prière a „La Maison de la Vierge”, l'accueil des pèlerins arabes et étrangers, le va-et-vient d'un courrier immense et incessant dans de nombreuses langues, les publications à écrire ou à corriger, enfin les nombreux déplacements dans les pays arabes - tout dernièrement en Egypte - et à l'étranger: Europe, Canada, Etats-Unis...

Vous voyez donc un peu où j'en suis et d'où j'émerge.

Alléluia.

En terminant, je voudrais assurer tous ceux qui se sent recommandés ou qui out recommandé les leurs à la prière de leurs frères et soeurs de Soufanieh, que nous ne les oublions jamais.

A votre tour, veuillez prier pour moi et pour la grande famille de Soufanieh en Syrie et ailleurs.

Ayez surtout à coeur de prier pour la paix dans le monde et pour l'unité de l'Eglise.

Enfin, est-il besoin de recommander à votre prière Myrna et sa famille?

Chers amis,

En vous assurant personnellement de ma prière fraternelle, je vous redis toute mon amitié.

Kafroun 29/01/1995

Père Elias Zahlàoui

*

P. Elias ZAHLAOUI

Eglise N.D. de Damas
KOUSSOUR - DAMAS
SYRIE

Tel:00963-11-44.50.999

Tel:00963-11-22.45.816

Kafroun, le 29-01 -1995

Chers Amis,

**P.C.Parinte Arhim.
Olivian Pop M-rea.
„Izvorul Miron”
Romanești,jud.Timiș**

Veillez me pardonner le recours à une lettre collective. Je vous avais toujours habitués à une correspondance personnelle. Et, croyez-moi, j'en étais heureux.

Cependant depuis des mois, le rythme du courrier est devenu insoutenable. J'ai beau répondre tous les jours aux lettres jugées plus pressantes que d'autres, je dois finalement vous avouer que des centaines d'entre vous attendent, en vain, une réponse à leur lettre. Cela me peine pour vous et pour moi, et me pèse trop.

Il me faut donc recourir, bon gré mal gré, à une lettre collective, à laquelle j'ajouterai, pour tout un chacun, quelques lignes personnelles. J'espère que vous me pardonnerez.

Bien sûr je vous dois un mot d'explication.

Avant tout, ce retard n'est pas dû à une question de santé. Une indisposition, de temps en temps, est chose banale. Mais, Dieu merci, ma santé tient le coup, au grand étonnement de la famille, des amis et...de moi-même! Sans parler des mécontents, car il faut qu'il y en ait partout!

Ensuite, ceux d'entre vous qui me "connaissent", savent que j'ai toujours consacré ma vie aux jeunes...Bien sûr, il ya eu depuis, des plus jeunes, des moins jeunes, des familles etc...

Mais déjà, pour s'en tenir aux jeunes, on est, comme l'a si bien dit le Père A. Chevrier, toujours dévoré! Et l'on est, croyez-moi, très heureux de l'être. Surtout quand on a affaire avec une jeunesse aussi

saine, "riche" et disponible que la jeunesse syrienne, et cela en dépit de toutes les difficultés et pressions qu'elle rencontre.

Et Je Seigneur m'a permis de créer avec cette jeunesse, depuis Noël 1977, une chorale d'église. Lancée avec 55 enfants des deux sexes, elle compte aujourd'hui 500 membres qui appartiennent à toutes les communautés chrétiennes de Damas. Leur âge va de 6 à 67 ans. Et croyez-moi, elle étonne par sa qualité. Ce qui me réjouit pour cette chorale, c'est que le Seigneur m'a aidé à la doter d'une auto-organisation, aux niveaux spirituel, musical, et administratif, telle qu'elle peut désormais poursuivre son chemin toute seule, au cas où son fondateur et animateur disparaît, pour une raison ou pour une autre, de la circulation.

Or avec les aînés de cette chorale - une centaine - nous nous préparons à faire une tournée en France, Hollande et Allemagne, du 21 Août au 12 Septembre 1995. Cette tournée se prépare depuis deux ans. Vous imaginez tout ce que cela a exigé de contacts, de déplacements, de courriers etc. Je vous en parle, car j'imagine que ce projet ne peut pas ne pas susciter l'intérêt de beaucoup. Veuillez nous aider par vos prières. Mais si certains s'y intéressent plus particulièrement, qu'ils n'hésitent pas à me le faire savoir. Ne pouvons-nous pas collaborer à ce niveau? Car, pour tout vous dire, cette tournée revêt pour moi une nécessité, celle d'essayer de jeter des ponts entre le monde arabe et l'Occident, dans ce climat de méfiances, de confusions, et de préjugés, qui caractérise notre époque.

*

Părinte Olivian,

De la început vreau să vă doresc un An Nou fericit, un Crăciun fericit, sănătate și tot ce vă doriți.

Cred că știți că vine o altă soră a mea din Banat pentru lucru în Italia. Acum este în Germania și o s-o aducă sora mea din Germania,

după Anul Nou. V-am scris pe plic numele ei, că în caz că se dă o lege pentru străini luna asta eu să demonstrez ea era aici înainte de lege.

Aici eu am venit în iunie și mi-a fost foarte greu, până-n noiembrie. Acum însă, Dumnezeu m-a ajutat și am găsit un post bun de muncă, am găsit o garsonieră și-am închiriat-o 4 fete, totul s-a aranjat.

Eu stau la o bătrână, o ajut la mâncare (prepar), spălat, curățenie. Nu mă trezește noaptea s-o schimb, s-o spăl, etc.

Am liber de sâmbătă la amiază până duminică seara. Primesc 1500 DM pe lună.

Românii aici sunt foarte răi, sunt invidioși, banii i-au dezumanizat.

În curtea Bisericii Ortodoxe se vând mărturii furate de români. Unii fură să supraviețuiască, alții fură că-i mai ușor așa decât să muncească. Este urât aici, este multă mizerie, sunt foarte mulți străini, marocani, peruani, negri, albanezi, români. Se fac multe rele, dar pe mine m-a ferit Dumnezeu să fac ceva rău, să fur ...

Acum m-am obișnuit, e greu dar stau cât pot rezista.

Eu o să vă mai sun că-mi este mai ușor decât să scriu.

Vă scriu adresa de unde lucrez ca să-mi trimiteți pachetul. Vă las și numărul de telefon, dacă aveți nevoie de ceva, vă rog să apelați.

Vă doresc încă odată toate cele bune, fericire și „La mulți ani”.

Cu respect

Emilia (P. Neamț)

FLORO DIMBROSIO
VIA DELLE VERBENE NR° -17
10151-TORINO-ITALIA

*

Prea Cuvioase Părinte Olivian Bindiu
Mănăstirea „Izvorul Miron” - ROMĂNEȘTI

Scrisoarea Sfinției Voastre din 6 martie a.c. am primit-o și m-am bucurat. În același timp, am primit și plicul cu fotografiile și cu lucrarea „Glas către cer”, și desigur publicația religioasă „Viața monahală” nr. 4÷ 6 din aprilie ÷ iunie. Am găsit interesante materialele foarte bune cum ar fi Învățăturile despre post și felurile lui. Cât privesc normele canonice pare-mi-se că pe unele le uităm. În tot cazul, revista e bogată și s-a muncit la ea, muncă de care se folosesc acum și mireni.

De asemenea m-am bucurat de articolul „Rolul bisericii ortodoxe române în viața credincioșilor ei” precum și de materialul „Credincioșii români din Banatul sârbesc” pe care i-am cercetat când am fost la Coștei, loc unde m-am întors foarte plăcut impresionat.

„Hristos în fața tribunalului iudaic și roman”, „Cina cea de taină”, precum și studiul „Biserica ortodoxă ca păstrătoare a celor sfinte și a naționalității române”, le vom gusta mai pe îndelete. Apreciem strădania Sfinției Voastre și a bunilor colaboratori.

Poate că pe lângă materialele bune publicate, noi ar trebui să arătăm fraților noștri preoții ce avalanșă neoprotestantă ne obligă pe toți a ne implica mai mult, cu obiectivitate, în slujirea intereselor bisericii strămoșești și a unității noastre de neam care s-a cam fărâmițat, deși avem multe exemple pilduitoare cu acest zel de altădată. Când ne vom putea cunoaște fiecare greșelile și ne vom pocăi de ele, lucrurile se vor îndrepta în chip ideal. Până atunci, ne zbatem între una și alta, între adevăr și subiectivism.

Scrisoarea referitoare la schitul Bogaltin o vom cerceta cu atenție.

În ultimele zile am primit ziarul „Margina” cu articole bine venite și printre altele, am apreciat subiectul „Pofta de mărire”, care a început în Eden, s-a continuat cu îngerii care au căzut și vreau să cred că se continuă încă cu lucrări potrivnice lui Dumnezeu. Publicația „Teregova” mi-a amintit de localitatea care face un amplu comerț cu lumânări în dauna noastră. M-am bucurat și de revista „Helios”

apreciindu-i pe realizatori. Poate că ar trebui să publicăm și materiale legate de comemorările Episcopiei Caransebeșului în acest an.

Dumnezeu să vă dea puteri sporite întru prea mărirea Lui și unitatea noastră.

Episcop,
† **Emilian al**
Caransbesului

*

Caransebeș
7 aprilie 1995

Iubite Părinte Olivian,

Zilele trecute v-am expedit o scrisoare prin care vă mulțumeam pentru lucrările trimise și pentru care v-am felicitat.

Zilele acestea am primit alt colet cu două lucrări, pentru care din nou vă mulțumesc.

La prima lucrare mi-a plăcut foarte mult titlul: „Cuget Ortodox” cu lucrări folositoare pentru creștin, începute cu tema: Sfânta cruce la începutul vieții creștine și alte materiale folositoare.

Lucrarea intitulată: ”În licărul candelii” – sunete de credință și iubire, e folositoare pentru suflet, și îndrăznesc să felicit mai întâi pe domnul compozitor Milutin Peici, pentru dragostea față de muzică, știind după unele păreri, că muzica este cea mai eminentă expresie a sufletului.

În același timp sunt plăcut impresionat de colaborarea dintre dvs și vă felicit. Țin să vă mai mulțumesc pentru că reușiți să tipăriți și sunteți cu atenție față de mine.

Într-un viitor spre să vă trimitem și noi unele materiale, dar treburile merg cam greu. Probabil că încă n-am găsit secretul tuturor treburilor – cu timpul o să-l găsim.

Pot să vă spun că aici am găsit oameni foarte buni și mai există și altceva ... credem în mai bine și în ajutorul lui Dumnezeu și oamenilor. Când ne vom întâlni o să vă mai spun și alte lucruri folositoare

pentru Sf. voastră. O vorbă românească spune: „Leacu nu-i cu sacu” dealtfel cu această cugetare nu m-aș putea lăuda nici eu prea mult.
Sunt mai multe lucruri pe care timpul le va rezolva.

Cu arhieresti binecuvântări.

Caransebes

10 iulie 1995

Episcop

†Emilian al

*

Caransebesului

**Prea Cuvioase Părinte Olivian Bindiu
Mănăstirea „IZVORUL MIRON” - Românești,**

Correspondența Sfinției Voastre din ultimul timp mi-a adus broșura frumos intitulată „Mesaje creștine” editată în anul curent cu subiecte importante ca: „Puterea credinței”, „Taina Învierii Domnului”, „Cinstirea Sfinților”, „Evlavie și credință”, „Faptele bune”, „Recunoștințe”, „Ascultarea de biserică” și „Păcatul trufiei și al neascultării” din cauza căruia au căzut strămoșii noștri din Rai, iar Iuda prin trădarea lui Hristos s-a pierdut pe pustiu. Apostolul Petru s-a lepădat de Hristos dar și-a revenit pocăindu-se, recunoscându-și greșeala și mărturisind pe Hristos, Care l-a iertat și i-a zis: „Paști oile mele” continuând „Pe piatra credinței tale voi zidi Biserica Mea”. În același timp am primit ilustrată cu Mănăstirea „Izvorul Miron”, frumos realizată, ceea ce aș dori să fac și eu pentru a răspunde celor ce mă felicită, dar unde?

A trecut cam mult timp de când ne-am văzut la Arad, prilej cu care am arătat ce-i de făcut ca să îndulcim și să îmbunătățim atmosfera ce a lăsat-o cele petrecute, la care cum îmi spuneai, ai fost încurajat. Aș fi vrut să știu dacă ai trimis textul despre care am vorbit și cui l-ai trimis?

Noi am început munca cu cei pe care i-am aflat aici și care se prezintă foarte bine. Familia Cosma va construi singură o Biserică la Balta Sărată în care scop, a cumpărat și adus cărămidă la fața locului în valoare de 40.000.000.

La Moldova Nouă preoții de acolo au cumpărat cărămidă de 20.000.000 iar pe locul unde se va face Biserica, am oficiat o Sfântă liturghie în zilele trecute și ne-am întreținut sufletește după aceia cu bunii credincioși de acolo. Sunt și alte acțiuni îmbucurătoare.

Cu dragoste întru Hristos Domnul,

Episcop,

† **Emilian al Caransebeșului**

Caransebes

13 octombrie 1994

*

Părinte Olivian,

Am primit broșura „Gânduri de departe pentru un om de suflet”, semnată de Mihai Rădulescu și m-am bucurat de ea, însă dorințele noastre trebuie nutrite cu multă înțelepciune, când ne vom întâlni o să vă spun mai multe întâmplări din viața mai multor oameni vrednici care meritau cinstire însă lumea își are felul ei de a fi și de-a acționa.

Vă trimit „Calendarul Românului” editat de Editura „Esotera” – București prin bunăvoința Dl. Daniel Menrath, almanah care are o seamă de articole foarte interesante pentru trecutul istoric al Caransebeșului, dealtfel Sfinția Voastră veți spune mai multe și pe urmă părerea Prea Cuvioșiei Voastre.

Totodată vă trimit un text intitulat „Cinstirea Legii Strămoșești” pe care vi l-am promis pare-mi-se altă dată, dar nu m-am putut ține de cuvânt după câte știu. Veți proceda cu el cum credeți de cuviință, am vrea să fie un îndemn și o încredere în puterile noastre pentru începutul construirii Catedralei din Caransebeș a cărui temelie o să o facem în curând și pentru care ni s-a trimis de la Guvern fără a cere 140 milioane lei.

După ce am dictat scrisoarea aceasta am primit epistola Sfinției Voastre din 3 mai 1995 și pe care o vom analiza împreună.

În același timp am primit broșura „Contribuții la monografia folclorului din Uzdin”, semnată de Gheorghe Ghe. Lifa, este un material care chiar mă interesează întrucât doresc să ajung pe acolo, deci îți mulțumesc și te sfătuiesc să te strădui să-ți convingi mai întâi mulțumirea sufletească, n-aș zice să te minți, dar trebuie să te ajuți, asta e viața și trebuie să ții seama de ea.

Cu aleasă prețuire,

Episcop,
† **Emilian al Caransebeșului**

Caransebes
15 mai 1995

*

**Prea Cuvioase Părinte Olivian Bindiu
M-rea „Izvorul Miron” – Românești**

M-am bucurat de copia scrisorii pe care ai trimis-o ierarhilor Bisericii Ortodoxe Române. Prin această epistolă, ai aplicat un principiu creștin, pocăința pe care a făcut-o și Sfântul Ap. Petru dar nu și Iuda trădătorul.

În același timp m-am bucurat când Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Dr. Nicolae ne-a trimis o copie după scrisoarea ce i-ați trimis-o și prin care ați recunoscut greșeala săvârșită și ați promis îndreptare.

În continuare, am primit telefoane de la alți episcopi care mi-au spus de scrisoarea ce le-ai trimis-o și m-au întrebat dacă am primit și eu, laudându-te că ești băiat deștept. Am răspuns afirmativ iar dâșii au apreciat scrisoarea Sfinției Tale și poziția creștină pe care ai adoptat-o. Te felicit pentru acest gând care mă ajută și pe mine să susțin lucruri bune în continuare ...

Deci, până acum toate lucrurile sunt bune, însă vreau să cred că unii dintre noi mai sunt încă răuvoitori. Așadar Sfinția Ta și eu trebuie să ne păzim de ei, să nu ne lăsăm influențați de rău, diavolul lucrează, prezentându-se uneori ca părinților din Pateric sub formă de Hristos,

iar cei ispitiți răspundeau: „Nu mă simt vrednic să-l văd pe Hristos în această lume; eu vreau să-L văd pe Hristos în cealaltă viață”.

Ieri, am primit o scrisoare cu semnătura „Voicu”, un scris frumos pe care parcă l-aș cunoaște care îmi scrie: „Părintele Olivian Bindiu și Protopopul Milostean de la Făget vă sunt Prea Sfințite dușmani, feriți-vă de ei, vor să adune semnături de la preoți și să le trimită la Părintele Patriarh, prin care să vă învinuiască că jigniți preoții prin ceia ce le cereți”.

Este adevărat că în toate împrejurimile arăt mai ales părților pozitive ale Bisericii noastre ortodoxe, dar în același timp mă văd obligat să arăt și părțile negative, cele lipsă, și pe care cer să le înlăturăm căci suntem Biserică autocefală, puternică și cu posibilități de a face mai mult. Deci aceasta îmi este deviza.

Cel ce-mi scrie vrea să-mi spună că mă ajută, să mă feresc de frățiile voastre, însă eu înclin să cred că este un intrigant, un mincinos și vrea să mă agite pe mine împotriva voastră.

Eu nu mă las însă atras în cursă deoarece îmi cunosc atitudinea și conștiința față de cei din jur.

Dacă vreți să închidem gura intriganților, dintre care unii vă cercetează ... eu vă sfătuiesc pe frățiile voastre să luați o atitudine corectă în a elucida această stare de lucruri neplăcută și care nu ne onorează, mai ales pe sfințiile voastre, care sunteți tineri și aveți nevoie de viitor ...

Ar fi potrivit după mine să dați sub semnătură un material la ziar din care să reiasă atitudinea sfințiilor voastre față de mine. Cred că pentru Sfinția Voastră, care mi-ați declarat în scrisoarea către toți ierarhii că, mă prețuiți, nu e greu, mai ales că eu am muncit unde am fost.

Cu doriri de bine și arhieresti binecuvântări,

EPISCOPI

† **Emilian al Caransebeșului**

CARANSEBEȘ

23 februarie 1995

*

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
Cabinetul Episcopului
CARANSEBEȘ

SERVICIUL PREZIDAL

P. C. Sale
Părintelui
OLIVIAN POP, STAREȚUL
MĂNĂSTIRII „Izvorul Miron” – Românești jud. Timiș

Urările de bine pe care ni le-ați trimis, privitor la ziua mea de naștere din 23 noiembrie, le-am primit, m-am bucurat și Vă mulțumesc din toată inima.

Rândurile dumneavoastră mi-au adus aminte de alte vremuri îndepărtate, de bunele gânduri nutrite împreună pentru întărirea credinței noastre în Dumnezeu, pentru unitatea noastră pământească oglindită în legea străbună. Tot cu acest prilej mi-am adus aminte de cei 27 de ani petrecuți la Alba - Iulia, unde prin vrerea lui Dumnezeu cu oameni de bună credință, s-a reînnotat firul istoric al Episcopiei de Alba - Iulia după 275 de ani, și s-a organizat Eparhia prin vrednicia preoților și credincioșilor, printre altele s-au construit de la temelie 72 de biserici între 1976 ÷ 1990 în județele: Alba, Mureș și Harghita.

De asemenea mi-am amintit de gândurile curajoase ale celor care ne-au adus libertatea în 1989 pentru a construi o lume mai bună, mai dreaptă și a dobândi pentru veșnicie Împărăția lui Dumnezeu.

Cum cunoașteți după o muncă susținută la Alba - Iulia cu voia lui Dumnezeu, am fost chemat de fii Banatului să organizez eparhia Caransebeșului reînviată pentru a treia oară în 1994.

Cu darul lui Dumnezeu, cu contribuția fiilor Bisericii și cu rugăciunile dumneavoastră sperăm să readucem reînviata Episcopie a Caransebeșului cel puțin la starea ei de altă dată.

Aceleași doriri de bine Vi le adresăm și noi pentru ziua dumneavoastră de naștere.

Cu aceeași prețuire și Arhierești binecuvântări,
Caransebes
26 noiembrie 1995

E P I S C O P
† Emilian
AL CARANSEBEȘULUI

IUBITE PARINTE OLIVIAN

M-am bucurat nespus de mult de rândurile trimise și urările pentru Sfintele sărbători ale Nașterii Domnului și Anul Nou 1992.

Cel născut în ieslea Bethleem „la plinirea vremii”, să binecuvânteze crudul anului în care am intrat și să ne dăruiască mântuirea dorită.

Se cuvine să mulțumim Bunului Dumnezeu pentru darurile Sale revărsate peste noi, prin nașterea minunată, mai presus de firea omească, patimile, jertfa de pe cruce și învierea Lui cea dumnezeiască – cheazășie a învierii noastre cele veșnice.

În același timp, să ne aducem aminte de cei care, prin jertfa vieții lor din Decembrie 1989, ne-au izbăvit de întunericul ateist și am obținut libertatea dată de Dumnezeu tuturor oamenilor.

Primind rândurile Dvs., mi-am adus aminte de clipele petrecute împreună, de întâlnirile noastre, de realizările importante obținute prin vrednicia credincioșilor și a preoților vrednici de cinstire.

Bunul Dumnezeu a rânduit, ca în ciuda răutăților oamenilor, să mă stabilesc într-o eparhie istorică cu trecut religios bogat și cu oameni vrednici de toată cinstirea.

În încheierea acestor cuvinte, Vă mulțumesc din toată inima, pentru bunele urări și la rândul meu, rog pe Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască sănătate, puteri sporite și îndeplinirea dorințelor de bine, pentru preamărirea lui Dumnezeu și iubirea oamenilor noștri.

„SĂRBĂTORI FERICITE!”
„LA MULȚI ANI!”

Arad, 07.01.1992

EPISCOP † EMILIAN ARĂDEANUL
VICAR EPARHIAL

*

PREA CUVIOASE PĂRINTE OLIVIAN

Cu bucurie am primit revista "Viața monahală" pe oct. - dec.1992, "Redeșteptarea" și planșa cu hramul Sf. Mănăstiri "Izvorul Miron" din 20 iulie 1992 și m-am bucurat pentru darul primit.

Mă grăbesc să-ți răspund și să-ți mulțumesc pentru cele trimise.

Apreciez foaia religioasă "Viața monahală" cu subiectele "Spiritualitate ortodoxă românească", Catehezele și mai ales subiectul "Trăirea preoțească" de care avem nevoie în zilele pe care le trăim când prozelitismul sectar se răspândește cu o repeziciune îngrijorătoare.

"Redeșteptarea" o voi citi-o pe îndelete întrucât sunt și aici materiale bune, orientative.

Zilele trecute când am fost la Făget împreună, am primit de la Părintele Protopop "Biserici de lemn din zona Făget" pentru care îl felicit.

Sunt bucuros că acest grupaj de biserici a fost introdus și în "Redeșteptarea". Puteai să-l bagi și în "Viața Monahală". Bisericuțele de lemn, mai ales cele din partea Maramureșului, sunt de o frumusețe rară. Cum sunt cele din Suldești și din Plopiș și celelalte a căror turnuri vor să se apropie de cer. Privindu-le te minunezi de construcția lor de către oameni simpli care au calculat elementele arhitecturale și mai ales rezistența pe care astăzi se străduiesc specialiști să realizeze un asemenea edificiu.

Cât am lucrat pe raza județelor Alba, Mureș și Harghita prin osteneala d-nei Ioana Panait și consultarea d-lui prof. Drăguț s-a realizat lucrarea "Biserici de lemn de la început și până azi" și s-a constatat că în decursul vremurilor în cele trei județe au existat 400 biserici, dintre care pe parcurs 200 au dispărut.

Intenționez ca cele 200 dispărute, locurile lor să le marcăm cu o piatră mare pe care să nu o poată strica ușor intemperia vremurilor și nici nesăbuința omenească. Am reușit să marchez doar cinci: la Oiejdea-Alba și patru în Rohia, satul meu natal, unde au existat patru biserici din lemn, 2 dispărute, 2 mutate în altă parte, întrucât în locul lor s-au zidit două biserici de zid, iar în ultimul timp Mănăstirea Sf. Ana.

Vă felicit pentru muncă și rezultatele obținute.
Cu arhieresti binecuvântări

Arad 15 septembrie 1992

†**Emilian Arădeanul,**
Episcop

*

IUBITE PĂRINTE OLIVIAN,

Îmi este proaspăt încă în minte sărbătoarea târnosirii bisericii sfinției voastre și a slujbei arhieresti oficiată la 20 iulie a.c., înconjurați de mulțimea mare de credincioși din acele părți binecuvântate de Dumnezeu.

Îmi apar mereu în fața ochilor sufletești miile de credincioși ce înconjurau aghiazmatarul, biserica și a umplut curtea. Regret că n-am avut la îndemână microfon și difuzor cu care să fi stăpânit mai bine mulțimile din curtea mănăstirii prin slujbă, cântări și predică. Sperăm că în anul viitor slujba Sf. Ilie va fi ajutată și cu mijloacele tehnice. În altă ordine de idei, vă înștiințez că cu poșta de astăzi am primit lucrarea sfinției voastre cu predici la dumineci de peste an și praznice, cât și a unor cuvioși, intitulată sugestiv "De la cuvânt la faptă". Într-adevăr misiunea noastră pastorală din zilele noastre, cu mari transformări sociale se dovedește eficientă numai dacă împlinim cuvântul Domnului care zice "fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l împlinesc pe el."

Te felicit pentru lucrarea editată și rog pe Bunul Dumnezeu să-ți dea puteri sporite să îmbogățești în continuare cultura noastră bisericească și istorică cu noi lucrări de preamărire a lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh.

Cu arhieręsti binecuvântări,

†EMILIAN ARĂDEANUL

Arad 19 august 1991

Episcop

P. S.

Cât privește sărbătoarea de la Manastirea „Izvorul Miron” de la 20 iulie a.c. vă comunicăm ca a fost făcută o cronică în ziarul local "Adevărul". Sunt curios dacă te-ai gândit să introduci o cronică și în "Viața Monahală".

*

**Iubite Părinte Olivian
Stareț al mănăstirii „Izvorul Miron”
Românești jud.Timis**

M-am bucurat de trimiterea revistei „Redeșteptarea” din 16/22 X 92, de conținutul ei și mai ales de material, de osteneala Sfinției Tale pe tărâm cultural. Zilele trecute am fost prin preajma Manastiri „Izvorului Miron”, însă neavând timp disponibil nu m-am putut abate pe la Sfinția Voastră.

Ajuns acasă am încercat să te găsesc cu telefonul, odată n-a răspuns nimeni, după aceea era telefonul defect. Aș fi dorit să te întâlnesc, să mai depănăm de pe ghemul cotidian.

Drept să-ți spun că pe lângă cele culturale duhovnicești, mă întrebam dacă mai este ceva păstrăv în lacul din apropiere. Cât privește viața monahală, în numărul care se va face aș dori să dau și eu un material sau două cu mărturii ale continuității noastre din Apuseni, Lupșa cu biserica Sf. Gheorghe 1421 și biserica mănăstirii Lupșa 1429. Nu cred sau nu știu dacă mai există în România, două biserici ca două surori, una de piatră și una de lemn, ca cele din Apuseni din aceeași localitate. După aceea aș putea da material în serie cu Mănăstirea Rîmeț și Schitul Aftea dar mă trezesc din nou la viață după o dormitare de mai bine de 2 ani de zile.

Desigur că am nevoie de un imbold din partea Sfinției Tale, care ești tânăr, plin de viață, cum am fost și eu altă dată.

Te felicit pentru materialul apărut în revista Redeșteptarea de dl Cornel Nandreaunul, însă nu știu cum te-aș putea apăra de unii frați „binevoitori”.

Te aștept pe la noi și cu doriri numai de bine pentru soborul Manastiri „Izvorul Miron” și pentru cei ce mă cunosc.

22 octombrie 1992

†**Episcop Emilian Arădeanul**
vicar eparhial

*

PĂRINTE OLIVIAN,

M-am bucurat de foaia religioasă "Viața monahală" pe lunile aprilie-iulie 1994, și am admirat bogăția materialelor publicate: "Caransebeșul-vechi centru episcopal ortodox românesc", "Patriarhul Miron Cristea veșnic viu în ctitoriile sale de la Românești de pe Timiș" și articolul "Vocația monahală și conținutul voturilor călugărești", semnat de Iosif Popa, un material foarte real și care nu este cunoscut de mulți. De asemenea și numărul din lunile iulie - septembrie 1994, cu "Argumentum", "Câteva făclii ales creștinismului ortodox" și alte importante materiale cu conținut bisericesc.

În ultimul timp am primit lucrarea "Oameni care au fost" semnată de Liviu Groza, pe care o apreciez însă mi-a displicut afirmația referitoare la Filaret Musta că "a trecut în neființă". După cum cunoaștem din Revelația dumnezeiască noi oamenii nu trecem în neființă ci trecem de la moarte la viață.

Vă mulțumesc pentru aceste materiale cu care mă hrănesc sufletește.

Poate că cunoaștem faptul că a apărut în ziarul "România Mare" un material referitor la Înalt Prea Sfințitul Nicolae, care nu onorează pe cei ce l-au semnat și încearcă să discrediteze Biserica Ortodoxă. Cele arătate acolo sunt rezultatul unei judecați nesănătoase, cum este cazul, printre altele, cu cele afirmate despre mine. Se vede de la o

poștă sau de cel mai simplu om că sunt izvorâte din inimi dușmănoase și cu intenție de discreditare.

Poate că ar fi fost bine să mai vorbim despre lucruri legate de bunul mers al Bisericii, dar văd că m-ai dat uitării.

Vă doresc sănătate, puteri sporite și împlinirea dorințelor de bine, spre preamărirea lui Dumnezeu și iubirea semenilor.

Cu arhιεrești binecuvântări.

Arad 25 iunie 1994

†EMILIAN ARĂDEANUL

Episcop
vicar eparhial

*

**PREA CUVIOASE PĂRINTE STAREȚ OLIVIAN
MĂNĂSTIREA IZVORUL MIRON**

Scrisoarea Sfinției Voastre de Sfintele Sărbători ale Învierii Domnului, din 26.04.1994, am primit-o, m-am bucurat și Vă mulțumesc pentru urările de bine.

În același timp Vă felicit pentru broșura „Omeneshile Suferințe”, suferință care duce la biruință.

Totodată felicit pe Doamna Prof. Miorița Ursulescu pentru prefața lucrării.

Rog pe Bunul Dumnezeu să vă dea puteri sporite ca să-L preamăriți prin iubirea semenului nostru.

**ADEVĂRAT A ÎNVIAT HRISTOS și
SĂRBĂTORI FERICITE!**

Arad

27.04.1994

Episcop
† EMILIAN ARĂDEANUL
vicar eparhial

**Prea Cuvioase Părinte
Protos. Olivian Bindiu**
Starețul Mănăstirii „Izvorul Miron”Romanești

Am primit cu bucurie Diploma de Onoare nr.33 din 25- II- 1993 și m-am bucurat pentru activitatea Sfinției Voastre pe tărâm cultural, pentru aprecierea modestelor mele contribuții culturale menite să lumineze mintea și să hrănească sufletele semenilor noștri cu alese virtuți ale moralei creștine.

Bunul Dumnezeu să vă dea puteri sporite pentru Preamărirea lui Dumnezeu și iubirea semenilor. Aș fi dorit să mai treceți pe la noi pe la Arad, întrucât ne este dor de Sfinția Voastră și de a-mi împărtăși din strădaniile zilnice.

Vă mulțumesc pentru aprecieri și vă doresc spor și bucurii duhovnicești.

Spune-mi în ce stadiu ești cu revista Monahală poate îți trimit și eu ceva material.

Cu arhierești binecuvântări,
Arad
27-februarie-1993

Episcop
† **Emilian Arădeanul**
vicar eparhial

*

Iubite Părinte Olivian
Mănăstirea „Izvorul Miron”Romanești

Am primit ziarul, în două exemplare, m-am bucurat că lucrezi serios și-n același timp am avut plăcerea să citesc poșta redacție cu aprecieri, dar mi-a părut rău că nu m-am găsit, și-n același timp bine că oameni răuvoitori n-au ce comenta.

În „Relieful” de Arad, supliment lunar literar artistic, didactico-științific editat de: S.C. „Curierul Aradului” S.R.L., s-a publicat articolul „Ridicarea Mănăstirii Rîmeț” și poezia „Salvare din izvoare” de

Poetul și Senatorul Adrian Păunescu, scrisă în 11 August 1988, când nu se obișnuia să se vorbească bine de Biserică.

Aceste două materiale poate vor avea loc și în „Viața monahală”

Îți mulțumesc pentru toate și îți doresc succes în activitatea culturală și duhovnicească.

Cu arhierești binecuvântări,

Arad

28-martie.1993

Episcop

† **Emilian Arădeanul**

vicar eparhial

*

Prea Cuv.Protos. OLIVIAN BINDIU

Manastirea „Izvorul Miron” Românești, jud.Timiș

Scrisoarea Sfinției Voastre din 18 martie 1994 am primit-o împreună cu materialele: „Canonizarea Sfinților în Biserica Ortodoxă”, editată de Protos. Olivian Bindiu în 1994; „În slujba neamului și a credinței strămoșești”, de Ioan Ghe. Oltean, editată de Mănăstirea „Izvorul Miron” Românești, și Foaia religioasă „Viața monahală”, nr.4 ÷ 6 din aprilie ÷ iunie 1994, și Vă felicităm pentru realizări și harnicii colaboratori.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să Vă dea puteri sporite și să slujiți cu același elan credința în Dumnezeu și neam.

Alăturat Vă trimitem broșura cu câteva osteneli din viața mea, semnată de colegi și prieteni, care mi-au prețuit munca.

Cu arhierești binecuvântări

Arad 28 martie 1994

Episcop

† **EMILIAN ARĂDEANUL**

vicar eparhial

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA BUZĂULUI

Nr. 1346 Data 1 aprilie 1998

PREA CUVIOȘIEI SALE,
P.C. Protos. OLIVIAN POP
CENTRUL DE REEDUCARE A MINORILOR
Str. Dumbravei, nr. 2
GĂIEȘTI- 0150 JUD. DÂMBOVIȚA

PREA CUVIOASE PĂRINTE,

Am primit cu bucurie lucrările "Hrană duhovnicească", "Cuget ortodox" și "Educația religioasă a copiilor" din "Colecția pastorală", pentru care mulțumesc din inimă și adresez călduroase felicitări pentru strădanie.

Cu arhieresti binecuvântări,

† E P I F A N I E,
EPISCOPUL BUZĂULUI

*

L I B E R T A T E A
CASA DE PRESĂ ȘI EDITORIALĂ R.D.

Mult stimat părinte protosinghel Bindiu,

De la început țin de a exprima, în numele meu personal și al colegilor mei ce m-au însoțit în recenta vizită în România, cele mai sincere mulțumiri pentru călduroasa și prietenoasa primire ce ne-ați oferit Dumneavoastră.

Puternicele și plăcutele impresii, precum și ajutorul oferit de Dumneavoastră va rămâne mereu ca un semn profund de prietenie.

Încă o dată,și pe această cale, țin să vă mulțumesc pentru tot ceea ce ați făcut pentru noi. Satisfacția mea personală este cu atât mai mare cu cât gestul Dumneavoastră de ajutor este menit copiilor, acestor sclipiri de-argint, prin vreme. Vă mulțumesc încă o dată din toată inima.

Cu deosebită stimă și considerație,

Eugenia Bălteanu
Redactor șef și responsabil la
"Bucuria copiilor", Panciova
Iugoslavia

*

Panciova aprilie 1995

Iubite părinte Olivian,

De mult aveam datoria să răspund scrisorilor și „darurilor” cu care m-ai învrednicit în mai multe rânduri. Timpul, însă, mi-a fost atât de drămuț că nu am reușit până acum. Problemele legate de Mitropolie mi-au luat tot timpul.

Acum, lucrurile încep să intre în normal și de aceea doresc să-ți mulțumesc de la început pentru toate cele trimise și primite.

Singurele lucruri care, încă, n-au ajuns la mine sunt Bibliile de la familia Eckard din Tuttingen cu care am vorbit la telefon dar n-am reușit să ne contactăm.

Sunt foarte îndatorat față de Sfinția Voastră și sper să mă pot achita onorabil și cât mai curând.

Nădăjduiesc că vestea alegerii noului mitropolit pentru Germania în persoana P. S. Sale Serafim Făgărășanul s-a răspândit deja și nu mai este un secret pentru nimeni.

Noi suntem foarte bucuroși pentru această alegere. Putem spune că am rezolvat cea mai mare și mai importantă problemă.

Cele discutate împreună nu le-am uitat și nici nu le voi uita. După însemnările Î. P. S. Sale – 15 mai 1994 – vom căuta să le dăm curs.

Interviul a ieșit destul de bine și s-a bucurat de o bună audiență. Cu altă ocazie putem aborda și alte teme.

Nu ar fi rău să publici câteva impresii de la München. Dacă nu e prea târziu.

Nu știam că ai realizat un interviu și cu fratele Basarab. Oricum, mie mi-a fost favorabil tocmai pentru că s-a putut compara conținutul.

Sper să nu faci publică corespondența dintre noi; aceasta, nu că aș avea ceva de ascuns, ci tocmai pentru a nu se crede, Doamne ferește, că aș avea ceva cu Basarab. Personal nu am absolut nimic cu el. vremurile, temperamentul și modul de a gândi și de a fi ne-au adus în străni diferite și în poziții diferite.

Cu speranța că nu va trece prea mult până voi ajunge să mă închin și eu la „Izvor”. Vă îmbrățișez cu toată dragostea și Vă urez succes în toate, dar mai ales în cele duhovnicești.

Domnul să ne aibă în paza Lui.

Pr. T. Felecan-München-Germania

16 februarie

1993

*

ACADEMIA ROMÂNĂ
BIBLIOTECA

București, Calea Victoriei, 125
Data 15-02-1995

DI Liviu Groza
No°1455
Str. Libertății nr. 26
Caransebeș

Stimate domnule Groza,

Biblioteca Academiei Române vă mulțumește și confirmă pe această cale intrarea în fondurile sale, sub forma de donație a următoarelor publicații:

- Bindiu, Olivian - Prin țara sfântă
- Bindiu, Olivian - Ortodoxia românească

- Bindiu, Olivian - Canonizarea sfinților in Biserica Ortodoxă
- Bindiu, Olivian - Carte de zidire duhovnicească
- Bindiu, Olivian - Trăirea preoțească
- Bindiu, Olivian - Sfaturi duhovnicești
- Bindiu, Olivian - Poezii religioase
- Bindiu, Olivian - Hrană duhovnicească - studii
- Ion Gheorgheosu și Mihail Rădulescu - Am pierdut o rază de soare

- Ion Gheorgheosu și Mihail Rădulescu - Cine ne reprezintă
onoarea?

Revista "Viața Monahală" Nr. 1 - 9/1994 și 1- 3/1995

Vă rămânem recunoscători pentru bunăvoința cu care ne ajutați
să ne completăm colecțiile și vă rugăm să primiți expresia stimei
noastre.

DIRECTOR
Prof. dr. G. Ștrempel

Șef Serviciu,
Maria Rafailă

*

ACADEMIA ROMÂNĂ
BIBLIOTECĂ
Nr.1463

București, Calea Victoriei, 125
Telefon: 650.30.43
Data 22 martie 1995

Dl. Liviu Groza
Str. Libertății nr. 26
Caransebeș

Stimate domnule Groza,

Biblioteca Academiei Române vă mulțumește și confirmă intrarea
în fondurile sale, sub formă de donație, a următoarelor publicații:

- Olivian Bindiu: Glas spre cer – Timișoara 1995
- Foaia diecezană an I nr.1/1995.

Vă rămânem recunoscători pentru bunăvoința cu care ne ajutați să ne completăm colecțiile și vă rugăm să primiți expresia stimei noastre.

DIRECTOR

Prof. dr. G. Ștrempel

Membru de Onoare al Academiei Române

ȘEF SERVICIU

COMPLETAREA COLECȚIILOR

Maria Rafailă

*

Prea Cuviosia Voastră,

Vă mulțumesc pentru darul neprețuit ce mi l-ați trimis – nr. 1-3/1998 al revistei „Lumină și speranță”, cât și pentru simțitele urări ce mi le transmiteți la început de an.

Felicitez întreg colectivul de redacție cu prilejul împlinirii a doi ani de experiență a revistei și urez acestui „prunc” să crească (în tiraj) și să aducă tot ce este mai frumos și util în viața noastră.

În legătură cu îndemnul adresat în scrisoare de a împărtăși câteva din gânduri și impresii, îmi fac o datorie în a vă transmite unele opinii și păreri, fără pretenții. Rog să fie luate ca simple opinii ale unui vrednic cititor al revistei. Deci:

1. Sugerez să clarifice colectivul de redacție cui anume îi este adresată revista: specialiștilor din Ministerul de Interne?, Centrelor de reeducare?, Juriștilor?, Asistaților din centrele de reeducare?

Sau poate doriți să existe în revistă capitole separate pentru fiecare dintre acești subiecți?

2. Revista se intitulează „de cultură, opinie, în formare”, unde sunt opiniile, exemplele concrete de muncă și activitate cu subiecții? Aș fi dorit să aflu 1-2 cazuri concrete, materializate în timp, de lucru cu subiecții concreți din instituție.

3. Prea multe articole teoretice. Înainte de a ajuta tinerele să își dorească copii (vezi pagina 6) și cum să-și pregătească trupul pentru acest act, aș fi dorit să aflu concret cum sunt educate tinerele pentru viața de familie, pentru căsătorie, etc. Scrisoarea fostei asistate – familistă – este excelentă, dar este o floare rară în revistă. Sunt convins că în portofoliul redacției se află și alte date despre tineri și tinere care au trecut prin această școală și care azi s-au realizat ca oameni, s-au integrat în societate, în viața de familie. Prefer astfel de materiale în locul „Conceptului de socializare” sau „Rolul școlii în socializare”.

4. Poate că în locul unor articole savante gen „Importanța succesiunii apostolice la ortodocși” ar fi fost mai nimerit publicarea unor mici rugăciuni destinate copiilor în anumite momente ale vieții lor, articole despre semnificația credinței în viața interioară a copilului, lucrări literare, chiar stângace, ale copiilor, etc.

Doresc să mă fac înțeles: am găsit nenumărate calități revistei d-voastră și aș putea scrie pagini întregi despre rolul și semnificația revistei în cotidianul nostru periodic, invadat de fel de fel de pseudo-reviste.

Aș vedea însă ca revista să-și capete o personalitate mai pregnantă, profilându-se și ocupându-se mai mult de sufletul asistaților, cu articole despre lupta împotriva păcatului, din care să rezulte că viitorul asistatului depinde de voluntariatul său. Să se croiască o haină Duhului asistatului, cu sensibilitate, delicatețe și gingășie. Să se scrie mai mult despre răbdare, înțelegere, îngăduință și mai ales despre iubirea aproapelui.

De ce toate acestea? Pentru că nu există graniță între social și individual. Ceea ce se întâmplă pe un plan, se respinge în celălalt plan.

„Va trebui să dăm seamă de toată vorba cea cu prihană rostită, atât a noastră, cât și a celor pe care suntem chemați a-i iubi ca pe noi înșine. Să ne străduim cu tot ce avem mai bun în noi ...”

Îmi cer din nou iertare pentru vorba proastă ce am zis-o, dar așa gândesc eu despre ceea ce ați dorit să culegeți impresii.

Presupun că revista s-a născut prin munca și truda părintelui Olivian Pop și din acest motiv mi-am permis să scriu toate acestea, cunoscând că prea cucernicia sa înțelege perfect ce vreau să spun.

Închei scurtele mele considerații cu speranța că nu v-ați supărat. Eu vă asigur, în continuare de dragostea și prețuirea mea, urându-vă noi succese în toate domeniile.

23 februarie 1998

Prof. George Cârstoiu

*

BANCA INTERNAȚIONALĂ A RELIGIILOR
CENTRUL INTERNAȚIONAL CUMENIC
PENTRU DIALOG SPIRITUAL

ORGANISM SUB EGIDA U.N.E.S.C.O.
COMISIA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Prea Cuvioșia Voastră,

Mulțumesc din suflet pentru frumoasele și mult simțite urări ce mi le-ați transmis cu prilejul sărbătorii Nașterii Domnului.

La rândul meu doresc ca Anul Nou, 1998 ce va să vie, să vă fie plin de izbânzi spirituale, dar și pe linie personală, cu multă sănătate, belșug și bucurii ... cât se poate.

După cum vedeți acum lucrez la Centrul Internațional Ecumenic pentru Dialog Spiritual unde, sper, să continui frumoasa și curata colaborare.

Cu prețuire și deosebit respect Vă urez, dumneavoastră și tuturor asistenților

Mulți și fericiți ani!

Bucuresti

23 Dec. 1997

Prof. George Cârstoiu

MINISTERUL JUSTIȚIEI
DIRECȚIA GENERALĂ A PENITENCIARELOR
PENITENCIARUL COLIBAȘI
Nr. L 31938 din 20.04.2004

Către,
CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI
CAPELA "SF. IOAN GURĂ DE AUR"
CAPELANULUI C.R. GĂEȘTI
PREOT CONF. UNIV. DR. OCTAVIAN POP

Am primit cu bucurie lucrările Domniei Voastre și urările de bine pe care ni le adresați cu ocazia Sfințelor Sărbători de Paști și vă răspundem cu aceeași căldură și prețuire:

„Adevărat a Înviat!"

Fie ca sărbătorile ce vor urma să ne găsească sănătoși, fericiți și cu noi împliniri.

**DIRECTOR MAGISTRAT
GHEORGHE BĂLĂȘOIU**

*

ROMÂNIA
Primăria Municipiului
CLUJ-NAPOCA

Stăreția Mănăstirii
"IZVORUL MIRON"
Românești, Timiș

**Protosinghelului
OLIVIAN BINDIU**

Vă mulțumesc pentru foaia religioasă "Viața monahală" pe care ați avut amabilitatea să mi-o trimiteti. În același timp, doresc să vă

felicitați pentru ținuta ei morală deosebită și pentru harul cu care este scrisă. Cuvântul vine alături de ruga să întâmpine bucuria Învierii Domnului.

De Sfintele sărbători de Paști, primiți, vă rog, și gândurile cuprinse în urarea alăturată.

Cluj-Napoca,
13 aprilie 1993

P R I M A R,
Ec.Gheorghe FUNAR

*

Stimate Părinte Olivian Pop

Rău îmi pare că nu mai suntem în contact la diverse întruniri. Eu m-am creat într-o țară care nu mi-e mamă, dar dacă m-am decis pentru cultură românească iubesc tot ce-i românesc și România și pe toți oamenii care gândesc și simt cum gândesc și simt eu. Unul din aceștia e și Olivian Pop.

V-am luat numele și adresa de la o fotografie ce mi-ați trimis-o. Nu știu dacă vă găsește scrisoarea mea.

Vă scriu noaptea, în pat, la orele 1 și 15. Mă culc devreme și mă trezesc noaptea și-atunci scriu ori citesc. Acum mi-a zburat gândul la Domnia Voastră și vă scriu.

Sunt bătrân (împlinesc la 28 februarie 72 de ani), dar am îmbătrânit și vreau, cât mai trăiesc, să mai scot la iveală din ciclul de cărți „contribuții la monografia folclorului din Uzdin”. Acum e dat la pregătire pentru tipar volumul III – Bucuria copiilor și zilele acestea dau la pregătire cartea prietenului nostru care adună material de la colochiul omagial organizat cu ocazia împlinirii a 70 de ani de viață ai mei și alte materiale. Apare și numele Domniei voastre cu ce mi-ați scris pe cărțile Domniei voastre dăruite mie.

Nu mai știu nimic nici de d-na Drăgan nici de cele două Mariane. Adresa doamnei Drăgan o am. Poate că îi scriu. Și de la dânsa am o carte cu dedicație și va apare și numele ei în volum.

Dacă primiți „Libertatea” găsiți ce se petrece printre românii noștri de aici. Eu sunt mâhnit și mi-e bine că nu sunt amestecat în nimic. Dacă primiți „Tibiscumul” găsiți și lucruri destule despre noi.

Eu v-am prețuit de când v-am cunoscut, dar dacă așa e situația cum e, vă păstrez în amintire. Mai doresc să știu de Domnia voastră.

Și fiind în pragul sărbătorilor de iarnă vă urez un Crăciun fericit și un An Nou

5 decembrie 2001

Gheorghe Lifa
-scriitor-

*

Prof. Gh. F. Anghelescu
strada Caraiman nr. 81
78229 sector 1 București

PREA CUVIOASE PĂRINTE STAREȚ,

Călduros Vă mulțumesc pentru revista “VIAȚA MONAHALĂ”, periodic care are caracteristici de excepție în publicistica românească contemporană prin ceea ce își propune să realizeze pentru sufletul creștinului ortodox .

Domnul Dumnezeu să Vă răsplătească osteneala !!!

Cu toată dragostea,
Prof. Gheorghe F. Anghelescu

Bucuresti
15 august 1994

*

Iubite Părinte, Olivian

S-a reușit să se tipărească și ultimele numere din revista „Candela” noastră și am ținut să vă trimit un exemplar.

Voi fi gata și cu ultima carte „Tămâie și exil” în care s-a spus de suferința viețuitoarelor dați afară potrivit Decret 410/1959.

Cu alese îmbrățișări

Episcop-Vicar

†**Gherasim Putneanul**

Rădăuți

14 februarie 2003

*

Hiéromoine Cassien

Hermitage st. Etienne

66500 CLARA (France)

tel 68 961372

Le 19 II 1993

Mon cher Père Olivian,

Merci bien de votre lettre et de vos publications. Je suis content d'entrer en contact avec vous, et que Dieu donne que ce soit fructueux!

Bien sûr Vous pouvez vous servir de mes publications pour de traductions, de publications etc. sans problème. Elles ne m'appartiennent pas en propre mais à l'Église du Christ, et je n'en suis qu'un simple serviteur.

Indiquez-moi peut-être les publications que je vous ai envoyé afin que je vous envoie le reste.

Dans le prochain n° du bulletin il y aura un article sur les reliques nouvellement découvertes à Néamts.

Voilà maintenant à mon indignité et mes préoccupations:

Je suis d'origine allemande mais j'habite depuis presque 30 ans en France et 23 ans ici à l'ermitage. Elevé dans la religion papiste, j'y suis devenu moine, et c'est à Paris lors de mes études de théologie que je me suis converti à l'Orthodoxie. Après cinq ans dans l'Église russe hors

frontière, j'ai rejoint le Synode des V.C.O. en Grèce où je suis donc depuis 18 ans. Là je fut sacré prêtre et comme tel je suis chargé de notre mission en France. En plus de ma vie eremitique je m'occupe donc du travail pastorale. Ici au village nous avons un petit foyer où Vous serez toujours bien reçu ou d'autres personnes de votre connaissance. L'hermitage est au-dessus du village et je vous joint deux photos de l'exterieur et de l'intérieur que je suis en train de décorer avec des fresques. L'hermitage date du huitième siècle au moins et fut donc construite bien avant le schisme du Pape. A cause de mon mauvais caractère, je suis toujours seul et il vaut mieux comme ça.

Je ne sais malheureusement pas votre langue mais puis que c'est une langue latine, elle n'est pas trop difficile à comprendre.

J'espère bien sûr de pouvoir visiter un jour la Roumanie et de faire connaissance avec l'orthodoxie roumaine et c'est votre invitation qui me stimule.

Dans l'amour du Christ,
Hierom. Cassien

*

Hiéromoin Cassien
Hermitage st. Etinne
66500 CLARA (France)
68 961372

5e Dimanche du Carême
Le 22 Mars 1993

Mon cher en Christ, Père Olivian,

C'est avec joie que j'ai reçu votre lettre, le diplôme d'honneur et vos publications. Je vous envoie les bulletins manquants, au moins ceux qui sont publiés en format A 5 car les anciens bulletins sont plus grands (A 4) et plus simple. Je vous les apporterai quand je viendrai en Roumanie. Cela me fera un prétexte pour venir.

Le prochain bulletin sortira,- plaise à Dieu -, pour Pâques. J'attends une autre machine pour imprimer, sinon je suis prêt. J'attends bien sûr vos traductions avec curiosité. Votre lettre, en extrait, sera publiée dans le bulletin suivant.

Je pensais que les oeuvres de Virgile Gheorgiou étaient traduites en roumain mais d'après votre lettre ce n'est pas le cas.

Si j'ai bien vu sur la carte, votre monastère se trouve près de la frontière de Hongrie. En allant en Grèce, peut-être avant l'été encore, je tâche de passer par la Roumanie. Mais je vous préviens déjà que je n'ai pas le droit d'assister à vos offices ni de baiser la main de vos clercs, puisque vous appartenez à l'Eglise néo-calendariste. Si cela pose problème et fait scandale, alors je ne viendrai pas bien sûr. Dites-le moi franchement.

Je vous dis déjà "Christ est ressuscité" et j'attends toujours de vos nouvelles.

Dans l'amour du Christ
Hierom. Cassien *

Hiéromoine Cassien

Hermitage saint Étienne
66500 CLARA
France
Tel.: 68 961372

La Dimanche du Fils prodigue
Le 22 Mars 1994

Mon cher père Olivian,

j'ai bien reçu votre lettre avec les textes. Merci bien. Ci-joint donc les publications demandées et les nouvelles.

Je prépare les nouveaux textes pour les bulletins suivants.

Peut-être vous pouvez me renseigner sur l'Église des anciens-calendaristes en Roumanie et donner une adresse. Il y a des années, on m'avait dit qu'il y a deux groupes et maintenant j'apprends qu'il n'y a qu'une seule groupe. Je viens aussi d'apprendre qu'un certain p. Antoine Contamin de Lavardac, que je connais fort bien, car il était pendant 3 ans dans notre Synode et j'étais son père spirituel, vient de rejoindre avec ses fidèles, les anciens-calendaristes de Roumanie. Il faut se méfier beaucoup de type. Il change une fois de plus d'Église dans son ambition, car la métro et le reste est déjà longtemps prêt et

o'est moi-même qu'avais fait les achats. Je ne veux pas écrire d'avantage là-dessus car il y aurait beaucoup à dire.

Dans l'Amour du Christ,

Hiéromoine Cassien

Les publications marquantes sont en réimpression. Un peu de patience.

TRADUCERE:

Dragul meu părinte Olivian,

Am primit scrisoarea dumneavoastră cu textele. Mulțumesc mult. Alăturat publicațiile cerute și noutățile.

Eu pregătesc noile texte pentru buletinele următoare.

Puteți, poate, să mă informați despre Biserica vechiului stil calendaristic din România și să-mi dați o adresă. Cu ani în urmă mi s-a spus că se află două grupuri, ca acum să aflu că nu există decât unul singur. Eu tocmai am aflat că un oarecare preot Antonie Contamin de Lavardac, pe care îl cunosc foarte bine pentru că a fost timp de trei ani în Sinodul nostru și i-am fost părinte spiritual, s-a reunit de curând cu fideliile săi, vechii calendariști din România. Trebuie mult ferit de acest tip (Nu trebuie avută încredere mare în acest tip). El schimbă încă o dată (în plus) Biserica în ambiția lui, fiindcă mitra și restul sunt deja de mult timp gata și eu însumi am făcut cumpărăturile. Nu vreau să mai scriu mai multe aici fiindcă ar fi multe de spus.

În dragostea lui Hristos,

Ieromonahul Cassien

Publicațiile care lipsesc sunt la retipărire. Puțină răbdare, vă rog.

*

Hiéromonie Cassien
Hermitage st. Etienne

Le 21 Mai 1993
sts. Constantin et Hélène

Mon cher Père Olivian,

Ce n'est que maintenant que trouve le temps pour vous répondre. Je travaille chez un agriculteur pour gagner un peu d'argent et en plus mon travail habituel ...

J'ai mis votre article dans le bulletin, en signant „Père Olivian”

Au lieu de Protosyncelle, afin de ne pas avoir des ennuis avec notre Synode qui n'est pas en communion avec le votre.

Je ne sias pas encore quand je viendrai en Roumanie. Je pense de le faire en allant ou en reverant de la Grèce. Acela dépend donc de mon porchain voyage en Grèce qui n'est pas encore fixé. Dès que je le saurai, je vous feras signe.

Dans l'amour du Christ,

Hierom.Cassien

Dragul meu Părinte Olivian,

Nu gădesc decât acum timpul ca să vă răspund. Lucrez la un agricultor ca să câștig ceva bani și în plus munca mea obișnuită ...

Am pus articolul dvs. în buletin semnând Părintele Olivian în loc de Protosinghel ca să nu fie supărare cu Sinodul nostru care nu e în consens cu al dumneavoastră.

Nu știu încă când voi veni în România. Mă gândesc să o fac mergând sau revenind din Grecia. Asta depinde deci de apropiata mea călătorie în Grecia care nu e încă stabilită. În momentul în care o voi ști vă voi anunța.

Întru dragostea lui Hristos

Ierom.Cassien
*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR
Nr.2381/16 IX 2002
CABINETUL EPISCOPULUI

Prea Cuvioase Părinte Octavian Pop,

Vă mulțumesc foarte mult pentru frumoasele gânduri și urări transmise cu ocazia zilei noastre de naștere.

La rândul meu, rog pe Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască multă sănătate, bucurii și cât mai multe împliniri întru slujirea Sfintei noastre Biserici strămoșești.

Cu arhieresti Binecuvântări,

† Dr. Damaschin
Episcopul Sloboziei și Călărașilor

*

EPISCOPIA HUȘILOR
CABINET EPISCOP
Nr. 388/2002

Prea Cuviosia Voastră

Cu cele mai alese sentimente de prețuire vă mulțumim pentru gândurile curate pe care mi le-ați dedicat cu ocazia zilei mele de naștere.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze familia Prea Cucerniciei Voastre, pe credincioșii pe care-i păstoriți și să vă încununeze cu "toată darea cea bună și tot darul desăvârșit".

Cu arhieresti binecuvântări.

Huși, 15 martie 2002

† IOACHIM
EPISCOP AL HUȘILOR

Prea Cuvioșia Voastă,

Cu multă plăcere am răsfoit lucrarea "Sfântul Ioan Casian despre stăpânirea pornirilor păcătoase din om", alcătuită și editată de Prea Cuvioșia Voastră, pentru care cu alese sentimente de prețuire vă mulțumim.

Vă felicităm pentru bogăția de cărți valoroase cu care alimentați spiritualitatea noastră ortodoxă.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze osteneala și să vă înmulțească darul și rodul cuvântului scris.

Huși 29 nov. 1999

† IOACHIM,
EPISCOPI AL HUȘILOR

Prea Cuviosului Părinte Olivian Octavian Pop
Centrul de Reeducare Minori 0150 Găiești
Str. Dumbravei nr. 2 - Județul Dâmbovița

*

PREA CUVIOASE PĂRINTE S T A R E Ț,

Cu multă bucurie am primit "Viața Monahală" nr.7-9/1994.

Mulțumesc respectuos pentru atenția Prea Cuvioșiei Voastre.

De data aceasta am observat că materialul trimis de mine la data de 22 martie 1994, în serialul „Trăirea Monahală” cu titlul "Rugăciunea Obștească" n-a apărut.

Bunăvoința Prea Cuvioșiei Voastre nu poate fi pusă la îndoială, pentru faptul că, în continuarea unui studiu cu specific monahal întotdeauna mi-ați publicat materialele unul după altul. De data aceasta mă gândesc că n-ați primit plicul de la mine cu articolul

specificat mai sus. În acest caz l-am copiat din nou și îl trimit alăturat la aceste rânduri de scrisoare cu rugămintea să-l aveți la îndemână și să binevoiți a-l promova pentru tipărirea în viitor. Îl consider necesar în continuare de studiu monahal.

Totodată vă adresez sincere felicitări pentru lansarea cărții "Omeneshile Suferințe". Această apariție de lucrare este recunoașterea intelectuală a unui merit de condei purtat pe hârtie de mână Prea Cuvioșiei Voastre.

De asemenea vă doresc sincer binevenite succese de viitor pentru slava lui Dumnezeu și pentru promovarea vieții religioase a credincioșilor Bisericii Ortodoxe din Banat.

Rămân cu multă dragoste și cu alese considerații.

Sibiu

Pr. I. Buta

1 octombrie 1994

*

Rev. Dr. Ion V. Dura

Bruxelles

21 octombrie 1991

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă confirm mai întâi, primirea foii religioase, „Viața monahală”, apărută, până în prezent și vă mulțumesc creștinește.

În al doilea rând aș dori să Vă felicit, P. C. Părinte Olivian, pentru inițiativa și ostenelele publicării „Vieții monahale”. Ați umplut un gol, o lipsă din presa Bisericii noastre. Să Vă dea Părintele luminilor putere multă și să continuați cu aceeași râvnă publicarea „Vieții monahale”.

Monahii și monahiile sunt fii și fiicele cele mai alese ale Bisericii neamului nostru și care au plătit un tribut și o jertfă mare în perioada ateist-comunistă din România. E timpul să se cunoască mai bine, acum, jertfele monahismului românesc în această perioadă demonica a istoriei neamului nostru și, în același timp, viețuitorii așezărilor noastre monahale să iasă în lume, spre apărarea și consolidarea

ortodoxiei noastre. Foaia ce-o editați se-nscrie, după mine, în această optică. Să Vă ajute Dumnezeu în ce V-ați propus.

Cred că ați primit nr. 14 al revistei ce-o editez „Mărturie ortodoxă”. Acum lansez la nr. 15 și, firește, Vi-l voi trimite. Până atunci însă, Vă expediez, tot astăzi, nr. 13/1990 al aceleiași „Mărturii ortodoxe”, în care veți vedea unele propuneri ale mele, făcute la începutul anului 1990 spre reînnoirea și creșterea Sfintei noastre Biserici. De asemenea, din conținutul aceleiași reviste – nr. 13/1990 – veți putea cunoaște ceva mai bine și din activitatea mea teologico-istorică și a atitudinii mele în timpul dictaturii ceaușisto-comuniste.

Sper să vă pot trimite, în viitorul apropiat, și ceva material spre publicare de P. C. Voastră în „Viața monahală”.

Poate, Va da Cel de Sus și ne și vom vedea, în viitor, față către față. Până atunci, iubite Părinte Olivian, Bunul Dumnezeu să-ți sporească puterile spre slujirea Bisericii Sale Ortodoxe Române.

Cu dragoste creștinească și românească,

Pr. Dr. Ioan V. Dura

P. S. Dacă doriți, puteți republica ce voți din „Mântuire ortodoxă” în „Viața monahală”

*

Rev. Ioan V. Dură
Bruxelles
25 noiembrie 1993

Iubite Părinte Olivian,

Încă o dată, îți mulțumesc pentru onoarea ce mi-ai făcut, acordându-mi respectiva diplomă. Cel de Sus să-ți răsplătească nevoințele.

Mă bucur ești atât de prolific în ale scrisului și ești de lăudat pentru găsirea timpului necesar pentru consacrarea „scrisului”. Fii sigur că, prin „Viața Monahală” și prin ce scrii ești de mare folos

Bisericii neamului românesc. Să-ți hărăzească Bunul Dumnezeu putere să continui pe același făgaș. Amin!

Și, pentru că-mi este intrată la inimă „Viața Monahală”, îți trimit pentru a insera în paginile numărului în curs de apariție, un articol foarte mic, de o jumătate de pagină dactilografiată. Cum vei vedea, articolul se încadrează pe deplin tematicii revistei „Viața Monahală” și va da de gândit, sper, și unor intelectuali de-ai noștri care nu prea mai țin legătura cu mănăstirea.

Pentru că suntem în perioada Postului, îți doresc „Post ușor!”, cum se spune la mănăstire, iar Sfintele Sărbători, ce bat la ușă, cu sănătate și bucurii duhovnicești.

Al P. C. Voastre,

Prof. Dr. Ioan V. Dură

*

Rev. Dr. Ioan Dura
Bruxelles
4 iulie 92

Iubite Părinte Olivian,

Vă confirm primirea celor două articole ale Prea Cuvioșiei Voastre, „Ortodoxia ...” și „Sfaturi ...”, voi căuta să inserez în paginile revistei „Mărturie Ortodoxa” din materialele P. C. Voastre.

Vă mulțumesc pentru cuvintele calde și românești la adresa conținutului nr. 16 al „Mărturie Ortodoxa”. Văd, de altfel, că ați înțeles strădaniile mele.

Aceleași sincere și frățești mulțumiri pentru nr. 7-9/1992 al „Vieții monahale”. M-așteptam însă ca în paginile acestui număr să văd inserat articolul meu despre „Cuviosul schimonarh ...”, așa cum îmi promiseseți. De altfel, spuseseți că-l tipăriți în numărul precedent apoi, în ultimul, (7-9/92), oare ce s-a întâmplat? Articolul meu, după cum știți, l-am expediat, P. Cuvioșiei Voastre, la 6 februarie, a.c.

Dacă mă va învrednici Cel de Sus, voi veni câteva săptămâni în țară cu familia, mai ales pentru copii să nu uite de matca românească. Cine știe, poate să ne și vedem

Fie, să aveți parte de bucurii duhovnicești și succese în ceea ce întreprindeți spre slava ortodoxiei românești.

Cu dragoste frățească,

Pr. Dr. Ioan V. Dură

P. S. V-aș ruga să-mi dați adresele:

- Pr. Dr. (Protopop) Vasile Muntean din Lugoj
 - Arhimandrit Cleopa Nanu Mînăstirea Nicula Cluj
- Mulțumiri anticipate

*

ROMÂNIA
EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A MARAMUREȘULUI
ȘI SĂTMARULUI

Str. Avram Iancu nr. 5
Consiliul Eparhial

Baia Mare 29 decembrie 1993
tel 994/14674 B. C. cont 45.10.73.92

CABINETUL EPISCOPULUI

PĂRINTE OLIVIAN,

Cu duhovnicească dragoste te felicit pentru râvna pe care o depui ca să răspândești Cuvântul Adevărului, în sufletele oamenilor.

Lucrarea Prea Cuvioșiei Tale v-a fi răsplătită de Dumnezeu, cu o răsplată netrecătoare.

Doresc să-ți ajute Bunul Dumnezeu să tipărești în continuare cu un cuprins tot așa de bogat, cum este nr.1-3 (19) ianuarie - martie 1994.

Binecuvântează mâna binecuvântată de Dumnezeu a tuturor colaboratorilor pe care Dumnezeu ți i-a dat.

Te rog să-mi trimiți cu ramburs 100 buc. din broșura ORTODOXIA ROMÂNEASCĂ.

De asemenea din foaia VIAȚA MONAHALĂ, să-mi trimiți contra cost 1 exemplar din fiecare număr, și să mă subscrii între abonați pe anul 1994 la 1 număr pe care să mi le trimiți regulat.

Comunicăm costul abonamentului la Viața Monahală pe anul 1994.

HRISTOS ÎN MIJLOCUL NOSTRU

EPISCOP
†IUSTINIAN CHIRA

N. B.

În cadrul abonamentului pe 1994 – trimite-mi acum 10 buc. din nr.1-3/ ianuarie – martie 1994.

*

Binecuvântați Prea cuvioșia Voastră,

Sunt de foarte multă vreme dator cu un răspuns. A sosit acum ziua, mai ales că din calendar am luat act că la 29 mai apare și numele Sfântului Mucenic Olivian. Nu știu dacă acum sărbătoriți onomastica, iar acum, nu greșesc că odată cu urările de tot binele Vă fac și pe cea de mulți ani cu prosperitate și mântuire.

În al doilea rând vă mulțumesc de atenția cu care m-ați onorat trimițându-mi două numere din foaia pe care Vă străduiți să o scoateți cu titlul interesant „Viața monahală”. Articole interesante. Văzând că aveți între colaboratori pe Păr. Ioasaf Popa, aș face propunerea modestă să-l folosiți mai mult pentru a prezenta, împreună cu alți colaboratori, ceea ce este esențial fii „Viața monahală”. De titluri predicatoriale, de predici, de articole dacă de teologie nu zic că nu este nevoie, dar Viața monahală a zilelor noastre pusă într-o postură de activitate deosebită, înnoitoare se cere părerea mea – să fie la obiectul acestor cerințe. Chiar și acolo unde sunt doi sau trei viețuitori să se arate ce să se facă ca să se cunoască că nu este ca la o parohie ci ca la o

așezare de călugărească de rugăciune, de evlavie, de muncă, de seriozitate. Poate nu ar fi rău ca pe Eparhii să se arate ce mănăstiri și schituri – de bărbați și femei s-au redeschis. Solicitarea unor ierarhi la colaborarea cu foaia „Viața monahală” și a elitelor vieții monahale ale generației mai vechi ca și a celei noi s-ar impune.

Iertați aceste rânduri.

Cu frățească dragoste în Domnul Isus Hristos

Manastirea Neamț
29 mai 1991

Diacon I. Ivan

*

ROMÂNIA
EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A MARAMUREȘULUI ȘI
SĂTMARULUI

Doresc din tot sufletul, ca și în anul acesta, noi toți fiii lui Adam, să gustăm din plin din dumnezeiască bucurie pe care ne-a făcut-o Dumnezeu Tatăl, când

l-a trimis pe Fiul Său, Domnul nostru Iisus Hristos, să se nască pe pământ și să ne mântuiască de tot răul.

De această mare bucurie, a Nașterii Domnului, doresc să aveți parte toată viața, iar Anul Nou 2004, să vă aducă și împlinirea tuturor dorințelor bune, sufletești și trupești deopotrivă.

Mulțumesc din toată inima pentru frumoasele urări pe care mi le-ați trimis cu ocazia Sfințelor Sărbători ale Nașterii Domnului și ale Anului Nou!

Hristos S-a născut, preamăriți-L!

† JUSTINIAN
EPISCOPUL MARAMUREȘULUI ȘI SĂTMARULUI

Baia Mare
10 ianuarie 2004

11.06.95

Caransebeș

Mult stimate Părinte Olivian,

Bunul Dumnezeu m-a scos din ghearele morții și mi-a dat viață ca să mă bucur de ea.

Stau liniștit acasă și mă plimb progresiv pe stradă, așteptând să mă refac să pot face plimbări mai lungi. Atunci vă voi vizita să pot ca alături de dumneavoastră să mulțumesc lui Dumnezeu pentru ce mi-a dat.

În cazul în care vreun drum al dumneavoastră trece prin Caransebeș, vă rog să vă opriți și pe la mine. Sunt mult prea singur, deoarece toți m-au uitat și nu îmi mai deschid ușa. Așa e viața.

Vă felicit pentru cele două apariții prezentate și la televizor. La multe înainte! Aș dori să intru și eu în posesia lor precum și a „Vieții monahale”. Vă mulțumesc cu anticipație și vă asigur că ele vor constitui un balsam în singurătatea mea. Desigur că solicitarea mea o să o realizați contra ramburs.

Aștept o revedere curândă închei scrisoarea urându-vă sănătate și fericire.

Al dumneavoastră,

Col. (r) Liviu Groza

P. S. Vă rog să transmiteți urări de bine, sănătate și „La mulți ani” părintelui protopop Doru Milostean cu ocazia zile sale de naștere. Am auzit astăzi vestea la radio Timișoara.

L. G.

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI

Prea Cuvioase Părinte,

Vă transmitem alesele noastre mulțumiri pentru urările făcute cu prilejul aniversării zilei de naștere.

Vă dorim, la rândul nostru, ani mulți și fericiți, viață cu sănătate deplină și bogate împliniri în slujba la care ați fost rânduiți întru propășirea Bisericii străbune și a neamului nostru românesc.

Cu arhieresti binecuvântări,

20 aug.1996

† **Dr. Laurentiu Streza,**
Episcopul Caransebeșului

Prea Cuviosiei Sale,
Preotului Capelan Lector Univ. Dr. OCTAVIANPOP,
Capela „ Sf. Ioan Gură de Aur ”
Centrul de Reeducare Găești

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI
CABINETUL EPISCOPULUI

Prea Cuviosia Voastră,

Vă mulțumesc călduros pentru urările pe care le-ați adresat cu prilejul aniversării zilei noastre de naștere.

La rândul-mi, rog pe Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască împliniri alese, cu sănătate, pace și cât mai multe realizări întru slujirea Sfintei noastre Biserici.

Cu arhieresti binecuvantari,

15 aug. 1998

† **Laurențiu Streza**
Episcopul Caransebeșului

Prea Cuviosiei Sale,
Preot conf. Univ. Dr. Octavian Pop,
Capelanul C.R.Găești.

*

SOCIETATEA SCRITORILOR ROMÂNI

Nr. 10/27.12.1995

CĂTRE,
DI. OCTAVIAN BINDIU, Manastirea „Izvorul Miron”
-ROMÂNEȘTI-
OF. POȘTAL CURTEA

Vă amintim că sunteți - conform adeziunii semnate de dv. - membrul al SOCIETĂȚII SCRITORILOR ROMÂNIA din data de 15/08.1993 și, în conformitate cu statutul, trebuie să vă achitați cotizația de 1.000 (una mie) lei lunar. Total = 34.500 lei, cotizații + TAXĂ ÎNSCRIERE + CARNET.

Societatea noastră, în urma închiderii tuturor formalităților de constituire și punere în practică, a funcționalității, dorește să-și facă simțită prezența și activitatea și solicită membrilor, semnatari de adeziuni, sprijinul de rigoare.

Odată cu plata cotizației vi se vor înmâna și carnetele de scriitor.
Vă mulțumim.

Președinte al SSR,
Leonida Lari

Nota : Cotizația se poate achita și prin mandat poștal
(vezi adresa din antet) sau în contul nr. 41090852602139 la Banca
DACIA FELIX SA - SMB.

*

LIVIU GROZA

Str. Libertății Nr. 26
1650 CARANSEBEȘ
ROMÂNIA

Mult stimate părinte Olivian,

S-ar părea că depărtarea dintre noi să nu fie benefică. Spun aceasta nu sub presiunea unor factori externi care să mă influențeze. Mi s-a părut nefiresc să primesc o carte semnată de Dvs. în care autorul să nu-mi adreseze măcar câteva rânduri.

Nu am mai așteptat confirmarea primirii modestului colet cu cartea RESTITUIRI ISTORICE vol. 3 deoarece au survenit câteva probleme a căror amânare costă.

Anul viitor eu voi împlini vârsta de 63 de ani. Cu acest prilej câțiva oameni de bine au găsit de cuviință să scoată un caiet în care prietenii să-i scrie păreri despre acela care a fost Liviu Groza. Spun a fost deoarece boala avută m-a cam obligat să stau cuminte acasă și să mă izolez de activitățile zgomotoase care nu îmi fac bine. Scriu puțin și din cauza bolii și a oamenilor care nu sunt dispuși să sprijine actul de cultură.

Vin cu rugămintea ca în cazul în care veți crede că doriți să mă onorați, să-mi trimiteți cât mai curând posibil 2 pagini scrise la 1,1/2 cu gândurile dumneavoastră și simțămintele care le aveți pentru mine.

Mă grăbesc pentru faptul că hârtia peste scurt timp se va scumpi și în acest caz caietul și banii trebuie să ajungă repede la F. E. D. ca să intre în evidența lor ca și un contract făcut.

Pe aici s-au petrecut și petrec multe lucruri pe care în parte le prevedeam. Uleiul a apărut la suprafață.

Despre dumneavoastră aud puține lucruri deoarece îmi este limitată și sfera de activitate, dar cred că este bine.

Închei rugându-l pe Bunul Dumnezeu să vă dea sănătate și putere de muncă să arătați lumii ce puteți. Mă bucur de realizările dumneavoastră. Nu voi înceta o clipă să gândesc altfel deoarece nu vreau să apară nicio pată de umbră peste ceea ce am realizat.

În speranța că îmi veți împlini rugămintea, mă plec cu smerenie și vă mulțumesc cu sinceritate din inima mea bolnavă.

Caransebes 16.06.1996

Cu aleasă prețuire și stimă
Col.(r) Liviu Groza

*

Sfânta Mănăstire Pasărea

**Prea Cuvioase Părinte Staret,
Redactor Șef, Publicist,
Protos. Olivian Bindiu,**

Cu toată smerenia, cu sfântă și mare bucurie, am primit și primim alesele și binecuvântatele Prea Cuvioșiei Voastre publicații „Sfaturi Evanghelice”, revista „Viața Monahală”, etc. Nu găsesc cuvinte de mulțumire, mărinimia sufletului și dragoste nemărginită ce, din plin, o manifestați pentru omenire. Noi, întregul Sobor al Mănăstirii Pasărea, vă sărutăm mâna cu profundă recunoștință, cu cele mai vii și alese mulțumiri și rugăm fierbinte pe Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască depline bucurii duhovnicești cu neîntreruptă sănătate în continuă prosperitate și cu sporite puteri în nobila și bogata activitate ce o desfășurați pentru binele monahismului și al credincioșilor, prilejuindu-ne întotdeauna deosebită bucurie spirituală duhovnicească atât de necesară însetatelor noastre suflete.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu, pe Maica Domnului și Toate Puterile Cerului să Vă călăuzească viața și să vă răsplătească osteneala neprecupețită a prodigioasei activități de scriitor și publicist și a tuturor străduințelor duhovnicești.

Cu cea mai sinceră și Înaltă prețuire și Considerație, cu mii de mulțumiri și cu întregul nostru devotament,

Vă sărută mâna **Lucia Drumbrevă**,
Stareța Mănăstirii Pasărea
cu întregul Sobor

Manastirea
Pasărea
6 aprilie 1993

*

MITROPOLIA BANATULUI
ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A TIMIȘOAREI

300021 TIMIȘOARA Bd. C.D. Loga nr. 7, Tel: 0256/490287 Fax:
0256/491176

Serviciul Prezidial
Nr.3043-A/2004

Timișoara, la 10 noiembrie 2004

Prea Cuvioase Părinte,

Confirmăm cu bucurie primirea cărților care mi le-ați trimis.
Mulțumindu-Vă pentru buna colaborare, Vă felicităm pentru
aceste noi apariții editoriale.

Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască spor în continuare spre
împlinirea bunelor doriri.

Cu arhierască binecuvântare.

† **Lucian Lugojanul**
Episcop vicar

Prea Cuviosului Părinte
Octavian Pop
Centrul de Reeducare Găești
Județul Dâmbovița

MITROPOLIA BANATULUI
ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A TIMIȘOAREI

Serviciul Prezidial
Nr. 2141-A 2002

Timișoara, la 17 sept. 2002

Prea Cuvioase Părinte,

Mulțumesc pentru bunele calde urări transmise cu ocazia zilei de naștere.

La rândul meu rog pe Atotputernicul Dumnezeu să Vă aibă totdeauna în purtarea Sa de grijă dăruindu-Vă viață îndelungată, sănătate deplină și bogat rod în noua misiune ce Vi s-a încredințat.

Cu arhierescă binecuvântare,

† **Lucian Lugojanul**
EPISCOP-VICAR

Prea Cuviosului Părinte
lector univ. dr. Octavian Pop
Centrul de Reeducare Găiești
GĂIEȘTI

*

Prea Cuvioase Părinte Protosinghel Olivian,

Vă mulțumesc mult pentru amabilul gest – cărțulia frumoasă cu versuri atât de simțite și de duioase. A fost prezentată elogios în „Agenda” din 1 mai a.c. M-am Bucurat.

Cel de Sus să vă răsplătească străduințele nobile.

Cu aceeași aleasă prețuire,
Prot.Dr.V.Muntean

Lugoj
1 mai 1993

Prea Cuvioase Părinte O. Bindiu,

Am primit cu bucurie „Viața monahală” în care a apărut și un articol de-al meu. Sincere mulțumiri pentru toate.

Cel-de-Sus o să vă dăruiască noi sporiri în misiunea nobilă ce o desfășurați.

Cu toată prețuirea,

Prot.Dr. Vasile Muntean

Lugoj 4 iulie 1992

*

Mult Stimat Părinte Protosinghel Olivian,

Mi-a pricinuit o bucurie aleasă lectura a ceea ce mi-ați trimis: „Ortodoxia noastră românească”. Sincere mulțumiri și felicitări pentru frumoasa realizare!

Vă doresc din inimă noi împliniri, sănătate de la „Distinsul bunătăților” și mântuire pentru toți.

Cu aceeași prețuire,

Prot.Dr.Vasile Muntean

Lugoj 6 oct. 1992

*

P. Cuv. Părinte Protos. O. Bindiu,

Vă mulțumesc respectuos pentru cele 2 nr. din interesanta „Viața monahală”. Sincere felicitări!

Am dactilografiat 2 pagini dintr-o Conferință privind monahismul; poate să intereseze pe cineva.

Noi sporiri – de al Domnul – în tot ceea ce întreprindeți.

Cu aceeași prețuire,

Prot.Dr.Vasile Muntean

Lugoj 12 sept. 1992

Prea Cuvioase Părinte O. Bindiu,

M-am bucurat mult la primirea nr. din „Viața monahală” și a frumoasei monografii dedicate mănăstirii ce cu onoare o conduceți. Sincere felicitări pentru aceste înfăptuiri deosebite! Și alese mulțumiri!

În 9 aprilie voi ține o conferință, în aula universității timișorene, privind monahismul românesc. Poate un fragment din ea vă voi da pentru tipărire în publicația Cuv. Voastre.

Vă doresc din inimă noi sporiri în activitate, în misiunea nobilă ce o desfășurați cu sârg și folos pentru spiritualitatea străbună.

Cu toată prețuirea,

Lugoj 20 martie 1992

Prot.Dr.Vasile Muntean

*

Prea Cuvioase Părinte Protosinghel Olivian,

Mulțumim respectuos, din inimă, pentru frumoasele daruri și urări primite recent prin bunăvoința nedesmințită a Preacuvioșiei Voastre.

Cel de Sus să vă dăruiască noi sporuri în activitatea pastorală și publicistică.

Cu aleasă stimă

Lugoj 28 sept 1994

Prot.Dr. Vasile Muntean

Mult Iubite Părinte Protosinghel Olivian,

M-am bucurat primind ultimul nr. Din "Viața monahală" – foaie interesantă. Sincer felicitări! Văd că aveți personal materiale bine gândite.

Mulțam frumos și pentru ilustrate cu M-rea "Izvorul Miron" (inclusiv, pentru bunele urări).

Vă doresc din inimă noi sporiri în misiunea nobilă ce o desfășurați, spre mai binele Bisericii și Neamului.

Sărbători fericite! Întru mulți și vrednici ani!

Cu toată recunoștința,

Lugoj 27 dec.1991

Prot. Dr.Vasile Muntean

*

HAMILTON 04 II 1995

STIMATE PROTOSINGHEL OLIVIAN BINDIU!

Despre Sfânta Mănăstire „Izvorul Miron” am aflat în ziarul „Tibiscus”. Imediat am hotărât să vă trimit un mic ajutor, o sumă de 50 de dolari. De altfel eu trimit ajutoare și la alte Mănăstiri. Dar de mult timp am căutat una din Banat. Fiindcă și eu sunt bănățean. Sunt născut în comuna Uzdin. Și aicea am trăit până în vara anului 1991. De atunci am luat calea exilului. Mă aflu aicea în Canada. O țară bogată și de Dumnezeu binecuvântată. La vară sper să vin acasă în vizită. Poate că o să trec granița și să vin și în România. Dacă am timp o să vin și până la voi. N-am vizitat niciodată nicio mănăstire.

Aicea închei scrisoarea mea.

Să dea Dumnezeu să auzim numai de bine!

Multe salutări de la
Tibi Maran

Hamilton-Canada 4 feb. 1995

Adresa semnatarului scrisorii:

MĂRAN TIBI
147 CATHARINE ST. SOUTH APT. 501
HAMILTON, ONTARIO
L&M 276
CANADA

*

MULT STIMAȚI
FĂCĂTORI DE LUMINĂ CREDINCIOASĂ ÎN SUFLETELE NOASTRE,
PREA CUV. PARINTE OLIVIAN

Am primit cele trimise de D-VOASTRĂ:

- Viața Monahală (foaie religioasă)
 - Colinde și CÂNTECE DE STEA I
- și cele trimise de D-l Fr. Mihai Grozăvescu:
- VISUL MAICII DOMNULUI

Pentru care momentan VĂ MULȚUMESC FRUMOS.

Și tatăl meu, precum și cei doi bunici au fost preoți, de asemenea și încă patru unchi au fost preoți.

În excursiile pe care le-am organizat cu elevii mei am vizitat aceste SFINTE LĂCAȘURI ALE DOMNULUI, vă trimit pozele lor cu cea mai mare dragoste.

La vară când voi veni în tabără la Poieni Strâmbu, voi organiza din nou o vizită la acest SFÂNT LOCAȘ MĂNĂSTIREA „IZVORUL MIRON”ROMÂNEȘTI.

Doresc să mă abonez la publicațiile religioase editate de Mănăstirea „IZVORUL MIRON”, unde și cui pot trimite banii?

Închei MULȚUMINDU-VĂ, că pot citi o foaie religioasă.

DUMNEZEU să ne binecuvânteze spre iertarea păcatelor.

Prof. Mărgineanțu V. Mihai

DETA, 12 ianuarie 1993

PENITENCIARUL TÂRGȘOR
BIROUL MORAL-RELIGIOS

Prea Cuvioase Părinte Protosinghel Olivian Pop,

În primul rând doresc să vă mulțumesc din suflet pentru cele două cărți primite ("Misiunea preotului capelan în unitatea penitenciar" și "Grija pastorală a Bisericii față de cei din închisori"), precum și de minunata revistă care ne parvine, tot prin grija Sfinției Voastre, "Lumină și Speranță". Aproape că n-am cuvinte să vă mulțumesc. Au venit parcă asemeni unui răspuns al căutărilor, al strigătelor mele către Cel Prea Înalt, de a-mi descoperi căile și a-mi încununa de izbândă strădaniile.

Sunt preoțit de puțină vreme (de la începutul anului), direct de pe băncile facultății, sunt tânăr și, evident, la capitolul experiență pastorală sunt slab. Mai mult mi s-a încredințat spre păstorire un mediu destul de dificil. Pentru aceasta aveam absolută nevoie de o bază, de o fundație pe care pot să-mi construiesc întreaga activitate viitoare.

Aceste cărți (respectiv revistele), au fost cele care puteau să-mi lămurească nedumeririle, atât din domeniul "sufletului întemnițat", cât și al regulamentelor penitenciare, după care trebuie să lucrăm.

În special cartea "Misiunea preotului capelan în unitatea penitenciar" - poate fi considerată "Breviarul" care-mi limpezește nedumeririle mele pastorale, cât și concordanța și adaptarea activităților mele cu cele ale colegilor educatori de la Compartimentul Cultural - Reeducare.

De la noi, sincere mulțumiri, iar de la Domnul, binecuvântarea Sa divină să vă lumineze viitoarea viață cu cel puțin aceeași prolificitate de până acum, ca în felul acesta să-i îndrumați și pe cei mai tineri.

Încă odată vă mulțumim și vă rămânem veșnic îndatorați.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

11 iunie 1998

Preot Capelan
Marin Ion

*

Inalt Prea Sfinția Voastră,

Respectuos, Vă rugăm să binevoiți a ne sprijini în alegerea titularului Episcopiei de Caransebeș.

Membri Adunării Eparhiale, preoți și credincioși ai acestei reînființate episcopii, dorim sa-l avem ca ierarh pe vrednicul protosinghel Olivian Bindiu, starețul Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, cunoscut ca un bun gospodar, om de cultură, autor a peste 16 lucrări religioase și a peste 200 de articole și studii publicate în diferite reviste din țară și străinătate.

Părintele Olivian Bindiu, este născut la 22 octombrie 1956, este licențiat în teologie și în prezent urmează cursurile Facultății de drept din Brașov, fiind în al patrulea an de studii.

Cu mulțumiri!

În numele adunării eparhiale Caransebeș:

Colonel (r) Liviu Groza

Protopop Ioan Nicola

Protopop Ioan Văran

Preot Mihai Țunea

Prof. Petru Gavrilă

Prof. Cornel Olaru

Preot Luca Popovici

*Scrisoarea a fost trimisa tuturor membrilor sf. Sinod al B.O.R

10 iulie 199

*

Preot Mihai Tunea

Prea cuvioase părinte Olivian,

Am încercat de câteva ori să sun la telefon, dar nu am avut noroc... Mai ales că eu nici nu prea am de unde telefona și e tot mai scump. De o lună și mai bine cum m-am întors din Rusia, unde am apărut într-o revista cu traducerea poemului "Schiță în două ape despre și pentru istoria sufletului", cu două citate mari semnate de

Dumneata /vezi volumul meu "Necropole pentru suflet". Revista a apărut într-un tiraj de cincizeci de mii de ex. Felicitări!

De vreo trei săptămâni stau la pat, m-a prins, aproape m-a paralizat o discopatie, probabil, și o sciatică, nu mă pot dezdoi din șale și nici pași cu piciorul drept ... Doream să vin la Dumneata cu scriitorul, filozoful și editorul Ion Papuc, directorul tipografiei și editurii "CRATER" din București. La el se află în lucru ultimele mele două volume: UCENIC LA EMINESCU, adică Eminescu și Bucovina și volumul meu de piese de teatru LA CASA CU NEBUNI. Dar din prima decadă a lunii aprilie nu pot face nici o mișcare cu ele: am depus doar 150 dolari americani și 1 mil. lei românești. În februarie am fost pentru prima oară în Germania, de am povestit și despre activitatea Dumitale ca părinte duhovnic la Centrul de educație, despre Biserica construită. Nemții au fost foarte entuziasmați! Am avut și o serată de creație la Bonn ... Dar toate planurile mele s-au stopat: pe de o parte din cauza bolii, dar cel mai mult din pricina banilor, căci nu am nici în prezent nici o sursă de existență și nici spațiu locativ nu am primit până în prezent.

Părinte Olivian, mă adresez Domniei Voastre ca unui mare creștin, ca unui bun prieten și ca unui coleg de breaslă - am mare nevoie de un ajutor, că nu mai am nici o speranță să mai primesc de undeva niște bani ca să scot aceste două volume la lumină. Ele sunt trase pe calc, a rămas ca domnul Papuc să procure plăcile, care doar pentru un volum costa 8 mil. lei, hârtie și să tragă doar 500 ex. mai mult nu sper... Dacă ai putea Dumneata să ajuți o mare carte despre Eminescu, pe care n-o pot tipări Țară din 1989, vreau să pun numele Dumitale, pe ultima pagină, ca în celelalte volume ale mele ... Cât poți Dumneata, un milion, sau cel mult trei ... Măcar și cu împrumut ... Telefonează-i Dumneata domnului Papuc acasă: 321-66-79, el are și cont ori poate vii Dumneata cumva pe la București, el stă lângă stația de metrou Timpuri noi ... Acolo e și tipografia. Este un om minunat, ajută pe mulți scriitori săraci, vom putea veni cu el la o noua întâlnire la Găești, el are mașină, va aduce și din cărțile tipărite ... Mă închin de sănătate și Doamne ajută!

Cu dragoste de frate, **Mihai Prepeliță** **Bucurest 29 iulie 1998**
-scriitor-

PARLAMENTUL ROMANIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

BIROU PARLAMENTAR. **MIHAIL NICĂ** – Deputat P.E.R. Str.
Republicii nr.57, Of. poștal 1, C.P.10, Tel. 052-315161/01.633.62.61

DROBETA –TURNU SEVERIN, Jud. MEHEDINȚI

BUCUREȘTI 24 IX 1995

Părinte Olivian,

Cu puțin timp înainte de tragicul eveniment, prietenul nostru comun Ion Bunoaica dăruia fiicei mele cartea „Sfânta Scriptură – povestită”. Găesc acum răgazul și starea sufletească să vă felicit pentru osteneala publicării acestei cărți care umple un gol în biblioteca oricărui copil.

Folosesc această ocazie pentru a vă aduce la cunoștință ca un grup de prieteni din București au luat inițiativa de a constitui o fundație care să poarte numele bunului nostru prieten, atât de devreme plecat dintre noi.

Fiind convins că sunteți alături de noi, am rugămintea de a ne comunica ideile dumneavoastră pentru țelurile acestei fundații care trebuie să reflecte personalitatea celui care a fost Bunoaica Ion.

Sâmbătă, 7 octombrie, ne vor reîntâlni pentru a da o formă coerentă acestor idei și pentru a creiona statutul Fundației Bunoaica Ion în vederea înscrierii ei la Tribunal. Ne-am bucura să participați și dumneavoastră.

Cu deosebită stimă,
Nica Mihail

*

Mr. Stephen C. P. Arsenault

1665 Van Buren Avenue
St. Paul, MN 55104-1822
U.S.A.

Stăreția Mănăstirii
Izvorul Miron
Românești
COD 1870 JUD. Timiș

RE: Change of Address
15 June 1994
Dear Brothers in Christ,

For future mailings please note the following change of address:

Old Address:

St. George's College
P.O. Box 1248
Jerusalem, Israel

New Address:

1665 Van Buren Avenue
St. Paul, MN 55104-1822
U.S.A.

I am very interested in the Romanian Orthodox Church news and information from your literature. If possible, would you please send future information in English.

Thank you for your attention.

Very truly yours,

Mr. Stephen C. P. Arsenault

*

LIGA APĂRĂRII DREPTURILOR OMULUI
THE LEAGUE FOR THE DEFENCE OF HUMAN RIGHTS
LA LIGUE POUR LA DEFENCE DES DROITS DE L'HOMME
Membră a Federației Internaționale a Drepturilor Omului (FIDH) Paris

Str. Dem. I. Dobrescu 11, Cod 70119, BUCUREȘTI, ROMÂNIA,
Tel. 3137190, Tel/Fax 3156897; 3121728

Nr. 829/3 oct. 1998

Sfinției Sale, părintelui Octavian Pop

Centrul de Reeducare a Minorilor Găești, jud Dambovita

Sfinția Voastră,

Va rugăm să ne iertați pentru întârzierea cu care răspundem scrisorii dvs. din luna martie a acestui an. Din păcate, avalanșa de probleme cu care ne luptăm zi de zi ne-a împiedicat până acum să vă contactăm.

Astfel, dorim să vă comunicăm că ne-ar bucura dacă ați accepta să vă ocupați de organizarea unui grup de observatori LADO la nivelul județului Dâmbovița. Menționăm că veți fi liber în a vă alege colaboratorii. Pentru aceasta, vă rugăm să ne contactați de urgență, printr-o scrisoare, prin care să ne comunicați adresa la care vă putem trimite mai multe informații.

Cu deosebită considerație,
Av. Nicolae Ștefănescu Drăgănești,
Președintele LADO

*

Stimate Părinte Olivian,

Persistă în mintea și sufletul meu scurta convorbire cu Dvs. la Uzdin, am reținut invitația Dvs., generoasă, pentru o șezătoare la Mănăstirea pe care cu spiritul Dvs. o ocrotiți.

Mi-am permis gestul de a vă invita (pe bază de telegramă) la un simpozion "Lucian Blaga" care a avut loc la Biblioteca Județeană Timiș. Probabil că nu ați avut timp disponibil. A fost interesant, a fost frumos.

În referire la invitația Dvs. pentru o șezătoare la mănăstirea ce cu onoare o vegheați, ne-am gândit așa cum ați spus, să fie pe data de 24-25.06.1995. De "Sânziene". Vom recita versuri de sorginte religioasă, vom vorbi de mitul Sânzienelor în creația lui Mircea Eliade și a altor scriitori români. Avem nevoie de public. Ați spus că nu constituie un impediment!

Ne-am deplasa câțiva scriitori de la noi, dar și de la Societatea "Tibiscus" din Uzdin, prietenii Dvs. și ai noștri Vasile Barbu și Ionel Stoilă de la Radio Novi Sad, eventual și prof. Ghe. Lifa. De la noi ar mai veni Aurel Turcuș, Ignea Loga (poate să aducă și câteva exponate pictură, omul este un talentat pictor), Ion Stoica, Dan Gârlea de la periodicul "Matineu literar" și George Voștinaru, strănepot al lui Ioan Slavici. La nevoie va veni și actorul George Lungoci de la Teatrul Național din Timișoara pentru recitări.

Ar fi bine, în caz de acceptul Dvs. să sosim la Dvs. vineri seara, sâmbătă (24.06.) să fim la slujbă și la șezătoare apoi o vizită, a doua zi, la Casa Sorin Titel de la Margina de Făget. Poate propuneți alt program mult mai instructiv și interesant. Oamenii mei așteaptă, cu emoție acceptul Dvs. și propunerile de rigoare.

Cu respect și dragoste frățească,

Al Dvs.

Nicolae Danciu Petniceanu

Timisoara 15 mai

1995

*

Binecuvântați Prea Cuvioșia Voastră,

Vă mulțumesc pentru ceea ce întreprindeți punându-mă în curent cu tot ceea ce Vă străduiți pentru „Viața monahală”.

Vă doresc spor în activitate și în anul 1993 să puteți străbate greutățile financiare și să puteți da mereu la lumină ceea ce V-ați propus.

În iarna de aici – treburi – griji – probleme ca peste tot.

Vă adaug și eu ceva ca o încercare să-mi exprim îndatorarea cu care sunt îndatorat.

Dumnezeu să Vă ajute și să vă aibă în sfânta Sa pază.

Manastirea Neamt
27 ian. 1993,

Diacon Ioan Ivan

*

MITROPOLIA OLTENIEI
CABINETUL MITROPOLITULUI

PREA CUVIOȘIA VOASTRĂ,

Recent am primit și ultima lucrare pe care ați dat-o la lumină „De la cuvânt la faptă”.

Vă felicit cordial și cu arhierescă binecuvântare Vă adresez toate laudele.

Spor bogat la noi asemenea lucrări.

† NESTOR
MITROPOLITUL OLTENIEI

Craiova
26 august 1991

Prea Cuvioșiei Sale,
Părintelui Protos. Olivian Bindiu
Mănăstirea „Izvorul Miron”
Românești, jud. Timiș

ROMÂNIA
PATRIARHIA ROMÂNĂ

București 26 septembrie 2001
Aleea Patriarhiei, 2
Cabinetul Patriarhului

Nr.267/2001

Prea Cuvioșiei Sale,
Prea Cuviosului Protos.
OLIVIAN POP
Centrul de Reeducare minori
Sir. Dumbrăvei nr.2
0150 - GĂEȘTI
Jud. DÂMBOVIȚA

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă facem cunoscut că la Cabinetul Patriarhal s-au primit cărțile publicate de Prea Cuvioșia Voastră, pentru care Prea Fericitul Părinte TEOCTIST, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Va mulțumește, împărtășindu-Vă părinteasca binecuvântare.
Din încredințarea Prea Fericirii Sale,

CONSILIER PATRIARHAL
Pr. Nicolae Vladu

*

P. S. Sale
P. C. Protosinghel Olivian Bindiu
Mănăstirea „Izvorul Miron” Românești

Am primit cu mare bucurie publicațiile „Viața Monahală”, al cărei redactor responsabil sunteți, precum și cele două cărți „Canonizarea Sfinților în Biserica Ortodoxă” și „În Slujba Neamului și a Credinței Strămoșești”, pe care Ați avut amabilitatea și plăcerea de a mi le trimite și pe care le-am citit cu mare atenție și cu un foarte mare interes.

Aș fi deosebit de bucuros dacă P. C. Voastră nu mă va uita și la viitoarele numere ale Foi Religioase "Viața Monahală", precum și la alte apariții editoriale pe care le Veți elabora sau coordona.

Vă încredințez, P. C. Voastră, că păstrez o vie și plăcută amintire a prezenței, anul trecut, la Mănăstirea „Izvorul Miron” Românești și discuțiilor purtate atunci.

Cu deosebită și considerație,

Nicu Popescu

Redactor șef adjunct Radio România

Departamentul Informații, Publicistică, Sport

P. S.

Discutând cu Valeriu Dănescu, redactor șef adjunct, coordonatorul emisiunilor „Cuvânt și suflet”, pe care le difuzează postul nostru de radio, și constatând și domnia sa foarte bogată activitate monahicească și editorială a P. C. Voastre, ne-am gândit ca, măcar la una din emisiuni, să fiți Invitatul emisiunii.

De aceea rog pe P. C. Voastră fie să ne trimită o scrisoare (pe adresa cunoscută), fie – mai indicat – să ne contacteze telefonic la nr. : 01/6144535, 6142940, 3129244, pentru a ne explica cum se poate ajunge cel mai lesnicios, cu mijloacele de transport în comun, la mănăstire, și eventuala stabilire a datei.

*

Prea cuvioase Parinte Olivian,

HRISTOS A ÎNVIAT!

Slăvitul praznic al Sfințelor Paști să reverse în sufletele noastre dragoste, lumină și bucurie sfântă, iar Hristos cel înviat să ne dăruiască sănătate, pace și împliniri duhovnicești.

Mulțumesc pentru publicații și felicitări.

Cu binecuvântări,

† NIFON

ARHIEPISCOPUL TÂRGOVIȘTEI

Sfintele Paști 2004

PATRIARHIA ROMÂNĂ
ADMINISTRAȚIA PATRIARHALĂ
CANCELARIA SFÂNTULUI SINOD
Nr° 2700/1993

PREA CUVIOASE PĂRINTE OLIVIAN,

Mulțumesc pentru gândurile bune transmise cu ocazia Sfintei Învieri a Domnului nostru Isus Hristos precum și pentru lucrarea în versuri „Pe ultimul drum”.

Dumnezeu să vă răsplătească strădaniile și să vă întărească în cele duhovnicești pentru slujirea Sfintei noastre Biserici Ortodoxe.

Bucuresti 3 mai 1993

EPISCOP
† NIFON PLOIEȘTEANUL
VICAR PATRIARHAL

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
ADMINISTRATIA PATRIARHALĂ
CANCELARIA SFÂNTULUI SINOD

4 ianuarie 1993

P.C.SALE
P.C. Protosinghel OLIVIAN BINDIU
Redacția "VIAȚA MONAHALĂ"
1865-Curtea, județul Timiș
Mănăstirea „Izvorul Miron”

PREA CUVIOASE PĂRINTE,

Primesc cu bucurie publicația religioasă "Viața Monahală" prin strădaniile ce le depuneți, vă numărați printre cei ce scot lumină monahismului ortodox de sub obroc. Faceți o lucrare vrednică de

pomenire căci slovele pe care le adunați în pagină sunt, fără îndoială, de mult folos monahilor, credincioșilor și clericilor noștri.

Să vă ajute Dumnezeu în lucrarea ce o desfășurați!
Cu arhieresti binecuvântări,

Bucuresti 4 ianuarie 1993

EPISCOP
† NIFON PLOIEȘTEANUL
Vicar Patriarhal

*

Mănăstirea "Izvorul Miron"
Românești, com. Tomești
Of. Curtea, cod 1865 Timiș, ROMÂNIA

Cher en Christ
Monsieur Zucchini,

Je vous remercie de votre très aimable lettre et de votre paquet avec des livres que j'ai reçu aussi.

A mon tour, je vous envoie les livres demandés, mais seulement un exemplaire de chacun, car je n'en ai plus. Je suis sûr qu'en Italie vous aurez des conditions pour faire copier ces livres en quelques exemplaires que vous désiriez. De notre part, vous en avez toute la liberté.

Si vous avez l'occasion et la possibilité de nous rendre visite nous sommes heureux d'être vos hôtes. Vous vous pouvez considérer notre invité.

En attendant de vos nouvelles avec des sentiments d'estime et d'amitié

Père Olivian Bindiu

*

Manastirea „Izvorul Miron”
Românești
Of. Post. Curtea, cod. 1865
Jud. TIMIS, ROMANIA

Românești, le 4 oct. 1994

Mon cher Père Cassien,

Grand merci pour tout ce que vous faites pour nous et pour l'orthodoxie. Les mêmes remerciements pour ce que vous m'avez publié et envoyé.

Je vous envoyé encore trois ouvrages pour votre publication. Vous avez toute la liberté de changer ce que ne convient pas au point de vue linguistique du technique. Pardonnez, s'il vous plaît, les fautes. Nos moyens assez primitifs.

Si vous avez la possibilité de publier un recueil avec mes pensées sur les sacrements, ce la me ferait un grand plaisir.

Recevez toute ma reconnaissance et mes vœux

Père Olivian Bindiou

*

Românești, Le 5 Mai 1993

Mănăstirea „Izvorul Miron”
Sat. Românești, com. Curtea
1865, jud. TIMIȘ

Mon cher en Christ, Père Cassien,

J'ai reçu, moi susse, avec joie votre lettre et les bulletins. Grand merci !

La nouvelle de votre possible visite nous a beaucoup réjouit. Vous serez le bienvenu chez nous !

Ici, personne ne vous obligera pas à faire ce que vous n'avez pas le droit de faire.

Vous êtes notre ami et frère dans le Christ et, comme invite, c'est à vous de choisir les différences de comportement religieux ne posent aucun problème chez nous.

S'il est possible, je vous prie de nous annoncer la date approximative de votre arrivée. Vous avez raison, notre monastère se trouve à 200 km de la frontière de Hongrie.

Je vous envoie un petit article (mes pensées sur le rôle éducatif de l'église); si vous le trouvez digne d'être publié dans „Orthodoxie”, je vous demeurerai bien obligé. De même, s'il y a des fautes de langue, je vous laisse toute la liberté de les corriger.

Dans l'amour de Christ,
Et a bientôt

Pére Olivian Bindiu

*

(Înalt) Prea Sfințite Părinte¹

Au trecut șase luni de zile de când prin vrerea lui Dumnezeu Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și Colegiul Național Bisericesc, la data de 13 iulie 1994 a ales în scaunul reactivatei episcopii a Caransebeșului pe Prea Sfinția Sa Episcopul Emilian Birdaș.

Consider și pe drept cuvânt că această alegere a fost o restaurație morală pentru acest vrednic episcop care și-a făcut pe deplin datoria în Episcopia de Alba Iulia, de unde în 1990 a trebuit să se retragă (din motive încă neelucidate) fiind numit ca arhieru vicar la Episcopia Aradului. Acest lucru pe mine m-a mișcat profund deși prea puțin l-am cunoscut pe Prea Sfinția Sa Emilian, înainte de decembrie 1989, fapt ce a făcut să se lege o strânsă prietenie între mine și Prea Sfinția Sa, știind foarte bine că este creștinește ca un om la necaz să fie cercetat. Sigur că am avut multe de învățat de la un asemenea om cu o vastă și bogată experiență în domeniul vieții monahale. L-am vizitat la Arad, l-am invitat la Românești, am slujit împreună, dar de fiecare

¹ Scrisoarea a fost trimisă tuturor ierarhilor din țară, membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

dată am căutat să-l consolez și prin cuvântul meu de “bun venit” adresat la primirea Prea Sfinției Sale în obștea mănăstirii am căutat să scot în evidență personalitatea Episcopului Emilian, și că actul destituirii Prea Sfinției Sale din scaunul de la Alba-Iulia a fost un act de nedreptate.

După reactivarea Episcopiei Caransebeșului, foarte mulți oameni s-au gândit și la umila mea persoană că ar fi bine, să candidez la scaunul episcopal de Caransebeș (sigur că acest lucru a creat și multe discuții). În acest sens, am fost vizitat de foarte mulți clerici, credincioși, insistând să accept propunerea lor, deși încă de pe atunci mă gândeam că unii dintre cei ce mă cercetau urmăreau niște scopuri personale. Ca orice tânăr am fost încântat de cele propuse. Niciodată nu mi-am dorit o funcție, un post, sau să-mi creez merite pe o muncă nedreaptă ci dimpotrivă, am căutat să-mi fac pe deplin datoria la locul unde am fost pus și meritele să mi le creez prin munca mea cinstită. De multe ori știu că am greșit față de cei care conduc destinele Bisericii noastre prin felul meu de a fi (o fire nu prea comunicativă) lucru ce poate a deranjat pe unii sau pe alții. Legat de Caransebeș, ar fi fost de datoria mea să iau legătura cu ierarhul locului, lucru pe care însă nu l-am făcut.

Au apărut foarte multe articole în presă pro și contra. S-a văzut că toată această campanie de presă a fost dirijată de anumite forțe ostile Bisericii, care în același timp căutau să denigreze atât persoana mea cât și persoana Înalt Prea Sfinției Sale Nicolae și a Prea Sfinției Sale Emilian. S-a făcut caz într-unul din cotidienele centrale că eu aș, fi cel care am dorit să închin mănăstirea greco-catolicilor și să cer un post de episcop auxiliar. Mă întreb și eu, și oamenii de bună credință s-au întreat și ei cum putea fi posibil un asemenea lucru, când instituția în sine nu aparține lui Olivian ci Bisericii Ortodoxe. Câtă naivitate și câtă lipsă de bun simț și de omenie din partea celui care a comandat acest articol denigrator la adresa mea și de ce nu a întregii Biserici Ortodoxe. Vă mărturisesc că întotdeauna am căutat și caut să slujesc biserica neamului meu fără vreun interes sau scopuri personale și dacă va fi nevoie chiar cu prețul vieții voi apăra interesele ei.

Ceea ce a deranjat și deranjează Biserica Greco-Catolică (și mai ales pe Episcopul Ioan Ploscaru) este cartea “Ortodoxia românească” pe care am tipărit-o fi care dezvăluie atrocitățile comise de Biserica

Catolică în Ardeal. Indiferent de ce se spune și de ce se zice și de ce se va întâmpla pe viitor cu mine (fiind conștient că încă se lucrează la aruncarea cu noroi în persoana și activitatea mea) eu voi rămâne același care a fost întotdeauna ardelean, român și ortodox și de ce nu martir la Românești. În ce privește relația mea cu Prea Sfințitul Părinte Episcop Emilian, rămâne aceeași, oferindu-i oricât sprijin, dragoste și ajutor. Am căutat ca la instalarea Prea Sfinției Sale, să nu se creeze stări neplăcute și tensionate, mai ales că eram unul dintre cei ce candidam pentru scaunul episcopal, însă oamenii de bună credință au înțeles că Vreerea lui Dumnezeu a fost să fie așa și nu a oamenilor care poate doreau altceva la vremea aceea dar totul s-a terminat cu bine.

Legat de apartenența mea la P.U.N.R. pot să afirm că speculațiile făcute în presă sunt niște minciuni sfruntate și fabricate tot de oameni care vor să arunce cu noroi într-un slujitor al Bisericii Ortodoxe. (Neam din neamul meu nu a fost membru de partid și nici eu nu pot să fiu altfel.) Oricum la vremea respectivă cazul a fost elucidat de însuși președintele filialei P.U.N.R. Timiș, dând o dezmințire.

Gândindu-mă că a sosit timpul să se facă lumină în cele petrecute în cursul anului trecut, am găsit de cuviință să vă scriu aceste rânduri pornite dintr-o inimă plină de căință, dar în același timp și îndurerată, cerându-vă iertare pentru toate greșelile pe care ca om le-am putut face atât față de Prea Sfinția Voastră cât și față de Prea Sfinția Sa Episcopul Emilian.

Cum spuneam, mulți dintre cei care m-au sfătuit nu mi-au dorit binele și, poate prin cele întâmplate au vrut să mă pună sub tăcere și să mă compromită. Promit să-mi fac datoria, să slujesc cu cinste și demnitate cauza Bisericii Ortodoxe Române și dacă biserica va avea nevoie de mine oricând sunt gata (ca soldatul în armată) să răspund chemării ei. Din experiența tristă cu Caransebeșul, am tras multe învățăminte folositoare pentru viață și viitor, punând bazele liniștei depline.

Rămân al (Înalt) Prea Sfinției Voastre supus fiu duhovnicesc

6 februarie 1995

Protosinghel Olivian Bindiu

*

Prea Sfințite Părinte Episcop Emilian,

Așa cum Prea Sfinția Voastră V-ați bucurat de scrisoarea trimisă tuturor ierarhilor Bisericii Ortodoxe Române și eu m-am bucurat în același timp de mesajul Prea Sfinției Voastre. Trebuie să știți un singur lucru că legat de cele scrise prin acea “epistolă” eu am aplicat într-adevăr principiul creștin de omenie și respect și supunere față de Prea Sfinția Voastră deci, nu are nicio legătură cu trădarea lui Iuda și nici cu lepădarea lui Petru, pentru că în contextul respectiv are un alt înțeles. Am rămas surprins văzând că mai nou se practică trimiterea unor copii după scrisori, deoarece scrisoarea avea același conținut. Nu știu cât de “deștept” sunt și cât de apreciată a fost scrisoarea mea dar știu un singur lucru că trebuie să Vă port respect și să Vă stimez pentru munca depusă în cei 22 de ani de arhierie dar și pentru suferința prin care ați trecut fiind, din păcate singurul ierarh care a suferit după decembrie 1989.

Scrisorile pe care le primiți de apreciere sau anonime nu sunt altceva decât încercări de dezbinare din partea unor clerici care și înainte de 1989 și după s-au ocupat de acestea.

Mă bucur că ați luat hotărârea de a nu răspunde unor asemenea provocări și că nu veți da curs acestor dezbinări.

Vă mărturisesc din nou că atât eu cât și părintele protopop Doru Milostean de la Făget vă suntem și rămânem aceiași prieteni și cred că nu ar trebui să vă feriți de ei cum declara acel “Voicu” ci să vă feriți de cei care sapă la temelia Bisericii Ortodoxe Române și care s-au dovedit a fi recalcitranți și cu Înalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Nicolae și cu umila mea persoană și acum și cu Prea Sfinția Voastră. Noi niciodată nu ne-am gândit la adunat semnături de la preoți împotriva cuiva, așa după cum alții au făcut-o chiar și la alegeri (păr. Iancu actualul protopop de Timișoara).

Ați afirmat în scrisoarea din 23 februarie a.c. că unii din intriganți mă cercetează, cine Va informat este într-adevăr un intrigant. Singurul care m-a cercetat și din când în când mă cercetează, nu este niciun secret, este cunoscutul istoric și ofițer de mare prestigiu al Armatei Romane Col. (r.) Liviu Groza cu care colaborez în scrierea unor articole pe teme istorice. Este regretabil că Prea Sfinția Voastră ați aplecat urechea și v-ați dispensat de el căci putea să Vă fie de mare

ajutor, însă niciodată nu va fi prea târziu, Prea Sfințite Părinte fiți încredințat de dragostea și respectul nostru iar în ce mă privește promit că Întotdeauna să vă fiu alături și la bine și la rău, dar nu aș dori să sufăr pe nedrept din cauza acelor care au de plătit anumite polițe din trecut.

Rămân al Prea Sfinției Voastre supus și devotat ascultător.

Românești la 6 martie 1995

Protosinghel Olivian Bindiu

*

Românești, 10. 02. 1994

Cher Père Cassien,

Grand merci pour tout ce que vous m'avez envoyé. Je vous félicite pour vos efforts fructueux au service de l'orthodoxie.

Demême, recevez toute ma gratitude pour la publication de mes articles qui posent beaucoup de problèmes de la langue. Vous avez eu à travailler pour les mettre en français.

Je vous envoyé de nouveau deux articles avec des sujets similaires: les sacrements de la pénitence et de la communion.

En ce qui concerne votre publication Orthodoxie, qui nous torche beaucoup, je me permet vous informer que notre monastère n possède pas les numéros 1, 3, 5, 9 - 29, 31, 43, 47, 49, et 53 et de vouprier de nous les envoyer, s'il est possible. Il nous manquent aussi les volumes suivantes:

- Saint Ephren le Syrien: Discurs exégétiques
- Idem Oeuvres choisies

et les vies des saints:

Saint Jean de Misericorieux
Saint Nicolas le Taumaturge

Saint Eugénie d'Alexandrie

Je vous en remercie d'avance
Românești, Le 4 oct. 1994

Père Olivian Bindiu

*

MANASTIREA „IZVORUL MIRON”
SAT. ROMÂNEȘTI, JUD. TIMIȘ
OF. POST. CURTEA
1865 ROMÂNIA

ROMÂNEȘTI, le 11 avril 1995

Cher Père Cassien

Je vous remercie de tout cœur pour tout ce que vous faites pour mon humble personne, en publiant mes modestes articles dans la revue que vous éditez.

Je vois que vous vous donnez de la peine pour maintenir allumée la chandelle de la vraie orthodoxie. Soit que Dieu vous tient sain et vous fortifie pour Sa Gloire.

Votre revue à une tenue théologique irréprochable et elle est très bien conçue.

J'ai reçu les livres des Vies des Saints et les autres livres. Je vous en remercie beaucoup.

Tout comme je vous ai déjà écrit, les numéros suivants me manquent de la collection de votre revue: 31, 44, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29. Comment peut-on les procurer ? Aimez-moi, s'il vous plait et s'il est possible, de les avoir dans ma bibliothèque ! J'y tiens beaucoup.

S'il n'était pas trop, je désirerais de recevoir de vous aussi quelques calendriers pour les derniers ans et pour l'année 1995, qui contiennent, je crois des choses intéressantes.

Nous vous attendons en Roumanie et, s'il est possible, moi aussi, j'attends une invitation de votre part (en Roumanie, c'est une

condition obligatoire d'avoir une invitation pour obtenir les documents de voyage en Occident) pour visiter, en France, votre monastère.

Je vous envoie encore deux articles en vous priant de me les publier. Est-ce que vous avez reçu mon article sur le sacerdoce ? Est-ce qu'il ne convient pas ? Je vous prie de m'en informer.

Recevez tous mes vœux à l'occasion des Fêtes de Pâques

Avec affection

Votre frère en Christ OLIVIAN BINDIU
prieur de la monastère „Izvorul Miron” Roumanie

*

Mănăstirea „Izvorul Miron”
Românești, com Tomești
Of. Post. Curtea, cod 1865
Jud. TIMIȘ, R O M Â N I A

Le 23 Juin 1993

Mon cher Père Cassien,

Je vous remercie de tout cœur pour votre lettre et pour la publication de mon article dans votre bulletin.

Je vous envoie deux articles nouveaux sur les mystères sacrés. Vous pouvez faire tous les changements nécessaires pour qu'ils soient publiables dans votre revue. Le français est pour nous une langue étrangère et c'est un peu difficile en s'exprimer correctement. Grand merci d'avance !

Vous êtes toujours attendu chez nous. Si vous annoncez votre arrivée il sera d'autant mieux.

Dans l'amour du Christ
Père Olivian Bindiu

Le 25 III 1993

Mănăstirea „Izvorul Miron”, Românești
Comuna CURTEA,
jud. Timiș, cod 1865
ROMÂNIA

Mon cher Père Cassien,

J'ai reçu Votre lettre et Vos publications, dont je Vous remercie beaucoup.

Je peux maintenant Vous annoncer qu'on a traduit déjà en roumain d' „Orthodoxie”, nr.45/Juin 1992 le fragment Devenir un saint de l'ouvre de Virgil Gheorghiu intitulée Pourquoi n'a-t-on nommé Virgil? l'auteur est d'origine roumaine et le texte est, comme toutes les pages de votre publication, très impressionnant, intéressant et éducatif. Vous nous avez envoyé les numéros 42, 45, 46, et 48/1992 d' „Orthodoxie”. Recevez toute mon admiration et grandes félicitations pour le contenu très riche et intéressant de la revue. Dans quelques mois J'ai l'intention de Vous envoyer quelques uns de mes articles; on va les traduire en français.

Envoie-nous, s'il vous plait, le numéro ou il y aura l'article sur les reliques nouvellement découverts à Néants. Il nous intéresse beaucoup

C'est moi de faire ma présentation:

Je suis roumain et j'ai 36 ans. J'ai commencé la vie monacale depuis 16 ans à Neamt. J'ai fait toutes mes études théologiques (école secondaire et Université) en Roumanie.

Maintenant, j'étudie le droit (les sciences juridiques) à l'Université d'une ville proche. Jusqu' à ce moment, j'ai publié huit volumes de prêches et d'essais théologiques orthodoxes et 120 d'articles religieux. Tous ces ouvrages sont malheureusement, publiés, seulement en roumain.

Je Vous invite chaleureusement nous rendre visite. Toujours Vous serez, bienvenu.

A ce moment c'est la seule possibilité de nous rencontrer. Dans les circonstances politiques actuelles, les roumains ne peuvent pas visiter l'ouest de l'Europe sans une invitation spéciale, nominalisée.

Nous Vous attendons avec des sentiments fraternels

Dans l'amour du Christ
Père Olivian Bindiu

*

Către Societatea Culturală Turistică
GINTA LATINĂ – IAȘI
România

Domnule Președinte

Am primit cu multă bucurie scrisoarea dumneavoastră și am fost foarte încântat că oamenii de înaltă trăire creștinească dar și românească, apreciază munca, opera și personalitatea umilei mele persoane.

După cum constat și activitatea dumneavoastră și a societății pe care o reprezentați are același scop și aceeași linie ca și activitatea noastră la Românești – promovarea culturii naționale românești și păstrarea credinței creștine pe aceste meleaguri greu încercate ale scumpei noastre țări România.

Mă simt oarecum nevrednic de marea cinste ce mi-o puteți face onorându-mă ca fiind cel de-al 18-lea membru al societății dumneavoastră ce are un mare rol în viața și activitatea poporului român.

Sunt întru totul de acord cu propunerea dumneavoastră, mă alătur gândurilor și simțămintelor dumneavoastră și voi căuta din răspuțeri să contribuie cu modestele mele puteri la extinderea spiritului latinității poporului român.

În ceea ce privește invitația făcută de a participa la manifestările consacrate împlinirii a 106 ani de la trecerea în nemurire a simbolului spiritualității românești Mihai Eminescu la inițiativa muzeului de

Literatură Română – Casa Pogor – Iași răspund favorabil invitației făcute și în ziua de 7 iunie 1995 voi fi prezent la ora 10 în holul Hotelului Unirea.

Cu mulțumiri,

26 mai 1995

Al dumneavoastră
Protosinghel Olivian Bindiu

*

Mănăstirea „Izvorul Miron”
Românești, com Tomești
Of. Post. CURTEA

Mon cher Père Cassien,

Grand merci pou votre réponse, pour les bulletins envoyés et pour la publication de mes textes. Vous vous donnez beaucoup de pin en vue de servir la cause du développement de l'orthodoxie dans le monde. C'est une très noble mission dont la source ne peut pas être que la véritable croyance. Dieu vous en récompense !

Pour le moment, je ne possède pas les informations que vous m'avez demandées. Je dois m'y intéresser et si j'ai toutes les donné je vous annoncerai.

Je continue, comme vous avez vu, mes textes sur les sacrements Je vous en envoyé encore deux.

Recevez tous nos vœux

Dans l'amour de Christ,
Olivian Bindiu

PATRIARHIA ROMÂNĂ
MITROPOLIA ARDEALULUI
Arhiepiscopia Ortodoxă Română Alba Iulia
Str. Mihai Viteazul nr. 16; 510.010 - Alba Iulia(ro)
Tel.0258-811.690; Fax.0258-812.797
Email: Epalba@yahoo.com

Nr.107-c/30 dec.2004

Mult Distinse Părinte Conferențiar univ. dr.Olivian Pop,

Înalt prea Sfințitul Părinte †Andrei Andreicuț, Arhiepiscopul de Alba Iulia și Mureș, își exprimă gratitudinea pentru gesturile dumneavoastră mărinimoase, manifestate în repetate rânduri, de a-i expedia volumele ce constituie expresia concretă a muncii dumneavoastră științifice și de popularizare a adevărilor mântuitoare.

A primit constant cărțile expediate de dumneavoastră și a lecturat o parte din lucrările oferite în dar. Apreciază râvna dumneavoastră misionară manifestată atât prin activitatea didactico-științifică cât și prin cea pastorală.

Numai un suflet nobil poate să investească eforturi atât de mari și constante pentru recuperarea pentru Hristos a celor care au apucat pe cărările malefice ale devianței.

Noul An 2005 să fie unul binecuvântat, cu rod sporit și cu împliniri deosebite pentru dumneavoastră și pentru cei care beneficiază de binecuvântata dumneavoastră activitate.

Din încredințarea Î.P.S. Sale,

Pr. dr. Teofil Tia
Secretar eparhial

*

Prea cuvioase părinte Olivian Bindiu,

Vă mulțumesc din inimă pentru importanta lucrare a prof. Ioan N. Floca „Canoanele Bisericii Ortodoxe” care dezvăluie specificul acestei Biserici, precum și pentru volumul Dumneavoastră „Pe ultimul drum”, însumând, cu alese expresii lirice, gânduri despre viață și moarte.

Vă exprim, de asemenea, gratitudinea mea pentru Diploma pe care ați avut generozitatea să mi-o trimiteți. Din epoca atât de sumbră care mi-a fost dat să o străbat, viitorul va distinge fără părtinire virtuțile celor ce au avut tăria să urmeze drumul străvechi al respectului de sine.

Vă rog, totodată, să transmiteți călugărilor mănăstirii „Izvorul Miron” pioasele mele gânduri pentru viața lor precum și a Dumneavoastră – închinată Celui de Sus, în vechea tradiție a poporului nostru.

Munchen 22 oct.1993

Cu înaltă stimă,
Dr. Pavel Chihaia

*

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A ORADIEI,
BIHORULUI ȘI SĂLAJULUI

410017 Oradea, BIHOR, Str. Episcop Roman Ciorogariu Nr.3,

Tel: 0040-259-433487, Fax: 0040-259-211178

BCR Oradea - Cont RO60 RNCB 1500 0000 0141 0001

10. 11.2004

Prea Cuviosiei Sale,
Prea Cuviosului Parinte Conf. Univ. Dr.
Octavian Pop,
Capelanul C. R. Găești

Prea Cuviosia Voastră,

Vă mulțumim în mod deosebit pentru cărțile: „De la cuvânt la faptă”,

“Lucrarea Duhului Sfânt în Vechiul Testament” și “Jurisdicția în Dreptul bisericesc”, pe care ni le-ați trimis.

Osteneala de a plămădi o carte nu este deloc ușoară, însă și satisfacțiile ulterioare sunt pe măsură. Preocuparea permanentă și constantă pe care o aveți pentru teologie și cultură V-au așezat numele între teologii și slujitorii Bisericii deja consacrați.

Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască sănătate, putere de munca și zile îndelungate, pentru a putea tipări cât mai multe cărți, precum și pentru a putea conduce cu înțelepciune turma cuvântătoare încredințată de Dumnezeu spre păstorire, pe calea anevoioasă către împărăția cerurilor.

Cu îmbrățișare sfântă în Hristos, Domnul nostru,

† **Petroniu Sălăjanul**

Arhiereu Vicar al Oradiei, Bihorului și Sălajului

*

EPISCOPIA ORTODOXA ROMANA A ORADIEI,
BIHORULUI SI SALAJULUI

410017 Oradea, BIHOR, Str. Episcop Roman Ciorogariu Nr.3
Tel./Fax. 0040-259-433487 - BCR Oradea - Cont 2511.1-141.1/ROL

30. 11.2003

Prea Cuviosia Voastră,

Vă mulțumim în mod deosebit pentru urările pe care ni le-ați adresat cu prilejul zilei noastre de naștere.

Îl rugăm pe Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască sănătate, putere de muncă și zile îndelungate, pentru a putea conduce cu înțelepciune și pricepere turma cuvântătoare încredințată de Dumnezeu spre păstorire, pe calea anevoioasă către împărăția cerurilor.

Cu îmbrățișare sfântă în Hristos, Domnul nostru,

† **Petroniu Sălăjanul**
Arhiereu Vicar al Oradiei, Bihorului și Sălajului

Prea Cuviosiei Sale,
Prea Cuviosului Părinte Conf. Univ. Dr.
Octavian Pop,
Capelanul C. R. Găești

*

P.C. Părinte Stareț Olivian,

Mulțumindu-vă pentru bunăvoința cu care îmi trimiteți câte un exemplar din excelenta revistă „Viața monahală”, pun și eu alăturat un articol pe care sper să-l publicați în amintita revistă.

Dumnezeu să vă binecuvânteze strădaniile cu satisfacții pe măsură.

Rugați-vă și pentru mine și familia mea, respectiv preoteasa Dorina și fetița Oana.

Vă îmbrățișează cu frățească în Hristos dragoste,

Preot Dr. D. Pogan

Petroșani, 2 aprilie 1995

*

METROPOLITAN CHURCH
Of Bessarabia and the
Exarchate of Lands
Nr. 198/22.10.2001

MITROPOLIA BASARABIEI
și Exarhatul Plaiurilor
Cabinetul Mitropolitului

Prea Cuvioase Părinte,

Vă mulțumim pentru frumoasele cuvinte de felicitare pe care ni le-ați adresat cu ocazia aniversării zilei de naștere.

La rândul nostru, îl rugăm pe Bunul Dumnezeu să vă dăruiască sănătate deplină și alte numeroase roade în activitatea cotidiană.

Cu dragoste în Hristos Domnul,

† **PETRU**
Arhiepiscop al Chișinăului
Mitropolit al Basarabiei și
Exarh al Plaiurilor

*

ÎNVIERE

Bob de grâu ce lupți cu bezna în abisuri de mormânt
Știi, tu, ca la primăvară vei învia pe pământ
Într-un spic mănos de aur, unduindu-te în vânt?

Tu, omidă ce-n gogoasă ca într-un mormânt cobori
Știi tu că la primăvară coaja ta se sparge-n zori
Și vei deveni un fluture, zbenguind din flori în flori?

Puiule, care-n găoace ca-ntr-un mormânt ești cuprins
Știi că coaja se va sparge și-ntr-o lume ca de vis
Își vei revedea părinții, din care tu te-ai desprins?

Nu auzi cuvântul biblic garantabil, muștrător
Dacă iarba o îmbracă astfel domnul Creator
Cu mult mai vărtos pe oameni, puțin credincioșilor.

.....

Iată, pentru ce, sub soare, cel mai frumos imn dat mie
Este învierea noastră, peste morminte făclie!

**Preot Poneava Teodor
Arad**

Onorată Redacție,

Vă trimit aceste poezii în scopul accesibilității publicării în revista
Dvs. cu următoarele precizări:

- a) sunt preot;
- b) nu sunt novice într-ale condeiului, am mai publicat și în
reviste non ecleziastice;
- c) deși bătutul la mașina de scris este defectuos, cred că poeziile
au miez.

Nu solicit nicio remunerație pecuniară pt. publicarea lor dar rog
Onorata Redacție să-mi trimită un exemplar cu contribuția mea.

Cu doriri de bine,

**Preot Poneava Teodor
Arad**

*

Cinstite și osârdnice Părinte Olivian,

Am primit foaia monahală pe trimestrul respectiv și implicit
urarea „Hristos a înviat” la care răspund „Adevărat a înviat și alese
mulțumiri și pentru trimiterea către mine dar mai cu seamă pentru
conținutul bine selectat.

Pentru trimestrul ce vine, când va fi sărbătorit Sf. Ilie Tesviteanul,
patron și al mănăstirii pe care o conduci, îți trimit spre publicare o

poezie religioasă închinată acestui sfânt, prooroc din V. Testament trăitor în feciorie, apoi și Sf. Ioan Botezătorul și Maria, sora lui Moise și Sf. Fecioară Maria.

De asemenea îți trimit tot spre publicare, dar un singur număr (cu literă mai mică) un articol „Monahismul românesc de-a lungul veacurilor”, l-am făcut anul trecut pentru cineva care s-a dus la un congres în Statele Unite și mi-a cerut să tratez cât mai istoric posibil această temă. Ceea ce am și făcut. Este și cel mai scurt și cel mai competent (zic eu) despre monahismul românesc. Dacă ar fi să dezvolt tot ceea ce este condensat aici, ar ieși două volume. Dar nu-i nevoie, că nu mai are cine să le citească.

Prin iunie mă vor duce la Timișoara pentru câteva zile. Mă voi interesa cum să ajung lesne la obștea frăției tale.

Cu deosebite considerațiuni
București 23 mai 1993

Arhim. Iosef Popa

*

PREA CUVIOASE PĂRINTE OLIVIAN,

Mă bucur că după o perioadă destul de lungă în care nu prea am știut unul de altul, se reface o legătură pe care eu am considerat-o fericită pentru amândoi.

În câteva cuvinte vă spun ce s-a întâmplat cu mine după ce ne-am despărțit. Destul de repede am fost hirotonit și apoi am lucrat aproape doi ani ca secretar de unde am demisionat și am mers la parohie. Am o fetiță de 10 ani, am reușit să ne facem o casă în Fălticeni. Am absolvit studiile aprofundate și acum la doctorat. Aceasta este în linii mari activitatea mea desigur presărată cu o mulțime de necazuri și probleme care te îmbătrânesc înainte de vreme. Acum trecem printr-o perioada destul de dificilă din multe puncte de vedere dar sperăm să trecem peste toate greutățile.

Nădăjduiesc ca Sfinția Voastră sunteți sănătos și Vă bucurați de multele realizări pe care în mod sigur le-ați dobândit cu multe piedici, căci așa se obișnuiește la noi, cum vrei să faci ceva ești lovit în cap.

Mă bucur că mi-ați oferit și mie posibilitatea de a publica la una din revistele Sfinției Voastre și mai ales de a publica acea scurtă broșură despre „Suflet și Bioetică” pe care sper să o trimit curând după sărbători.

Sper că articolele mele vor fi destul de bune pentru revista pe care o editați. Dacă veți considera că nu sunt destul de bune pentru publicare eu Vă Voi înțelege și sper ca legătura noastră de prietenie abia reînfripată să continue fără nicio obligație și supărare.

Fiind în perioada sărbătorilor Vă doresc ca Nașterea Domnului să Vă aducă doar lumină și bucurie iar pacea vestită de îngeri să se sălășluiască în sufletul Sfinției Voastre,

„LA MULȚI ANI”

Falticeni 28 dec.1995

**Cu dragoste Preot Adrian
Dulgheru**

*

28.03.1994
Bruxelles

Iubite Părinte Olivian,

Cu două zile, în urmă, am primit darul Prea Cuvioșiei tale, și anume, „Viața monahală” nr. 4 - 6/1994 și cele două lucrări, „Canonizarea Sfinților în Biserica Ortodoxă” și „În slujba neamului și a credinței strămoșești”, pentru care îți mulțumesc, iar Cel de Sus să te răsplătească.

Mă bucur că nu dai pace condeifului și dai tiparului noi lucrări de folosință neamului nostru drept xxx creștin ortodox.

Mulțumiri pentru inserarea articolului meu în nr. 4 - 6/94 al „Vieții monahale”. Sper că ai primit și cele două articole ale mele, expediate pe 31 dec. 1993, și anume, „Din învățăturile Sfântului Nectarie despre viețuirea monahicească” și „Una din minusurile Sfân-

tului și Marelui Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir”, cu rugămintea de-a le insera în numerele următoare ale „Vieții monahale”.

Ți-am trimis cam de vre-o lună și mai bine, ultimul număr al revistei mele, „Mărturie ortodoxă”, dar nu pomenești nimic. Poate n-ai primit-o. Mai am cazuri asemănătoare, de neprimire a revistei. Dar, în curând, îți voi mai trimite un alt exemplar al nr. 17 al „Mărturiei ortodoxe” (1993).

Bunul Dumnezeu să te ajute, iubite părinte Olivian, în tot ce întreprinzi.

Cu aleasă iubire în Domnul nostru Iisus Hristos,

Bruxelles 28 martie 1994

Pr. Dr. Ioan V. Dură

P.S. Văd că la p. 28 din lucrarea „În slujba neamului și a credinței strămoșești”, m-ați citat și m-am bucurat. Am observat însă că a fost redat puțin greșit textul meu, spre sfârșitul acestuia: „văluitoii”? și „să iese”? Firește, oricine își poate da seama că e o greșeală de tipar. Bine faci că aduci la cunoștința tuturor aprecierile ce ți-au fost aduse. Poate vor mai ține seama de ele și ierarhii noștri. Să dea Domnul! M-aș bucura primul.

I. Dura

*

Întru Hristos Iisus iubite frate Olivian,

Mulțumesc pentru toate cele trimise prin dl. Iosif Anghel! Vă asigur că toate au ajuns cu bine și le-am primit cu recunoștință.

Dumnezeu să vă dea sănătate și mult spor în activitatea duhovnicească!

Al frăției Voastre,

Freiburg-Germania 4 oct.1994

Pr. Gabriel Cernăuțeanu

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Mulțumesc mult pentru bunăvoința de a-mi trimite interesanta lucrare dedicată Sfinților români.

Cât despre modesta mea activitate, joi voi susține o conferință (Tineretul – aspecte educațional - xxx) în aula magna a Universității de Vest Timișoara.

Vă doresc tot binele de la Cel de Sus.

Lugoj, iunie 1995

Cu recunostinta

Prot.Dr.V.

Muntean

*

Iubite Părinte Octavian,

Am primit cele trei cărți de specialitate pe care ați reușit să le scrieți spre binele societății, pentru care Vă felicit. În același timp, mă bucur că se găsesc oameni care scriu neîncetat abordând atâtea probleme strict necesare în zilele noastre pe care le petrecem acum.

Pe aici, ne străduim pe cât se poate, să mai facem câte ceva. Faptul c-am reușit să reînființăm mănăstirea Bogdana, Starețul de aici construiește un orfelinat în care vor fi primiți peste 100 de copii. Sunt peste zece clădiri în care vor locui copiii. Este ceva nou în țară. S-a zidit și o biserică în mijlocul clădirilor precum și o clopotniță de cărămidă.

Mai alătur și o carte a unui inginer geolog, ce a fost în străinătate, și cu această ocazie, a scris anumite aspecte de drumeție de pe acele meleaguri, pe care am tipărit-o acum și pare interesantă.

Poate ne putem revedea cumva.

Cu toată dragostea părintească,

Rădăuți, 11.07.2003

† **Gherasim Putneanul**

Iubite Părinte Octavian,

Cu multă bucurie am primit plicul cu tipăriturile la care ostenești ca să dați educație fraților mai mici care sunt nevoiți să stea un timp oarecare în stare de reținere.

M-am bucurat că v-am văzut îmbrăcat în haină militară cum era odinioară P.S. Dr. Partenie ca Episcop al Armatei, ce mi-a fost profesor.

Aveți câmp deschis în sectorul cultural și Vă desfățați în acest domeniu de activitate cu lucrările apărute.

Ce să Vă spun de pe aici, decât că îmbătrânesc, puterile scad și reputința anilor îi simt bineșor.

Am sub tipar un studiu: „Precizări tipiconale”. Până va fi publicat, vă alătur ultimul număr din ziarul local „7 zile bucovinene” și două xerox-uri cu privire la cărțile tipărite și un articol arădean.

Doresc a ne revedea înaintea de a mă strămuta la cele veșnice și Vă urez spor duhovnicesc!

Rădăuți, 2 oct. 2002

† Gherasim Putneanul

*

Iubite Părinte Octavian,

Cele mai sincere mulțumiri pentru urările transmise cu prilejul praznicului Învierii Domnului, „Adevărat a înviat!”

Aceleași bune urări de sănătate, fericire și mult spor duhovnicesc în activitatea nobilă ce-o desfășurați în cadrul unității în care aveți menirea de a împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu tinerilor și a-i face cetățeni ai Cerului.

Ultima carte „Lumina care zidește” – Meditații – este cu adevărat o operă a cugetului evanghelic, de-o importanță covârșitoare. Spunea

cineva că: „atunci când te rogi, vorbește omul lui Dumnezeu; iar când meditez, vorbește Dumnezeu omului”. Vă felicit din inimă!

Poate îți amintești de părintele Serafion Blaga de la Putna. Cât am fost stareț a scris câteva romane religioase și-au rămas în manuscris. Acum este sub tipar un roman religios și-i intitulat „Florile”. La vreme, vă voi trimite un exemplar.

În 13 iunie voi pleca la Ierusalim și-n 20 iunie mă voi întoarce. Am fost invitat de Patriarhul Ierusalimului Diodor și voi pleca cu un grup de pelerini. Aș fi foarte bucuros să vă înscrieți la Biroul Patriarhiei până la 12 mai. Totul costă 730 \$ (dolari) în care intră toate cheltuielile.

Cu aleasă prețuire și dragoste,

Rădăuți, 3 mai 2000

† **Gherasim Putneanul**

*

Iubite Părinte Octavian,

Am primit revistele și fotografiile trimise și m-am bucurat de activitatea ce-o desfășurați în educația tinerilor. În viața mea cele mai frumoase clipe le-am trăit cei doi ani cât am fost profesor la seminar.

Iată c-am ajuns la 78 de ani și văd cum îmi scad puterile fizice și intelectuale. Asta-i viața prin care trecem fiecare.

Am fost asaltat iarăși de preotul C. Hrehor cu întrebări și n-am mai avut ce face și trebuia să-i răspund. Pe viitor nu știu ce-am să mai pot face. Cu timpul mă voi retrage la mănăstirea Cămârzani – satul meu – și voi sta liniștit. Aici, cu ajutorul lui Dumnezeu, am reușit să organizez o mănăstire de peste 70 de maici cu un duhovnic de la Putna foarte bun. S-a reușit să se deschidă un muzeu etnografic religios. Voi duce și biblioteca în care sunteți prezent prin cărțile ce le-ați scris.

Vă urez să aveți împliniri deosebite și Vă îmbrățișez părintește.

Rădăuți 5 ian. 2002

† **Gherasim Putneanul**

Iubite Părinte Olivian

Faptul c-a apărut și acest număr din „Candela” noastră am ținut să vă trimit un exemplar.

În publicația „Viața Cultelor”, la poziția 5, scria despre „Deținuții de la Centrul de reeducare a minorilor, Găești – antrenați în activități gospodărești caritabile” și m-am bucurat că ați fost citat cu lucrarea „În slujba semenilor” pentru activitatea ce-o desfășurați în acea instituție.

Vă urez mult succes și vă împărățesc arhieriești binecuvântări,

Rădăuți, 6 sept. 2003

†Gherasim Putneanul

*

Iubite Părinte Octavian,

S-a reușit să se tipărească și „Candela” noastră pe două luni și V-am trimis un exemplar.

Văd că aveți o activitate prestigioasă din toate punctele de vedere și îndeosebi cea cărturărească – publicarea atâtor cărți și reviste în care reușiți să analizați din punct de vedere psihologic sufletul omului, lucrul cel mai important din tot universul.

Îndreptarea omului decăzut este cel mai important fapt. Sufletul este bunul cel mai de preț în viața noastră. Se împlinește aici cuvântul Mântuitorului Hristos că mai mare bucurie se face în cer pentru pocăința unui păcătos decât cei 99 de dreپți care n-au nevoie de pocăință.

Am dorit să fac și eu „Dreptul” dar răposatul Justin Moisescu nu mi-a îngăduit fiindcă trebuia să trecem la treabă în ogorul Domnului.

Noi ne trecem dar ce s-a reușit să rămână în paginile unei cărți rămâne posterității. Deci cartea ne va prezenta cine suntem și ce-am reușit să facem în viața noastră.

Vă urez în continuare să dați societății de azi cât mai multe cărți de valoare pentru ridicarea poporului nostru românesc!

Cu aleasă îmbrățișare părintească,

Rădăuți, 7 martie 2002

† Gherasim Putneanul

*

Iubite Părinte Octavian,

Cu ajutorul lui Dumnezeu, a ieșit și „Candela”, pe lunile iulie și august și-mi face deosebită plăcere să vă alătur un exemplar în care veți putea să vedeți cu ce ne confruntăm în activitatea noastră.

Va apărea în 2 ÷ 3 săptămâni și lucrarea: „Preziceri tipiconale” și cu aceeași dragoste Vă voi trimite un exemplar. Este o lucrare dificilă, fiindcă este interesantă numai pentru clerici de specialitate.

Vă îmbrățișez cu aceeași dragoste părintească,

Rădăuți, 15 oct. 2002

† Gherasim Putneanul

*

Iubite Părinte Octavian,

Am primit cărțile și Vă felicit pentru tot ce-ați scris. Dumnezeu V-a dat răvnă, putere să fiți de folos Bisericii în acest fel.

Ca cel ce am ajuns la o vârstă când nu mai poți face ceea ce dorești, mă mulțumesc cu atât regretând că n-am putut face mai mult în viață.

Am răsfoit cărțile de cult, ce au fost tipărite după al doilea război și am căutat să arăt unele greșeli. La sfârșit, am redat slujba Panihidei așa cum trebuie să se facă.

Pe 26 noiembrie avem Sf. Sinod și voi fi la București. Poate Vă întâmplați atunci la București, aș dori să vă revăd.

Cu toată dragostea,

Rădăuți 30 oct. 2002

† **Gherasim Putneanul**

*

The Reverend Jonathan Greener

The Flat, Lis Episcop, truro, Cornwall TR3 6QQ
0872-862680

10 November 1994
Protosinghel Olivian Bindiu
Starețul
Mănăstirii Izvorul Miron
Com. Curtea
1865 Jud Timiș
România

Dear Father Olivian

Firstly two apologies: for my delay in writing, and for writing in English. I am grateful to a Romanian friend for providing a translation of my letter. I still have very fond memories of my visit to your monastery, and hope that the photographs enclosed might serve to remind you of our time there.

While writing, may I take the opportunity of thanking you for the newsletter you sent me. Since it is in Romanian, it is a struggle for me to read, but I am delighted to receive it all the same.

Although I have taken a while to write, I have not neglected Romania. I am trying to organise a big project for next summer, when 20,000 people will come together to sing for Romania. I am grateful that Metropolitan Serafim has agreed to attend this. I am also trying

to organise a touring exhibition of icons in conjunction with Dr Chirila of Christiana, but that is not my most urgent project at the moment.

As promised, I wrote to the little group of people that meets at Lambeth palace proposing your visit to England. Sadly the meeting which was planned for September was postponed until 8 December, and we have not met yet. Even when we meet, nothing will happen in the immediate future, since we have not yet raised any funds. And of course, I cannot promise anything long-term: I am hopeful, but there are others who will make the decision.

I shall let you know the outcome of the meeting as soon as I can.

With my very best wishes,

*

Episcopia Romanului
Str. Alexandru cel Bun, 15
5550 - R O M A N
Tel/fax +40 33 74 42 54
E-mail : ioachim_bac@yahoo.fr

Prea cuviosului parinte Olivian,

ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

Vă mulțumim pentru frumoasele urări ce ați binevoit să ni le adresați cu prilejul Sfintelor Paști - 2002.

Fie ca Hristos Cel înviat să Vă binecuvânteze și să Vă dăruiască multă sănătate, pace, liniște sufletească, alese bucurii și mângâieri duhovnicești.

Întru bucuria Învierii,

2 mai 2002

† **Ioachim Băcăoanul**
Arhiereu vicar al Episcopiei Romanului

Arhiereu vicar
Dr. IOACHIM BĂCĂOANUL
Episcopia Romanului
Str. Alexandru cel Bun, 15
R O M A N - 5550 Tel/Fax +40 33 74 42 54

Prea Cuviosiei Sale,

Prea Cuviosului Dr. Octavian Pop-Gaesti

Am bucuria de a Vă adresa Dvs. precum și celor apropiați ai Dvs. cele mai frumoase gânduri și urări sincere prilejuite de Sfintele sărbători ale Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos și ale Noului An - 2002.

Vă felicităm pentru tot ce ați împlinit nobil și frumos până acum, dorindu-Vă ca și în viitor să aveți parte de mult succes și realizări deosebite, iar Hristos - Domnul să Vă binecuvânteze cu fericire și sănătate deplină.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu, care s-a manifestat prin Iisus Hristos de manieră unică și definitivă «la plinirea vremii», să Vă protejeze de tot răul, să Vă dăruiască pace și liniște, iar Anul Nou - 2002 - să Vă aducă numai bine și împlinirea tuturor gândurilor în perspectiva mântuirii.

Sărbători fericite și La mulți ani!

Vă binecuvântăm întru Hristos Domnul!

Dr. Ioachim Băcăoanul
Arhiereu vicar al Episcopiei Romanului

30 dec.2002

*

ROMANIA
MITROPOLIA MUNTENIEI și DOBROGEI
București, Str. Patriarhiei Nr. 21 - sector 4

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR
CABINET EPISCOPI

PREA CUVIOSIA VOASTRĂ,

Am primit cu multă bucurie sufletească felicitările și cărțile pe care ați avut dragostea să ni le adresați cu ocazia zilei de naștere.

La rândul nostru rugăm pe Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască din bogăția darurilor Sale sănătate, pace și bucurii duhovnicești.

Cu dragoste întru Hristos Domnul,

5 noiembrie 2001

EPISCOPI VICAR
†**Sebastian Ilfoveanul**

PREA CUVIOSEI SALE,
PREA CUVIOSULUI PĂRINTE CAPELAN
LECTOR UNIV. DR. OCTAVIAN POP

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
MITROPOLIA MUNTENIEI ȘI DOBROGEI
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR
CABINET EPISCOPI VICAR

05 Noiembrie 2002

Prea Cuvioase Părinte,

Vă adresez mulțumirile mele pentru frumoasele urări transmise cu ocazia aniversării zilei noastre de naștere.

La rândul nostru rugăm pe Bunul Dumnezeu să vă dăruiască din bogăția darurilor Sale sănătate, pace, bucurii duhovnicești și rodnice împliniri.

Cu binecuvântări arhieresti,

† **SEBASTIAN ILFOVEANUL**
Episcop Vicar al Sfintei Episcopii a Bucureștilor

Prea Cuviosiei Sale,
Prea Cuviosului Părinte Lector Univ. Dr. Octavian Pop
Centrul de Reeducare Găești

*

PATRIARHIA ROMANA
MITROPOLIA MUNTENIEI ȘI DOBROGEI
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILO R
BUCURESTI - Str. Intrarea Patriarhiei, nr. 21, Sector IV, cod. 70.526,
Tel. 021.337.49.57, Fax. 021.337.43.56

CABINET EPISCOPI VICAR

Prea Cuvioase Părinte,

Vă mulțumesc pentru frumoasele gânduri și urări transmise cu ocazia Nașterii Domnului și a Noului An.

La rândul meu, rog pe Bunul Dumnezeu să ne dăruiască tuturor sănătate sufletească și trupească, bună sporire în toate lucrările bineplăcute Lui, împlinirea tuturor dorințelor de zidire și mântuire a sufletelor noastre și să reverse asupra noastră binecuvântarea Sa, de pace și de bune nădejdi dătătoare.

Cu arhieresti binecuvântări,
23 dec. 2003

Episcop Vicar,
† **Sebastian Ilfoveanul**

Prea Cuviosiei Sale,
Prea Cuviosului Părinte Octavian Pop,
Capelanul Centrului de Reeducare Găești

PATRIARHIA ROMÂNĂ
MITROPOLIA MUNTENIEI ȘI DOBROGEI
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

CABINET EPISCOP VICAR

10 Ianuarie 2004

Vă mulțumim pentru urările transmise cu ocazia sfințelor sărbători ale Nașterii Domnului.

La rândul nostru vă dorim să fiți părtași bogatelor daruri de sănătate, pace, bucurii și împliniri sfinte, de la izvorul cel nesecat - Iisus Hristos Domnul nostru.

Cu arhieresti binecuvântări,

+ **SEBASTIAN ILFOVEANUL**

Episcop Vicar al Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
MITROPOLIA MUNTENIEI ȘI DOBROGEI
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

BUCUREȘTI - Str. Intrarea Patriarhiei. nr. 21, Sector IV, cod. 70.526,
Tel. 021.337.49.57.; Fax. 021.337.43.56

CABINET EPISCOP VICAR

P. C. SALE,

P. C. Pr. Conf. Univ. Dr. Octavian Pop

Mulțumind cordial pentru frumoasele lucrări pe care ați avut amabilitatea a ni le trimite, rugăm pe Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască din bogăția darurilor Sale sănătate, pace, bucurii duhovni-

cești, inspirație sfântă în lucrarea redacțională și rodnice împliniri în activitatea prestigioasă pe care o depuneți în folosul Bisericii și a societății noastre.

Cu binecuvântări arhieresti,

10 noiembrie 2004

† **SEBASTIAN ILFOVEANUL**

Episcop Vicar al Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor

*

Prea Cuvioase Protosinghel Olivian Octavian Pop,

Nu mă socotesc încă de 69 de ani deși-i împlinesc în 28 februarie (1989) și fiind la vârsta aceasta am trecut prin destule perioade. Am trăit o perioadă de vreo 17 ani când frontiera ne-a fost închisă, minată chiar. În perioada aceasta mi-am făcut, eu, școală românească fără carte românească, fiind izvor de carte românească, România. N-am avut ce să citim și eu am ajuns la trei cărți – romane – bogăție pentru mine: „Mai sunt oameni buni” de Ionescu Morel (n-o mai am și tânjesc după ea), „Marina” de Al. Lascarov Moldoveanu (a apărut la Iași și am cerut-o de la frați, să ne-o trimită, că le-o plătesc, dar nimic și tânjesc și după ea) și „Crăișorul Horea” de Liviu Rebreanu (pe care-l am în biblioteca mea proprie și-l dau lumii să-l citească).

Când întâlnesc „oameni” repet în mine titlul romanului lui Ionescu Morel. Chipul D-Voastră mi-a rămas adânc tipărit în suflet când V-am văzut în biserica din Uzdin, când V-am văzut în casa mea (atunci m-ați privit lung și cu seninătate; Vă văd încă așa) și în liceul Ion Vidu din Timișoara când vi s-au lansat cărțile. Nu știu să zic, să nu zic, dar zic. D-Voastră mi-ați întins, la masă, cărțile peste Mariana Strungă, dar dânsa și le-a oprit ei. A crezut poate că ei i le-ați oferit. Și-am vrut să le cer, dar nu le-am cerut și a rămas așa și aiurea. Mă bucur când Vă văd și când nu îi uitați pe românii de aici.

Noi aici (și eu) am fost pe 24 decembrie „Cu Steaua” (Irozii) – Tibiscusul și „cu colinde” – cu corul „Cu Steaua” am mers și în 27 decembrie. Corul, am cântat, în biserică, în 25 și 26 decembrie. Eu la

școală îl făceam pe Moș Crăciun deși sunt pensionar. Ne luptăm să ne păstrăm ființa națională.

Ați citit în antepenultimul și ultimul număr al Tibiscusului articolele mele „Mai sunt români în România” și „Fraților”? D-Voastră, pentru mine, intrați în rândurile românilor din România și cu sentimente românești și frățești și de aceea Vă urez din adâncul inimii un An Nou fericit și cu multe, multe succese că mi-ați umplut sufletul de iubire și de drag, cu cele trimise. „Mai sunt români în România”.

La mulți ani!
Uzdin
5-februarie-1998

Prof. Gheorghe Lifa

*

Stimate Părinte,

Mare mi-a fost mulțumirea când am primit cele două cărți ale D-Voastră. O carte românească în casa mea e carte a mai multor români. Pe mine mă bucură orice carte românească deoarece mi-am făcut școala românească fără carte românească. Poveste tragică și lungă.

Pentru români am trăit, Părinte, și pentru ei trăiesc încă, dar sunt adânc mâhnit de românii care mi-au exmatriculat copilul, fără a intra în cauză. Mi l-ar fi primit în continuare pe cont propriu valutar. Cum concep oamenii legii să îmbogățească România! Dar tot cazuri identice au prosperat cu plicul dat acelorași oameni care pe mine m-au distrus – un român care a creat până-n prezent 40 de generații oficial și 10 generații neoficial. Și încă mă lupt, ca peștele pe uscat, să găsesc în România români care să mă ajute. Am în suflet o parolă a mea „Caut români în România”. În sfera României am găsit mulți.

Sunt în vacanță, dar foarte ocupat cu multe. Acum stau să fac un montaj folcloric și un articol la Tibiscus. Sper azi să încep. Am avut de

lucru cu elevii pregătindu-i de examenul de admitere și am reușit cu ei c-am lucrat cu suflet. Mai am cu corigenții și altele, dar îmi aranjez prin casă atâtea câte le am.

Cartea mea, tipărită cu ajutorul D-Voastră, are mare răsunet. O caută lume și lume, dar nu satisface tirajul mic. Vasile Barbu a zis că Vă dă el hârtie să mai scoateți. Dacă scoateți e bine, dacă e posibil, să se corecteze fotografiile.

Aș avea multe de scris. De data aceasta am vrut s-o socotesc scrisoare de mulțumire pentru cărți.

Multă sănătate și să ne știm numai de bine.

Salutări românilor cu care sunteți în contact.

Uzdin

14 iulie 1995

Prof. Gheorghe Lifa

*

P. C. Părinte Olivian,

Cu mare bucurie scriu aceste rânduri, deși de multe ori v-am căutat la telefon și nu am reușit să vorbim. Zic cu mare bucurie întrucât pentru mine ați rămas unul din cei mai apropiați colegi.

Vreau să vă spun că numai lucruri frumoase se aud aici legate de Mănăstirea „Izvorul Miron” și în special de cel care o conduce. Și ca o informare vreau să știți că preoții din regiunea noastră sunt nemulțumiți de cele ce s-au întâmplat mai înainte în Caransebeș și mulți vă regretă.

Vă trimit aceste rânduri cu rugămintea de a reînnoa firul tipăririi ziarului local.

Am făcut și prima pagină întrucât aș dori, dacă se poate, să schimbați caracterele titlului – deci să fie scris într-un alt fel (nu contează cât costă).

(Vă rog din suflet!)

De asemenea biroul de redacție aș vrea să se scrie exact cum l-am scris eu, întrucât au fost trecuți greșit (Ex.: scria profesor și el nu era profesor).

În curând sper să vă fac și o vizită acum sper cu mașina, căci mi-am cumpărat mașină și în liniște să mai depănăm câteva amintiri.

Cu acestea fiind scrise, Vă mulțumesc încă o dată și vă doresc numai bine.

Cu dragoste în Hristos,
10 iulie 1993

Preot Simion Bica
Parohia Tergova-
Caras-severin

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Mulțumesc recunoscător pentru bunăvoința ce v-ați arătat-o față de mine, onorându-mă cu un exemplar a prețioasei cărți de predici pe care ați scris-o și tipărit-o, spre a fi de folos preoțimii noastre, care va predica cuvântul lui Dumnezeu.

Cateheza despre „Desăvârșirea creștină” am încredințat-o secretarului de redacție a foii „Viața monahală”, care era elev al seminarului nostru. Cine știe ce s-a ales de ea? ... Pe unde o fi rătăcit?!...

Vă trimit alăturat 17 cateheze pe diverse teme, în special liturgice, scrise după metoda treptelor formale „logico-psihologice” și 5 lecții de religie, scrise după metoda lecției mixte: de predare și comunicare a cunoștințelor, cu rugămintea ca în măsura în care le socotiți corespunzătoare, să binevoiți a le aproba pentru foaia religioasă, ce cu onoare și competență o conduceți.

În altă ordine de idei mi-aș permite o rugămintă: va trebui să susțin examenul de admisibilitate, pentru a putea obține gradul I în învățământ. Eu am terminat cursurile de doctorat cu 27 ani în urmă la Morală. Acest examen trebuie susținut mult mai devreme cu profesorii mei. Acum „cuțitul este la os” și trebuie să susțin examenul, dar nu profesorii mei, ci cu cei care astăzi sunt titularii secției sistematice: Morală, Dogmatici, Îndemn Misional, Teologie Fundamentală și Istoria Religiiilor. Am fost la Sibiu încercând să fixez examenul la acel institut, însă nu se poate susține decât la București, întrucât eu acolo am făcut cursurile de doctorat. La acest examen va participa însă și

P.C. Părinte Prof. Ilie Moldovan, care predă Morala la Sibiu. Cei de la Sibiu spuneau că dânsul are cursul de morală deosebit de cel oficial (redactat în colaborare). Pe dânsul nu l-am întâlnit, fiindcă era plecat la Athos împreună cu alți profesori. De acolo mi s-a spus că Prea Cuvioșia Voastră ați avea cursul de Morală al P. C. Părinte Prof. Ilie Moldovan, precum și cursul de Teologie Fundamentală. V-aș rămâne foarte recunoscător și îndatorat dacă mi-ați putea împrumuta aceste două cursuri: Morală (anul III și IV) și Teologie Fundamentală (redactat de Părintele lector Ivan Glajar). Le-aș lectura și vi le-aș restitui exact în condițiile în care mi le veți da, fără nici un fel de întârziere.

Rămân în nădejdea bunăvoinței și generozității P. C. Voastre,
Cu prețuirea de totdeauna,
Caransebes 5 martie 1990

Pr. prof. Sorin Cosma

*

Cuvioase Parinte Olivian,

Cu multă recunoștință vă rog să primiți simțămintele mele de aleasă prețuire pentru bunăvoința de a-mi fi împrumutat cursul de Morală, pe celălalt obținându-l de la părintele Adrian Avram. După ce o să-l parcurg, vi-l voi restitui.

Mi-aș permite, în continuare, să vă fac o recomandare de primire în mănăstirea „Izvorul Miron” a tânărului Vali Halasz, elev în anul II la seminarul nostru. Este un element cu alese calități duhovnicești, originar din părțile Oraviței. A mai fost „frate” și la mănăstirea Cernica, unde l-am cunoscut la început, făcându-mi o impresie foarte bună.

Socotesc că prin primirea lui în mănăstire, veți face alegerea unui viețuitor pe care îl veți conduce în duhul ascultării și dragostei monahice.

Vă rog să primiți Prea Cuvioase Părinte Stareț, expresia simțămintelor mele de aleasă și sinceră considerație și prețuire,

Caransebes 18 mai 1991

Pr. Prof. Sorin Cosma

GRIECHISCH-ORTHODOXEMETROPOLIE VON DEUTSCHLAND
EXARCHAT VON ZENTRAL - EUROPA
DAS VIKARIAT DER RUMÄNISCH-ORTHODOXEN GEMEINDEN
VICARIATUL PAROHIIILOR ORTODOXE ROMÂNE
FREIBURG – DEUTSCHLAND

Priester Sorin Petcu

P.C Sale
Părintelui Protosinghel
Olivian Octavian Pop Bindiu
Centrul de Reeducare a Minorilor
Strada Dumbavei Nr. 2
0150 Găiești

Iubite Părinte Olivian,

Iată că a trecut mult timp de când am primit cartea Cuvioșiei Voastre *Posteritate din culise*, iar eu abia acum mă învrednicesc să Vă confirm primirea ei.

Am citit versurile Cuvioșiei Voastre cu atenție. Pe unele de mai multe ori.

Scrieți frumos, poate pentru mulți nu chiar pe-nțeleș.

Vă mișcați foarte aproape de granița elegiei, a resemnării.

Îmi amintiți într-o oarecare măsură de stilul "cenușiu" practicat mai demult de Bacovia.

Vă mulțumesc pentru darul Cuvioșiei Voastre.

Nu puțin m-a impresionat însă "urcușul" Cuvioșiei Voastre pe treptele Slujirii Bisericii Neamului, cu "plaivasul", cu lucrul și cu vorba.

Drumul vieții Cuvioșiei Voastre, pornind de la Bistrița Nășăud nu se va termina, desigur, la Găiești, unde exercitați o misiune, oricum, neobișnuit de importantă.

Poate că nu zăboviți multă vreme aici, și Dumnezeu Vă va chema la o slujire mai înaltă. La rândul-mi m-aș bucura în mod deosebit să Vă întâmpin la Nürnberg sau altundeva cu crucea și cu Sfânta Evanghelie, așa cum se cuvine unui Vlădic.

Îmbrățișându-Vă cu toată dragostea în Domnul rămân cu deosebită stimă al Prea Cuvioșiei Voastre

30 mai 1996

Pr. Sorin Petcu
FREIBURG-GERMANIA

*

Stimate Domnule OCTAVIAN POP,

Prin d-l Mihail I. Vlad din Târgoviște am primit Fișa de scriitor a Dvs. inclusiv fotografia. Sub aspect informativ, chiar până la amănunt, totul e clar. Dar lipsește esențialul: opera poetică sau literară în general (sau nu am înțeles eu bine). Vă atrag atenția că e vorba de un dicționar literar și nu cultural! Dacă ați fi văzut pe cel tipărit în acest an, și pe care M. I. Vlad L-a avut cred în mână, se înțelegea diferența între cele două tipuri lexico-grafice. Și nici de un dicționar al publiciștilor, din județul nostru, nu este vorba. E strict literar, adică celor care scriu în unul din genurile literare sau speciile acestora. Și mai e vorba că intră în paginile acestei lucrări cei care au cărți tipărite; firește este amintită și activitatea și colaborarea lor la diferite publicații. Dar măcar o carte tipărită!

Ca să fiu mai bine înțeles, vă expediez un Chestionar tip, al meu, pe baza căruia întocmesc articolul despre autor, respectiv scriitor. Exactitatea răspunsurilor îl reprezintă pe cel inserat în carte la adevărata lui valoare literară.

Dumneavoastră fiind tânăr și având o foarte frumoasă și bine definită profesie, poate că nu aveți carte literară tipărită, dar veți avea. Convingerea mea pleacă de la constatările celor semnate și relevate în fișa sosită la mine. Vă mai informez că am în vedere a doua ediție a Dicționarului, care, oricum, nu va fi mai repede de 2 ÷ 3 ani. Și sper ca în acela să figurați cu o bună poezie religioasă. Ar fi ceva inedit, de genul cum fusese la atâtea cărți de specialitate poezia lui Nechifor Crainic.

Sper să fi fost bine înțeles și să fie o comunicare exactă această scrisoare către Dvs. Cu acest prilej am bucuria să vă doresc „Crăciun fericit” dimpreună cu familia și „LA MULȚI ANI!”

Cu deosebită considerație,

Cluj-Napoca
24 decembrie 1998

-Scriitor- Teodor Tanco

*

STIMATE Părinte O. Pop

În vederea elaborării și tipării DICȚIONARULUI LITERAR (Scriitori și Publicații) al Județului Bistrița-Năsăud (1639 ÷ 1994), continuare și sinteză al recent încheiatei monografii culturale VIRTUS ROMANA REDIVIVA, respectuos vă rog să răspundeți întrebărilor din prezentul chestionar, conceput pentru o cât mai fidelă înscriere a Dvs. în istoria literară a locului în special și cea a literaturii române în general, cu informații de maximă exactitate la toate punctele de mai jos. În caz contrar, înțelegându-se că nu doriți să figurați în această lucrare.

Rog a-mi expedia prin poștă (sau a se preda personal) materialul documentar, la adresa: Teodor Tanco, Cluj-Napoca (c.p. 3400), Bulevardul 21 Decembrie, Nr. 75, Bloc B, ap. 10 (tel: 064/11.11.32).

1. Numele și prenumele
2. Pseudonime literare folosite
3. Numele și prenumele părinților; al mamei de familie; profesia
4. Data nașterii
5. Locul nașterii (sat, comună, județ)
6. Studii (primare, liceale, universitare)
7. Profesiunea de bază și titlul obținut la absolvirea ultimei școli
8. Funcția deținută în profesia exercitată sau altă activitate
9. Debutul literar (titlul tipărit al lucrării – poezie, proză, eseu – în publicația, numărul, anul și localitatea)
10. Colaborări la reviste cultural-literare

11. Lucrări publicate, volume proprii, în antologii sau volume colective (în ordinea apariției)
12. Premii literare
13. Referințe critice la opera tipărită (cu indicarea exactă)
14. O fotografie 6/9
15. Alte informații pe care le considerați necesare bibliografiei: familia proprie (soție, copii) etc.
16. Adresa Dvs. exactă
17. Membru al Uniunii Scriitorilor din anul

Cu stimă,

Cluj-Napoca
24 decembrie 1998

-Scriitor-Teodor Tanco

*

Prea Cuvioase
Părinte Olivian,

Vă aducem la cunoștință că am primit ambele plicuri cu foaia religioasă din partea Sf. Voastre.

Ținem să vă mulțumim foarte frumos pentru dragostea și amabilitatea Sf. voastre, la gândul că doriți să ne hrăniți duhovnicește pe această cale.

Bunul Dumnezeu să vă primească dragostea și osteneala.
Smerit vă mulțumesc din suflet și vă sărutăm mâna.

Baia-Mare 1 iulie 1995

Teodorie și
Monahia Teodora Pop,
sora Alexandra
Duma

*

ARHIEPISCOPIA TOMISULUI - Cabinet
STR. ARHIEPISCOPIEI NR. 23, 8700 / CONSTANȚA
Tel. 0241/614020; 0241/618667 ; Fax. 0241/611732

17 decembrie 2002

Prea Cuvioase Părinte,

Mulțumindu-Vă pentru frumoasele urări ce ni le-ați adresat cu prilejul zilei de naștere, Vă încredințăm de toată dragostea și bucuria comuniunii și rugăm pe Atotputernicul Dumnezeu ca în aceste zile minunate de praznic să Vă aducă în suflet spor de daruri duhovnicești.

Cu arhieresti binecuvântări,

† **Dr. TEODOSIE**
ARHIEPISCOP AL TOMISULUI

Prea Cuviosiei Sale

Prea Cuviosului Părinte Lect. Univ. Dr. OCTAVIAN POP
Centrul de Reeducare Găești - Capela "Sf. Ioan Gură de Aur"

*

MITROPOLIA OLTENIEI
ARHIEPISCOPIA CRAIOVEI
CABINETUL MITROPOLITULUI
Nr. 5028/18.11.2004

Preacuviosiei Sale,
Preacuviosului Pr. conf. univ. dr. Octavian Pop,
Capelanul Centrului de Reeducate Găești
Str. Dumbravei nr. 2, Găești, Dâmbovița

Părinte Octavian,

Confirm, cu bucurie, primirea celor trei lucrări pe care, recent, le semnezi: De la cuvânt la faptă, Lucrearea Duhului în Vechiul Testa-

ment și Jurisdicția în dreptul bisericesc. Ele vor ajunge, spre buna folosire, în biblioteca fundației Cuvântul care zidește, fundație care gestionează misiunea Centrului nostru eparhial în Penitenciarul de minori Craiova.

Mulțumesc și te felicit!
Cu arhieresti binecuvântări,

† **Teofan**
MITROPOLITUL OLTENIEI

*

MITROPOLIA OLTENIEI
ARHIEPISCOPIA CRAIOVEI
CABINETUL MITROPOLITULUI
Nr. 2061/14.05.2004

P. C. Sale,
Pr. Conf. univ. dr. Octavian Pop

Direcția Generală a Penitenciarelor
Centrul de Reeducare Găești

Părinte Octavian,

Hristos a înviat!

Mulțumesc pentru revistele: Lumină și speranță și Phoenix, precum și pentru lucrarea trimisă, Lumină pentru suflet.

Vă felicit pentru misiunea făcută prin scris și rog pe Bunul Dumnezeu să vă însoțească în tot lucrul bun pe care-l împliniți.

† **TEOFAN**
Mitropolitul Olteniei

MITROPOLIA OLTENIEI
ARHIEPISCOPIA CRAIOVEI
CABINETUL MITROPOLITULUI
NR. 91/12.01.2005

P. C. Sale,
P. C. Pr. conf. univ. dr. Octavian Pop,
Capelanul Centrului de Reeducare Găești
Str. Dumbravei nr. 2 - Găești-Dâmbovița

Părinte Octavian Pop,

Confirm primirea lucrărilor Sfânta Cruce în arta creștină și Divinația în Orientul Apropiat Antic, apărute recent sub semnătura cucerniciei tale, precum și a ultimului număr din anul 2004 al revistei Cuvânt și Suflet.

Pentru acestea și pentru urările transmise cu prilejul Sfințelor sărbători, vă adresez mulțumire din suflet și rog pe Dumnezeu să reverse peste noi și peste întreaga lume har, pace și mântuire.

La mulți și buni ani!

† TEOFAN
Mitropolitul Olteniei

*

MITROPOLIA OLTENIEI
ARHIEPISCOPIA CRAIOVEI
CABINETUL MITROPOLITULUI
Nr° 72/15.05.2005

P.C. Sale,
P.C. Preot dr. Octavian Pop
Preot capelan la Centrul de reeducare minori
Biserica "Sfântul Ioan Gură de Aur"
Găești, Dâmbovița

Prea Cuvioșia Voastră,

Din cărțile trimise am luat cunoștință de preocupările recente ale Sfinției Voastre și mulțumirile mele pentru ele sunt însoțite de felicitări pentru rodirile osternelilor depuse.

Dumnezeu să vi le binecuvânteze.

† **Teofan**
Mitropolitul Olteniei

*

MITROPOLIA OLTENIEI
ARHIEPISCOPIA CRAIOVEI
CABINETUL MITROPOLITULUI
Nr. 848/26.02.2004

P. C. Sale,
P. C. Pr. Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP
- Capelan militar -
Centrul de Reeducare
Atr. Dumbravei 2 A
0150 Găești – Dâmbovița

Părinte Octavian,

Mulțumesc pentru cartea trimisă "Misiunea socială a Bisericii"! Este o contribuție importantă în actul misionar pe care Biserica îl are de îndeplinit în penitenciare, armată, școli, spitale; o operă utilă, care cultivă adevărul, știut fiind că "Adevărul ne va face liberi" (Ioan 8, 32).

Dumnezeu să vă răsplătească, părinte, această frumoasă slujire.

† **TEOFAN**
MITROPOLITUL OLTENIEI

PATRIARHIA ROMÂNĂ
SECTORUL RELAȚII EXTERNE BISERICEȘTI

DATA 13.07.1993

Prea Cuvioase Părinte Protosinghel Olivian,

Mulțumesc pentru cartea trimisă. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă întărească prin cuvântul Său în lucrarea ce o desfășurați.

EPISCOP,
† TEOFAN SINAITUL
Vicar patriarhal

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
SECTORUL PENTRU RELATII EXTERNE BISERICEȘTI
THE DEPARTMENT FOR FOREIGN RELATIONS † DEPARTEMENT
DES RELATIONS EXTERIEURES † KIRCHLICHES AUSSENAMT

Data 02.02.1994

P.C. Sale,
P.C. Părinte Stareț
Protos. OLIVIAN BINIU

PREA CUVIOASE PĂRINTE STAREȚ,

„ADEVĂRAT A ÎNVIAT”

Mulțumesc pentru cartea trimisă și gândul de bine adresat de sărbătoarea aceasta mare a sfințelor paști.

Domnul Hristos cel Înviat să vă înveșmânteze cu bogăția bucuriei pascale, a păcii și a binecuvântării sale sfinte.

EPISCOP
† TEOFAN SINAITUL
Vicar patriarhal

PATRIARHIA ROMÂNĂ
SECTORUL PENTRU RELATII EXTERNE BISERICEȘTI
THE DEPARTMENT FOR FOREIGN RELATIONS † DEPARTEMENT
DES RELATIONS EXTERIEURES † KIRCHLICHES AUSSENAMT

Data 10 oct 1994

Prea Cuvioșiei Sale,
Prea Cuviosului OLIVIAN BINDIU
Starețul Mănăstirii Izvorul Miron
1870 ROMĂNEȘTI
Jud. Timiș

PREA CUVIOASE PĂRINTE STAREȚ,

Vă mulțumim pe această cale pentru cartea "Glas spre cer", pe care ați avut bunăvoința și dragostea să ne-o trimiteți.

Împărtășindu-Vă arhierescă binecuvântare, Vă dorim tot binele.

E P I S C O P ,
† **TEOFAN SINAITUL**
Vicar patriarhal

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
SECTORUL PENTRU RELATII EXTERNE BISERICEȘTI
THE DEPARTMENT FOR FOREIGN RELATIONS † DEPARTEMENT
DES RELATIONS EXTERIEURES † KIRCHLICHES AUSSENAMT

PALATUL PATRIARHIEI
ALEEA DEALUL MITROPOLIEI, Nr° 25/15.07.1996
BUCUREȘTI IV, ROMÂNIA
TEL. +40 1 337 4035 ; 337 0079 ; 337 0089 ;
FAX : +40 1 337 0097
E-mail: Patriarhia.externe@dnt.ro

P. C. Sale,
P. C. Pr. OLIVIAN OCTAVIAN POP
Capelanul Centrului de Reeducare Găești
Str. Dumbrăveni nr.2
Jud. Dâmbovița
Cod 0150

Prea Cuvioase Parinte,

Confirmăm cu mulțumiri primirea cărții Prea Cuviosiei Voastre "Misiunea Bisericii în Penitenciar".

Sper, că această carte va fi de folos preoților care activează în penitenciare.

Cu arhierasca binecuvântare,

E P I S C O P,
† TEOFAN SINAITUL
Vicar patriarhal

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
SECTORUL PENTRU RELATII EXTERNE BISERICESTI
THE DEPARTMENT FOR FOREIGN RELATIONS † DEPARTEMENT
DES RELATIONS EXTERIEURES † KIRCHLICHES AUSSENAMT

Prea Cuvioșiei Sale,
Prea Cuviosului Protosinghel OLIVIAN BINDIU
Starețul Mănăstirii "Izvorul Miron"

PREA CUVIOASE PĂRINTE STAREȚ,

Vă mulțumim pentru cele două cărți: "Ortodoxia Românească" și "Din dragoste pentru copii", pe care ni le-ați trimis.

Cu arhierescă binecuvântare,

10 august 1994

E P I S C O P,
† TEOFAN SINAITUL
Vicar patriarhal

*

Dragă Părinte Olivian,

Am primit cu bucurie cărțile ce mi-ați trimis și vă felicit călduros pentru munca laborioasă ce o desfășurați în domeniul culturii române și al spiritualității ortodoxe la diferite niveluri. Felicitări și pentru performanțele academice (Dreptul, Psihologia), pentru activitatea dusă în ajutorul copiilor nevoiași.

Mi-au captat atenția cărțile dedicate copiilor sau despre situația lor și cred că, pe această linie, vă înscrieți pe linia unui mare imperativ al societății românești contemporane: conștientizarea publicului despre tragedia copiilor abandonați. Este o lucrare sfântă aceasta și desigur că pentru munca neostoită veți avea satisfacțiile cuvenite prin grația divină.

*

Eu cu soția mea Claudia tocmai ne-am întors dintr-o vacanță de cinci săptămâni în Vestul Europei (Germania, Olanda, Belgia, Franța și Anglia) și acum încerc să reintru în multiplele activități de aici: Biserica cu slujbele, activitățile pastorale, publicistica, corespondența, facultatea unde predau Etică și Filozofie, precum și psihologia socială.

E mult de lucru cu toate acestea și chiar dacă toate celelalte activități le fac pe gratis (singurul salariu e de la Universitate) calitatea investiției mele în acele domenii trebuie să fie la nivel competitiv pentru ca ele să se poată susține, și nu oricum, ci încă în frunte.

Pentru o mai apropiată cunoștință reciprocă vă trimit și eu aici o copie a Resumé-ului meu (Bio – bibliografie la zi).

Mulțumesc pentru publicarea articolelor mele în Heliopolis. Vom menține pe mai departe colaborarea.

Vă doresc pe mai departe noi succese, bucurii și ajutor de la Dumnezeu în toate planurile de viitor.

Cu frățească dragoste,

Pr. Dr. Th. Damian

17 Sept. 1996, New York

*

P. C. Părinte Stareț Olivian,

Vă mulțumesc mult pentru publicațiile trimise la New York. Le-am citit cu interes și apreciat pentru conținutul lor atât de edificative duhovnicești. Ceea ce faceți P. C. Voastră este lucrare de construcție și de reconstrucție nu numai a unor grupuri de credincioși ci a chipului interior al românului și neamului românesc ieșit atât de rănit și îndurerat după anii îndelungați de tiranie, fără însă a-și fi pierdut tăria și frumusețea ce-i sunt caracteristice.

Dumnezeu să vă înmulțească darul și bucuria.

Cu frățești sentimente,

Pr. Dr. Th. Damian

P.S.: Vă trimit aici și eu ultimul număr din buletinul nostru duminical.

28 .sept.1993 New York

*

P. C. Părinte Olivian,

La întoarcerea mea din vacanța de vară am găsit un plic de la Dv. Cu cele două cărți (pe care le-am prezentat pe scurt în buletinul

nostru duminical pe care vi-l trimit alăturat) precum și revista Heliopolis.

În primul rând aș dori să vă mulțumesc pentru materialele trimise , și prin Dv. Să mulțumesc Prof. Doina Drăgan pentru prezentarea pe care a făcut-o cărții mele Lumina Cuvântului în Heliopolis 6-8/1995.

În al doilea rând doresc să vă felicit pentru intensa activitate culturală ce desfășurați, precum și pe Dna Drăgan pentru frumoasa și bine realizata revistă de cultură pe care o redactează.

Vă doresc în continuare mult succes și ajutor de la Dumnezeu în nobila lucrare ce o desfășurați spre slava lui Dumnezeu și a neamului nostru.

Prest. Dr. Theodor Damian

New York, 9 oct 1995

*

Societatea literar – artistică "Tibiscus"

Uzdin – Iugoslavia

Str. T. Vladimirescu nr. 176 B

Stimat domn, Protos. Olivian Bindiu

Avem deosebita plăcere și onoare să vă invităm la cea de-a II-a ediție a Festivalului internațional de poezie „Drumuri de spice” care va avea loc la Uzdin la data de 29 și 30 aprilie 1995.

Programul:

Sâmbătă, 29. IV1995

10,00 - Inaugurarea Festivalului (în fața bustului Mihai Eminescu)
- înmânarea Premiului literar „Sfântul Gheorghe”, premiului cultural “Gheorghe Bulic” și darea de seamă a juriului Festivalului
- rostirea de alocuțiuni, recital

12,00 - Inaugurarea expoziției „Dor de Eminescu” a pictorului Igor Isac (Moldova)

17,00 - Lansări de carte apărute la editura „Tibiscus”
20,00 - Serată de poezie umoristică

Duminica, 30.IV 1995

10,00 - Inaugurarea Muzeului memorial „Mihai Eminescu” a galeriei și un matineu literar.

La fel în cadrul Festivalului este prevăzută și deschiderea unei expoziții de ziare și reviste literare a românilor de pretutindeni.

Sunteți rugați ca până pe data de: 10 aprilie 1995 să confirmați în scris participarea.

Cu mulțumiri anticipate.

Președinte:
Vasile Barbu

Uzdin 8 aprilie 1995

*

Prea Cuvioase Părinte Stareț Olivian

Urmărind drumețiile Tale spirituale am dobândit convingerea că de la Curtea până la Caransebeș nu este o distanță prea îndepărtată.

De această viziune profetică leg eu tipărirea Bibliei comentată de bibliciștii români, care dacă s-ar publica ar constitui cea mai importantă realizare a Bisericii cum afirmă Biblicistul I. Popescu – xxx, iar eu consider că ar fi o continuare a operei inițiate de celebrul biblicist bănățean I. I. Olariu.

Doamne, al puterilor fii cu noi!

Pr.Prof. Univ.Dr.N.Neaga, Facultatea de teologie din Timișoara

Tim. 24 ian.1944
(Ziua Unirii)

*

EPISCOPIA ARADULUI
CABINET

Nr. 86o/2004

PREA CUVIOASE PĂRINTE,

ADEVARAT A ÎNVIAT!

Mulțumesc pentru alesele felicitări cu prilejul marelui Praznic al Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, de asemenea pentru publicațiile și cartea trimise, ca întotdeauna cu deosebită generozitate, pentru care exprimăm aprecieri.

La rândul meu, rog ca Atotputernicul Dumnezeu să Vă dăruiască sănătate, bucurii, multe realizări în activitate.

Cu arhieresti binecuvântări.

† Timotei
EPISCOP AL ARADULUI,

*

Iubite și Onorate Părinte Protosinghel Olivian,

Îmi cer scuze că Vă răspund târziu pentru primirea revistei „Viața Monahală” (Iul-Sept 1995), c pe care am parcurs-o mai adânc, în întregime în conținutul ei, cu o tematică majoră, pe tărâmul spiritual al sufletelor, în care, sălășluiește Duhul.

Vă rog să primiți sincere felicitări și calde sentimente de admirație pentru Sfinția Voastră, în strădania și munca pe care o depuneți, atât în editare „Vieții Monahale”, cât și în activitatea bogată de creație literară pe care le desfășurați.

Cred că dacă mergeți, cu atâta energie pe drumul greu al mântuirii subiective, în curând faptele bune vor determina înființarea nu numai a unui cenaclu creștin literar și democrat, ci poate chiar o formație națională (de ce nu?) care și-a trăit, de multă vreme, debutul, ajungând la o fundamentare riguroasă, prin imaginație, credință și suflu poetic, fiind pătrunsă revista de un ciudat lirism, mistică, știință și raționalism, pline de înțelepciune ortodoxă română.

Unde este har și vocație, chiar și îngerii participă, la toate acțiunile. Cerul este neiertător, cu aceia care nu-l ascultă, de la Platon până în vremea noastră.

Apropiindu-se praznicul sărbătorii de „Sf. Ilie Tesviteanul” ne aducem aminte de primul Patriarh al României, Miron Cristea, al cărui nume îl poartă Mănăstirea „Izvorul Miron” din Românești, Voronețul Banatului, pe care Sfinția Voastră, în calitate de stareț și Protosinghel o conduce-ți, aducându-i noi lauri de mister, bine meritați, apropiind prin activitate și sfințele slujbe tot mai mult, cerul de pământul nostru făcând, pe toți trecătorii care trec, pe acele binecuvântate locuri să recepteze, tot mai mult, fiorul misterului și un mesaj tainic de vigoare sufletească.

Atât pe Sfinția Voastră, cât și pe surorile voastre Antonia și Sebastiana și pe „frații” călugări și pe preoți, Vă felicităm cu acest prilej sfânt.

Aceleași frățești salutări și felicitări din partea Părintelui-Paroh Miron Mihuț, al „Bisericii Amzei” din București, cu urări de sănătate și bună sporire, de la noi toți.

Am admirat foarte mult revista „Viața Monahală” și m-am bucurat de evenimentele literare, religioase și culturale, variate, cuprinse în ea. Foarte de laudă este istoricul înființării Episcopiei Caransebeșului, temeinic studiu al celor 130 de ani de la reînființare.

Pomenirea Sf. Antonie cel Mare în tematica lumii, trupului și a Diavolului în mănăstirea păcatelor. Manifestările și apariția cărții „Glas spre cer” de Olivian Bindiu și aprecierile le-am simțit frățește; ascultarea cu virtute monahală, sintetizată în sculptura răspunsului Sfintei Fecioare Maria: „Iată vorba Domnului. Fie mie după Cuvântul Tău”, date îngerului. (Am trimis și eu o predică la „Biserica Amzei” de Bunavestire, despre mântuire), cuprindea în aria românească a XXX picturii bizantine, articolul deosebit de temeinic al lui Liviu Groza

mi-a mers la inimă, meritele celui ce și-a pus viața în slujba bisericii pe care o slujește; Sf. Apostol Pavel și Învierea lui Hristos, ca putere supremă de schimbare a vieții omului nou; lecțiile de religie – metodologia didacticistă; istoria calendarului centrată pe sărbătoarea „Paștilor” a poetului Octavian Rodnea, instinctivă prin sărbătorirea în prima duminică după lună plină, în echilibrul de primăvară; „Sfânta Cruce” ca semn al iubirii și răscumpărării păcatului în care a căzut omenirea, printr-un om Adam și tot printr-un om – Dumnezeu a fost neîmpăcată, prin jertfă cu Dumnezeu, prin Isus Hristos și patimile Sale sfinte, Împărat triumfător.

Ai cu mare certitudine, cu ce te ocupa, dacă citești revista și timpul e mult folositor.

Cu părere de rău, că nu putem participa la praznicul sărbătorii „Sfântului Proroc Ilie”, la slujba mănăstirii „Izvorul Sf. Miron”. Vă dorim, din tot sufletul, multă sănătate și bucurie, pe toate planurile, acolo, pe plaiurile, de care, suntem legați cu toată iubirea, pentru toți și pentru toate.

Rămânem în statornica iubire frățească și în așteptarea unei Doxologii, până la revedere.

Cu tot dragul,

Traian Iancu și Maria Lui

Bucuresti 14 iulie 1995

*

**Iubite și mult stimate Părinte Protosinghel
Olivian Bindiu, prieten drag,**

La 22 Octombrie 1995, am aniversat ziua de naștere a Sfinției Voastre, cu sincere felicitări, calde urări de sănătate, pe care Vă rugăm, respectuos, să le primiți, prin această scrisoare, care, alături de telegrama scrisă pentru a fi transmisă, dar s-a defectat telefonul nostru, de vinerea, 20 octombrie și reclamându-l (lucrurile merg cam greu), de abia azi, s-a reparat (seara) aceste felicitări le păstrăm în noi, cu drag, odată cu cele mai bune doriri de biruință, în zbuciumata

încercare a Lui Dumnezeu, dar și prin acțiunea Satanei pe care ați suferit-o și pe care o cunoaștem, aproape, zi de zi.

Să trăiți la mulți ani, tinere dar vajnic teolog român ortodox. Și Iov a fost încercat! Și alții, dar, cu atât mai dulce va fi mărul biruinței!...

Aceleași felicitări și bune urări de sănătate și „la mulți ani”. Vă rog să primiți din partea prietenului nostru distins, Sfinția Sa Părintele Mihuț, de la Biserica Amzei din București, pentru care, am venit, între altele, la Mănăstirea „Lacul Miron”, dar n-am avut norocul să Vă vedem, să Vă îmbrățișăm, pe acest tânăr și minunat stareț - Protosinghel, poet, intelectual de talie națională, predicator excelent, și cleric iubit de popor, iubit de Hristos și propovăduitor talentat al învățaturii hristice spre mântuirea subiectivă a sufletului omenesc.

Cu acest prilej, n-aș vrea să intru în alte detalii, de sus până jos și de jos până sus.

Dumnezeu mult Prea Bunul le vede, le-a văzut și le știe pe toate.

Și pe la noi, sunt fel de fel de întâmplări, una mai curioasă decât alta!

Acum, la această zi și lună octombrie, de sărbătoare a Sfinției Voastre, Vă felicităm din toată inima și Vă zicem „La mulți ani”, cu sănătate și întru toate bună sporire și răbdare. Vrem să Vă mulțumim pentru „Viața monahală”, revistă apostolească, ce merge în lume, precum și pentru cărțile trimise și pentru volumul de poezii personale.

Vedem, că apar cărțile Sfinției Voastre, așa cum răsare soarele ... prilej de bucurie și satisfacție.

Voiam să strâng și eu câteva ... semnături ... de pe acolo, dar m-am lăsat păgubaș, cu toate că proverbul rămâne adevărat: „Unde-s doi, puterea crește” ... în fața oricărui gen de agresivitate și greutate.

La aceste momente ale aniversării zilei de naștere, chiar „post festium die”, Vă rugăm să primiți cu sincerele felicitări și rugămintea de a ne mai pomeni și pe noi, la Sfânta Masă, din oricare altar. Cu statornicie, prietenie, (de toate temperamentele) și dragoste,

Bucuresti, 25 oct. 1995

Traian Iancu și Maria Lui

P. S. Sănătate, măicuțelor Sebastiana și Antonia și bune doriri.

Traian Iancu și Maria Lui

UZDIN '95
20 ÷ 27 august 1995

SĂPTĂMÂNA CULTURII

Stimate Protos Olivian Bindiu

Avem deosebita onoare de a vă invita să fiți alături de noi la manifestările din cadrul „Săptămânii culturale” (20 ÷ 27 august 1995) de la Uzdin.

PROGRAMUL MANIFESTĂRILOR CULTURALE:

Duminică, 20 august 1995 – orele 10.00

Vernisajul expoziției de pictură a pictorilor academici din rândul minorității noastre..

Luni, 21 august 1995 – orele 20.00

Proiecție de filme documentare din viața Uzdinului și proiecția filmului de lung metraj „Omul din casa pustie”.

Marti, 22 august 1995 – orele 20.00

Întâlnire cu scriitorii de limbă română, colaboratori ai revistei „Lumina”.

Expoziție de publicații a Casei de presă și editura „Libertatea”.

Miercuri, 23 august 1995 – orele 20.00

Concert de muzică clasică cu tinerele talente.

Joi, 24 august 1995 – orele 19.00

Expoziție de publicații a Societății cultural-artistice „Tibiscus” din Uzdin.

Lansarea în premieră a casetei audio a orchestrei de muzică populară „Gheorghe Țăran – Drăga” din Uzdin.

Seară de teatru.

Vineri, 25 august 1995 – orele 20.00

Festivalul de muzică ușoară „Tineretea cântă” din Uzdin '95.

Sâmbătă și duminică, 26 și 27 august 1995

Festivalul de folclor și muzică românească din Voivodina,
Republica Serbia.

Comisia pentru organizarea
Săptămânii culturii Uzdin '1995

P r e ș e d i n t e
Ioța Bulic

1 august 1995

*

Iubite Părinte Protosinghel Olivian,

Dragostea cu care ne faceți părtaş prin cuvântul tipărit – Viața Monahală – rod al vieții noastre meditative, împărtășindu-ne totodată și înfăptuirile active, ne mângâie și ne încurajează în strădaniile noastre.

Prin fapta voastră, dovediți că nu slăbiciunile unor epigoni zăbovesc în acele locuri sfinte, ctitorite de mari înaintași ca Miron Patriarhul, ci strădaniile voastre rodnice, demne de acest mare nume, înscris în istoria neamului.

Cu iubire în Hristos Domnul

Protos Valentin Bogdan

București 30 iunie 1995

*

Recomandare pt. Uniunea scriitorilor

Încă un nouăzecist ni se prezintă acum cu un palmares impresionant: este poetul Olivian Pop Bindiu. Cu studii de teologie și de drept slujind ca preot și ca stareț, Olivian Pop Bindiu s-a rostit pe deplin ca poet. În acest deceniu al afirmării sale (1990-1998), el a publicat mult: 10 volume de poezie, 2 romane, zeci de eseuri și meditații teologice;

morale, psihologice. Este un spirit care trăiește frumos între slujire religioasă și scris. Pe loc de frunte stau cărțile sale de poezie, conturând un profil de poet postmortem.

Dintre cele real izbutite volume ale sale, amintim:

Omeneștile suferințe (trei ediții: 1994, 96, 98);

Spre celălalt legământ (două ediții 1996, 98);

Lacrima Cristii (1997); Melancolie (1996);

Glas spre cer (1995).

Poeziile sale sunt impregnate de o sevă religioasă, fără să fie însă declarative sau moralizatoare. Un hieratism interior, discret; o chemare a transcendenței; interogații despre timp și destin sunt câteva din dominantele acestei poezii.

Îl recomand cu căldură pe poetul Olivian Pop Bindiu să fie primit în Uniunea Scriitorilor, asociația București.

București 20 August 1998

-scriitorul-Vasile ANDRU

*

Dragă părinte Olivian Bindiu ,

Confirm cu bucurie primirea ziarului "Viața monahală" și a cărții "Mesaje creștine". Vă mulțumesc pentru totul dar mai ales pentru susținerea noastră, a românilor din Iugoslavia. Vă înștiințez că unele părți din "Mesaje creștine" am să folosesc pentru emisiunea mea de la Radio Novi Sad, "Credința". Deja am folosit două titluri: "Ortodoxia – religia strămoșilor noștri" și "Pastori de suflete destoinici". Aceste două suplimente se transmit la Radio Novi Sad pe 9 și 16 octombrie curent.

De asemenea vă mai informez că din cartea d-voastră "De la cuvânt la faptă" - predici din când în când am să folosesc tot pentru Radio Novi Sad, unele teme. Și pentru aceasta vă mulțumesc foarte mult.

De data aceasta, stimate părinte, aş dori să vă rog ca să scrieţi pentru "Tibiscus " un articol mai mare (c-am pe două pagini) despre toate sărbătorile bisericeşti de peste an. Deci despre fiecare sărbătoare să fie scris câteva rânduri: data la care se prăznuieşte, de ce eveniment biblic se leagă, sărbătoarea în conştiinţa poporului, eventualele denumiri din popor, obiceiuri legate ... Dacă nu v-am cerut prea mult, sper că ne-am înţeles.

Păcat,doar că nu am reuşit să ne întâlnim şi la "Nedeia Românilor de pretutindeni" ... Dar nu-i nimic. Sunt sigur că bunul Dumnezeu ne va uni din nou căile.

Sincer si cu cele mai bune gânduri,

Vasile Barbu

Uzdin 9 octombrie 1994

*

Societatea Literar – Artistică „Tibiscus” Uzdin
26 octombrie/brumărel 1996

Tuturor membrilor de onoare ai S. L. A. „Tibiscus”
din Uzdin (Iugoslavia)

Stimat domn:

Protos. OLIVIAN BINDIU
(OCTAVIAN POP) – Găeşti

Ţinem să vă informăm că în şedinţa comitetului de conducere al S.L.A. „Tibiscus” ținută la 22.X.1996 printre altele a fost adoptată decizia de întocmire a cărţii de onoare a S.L.A. „Tibiscus” din Uzdin. În această ordine de idei vă rugăm să ne trimiteţi pe adresa noastră, cât mai degrabă o fotografie (de preferinţă color), curriculum vitae şi o notă biografică cât şi un scurt mesaj (pe o jumătate de pagină) adresat societăţii noastre.

Cu mulţumiri anticipate şi cele mai bune gânduri,

Preşedinte
Vasile Barbu

Comunitatea românilor din Iugoslavia
Filiala Uzdin
Data : 29 florar 1994

Către Părintele Protosinghel Olivian Bindiu
Mănăstirea "Izvorul Miron" – Românești

Stimate părinte Olivian Bindiu,

Cu toate că personal nu ne cunoaștem și nu ne-am întâlnit niciodată, personal îmi sunteți cunoscut atât prin minunata foaie religioasă "Viața monahală" cât și din activitatea d-voastră editorială deosebit de bogată. Pe măsura posibilităților noastre, urmărim această latură a activității d-voastre și ne bucurăm de rezultatele ce le atingeți.

Și noi, în mica localitate românească Uzdin din Voivodiana (Serbia) desfășurăm o vie activitate românească pe multiple planuri. De aceea vă și trimitem câteva numere din ziarul nostru "Tibiscus". Totodată ne permitem să vă propunem o colaborare iar pentru început am dori să venim la d-voastră de Sf. Ilie împreună cu parohul nostru păr. Teodor Miclea, care de asemenea este inclus în activitatea C.R.I. (Comunității Românilor din Iugoslavia).

În speranța unei colaborări trainice și, că nu ne-am permis prea mult, vă trimitem multă sănătate și vă dorim spor și putere în activitatea d-voastră deosebită.

Cu cele mai bune gânduri ,

Președinte
Vasile Barbu

*

Uzdin, 6 răpciune 1996

Iubite Părinte Olivian,

Confirm cu mare bucurie primirea scrisorilor d-voastre (3 la număr) care ne-au făcut cinste. Ne pare nespus de bine că nu ne-ați

uitat și că probabil, serata literară organizată în cinstea d-voastră v-a plăcut. Dar repet, onoarea a fost de partea noastră. Noi ne-am simțit onorați.

Vă mulțumim din suflet pentru contribuțiile trimise, care-și vor găsi locul pe paginile ziarului nostru "Tibiscus". În cel din septembrie am pus materialele despre Nașterea Maicii Domnului și "Înălțarea Sfintei Cruci".

M-am apucat și de traduceri poeziilor d-voastră în limba sârbă. Imediat să vă spun că sunt excelente - poate cele mai frumoase pe care le-ați scris. Sunt pur și simplu - minunate ! Dar, am greutăți în traducere că sunt în rimă și până aflu cuvântul cel mai potrivit ... în tot cazul e greu. Nu cred că voi reuși să-l termin până-n octombrie cum mi-ați scris d-voastră. Și mai e o problemă. Tiparul! Căci au fost de la București, din partea Guvernului (Departamentul pentru Problemele Românilor de Pretutindeni) și au adus două tiruri (!) de cadouri (hârtie, cerneală tipografică, mașini dactilo, faxuri, cărți, aparate foto, reportofoane, calculatoare, xeroxuri ...) și le-au împărțit aici. Numai noi "Tibiscus" n-am primit nimic !?!? Tot au dat ...cui au dat! Numai noi nu ne-am ales cu nimic. Speram să primim hârtie, că avem editură și facem cărți românești - dar nu ne-au dat. Atât de rău ne-a părut ...

Așa, că nu știu cum să vă tipărim cartea. În tot cazul am să mă vorbesc cu Ionel Stoit de la N. Sad să o pregătească el la calculator și atunci o facem cumva.

Vă rog să nu vă supărați pe noi, dar eu vă scriu sincer - toate. Că aici, numai aceia care fac activitate nu se ajută. Au primit de pildă cărți (mii de cărți - cei ce nici nu deschid biblioteca!). Însă mă miră că nu ne ajută cei ce trebuie să ne ajute, că noi facem activitate - românească!

Câțiva din activiștii mei, rău s-au decepționat. Se întreabă, mai merită să lucrezi când nu ești ajutat. Nu personal, că noi totul facem benevol și voluntar, ci societatea "Tibiscus".

În tot cazul, d-voastră rămâneți pentru noi o adevărată stea care ne luminează și ne călăuzește calea. Vă mulțumim pentru totul ce ați făcut pentru noi și bunul Dumnezeu să vă ajute în activitatea ce o desfășurați.

Cu dragoste frățescă,

Vasile Barbu

Societatea Literar-Artistică "Tibiscus"
Str. T. Vladimirescu nr. 176 B
26216 UZDIN, JUGOSLAVIA Tel./fax: 013/773-262

INVITAȚIE

Protos. OLIVIAN OCTAVIAN POP
(Găești)

Avem deosebita plăcere și onoare de a Vă invita la cea de-a IV-a ediție a Festivalului internațional de poezie "DRUMURI DE SPICE" care va avea loc la Uzdin în zilele de 4 -6 iulie 1997 după următorul:

PROGRAM

Vineri, 4. iulie 1997:

Ora 10,00: Festivalul de poezie și proză scurtă în grai bănățean "Todor Crețu Toșa - George Gârda" (organizat în comun cu A.C.A. "Făgețeană" din Făget, România)

ora 11,00: Simpozion "Oamenii de seamă ai Uzdinului"

ora 19,30: Serată literară în grai bănățean.

Sâmbătă, 5. iulie 1997:

Ora 9,30: Întâlnirea fiilor Uzdinului "Dor de glia străbună".

Duminică, 6. iulie 1997:

ora 11,30: Festivalul internațional de poezie "DRUMURI DE SPICE", ediția IV-a

ora 12,00: Șezătoare literară, lansări de carte ...

ora 18,00: Concert de muzică populară românească (cu sprijinul S.C. "Avram Iancu" din Cluj Napoca).

Vă rugăm să vă anunțați participarea până în data de 20 iunie 1997. Organizatorii asigură cazarea, numai celor ce se vor anunța la timp.

Președinte
Vasile Barbu

*

Iubite Părinte Olivian,

Vă veți fi amintind, probabil, de mine, dintr-o luminoasă după amiază de toamnă de acum doi ani când doar pentru câteva clipe am poposit în minunatul loc sfânt al mănăstirii. Veneam atunci cu rostul de a face, prea repede, din păcate, un interviu pentru Radio Timișoara de prezentare a mănăstirii, Dumneavoastră erați ocupat cu treburi politicești în așteptarea unui candidat la Președinție. Ne-am făcut atunci promisiuni, eu nu am onorat-o pe cea de a reveni, și cât îmi mai este de dor să o fac ! Dumneavoastră mi-ați trimis cu promptitudine toate aparițiile deosebit de interesante care au ieșit din editura pe care o conduceți, revista și alte publicații. Le-am primit pe toate, am vorbit despre ele la radio, dar ceea ce trebuie să mai adaug măcar pe acest petec de hârtie este faptul că ele mi-au bucurat sufletul, le-am citit pe îndelete și mi-au adus lumină. Vă mulțumesc și aștept în continuare noi apariții editoriale. Oricum, aveți recunoștința și admirația mea pentru bogata activitate, îmi și spun că trebuie să fiți mereu foarte ocupat, dar în liniștea de acolo și încălzit la suflet cum vă aflați de menirea sfântă, timpul are acolo alte tipare, totul se așterne în cumpătare și ordine.

Îmi permit să îndrăznesc a alătura scrisorii mele câteva versuri ce aparțin unui bun prieten al meu, poetul Petru Jichici, timișorean, ortodox, un om ce-și limpezește gândurile căutând în Glasul Divin izvor de cugetare și literatură spirituală. Poezia lui, așa cum o cunosc din diferitele publicații la care colaborează, printre ele revista Mitropoliei din Timișoara și emisiunea de profil de la Radio Timișoara, pentru a vă oferi numai câteva exemple, încearcă să descopere Drumul de trudă, de încântare, suferință și pace al omului întru descoperirea propriului Eu ca întrupare a voinței Domnului. Nu este o poezie didactică, ci una frământată, obsedată de întrebări, în care te regăsești într-acea ardoare ce o purtăm latent în noi, nu-i dăm glas, dar o simțim răscolindu-ne. Căutarea lui e năzuința însăși spre aflare, spre împlinire, spre liniștea din veac, pregătind în adâncuri gesturi și cugete, atingerea idealului. Creația lui Petru Jichici este vastă, uneori inegală, dar, fie că scrie în rimă, fie în vers alb, are marea șansă a unei sincerități care nu e contrafăcută și, adunată din aprofundate lecturi,

din nevoia personală de limpezire, din talent real pentru cuvântul șlefuit, se ridică mereu, crește mereu, devine din ce în ce mai expresivă, mai demnă de citit, de urmărit în evoluția sa.

Nu știu dacă cele trei poezii ale sale pe care le alătur sunt cele mai reprezentative, ele constituie doar un moment, cum spuneam din ceea ce este el, dar, dacă vă conving, v-aș propune să le publicați în revista Dumneavoastră, poate prefațând cu propria Dumneavoastră opinie încercările sale. Dacă nu aș fi convins de talentul său, credeți-mă, nu v-aș propune acest lucru.

În ceea ce mă privește, cred că voi veni în această primăvară pe la mănăstire. Firește, rămân multe necunoscute, cum să ajung acolo, cum să vă găesc măcar la telefon, pentru că mai deunăzi am încercat o convorbire dar mi s-a spus ca linia e deranjată. Aș dori să vin pe două zile, dacă aveți unde mă caza, pentru a avea timp să vorbim pe îndelete despre mănăstire, istoricul ei, activitatea spirituală și editorială. Aș dori să merg și pe la Românești, ori Curtea, pentru a vorbi și cu oamenii din sate despre relația lor cu mănăstirea. Dacă proiectul meu vi se pare interesant, scrieți-mi, ori căuta-ți-mă la telefon, daca merge, firește (142261).

Aștept vești cu nerăbdare. Până atunci, toata prețuirea mea.

Timisoara 20 februarie 1994

Vasile Bogdan

*

Iubite Părinte Olivian,

Doresc ca alături de aceste rânduri să vă adresez mulțumiri pentru tot ceea ce cu multă bunăvoință mi-ați expedit.

De asemenea vă mulțumesc și pentru acordul Prea Cuvioșiei Voastre în ceea privește colaborarea mea la revista "Viața Monahală". Este pentru mine o mare cinste și vreau să onorez acest lucru, printr-o poezie pe care v-o trimit acum. Ea este scrisă special pentru revista dvs. și sper să vă facă plăcere să o publicați.

Doresc să vă asigur și de expedierea tuturor aparițiilor din eparhia noastră drept care vă trimit ultimul număr al revistei "Teologie și Viață". Aștept vești și vă rog să-mi expediați câteva exemplare din numărul în care va apare poezia.

Primiți I îmbrățișări frățești alături de aleasă considerație,

Ierom Vasile POP

Manastirea Neamt

1 mai 1993

*

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Prin marea bunăvoință și amabilitatea venerabilului și stimatului Părinte Arhidiacon Profesor Ioan Ivan, am reușit să citesc un număr al ziarului pe care îl editați cu multă competență.

Am auzit de foarte mult timp de această foaie religioasă care este destinată exclusiv vieții monahale, dar nu am reușit să-mi procur nici un număr pentru a mă putea bucura de conținutul ei. Acum, pentru că am avut acest prilej aș fi foarte fericit să pot să mă abonez și poate chiar să colaborez, cu acordul Sfinției Voastre în dorința de a face cunoscută unui cerc cât mai larg de cititori am semnalat apariția acestui ultim număr în ziarul Seminarului Teologic, pe care cu toată considerația vi-l expediez. Primiți și alte câteva ultime apariții în eparhia noastră.

Aș dori totodată să-mi expediați contra ramburs și lucrarea; pe care o semnați "Sfaturi Evanghelice".

Aștept cu nerăbdare informații asupra procedurii de încheiere a abonamentului, vă mulțumesc anticipat și vă doresc sărbători fericite.

Primiți îmbrățișări frățești într-o dragoste cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos,

Ierom. Vasile POP

Manastirea Neamt

7 aprilie 1993

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR
ȘCOALA DE FORMARE ȘI PERFECȚIONARE A
PREGĂTIRII AGENȚILOR TG.OCNA

Data 04.10.2004

CĂTRE,
CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI
- Preot Conf. Univ. Dr. Octavian Pop -

Vă mulțumim pentru revista "Lumină și Speranță" și vă asigurăm de întreaga noastră considerație.

DIRECTORUL ȘCOLII,
Insp. șef. princ.
VICTOR MANOLE

*

PREA CUVIOȘIA VOASTRĂ,

Hristos a Înviat!, am primit cu bucurie monografia „Mănăstirea Românești” de Ioan Cipu, editată de mănăstirea Izvorul Miron.

Vă mulțumesc și vă felicit pentru această nouă apariție editorială.
Cu arhierescă binecuvântare,

EPISCOP
† **VINCENȚIU PLOIEȘTEANUL**
VICAR PATRIARHAL

Bucuresti
3 Iunie 1994,

*

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă mulțumesc mult pentru foaia "Viața Monahală" pe care binevoii să mi-o trimiteți regulat ca și pentru toate celelalte cărți pe care le primesc.

Vă felicit pentru realizările de excepție de care vă bucurați și vă doresc în continuare mult succes și noi împliniri întru slujirea ca și până acum a Bisericii noastre străbune și a neamului nostru românesc.

Al Prea Cuvioșiei Tale frate întru Hristos
Arhid. Visarion Bălțat

Sibiu 1 august 1994

*

Iubite părinte Olivian,

Dacă la Sibiu îmi făcea mare plăcere să primesc ziarul „Viața monahală”, redactat de P. C. Ta, precum și celelalte cărți ale Sfinției Tale, aici la Atena bucuria este îndoită ori de câte ori primesc un semn din partea Sfinției Voastre.

Și aceasta s-a întâmplat acum de curând când am primit două pachetele cu ultimele apariții ale lucrărilor scrise de, și, despre Sf. Ta și mă bucur mult că te străduiești și în același timp stăruiești în sfânta zăbavă a literaturilor românești.

Va veni cu siguranță o vreme când se va vedea munca deosebită a Sf. Tale atât pe plan gospodăresc dar mai ales cultural, și odată cu aceasta și recompensa binemeritată.

Îți doresc mult succes în continuare și împlinirea tuturor dorințelor, mulțumindu-ți încă o dată pentru trimiterea revistei și a altor materiale.

Atena-Grecia 14 oct.1994

Cu frățească dragoste
în Hristos Domnul
arhidiaconul Visarion Bălțat

Atena

S.C. DUD IMP-EXP S.RL.
P.O. Box 411/A – Of. P. 9
2900 Arad – România
J02/1550/1992
Cod fiscal 1705182

Cont 4072818147 Banca Comercială Arad
Telefon: +40-(0)57-221759
Fax: +40-(0)57-222211

Nr. 39/01 Iul. 1995

Prea Cuviosului Părinte
Protos.
OLIVIAN - BINDIU
Starețul Sf. Mănăstiri "Izvorul Miron"
ROMĂNEȘTI -

Mulțumindu-vă din adâncul sufletului pentru trimiterea în premieră a publicației "Viața Monahală", editată și redactată cu purtarea de grijă a Sfinției Voastre, apreciem că bunele noastre relații dintre Prea Cuvioșia Voastră și subsemnatul, smerit și rob al Bunului Mântuitor, să se mențină în continuare cât mai prospere.

Apreciem ca prin gestul și conținutul publicației primite ați contribuit și contribuiți la hrana sufletească a credincioșilor Bisericii Ortodoxe Române, prin aceasta contribuind și la o mai bună cunoaștere a acestui popor și neam binecuvântat de Dumnezeu.

Smerit, vă rog a mă ierta și a include în pomelnicul Cuvioșiei Voastre aceste nume de botez, IOSA-GHERASIM, respectiv VIORICA, care apreciez că prin voia Tatălui, va fi aleasa sufletului meu.

Până la reîntâlnirea noastră, primiți sincerele urări de sănătate, prosperitate în tot ceea ce întreprindeți cu voia Bunului Mântuitor, multă fericire dvs. personal cât și întregului sobor.

Cu deosebită considerație,
Dipl. Ing. VLACIS Iosa-Gherasim

*

ROMANIA
SOCIETATEA CULTURALĂ TURISTICĂ
GINTA LATINĂ, STR. 1 DECEMBRIE 1918 Nr° 14Nr° 32/10 mai 1996
IASI

Mult stimate părinte
Protosinghel Olivian Pop-Bindiu

Scrisoarea și cărțile primite ne-au adus o mare satisfacție, risipind totodată o seamă de nedumeriri mai ales prin faptul că cele 20 de personalități cărora li s-a conferit titlul de Membru de Onoare în cei 8 ani de existență a societății continuă să fie prezențe ilustre în acțiunile patriotice pe care le promovăm. Cu atât mai explicabilă ne este satisfacția acum când aflăm implicarea meritorie a Cuviosiei Voastre în susținerile cauzei naționale și a binelui comunitar.

Până în prezent nu am primit plicul expedit de la Găești care probabil s-a rătăcit. Vă felicit pentru preocupările și serviciul spiritual îndeplinit de literatura care a văzut lumina tiparului. Cu plăcere, vor fi recenzate volumele primite. Curierul apare odată la 2 luni deci textul va întârzia să fie publicat mai ales că Biroul nostru va fi plecat în tot cursul lunii iulie pe la Filiale.

Acum cunoscându-vă orientarea și valoarea de scriitor, permiteți-mi să vă împărtășesc un gând dacă valențele literare se completează cu calități de cercetător.

În condițiile ocupației otomane, biserica și în genere cultura popoarelor sud dunărene a fost susținută, încurajată și finanțată prin grija domnitorilor din cele două principate române, de mănăstiri și mulți oameni de bine. Nici ortodoxia est europeană nici cancelariile apusene – catolice sau protestante nu sau implicat. Iată însă că astăzi nici în Bulgaria, Serbia, Grecia, Croația, nici chiar Albania nu se permit școli pentru românii aflați la ei, nici biserici și nicio formă de asociere. Mai mult. Biserica Grecească și Bulgară a oprimat și a exterminat pe aromâni, fârșereți, crețovlahi, sumeri fără nicio recunoștință dar și fără omenie. Domeniul ce vi-l propun este foarte vast. El s-ar putea circumscrie fie numai la o țară sud dunăreană fie numai la Mănăstirile de la muntele Athos. Cu siguranță că Centrul de Bizantinologie și Institutul Nicolae Iorga din București au bine lămurit acest domeniu

care ar putea fi sintetizat într-o broșură sau volum corespunzător publicațiilor și orientării ființa latină.

Vă trimitem Diploma de Membru de Onoare odată cu urările noastre de bine și succese. Vom reveni cu o scrisoare în luna August.

Cu deosebită considerație,

Dr. Vlad Bejan
Președintele Societății „Ginta Latină”

*

ROMANIA
SOCIETATEA CULTURARĂ
GINTA LATINĂ, STR. 1 DECEMBRIE 1918, Nr^o 14 Nr^o 48/2 iunie 1997
IASI

CĂTRE,
C. S. Protosinghel Olivian Pop Bindiu

Am aflat cu multă plăcere de personalitatea Dvoastră, de opera depusă pe tărâm cultural și de înaltele dvs. Preocupări și realizări spirituale.

Societatea Culturală „Ginta Latină” a cărui scop principal este promovarea culturii naționale românești de peste hotare ar fi onorată să acceptați să fiți cel de al 18-lea membru de onoare al societății. Alăturăm lista membrilor de onoare înscriși în cei 6 ani de activitate a căror adeziune a stimulat și extins spiritul latinității și demnitatea neamului nostru.

Primiți Prea Cuvioase Părinte asigurarea înaltei noastre considerațiuni

PREȘEDINTE,
Dr. Vlad Bejan

SECRETAR,
Ing. Liliana Manea

ROMANIA
SOCIETATEA CULTURARĂ
GINTA LATINĂ, STR. 1 decembrie 1918 Nr° 14
IASI

Nr°/28 mai 1994

Către, P. C. OLIVIAN BINDIU
(Românești, România)

La inițiativa Muzeului de Literatură română - Casa Pogor va avea loc la Iași manifestări consacrate împlinirii a 106 ani de la trecerea în nemurire a simbolului spiritualității românești Mihai Eminescu.

La programul sărbătoririi își dau concursul mai multe organizații și societăți din localitate și alte zone locuite de români.

Societatea Culturală "Ginta Latină" a cărei scop principal este promovarea culturii naționale în comunitățile de peste hotare invită reprezentanți ai bisericii care să participe la solemnitățile de evocare și pomenire creștină ce se vor desfășura în grădina Copou unde se află Teiul lui Eminescu, bustul poetului și Muzeul închinat memoriei sale. Clerul invitat va fi inclus la oficierea serviciului Divin. .

Vă așteptăm în data de 8 iunie în holul Hotelului Unirea, iar adresa de răspuns este: Ing. Liliana Manea - str. Culturii nr. 9, bl. 8, sc. C, etj. 2, ap. 8 — Iași 6600 - telefon 032-140832.

Primiți cordiale urări de bine și sănătate și vă așteptăm cu drag.

PREȘEDINTE,
Dr. Vlad Bejan

SECRETAR,
Ing. Liliana Manea

*

Prea Cuv. Părinte Olivian,

Avec tout raon coeur je dois vous remercier pour VIAȚA MONAHALĂ nr. 4-6 (16) rețu avec une grande joie. Vous publiez une bonne et interessante revue utile surtout à nos jours de grand besoin

de foi, d'amour en CHRI ST. Besoin des hommes de l'aide des moines. Par la mêm poste je vous ai envoyé un paquet avec des livres pour votre bibliothèque monastique. J'espère vous les aurez bientôt et surtout qu'ils vous soient utiles. Avec cette raienne je demande de pouvoir recevoir quelque votre livre:

4 copies) MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON" - Româneşti scurt istoric 1992 39 p.

4 copies) ORTODOXIA NOASTRĂ ROMÂNEASCĂ, 1992 50 p.

Je travail toujours avec les icônes, mais aussi en Roumanie vous avez des belles icônes, des bons peintres, des beaux livres d'art avec illustrations d'icônes roumaines. Je demande vos saintes prières, prions tous ensemble pour la paix utile à tous les peuples du monde,

humblement votre

Zucchini Marco

via Caduti di Cefalonia 6

40054 Budrio

Italie

le 29/5/1993

TRADUCERE:

Din toată inima eu trebuie să vă mulţumesc pentru "Viaţa Monahală" nr. 4-6 primită cu o mare bucurie. Publicaţi o bună şi interesantă revistă utilă mai ales în zilele noastre c nd este o mare nevoie de credinţă, de dragoste în Hristos.

Nevoia oamenilor de ajutorul călugărilor. Prin aceeaşi poştă eu vă trimit un pachet cu cărţi pentru biblioteca dumneavoastră din m năstire. Sper că le veţi primi în curând şi mai ales că vă vor fi utile.  n schimbul lor aş dori să pot primi câteva din cărţile dumneavoastră:

4 ex. Izvorul Miron

4 ex. Ortodoxia

Eu lucrez cu icoanele tot timpul, şi în România aveţi icoane frumoase, pictori buni, frumoase cărţi de artă cu ilustraţii de icoane

românești. Vă cer să vă rugați, să ne rugăm împreună pentru pacea utilă tuturor popoarelor lumii.

Cu umilință
Al dumneavoastră
Zucchini Marco
via Caduti di Cefalonia 6
40054 Budrio
Italie

29 mai 1995

*

MĂNĂȘTIEA „IZVORUL MIRON”
Românești
Jud. Timiș

Mon père Olivian,

Je suis un peintre d'icônes tres intéressé de lire votre nouvelle revue; je vous prie de m'envoyer tous les numeros parus de votre revue (VIAȚA MONAHALĂ) et aussi je demande de la recevoir regulièrement.

Je suis intéressé a votre revue, mais je suis disposé de vous envoyer des livres sur l'ortodoxie en langue française.

Ecrive moi à ce sujet. Je veux vous envoyer ces livres pour votre bibliothèque monastique.

Je reste en attenete de vous lire; ne m'oubliez dans vos saintes prières à la proskomidie,
humblement

Zucchini Marco
via Caduti Cefalonia 6
40054 Budrio
Italie

le 16/8/1991

Protosinghel Olivian Bindiu
Starețul Mănăstiri "Izvorul Miron"
Com. CURTEA cod I 865
Jud. Timiș

Mon père,

Merci pour votre paquet avec les journaux; un grand don de votre côté.

Par la meme poste je vous ai envoyé ces livres pour la bibliothèque de votre saint monastère:

- SAINT COSMAS D'eTOLIE,
- G. Habra: LA TRANSFIGURATION SELON LES PERES GRECS,
- ACER TRIBUNE.

J'espère de recevoir encore régulièrement votre publication; d'autres livres vous seront envoyés.

Recevez mes remerciements avec la demande de prières pour moi, ma famille et la paix,

votre
(Zucchini Marco)
iconographe

Zucchini Marco
via Caduti di Cefalonia 6
40054 Budrio
Italie

le 27/II/1991

*

Protosinghel Olivian Bindiu
Mănăstirea "IZVORUL MIRON"
com. Curtea
Cod. I 865 Timiș

Mon père Olivian,

Votre lettre m'a donne une grande joie; vraiment je suis touché pour votre politesse et vraie sincère amitié. Je reçois avec un grand honneur votre DIPLOMA DE ONOARE, je ne mérite ce grand don car je ne fais rien de particulier. Je cherche à aider les frères orthodoxes partout où se trouvent. Au présent je fais le possible pour sensibiliser tous les amis et d'autres encore pour un' aide aux frères orthodoxes serbes qui souffrent beaucoup pour leur foi. Sûrement vous savez que l'Orthodoxie est presque disparue de la Croatie; que les Cathédrales Orthodoxes Serbes de ZAGREB, MOSTAR et PAKRAC (avec leur palais épiscopaux) ont été détruites par les croates. Que des centaines d'églises et monastères serbes on été détruits complètement par les oustachas croates et quelque musulman. D'ici nous ne pouvons envoyer rien en Yougoslavie ou en Serbie car tout est bloqué par les décisions (injustes) de l'O.N.U. Par centre les croates reçoivent tous les aides de l' Amérique, Allemagne et ailleurs. Le Vatican est très actif pour ces bons catholiques. Et les orthodoxes? Ne sont-ils également chrétiens? Lorsque la paix retournera je viendrai très volontiers dans la chère Roumanie qui j'aime beaucoup. Dans l' actuelle situation pour venir chez vous le voyage est trop fatigue pour moi (Autriche, Hongrie, puis la Roumanie). Je suis au travail avec un' icône de SAINT SYLOUANE de l'ATHOS et je prépare le dessin pour un' autre de SAINT JEAN DE CRONSTADT. Prions tous pour la paix, pour la vraie paix, celle des hommes et pas celle des politiques!!! Je reste votre ami sincère et humble.

Zucchini Marco
via Caduti di Cefalonia 6
40054 Budrio
Italie

12/7/1993
Par la même poste je vous ai envoyé
un coli avec des livres; j'espère
pui sont vous intéresser.

TRADUCERE:

Părinte Olivian,

Scrisoarea Dv. Mi-a dat o mare bucurie; eu am fost cu adevărat impresionat de politețea dv. Și de prietenia într-adevăr sinceră. Primesc cu mare onoare DIPLOMA DE ONOARE, nu merit acest dar pentru că nu am făcut nimic deosebit. Încerc să-mi ajut frații ortodocși peste tot unde se află ei (oriunde s-ar afla ai). În prezent eu fac tot posibilul pentru a-mi sensibiliza prietenii și alți credincioși în vederea unui ajutor pentru frații ortodocși sârbi care suferă mult pentru credința lor. Desigur știți că ortodoxia aproape a dispărut în Croația; catedralele ortodoxe sârbești de la Zagreb, Mostar și Pakrac (cu palatele lor episcopale) au fost distruse de croați. Că unele biserici și mănăstiri sârbe au fost complet distinse de ostașii croați și de mii musulmani. De aici noi nu putem trimite nimic în Iugoslavia sau în Serbia, pentru că totul este blocat de deciziile nedrepte ale O.N.U. Din contră croații primesc toate ajutoarele din America, Germania și de pretutindeni. Vaticanul este foarte activ pentru bunii săi catolici. Dar ortodocșii? Nu sunt și ei creștini? Când se va reinstala pacea voi veni bucuros în draga mea Românie pe care o iubesc mult. În actuala situație, pentru a veni la voi călătoria este prea obositoare pentru mine (Austria, Ungaria, apoi România). Eu am în lucru o icoană cu Sf. SILOUANE DE LA ATTOS și pregătesc desenul pentru o alta cu SF. IOAN DE CROSTADT. Să ne rugăm cu toți pentru pace, pentru adevărata pace, cea a oamenilor, nu a politicianilor!!! Rămân prietenul Dv. Umil și sincer.

12 iulie 1993

Zucchini Marco

*

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă mulțumesc din suflet pentru atenția pe care mi-ați dat-o prin trimiterea câte un exemplar publicat de Prea Cuvioșia Voastră, cu scrieri religioase.

Acest exemplar cu „Sfaturi – Evanghelice”, m-a bucurat mai mult aflând frumusețea articolelor la care ați muncit cu multă dragoste sufletească.

Privind la poza P. C. Voastre mă bucur și mulțumesc lui Dumnezeu pentru înțelepciunea pe care V-a dăruit-o.

Cu smerenie Vă rog, ca nici de acum înainte să nu mă dați uitării și-mi mai faceți – câte o satisfacție sufletească.

Vă sărut mâna ...

**Stareta Stavrofora
Fevronia Filip**

Manastirea Polovragi
3 ianuarie 1993

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA BUZĂULUI
CABINET

Nr°10/25 aprilie 1994

P. C Părinte stareț Olivian,

Am primit cu bucurie publicațiile:

1. Oameni care au fost, 1994;
2. Mănăstirea Românești, 1994;
3. Viața monahală, nr. 7-9/1994.

Mulțumesc călduros și felicitări pentru inițiativă și preocupare.

**†Epifanie
Episcopul Buzaului**

*

2400 – Sibiu
Aleea Frații Buzești
Bloc 9, ap. 23

Prea Cuvioase Părinte Stareț,

Cu ocazia primirii cărții „Pe ultimul drum” transmit cele mai alese mulțumiri și sincere dorințe de realizări în viitor.

10 mai 1993

Pr. I. Buta – Sibiu

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA BUZĂULUI
CABINET

Nr° 81/13 nov.1990

P. C. Părinte Olivian,

Am primit cu bucurie cele două cărți semnate de P. C. Voastră, pentru care mulțumesc și vă felicit.

Cu urări de sănătate și arhieresti binecuvântări pentru spor duhovnicesc.

†Epifanie Episcopul Buzaului

*

Prea Cuvioase Părinte Bindu Olivian

Vă rog să mă iertați că nu v-am răspuns la câteva scrisori. Nu mai sînt la Moldovița, ci sînt la Ağafton-Botoșani, am venit aici fără voia mea.

Am fost f. f. ocupată și sînt încă supărată... . Nu pot să vă spun mai multe. Iată vă trimit câteva rînduri despre această așezare, să faci bine Vă rog să-l publicați să mai știe lumea ce se petrece în țară. Vă

rog dacă-mi veți îndeplini această dorință, să-mi trimiteți și mie câteva articole.

Vă mulțumesc cu mult respect și stimă, sunt încă necăjită și nu știu ce să mai fac.

Adresa – M. Stareță Niță Laurenția
Mănăstirea Agafton
Jud. Botoșani
Cod 6810 – Agafton

25 ianuarie 1993

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Sincere mulțumiri pentru – felicitările trimise de Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului.

De asemeni și noi Vă urăm: ca Noul An 1993, să vă aducă deplină sănătate, mulțumire – sufletească, realizări frumoase și mari succese în continuarea misiunii încredințată de Cel – Atotputernice.

„Întru mulți și fericiți ani!

Monahia Fevronia Filip

Manastirea Polovragi
28 dec 1992

*

Prea Cuvioase Părinte Olivian

Am primit revista „Viața Monahală”.

Mii de mulțumiri, pentru că ne-ați onorat și pe noi smeritele cu trimiterea revistei.

Vă dorim succes și pe Viitor cu deosebită dragoste în Hristos Domnul.

20 iulie 1992

Maica stareță Elefteria și întreg soborul.
Manastirea Sag-Timiseni, jud. Timis

Sfințite Părinte Olivian,

Am primit cu încântare cele trimise dimpreună cu diploma. Îți mulțumesc pentru atenția și considerația pe care mi le dăruiești cu generozitate și de care nu sunt vrednic.

Ești totuși perseverent în ostenelele cele bune, silindu-te să valorifici fiecare clipă istorică și să înmulțești toți talentii dăruïți de Dumnezeu.

Ce minunat ar fi dacă viețuitorii mînăstirilor noastre ți-ar urma exemplul, fiind mai izbânditori în „lupta cea bună”.

Pace și binecuvântare de la Hristos!

†Irineu Bistriteanul

Episcop-vicar

Cluj-Napoca

10 martie 1993

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Căci v-am dat, înainte de toate, ceea ce și eu am primit: Că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi.

(Epistola întâi către Corinteni 15, 3-4).

Hristos a înviat!

Nespusa bucurie a Învierii Domnului să se sălășuiască întru noi, iar Hristos cel ce a biruit moartea să reverse asupra noastră viață, sănătate, pace, belșug de bucurii duhovnicești și, întru toate, bună sporire.

Adevărat a înviat!

Calde mulțumiri pentru felicitări

Episcop-Vicar

†Roman Ialomițianul

P. S. Vă felicit din inimă pentru activitate publicistică pe care o desfășurați.

Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă ajute cu Harul Său.

Bucuresti 10 mai 1990

†Roman

Iubite Parinte Olivian,

ÎNVIEREA constituie sărbătoarea speranțelor noastre creștinești. Însemnată cu roșu în calendarele și inimile noastre, ne primenește gândul și ne înalță spiritul.

De aceea trecuți prin iarnă, îngreunați precum păsările, să intrăm, prin cea mai de seamă sărbătoare creștină, în primăvară, eliberați și purificați, mai buni și înțelepți, pregătiți astfel pentru repetabila devenire întru ființă.

HRISTOS A ÎNVIAT!

De Paști,
18 aprilie 1993

Gheorghe FUNAR,
Primarul municipiului Cluj-Napoca

*

Prea Cuvioase Părinte Olivian Bindu,

Cu profund respect și cu adâncă recunoștință, Vă mulțumim din toată inima pentru bucuria desăvârșită pe care ne-o prilejuiți privind „Revista Religioasă „Viata Monahala” editata de Mănăstirea „Izvorul Miron” realizată de Prea Cuvioșia Voastră. Vă mulțumim foarte mult și foarte frumos și pentru toate urările primite de Sf. Sărbători. Vă rugăm să primiți și urarea noastră, ca Lumina Sfântă a Nașterii Domnului nostru Isus Hristos, să Vă lumineze sufletul, cu izvor nesecat de sănătate, cu zile liniștite și senine în continuă prosperitate și cu noi și neîmputinate bogate puteri, spre a duce aceiași desăvârșită înțelepciune și nesecată energie, destinele acestui Sfânt Așezământ Conducător cu toată Competența de Prea Cuvioșia Voastră. Vă rog foarte mult să mă iertați de întârzierea mare cu care mulțumesc mărinimiei Prea Cuvioșiei Voastre. Am mari și grele probleme de rezolvat.

Cu smerite ... , cu Înaltă Considerație și cu cele mai vii și alese mulțumiri.

Manastirea Pasare 27 ianuarie
27 ianuarie 1992

Lucia Dumbravă cu tot soborul mănăstirii

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Pogorātu-Te-ai întru cele de mai jos ale pământului și ai sfârâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase, și a treia zi, precum Ioana din chit, ai înviat din mormânt.

(Irmosul cântării a VI-a din Canonul Învierii)

Hristos a înviat!

Luminoasa sărbătoare a Sfințelor Paști să coboare peste noi toți bucurii duhovnicești, pace și bună înțelegere, iar Hristos cel Înviat să ne dăruiască sănătate și, întru toate, bună sporire.

Mulțumesc pentru părtășia făcută din osteneala Prea Cuvioșiei Voastre prin lucrările tipărite trimise, ca și pentru considerația arătată. Cu aceeași stimă.

† **Timotei Episcopul Aradului**

*

Pr. GABRIEL CERNĂUȚEANU
Carl-Kistner-Str. 61/63
D-79115 Freiburg i. Br.
Tel. 0761/47 57 48

Întru Hristos iubite frate Olivian,

Mulțumesc pentru toate câte mi-ați trimis, atât lucrările frăției tale, pecetea pentru prescuri, lumânări și vederi cu Mănăstirea Românești.

Cele două predici le voi publica cu ajutorul lui Dumnezeu într-unul din numerele viitoare, dar se pare (încă nu le-am citit) va trebui să le comprim, deoarece regula de bază a revistei noastre este ca extensiunea să nu depășească decât cel mult o pagină și jumătate. Dar asta voi vedea la momentul respectiv.

În privința publicațiilor frăției tale pe care mi le-ai trimis, chiar duminică le voi împărți la credincioșii din parohie .

Despre dorința frăției tale de a vani în occident o să vorbim față către față!

Până atunci tot binele și mult spor duhovnicesc.

Preot Gabriel Cernauteanu

14 septembrie 1990

*

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă mulțumesc din inimă pentru frumosul dar pe care mi l-ați făcut trimitându-ne cele trei lucrări „Trăirea preoțească”, „Prin Țara Sfântă” și „Cânt de credință străbună”, înmănunchind trei expresii ale unei înalte trăiri: aceea a slujirii Domnului, a cunoașterii locurilor unde a propovăduit Mântuitorul, și a impresiilor Dumneavoastră lirice în legătură cu credința umană.

Am regretat că nu am fost în München când ați trecut pe la noi. Împreună cu familia mea vă urăm multă sănătate pentru a vă împlini

înalta chemare și a contribui la renașterea spirituală a poporului nostru.

Dr. Pavel Chihaiia

München 30 sept.1993

*

Iubite Părinte Stareț Olivian,

Vă mulțumesc pentru ziarul și cele două cărți trimise și vă felicit pentru osârdnica muncă ce depuneți cu atâta entuziasm. Încă o dată vă rog să notați schimbarea mea de adresă. De la Princeton NY am plecat de doi ani de zile. Dacă vreți să aveți noua adresă în caietul dvs de expediție, aceasta este:

13 mai 1994

Fr. Dr. Theodor Damian,
28-11, 44ta st.
Astoria , New York, 11103, USA

**Cu cele mai alese doriri de bine.
Pr. Th. Damian**

*

Dragă Părinte Olivian,

Să fii liniștit în privința a ceea ce gândesc sau judecă oamenii.
Pe Dumnezeu să îl ai în inimă și voia Lui s-o împlinești.

Cel de Sus nu-i uită și știe cum să-i folosească în Biserica Sa pe aceia care Îl slujesc cu dăruire.

Mulțumindu-ți pentru hrana sufletească cuprinsă în cărțile pe care le-ai scris, te îmbrățișez afectuos întru Domnul.

Manastirea Nicula
21 februarie 1995

Arhim. Vasile Flueraș

*

Theodor Damian
28-11 44th St 2nd Fl
Astoria, NY 1103-2146

P. C. Părinte Olivian,

Vă mulțumesc pentru urările transmise de Nașterea Domnului și de ziarul trimis pentru care încă o dată vă felicit călduros.

Am mai semnalat o dată cu timp în urmă că nu mai locuiesc în Princeton, New Jersey de 1 an de zile, de aceea vă rog luați notă de noua mea adresă.

Cu cele mai alese doriri de noi succese, și în avans, cu ocazia Marii Sărbători,

Hristos a INVIAT!

7 august 1995

Pr. Dr. Theodor Damian

*

Iubite Părinte Olivian,

Vă confirm primirea cărților P. C. Voastre, iar chiar astăzi a monografiei mănăstirii, și Vă mulțumesc. De asemenea Vă mulțumesc pentru dedicații.

Aș vrea, totodată, să Vă felicit sincer pentru activitatea cărturărească a P. C. Voastre. Fie, ca Părintele luminilor să Vă hărăzească

același har și râvnă spre slujirea Bisericii noastre strămoșești, cu cuvântul și cu fapta.

Cu sentimente românești și creștinești,

Bruxelles 26 martie 1992

Pr. Dr. Ion V. Dură

P.S. Fiind plecat în America la o Conferință teologică internațională am întârziat cu răspunsul și-mi veți da iertare.

I. D.

*

Stimate Parinte Olivian,

Ieri 21-06- am primit ziarul, mulțumesc mult. În această frumoasă biserică am fost, e la 100 km de la München. Mă rog și cred în D-zeu și în D-voastră. Până acum e tot așa, nu s-a schimbat nimic trăiesc în speranțe. Vă rog faceți tot ce puteți.

München-Germania

Cu stimă Sofia Walter

21 iunie 1992

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Mulțumindu-vă din suflet pentru atenția cu care mă onorați trimițându-mi revista dvs.

Vă rog să primiți o infimă contribuție pentru frumoasa lucrare ce realizați.

Sunt încântat și vă felicit pentru condiția elevată a spiritualității pe care o răspândiți cu atâta generozitate prin revista dvs.

Hristos să vă binecuvânteze strădaniile cu bogate haruri.

**Episcop
† Iustin Paven**

*

† Dr. Ioan Mihălțan

Episcop

Al Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei

Tel.: 059/13 78 83 domiciliu

3700 Oradea

059/13 40 28 cabinet

Str. Roman Ciorogariu nr. 3

Înalt Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Am primit Revista Lumina și Speranță și țin să Vă mulțumesc deosebit.

Appreciez râvna ce depuneți pentru ajutorarea celor ce nu ușor încercați, prin scrieri, cateheze, și mai ales prin slujbele din biserica zidită într-un timp atât de scurt, slujbe prin care le împărtășiți darurile Bisericii.

Dumnezeu să vă dăruiască sănătate, să vă ocrotească pașii pe cărările vieții spre a le fi de folos multora.

Oradea

† Ioan Episcopul Oradiei

15 august 1997

*

† Dr. Ioan Mihălțan

Episcop

Al Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei

Tel.: 059/13 78 83 domiciliu

3700 Oradea

059/13 40 28 cabinet

Str. Roman Ciorogariu nr. 3

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă mulțumesc în mod deosebit pentru bunele urări transmise cu ocazia zilei mele de naștere. Dumnezeu să vă poarte de grijă pe cărările vieții spre binele multora.

Oradea 20 sept.1998

† Ioan

Episcopul Oradiei,

Bihorului și Sălajului

† VISARION RĂȘINĂREANU
Episcop – vicar
SIBIU

24 feb. 1998

Iubite părinte Olivian,

Mulțumiri pentru revista pe care mi-o trimiteți.
Vă trimit și eu materialul cerut.

Cu binecuvântare

† VISARION RĂȘINĂREANU
Episcop – vicar

*

P. C. Părinte Olivian,

Am primit cu multă bucurie cartea P. C. Voastre, materialele trimise, revista Heliopolis cu prezentarea cărții mele de către dna prof. Dana N. Drăgan căreia îi mulțumesc pentru amabilitate și pentru cele scrise, precum și Dv. pentru sfatul cel bun.

Am să fac și eu o prezentare a cărților P. C. Voastră în buletinul nostru și am să vi-l trimit pentru bibliografie și referințe critice.

Vă doresc multă sănătate și spor în lucrarea cu folos – ca și până acum – cu ajutorul Domnului nostru.

Pr.Dr. Theodor Damian

New York 5 oct.1995

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Am primit cartea Prea Cuvioșiei Voastre „Tipărirea preoțească” pentru care Vă mulțumim.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze cu darurile Sale cele bogate dăruindu-Vă sănătate, bucurii, spor duhovnicesc și realizări în lucrarea preoțească!

București, 1 iulie 1993

†**Teoctist Patriarhul**
Biserici Ortodoxe Romane

*

Prea Cuvioase Părinte Protosinghel Olivian,

Am primit frumoasele cărți aduse fratele Bica Ioan și vă mulțumesc. Rog pe Bunul Dumnezeu să vă învrednicească a petrece Sărbătoarea Sfințelor Paști în pace, cu sănătate și alese bucurii duhovnicești iar Învierea din morți a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos să ne reverse în suflete spor de dragoste unii față de alții, căci nimic nu este mai de preț în această lume decât iubirea ce i-o putem arăta semenului prin faptă și cuvânt.

Cu aleasă prețuire

ALIN BOC
SECRETAR EPARHIAL

Caransebes 1 aprilie 1995
P. C. Sale
Prea Cuviosul Părinte Stareț
Protosinghel OLIVIAN BINDIU
MÂNĂSTIREA „IZVORUL MIRON”
ROMÂNEȘTI

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Vă felicităm călduros pentru deosebita activitate editorială și vă mulțumim, dorindu-vă cât mai mult succes în activitatea spirituală și culturală.

†Ioachim
Episcopul Husilor

Husi 20 martie 1998

*

Părinte Olivian,

La începutul scrisori mele doresc să vă transmit multă sănătate mai întâi de la bunul nostru Dumnezeu și apoi de la mine. Îmi cer scuze că până acum nu v-am scris, deoarece am fost foarte ocupat cu școala, pe care acu 2 zile am terminat-o. Țin la fel foarte mult să vă mulțumesc pentru ziarele pe care mi le-ați trimis.

Despre mine vă pot zice că sunt bine și sănătos ceea ce vă doresc și vouă. În ultima săptămână am avut numai examene, 5 la număr, pe care le-am promovat. În urmă cu o lună de zile, cred eu, am fost plecat în Franța, de unde am aflat multe noutăți, și cred eu, probabil vă interesează și pe D-voastră, să aflați ce s-a întâmplat la Vicariatul din Paris. Părintele Vicar Costandache este destituit din funcția sa și dat afară împreună cu consilierul – casier Mioc, din motivele pe care cred că le cunoașteți și D-voastră. În momentul de față Sfintele Slujbe – Slujbele divine sunt oficiate de un Preot bătrân, al cărui nume nu-l cunosc, trimes direct de Înalt Prea Sfințitul Mitropolit al Bisericii Ortodoxe din Europa occidentală (Mitropolitul Vitale). Și din auzite știu că se oficiază Sfintele Slujbe după vechile legi și orânduiri ale Bisericii precum și sărbătorile după calendarul vechi. (cea din urmă am citit-o într-o circulară)

Sfinte Părinte țin să vă anunț că în luna noiembrie voi face o excursie până în România, în Timișoara și Lugoj, și neapărat ași dori să

vă întâlnesc și să stăm puțin de vorbă pe mai multe teme. În orice caz când voi ajunge în România (între 10.11-15.11) vă voi suna la mănăstire.

Sfinte Părinte aș încheia aici scrisoarea, transmițându-vă multe salutări, sănătate și toate cele bune, și sper foarte mult că ne vom întâlni.

Dr. Costică Sporea

Nürnberg-Germania

5 noiembrie 1993

*

Stimate Părinte Olivian,

De câte ori primesc onestul dar de la cei pe care cu mulți ani în urmă i-am educat, mă bucur nespus de mult. Nu am cuvinte potrivite să-mi exprim recunoștința, mulțumirea pentru cele primite.

Citind articolele cât și versurile paginilor revistei „Lumină și speranță”, întineresc sufletește de mândria pe care o am la adresa ta, observând că de la un an la altul bunul Dumnezeu te-a învrednicit și te învrednicește să urci tot mai sus spre el, spre realizări dorite alături de toți colaboratorii tăi pe care-i cunosc după nume din scrisul lor în paginile revistei.

Doresc din adâncul inimii mele ca puterea de muncă, de creație literară spirituală să te stăpânească până la sfârșitul vieții tale alături de cei dragi ai tăi.

Revista a cărui redactor șef ești este de o mare valoare spirituală, servind un ghid valoros tuturor celor care vor citi-o, în viața cotidiană a unui bun creștin. Doresc ca bunul Dumnezeu să-ți ajute să împlinești ani mulți cu sănătate și bucurie de activitate rodnică în domeniul educării celor încredințați spre reeducare.

Am o rugămintă și anume, când timpul îți va permite scrie-mi ce s-a întâmplat cu cartea „70 ani de atestare documentară a Rodnei” pe care ți-am împrumutat-o de mult și pe care doresc din toată inima să mi-o înapoezi fiindu-mi necesară în biblioteca mea.

Te rog să mă scuzi c-am îndrăznit să-ți amintesc de ea, dar nu vreau s-o pierd. Aștept răspunsul tău.

Cu stimă deosebită

Prof. Ana Bodriheic
- fosta ta dirigintă -

Rodna 17 iunie 1998

*

Iubite Părinte Olivian,

Sincere mulțumiri pentru numărul octombrie - decembrie 1995 al minunatei foi religioase „Viața Monahală”. Numărul de față, pentru care vă felicităm din tot sufletul este de-a dreptul excepțional, cuprinzând teme foarte interesante, mângâitoare de suflet.

Numărul ce mi l-ați trimis l-am dat domnului Pavel Andrei Cicală din Torac a cărui poezie ați binevoit a o publica. De aceea stimate, părinte, vă rog să-mi trimiteți încă odată și mie, numărul 4 pe 1995 pentru arhiva noastră. Totodată vă rog să-mi trimiteți și numerele 2 și 3 din 1995 pe care nu le-am primit. Poate le-ați fi trimis – dar ele la noi n-au ajuns. De altfel bănuim că poșta ni se reține, și nu știm din ce cauză!!!

Alăturat vă mai trimit și două poeme pentru „Viața Monahală” .

Nu știu nimic de d-voastră? Anunțați-vă domnișoarei Liliana Manea din Iași în legătură cu decernarea titlului de membru de onoare al S. C. „Ginta latină” din Iași.

Toate cele bune, sănătate, putere în muncă....

Cu deosebită stimă

-scriitorul-Vasile Barbu

Uzdin 13 oct.1995

*

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Confirm primirea prestigioasei Dtale realizări, recente: Dragostea de copii și ortodoxia românească. Mă bucur că „Viața monahală” e mereu prezentă în mijlocul nostru, chiar și în epoca de viforniță economică prin care trecem.

Să-ți țină Dumnezeu harul și darul.

Timisoara
25 iunie 1995

**Pr. Prof. Univ. Dr. Nicolae
Neaga**

*

Mult stimat părinte Olivian,

Am primit ultimele două lucrări semnate de dumneavoastră. Le-am citit și recitit. În ce privește „Ortodoxia românească” este o lucrare bine venită pentru vremurile ce le trăim. Este un adevărat îndreptar pentru aceea care nu cunosc adevărul istoric, sau se fac că nu-l cunosc.

Este o carte ce nu trebuie să lipsească din casa fiecărui bun român.

Vă felicit și vă urez spor la muncă și să mai tipăriți, avem nevoie de asemenea hrană sufletească.

Citind lucrările dumneavoastră îmi dau seama de ce sunteți invidiat și urât. E firesc să fie așa (Spun aceasta referindu-mă la existența, cu regret în suflet, la răutatea umană.)

Îmi pare rău că mi-ați scris câteva rânduri pe cărți. Țin mult să am în bibliotecă lucrările autorilor cu autograf.

Dacă au apărut publicații cu lansarea de la Timișoara și Făget vă rog să îmi rețineți și mie câte un exemplar. Vă mulțumesc și pentru fotografiile de la Făget; sunt o frumoasă amintire.

Pe aici sunt mari frământări. Am multe să vă spun. Abia aștept ca medicii să-mi permită să părăsesc orașul.

În ce mă privește, în izolare, în singurătate, încet, încet îmi refac sănătatea.

Cred că va fi bine dar nu știu pentru cât timp. Dumnezeu va decide.

În siguranța că ne vom vedea curând, închei urându-vă sănătate și putere de muncă deoarece credincioșii au nevoie de dumneavoastră.

Cu plecăciune și aleasă prețuire
Col.R. Liviu Groza

Caransebes
27 iunie 1996

*

Adevărat a Înviat!

Toate mulțumirile și aceleași bune urări pascale cu arhieresti binecuvântări D-lui Colonel Ion Gîrleanu și P. C. Voastre.

Episcop-Vicar
† Gherasim Putneanu

19 aprilie 1996

P. S.

Am rămas surprins la primirea plicului în care erau „ Cuvântul care zidește” și Revista „Lumină și speranță” editate în condiții optime la noul loc de muncă. Vă felicit și am nădejdea că și pe viitor veți fi la același nivel de cultură și încă mai sporit, având ajutorul și îndemnul Distinsului Director Centru DI I. Gîrleanu.

†Gherasim

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Toate mulțumirile și aceleași bune urări de sănătate, fericire și mult spor duhovnicesc!

Episcop-Vicar
† Gherasim Putneanu

Rădăuți, 13 nov. 1993

P. S.

Sincere felicitări pentru publicațiile trimise în decembrie anul trecut. Este o performanță astăzi ca să fi la zi, lucru ce P. C. Voastră l-ați făcut cu brio...

† **Gherasim**

*

Prea Cuvioase Părinte Protosinghel Olivian

Vă mulțumesc mult pentru darurile trimise: „Viața monahală”, „Ortodoxia românească” și „Din dragoste pentru copii”. Cel-de-Sus să vă binecuvinteze strădaniile.

Lugoj 26 VI 1995

Cu prețuire
Prot.Dr.Vasile Muntean

*

Stimate și Prea Cuvioase Părinte Olivian.

De data asta nu mai eram eu în drept pentru a primi foaia monahală pe care ați trimis-o.

Mii de mulțumiri și vă sărut mâna.

Pe undeva hai să fie smerită cea care este în cauză.

Cu drept cuvânt cea care a fost nedreptățită a pus umerii amândoi pentru a scoate Mănăstirea Timișeni de la ruină.

Acum când Sfântul locaș sclipește ostenindu-se cei care sunt în cauză noutățile lor sunt cu mult mai ușoare.

Aș zice mai multe dar mă opresc aici.

Sfântul și prea luminatul Prasnic al Învierii Domnului nostru Isus Hristos doresc să-l petrece-ți cu multă bucurie duhovnicească cu obștea care cu vrednicie o conduce-ți.

Sărbători fericite și sănătate multă.

Hristos a Înviat!

Eu cea mai din urmă dintre frații mei, Monahia Elefteria

Manastirea Sag-Timiseni

20 iulie 1994

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Mi-a făcut o mare bucurie faptul că venind în țară pentru sărbătorile de Sf. Paști am găsit plicul cu ziarul pe care P. C. Ta îl redactezi cu atâta competență precum și ultimele apariții literare ale Sfinției Tale.

Îți mulțumesc foarte mult pentru faptul că le primesc regulat și în același timp vă fac cele mai bune urări de sănătate și mult succes în laborioasa activitate ce o desfășurați ca stareț și ca om de litere în slujba Bisericii noastre strămoșești.

Cu respect
Arhidiacon Visarion Bălțat

Atena
12 mai 1995

P. S.

Eu mă aflu din toamna anului trecut la Atena unde am o bursă de studii din partea Ministerului de Externe al Greciei

Arhid.Visarion B.

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

„...Harul și adevărul au venit prin Isus Hristos. Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată; Fiul cel Unul-Născut, Care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut”. (Sfânta Evanghelie după Ioan 1, 17-18)

„Venit-a, întrupându-Se, Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care Tatăl din pântec mai înainte de luceafăr L-a născut; și Cel ce ține frâiele preacuratelor puteri, în ieslea vitelor este culcat; cu scutece este înfășat, dar dezleagă legăturile cele cu multe împletituri ale păcatelor”. (Din Mineiul pe decembrie, ziua a 25-a)

Mulțumesc foarte mult pentru cărțile pe care mi le-ați trimis și mă bucur că nu ne-am uitat chiar dacă nu ne-am văzut de mult timp.

La slăvitul Praznic al Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos,

Rugăm pe Cel Atotputernic să ne dăruiască sănătate sufletească și trupească, frumoasă sporire și să reverse asupra noastră binecuvântarea Sa, de pace și de bună nădejde dătătoare.

Iar în noul an, să ne învrednicească Bunul Dumnezeu de tot lucrul de folos și de tot binele cel de mântuire aducător.

La mulți ani!

Timisoara
24 dec.2003

Episcop-Vicar
† **Lucian Lugojanul**

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Mulțumesc pentru alesele urări transmise cu ocazia Sfintelor Sărbători.

La rândul meu rog pe Atotputernicul Dumnezeu să Vă dăruiască sănătate, pace și întru toate bună sporire.

Anul Nou să ne aducă împlinirea bunelor dorințe și duhovnicești bucurii.

Timisoara
5 ian.2004

† **Lucian Lugojanul**
Episcop vicar

*

Stimate părinte
Protosinghel Olivian Pop,

Sărbătoarea Sfintelor Paști să coboare pace în sufletul D-voastră și al celor asistați de D-voastră, aducându-vă bucurii și sănătate, împlinirea dorințelor de mai bine.

Alături de bucuria urării de „Histos a înviat!” vă trimit câteva versuri dăruite mie de Cel Atotputernic în Vinerea Patimilor din acest an, având în ochi lumina cireșilor înfloriți.

Înviere

Și aș veni de orișunde
Să văd cireșii înflorind,
Din albul lor întins pe zare
Lumină Nouă să-mi aprind.....

Pură, Lumina Învierii
S-o port în ochi din deal în deal
Ninsoare de petale albe,
Isus plutind peste Ardeal.

Și m-oi întoarce și din moarte
Cireșii-n alb să-i înveșmânt
Cât dulce adie peste măguri
Lumina Sfântului Mormânt.

Rodna, 28.04.2000

Emil Bălai

(Pt „Revista română de versuri și proză”)

*

EPISCOPIA ROMANULUI

ARHIEREU VICAR

Dr. Ioachim Băcăoanul

Prea Iubite Părinte Octavian,

Am primit cartea P. C. Voastră „Drept penitenciar” care sper că va aduce multă claritate în domeniul la care v-ați angajat cu atâta abnegație. Se vede competența și profesionalismul Sfinției Voastre în

științele juridice și cu precădere în complexa problemă a sectorului carceral.

Vă mulțumesc pentru carte și rog pe Dumnezeu să Vă binecuvânteze pentru lucrarea pastorală care o desfășurați în acest domeniu.

3 ianuarie 2003

Episcop-Vicar
† **Ioachim Băcăoanul**

*

† VISARION RĂȘINĂREANU
Episcop-vicar
Sibiu

P. C. părinte Olivian,

Mulțumiri pentru volumul trimis și succes în continuare

Episcop-Vicar

† **VISARION RĂȘINĂREANUL**

Sibiu 2 oct. 2001

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Vă mulțumim pentru felicitările pe care ni le-ați adresat cu ocazia aniversării zilei de naștere.

Recunoscători și mulțumitori Bunului Dumnezeu pentru binefacerile de care ne-a împărtășit, Îl rugăm, la rândul nostru, să vă binecuvânteze viața și să vă dăruiască sănătate, pace și alese împliniri duhovnicești.

Cu părintească dragoste și binecuvântare,

†TEOCTIST

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Bucuresti 07.02.2002

Prea Cuvioase Parinte Capelan Olivian Pop

Cu prilejul tradiționalelor sărbători de Crăciun și Anul Nou, îmi face o deosebită plăcere să vă adresez alese urări de sănătate, fericire, viață îndelungată și plină de bucurii, alături de cei dragi și apropiați.

Vă doresc ca anul 2002 să aducă în viața Dumneavoastră cât mai multe momente fericite și să reprezinte o nouă etapă de împliniri și satisfacții în importanta activitate pe care o desfășurați.

LA MULȚI ANI!

Administratia Nationala a Penitenciarelor
ȘEFUL S.I.P.A.
MARIAN URECHE

Bucuresti 25 dec.2001

*

Prea Cuvioase Părinte Stareț Olivian,

Hristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte, viață dăruindu-le.

Impresionat de veștile bune ce le aud și vizionez (recent, în miercurea din Săptămâna Patimilor, a.c. la Televiziune - Actualități de la ora 14), mulțumesc P. Cuv. și Voastre pentru materialele ce a-ți avut amabilitatea și sensibilitatea creștinească de a mi le furniza, inclusiv pt. ultimul număr din revista muncită și scoasă de Dvs în avans (apreciere de remarcă).

M-ar interesa nespuse de mult volumul încă „cald” deja pregătit.

HRISTOS A ÎNVIAT!

Slăvitul Praznic al Sfințelor Paști să reverse asupra noastră bucurii duhovnicești, pace și liniște, iar Hristos cel Înviat să ne dăruiască sănătate și, întru toate, bună sporire.

Cu aleasă satisfacție și mulțumiri pt. ceea ce reprezentați. Mult spor în tot lucrul bun!

Arad
19.IV.1995

pr. Zaharia Iova

*

Dragă părinte Olivian,

Îți mulțumesc foarte mult pentru surpriza primită de Sfintele Sărbători a plicului frăției tale, cu felicitarea și urările de aceste sfinte sărbători, cu foaia religioasă „Viața monahală”, editată de Mănăstirea „Izvorul Miron”, și cu „Sfaturile duhovnicești” ale Sfinției tale.

Dumnezeu să-ți răsplătească jertfa și dragostea înșutit.

Îmi dau seama că frăția ta desfășori o activitate duhovnicească bogată și că mănăstirea „Izvorul Miron” a devenit un centru cultural important în Mitropolia Banatului.

Dumnezeu să-ți dăruiască putere și tărie ca să poți duce mai departe misiunea cu care ai fost însărcinat de Domnul Hristos.

Despre mine nu pot să-ți spun altceva, decât că mă străduiesc și eu să îndeplinesc misiunea mea preoțească aici în Los Angeles, la Biserica Sfântului Ioan Botezătorul și că datorită ajutorului Domnului, nu am de ce să mă plâng. El îmi poartă de grijă iar biserica noastră crește duhovnicește.

Nădăjduiesc ca anul acesta, probabil în luna septembrie să fac o vizită familiei mele în România, și pentru atunci dacă timpul îmi va permite un tur pe la anumite zone istorice din țară.

Și dacă Dumnezeu ne va ajuta și pentru va fi după voia lui, poate vom reuși să ne și revedem.

Încă odată mulțumesc pentru ce mi-ai trimis.

Îți trimit și eu o fotografie făcută la unul din apartamentele clădirii unde de fapt locuiesc și eu, în fața ușii apartamentului unei familii de români, membrii ai bisericii noastre și o iconiță a Maicii Domnului cu Pruncul Isus.

Pentru Anul Nou 1995 în care deja am intrat îți doresc multă sănătate, pace, bucurii și depline realizări duhovnicești, bună stare atât materială cât și sufletească.

Doriri de mântuirea obștei monahale de la Izvorul Miron.

Aștept vești cât mai curând posibil de la frăția ta.

Până atunci, cu prețuire și cu îmbrățișare frățească, îți mulțumesc.

La multi ani!

Arhim. Nicodim (Remus) Bibart

Los Angeles

20 Februarie 1995

*

Iubite Părinte Olivian,

Răspund cu întârziere la cele trei tipărituri („Viața monahală” N. 17, „Trăirea preotească” și „Prin Țara Sfântă”) ce-ați binevoit a mi le trimite pentru care vă mulțumesc din inimă.

O viață fericită – în care-ți găsești mulțumirea este numai atunci când depui osteneală și te ții de treabă, lucrul ce-l faci P. C. Ta cu toată silința dând la îndemâna celor ce doresc să cunoască studii care privesc viața de toate zilele atât din punct de vedere duhovnicesc cât și științific.

Ultima lucrare, poate fi numită și un ghid în Țara Sfântă. Este bine redat atât pentru cel care n-a vizitat locurile sfinte cât și pentru cel care a vizitat și nu și-a însemnat în carnețel locurile vizitate, dar citind studiul respectiv își împropătează toate momentele petrecute în patria Mântuitorului Hristos și a fericitorilor patriarhi ...

Au trecut câțiva ani de când nu m-am mai văzut față către față, dar legătura duhovnicească n-a fost întreruptă ci prezentă prin tot ce mi-ai trimis.

Acum ați scăpat de obligațiile studentești și cred că vei da la lumina tiparului și alte studii.

Vă urez mult spor în cele ale cărturăriei cât și în cele duhovnicești!

Cu arhieresti binecuvântări

Episcop-Vicar

† **Gherasim Putuneanu**

Rădăuți 26 VII 1993

Iubite Părinte Stareț Olivian,

Am primit cele două exemplare din „Mănăstirea Izvorul Miron Românești” pentru care îți mulțumesc din inimă adăugând felicitările cuvenite pentru reușita prezentării acestui sfânt locaș monahal, supranumit „Voronețul Banatului”.

Mă bucur c-ai fost hărăzit de Dumnezeu să ostenești în acel pământ sfânt al țării noastre și să dai la lumină atâtea tipărituri prin care s-a făcut cunoscut oazele de trăire duhovnicească în care viețuiesc cei aleși de Dumnezeu ca să-l slujească toată viața.

Pe viitor, când va mai prezenta fotografii cu soboare de ierarhi și preoți (pag. 18) să intituleze textul în felul următor: „Î. P. S. sau P. S. (cutare) oficiind Sfânta Liturghie (sau altă slujbă) înconjurat de un sobor de preoți din care fac parte (dacă dorești să-i nominalizezi) cutare și le spui numele ..., și eviți formula de „alături de P. C. Sa”.

Îți doresc deplin succes și spor duhovnicesc,

Arhiepiscop-Vicar
† Gherasim Vrânceanu

Buzău,
15 sept.1992

*

Iubite Părinte Stareț Olivian,

Am lipsit o vreme de la Rădăuți pentru un tratament cel l-am făcut la Techirghiol și când m-am întors am găsit plicurile cu materialele publicate pentru care îți mulțumesc din inimă.

Ultima tipăritură – Poezii – cu subiecte religioase inspirate din Sf. Scriptură reușite în exprimare cu multă ușurință, ceea ce îmi dă dreptul să cred că pe viitor vei da și alte poezii la lumina zilei.

Rădăuți, si-a serbat 600 ani de la existența documentară și cu această ocazie a scos și o Revistă „Renașterea Bucovinei” pe care v-o anexează spre informare.

Vă urez același succes în viitor și Dumnezeu să binecuvânteze osteneala ce-o depuneți!

Episcop-Vicar
† Gherasim Putneanul

Rădăuți 9 noiembrie 1993

*

† Dr. Ioan Mihălțan

Episcop
al Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei,
Bihorului și Sălajului

Preacuvioase Părinte Olivian,

Vă mulțumesc deosebit pentru bunele urări transmise cu ocazia zilei mele de naștere, precum și pentru revistele și cărțile trimise. Vă apreciez pentru râvna sfântă de care dați dovadă spre binele celor mulți.

Cu arhieresti binecuvântări!

† Ioan

Episcopul Oradiei, Bihorului și Sălajului

Oradea 7 iunie 1995

*

Oliviene,

Felicitări pentru aparițiile bogate. Știu că-i muncă multă și costă și mai mult. Am primit scrisoarea aceea mai lungă pe care ai trimis-o tuturor ierarhilor.

„Iar când au săvârșit toate cele scrise despre El, coborându-L de pe cruce, L-au pus în mormânt. Dar Dumnezeu L-a înviat din morți. El S-a arătat ai multe zile celor ce împreună cu El s-au suit din Galileea la Ierusalim și care sunt acum martorii Lui către popor”.

(Faptele Apostolilor 13, 29-31)

Am fost totdeauna sincer și vreau să rămân așa, precum tu însuși mă cunoști și la Temelia ta am pus și eu o cărămidă bună când ai fost la Sinaia și după aceea la Cocoșu. Arhiepiscopul Antim mi-a promis hirotonia voastră (a ta și a lui Miroslov, numai așa am fost de acord cu plecarea voastră pentru că Bucureștiul nu marșă după dorința noastră!).

Vreau să prosperi și să crești adevăr și nu prin alte convenționalisme, așteptând întru lucrare pașnică și fără zgomot publicitar. Dacă Hristos Isus te va așeza undeva, vei sta cu voia lui și nimeni nu te va tulbura.

Hristos a Înviat!

Nespusa bucurie a Învierii Domnului să se sălășluiască întru noi, iar Hristos Cel ce a biruit moartea să reverse asupra noastră viață, sănătate, pace, belșug de bucurii duhovnicești și, întru toate, bună sporire.

Adevărat a înviat!

În clipa în care nu vei mai dori vlădicia, ea va veni și nu vei fi bucuros de ea. Să mă crezi!

Episcop

† **Calinic Argatu**

PS: Îți doresc fericire cerească pentru că asta pământescă e tare searbădă.

Mulțumesc pentru felicitări și atenție

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Cele mai sincere mulțumiri pentru „Diplomă de onoare” ce ați binevoit a mi-o acorda deși n-am reușit să fac aproape nimic. Cinstea este a celui ce împarte daruri ...

Mă bucur de roadele muncii ce le realizați în Banat, rămâneți un model pentru generațiile viitoare.

Cu aleasă prețuire și arhieriești binecuvântări,

Episcop-Vicar

† **Gherasim Putneanul**

Rădăuți, 15 martie 1993

MITROPOLIA BANATULUI
Cabinetul Mitropolitului

Prea Cuv. Parinte Olivian

Mulțumesc pentru publicațiile trimise.
Cu arhierească binecuvântare,

Timisoara
6 sept. 2000

† **Nicolae**
Mitropolitul Banatului

*

MITROPOLIA BANATULUI
LUCIAN LUGOJANUL
Episcop – vicar

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Vă mulțumesc pentru tot ce mi-ați trimis și Vă doresc un An Nou binecuvântat de Dumnezeu cu multe împliniri și realizări pe toate planurile.

Al Sfinției Voastre frate în Hristos Domnul,

Timisoara 29 dec. 2002

† **Lucian Lugojanul**
Episcop Vicar

*

EPISCOPIA ROMANULUI
ARHIEREU VICAR
DR. IOACHIM BĂCĂOANUL
Roman, 27.02.2002

Iubite Părinte Octavian,

Îți mulțumesc pentru ultima lucrare trimisă: „Cunoaștere și adevăr” precum și pentru revista „Poemia”. Se vede că sunteți din un nou al căutătorilor care scoate la lumină atâtea elemente noi ce vor fi fundamentale pentru cunoașterea și trăirea Adevărului absolut.

Vă binecuvântăm și vă dorim să aveți parte de multe bucurii și mângâieri duhovnicești.

† **Ioachim Băcăoanul**

*

Parinte Olivian,

M-am bucurat de primirea gazetei „Redeșteptarea” prin care anunță pe viitorul episcop la Caransebeș p. 15.

Să ajute Bunul Dumnezeu să fie așa pentru Cinstirea Bisericii și neamului nostru românesc!

Rădăuți
12 iunie 1994

Episcop-Vicar
† **Gherasim Putneanul**

*

Dr. ANTONIE PLĂMĂDEALĂ
Arhiepiscop și Mitropolit

Parinte Olivian,

Mulțumidu-Vă pentru urările ce mi-ați adresat cu prilejul Nașterii Domnului și ale Anului Nou 2005.

Vă fac la rândul meu urări de sănătate, rugând pe Tatăl ceresc să vă binecuvânteze strădaniile și să vi le încununeze cu roade bogate, de folos sufletului și vieții.

LA MULȚI ANI!

Sibiu 10 ianuarie 2005

† **ANTONIE**
Mitropolitul Ardealului

*

† Ambrozie Sinaitul
Episcop Vicar patriarhal

Vă mulțumim pentru urările adresate cu ocazia Sărbătorilor Nașterii Domnului și ale Anului Nou precum și pentru lucrările și revistele trimise. Vă dorim un an bun cu împliniri duhovnicești pentru Dumneavoastră, familie și toți cei dragi și apropiați.

LA MULȚI ANI!

Bucuresti
13 ianuarie 1998

Episcop Vicar
† **Ambrozie Sinaitul**

*

Parinte Olivian,

„Iar când au săvârșit toate cele scrise despre El, coborându-L de pe cruce, L-au pus în mormânt. Dar Dumezeu L-a înviat din morți. El S-a arătat ai multe zile celor ce împreună cu El s-au suit din Galileea la Ierusalim și care sunt acum martorii Lui către popor”.

(Faptele Apostolilor 13, 29-31)

Toate mulțumirile pentru urările făcute de Sf. Paști. Aceleași bune urări cu arhieresti binecuvântări.

Rădăuți, 1 mai 1993

Episcop Vicar
† **Gherasim Putneanul**

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Hristos a Înviat!

Nespusa bucurie a Învierii Domnului să se sălășluiască întru noi, iar Hristos Cel ce a biruit moartea să reverse asupra noastră viață, sănătate, pace, belșug de bucurii duhovnicești și, întru toate, bună sporire.

Adevărat a înviat!

P. S.

Surpriză după surpriză, har după har, V-a dat Dumnezeu. Iată acum și „Versuri funebre” care ne lipseau.

Gândul la moarte ne înțelepțește și ne înduhovnicește totodată. Felicitări din toată inima și mai așteptăm și alte lucrări care o să vadă lumina tiparului ...

Buzau 2 mai 1991

Arhiereu Vicar
† **Gherasim Vranceanu**

*

Alese mulțumiri și aceleași bune urări cu arhieresti binecuvântări
P. C. Voastră și obștei.

Adevărat a înviat!

† **Gherasim Vrânceanu**

Buzău, 1992

P. S.

Aici la Putna l-am primit pe Regele Mihai I

† **Gherasim**

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit scrisoarea și ultimul număr din „Viața monahală” pentru care mulțumesc din suflet.

Cât privesc ispitele, încercările în viață, toate acestea sunt cununi; mai întâi cu țepi, ghimpi dar cu răbdare se prefac în flori. Există undeva în filocalie scris: că un lucru bun făcut de cineva dacă nu trece prin ispite, nu este bun. Deci trebuie să te bucuri că ispitele te încredințează că tot ce ai reușit să faci cu multă dragoste și osteneală sunt primite de Dumnezeu.

Nu m-am mirat că I. P. S. te ține de rău. Așa-i felul lui și n-ai ce-i face! Nu știu de ce Părintele Păcuraru te urăște. Poate să mă întâlnesc cu el în 24 sept. la Colegiu și pe de parte, îl voi ispiti și ce-mi va spune îți voi comunica.

Găsește-ți mângâierea în a sluji Domnului și pe cât de puțin citește, scrie și mai ales roagă-te! Pentru călugăr, ispitele sunt inerente și mai aspre; vin când nu te aștepti.

Ce spune Psalmistul? „Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale”. Vezi, condiționează păzirea poruncilor de clevetirea oamenilor.

Aici, la Rădăuți, ca Episcop Vicar, n-am dreptul decât la o maică și șofer care-i și diacon. Cu aceste două persoane îmi desfășor activitatea. Arhiepiscopia Sucevei fiind nouă, protopopii o fac și pe consilierii, că n-avem fonduri materiale.

Bine că ai terminat studiile teologice. Vremea va aduce și bucurie și tot ce ne dorim pentru suflet.

Cu arhieresti binecuvântări,

Rădăuți 18 sept.1992

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Mai întâi țin să vă felicit pentru studiile terminate cu succesul dorit. Media obținută vă dă dreptul să continuați mai departe studiile ce vor fi încoronate cu obținerea unui doctorat.

Scrisoarea am primit-o deabea în 22 aug a.c. și vă mulțumesc pentru gândurile transmise.

În 23 aug (duminică) am fost instalat în noua ascultare aici în catedrala de la Rădăuți. Nădăjduiesc să fie bine în pofida vârstei pe care o am.

Ca și altă dată m-am bucurat de cele primite de la P. C. Voastră și de la Mitropolia Banatului „Învierea”. De când sunt aici, 24 iulie, n-am mai primit nimic. Cred că au fost trimise la adresa veche – Buzău.

Anul acesta este un an mai dificil în toate problemele dar nădăjduiesc că totul se va reglementa pe viitor în bine.

La Ep. Buzău s-a reușit, după 1989, să reînființăm 17 unități monahale. Și aici s-au reînființat câteva și mai sunt încă de înființat câteva oaze duhovnicești.

Vă urez multă sănătate, fericire și mult spor duhovnicesc cu arhieresti binecuvântări.

Rădăuți, 26 aug. 1992

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit și exemplarul din rândul tipăriturilor P. C. Voastre „De la Cuvânt la faptă” cât și vederea cu mănăstirea „Izvorul Miron” pentru care vă mulțumesc și vă felicit din inimă.

Timișoara este singura eparhie care este la zi cu toate tipăriturile planificate.

Predicile sunt actuale și pe înțelesul tuturor. Așa cum Vă spuneam și altădată ați reușit să faceți lucru bun, mai ales acum când totul este scump și-i greu de realizat așa ceva din punct de vedere material.

Mă bucur că puteți să dați la lumina tiparului atâtea lucrări de seamă.

Încă odată Vă mulțumesc și Vă urez mult succes duhovnicesc!

Cu arhieresti binecuvântări,

Buzău, 25 sept 1991

† **Gherasim Vrânceanul**
Arhiepiscop Vicar

*

Iubite Părinte Stareț Olivian,

M-a impresionat rapiditatea apariției „Viața Monahală”. Ce-ați reușit să faceți încă din luna martie. Dacă s-ar întâmpla așa în toate instituțiile țării cred că am fi primii pe glob.

Toate felicitările pentru conținut și strădania de zi cu zi ce-o depuneți. Putem zice la propriu că Banatul este fruncea.

Aș fi dorit să ne mai întâlnim cumva. La București ați putea să veniți când avem ședința Sf. Sinod.

S-ar putea să ajung din nou pe meleagurile sucevene. Așa-i vorba ca să merg la Suceava – Rădăuți ca să îl ajut pe I. P. S. Timeu în eparhie ca cel ce cunosc oamenii, problemele din zonă, etc.

Poate ne vom revedea acolo mai ușor. Până atunci, încă odată țin să mulțumesc și vă urez deplin spor duhovnicesc.

Buzău, 10 III 1992

† **Gherasim Vrânceanul**
Arhiereu Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit cu toată bucuria revista „Lumină și speranță” și exemplarul „Spre celălalt legământ” pentru care vă mulțumesc și vă felicit pentru reușită.

Noi nu mai putem să ne ocupăm prea mult cu asemenea îndeletniciri fiind reținuți cu alte treburi ce se impun a fi rezolvate.

Patriarhul Nicodim, când a trebuit să plece de la Huși la Mănăstirea Neamț ca stareț, având și tipografie la dispoziție a tradus destul de mult și așa a rămas în istoria neamului și a Bisericii noastre strămoșești. Nu știu ce ar fi fost dacă n-ar fi avut ocazia să fie la Neamț stareț.

Deci am toată convingerea că veți reuși să scrieți mult în liniște și posteritatea va călăuzi și aprecia munca ce o depuneți zilnic.

Aveți noroc și de prof. Valentina Bobină care a „buchisit” rând cu rând și a reușit să scoată în evidență cu multă claritate tot ce-ați gândit și ați exprimat în versurile din această publicație.

A trecut mult timp de când nu ne-am mai întâlnit. Cât am fost în putere am căutat să țin pasul în ascultarea și funcția ce o îndeplinim. Acum nu m-am mai ajutat puterile ca atunci: de la 72 ani ce poți să mai faci?

Încă odată Vă mulțumesc și Vă urez mult spor duhovnicesc!

Rădăuți
9 nov. 1996

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit cu multă bucurie felicitările și tipăriturile cu tot ce-a cuprins plicul pentru care Vă mulțumesc P. C. Voastre și distinsului Comandant al Penitenciarelor pentru reeducarea minorilor, Dl. Colonel Ion Gârleanu.

Aceleași urări de bine și din partea mea cu bucurii și rodnice realizări!

„Revista de cultură, Opinie și informare” este foarte interesantă pentru probleme tratate în vederea educării tineretului și nu numai. Am avut ocazia ca în 30 sept. 1996 să fiu invitat la Mănăstirea Văratice în care se aniversa 100 de ani de la nașterea fostului episcop al armatei, Dr. XXX General de Brigadă la care a fost invitat și I. P. S. Arhiepiscop Bartolomeu Anania care a și condus tot ceremonialul. Eu am fost ca cel ce sunt veteran de război și din Sf. Sinod al B. O. R. unicul.

Au fost invitați preoți militari și împreună am slujit Sf. Liturghie și Parastasul. Am re trăit sentimentele ce le aveam cu jumătate de secol în urmă ca elev al școlii militare T. F. F. Iași. Spun toate acestea fiind conștient că disciplina militară te întărește și-ți dă cea speranță a adevăratului „Om”, cum spuse acel filosof – autor „Caut un om!” sau mai bine cum zicea mântuitorul „XXX omul!”.

Nădăjduiesc că osteneala ce o depuneți vă dă satisfacție și Dumnezeu să vă ajute!

Cu arhieresti binecuvântări,
Rădăuți
16 ian 1996

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

*

† Gherasim Vrânceanul
Arhiepiscop Vicar

Iubite Părinte Olivian,

Am primit cu multă bucurie și exemplarul din „Merinde pentru suflet”, pentru care vă mulțumesc mult și vă felicit atât pentru conținut cât și pentru inițiativă. Este o carte de mare folos sufletesc și-i interesantă prin problemele teologice pe care le tratează din punct de vedere pastoral – monahal – dogmatic.

Am înțeles că ești student la Sibiu. Timpul trece și cât de curând vei termina și vei avea mai mult timp pentru scris și publicat.

Încă odată îți mulțumesc și îți doresc mult spor duhovnicesc!

Cu arhιεrești binecuvântări,

Buzau

14 mai 1991

† **Gherasim Vrânceanul**

Arhιεreu Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Prin Patriarhia Română am primit un volum de predici, rodul ostanelilor Sf. Voastre pentru care îți mulțumesc și totodată te felicit. De fapt, am mai citit și alte articole în revista Banatului și îndeosebi în „Învierea”.

Dumnezeu ți-a dat har ca să scrie și este bine. Am auzit că ai și o foaie „Viața Monahală”. Mă bucur tare mult că monahii noștri caută să se afirme în viața socială prin fel de fel de mijloace dar mai ales prin diferite articole de cuprins duhovnicesc.

Încă odată îți mulțumesc și-ți urez mult spor duhovnicesc cu binecuvântări arhιεrești,

Buzău, 29 XI 1990

† **Gherasim Vrânceanul**

Arhιεreu Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit cu toată bucuria exemplarul din „Viața monahală” din acest an, nr. 1-2 pentru care îți mulțumesc din inimă.

M-am bucurat când am văzut că la comitetul de redacție s-au mai adăugat și alte persoane de prestigiu ca Păr. Iosof și maica Laurenția pe care-i cunosc destul de bine.

Te felicit pentru tot ce-ai reușit să publici și mai ales pentru partea organizatorică care nu-i ușoară.

Pe viitor, este bine ca prescurtările să fie corecte. La arhimandrit se prescurtează cu arhim. și nu cu arh. așa cum s-a trecut în pag. 8

(Arh. Magdalena) și pag. 9 (Arh. Și duhovnic Tudor). Prescurtarea Arh. este de la arhitect și nu de la arhimandrit. Încolo toate-s la superlativ. Dumnezeu să te întărească și mai mult în toate cele de trebuință Bisericii noastre românești.

Buzau 16 februarie 1991

† **Gherasim Vrânceanul**
Arhiereu Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit cu bucurie ultimele trei lucrări „Cuget Ortodox”, „În Licărul Candeliei” și „Sub Pecetea sacră a tainei” pentru care îți mulțumesc din suflet.

Dumnezeu te-a înzestrat cu aceste daruri ca să fii de folos semenilor prin scris împărtășindu-le cunoștințe despre cunoașterea lui Dumnezeu și nu numai atât, ci, cum trebuie să ajungem în Împărăția Lui.

Sunt nedumerit, am citit în periodicul „Învierea” editat de Mitropolia Banatului că la Mănăstirea Izvorul Miron a fost instalat un ieromonah pe nume Lucian Mic. Nu se mai spune ce ascultare V-a dat Sfinției Voastre. Rămân în așteptare până îmi vei spune. La București n-am mai fost că nu s-a mai ținut ședința Sf. Sinod și de aceea nu știu ce s-a mai întâmplat în alte eparhii.

Întâmplarea face că la masă stau față în față cu P. C. Prof. Floca și totdeauna discutăm probleme din părțile Ardealului și Banatului de ordin bisericesc ca cel ce cunosc acele meleaguri de care m-am legat sufletește. Părintele Floca te apreciază f. mult și m-am bucurat c-ai evoluat atât de mult pe plan cultural – scriitoricesc.

Îți doresc din inimă ca și pe viitor să ai putere de muncă și să fi de folos Bisericii și neamului românesc!

Cu arhierești binecuvântări,

Rădăuți
31 iulie 1995

† **Gherasim Putneanul**

Iubite Părinte Stareț Olivian,

Din surpriză în surpriză am primit cele două numere din „Heliopolis” și cele două tipărituri „Ortodoxia Românească” și „Din dragoste pentru copii” pentru care V-ă mulțumesc din suflet.

Până acum n-am reușit să le citesc c-am fost în Italia câteva zile (7) și în prezent sunt președinte la examenul de admitere pentru seminar. După cum le-am răsfoit din grabă am înțeles că sunt interesante pentru toți indiferent de vârstă sau cultură. Aveți mare noroc c-această editură V-ă stă la dispoziție când doriți și din fericire ceea ce face, face cu competență.

Aș fi dorit să ne întâlnim dar timpul și spațiul ne este potrivnic. Eu cu bătrânețea o duc de azi pe mâine. Aici la Mănăstirea Bogdana avem șantier serios; împrejmuim cu zid de piatră incinta; am turnat temelia pentru o biserică și urmează și chiliile de zidit și așa pe nesimțite, încetul cu încetul, reușim să facem ceva după posibilitățile de astăzi.

Poate prin august – sfârșitul lunii – să plec la tratament – Herculane. Ar fi bună ocazia să ne întâlnim.

Vă doresc mult spor duhovnicesc și Vă felicit pentru toate realizările de până acum.

Cu arhieresti binecuvântări,

Rădăuți
3 iulie 1995

Episcop Vicar
† **Gherasim Putneanul**

*

P.S.

Glas din public:

1. Încă la Adunarea eparhială, după ce s-a propus și votat reactivarea Episcopiei de Caransebeș, se auzeau glasuri răzlețe: O. B.;
2. La București consilierul patriarhal Dr. Sabin Verzan, vă simpatizează;
3. La Sibiu profesorul I. Floca se entuziasmează pentru starețul de la „Izvorul Miron”;
4. Profesorul universitar S. Belu repetă des numele O.B.

Preotul Bude a zis: „Eu aş fi bucuros să-i sărut mâinile în calitatea sa de episcop.” Etc.

* †Gherasim

Prea Cuvioase părinte Olivian,

S-a întâmplat ceva de nu s-a produs întâlnirea proiectată??

În tot cazul eu leg de izbânda D-tale de planul biblic care a flatat pe Ion Popescu Mălăieşti. Cum ar fi să anticipezi proiectul după schema alăturată?

Cu cele mai bune urări de succes

Pr.Prof.Univ.Nicolae Neaga

Timisoara 2 februarie 1994

Sfânta scriptură comentată

-1-

Pentateucul
(sau Psaltirea)

Carte tipărită cu purtarea de grijă a Prea Cuviosului Protos.
Olivian Bindiu

Stareţul mănăstirii „Izvorul Miron”Româneşti

De Preot Dr. Nicolae Neaga
Profesor universitar de teologie
Caransebeş 1994

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

M-am reîntors la Bucureşti unde vreme de 3 zile, am fost în dialog cu reprezentanţii tuturor confesiunilor din ţară, într-o pregătirea unei Biblii valabile pentru toate confesiunile.

Eu mă rog în fiecare zi pentru un alt biblicist, care are îndatorirea să ia contactele grafic, epistolar, dar mai adesea personal, cu cei che-
mați să decidă care va fi vrednic să continue opera bibliciștilor
bănățeni.

Al Precuvioșeniei Voastre devotat

Timisoara, 10 februarie 1994

Pr.Prof.Univ.Dr.Nicolae Neaga

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian

Va trimit spre publicare aceasta poezie inchinata sf.Pasti din anul
mantuiri 1994,intitulata „Hristos a inviat”

Hristos a înviat!

Isuse drag, prea strălucit
Paștele nostru iubit
Cu semerenie în fața Ta
Venim azi a îngenunchia!
Te cinstim ca pe un Părinte
Părinte Sfânt și Dumnezeu
Ce-ai murit în locul meu!
Toată limba azi să tacă
Nimeni azi să nu vorbească
Ci toți din această lume
Să facă, doar, rugăciune
Rugăciune cu cântări
Toți s-aprindă lumânări
Pentru jertfa Sfântă mare
Să cânte toți o cântare!
Isuse drag, pres strălucit
Ce mult, ce tare ne-ai iubit
Încât viața Tu Ți-ai dat
Isuse scump și adorat!
Lângă crucea Ta cea dulce
Puțini azi își mai fac cruce
Puțini mai știu că pe ea

Dumnezeu a stat cândva!
Lumea de azi nu mai știe
Că ești viu și-n veșnicie
Vei da sentința cea dreaptă
La cea Sfântă judecată!
Milă și îndurare multă
Nu va fi, atunci
Pentru cei ce azi n-ascultă
De glasul Tău cel iubit
Isuse drag, prea strălucit!
Frații, creștini, din lumea toată
Isus, încă mai așteaptă
Este ultima chemare
Veniți toți aceia care
Zbuciumați și frământați
Liniștea nu o aflați!
Veniți la Isus cel viu
Veniți încă nu-i târziu
Nu vă temeți de nimic
Nici de moarte niciun pic
Căci Isus cel înviat
Moartea în picioare a călcat!
El din cer la noi privește
Cu iubire ne dorește
Așteptând pe fiecare
Să lase calea cea rea
Și să facă voia Sa.
Azi cu toții să tăcem
Genunchii să ne plecăm
Și, doar, Sfinte rugăciuni
Să facem toți, oameni buni.
Să-i cântăm, doar lui Isus,
Căci mântuire ne-a adus!
Sufletul să stea în miruire
Să privească cu iubire
La Isus cel înviat
Și să-i cânte neîncetat:
„Hristos a înviat!”

Prea Cuvioase Părinte,

Bucuresti 25 aprilie 1994

Sara Maria Popovici

Am rămas profund impresionată, citind dedicația părinților Simion și Maria. Bunul Dumnezeu să-i apere de rau .

Vă mulțumesc pentru carte și tot ce îmi trimiteți! Vă rog să-mi publicați poezia: „Hristos a Inviat” pe care sper c-ați primit-o!

Cu aleasă prețuire vă sărută dreapta

Sora Maria și mama mea Ecaterina (89 ani)

Bucuresti 3 mai 1994

*

Caransebeș 4 mai 1994

Înalt Prea Cuvioase Părinte protosinghel Olivian, alăturat vă trimit un articol pentru domnul Dumineca Patriarhului cu rugămintea de a-l publica în prețioasa D-voastră foaie religioasă „Viața Monahală”.

Vă informez că cunosc mănăstirea „Izvorul Miron” din Românești cum a fost cu peste 60 de ani în urmă întrucât am participat la înainte sfințirea ei în 1929 – 30 ca profesor tânăr fiind fratele preotului Ioan Munteanu care era ginerele preotului Teodor Băianț de către preotul Romul G. Ancușa consilier bisericesc ca mandatar al Prea Sfințitului Dr. Iosif Tr. Bădescu al Caransebeșului.

Acum prin osârdia Înalt Cuvioșiei Voastre a devenit Voronețul Banatului și important centru cultural. Am primit de la părintele preot Nicola al Caransebeșului toate lucrările publicate aici inclusiv prețioasa Dvs. Teză de licență „Canonizarea Sfinților în Biserica Ortodoxă”.

Rămân al Înalt Prea Cuvioșiei Voastre Pururea rugator

**Prot.Dr.Zeno Munteanu
Caransebes**

Preacuvioase părinte Olivian,

Confirm primirea fotografiilor, atât de perfect elaborate. Parcă ai fost la gândul meu. De 3 zile am fost acostat pe stradă de-o profesoară, Cirici, pare a fi sârboaică, dar complet romanizată și deplin identificată cu interesele românești, cu întrebarea „dați-mi câteva relații despre părintele Bindiu!”. I-am dat relațiile cerute i-am arătat și fotografiile ce le aveam la mine. Încântată mi-a zis: „D-ta ești dicționarul nostru, ne lămurești totdeauna în problemele vremii”.

Vorbind pro domo mă bucur și eu de prestigioasa D-tale activitate, care a provocat o popularizare a mănăstirii „Izvorul Miron”.

Cu vechea afecțiune

Timisoara 22 feb.1995

Pr.Prof.Univ.Dr. Nicolae Neaga

*

Cinstite Păr. Olivian,

Am primit la Sf. noastră Manastirea, revista religioasă: „Viața monahală” și m-am bucurat mult că s-a reluat această publicație, care a fost inițiată prin 1933 de către Arhim. Teodosie Broșteanu, de la Mănăstirea Cetățuia, de lângă Iași.

În vremea aceea, era o revistă lunară la care colaborau mulți părinți monahi și maiștrii precum și profesori de teologie și scriitori. Avea o ținută de înaltă spiritualitate Creștină și era mult căutată și citită atât de monahi și mireni cât și de intelectualii laici – m-am bucurat mult că P. C. Voastră ați înviat firul acestei reviste și scoateți această foaie religioasă care vă face cinste și e de un real folos pentru viețuitoarii sfintei noastre mănăstiri.

Din cuprinsul ei am văzut că aveți colaboratori distinși, atât din cadrul monahal, cât și dintre preoții de mir și dintre laici.

M-am bucurat că Dumnezeu V-a înzestrat cu darul scrisului și ați scris câteva lucrări bune pentru zidirea sufletească a preoților și a credincioșilor.

Dacă mai aveți din acestea, v-aș ruga mult să-mi trimiteți și mie câte un exemplar contra cost.

De asemenea v-aș ruga să-mi spuneți dacă tipografia unde le tipăriți poate primi comenzi și din altă parte și în ce condiții. Cărțile Sf. Voastre și revista sunt în condiții grafice exemplare.

Vă mulțumesc anticipat pentru răspuns și rămân al P. Cuv. Voastre cu toată dragostea în D. lis. Hr.

Pr. Monah Dosoftei Florea
Sfânta Mănăstire Viforîta
Com. Aninoasa jud. Dâmbovița

2 iulie 1993

*

Prea Cuvioase Părinte Stareț Olivian,

Dau expresie sentimentelor mele de grațitudine pentru elevarea sufletească ocazionată de creațiile Dv. Spirituale. Ele constituie o arvună sigură că autorul lor „vrednic este” să reactiveze o Instituție de spiritualitate românească, cu același avânt creator și cu izbândă sigură.

Al Sfintiei Voastre devotat,

Pr.Prof.Univ.Dr.Nicolae Neaga

Timisoara
21 martie 1994

*

Generosului și prodigiosului Părinte Olivian, care a răspândit până la marginile pământului Vestea cea Bună a Învierii Domnului și mesajul Său îi mulțumesc din suflet pentru frumoasele urări și fotografii trimise.

Aștept totdeauna cu mare interes „Viața Monahală” plină de informații prețioase.

Te asigur de toată stima și considerația mea și doresc să ne ajute
Domnul Isus la o întâlnire de împărtășiri duhovnicești.
„Adevărat a înviat!”

Bucuresti 2 mai 1994

Episcop
† Justin Paven

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA BUZĂULUI
CABINET

15 IULIE 1993

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Am primit broșura „Trăirea Preoțească” și nr. 7÷9 din publicația
„Viața Monahală” pentru care mulțumesc călduros și vă felicit.
Cu arhieresti binecuvântări

† Epifanie Episcopul
Buzaului

*

† Dr. Ioan Mihălțan
Episcop
Al Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei,
Bihorului și Sălajului

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă mulțumesc deosebit pentru volumul „Cunoaștere și adevăr”
atât de folositor multora.

Dumnezeu să Vă poarte de grijă, să Vă dea o sănătate ca să puteți
fi de folos Bisericii și țării noastre România.

† Ioan
Episcopul Oradiei, Bihorului și Sălajului

Preacuvioase părinte Olivian,

Am primit foaia religioasă: „Viața Monahală” și volumul: „Mesaje creștine”, pentru care vă mulțumesc afectuos. Ele se impun prin exigența autorilor și prin temele despre exigențele lumii și vieții, privite prin lumina pozitivismului creștin. Între colaboratori figurează autori despre care se pot spune multe la superlativ.

În colo? Eu mai fac umbră pământului. Sunt mereu în căutarea modului de publicare a comentariului la Sf. Scriptură. Prologul acestui comentariu e lung, dar: „Doamne om nu am....”

Ultima nădejde a rămas P. S. Emilian care e foarte ambițios și a știut strânge colaboratori prestigioși în jurul său la Alba Iulia.

Cu cele mai alese urări de bine în slujba Bisericii și a patriei noastre dragi,

Pr. Prof. Dr. Nicolae Neaga

Timisoara
28 sept 1994

*

† VISARION RĂȘINĂREANUL
Episcop – vicar

Sibiu 26 martie 1998

Iubite părinte Olivian,

Vă mulțumesc mult pentru volumele de articole teologice trimise. Ați rămas același scriitor prolific între ale teologiei românești. Felicitări și succes în continuare.

Cu binecuvantare
† VISARION RĂȘINĂREANUL
Episcop Vicar

*

Ziua învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru Înviere. Și așa să strigăm: "Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le!".

La slăvitul Praznic al Învierii Domnului nostru Isus Hristos, Care „cu moartea pre moarte călcând” ne-a dăruit viața cea veșnică, păstrând tradiția pascală Vă împărtășim urările noastre de bine și sănătate, cu viață îndelungată și puteri sporite pentru slujirea Bisericii strămoșești și a Neamului nostru românesc.

Doridu-Vă să petreceți Sfintele Sărbători ale Paștilor cu bucurie, pace și împliniri duhovnicești, Vă întâmpinăm cu vestirea îngerească.

HRISTOS A ÎNVIAT!

**Episcop
† Emilian al
Caransebesului**

P.S. Ne-am bucurat de scrisoare și de felicitări. Aceleași doriri de bine.

Am primit și cărțile pentru care vă mulțumim și vă felicităm.

1995

*

Stimate părinte Olivian,

Dorința interioară de ați scrie câteva rânduri mă frământă de mult timp, dar ziua împlinirii ei a sosit deabia azi.

Încep prin ați mulțumi momentan prin intermediul scrisului, rugându-l pe bunul Dumnezeu să mă învrednicească să-ți pot mulțumi și sub altă formă, pentru deosebitele cadouri pe acre le-am primit de la sfinția ta.

De câte ori primesc darul mi se umple inima de o nespusă bucurie, ochii de lacrimi când aflu că unul din mulții mei elevi pe care m-am străduit să-i formez în bine, nu m-au dat uitării.

Mă rog de fiecare dată la bunul Dumnezeu să-ți dăruiască sănătate, multă putere de muncă și realizări depline în nobila și marea misiune pe care o ai, acolo într-un loc depărtat de satul nostru natal unde-ți trăiești viața alături de cei dați ție spre reeducare și formare în bine.

Nu rar mă întâlnesc cu iubita ta mamă, care de fiecare dată mă întreabă despre tine și cu ochii înlăcrimați se bucură de veștile pe care i le dau despre fiul ei drag.

Am reușit să-i ofer un moment de bucurie privind-te la video de pe casetele dăruite mie. Mare i-a fost surpriza și bucuria când te-a văzut. A fost însoțită de lelea Irina Pop, mama lui Liviu Pop, bunul tău prieten din copilărie.

Frumoasa carte primită în urmă cu câteva zile mi-a făcut o nouă bucurie, m-a ajutat să-mi îmbogățesc cunoștințele mele spirituale. Nu pot decât să-ți mulțumesc și să te rog ca atunci când vei veni acasă, la Rodna, să mă vizitezi să pot mulțumi și altfel.

Referitor la mine, îmbătrânesc în mijlocul copiilor dragi mie și-n mijlocul familiei mele. Toți ai familiei suntem bine, cu problemele vieții cotidiene. Rugăm pe bunul Dumnezeu să ne dea tărie să ducem la bun sfârșit problemele vieții.

Acum, când ne mai despart doar câteva zile de marele praznic al „Nașterii Domnului” îmi permit să-ți doresc împreună cu toată familia mea, multă sănătate, bucurii și împliniri în toate. Te așteptăm cu mare dor și drag în mijlocul nostru.

Cu deosebită afecțiune

Prof. Ana Borbriheic
fosta dirigintă și familia ei

Rodna 9decembrie 1999

*

The Romanian Orthodox Episcopate of America
Established 1929
Detroit, 5 mai 2003

Prea Cuv. Părinte Olivian,

Vă mulțumim pentru felicitare și revistă care este deosebit de interesantă. Nu aveți o lucrare ușoară la acel Centru.

„Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu.”

Dumnezeu să vă ajute și să vă întărească în tot lucrul bun săvârșit spre Slava Sa.

Adevărat a înviat Domnul.

Cu binecuvântări

Episcop Vicar
† Irineu Duvlea

*

† VISARION RĂȘINĂREANU
Episcop – vicar

Sibiu 4 august 2003

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Mulțumiri pentru lucrările trimise și felicitări.

Cu doriri de bine și de binecuvântare

Episcop Vicar
† VISARION RĂȘINĂREANUL

*

Stimate părinte,

Am primit revista trimisă și vă mulțumim pentru gestul dvs.

Dorim să vă trimitem un mic ajutor bănesc pentru a vă ruga și închina bunului Dumnezeu și pentru ajutorul nostru cât și pomenirea părinților noștri dispăruți în ultimul timp: Andrei, Melania și Traian.

În acest scop, vă rugăm să ne trimiteți numărul de cont din banca unde sunteți înscris dvs. sau mănăstirea, sau alt mijloc de rezolvare a acestei situații. Ca să punem banii în plic, considerăm că nu vor ajunge la dvs. ca să trimitem mărci, nu știm acolo câți lei vă vor da, vă rugăm deci scrieți-ne o soluție valabilă.

Cu toată stima
Manheim-Germania
10 sept. 1991

Fam. Pall Nicolae

*

București, 17 iulie 1995

Stimate părinte Olivian Bindiu,

A aflat cu o plăcută surpriză din ziarul „România Liberă” din 15 iulie a.c., pag. 2, despre apariția periodicului „Viața Monahală” pe care, actualmente, o editați Domnia Voastră.

Fiind interesat să o urmăresc și negăsindu-se la bibliotecile pe care le frecventez, vă rog a ne comunica modul în care o pot procura (inclusiv costul).

Din recenzia din RL amintită am văzut că, în nr. 7÷9 al revistei apare și titlul despre „Erminia picturii bizantine în aria românească”, titlul m-a dus cu gândul la un alt titlu al unei remarcabile compilații din erminiile românești (apărută la Timișoara în 1979) a părintelui – pictor C. Săndulescu – Verna pe care l-am cunoscut cândva și pe care-l citez de câte ori este cazul în comunicările și cele publicate de mine. Căci, din anii '70, am început să comunic și să public, în țară (inclusiv în B. O. R. și „Mitropolia Banatului”) câte ceva despre cu ce și cum pictau pictorii bisericești români de altă dată. De asemenea, tor în

acești ultimi 25 ani am publicat sau comunicat câte ceva și tot în această direcție și în afara granițelor.

Drept urmare vă rog, dacă este posibil să-mi expediați prin poștă și ramburs, nr. 7÷9 al revistei Dv., număr în care se află amintitul articol.

De asemenea, aș fi nu numai bucuros ci și foarte interesat – pentru lucrările la care trudes actualmente – dacă aș afla de la sau prin bunăvoința Sfinției Voastre, următoarele:

a. date cu privire la mănăstirea Dv.,

b. alte date – din regiunea Dv. – cu privire la:

b1. biserici de lemn care, în cursul anilor și secolelor trecute au fost strămutate (și au schimbat locul de amplasare),

b2. realizarea și utilizarea pistovnicelor (pecetarelor) ca și credințe și eresuri legate de toate acestea,

b3. pictori bisericești cunoscători reali ai „tainelor” „zugrăvirii de chipuri sfinte” de altă dată.

Solicitând îngăduința Domniei Voastre pentru îndrăzneala mea, vă rog să primiți

Nu numai mulțumirile mele anticipate ci și cele mai călduroase doriri de bine de la Mihail Mihalcu.

P. S.

Bucuresti, 17 Iulie 1995

Adresa mea este:

MIHAIL MIHALCU

Str. Aviator Popișteanu nr. 5 etj. 5ap. 21

78338 – București – 32

*

Scoala de Subofiteri Penitenciare

Targu Ocna-Bacau

Vă mulțumesc pentru constanta atenție pe care o acordați instituției noastre.

Creația spirituală pe care ne-o împărtășiți reprezintă pentru o adevărată lumină pentru suflet.

Cu aleasă considerație,

3 mai 1997

**Comandantul Școlii
Colonel Victor Manole**

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Primiți prin acest mesaj Pascal simbolul prețuirii și admirației noastre pentru activitatea nobilă misionară și culturală pe care o depuneți în slujba semenilor noștri aflați în suferință.

HRISTOS A ÎNVIAT

Al Prea Cucerniciei Voastre împreună rugători pentru soarta celor năpăstuiți

Sf. Paști 2004

Pr. Adrian Rada
Arhiepiscopia Targoviste

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian

Hristos a înviat!

Negrăita bucurie a Învierii Domnului să se sălășluiască întru noi, iar Hristos Cel ce a biruit moartea să reverse asupra noastră viață, sănătate, pace, belșug de bucurii duhovnicești și, întru toate bună sporire.

Sărbători fericite!
Sf.Pasti 2005

Episcopul Alexandriei
† Galaction

P.S. Vă mulțumim pentru carte și pentru reviste. Felicitări pentru bogata activitate!

*

Mulțumim frumos pentru plăcuta surpriză și bunele urări!

La rândul nostru, rugăm pe Bunul Dumnezeu să vă mențină sănătos, cu aceeași capacitate de muncă, cu aceeași râvnă și dăruire de a scrie cât mai mult și folositor, cu aceeași dragoste pentru Biserica Sa și pentru tineri și copii!

De asemenea, vă dorim să vă bucurați de idealuri împlinite în viață, să puteți fi mereu „omul potrivit la locul potrivit”! Excelsior!
Hristos a înviat!
Paști fericit!

Familia, Stan Ion

Târgoviște, 06 aprilie. 2004

*

† VISARION RĂȘINĂREANU
Episcop – vicar

Sibiu 21 Ianuarie 2004

Iubite părinte Olivian,

Am primit cartea pe care mi-ați trimis-o, pentru care vă si mulțumesc.

Vă fac urări de sănătate și de noi împliniri în noul an.

Cu binecuvântare

Episcop Vicar
† VISARION RĂȘINĂREANU

*

P. C. Părinte Olivian,

Mulțumesc mult pentru recentele materiale trimise și felicitări calde pentru laborioasa activitate desfășurată în numele Bisericii lui Hrisots, Domnul nostru.

Îți doresc pe mai departe mult succes în toate planurile de viitor cu sănătate și înnoite bucurii.

New York
16.02.1995,

Pr. Theodor Damian

† VISARION RĂȘINĂREANU
Episcop – vicar

Sibiu 5 X 2004

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Mulțumiri pentru cărțile trimise.
Cu arhieresti binecuvântări

Episcop Vicar
† VISARION RĂȘINĂREANUL

*

† VISARION RĂȘINĂREANU
Episcop – vicar

Sibiu 10 XI 2004

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Mulțumesc mult pentru lucrările trimise.
Felicitări și succes în continuare în activitatea publicistică precum
și în cea pastorală.
Cu binecuvântare

Episcop Vicar
† VISARION RĂȘINĂREANU

*

EPISCOPIA ROMANULUI
† Ioachim BĂCĂOANUL
Arhiepiscop Vicar

Prea Cuviosia Voastră,

Am primit ultimele lucrări ale P.C. Voastre pentru care vă
mulțumesc.

Sunteți un preot remarcabil și apreciez mult misiunea care o
împliniți într-un spațiu nu prea ușor a societății românești.

Biserica noastră trebuie să fie prezentă peste tot, și, iată, a găsit în P. C. Voastră un om de referință pentru acest domeniu.

Vă binecuvântează pentru activitatea ce o desfășurați și așteptăm și alte lucrări, care, cu siguranță le veți mai publica.

Roman, 15 oct. 2004

**Eiscop Vicar
† Ioachim BĂCĂOANUL**

*

MITROPOLIA BANATULUI
Cabinetul Mitropolitului

Parinte Olivian,

Mulțumesc pentru cele trei cărți: De la cuvânt la faptă, Lucrearea Duhului Sfânt în Vechiul Testament și Justiția în dreptul bisericesc.

Cu arhierescă binecuvântare

**† Nicolae
Mitropolitul Banatului**

Timisoara, 5 martie 2003

*

MITROPOLIA BANATULUI
Cabinetul Mitropolitului

Părinte Pop,

Mulțumesc pentru scrisoarea din 10 septembrie însoțită de „Pocăința în viața credincioșilor”, „Sfântul Ioan Botezătorul cel mai mare dintre profeți” și ultimul număr al revistei „Lumină și speranță”.

Cu arhierescă binecuvântare

Timisoara 10 aprilie 2005

**† Nicolae
Mitropolitul Banatului**

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA ȘI EUROPA CENTRALĂ
CABINETUL MITROPOLITULUI

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Adevărat a înviat Domnul!

Cu mulțumiri pentru cele trimise și pentru gândurile bune de Sf. Paști.

Bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze, întru slujirea semenilor în nevoi.

Cu dragoste în Hristos Domnul cel înviat!

Nùramberg 7 mai.2005

† **Serafim**
Arhiepiscop si Mitropolit

*

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA ȘI EUROPA CENTRALĂ
CABINETUL MITROPOLITULUI

Cu mulțumiri pentru cărțile trimise și pentru urările de Sf. Sărbători și cu doriri de tot binele.

La mulți ani!

Nùrnberg,7 ian. 2006

† **Serafim**
Arhiepiscop si Mitropolit

*

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă rog să mă iertați să mă binecuvântați pe mine păcătoasa!

Acum după ce Domnul a îngăduit să ne vedem față către față simt o bucurie mai mare de a vă scrie. Am așteptat mereu ca trecând prin

Timișoara să ne faceți bucuria de a ne onora cu prezența Sfinției Voastre, dar și asta va fi numai cu îngăduința Domnului.

Vă trimit alăturat o poezie: „Minunea din Damasc” pe care vă rog din tot sufletul să o publicați în „Viața Monahală”.

Un preot român (a fost închis) din U. S. A. a fost anul trecut la Damasc și a văzut minunea cu ochii. Mi-a trimis cartea în românește, tradusă din engleză.

După ce am citit cartea, văzând că este adevărită de biserică: trei patriarhi ortodocși, între care patriarhul Syriei Zakka ortodox, 15 Episcopi și 84 preoți din cele Trei biserici Apostolice: Ortodoxă, Catolică și Greco-Catolică, zic văzând aceasta mi-am procurat și două casete cu acest miracol ceresc ce se petrece sub ochii noștri! Apoi am făcut cerere scrisă la Înalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Nicolae să-mi dea binecuvântarea ca să arăt în biserici acest miracol creștin ortodox. A fost de acord, și de trei luni eu arăt în bisericile de aici aceste casete.

Deci, Prea Cuvioase Părinte, cu toată încrederea vă rog să publicați această poezie pe care am scris-o acum în 2.II.1994 după o ispită ce s-a abătut asupra mea: Marți seara în 1.II am arătat caseta în Catedrala în sala „Oastei Domnului”. Erau f mulți credincioși, de numărul sutelor cu preotul lor. A fost o mare, mare bucurie pentru toți să vadă cum din icoana Maicii Domnului curge ulei tămăduitor și rănilor Domnului pe corpul unei tinere ortodoxe de 28 ani căsătorită!

Miercuri dimineața 2.II.1994 în ziua Întâmpinării Domnului așteptând mașina în stație să merg la Catedrală, un cetățean grăbit m-a trântit la pământ.

Eu sunt operată la ambii genunchi în tinerețe și nu am stabilitate. Lovitura s-a simțit la șold. Am fost dusă la spital cu mașina și, minune cerească, osul nu s-a fracturat. Domnul mi-a întins mâna și m-a salvat.

De două săptămâni mă odihnesc prin casă cu bastonul. Acum sunt aproape recuperată. Am lângă mine o mamă de 90 ani care m-a ajutat! Cât de Bun este Dumnezeu nostru!

Dacă doriți să vă copiați casetele, vi le dau cu toată bucuria. Poezia e cam lungă, dar așa cum ați redactat-o pe a Sfântului Ioan Iacob pe trei coloane se poate și asta.

Eu vă mulțumesc anticipat având încredere că îmi veți îndeplini dorința!

Cu aleasă prețuire
Vă sărută dreapta

Timisoara
16 februarie 1994

Sora Maria Popovici

*

Prea Cuviose Parinte Olivian,

Deosebite felicitări si laude pentru Viata Monahală!
Primiți și din parte-mi un abonament de onoare.
Cu frățească dragoste

Mitropolitul Olteniei,
†Nestor

Craiova, 20 dec. 1990

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
† TEOFAN SINAITUL

Părinte Olivian,

Vă mulțumesc pt. tot ceea ce-mi trimiteți. Dumnezeu să vă dea putere și în continuare în tot ceea ce îndepliniți bun și folositor.

Dumnezeu să vă aibă în pază

Bucuresti 8 ianuarie 1997

† **Teofan Sinaitul**
Episcop Vicar

*

Mult stimate părinte Olivian,

Din motive de loc în mașină nu am putut să fiu și eu prezent la dumneavoastră. Am terminat partea a doua. În cazul în care mergeți la Lugoj da-ți-mi un telefon (055512905) și voi veni imediat cu trenul de dimineață (ajung în Lugoj la ora 8.13). Ne întâlnim la Fundație și de acolo ...

Alăturat vă trimit și cotele și adresa din Viena.
Am foarte multe noutăți la adresa preoțimii.

Caransebes, 10 august 1994

**Al dvs. Supus fiu duhovnicesc
Col(R).L. Groza**

*

Cuvioase Parinte Olivian,

De aici, de departe, mă bucur, în tăcere, de toate reușitele P. C. Voastre. Și ele sunt multiple, reale și prețuite de toți din jur.

Cu acest prilej vă comunic o bucurie nespusă ce-am avut-o când tot centrul episcopal Târgoviște, în frunte cu Î. P. S. Arhiepiscop Vasile mi-au lăudat abnegația și devotamentul, priceperea și mai ales modestia dumneavoastră sunteți prețuit, invidiat, dar mai ales iubit de cei care v-au cunoscut și vor să fie onești.

„Cu toate că scopul final al tuturor faptelor omenești este preamărirea lui Dumnezeu, totuși fiecare acțiune omenească își are scopul său special.” Spuneți la cugetarea despre „elementele faptelor omenești” – pag. 74.

Cei care vă iubesc vă așteaptă. Este un moment bun și Dumnezeu vi l-a trimis.

Vă mulțumesc pentru darul nespus de prețios ce mi l-ați făcut trimițându-mi ultima publicație „Cuvântul care zidește”.

Ați umplut un gol imens în literatura noastră moral-religioasă și chiar civică. Aveți cuvânt, aveți suflet și mai ales iubire de cei din jurul P. C. Voastră ceea ce lipsește multor pedagogi, educatori sau dascăli

de suflete. Prin ceea ce scrieți și mai ales faceți, dăruiti viața tuturor, ceea ce este esențial în viață.

Mulțumesc respectuos și domnului colonel Gârleanu pentru urările transmise cu prilejul marelui Praznic al Învierii Domnului și la rândul meu îi doresc împliniri de gânduri frumoase și de speranțe neîmplinite încă.

Să nu uitați că sunteți un „ales” și un „uns” al celor mulți. Nu-i dezamăgiți!

Dorindu-vă tuturor zile binecuvântate rămân cu stimă,

Ec.George Cârstoiu

Bucuresti 25 aprilie 1995

Banca Internaționala a Religiiilor

*

Iubite Parinte Olivian,

SFINTELE SĂRBĂTORI CU BUCURIE

Noul an cu împlinirea tuturor dorințelor.

BOTEZUL DOMNULUI CU SĂNĂTATE!

LA MULȚI ANI 1998

Vă urează fam. Ioan N. Floca

Felicitări pentru activitatea rodnică ce o desfășurați în instituția pe care o serviți.

Vă urmăresc cu interes revista și tot ce elaborați. Cu felicitări

Arhiepiscopul are numai cuvinte de laudă.

Vă pomenim de câte ori ne întâlnim la Sinod.

Aceleași cuvinte de apreciere are și P. S. Gherasim.

Soția Vă urează sănătate, succese și numai împliniri.

Vă așteaptă la Sibiu cu multă bucurie.

Te regretă mulți din cei pe care i-am cunoscut și i-am întâlnit.

Cu bucurie și sănătate

Arhim.Prof.Univ.Dr. Ioan M.Florea

Sibiu 30 dec. 1997

† GHERASIM PUTNEANUL
EPISCOP-VICAR

Iubite Părinte Olivian,

Toate felicitările pentru ultimele cărți – predici și poezii, aș dori să ne revedem cumva.

În 12 iunie, voi pleca la Ierusalim cu un grup de credincioși și preoți. Vă voi trimite când voi reveni un roman religios scris de Ierom Serobieu Blagadin mănăstire Putna.

Cu toată dragostea,
Rădăuți, 11 mai 2000

Episcop Vicar,
† GHERASIM PUTNEANUL

*

† GHERASIM PUTNEANUL
EPISCOP-VICAR

Iubite Părinte Olivian,

Mulțumesc pentru reviste și scuză-mă că nu V-am putut ține la curent cu revistele noastre.

Sunt foarte ocupat cu niște construcții de biserici și de muzeu. Vara asta am fost și în U. S. A. – Chicago și mi-a răpit și din timp.

Vă îmbrățișez și Vă felicit
Rădăuți, 8 iulie 2001

Episcop-Vicar
† GHERASIM PUTNEANUL

*

Iubite Părinte Olivian,

V-ați întrecut pe sine cu atâtea lucrări ceea ce îmi vine să cred ca nimeni nu Vă egalează. Îmi închipui că tot timpul îl folosiți numai și numai pentru studiu și scris.

Am primit cele trei cărți din 2001 („Drept Penitenciar”, „Slujind lui Dumnezeu, slujind oamenii” și „Cauzele care atenuează și agravează pedepsele”) pentru care vă mulțumesc din suflet și vă felicit pentru reușită.

Când mă voi întâlni cu Î.P. Nifon am să discut cu privire la activitatea laborioasă ce-o desfășurați în eparhie, acolo unde sunteți cu ascultarea.

S-ar putea ca anul acesta să mai scot o carte tot în acel sens: întrebări și răspunsuri Pr. Constantin Hnehor.

Mă mir că nu v-ați făcut vreme să mai reveniți prin Bucovina. S-au schimbat multe lucruri de la Revoluție înoace prin mănăstirile și parohiile de aici.

Deocamdată vă trimit ultimul număr din „Candele” noastră. Am cam rămas în urmă două luni și mai bine.

Vă urez mult spor duhovnicesc,
Rădăuți, 2 oct. 2001

Episcop-Vicar
† **GHERASIM PUTNEANUL**

*

Iubite Părinte Olivian,

Nu îmi amintesc dacă V-am trimis cartea aceasta. Pentru siguranță V-am expediat-o.

Am primit ultima carte „Sfântul Casian...” cu ultima binecuvântare a Î. P.S. Vasile, pentru care Vă mulțumesc și Vă felicit!

La sfârșitul anului cred că îmi va ieși de sub tipar o altă carte în care am grupat tot ce am scris. Va fi pentru unii poate supărare dar pentru alții bucurie...

Cu toată dragostea
Rădăuți, 22 noiembrie 1999

Episcop-Vicar
† **GHERASIM PUTNEANUL**

*

Iubite Părinte Olivian,

Cu același interes am citit romanul „O viață singur” și exemplarul 16 din „colecția Pastorală” pentru care vă mulțumesc că mă ții la curent cu tot ce realizați cu pana scrisă.

Din titlul romanului reiese și pentru noi monahii că ne petrecem viața singuri; astfel ne este dat nouă să gândim decât celor ce sunt sortiți forța să fie izolați în închisori. Noi am venit de bună voie la această viață care pentru unii este plăcută iar pentru unii mai puțin plăcută.

Puterea răzbate cu ușurință dacă ne lăsăm în voia lui Dumnezeu. Mă cutremur cu mintea când mă gândesc că aici am avut de toate atât din punct de vedere moral cât și material față de unii care duc lipsă și de una și de alta. Parcă mă văd de pe acum rușinat când mă voi prezenta înaintea Dreptului Judecător ce îmi va zice ca la Evanghelia lui Lazăr: „Fiule, adu-ți aminte că tu ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr așisderea, pe cele rele, dar acum aici el se mângâie iar tu te chinuiești” (Luca 16, 19-31).

Acolo unde Vă găsiți, faceți mare misiune, exact ceea ce cere DUMNEZEU tuturor, milă față de om – semenul tău.

Iată că timpul trece și fără să ne dăm seama trecem și noi. Dau slavă lui Dumnezeu c-am ajuns la vârsta aceasta (75 ani).

În aprilie voi pleca pentru o lună în Florida (U.S.A.) unde voi oficia o căsătorie religioasă a fiicei preotului Viorel Sasu pe care l-am

ajutat prin 1980 să ajungă acolo. Să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate.

Cu aleasă dragoste și arhieresti binecuvântări

Rădăuți, 15 februarie 1999

† GHERASIM PUTNEANUL
Episcop Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit ultimele lucrări în care v-ați ostenit de a da cititorilor hrană sufletească prin selectarea adevărilor de credință din V. T. și N. T. de a fi ușor reținute chiar și de cei ce n-au prea cunoscut prea mult ce cuprinde Sf. Scriptură.

Din citirea povestită în „Colecția Pastorală” numărul 17 fiecare va rămâne cu siguranță cu o imagine clară despre Biblie.

M-a impresionat „Omeneshile suferințe” fiindcă fiecare se poate revedea ca într-o oglindă. Fiecare trăiește acele suferințe mai mult sau mai puțin dar nu poate să se exprime în cuvinte și mai ales în versuri cum ați reușit. Este acest poem o întreagă filozofie pe care ați reușit să o redați în cuvinte alese și potrivite pe înțelesul tuturor și bine redat în cuvintele:

Nu vreau să fac nimănu rău,
Doresc ca totul să devină bine.
Credința Sfântă în Bunul Dumnezeu
Să triumfeze și prin mine!

Fiți sigur că tot ce ai scris va rămâne posterității și se va folosi cineva. Sunteți în plină putere de creație, de luptă pentru omenire. Sunteți înzestrat de Dumnezeu cu alese daruri; înmulțiți-le acum cât puteți iar roadele le veți culege mai târziu. Strofele de la pag. 50 pun multe întrebări dar în cele din urmă se revine la IUBIRE căci iubirea-i Dumnezeu.

Vă trimit un calendar permanent pe care l-am întocmit după o „tablă” pentru ca tinerii frați să cunoască zilele care au sfinții cu

polileu V-am anexat și „Candela” în care am amintit și despre fostul meu duhovnic, Antim Cleopa și o scrisoare pe care am primit-o pe când eram student de la Păr. Petroniu. Sf. Paști le voi petrece în S.U.A.

Vă îmbrățișez
Rădăuți, 15 martie 1999

Episcop Vicar
† **GHERASIM PUTNEANUL**

*

Iubite Părinte Olivian,

Cu aceeași dragoste am primit și ultimele lucrări: „Cuget Ortodox”, „Educația religioasă a copiilor” și „Hrana duhovnicească”.

Vă mulțumesc din inimă și toate gândurile bune pentru activitatea ce o desfășurați la acea unitate.

În prezent, mă găesc pentru luna martie la Suceava fiindcă Î. P. S. Pimeu și-a luat un concediu de odihnă.

Sunt curios de ce mai zice Î. P. S. Nicolae? De tot ce întreprindeți. Timpul rezolvă totul. Puțină răbdare, că sunteți tânăr și viitorul va decide.

Cel mai bine ar fi să se ajungă la ideea de Episcop al Armatei și atunci ai avea toate șansele ca cel ce ai lucrat în acest domeniu.

Cu toată dragostea și îmbrățișarea părintească,

Suceava, 23 martie 1998

† **GHERASIM PUTNEANUL**
Episcop Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit la vreme și ultimul număr din „Heliopolis” pentru care Vă mulțumesc și Vă felicit pentru susținuta activitate cărturărească.

S-a înțeles că numărul acesta este și omagial pentru P. C. Voastră și eu Vă urez La mulți ani și fericiți ani!

Aș fi dorit să ne mai întâlnim cumva pentru a mai discuta ceva din problemele vremii de acum.

Când avem ședința Sf. Sinod la București, mă mai întâlnesc cu P. C. Prof. Floca și mai discut despre activitatea P. C. Voastră.

Timpul rezolvă adeseori multe chestiuni pe care uneori nu le înțelegem. Ceea ce trebuie să reținem este că „ceea ce la oameni este cu neputință, la Dumnezeu toate-s cu putință”.

Vă rog să transmiteți și Dlui Comandant cele binecuenite și Sărbători fericite!

Cu toată dragostea

Rădăuți
2 dec. 1997

† GHERASIM PUTNEANUL
Episcop Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Cu mare bucurie am primit „scrisoarea” prin care cel mai onorabil dați răspunsul la cele întâmplate cu prilejul alegerii titularului Episcopiei Caransebeșului și cerând scuzele cuvenite dacă s-a interpretat așa. Vă felicităm pentru inspirația și cuprinsul scrisorii atât de clar și la cel mai înalt nivel academic redactată. Poate fi luat drept un document din care poți învăța multe de tot.

Au trecut toate ca un vis și noi am rămas să ostenim în continuare odată cu spor altădată cu mai puțin spor. Ceea ce ai reușit să faci, sfinția ta în activitatea publicistică, am putea spune fără teamă de a greși că este unică în prezent în biserica noastră românească am grijă mai ales în predică să le spun credincioșilor că „munca” și „rugăciunea” sunt răsplătite întotdeauna de Dumnezeu iar la oameni poate mai puțin și chiar de loc. Sunteți tânăr ați cunoscut viața sub regimul opus. Noi cei ce am trecut de 70 de ani prea puțin mai putem face ceva. Nădejdea toată se sprijină mai întâi pe Dumnezeu și apoi pe teologii tineri înzestrați cu diferite daruri, și slavă Domnului, că ați fost împodobit cu asemenea talent. Lucrați cu ei ca și până acum sporindu-i din zi în zi. Să aveți mulțumirea deplină că n-ați stat ci ați răspuns la chemarea lui Dumnezeu!

Alăturat vă trimit ultimul număr din „Candela” 1994 și pe viitor va apărea în alt format și cu un conținut pur teologic.

Cu aleasă bucurie și binecuvântări arhieresti

Rădăuți, 22 feb, 1995

Episcop Vicar
† **Gherasim Putneanul**

*

Iubite Părinte Olivian,

Mi-a făcut o adevărată surpriză cele șapte lucrări ce mi le-ați trimis, pentru care mulțumesc din suflet. Sunt sigur că timpul ce-l aveți, îl folosiți în plin și cu rezultate foarte bune.

Îmi amintesc de la Neamț, în primele decenii a secolului nostru, că Nicodim Munteanu – patriarhul de mai târziu, cât a fost stareț a scos multe cărți fie că le-a tradus – fiindcă avea tipografie la îndemână și timp. Mai târziu când a ajuns patriarh n-a mai putut scrie – doar Pastoralele de Crăciun și Paști le mai publica.

S-ar putea să pățești și sfinția ta ca mai târziu să ai alte îndeletniciri majore ce nu-ți va permite să mai scrii. Ceia ce este interesant, este, că ce scrii rămâne posterității. Noi ne trecem dar ce reușim să facem pentru societate rămâne.

Vă doresc un Paști fericit, aducător de bucurii duhovnicești la toți cei dragi.

Rădăuți, 11 aprilie 1998

Episcop Vicar
† **Gherasim Putneanul**

*

Stimate Părinte Bindiu,

N-am uitat zilele luminoase de pace sufletească petrecute la Mănăstirea „Izvorul Miron” și nici atât de frumoasa biserică de acolo, la care mi-a rămas inima,. Numai în nordul Moldovei am mai întâlnit

așa o pictură exterioară pe zidurile sfântului locaș răsărind parcă ireal pe pajiștea verde proaspăt ...

În fine, nu numai pentru acele zile memorabile pentru mine vă port recunoștință, ci și pentru că binevoiți să-mi trimiteți publicația dumneavoastră „Viața monahală”, ce se remarcă prin distincția prezentării grafice și prin calitatea conținutului de idei și pentru care vă felicit și vă admir.

Să vă ajute Domnul să continuați ce ați început așa de bine!

Cu prietenie,

Bucuresti 30 martie 1993

Dan Dionisie – București

*

† GHERASIM PUTNEANUL

Episcop vicar

Str. Bogdan Vodă 6

5875, Rădăuți – Suceava

Iubite Părinte Olivian,

Darurile sunt împărțite de Dumnezeu după cum știe El. Așa că P. C. V-tre V-a dăruit atâta har cât pentru un mileniu!!! Cine a mai putut crede că cineva de vârsta de 42 de ani, să scrie peste 800 articole, 55 cărți, 27 recenzii, să prefăteze 10 cărți și câte altele care sunt trecute doar în cartea Vieții de Dumnezeu.

Mă alătur și cu toți ceilalți că Vă prețuiesc și cu ocazia aniversării a 42 ani, Vă fac cele mai bune urări de bine, sănătate și împlinirea tuturor gândurilor de bine!

Cu aleasă îmbrățișare și arhieresti binecuvântări,

30 oct. 1998

† **Gherasim Putneanul**
Episco Vicar

*

† GHERASIM PUTNEANUL
Episcop vicar
Str. Bogdan Vodă 6
5875, Rădăuți – Suceava

Iubite Părinte Olivian,

Mă bucur de toate realizările pe care le faci în domeniul activității misionare. Va veni și vremea când toate acestea vor fi răsplătite. Mă gândeam că Î. P. S. Vasile să te recomande pentru a primi rangul de arhimandrit dar a lipsit de la ultima ședință a Sf. Sinod. Nădăjduiesc că în august sfârșit, când vom avea iarăși Sf. Sinod să-i propun acest lucru. Îți mulțumesc pentru ultimele cărți primite și cu vederile bisericești.

Cu aceeași dragoste,
Rădăuți 22 iunie 1998

Episcop Vicar
† **Gherasim Putneanul**

*

Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților
MĂNĂSTIREA PUTNA
Comuna Putna Județul Suceava

Nr° 2/4 mai 1993

Prea Cuvioase Părinte Stareț Olivian,

Cu aceleași doriri de bine, Vă mulțumim călduros, pentru frumoasele felicitări exprimate cu prilejul Marelui Praznic al „Nașterii Domnului nostru Isus Hristos” și a Anului Nou 1993.

Mântuitorul tuturor oamenilor, mai ales al celor credincioși (I Timotei IV, 10), care s-a născut în peșteră săracă, pentru a noastră mântuire (art. 3 Crez), să ne îmbogățească cu Harul Său și să ne facă parte de fericirea veșnică.

„LA MULȚI ANI”!,
Cu sfinte bucurii,
Cu aleasă dragoste în Hristos Domnul,

**STAREȚUL MĂNĂSTIRII PUTNA,
PROTOS. Melchisedec Melnic**

Secretar
Arhid. Teofilect Ciobirca

PREA CUVIOȘIEI SALE,
PREA CUVIOSULUI PĂRINTE PROTOSINGHEL
STAREȚUL MĂNĂSTIRII „IZVORUL MIRON” ROMÂNEȘTI
JUDEȚUL TIMIȘ

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit ultimele tipărituri și Buletinul „Cuvânt și suflet” 4-6 din 2000, și Vă felicit pentru tot ce faceți din domeniul culturii românești.

Poate Vă amintiți de părintele Serafim Blaga, care a viețuit la marea Putna. Pe lângă ascultarea de casier al mănăstirii, i-am dat blagoslovenie să scrie și ceva romane cu conținut religios. A scris mai multe romane de acest fel și am reușit să tipăresc acesta ca tineretul să se folosească duhovnicește.

Dorim să ne revedem cumva.
Cu arhieresti binecuvântări,

Rădăuți
3 iulie 2000

**Episcop Vicar
† Gherasim Putneanul**

*

Stimate Părinte Olivian,

Toate mulțumirile și aceleași bune urări de sănătate, fericire și mult spor duhovnicesc!

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

Rădăuți, 2 ian. 2002

P. S.

Alăturat vă expediez și un exemplar din „Iarba din roata amurgului”, ultima carte ce-am scris-o cam forțat c-a trebuit să răspund la întrebările Pr. C. Hrior

*

Iubite Părinte Stareț Olivian,

Cu chiu, cu vai, s-a reușit și aici de-a apărut „Candela” ultimul număr din 1993 și am ținut să vă trimit un exemplar ca să știți ce mai gândesc bucovinenii.

Am primit cu multă bucurie exemplarul trimis pe primele luni ale anului 1994. O adevărată performanță¹. De asemenea și exemplarul „Ortodoxie Românească” în care se vorbește de poporul român și credința lui. Vă felicit iarăși că reușiți să fiți la zi cu tot ce vă propuneți.

Vă trimit două poezii a unui creștin care dorește să vadă lumina tiparului. Rămâne să apreciați dacă se poate sau nu.

Noi ne muncim să putem face ceva aici în „Necropola Mușatinelor” dar foarte greu vin aprobările.

Cât ne-a stat în putință am făcut și noi la Putna câte ceva dar lucrul mai important a fost c-am ținut trează conștiința de neam și de credința cea adevărată.

Poate s-ar mai putea face ceva, dar în aiureala în care ne găsim din toate punctele de vedere moral și economic, stăm pe loc și ne

gândim când o să se termine ... Libertatea trebuie înțeleasă cum trebuie și nu haotic cum se întâmplă.

Încă odată îți mulțumesc și Dumnezeu să Vă ajute să realizați tot ce gândiți!

Rădăuți, 8 ian. 1994

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

*

Prea Cuvioase Părinte Protosinghel Olivian,

Am primit acum 2 zile, adică pe 30 Martie, cu mare bucurie, Cartea de Rugăciuni editată de Domnia Voastră, în plic erau de asemenea "Viața Monahală" nr. 23, nr. 1 al gazetei Heliopolis; Sfaturi Duhovnicești, o ilustrată cu Mănăstirea „Izvorul Miron” (de altfel foarte reușită) – sunt curios de interiorul ei precum și complexul întregii mănăstiri și o poză de litografie. Am notat întregul conținut când plicul a sosit la poșta din T.-A. deschis, având sigiliul Poștei Curtea pe data de 31 I 1995. Din această cauză (întârzierea și plic deschis); am cerut explicațiile cuvenite. Concluzia – nefiind recomandată Poșta Română nu face cercetări din principiu, din toate se opresc într-un punct mort. Am fost mirat, de lipsa unei scrisori prin care să am explicația modului de plată a celor primite. Partea materială în nici un caz nu constituie partea principală. Pentru mine esențialul rămâne partea sentimentală și spirituală – având posibilitatea ca Rugăciunile mele către Bunul Dumnezeu să fie într-un totul c Litera Scripturii.

Apreciez deosebit „Viața Monahală” o gazetă de ținută.

Scrierile Domniei Voastre sunt pline de învățăminte și scrise într-o manieră plăcută la citit și mult dorite.

Sper ca plicul meu să ajungă intact și grabnic. Aștept cu nerăbdare vești din partea Domniei - Voastre.

Cu toate cele cuvenite
Tel Aviv, 10 aprilie

Prof. David Gheorghe

† VISARION RĂȘINĂREANU
Episcop – vicar

Vă mulțumesc pentru urările transmise cu prilejul Luminatului
Praznic al Învierii Domnului și vă răspund cu salutul pascal
ADEVĂRAT A ÎNVIAT!
Sf. Paști, 2003

† VISARION RĂȘINĂREAN

*

CENTRUL JUDEȚEAN DE CONSERVARE ȘI VALORIFICARE
A TRADIȚIEI ȘI CREAȚIEI POPULARE TIMIȘ
NR. 73/01.03.1995

D-lui
Protosinghel OLIVIAN BINDIU
Mănăstirea Românești

Având în vedere rosturile fundamentale ale instituției noastre,
cercetarea, conservarea, teaurizarea și valorificarea patrimoniului
culturii populare din județul nostru, vă rugăm să acceptați partici-
parea D-voastră ca membru în consiliu Științific și Artistic al insti-
tuției noastre pe care dorim să-l constituim.

Întâlnirea la care vă invităm va avea loc în data de marți 14 martie
1995 orele 13 la Inspectoratul pentru Cultură Timiș.

Am fi bucuroși dacă ne-ați confirma acceptul D-Voastră.

DIRECTOR
PROF. Cipu Ciprian

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

S-au împlinit doi ani de când am părăsit istoricul oraș Alba Iulia, unde am muncit după puteri 27 de ani, dintre care câțiva ca episcop vicar și 14 ca titular.

Bunul Dumnezeu a rânduit să ajung tot într-un oraș istoric și încărcat de credința Sf. Apostol Andrei, pe care a propovăduit-o poporului nostru, din adâncuri de vreme.

Aici am găsit oameni de mare suflet românesc și creștin cum ne învață Sărbătoarea Sărbătorilor „Învierea Domnului” – nădejdea învierii noastre.

M-am bucurat nespus de mult, că deși a trecut oarecare timp de când nu ne-am văzut, nu ne-ați uitat, ci potrivit obiceiului străbun viabil și în zilele noastre, v-ați adus aminte de noi cu prilejul praznicului Învierii și ne-ați adus vestea Îngerului: „Hristos a înviat” și urări de bine și sănătate.

Vă mulțumim pentru urările făcute și vă transmitem, la rândul nostru, mărturisirea „Adevărat a înviat” transmițându-Vă urările noastre de bine și arhieresti binecuvântări.

EPISCOP EMILIAN ARĂDEANUL

vicar eparhial

Arad la, 29 aprilie 1992

*

Părinte Olivian

Am primit scrisoarea Sfinției Voastre și m-am bucurat mai ales pentru faptul că după cât am înțeles, ai dat urmare unor îndemnuri ale mele care te vor ajuta în idealul vieții la ceia ce ai drept, căci ești fiu al bisericii, fratele nostru.

N-ar fi fost rău să pomenști și pe Sfântul Petru ... pe care Mântuitorul după greșeală l-a încredințat să pască oile. Eu te prețuiesc ca și înainte și sper să te pot ajuta, dar trebuie întâi de toare să consimți și să vrei aceasta Sfinția Ta.

Eu te felicit pentru cele trimise și poate că vor trebui spuse și alte lucruri, ca să ținem vie atenția. Vom mai vorbi. Sper să-mi pot face un drum pe acolo.

Cu doriri de bine și sănătate pentru Sfinția Voastră și întreaga obște pe care o port în rugăciunile mele.

Cu arhieresti binecuvântări,

Caransebes, 14 februarie 1995

**+Emilian
Episcop
al Caransebesului**

*

IUBITE PĂRINTE OLIVIAN

Mănăstirea „IZVORUL MIRON” ROMÂNEȘTI

Prin bunăvoința Domnului Comandant Chiș, de aici de la noi, cunoscut mai de mult, am primit cele două ziare „Redeșteptarea” 22-28 oct. 1993 și m-am bucurat de cele două articole: „Colorit de toamnă” și „O zi a bucuriei”, legate de P. C. ta și trecerea în rândul scriitorilor.

Felicitări, bucurii duhovnicești și împliniri tot mai bogate.

Cu aceiași dragoste părintească și

Arhieresti binecuvântări,

Arad/ 5 noiembrie 1993

Episcop EMILIAN ARĂDEANUL
- Vicar Eparhial -

*

ARHIEPISCOPIA TIMIȘOAREI ȘI CARANSEBEȘULUI
CONSILIUL ARHIEPISCOPESC
Serviciul Prezidial

Timișoara, la 10 martie 1992

Nr. 594 – A 1992

P. Cuv. Părinte
Olivian Bindiu
Mănăstirea „Izvorul Miron”
ROMĂNEȘTI

Din încredințarea I. P. S. Mitropolit Nicolae mulțumesc pentru felicitarea trimisă cu prilejul aniversării începutului activității sale arhieresti la Timișoara precum și pentru broșura referitoare la mănăstirea „Izvorul Miron”.

SECRETAR EPARHIAL
Preot Ioan Popeți

*

Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților
MĂNĂSTIREA PUTNA
Comuna PUTNA Județul Suceava
Nr. 149/14 aprilie 1993

PREA CUVIOASE PĂRINTE STAREȚ OLIVIAN,

Cu prilejul Marelui Praznic al creștinătății, „Învierea Domnului nostru Isus Hristos”, soborul Sfintei Mănăstiri Putna și noi personal, Vă întâmpinăm cu tradiționalul salut creștinesc de peste veacuri:

„HRISTOS A ÎNVIAT!”,

și vă urăm cele mai calde doriri de bine, sănătate, pace și mântuire de la Domnul, atât Prea Cuvioșiei Voastre, cât și întregului sobor al acelei Sfinte mănăstiri.

Cu aleasă dragoste în Hristos,

**STAREȚUL MĂNĂSTIRII PUTNA,
Arhim. Melchisedec**

Secretar,
Ierom Pavel

**PREA CUVIOȘIEI SALE,
PREA CUVIOSULUI PĂRINTE PROTOSINGHEL
STAREȚUL MĂNĂSTIRII „IZVORUL MIRON”
Comuna Curtea, Județul Timiș**

*

**EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI
SERVICIUL CULTURAL
Nr. 305/3 MART. 1995**

Prea Cuvioase Părinte Stareț Olivian,

Dorind a ne abona la foaia religioasă „Viața Monahală”, unica publicație de acest gen din Patriarhia Română, Vă rugăm să binevoiți a ne comunica contul dumneavoastră în vederea virării sumei necesare pentru plata unui abonament pe un an de zile, începând cu data de 1 aprilie 1995.

**EPISCOP
†Emilian**

Consilier,
Pr. prof. Ionel Popescu

Prea Cuvioșiei Sale
Protosinghelului OLIVIAN BINDIU
Starețul Mănăstirii „Izvorul Miron” Românești

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
ADMINISTRAȚIA PATRIARHALĂ
SECTORUL RELAȚII EXTERNE BISERICEȘTI

Nr. F.N. Data 10 ian. 1993

PREA CUVIOASE PĂRINTE OLIVIAN,

Vă mulțumesc pentru cartea trimisă. Nădăjduiesc că va fi de folos tuturor slujitorilor lui Hristos, spre slava sfintei noastre Biserici.

Cu binecuvântări,

EPISCOP
† **TEOFAN SINAITUL**
Vicar patriarhal

*

ROMÂNIA
EPISCOPIA BUZĂULUI

Nr. 3316/11 oct 1996

Către,
Redacția revistei
„LUMINĂ ȘI SPERNȚĂ”
Centrul de Reeducare Găești
Județul Dâmbovița

Prin prezenta, Vă facem cunoscut că P. S. Episcop EPIFANIE a primit revista „Lumină și speranță” (nr. 6-8/1996) pentru care Vă adresează felicitări și mulțumiri.

Vă rugăm să primiți doririle noastre de bine și spor duhovnicesc.
Din încredințarea P. S. Episcop EPIFANTE,

CONSILIER CULTURAL,
Pr. Costică Panaite

SECRETAR EPARHIAL,
Diac. Bogdan Moise

*

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
A VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI
Cluj-Napoca, 9 februarie 2000

Iubite Părinte Olivian de Rodna,

Mulțumindu-vă pentru urările adresate cu prilejul sărbătorii
Nașterii Domnului, vă doresc sănătate, bucurie și tot binele.

Cu dragoste în Hristos,

**† Irineu Bistriteanul
Episcop Vicar**

*

MITROPOLIA OLTENIEI
CABINETUL MITROPOLITULUI

PREA CUVIOASE PĂRINTE OLIVIAN BINDIU,

Felicitări deosebite și pentru proaspăta lucrare „Sfaturi Evan-
ghelice” – Meditații”.

Mulțumesc cu recunoștință pentru exemplarul oferit, împodobit
cu prețioasa dedicație.

Spor bogat și la publicarea unor asemenea noi lucrări.

Cu frățească dragoste,

**† NESTOR
MITROPOLITUL OLTENIEI**

Craiova 12 Ianuarie
1993

P. C. SALE,
P. C. PROTOS. OLIVIAN BINDIU,
Mănăstirea IZVORUL MIRON – ROMÂNEȘTI, JUD. TIMIȘ

*

Noul an cu sănătate, succese și numai bucurii

La mulți ani!

V-am primit cu bucurie Revista și Lucrarea pe care o consider și eu ca și Dn. Comandant un adevărat ghid pentru preoții din branșă.

Felicitări pentru această realizare dar și chemarea obținând rezultate frumoase în opera de reeducare a unei categorii de oameni acre au nevoie de sacrificiul nostru.

Lucrarea C. V. ca și opera cărturărească vor vorbi de chemarea și capacitatea ce o aveți în slujba lui Dumnezeu și a oamenilor.

Vă felicit pentru toate acestea și vă dorim noi realizări, succese și un an cu sănătate.

Noi suntem sănătoși, muncim și ne bucurăm de zilele iernii nu prea aspre.

Te așteptăm să mai treci pe la Sibiu.

La mulți ani cu sănătate.

Sibiu,29 dec 1998

Familia

Arhid. Stavr.

Dr. IOAN N. FLOCA

*

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă mulțumim pentru urările ce ne-ați făcut de Sfintele Sărbători, dar și pentru publicațiile trimise.

Dorim ca anul 2005 să vă aducă pace, sănătate și bună sporire întru toate.

La mulți ani!

Alexandria,30 dec.2004

† Galaction

Episcopul Alexandriei si Teleormanului

✠

Dr. ANTONIE PLĂMĂDEALĂ
Arhiepiscop al Sibiului și Mitropolit al Ardealului

P. C. Părinte Olivian,

Mulțumiri și felicitări pentru „Lumină spre descoperirea neamurilor” (predici). Le-am citit cu interes.

† **Antonie P.**

Sibiu, 10 oct 1999

*

† Dr. Ioan Mihălțan
Episcop
Al Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei

Prea cuvioase Părinte Olivian,

Am primit broșura „Trăirea preoțească” și foaia monahală. Vă mulțumim deosebit.

Vă trimit și eu cărțile tipărite în Editura Episcopiei noastre.

Dacă doriți puteți face comandă de mai multe exemplare.

† **Ioan**
Episcopul Oradiei

Oradea, 2 august 1994

*

† Dr. Ioan Mihălțan
Episcop
Al Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei

P. C. Părinte Olivian,

Vă mulțumesc pentru atenția cu care m-ați onorat prin diploma trimisă.

Dumnezeu să vă păzească pașii pe cărările vieții.

Cu arhieriești binecuvântări,
Oradea, 5 sept, 1994

† **Ioan**
Episcopul Oradiei

*

† Dr. Ioan Mihălțan
Episcop
Al Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei

P. Cuv. Părinte Stareț,

Vă mulțumesc pentru volumul de poezii „Cânt de credință străbună”.

Dumnezeu să ne ajute

Oradea, 3 nov. 1994

† **Ioan**
Episcopul Oradiei

*

† Ioan Crișanul
Arhiereu – vicar

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Țin să vă mulțumesc pentru cartea trimisă, privind istoricul Manastiri „Izvorul Miron” Românești jud. Timis

Dumnezeu să vă dăruiască toate cele de folos pentru propășirea dreptei dorinței strămoșești, pe acele meleaguri.

Oradea, 15 ianuarie 1991

† **Ioan Crișanul**
Arhiereu Vicar

Iubite Părinte Olivian,

Confirm primirea lucrării „Ortodoxia noastră românească”, mulțumindu-vă.

Era cu neputință ca un Preot, împătimit în ale scrisului, ca Prea Cuvioșia Voastră, să nu-și îndrepte pana și spre Istoria Bisericii neamului. Mărturie stă tocmai lucrarea Prea Cuvioșiei Voastre, amintită, mai sus, pentru care meritați toate felicitările.

Bruxelles, 18 iunie 1993

Pr. Dr. Ion Dură

P. S. - Sper că ați primit lucrarea mea consacrată Arhiepiscopiei de la Paris.

- Să Vă trimit ceva spre publicare în „Viața monahală”?

I.D.

*

† CASIAN GĂLĂȚEANUL
Arhiereu – Vicar

Cu vii mulțumiri pentru a vă fi gândit la lucrarea bisericească a multor truiditori și între ei, fără să am vreun merit, și la smerenia mea.

Bunul Dumnezeu să vă ajute în tot ce-i ziditor Sf. Voastre, obștii sf. mănăstiri și tuturor celor ce sincer caută mântuire sub „strașina” Bisericii neamului.

Galati, 2 ian. 1990

† CASIAN
Arhiereu Vicar

*

† SERAFIM FĂGĂRĂȘANUL
Episcop – vicar al Arhiepiscopia Sibiului

Bobotează 1992

Vă mulțumesc pentru bunele gânduri trimise de Sf. Sărbători ca și pentru foaia Viața monahală și cărțile Sf. Voastre pentru care meritați toată cinstea și lauda.

Bunul Dumnezeu să binecuvânteze în continuare aceste strădanii duhovnicești pentru renașterea monahismului și a vieții creștine la noi.

La mulți și rodnici ani!

Cu dragoste în Iisus Domnul,

Sibiu ian. 1992

Episcop Vicar
† SERAFIM

*

† SERAFIM FĂGĂRĂȘANUL
Episcop – vicar al Arhiepiscopia Sibiului

Sibiu, 14 mai 1992

Iubite Părinte Olivian,

Adevărat a înviat Domnul!

Sensibil la gândurile bune trimise de Sf. Paști Vă sunt recunoscător pentru ele și vă fac aceleași bune urări în Hristos Domnul cel Înviat.

Cu arhieriești binecuvântări

† SERAFIM
Episcop Vicar

*

Dr. ANTONIE PLĂMĂDEALĂ
Arhiepiscop al Sibiului
Și Mitropolit al Ardealului

Mulțumiri pentru „Merinde pentru suflet”.

Sibiu ,25 dec 1991

† **Antonie P.**
Arhiepiscop si
Mitropolit

PREA CUVIOASE PĂRINTE STAREȚ OLIVIAN,

Cu cele mai profunde sentimente de dragoste mulțumesc Prea Cuvioșiei Voastre pentru atenția cu care ați binevoit să-mi trimiteți broșura: „Cânt de credință străbună – Poezii -”.

De asemenea rog pe Bunul Dumnezeu să vă dăruiască sănătate și spor în continuarea lucrului de scriere a celor folositoare de suflețel creștine.

Rămân cu dragoste și cu rugămintea să binevoiți și să-mi promovați la „Viața Monahală” câte ceva.

Pr. I. BUTA

Sibiu, 20 Februarie 1991

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

„Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.”

(Din Canonul Învierii)

Hristos a înviat!

Nespusa bucurie a Învierii Domnului să se sălășluiască întru noi, iar Hristos Cel ce a biruit moartea să reverse asupra noastră viață, sănătate, pace, belșug de bucurii duhovnicești și, întru toate, bună sporire.

† **Damaschin**

Episcopul Sloboziei și Călărașilor

Sf. Pasti, 1995

P. S.

Mulțumesc atât pentru publicațiile trimise zilele acestea, precum și, cele trimise anterior.

Felicități pentru activitatea complexă și utilă pe care o desfășurați.

† **Damaschin**

Iubite Părinte Olivian,

Mulțumindu-vă pentru bunele doriri, Vă urez sănătate, bucurie, liniște sufletească și Anul 1993 cu împliniri binecuvântate.

P.S. Te felicit pentru deliciosul rod al ostanelilor cărturărești.
Perseverența Sfinției Tale este admirabilă și prețuitoare.
Cu sinceră și afecțiune întru Hristos.

Episcop Vicar
† Irineu Bistriteanul

Cluj.Napoca 10 ianuarie 1993

*

De pe frumoasele plaiuri clujene, vă adresez calde urări de bine.
Fie ca Bunul Dumnezeu să Vă dea sănătate, bucurie și belșug de împliniri în viață.

Cu dragoste în Hristos – Domnul,
Mulțumesc pentru ziare!

Episcop Vicar
† Irineu Bistriteanul

Cluj Napoca 7 aug. 1995

*

† D A N I E L
Mitropolitul
Moldovei și Bucovinei

Prea Cuvioase Părinte Staret Olivian,

Vă mulțumim pentru caseta video și pentru broșurile pe care le editați și ni le trimiteți cu atâta dragoste.

Dumnezeu să vă binecuvânteze în tot ceea ce faceți spre slava Lui și binele Bisericii Sale.

**Din încredințarea I. P. S. Daniel
Ierom.Paisie Furdui-Secretar Eparhial**

Iasi,13 martie
1994

*

† Dr. Ioan Mihălțan
Episcop
Al Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei

Înalt Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Am primit cartea cu titlul „Prin țara sfântă” și vă mulțumesc deosebit.

Dumnezeu să ne ajute și noi să ne străduim ca să primim sfințenia acelor care au călcat pe acele locuri, primii creștini și marii cuvioși ai Bisericii.

Cu arhieresti binecuvântări

† **Ioan**
Episcopul Oradiei

Oradea, 5 iunie 1994

*

PREA CUVIOASE PĂRINTE OLIVIAN,

Foaia de la Mănăstire
Ce spre a noastră zidire
Cu cinste o editați
Ne înalță sufletește
Căci în ea
Dumnezeu se Prea Mărește
Maica Domnului, se cinstește

Iară sfinții cei iubiți
Mereu îi tot pomeniți!
Citind și tot cugetând
Orice suflet, tot plângând
Să suspine, să ofteze
De grabă să cerceteze
Dacă lucrul ce îl face
Lui Dumnezeu Sfânt îi place
Cu smerenie, cu căință
Cu iubire, cu credință
Să umblăm pe calea strâmtă
În ortodoxia sfântă
Singura ce a păstrat
Adevărul revelat
În Isus, Sfânta Treime
Fecioara, Maica curată
Sfinții, dreptii, ceata toată
Pe care să îi cinstim
Pe Dumnezeu să-l Mărim.

Sara Maria Popovici

Mulțumim pentru tot ce ne trimiteți!

Timisoara, 5 dec. 1995

*

Iubite Părinte Olivian,

Vă mulțumesc pentru urările pascale și vă doresc sănătate, pace,
bucurii spirituale și împliniri binecuvântate în viață.

Cu afecțiune sinceră întru Domnul Înviat,

**Episcop Vicar
† Irineu Bistriteanul**

Cluj Napoca 5 mai 1992

București, Săptămâna cea Mare 1994

Cinstite Părinte Olivian,

Am primit la vreme foaia religioasă Viața Monahală cu cele două cărțuții: „Canonizarea Sfinților în Biserica Ortodoxă” și „În slujba neamului și a credinței strămoșești”:

Iată însă că reușesc abia cum să-ți răspund. Niște comenzi de materiale cu caracter politic pe numele altora, care să fi publicate spre binele Bisericii noastre, m-au blocat și mă blochează încă.

Cu privire la a doua broșură trimisă, privind activitatea teologico-literară și publicistică a frăției tale, de data aceasta nu sunt de acord cu obiecțiunile unora; ba dimpotrivă, zic și eu ca Sf. Duh cel grăitor în Scriptură: „Cel ce se laudă, întru Domnul se laudă ...”. Să facă toți cei care prin munca și funcția administrativă primesc bani de la credincioși, ceea ce ai făcut și faci frăția ta cu acești bani. Bani folosiți în scopuri bune și spre folosul Bisericii și ca locaș de cult și ca adunare a credincioșilor (celor în nevoi), respectiv în folosul publicistic te pot propulsa la înălțime spirituală și plasa pe orbită stabilă în jurul sistemului „Soarelui Hristos”, pe când cei folosiți numai pentru treburi prea pământești și în scopuri egoiste te pot sfredeli în sfera iadului. Ar fi fost de dorit ca și mănăstirile mari, cu venituri multe, să ia inițiative de acestea folositoare victorioșilor mănăstirilor și obștei credincioșilor. Ceva a mișcat sihăstria și poarta pentru viitor al altora ...

Vin acum însă cu o propunere, care, dacă ar fi posibil de realizat, ar da mai multă greutate și esență de folos în viața monahală. Vorbim mereu de caracterul vasilian al mănăstirilor ortodox și românesc. Dar rânduielile Sfântului Vasile cel Mare n-au ajuns din abundență în inimile fiecărui viețuitor al mănăstirii, ci cu totul întâmplător în bibliotecile unor mănăstiri.

Urmare a curentului „nou”, îndată după 1800 au apărut în manuscris Regatele mici ale Sfântului Vasile cel Mare (poate câteva exemplare) și tipărite Constituțiile monahale, care însă nu sunt autentice.

După primul război mondial au apărut Regatele mari în traducerea românească și Vechile Rânduieli Monahale traduse din rusește de prof. G.N. Tomescu. Iar cu câțiva ani în urmă întreaga operă a Sfântului Vasile cel Mare în colecția parinti si scriitori Bisericești, vol 18.

Dar ce folos că nici cele dinainte nici cele de acum nu au ajuns pe la toate mănăstirile, ba chiar de loc la cele nou înființate. Și vorba veche: unus = molus. Cu o floare nu se face primăvară: cu o simplă carte la bibliotecă. Și această bibliotecă nepusă în circulație, nu se mai face primăvară în mănăstirile și neamul nostru.

Este drept că au circulat mai intens potericul egiptean și potericul retraduse de părintele Stăniloaiu. Bun și pentru teologi dar mai puțin eficientă pentru cei din colectivitățile monahale ale căror relații sunt de natura spirituală, iar nu de natura individualista, chiar dacă unele din ele pot fi predominante de balsamul celor bune.

De aceea îți sugerez să te gândești la publicarea în două volume a câte 130 pagini fiecare (format și literă ca broșura (în slujba neamului) primul cu Regatele Mici și al doilea cu cele câteva cuvinte asiatice și Regatele Mari.

Vei sonda terenul, publicând cartea religioasă un documentat articol despre importanța acestor reguli (ți-l dau eu și-l semnezi frăția ta) și necesitatea lor pentru fiecare viețuitor al obștei și prețul aproximativ pe volum, ca să se obțină abonamente în număr cât mai multe, chiar mănăstirile făcându-și stoc pentru a data pe viitor xxx. Cred că vor putea fi realizate cu prețuri accesibile pentru cei mai mulți.

Este de dorit ca, alături de Noul Testament în chilia și în Biblioteca fiecărui novice sau călugăr să existe și Regulile monahale ale Sfântului Vasile cel Mare, care sunt înțesate pe circa 1400 de citate biblice, majoritatea din Noul Testament.

În altă ordine de idei, la articolele mele din „Vestitorul ...” a reacționat puternic aroganta și isterica Julieta (fosta mea colegă de facultate), în monahia Zamfira. Am ripostat cu argumente zdrobitoare, reale și verificate istoric. Dar vestitorul nostru este zis de dreapta, asociat Convenției, celor care nu sunt cu actuala structură a Bisericii Ortodoxe, care împărtășesc unele puncte ale PNȚcd-ului, în ziarul căruia părintele Arsenie Boca a fost prezentat ca proroc despre sfârșitul lui Ceaușescu etc. ... de aceea vestitorul nu a dat curs replicii mele. Voi publica însă în acest ziar religios și apologetic

Arhim. Prof. Dr. Ioasaf Popa

București, 20 aprilie 1994

Iubite Părinte Olivian

În dimineața cestei zile am primit de la Prea Cuv. ta, “Viața monahală” pe iulie – sept. 1995, și cele două lucrări ale Frăției tale, “Ortodoxia Românească” și “Din Dragoste pentru copii” și-ți mulțumesc călduros.

Totodată, te felicit pentru noile cărți, o dovadă în plus a strădaniilor Prea Cuvioșiei tale în opera de zidire spirituală a credincioșilor Sfintei noastre Biserici.. Bunul Părinte Ceresc să-ți fie ocrotitor și ajutor și în osândiile viitoare ! Plicul cu cărțile a ajuns ferferiță !!!

Dacă am un regret este că nu-mi scrii deloc despre primirea celor două cărți ale mele, pe care ți le-am trimis, și anume Pătimirea Bisericii Ortodoxe Române 1945 – 1989, Ed. Ramida, 1994 Monahismul Ortodox român 1948-1989, Ed.Harisma 1994 (decembrie). Mai mult chiar, în baza prieteniei ce ne leagă, mă așteptam să faci o prezentare a celor două cărți ale mele trimise, mai ales că una privește însuși Monahismul românesc.

Intenționez să vin în August prin țară pentru 2-3 săptămâni. Ce program ai în luna August? Poate ar fi o ocazie să ne vedem. Scrie-mi te rog, în această privință, pe adresa fratelui mai mic: Pr. Prof. Leon Duvă, str. Popa Șapcă 21A, xxx Rm Vâlcea . Tel 050/711918.

Eu voi sta la Rm Vâlcea, la mama, iar fratele știe unde mă aflu. Poate vii pe la Vâlcea ...

Cu doriri de tot binele și cordiale salutări, te îmbrățișează în Domnul,

Pr.Dr Ion V. Duvă

Bruxelles,12 iulie 1995

P.S. Indică în scrisoare Prea Cuv. tale și numărul de telefon unde te-aș putea, eventual suna.

*

Iubite Părinte Olivian,

În ziua când plecam de la tratament – Techirghiol -, a sosit și plicul cu foile religioase (trei numere). Le-am luat cu mine și le-am lecturat în liniște în timpul liber când nu făceam încă tratamentul obișnuit.

Ca și altă dată îți mărturisesc și acum că această apariție din punct de vedere duhovnicesc este foarte importantă străduința sfinției tale va fi încununată cu roade bogate și Dumnezeu îți va răsplăti la vreme tot. Niciodată Dumnezeu nu rămâne dator, numai noi oamenii rămânem în urmă cu datoriile față de semenii noștri și mai ales față de Dumnezeu.

Îmi dau seama că nu-i ușor să fii la zi cu fiecare număr. Mergi înainte tot așa și vei avea mare mângâiere sufletească.

Poate treci și pe aici să ne mai revedem.

Cu toată dragostea și arhierasca binecuvântare

Episcop Vicar
+Gherasim Putneanul

Buzău 29.VI.99

*

Iubite Părinte Stareț Olivian,

Venind de la Sf Sinod am găsit hotărârea adunării Eparhiale – Caransebeș ca sfinția voastră să fiți ales. Lucrurile au luat altă întorsătură după cum ați și aflat.

Se mai întâmplă și de acestea în viață. Dar trebuie de reținut că rugăciunea și munca sunt răsplătite de Dumnezeu nu când credem sau dorim noi ci când vrea El.

Noi suntem în vârstă, vrem nu vrem trebuie să dăm ștafeta celor tineri. Îmi pare bine că ești apreciat de toți cei ce te cunosc și îți știi meritele ce le ai.

S-ar putea să vin la instalare că tot am gratuit trenul ca veteran de război.

Poate vom discuta mai multe.

Îți mulțumesc din suflet pentru ultima tipăritură ce mi-ai trimis-o. Curaj și cu Dumnezeu înainte!

Cu toată dragostea și arhieresti binecuvântări

Rădăuți

18. iulie 1994

Episcop Vicar
+ Gherasim Putneanul

*

Iubite Părinte Stareț,

Cu aceeași bucurie am primit și exemplarul editat de „xxx Izvorul Miron” pentru care vă mulțumesc și vă felicit de tot ce faceți.

Cu toată dragostea și binecuvântări arhieresti

Rădăuți 10 sept.1994

Episcop Vicar
+ Gherasim Putneanul

*

Iubite Părinte Olivian,

Am primit ultimele tipărituri „Izvor de cântec Românesc”, „Distanțele Iubirii”, ultimele numere din „Heliopolis” și ultimul număr din „Viața monahală” pentru care îți mulțumesc din suflet.

M-aș bucura să ne revedem am discuta multe probleme de interes duhovnicesc. Văd că ai oameni de suflet care te ajută, te încurajează și asta-i foarte bine.

În clipa aceasta mă pregătesc să plec la Odesa – Consulat unde sunt invitat.

Nădăjduiesc că vei progresa și mai mult. Nu uita că unde-i cetatea mai tare acolo vrășmașul bate război mai mult. Un lucru sigur îl știi; că munca și rugăciunea sunt răsplătite de Dumnezeu când știe el.

Îți urez mult succes duhovnicesc cu toată dragostea și arhieresti binecuvântări,

Rădăuți, 12.XI.1995

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

*

Iubite Părinte Stareț Olivian,

Cu aceeași bucurie sporită, am primit și cele trei exemplare „Cuvânt și suflet”, „Din dragoste pentru copii” și „Scurtă incursiune în xxx Bizantină”, lucrări ce ne bucură și ne dă speranță că slujitorii Bisericii Ortodoxe Române sunt oameni cu vocație deosebită spre cele duhovnicești și cărturărești pentru care vă felicităm din toată inima.

Nu ne-am mai văzut de ani de zile și m-aș bucura să ne revedem. Aici la Rădăuți unde-s înmormântați primii domni Mușatini, vrem să restaurăm mănăstirea și să-i dăm înfățișarea de odinioară.

Vă urez din suflet să vă bucurați din plin de toate ostenele ce le depuneți pentru binele Bisericii.

Rădăuți, 16 mai 1995

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

*

Iubite Părinte Olivian,

Cu aceeași bucurie am primit exemplarele din „Glas către cer” și „Viața monahală” pentru care vă mulțumesc și vă felicit fără a vă îmbia în sens bun ... Monahismul nostru românesc are cu ce se prezenta în lume datorită unor xxx ca sfinția ta care zi și noapte se preocupă cu îndeletnicirile călugărești; altă dată scriam, copiam manuscrise, acum se tipăresc. Dumnezeu să vă răsplătească osteneala!

Rădăuți, 29.III.1995

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

Iubite Părinte Pop,

Cu multă bucurie am primit valoroasa Carte „Misiunea socială a Bisericii” în care ați tratat cu multă competență cele mai sensibile probleme în legătură cu sufletul omului în suferință, necaz, etc. pentru care Vă felicit din inimă și Vă mulțumesc.

Din corespondența pe care o am din diferite închisori cu deținuți se constată o lucrare duhovnicească ce au primit din partea preoților și-și recunosc greșelile, și-și cer iertare de cele ce au făcut rău semenilor fiind în libertate.

În cele șase capitole ați arătat tot ce trebuie ca fiecare preot ce este în această ascultare să procedeze cât mai bine, corect și în special cu inimă de părinte față de fiii duhovnicești și în special față de acești deținuți. Tot ce-ați scris despre metodele ce trebuie folosite, va rămâne ca un manual de care trebuie să se ție seama în programul nu numai al închisorilor, ci chiar în liceele de astăzi și în toate școlile din țară.

În 10-12 februarie avem ședințele Sf. Sinod și a adunării Naționale Bisericești. Aș fi foarte bucuros dacă am avea ocazia să ne vedem.

Cu aceiași dragoste părintească,

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

Rădăuți, 15 ian 2004

*

Iubite Părinte Doru Carstoi

Primește din partea mea și a părintelui protopop Doru Milostean toate cele bune și urări de sănătate.

Ne vedem obligați a vă scrie aceste rânduri din dorința de a nu mai folosi numele meu și a părintelui protopop în acțiunea sfinției tale. Sfinția ta ai un statut aparte și te bucuri de stima și prețuirea credincioșilor, dar asta nu înseamnă să ne faci nouă rău. Ști destul de bine că Înalt Prea Sfințitului Părinte Mitropolit Nicolae nu-i place

acțiunea sfinției tale și eu cred că cei prea mult strică și ar fi păcat să suferim din cauza noastră.

Dacă sfinția ta vrei să rămânem prieteni încă o dată te rog să nu mai folosești numele meu în tot ceea ce întreprinzi pentru că îmi faci mari deservicii și mai apoi n-am avea nimic de câștigat nici unul nici celălalt.

Ascultarea este una dintre condițiile ce trebuie să stea la baza misiunii unui preot. Toate sunt bune dar nu toate sunt de folos. Cred că ar fi foarte indicat să nu mă mai vizitezi la mănăstire pentru a nu se da ocazia la discuții și mai apoi, de ce să mi se pună în cărcă acțiunea unora sau altora îndreptată împotriva Înalt Prea Sfinției Sale Mitropolitul Nicolae.

V-am stimat și am fost de multe ori în asentimentul sfinției tale dar acțiunea ce o manifestați depășește limitele normalului și venirea în parohiile păstorite de preoți sigur că incită pe acești preoți și dezaprobă ce înfăptuiți și prin felul cum lucrați nu poate decât să vă facă rău și într-o bună zi să se hotărască caterisirea sfinției voastre. Și ar fi mare păcat!

Fiți așadar prudent și lăsați pe seama lui Dumnezeu tot darul ce va fost dat.

În speranța că nu te vei supăra pe mine înțelegând că și eu sunt om și vreau să-mi apăr demnitatea ! „ și să trăiesc mulți ani pe pământ”. Mântuitorul spune: „învățați de la mine că sunt blând și smerit...”

Cu toată dragostea

Protos Olivian Bindiu
Staretul Manastiri "Izvorul Miron"
Românești

Românești, 20 feb. 1995

*

Prea .Cuv.Parinte Olivian,

„ Ziua Învierii”!

Și să ne luminăm cu prăznuirea,
și unul pe altul să ne îmbrățișăm.

Să zicem: fraților și celor ce ne urăsc pe noi;
să iertăm toate pentru Înviere.

Și așa să strigăm:
Hristos a înviat din morți,
cu moartea pe moarte călcând,
și celor din morminte viață dăruindu-le”.

(din Cântările Învierii)

Hristos a înviat!
Nespusa bucurie a Învierii Domnului să se
sălășluiască întru noi, iar Hristos cel ce a
biruit moartea să reverse asupra noastră
viață, sănătate, îndelungare de zile, pace,
belșug de bucurii duhovnicești și, întru
toate, bună sporire

Adevărat a înviat!

Alese mulțumiri și aceleași bune urări pascale și felicitări pentru
valoroasa lucrare ce-ați reușit cu râvnă și multă dragoste s-o redați
publicului credincios pentru desăvârșirea duhovnicească!

Sf.Pasti,2004

*

† **Gherasim Putneanul**
Episcop Vicar

D. lui protos. OLIVIAN BINDIU
D. lui FLORIN ABRUDAN

Suntem onorați să vă invităm la festivitatea de aniversare a 50 de
ani de apariție neîntreruptă a săptămânalului “LIBERTATEA”, care va
avea loc sâmbătă, 27 mai 1995, la orele 17,00, la Centrul de cultură
“OLGA PETROV” din Panciova, Narodnog Fronta 4.

Director Măriora Stojanovic

Panciova,1 mai 1995

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce îngerii și pastorii slavoslovesc, iar magii cu steaua călătoresc.

Că pentru noi s-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

Condacul Nașterii Domnului

Urările și cuvintele de prețuire pe care ni le-ați adresat de marea sărbătoare a Nașterii Domnului și Anului Nou ne-au bucurat în mod deosebit. mulțumim și vă binecuvântăm, rugând pe Bunul Dumnezeu să vă hărăzească cu pace, bucurie și mântuire.

Mulțumiri pentru urări
La mulți ani!

† NIFON
Arhiepiscopul Târgoviștei

25 dec. 2002

Te felicit pentru toată munca laborioasă de la Centru, cât și pentru cărțile scrise.

*

MITROPOLIA BANATULUI
Cabinetul Mitropolitului

Nr°38/15 iulie 2005

Parinte Olivian,

Mulțumesc pentru bunele urări transmise. La rândul meu rog pe Dumnezeu să Vă dăruiască sănătate deplină, viață îndelungată și spor în toate. Apreciez cărțile și revista.

† Nicolae
Mitropolitul Banatului

Stimate părinte,

Umiliința pastorilor
Credința magilor
Bucuria îngerilor
Pacea pruncului Iisus.

Să fie darurile lui Dumnezeu pentru dvs. Si pentru toți oamenii în acest Crăciun sfânt și binecuvântat.

Sărbători fericite
Și
La mulți ani!

25 dec. 2004

Cu aleasă prețuire

Cristian Tripon,
Director executiv,
Prison Fellowship Romania
Misiunea Creștină pt. Închisori

*

MITROPOILA BANATULUI
Cabinetul Mitropolitului

Nr°20/26 dec.2003

Parinte Olivian,

De sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei Vă transmit cele mai sincere felicitări. Bunul Dumnezeu să Vă fie totdeauna într-ajutor.

Mulțumesc pentru revista "Phoenix".

† **Nicolae**
Mitropolitul Banatului

*

PREA CUVIOASE PĂRINTE OLIVIAN BINDIU
Starețul Manastiri „Izvorul Miron” ROMÂNEȘTI -

Felicitările trimise cu prilejul Praznicului Învierii Domnului din 1993, le-am primit cu multă bucurie, potrivit cuvântului Sf. Evanghelii: "Bucurați-vă", Mt. 28,9.

În același timp am primit broșura "Pe ultimul drum", versuri funebre, cu Lazăr din Betania și alte cazuri trecerii din viață în veșnicie. Vă felicit pentru rodnică activitate culturală.

Totodată Vă mulțumim pentru cuvintele sufletești adresate și pentru bunele sentimente ce ni le păstrați. Deasemeni vă facem și noi urări de sănătate, spor în toate și bucurii duhovnicești.

HRISTOS A ÎNVIAT!

Arad, 5 mai 1993

Episcop
† Emilian

*

P. C. SALE
PĂRINTELUI PROTOSINGHEL OLIVIAN BINDIU
M-rea Izvorul Miron
- ROMÂNEȘTI -

Cu prilejul prăznuirii Sfântului Emilian Mărturisitorul am primit din partea dumneavoastră urările convenite și doriri de bine pentru preamărirea lui Dumnezeu și strădaniile noastre de promovare a unității creștine.

M-am bucurat de toate gândurile bune și Vă mulțumesc că nu m-ați uitat.

Cu aceeași prețuire și promisiune că Vă voi pomeni în rugăciunile mele, ca Bunul Dumnezeu să Vă dea sănătate și să vă împlinească toate bunele dorinți.

Cu arhieresti binecuvantari,

Caransebes 10 august 1995

EPISCOPI
† **Emilian**
al Caransebesului

*

ARHIEPISCOPIA TIMISOAREI SI CARANSEBESULUI
CONSILIUL ARHIEPISCOPESC

Serviciul Prezidial
Nr. 976-A 1992

Timisoara la 29 aprilie 1992

P. Cuv. Parinte Olivian Bindiu
Manastirea "Izvorul Miron" Romanești

Multumesc pentru felicitarea transmisa cu prilejul Sarbatorilor de
Paști.

Cu arhierescă binecuvantare,

† **Nicolae**
Mitropolitul
Ardealului

*

Copie
MITROPOLIA BANAIULUI , nr. 2208-A/1984.(Distinctia de
Protosinghel)

†**NICOLAE**

Arhiepiscop al Timisoarei si Caransebesului si Mitropolit al
Banatului. Dumnezeiescul Har al Preasfantului si de viata facatorului
Duh dat de Domnul si Mantuitorul nostru Isus Hristos sfinților Săi
ucenici si Apostoli de tuturor urmașilor lor, fiindu-ne împartășit si
vouă si având Noi puterea arhierescă de a rândui diferite trepte

ierarhice, ranguri și distincțiuni și a le încredința celor ce s-au învrednicit a sluji cu toată credincioșia Sfintei Biserici Ortodoxe: Ascultând și de sfatul măritului Apostol Pavel care în Epistola întâia către Timotei spune: preoții care-și îndeplinesc bine dregătoria să se învrednicească de îndoită cinste, mai ales cei care se ostenesc cu cuvântul și cu învățătura; am socotit de bine a acorda cuviosului și de Dumnezeu alesului ieromonah Olivian Bindiu duhovnicul paraclisului Sfântul Ilie de la Izvor – Vasiova, protopopiatul Reșița, distincția de protosinzel pentru activitatea depusă în slujba Bisericii precum și în semn de părintească dragoste. Pentru adevierirea celor mai sus arătate se dă acest act, întărit cu semnătura Noastră și cu pecetea mitropolitană. Datu-s-a în reședința mitropolitană din Timișoara, astăzi 13 mai 1984, cu prilejul binecuvântării bisericii paraclisului Sfântul Ilie de la Izvor Vasiova. Arhiepiscop și Mitropolit. SS Indescifrabil. LS. Urmează legalizarea pe verso.

13 mai 1984

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
CABINETUL PATRIARHULUI

Nr°88/13 aprilie 1994

P. Cuv. Protos. OLIVIAN BINDIU
Starețul Mănăstirii Izvorul Miron
ROMĂNEȘTI – 1870, jud. Timis

Vă mulțumesc pentru filmul documentar pe care ați binevoit a-l trimite Prea Fericitului Părinte Patriarh TEOCTIST.

Dumnezeu să vă binecuvânteze cu darurile sale cele bogate, întărindu-vă neconținut râvna ce o aveți pentru mai binele Sfintei noastre Biserici.

SECRETARUL CABINETULUI PATRIARHAL
Pr. René Broscăreanu

MINISTERUL DE INTERNE
FILIALA ARHIVELOR STATULUI JUDEȚ TIMIȘ
Nr. 531/04.07.1995

Prea cuvioase părinte Protosinghel Olivian,

Vă confirm cu deosebite mulțumiri primirea numărului 7-9 din revista Viața Monahală pe care Mănăstirea Izvorul Miron Românești are bunăvoința de a o edita, de asemenea vă mulțumim pentru urările de bine și vă dorim, din partea colectivului nostru, în continuare, o rodnică activitate editorială.

DIRECTOR
Prof. Gh. Mudura

Arhivist
Prof. M. Negrescu

*

Prea cuvioase parinte Olivian,

Vă mulțumesc călduros, pentru urările transmise cu ocazia zilei de naștere.

Dumnezeu să Vă dăruiască bucurii și împlinirea dorințelor de pace și mântuire.

Cu binecuvântări,

†Nifon
Arhiepiscopul Târgoviștei

10 august 2004

*

LIGA APĂRĂRII DREPTURILOR OMULUI
THE LEAGUE FOR THE DEFENCE OF HUMAN RIGHTS
LA LIGUE POUR LA DEFENCE DES DROITS DE L'HOMME

F.I.D.H.

Consiliul Europei

Nr°/ 28.02.98

Dlui Preot Pop Octavian

Urmare cererii dv. Vă alăturăm o adeziune pe care să o completați și pe care să ne-o trimiteți. Împreună cu această adeziune vă rugăm să ne trimiteți un Curriculum Viate în care să ne arătați apartenența dv. Politică înainte și după 1989.

Președinte
Av. N. Ștefănescu Drăgănești

Secretar
S. Mărculescu

*

Către,
Sf. Mănăstire "Izvorul Miron"
P. C. Protos. Olivian BINDIU

Îndrăznesc să Vă trimit periodicul Comunității Românilor din Iugoslavia – Filiala Torac, "Cuvânt Românesc Torăcean, ajuns la numărul 8".

Cu sentimente românești și creștinești.
Begheiți – Torac, iulie 1994

P.S. Membrii redacției
"Cuvânt Românesc Torăcean",
s-ar bucura foarte mult dacă
ar avea posibilitatea de a petrece
câteva ore la Sf. Mănăstire
"Izvorul Miron", Românești.

Redactor
șef și responsabil
Pavel P. Filip

3 aprilie 1995

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără sa fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt.

Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns.

Și cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt.

Ea va naște Fiu și vei chema numele lui Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor.

Acestea toate s-au făcut ca să se împlinească ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice:

„Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu”.

Si deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa.

Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul sau Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus.

Sfânta Evanghelie după Matei 1, 18-25.

La slăvitul Praznic al Nașterii Domnului, Cel Atotputernic să ne dăruiască sănătate, pace și, întru toate, bună sporire și să reverse asupra noastră darurile Sale cele bogate.

Anul Nou să ne aducă împlinirea bunelor dorinți și duhovnicești bucurii.

Vă mulțumesc Părinte Olivian pentru urarea trimisă de Sărbători, precum și pentru foaia monahală ce mi-o trimiți de mult timp. Dumnezeu să vă răsplătească înmulțit osteneala.

† **Teofan**
Mitropolitul Olteniei

26 dec. 1994

*

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
A ORADIEI, BIHORULUI ȘI SĂLAJULUI
Oradea, 07.02.2004

Prea Cuvioase Părinte Olivian,

Vă mulțumim pentru cartea: „Misiunea socială a Bisericii” pe care ne-ați trimis-o și vă felicităm pentru râvna cu care vă desfășurați activitatea în penitenciar, precum și pentru bogata activitate publicistică.

Bunul Dumnezeu să vă răsplătească și să vă aibă pururea în paza Sa.

Cu aleasă prețuire,

† **Petroniu Sălăjanul**
Arhiereu Vicar al Oradiei, Bihorului și Sălajului

*

PATRIARHIA ROMÂNĂ
EPISCOPIA BUZĂULUI
NR. 5679/30.09.2004

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Am primit lucrările „Pocăința în viața credinciosului”, „Sfântul Ioan Botezătorul - cel mai mare dintre profeți”, precum și revista „Lumină și Speranța”, nr. 7-12/2004, pentru care Vă mulțumesc.

Cu arhierasca binecuvântare,

† **EPIFANIE**
EPISCOPUL BUZĂULUI ȘI VRANCEI

*

ARHIEPISCOPIA TIMIȘOAREI ȘI CARANSEBEȘULUI
CONSILIUL ARHIEPISCOPESC

Serviciul Prezidențial

Timișoara, 8 martie 1994

P. Cuv. Părinte
Olivian Bindiu
Mănăstirea "Izvorul Miron"
ROMÂNEȘTI

Î.P.S. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae mulțumește pentru felicitarea transmisă de aniversarea instalării la Timișoara.

Secretar Eparhial
Preot Ioan Popeti

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Vă mulțumesc mult pentru noile reviste și cărți ce mi-ați trimis. Felicitări pentru incandescența muncă de creație. Vă voi trimite curând nr. Următor al revistei Lumina Lină.

Momentan, includ aici un articol despre Înviere, dacă nu ajunge prea târziu și câteva poeme.

Mult succes pe mai departe,

Cu prețuire

Pr. Dr. Theodor Damian

New York, 14 oct. 1996

*

P. C. Părinte Olivian,

Învierea lui Hristos este început și ținta în același timp. Început pentru că ea inaugurează un nou mod de a fi, un drum cu totul nou care se desfășoară între Învierea lui Hristos și Învierea noastră cea mai de pe urmă, și ținta, de două ori: întâi pentru că spre ea au tins toate cele dinaintea ei, cărora ea le este împlinire, și apoi, pentru că și pentru noi, ea reprezintă starea, criteriul, nivelul la care vrem să ajungem.

Totuși într-un fel s-a mers spre Înviere când nu se cunoștea Învierea, și altfel mergem spre ea noi cei de acum, care o cunoaștem.

Datorită acestui mare eveniment de proporții cosmice noi suntem altfel și mergem altfel. De aceea celebrăm și mărturisim că

HRISTOS A ÎNVIAT!
CU ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

Învierea Domnului 1997
New York

Cu pretuire,
Pr. Dr. Theodor Damian

*

Prea Cuv. Părinte Olivian,

Mulțumesc și felicitări pentru cărțile valoroase pe care le-ai scris și trimis.

Succes și îndeplinirea dorințelor pentru Anul Nou.
Binecuvântări,

20 dec.1996

† NIFON
Episcopul Sloboziei si Calarasilor

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

La Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului, rugăm pe Cel Atotputernic să ne dăruiască sănătate, pace și, întru toate, bună sporire și să reverse asupra noastră darurile Sale cele bogate.

Anul Nou să ne aducă împlinirea bunelor dorinți și duhovnicești bucurii. Cu mulțumiri pentru cele trimise, felicitări și doriri de continuă bună sporire.

24 dec.1996

† NIFON
EPISCOPUL SLOBOZIE ȘI CĂLĂRAȘILOR

*

Prea Cuvioase Parinte Olivian,

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos este un eveniment extraordinar, dar și îngrijorător în același timp. Îngrijorător nu în el însuși, ci în semnificația ce o are pentru noi, ca o anticipație și prefigurare a propriei noastre învieri.

Totuși, bucuria celebrării nu este umbrită de grija și de frica de ceea ce va fi dincolo, ci, dimpotrivă, ea este sporită de avantajul de a ști dinainte ceea ce urmează și de posibilitatea de a ne pregăti mai bine pentru aceasta.

De aceea, în aceste zile de praznic mai mult ca oricând, încercăm să ne aliniem viața între cele două învieri, a Mântuitorului nostru și a noastră, înaintând cu bucurie spre evenimentul viitor, dar comemorându-l și asumându-l cu laude pe cel trecut, precum ne-am obișnuit a zice: "Totdeauna binecuvântând pe Domnul lăudăm Învierea Lui, ca răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat."

Hristos a înviat!

ADEVARAT A ÎNVIAT!

New York Sf. Pasti,1995

Pr. Dr. Theodor Damian

ARTICOLE DIN PRESĂ

VIATA MONARHALA

FOAIE RELIGIOASA

ANUL I Nr. 1

LUNA DE MANASTIREA IZVODUL MIRON

SEPTEMBRIE 1990

SPICERII DIN ACTIVITATEA MANASTIREOR BANATINE

Domeniile jertfei eliberatoare, a marelui dezvoltator pentru care Măntuirea Ombroasă, înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Manastirea Săveș, din zona veche din Sibiu, este o lucrare înaltă a spiritului românesc și a marelui nostru artist, înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

În luna de mai, la praznicul Sfântului Petru și Paul, în ziua înălțării lui Petru, înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Manastirea Izvodul Miron, protopopul Fiș, cel care a născut înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

În luna de mai, la praznicul Sfântului Petru și Paul, în ziua înălțării lui Petru, înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Director: protopopul Fiș

Scriitor: protopopul Fiș

Interviuri: protopopul Fiș

Editor: protopopul Fiș

Manastirea Izvodul Miron, protopopul Fiș, cel care a născut înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Manastirea Izvodul Miron, protopopul Fiș, cel care a născut înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Manastirea Izvodul Miron, protopopul Fiș, cel care a născut înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Manastirea Izvodul Miron, protopopul Fiș, cel care a născut înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Manastirea Izvodul Miron, protopopul Fiș, cel care a născut înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Manastirea Izvodul Miron, protopopul Fiș, cel care a născut înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Manastirea Izvodul Miron, protopopul Fiș, cel care a născut înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Manastirea Izvodul Miron, protopopul Fiș, cel care a născut înaintea sa, înaintea lui Dumnezeu, în toate stadiile, a mai născut, din Tamaș înălțându-se în cerurile, mai de mult.

Manastirea Izvodul Miron

În toamna aceluiași an, starețul mănăstirii, Arhim. Efton Chelcariu, l-a recomandat pentru Seminarul Teologic din mănăstirea Neamț. A urmat cursurile acestui seminar până în anul 1914 fiind, la cererea Patriarhatului Iustin, a fost transferat și închinoviat la mănăstirea Calărașului, în cadrul Arhiepiscopiei Bucureștii. O dată cu această a fost transferat — pentru a-și continua studiile — la Seminarul Teologic din București. La mănăstirea Calărașului a fost angajat ghid și a primit ascultarea de recomandat mănăstirii. Învățăturile se aveau calități deosebite, pe lângă administrativ-organizatorice, îndeplinindu-și cu conștiincioasă ascundere încredințările, superior mănăstirii, având în frunte ca stareț pe arhimandritul Irintzu Iurascu, a lui bunicu, ca în aljuna sărbătorii Rusalioilor din anul 1919, la slujba vecerniei, fratelui de atunci Octavianu mare și ajutoareții. Colaborarea la 9 Iunie 1919 de către starețul **șebireț Iulianu Iurascu, în prezența unui mare număr de credincioși, monahi și monahii, dar și a unui îndemnat număr de seminarisți teologi, teologi și preteni și factioșii Gucucani, devenit, după depunerea veșnicilor monahii, monahul Olivian.** În toamna aceluiași an, din cauza unor neînțelegeri ivite în obștea mănăstirii, părintele Olivian a fost nevoit să se transfereze la mănăstirea Sibiu, unde a funcționat ca ghid până la 1 Iulie 1920 când, la cererea Arhiepiscopiei Tomisului și Dunării de Jos, a fost transferat în interesul serviciului la mănăstirea Cocon din județul Tulcea. Știindu-și calitățile deosebite cu care Dumnezeu l-a înzestrat, la mănăstirea Cocon a fost angajat ghid și l-a încredințat ascultarea de secretar și contabil al mănăstirii.

Pentru munca depusă în cadrul mănăstirii Cocon, a fost răsplătit cu hirotonirea întru ierodicon, la 5 octombrie 1920 de către I.P.S. Arhiepiscop Dr. Avram Xos, hirotonire care a avut loc în biserica mănăstirii Cocon. Din dorința de a studia mai temeinic, cu binecuvântarea și cu aprobarea I.P.S. Arhiepiscop Avram al Tomisului și Dunării de Jos, părintele ierodicon Olivian Bindu, după aproape doi ani de activitate în administrația mănăstirii, a plecat la 12 Ianuarie 1922 pentru a urma cursurile la zi ale Seminarului Teologic din București, fiind și ultimul an de studii, an în care susține și diploma de absolvire.

După terminarea Seminarului Teologic din București, în vara anului 1922, la 1 Iulie, la cerere, a fost primit și închinoviat de către I.P.S. Mitropolitul Nicolae al Banatului, la Mănăstirea „Izvorul Miron”-Romanesti, județul Timiș, fiind angajat pe înțelesul, din lângă de preot dubovnic la mănăstirea Sf. Iile de la Izvor-Vasvoia, județul Caraș-Severin, părintele ierodicon Olivian Bindu a fost transferat din postul de învățător și a fost numit, cu 1 decembrie 1922, cu preot dubovnic la mănăstirea Vasvoia, actual hirotonit întru seromonah fiind săvârșit la 6 noiembrie 1922, în catedrala mitropoliei din Timișoara, de către P.S. Episcop Dr. Timotei Seviu.

La mănăstirea Vasvoia, părintele Octavian a reușit într-un timp scurt să decapeze alt în interior cit și în exterior tencuiala bisericii mănăstirii, apoi să o retencuială și să o pregătească în interior pentru pictură. În vara anului 1923 nu început lucrările de pictură. Pictura a fost executată de zugravul Florica Lepădat din Turmu-Severin, în tehnica tempera. Lucrările de pictură au durat până în anul 1924, luna aprilie. Pentru aceste lucrări, părintele Olivian a donat suma de 70.000 lei. Tot în timpul acesta părintele Olivian a închinoviat cu gard curtea și terenul apartinător mănăstirii (gard care acum nu mai există) și a construit un foisor pentru oficierea serviciilor religioase pe timp de vară și la hramul mănăstirii, ce se prăznuiește în 23 Iulie. La 13 mai 1924, biserica mănăstirii Vasvoia a fost sfințită cu mare fast de către P.S. Episcop Dr. Timotei Seviu, participând mulțime mare de credincioși, iar pentru munca și osteneala depusă părintele Octavian a fost hirotonit sinec.

Pentru a nu pierde legătura cu școala, părintele Olivian s-a înscris la Liceul industrial Bocea și în urma estamentalui de treaptă, după ce a fost admis s-a înscris și a urmat clasa XI-a și a XII-a de liceu, curs seral, urmând apoi a-și termina în 1926 la Liceul „Traian Vuia”, Flăeț.

În anul 1926, luna august, din dorința de a rede viață și mănăstirii „Izvorul Miron”-Romanesti, județul Timiș, I.P.S. Mitropolit Nicolae l-a transferat în interesul serviciului pe părintele Olivian din postul de preot dubovnic, în postul de preot slujitor la mănăstirea de la Romanesti și l-a încredințat și conducerea mănăstirii.

Și aici, pentru a nu dezmițaji încrederea mai marilor săd, rege din temelie sădările anexe, stareții mănăstirii, să parohiceze biserica, să-i îmbrace treptele în marmură, socul în travertin; să construiască un foisor nou pentru oficierea serviciilor religioase la sărbătorile hramului mănăstirii ce se prăznuiește tot la 23 Iulie, să amenajeze un parcul în hramul „Nasterii Sf. Ioan Botezătorului”, pentru oficierea serviciilor religioase pe timp de iarnă, să împrejmuiește curtea mănăstirii cu gard de fier; să construiască o nouă trapeză și o bucătărie; iar cu banii donați de credincioși și cu banii

donați de părintele Olivian (100.000 lei) a realizat mobilierul din biserica mănăstirii ce s-a ridicat la suma de 165.000 lei.

Activitatea părintelui Olivian nu s-a oprit numai aici, ci a continuat și pe plan cultural. Timpul liber nu l-a folosit în alte scopuri, ci numai pentru studiu și în lecturarea unor cărți și apoi a scrisului. Așa a făcut cu Prea Cuviosia Sa să se facă cunoscut în întreaga Biserică Ortodoxă prin publicările sale. Pentru început a debutat cu scrisorile și publicarea unor predici, apoi a unor studii, articole și recenzii în revistele alif-tritelor aparții și ale cele centrale cum sînt: Mitropolia Banatului (1925, 1926, 1927); Mitropolia Otenei (1928, 1929); Glasul Bisericii (1927, 1928, 1929); Buletinul Oficial al Patriarhatului Român (1927, 1928, 1929); în foaia religioasă Telegraful Român (1927, 1928); în Indrumătorul Arhiepiscopiei Bucureștii pe anul 1929 și în Indrumătorul Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului pe

P.C. Protos. OLIVIAN BINDU

anul 1928. În prezent este colaboratorul diferitelor periodice din și al ziarului județean Timiș — „Romanșera Bănățeană” — unde publică articole cu caracter pastoral-liturgic la rubrica „Credința străbună”.

În curgul anului curent a tipărit primele sale lucrări intitulată: „Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului”, istoricul mănăstirii „Izvorul Miron”-Romanesti și o Carte de rugăciuni ce cuprinde, pe lângă rugăciunile și învățăturile de credință, epistola Domnului Hristos și Viseul Maicii Domnului, iar în curs de apariție are următoarele lucrări: „Lumină spre descoperirea neamurilor” — predici, „Merinde pentru suflet” — studii și articole cu caracter pastoral-misionar, liturgic și de drept bisericesc și „De la credința la fapă” — predici la dumniele și sărbătorile de peste an.

Început cu luna septembrie părintele Olivian este și redactor responsabil al foii noastre religioase „Viața monahală”, ce apare lunar, editată de mănăstirea Romanesti și fondată de Prea Cuviosia Sa, pe cheltuielile proprii.

În anul 1927, cu prilejul aniversării a 75 de ani de la punerea pietrei de temelie la mănăstirea „Izvorul Miron” de către vrednicul de pomeneire Patriarhul Miron Cristea, înalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Nicolae l-a hirotonit protosinghel, iar începutul cu data de 1 august a.c. a fost numit în postul non-închinat de stareț.

În prezent Prea Cuviosul Părinte Olivian este și student în anul III la Facultatea de Teologie din Sibiu.

Acestui vrednic om de bine, iubit de Hristos și de Biserică, de tradiție și de neam, bun români, l se curvine toată simținea și tot respectul și credem că este originil gata să-și dea viața pentru Hristos și pentru Biserica sa. Cneste Sfinției Sale!

La acest popas aniversar, redacția foii religioase „Viața monahală” îi urează redactorului și responsabil, ani mulți, viață lungă și mult spor în activitatea de zi cu zi, spre binele Bisericii și al nostru al tuturor.

La mulți și fericiți ani Prea Cuviosae Părinte Olivian!

COMITETUL REDACȚIONAL

"15 nouă mesteșenire; creșterea limbii românești și a patriei cinstire"
Ienișchiță Văcărescu

Redeșteptarea

1918-1991, ANUL AL NR. 13, 10 PAGINI, 6 LEI

PUBLICAȚIE SOCIAL - CULTURALĂ INDEPENDENTĂ SUB EGIDĂ FUNDATIEI EUROPENE DRĂGAN - LUPOI

Popas la mănăstire

O deplasare interesantă pe care o vom prezenta în cele de următorie, cu scopul de a vă călăuzi, în primul rând, în mijlocul și interiorul său, în vizita la Mănăstirea "Sf. Parascheva" din Râmnicul Marelui.

Începutul drumului nostru este în Râmnicul Marelui, la primul zăvoi al drumului, de Mănăstirea "Sf. Parascheva", care în urma unei vizite anterioare, în 1911, la părinții Episcopului, împreună cu un grup de tineri, a fost înălțată și de astăzi este locul sfânt al unei mănăstiri în anul

1911, prin domnia și a succesorilor Maria și Ștefan Cioba, din Râmnicul Mare, care au pus la dispoziție terenul, au apăs și pământul necesar. Mănăstirea avea să poarte numele "Sf. Parascheva", după numele raștarilor marelui, deosebit de mare, care a devenit cunoscut și cunoscut de "Bălașca". În anul de construcție s-a terminat în 1910 prin marea parohială Teodor Bălașca.

Începutul drumului este în anul 1911. Nouă mănăstirea a fost înălțată în anul 1911, în anul de construcție. În anul de construcție s-a terminat în 1910 prin marea parohială Teodor Bălașca.

în anul de construcție, care s-a înălțat de mănăstirea în anul de construcție "Sf. Parascheva" din Râmnicul Mare, care a devenit cunoscut și cunoscut de "Bălașca".

în anul de construcție, care s-a înălțat de mănăstirea în anul de construcție "Sf. Parascheva" din Râmnicul Mare, care a devenit cunoscut și cunoscut de "Bălașca".

Începutul drumului este în anul 1911. Nouă mănăstirea a fost înălțată în anul 1911, în anul de construcție. În anul de construcție s-a terminat în 1910 prin marea parohială Teodor Bălașca.

Începutul drumului este în anul 1911. Nouă mănăstirea a fost înălțată în anul 1911, în anul de construcție. În anul de construcție s-a terminat în 1910 prin marea parohială Teodor Bălașca.

I. GHILUȚEAN

RENĂȘTEREA CJĂNĂȚEANĂ

DIRECTOR ONORIFIC PROF. DR. JOSIF CONSTANTIN DRĂGAN

NR. 732 ♦ LUNI 27 IULIE 1992 ♦ 16 PAGINI ♦ 15 LEI

interconfidență. S-au născut și îngrâșări de relații între diferitele confesiuni. Într-o discuție de presă în acest sens, în cadrul unei sesiuni de lucru în cadrul Conferinței Mondiale de Religii, a avut loc un schimb de păreri în jurul problemei. Într-o discuție de presă în cadrul Conferinței Mondiale de Religii, a avut loc un schimb de păreri în jurul problemei. Într-o discuție de presă în cadrul Conferinței Mondiale de Religii, a avut loc un schimb de păreri în jurul problemei.

Foto: E. ROBIČEK

... Dar, ca în cazul impresiei...
... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...

... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...

MAIȘTORI ȘCOLAR LA

... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...

... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...

... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...

... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...

... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...
... înseamnă că...

Redestptarea

16 - 22 Octombrie 1992

ANUL II, NR. 35, 10 PAGINI, (SIEI)

SAPTĂMÎNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPEENE DRĂGAN - LOGOJ

MĂNĂSTIREA ROMĂNEȘTI - IZVOR DE SPIRITUALITATE ȘI CULTURĂ

RENASTEREA

DIRECTOR ONORIFIC PROF. DR. IOSIF CONSTANTIN DRĂGAN

NR. 803 ♦ SÂMBĂȚĂ 17 OCTOMBRIE 1992 ♦ 16 PAGINI ♦ 15 LEI

JBĂNĂTEANĂ

Să nu căutăm cinstea oamenilor și nici mărirea deșartă a lumii

Scriam, nu de mult, că la Mânăstirea "Izvorul Miron" din Românești arde un cuget alii pentru luminarea oamenilor întru Hristos, cît și pentru călăuzirea lor pe drumul adevărului și credinței. Mă refeream la protosingelul Olivian Bindu, neostentiv păstor de suflete întru credința strămoșească, iubitor de neam și țară, neîmpăcat mustrător al celor ce au acceptat arginții vînzării și pe căi oculte sau directe tulbură cugetele oamenilor, îndeamnă, din păcate unii chiar ascunzîndu-se sub veșmîntul proteșec, la tulburarea inimilor și îndepărtarea de credința strămoșească. Necunoscînd decît parțial faptele omenești ale protosingelului Olivian Bindu, voi adăsta mai mult asupra unor lucrări, cu altă mai plăcută lui Dumnezeu, cu cît ea se adresează celor de astăzi, dar și celor de mîine, știindu-se că "verba volant, scripta manent". Printre titlurile semnat de Olivian Bindu și apărute în excepționale condiții grafice, semnalam "Lumină spre descumpinerea neamurilor (predică)". De la cuvînt la faptă (predică), Merinde pentru suflet (scrieri de teologie pastoral-misionare), Vestirea cea din urnă a patimilor Domnului și altele. Intruchipînd frumoasele calități ale păstorului de suflete, Olivian Bindu cheamă la urmarea poruncilor divine, la voia lui Dumnezeu, firă ca aceasta să presupună o claustrare într-un turn al purificării: "Omul în Hristos, afirmă O. Bindu, este în cel mai bun inteles al cuvîntului om, prin faptul că trăiește într-o lume adevărată, nu într-o închisură cetate a sfințeniei". Într-o lume frînturată ca a noastră, în care patimile sînt dezbrîșate, iar tîra domină ființa umană, O. Bindu îndeamnă în iubire: "Să iubim pe cei apropiați nouă, pe prietenii noștri dragi, pe semenii noștri. Să nu căutăm niciodată cinstea (în sensul laudelor, osanalelor deșarte, n.n.) oamenilor și nici mărirea deșartă a lumii". Concepute să îndrepte cugetele, să arunce sămînța cea bună în sufletele credincioșilor, predicile protosingelului O. Bindu apelează la pîde din Biblie, dar și la întîmplări din viața cea de toate zilele. Stilul acestor cărți, viu colorat, dovedește nu doar țîra credinței autorului lor, ci și frumoase calități scriitoricești.

ION MARIN ALMAJAN

VIATA MONASTIALA

, Focile religioasă

ANUL IV, NR. 1-3 (15) • EDITATĂ DE MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON" ROMĂNEȘTI • IANUARIE - MARTIE 1993

ÎNTRU LUMINA LUI
VENIAMIN COSTACHI

7
mag. h.

ANUL IV
Nr. 31 — 33
ian. — mart.
1993

o PUBLICAȚIE RELIGIOasă ȘI CULTURALĂ A SEMINARULUI TEOLOGIC NEAMȚ
FOUNDET 1990

*Noutăți editoriale și
...alte noutăți*

Un bogat conținut duhovnicesc și cultural îl găsim în paginile foilor religioase „Viața Monahală”, editată de Mănăstirea „Izvorul Miron”, Românești.

Am primit nr. 4-6/1993 din care spicuiem câteva titluri: „Despre Monahism” (Arhim. Serafim Man), „Organizarea monahismului după legiurile B.O.R. din 1948—1953” (Protos. Olivian Bindiu).

În pagina 12 o bogată rubrică „Posta Redacției”. Felicitări Părintelui Protosinghel Olivian Bindiu și tuturor celor care se ostinesc la editarea acestor frumoase rînduri.

Jerom. Vasile POP
Mănăstirea Neamț

Renasterea

DIRECTOR ONORIFIC PROF. DR. JOSIF CONSTANTIN DRĂGAN
NR. 894 ♦ SIMBĂȚĂ 6 FEBRUARIE 1993 ♦ 16 PAGINI + SUPPLEMENT ♦ 30 LEI

LIBĂNĂȚEANĂ

SFATURI EVANGHELICE

Cel de-al optulea volum al Pres. Cuviosului Protosinghel Olvian. Bineînțeles, modest **Sfaturi evanghelice. Ediziun Măntuirea Izvorul Mironi**. Românești (1992), reprezintă încă un moment al înnoșterii strădăni a cunoașterii și cunoașterii Olvian. Bineînțeles, modest și sfidător al bisericii de a răspunde lumina de viață dintr-o perspectivă creștină. Într-o lume în care, timp de decenți, se făcuse "total" pentru limitarea editării și circulației cărților religioase.

Cartea cuprinde 33 de "meditații", cum le consideră autorul însuși în subtitlu, cu o tematică diversă, dar care exprimă, toate acestea dorința de a aduce mai aproape de înțelegerea și, mai ales, de sufletul cititorului precepte și simboluri religioase, gânduri despre adevărata morală, gânde și sentimente creștine, convingându-le, explicându-le, actualizându-le întru-sun: săl accesibil, metaforic, bogat în imagini plastice. Ilustrativ în acces: sens poate fi și acces fragmente despre memoria sufletului: "Pagăduințele Măntuirii dintr-o privire, fiind confirmate prin înverea Sa,

nu sînt cuvinte conștente, ci lumină care de dintr-o privire însoțită, spre viața de veci. Este pasul ca soții creștini, ca și chemarea ale Fiului din pătră

cea veșnică. Cel ce prin cuvînta chemat toate din inimă are putere de a ne aduce rațiunile trupului de oțet de ar fi, făcîndu-le să învie prin Duhul care le-a însoțit. De aceea creștinul își face drumul vieții în pace, iar despărțirea la grupă de cei adormiți devine așteptare a învierii. El este ca primul cel răscădat înțigă la voarea apelor, care își

veste florile și fructele, zădăre și apoi încreștină, nădejdie, bucurie, suferință și lipsa de toate de valurile grăbii, dar nu a înțeleg după ele, ci de la să treacă, iar el își înținde creștinul spre cer" (p.60) sau următoarea întoarcere fierbinte a proslăvitului conștient de misiunea sa burlică: "Tu. Care în univers locuiești și creștii, Te ne rugăm, lasă torentul năvalnic al puterii Tale să vină ca vîntul de sud, impetuos, de prăvălind, fără să străbădă vîntul cîmp al vieții conștente. Lasă-ți să aducă mireasma florilor multe și amăliilor păduri, lasă-ți să adăpă seceea sufletului nostru cu dulceață și cîntec" (p. 7).

Să lăsați să strălucească în lume, soarele dinamic și alinați vom alla fericea noastră pierdută" (p. 70). Fapt a fi prin nimic monoton Bineînțeles sugerează dedicare, cititorului, deosebită că adevăratul creștin este bun, înțelegător, generos, atîndu-mi ce-și au înțeles în marea lui iubire față de Dumnezeu și față de semenii.

prof. **MIORȚĂ URSULESCU**

ANUL IV, NR.4-6 (16) • EDITATĂ DE MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON" ROMĂNEȘTI • APRILIE. - IUNIE 1993

DAUA

foaie religioasă

ROMÂNIA

TOLERANȚĂ...

(Continuarea pag. 10)
...să-l asculte, să-l înțeleagă, să-l simțăm în
mădularii inimii.

Toleranța înseamnă să
înțelegem și să acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe
care le avem între noi și pe
alții și să le trăim așa cum sunt.

De obicei, după un timp
când, din cauza și datorită
cuvântului „tolerăm”, gândim că
cuvântul înseamnă să tolerăm și să
suferim în tăcere, să suferim în
tăcere, să suferim în tăcere și să
suferim în tăcere. Dar, în realitate,
toleranța înseamnă să înțelegem și
să acceptăm diferențele fizice și de
caracter, pe care le avem între noi
și pe alții și să le trăim așa cum
sunt. Înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt. Înțelegem și
acceptăm diferențele fizice și de
caracter, pe care le avem între noi
și pe alții și să le trăim așa cum
sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

PROVIDENȚĂ

VEȘTEȘTE LINIȘTEA

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

...înțelegem și acceptăm diferențele
fizice și de caracter, pe care le
avem între noi și pe alții și să le
trăim așa cum sunt.

15 pag. 3 II

Redeşteptarea

25 - 29 aprilie, 1993

SAPTĂMÂNĂ INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMATIE, SUB EGIDA FUNDĂȚIEI EUROPEENE DRĂGAN - LUGOI

ÎNALTĂ TRĂIRE CREȘTINEASCĂ

Vineri 16 aprilie 93, la Căminul "CĂPOLA" din Zăreni (Județul Harghita) s-a desfășurat a doua sesiune de lucru în cadrul proiectului "Pe cărțile străvechi" al grupului de lucru "Căminul".

Lunașca câștigătoare a concursului de scrieri din anul 1992 este "CĂPOLA" - CREȘTINĂȚII DIN CĂMINUL DRĂGAN ȘI PĂRINTEȘII MILIILOR CRISTINE A CARI CĂMINUL ADOPTIV ESTE ÎN ÎNCEPUTUL ÎNCERCĂRII DE A ÎNFIINȚA UN BĂNĂNĂS LOCAL.

În ziua următoare s-a desfășurat sesiunea de lucru în cadrul proiectului "Pe cărțile străvechi" din Zăreni. În cadrul sesiunii s-a discutat despre proiectul "Pe cărțile străvechi", s-a prezentat proiectul și s-a discutat despre proiectul "Pe cărțile străvechi".

În cadrul sesiunii s-a discutat despre proiectul "Pe cărțile străvechi", s-a prezentat proiectul și s-a discutat despre proiectul "Pe cărțile străvechi".

16. Trăiește în vedea de fapt un copil care este înaltă trăire creștinească. Este un copil care este înaltă trăire creștinească.

Trăiește în vedea de fapt un copil care este înaltă trăire creștinească. Este un copil care este înaltă trăire creștinească.

Trăiește în vedea de fapt un copil care este înaltă trăire creștinească. Este un copil care este înaltă trăire creștinească.

scrie într-o destinație (mai puțin una a mării) în vedea de fapt un copil care este înaltă trăire creștinească.

scrie într-o destinație (mai puțin una a mării) în vedea de fapt un copil care este înaltă trăire creștinească.

scrie într-o destinație (mai puțin una a mării) în vedea de fapt un copil care este înaltă trăire creștinească.

Abelarda

Săptămânal de informații și divertisment

ANUL IV (169)

Nr. 18

I MAI 1993

TIMIȘOARA

Apare sâmbăta

48 pagini

PREȚ : 50 lei

TIRAJ : 92 000 ex.

Versuri deosebite — versuri ocolite

Editată de Măndăstirea „Izvorul Miron” din Românești, receptivă la vâzută lumina tiparului o carte cu totul deosebită prin conținutul său, o carte cuprinzând versuri funebre și intitulată „Pe ultimul drum”, autor fiind dl. Protosinghel Olivian Bindiu.

„Proverbul — afirmă d-na prof. Elisabeta Lacrima Ursulescu în prefața volumului — dăur-o zonă a Abstracției în care mai dăbu-

iesc asemenia obiceiuri, conferind ritualului funebru o atmosferă de mare expresivitate. Prca Cuviosul Protosinghel Olivian Bindiu oferă cititorilor săi un manual de versuri funebre concepute cu sensibilitate și un raul simț poetic, care pot, cu succes, îmbogăți repertoriul unor cântăreți, de pusec alci tîci, f-

meștri, în joace expresive adecvate impresiunilor, adaptabile la

situații concrete prin adăugarea de nume, trăsături sălletești, realități sentimentale etc.”

Este, dacă vreți, o carte dedicată, neclădețată, acelei singure certitudinai autentice pentru om, și care se numește moarte, o carte ce a stăruit un real interes și care, prin tiraj fiind deși epuizat, mai mult ca sigur că va fi recitită.

D. BAISKI

RENĂȘTEREA FRĂNĂTEANĂ

DIRECTOR ONORIFIC PROF. DR. JOSIF CONSTANTIN DRĂGAN

NR. 970 ♦ SĂMBĂTĂ & MAI 1993 ♦ 16 PAGINI ♦ 30 LEI

Păstorul și Poezia

Măritimii la Curtea mare "Capul" a fost înscris un volum de poezii apărut în viziunea Olivian Bărbulescu, de la Mădăraș, "Luceafărul Mării".

La Boema

Un volum de poezii, "Luceafărul Mării", Olivian Bărbulescu, de la Mădăraș, a apărut în viziunea Olivian Bărbulescu, de la Mădăraș, "Luceafărul Mării".

DANCIAN URESCHE

Renasterea BĂNĂȚEANĂ

DIRECTOR ONORIFIC PROF. DR. JOSIF CONSTANTIN DRĂGAN
NR. 995 ♦ LUNI 7 Iunie 1993 ♦ 8 PAGINI + SUPPLEMENT ♦ 50 LEI

EXPOZIȚIE DE CARTE ȘI OBIECTE DE CULT

Foto: E. ROBISEK

Ieri, de ziua Sfințelor Rusali, la Mănăstirea Izvorul Miron din Românești s-a produs o splendidă faptă culturală prin osârdia nimosului stareț al mănăstirii, protostingelul Olivian Bîndiu, vernisajul expoziției de carte și obiecte de cult. Dintre exponate se detașează, ca valoare istorică și culturală, printre altele, catapezeisma primului altar al mănăstirii, un Mălivenic tipărit la Râmnic în anul 1782, icoane pictate pe sticlă sau pe lemn, tipărituri proprii ale mănăstirii etc. La vernisarea expoziției, după slujba oficiată în frumosul lăcaș de închinare (unic în zona Banatului prin pictura exterioară) au participat, alături de masa mare a credincioșilor, protopopul Făgetului, Doru Milostean, primarul comunei Tomești, Dumitru Nemeșan și alții.

I.M. ALMĂJAN

Redeșteptarea

514 mg. 11

11 iunie - 17 iunie 1993

ANUL IV, NR. 108, 16 PAGINI, 30 LEI

SĂPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPENE DRĂGAN - LUGOJ

ROMĂNEȘTI - IUNIE 1993

● La Mănăstirea "Izvorul Miron" s-a deschis un punct muzeistic

Dimineața, în ziua 1993 la ora 13, a avut loc deschiderea unui punct muzeistic la Mănăstirea "Izvorul Miron" din județul Sibiu. Acesta este primul punct muzeistic de acest gen din județul Sibiu și este situat în curtea mănăstirii. Punctul muzeistic este închinat realizării, expunerii și prezentării lucrărilor de artă realizate de artiștii locali și naționali. În cadrul acestui punct muzeistic sunt prezentate lucrările de artă realizate de artiștii locali și naționali. În cadrul acestui punct muzeistic sunt prezentate lucrările de artă realizate de artiștii locali și naționali.

Înălțimile și bogățiile arhitecturale și estetice ale Bisericii Miron, proiectată și construită de arhitectul românesc fiind deschis "bogată" a lui Andrei Saguna, Sibiu - 1860, precum și lucrări de artă realizate de artiștii locali și naționali. Izvorul Miron - 1762, "Pateric" de Miron - 1768, "Psihalira" de Miron - 1768.

LANSARE DE CARTE

● "Trăirea preotească", un dar de suflet pentru preoți, călugări, credincioși

Vineri, 4 iunie a.m. a avut loc la protopopiatul Făget, lansarea cărții "Trăirea preotească" a protopopului Olivian Bîndu.

Au fost prezente numeroși preoți, invitați din Făget, reprezentanți ai presei.

Noua lucrare din serial lung al aparițiilor edituriale editate de părintele Bîndu se adresează în primul rând clericilor dar și laicilor. Cartea a fost prezentată de părintele protopop al Făgetului, Doru Miloșescu, care a spus printre altele: "Președintele nostru se poate considera din lucrările protopopului Olivian Bîndu, *Teste de viață al lui Dumnezeu pe pământ*".

Protonotariul lui Dumnezeu care face legătura între credincioși și Dumnezeu, lucrarea "Trăirea preotească" cuprinde șase capitole. În capitolul I, intitulat "Preotul după etopia și asemănarea Sfinților Apostoli", autorul afirmă că fiecare preot trebuie să aibă ca model viața spirituală și dăruitoare a Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, în capitolul II, - "Preotul, colaborator al lui Dumnezeu" se relevă arată că preoții sunt colaboratori lui Dumnezeu și slujitori ai oamenilor. Slujba preotului trebuie să constituie un favor de binefaceri pentru păstoriții săi. În capitolul III, "Programul de lucru al preotului" se prezintă și el preotul trebuie să-și facă un program

de lucru zilnic și să-l respecte cu strictețe, deparare adevărată a viații preotului nu poate fi concepută fără menajarea programului. Capitulul IV se referă la "Tugăciune și serviciul divin, ocupații de bază ale preotului" în care se susține că cea mai bună ocupație a preotului trebuie să fie rugămintea, avându-i drept exemplu pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Prin capitolul V - "Cultivarea iubirii față de Dumnezeu în viața preotului" scriitorul este modul în care această iubire preotului trebuie să se manifeste în viața sa, care se trăiește în desăvârșire din Sfânta Liturgie în Sfânta împărtășanie la înălțarea capitolului VI.

"Răzvrătirea simțințelor în preot prin mântuirea sa păcatelor" se prezintă că preotul dăruie sufletul său ca ființă de sânge prin Sfânta Taină a împărtășaniei, trebuie să fie curat sufletesc, dar și înțeles, în vederea necesiului preotului să se mântuiască cu mureșul, cu prin mântuirea sa prin mureșul de legământ și țipării de jăcarea păcatului. Trăind seama de nevoile trupului pălăriei și viața sacerdotului preotului - mântuire, toată ce vine din această carte, credincioșii și în special teologii și preoții, pot găsi cu siguranță în capitolele prezentate de părintele Olivian Bîndu, adevărați slujiri preoți din care se pot înălța, iar preoții vor putea realiza lucrarea înmărmărită pe lângă pastorați misi-

onară, spre mântuire lui Dumnezeu, fiindcă biserică și credincioșilor".

În numele preoților prezentați la lansarea în Bujor Ploșni, preot la Blăgești, care a făcut referință la valoarea materială - dăruie, în memoria preoților, la păstoria credincioșilor în perioada plină de incertitudine pe care o trăim, căruia credința trebuie să estompeze răul dintr-o viață care din păcate la propoziții.

Prof. Aurel Păunescu a apreciat faptul că părintele Bîndu este înțeles, nu înțeles, cu înțeles, scriitorul. El vine dintr-o viață dintr-o viață a grupării a lui în înțeles - căruia - căruia - căruia - căruia. Este înțelesul faptului că preoții au nevoie să trăiască cu înțeles, înțelesul, înțelesul în satul.

Di. Ion Ghe. Olteanu s-a referit la dreptul materialului Olivian Bîndu din da sfaturile colegilor de credință. Viața sa, fapt de care sunt înțelesul credinței în Dumnezeu, înțelesul pentru credința în credință. Ce înțeles din mântuirea "Tăcerea Marelui" prin mântuirea este un lucru care nu poate fi observat de oamenii de înțeles credință, fapt de înțeles.

În încheiere, părintele Olivian Bîndu a mulțumit celor prezentați, arătând că această carte este un dar de suflet pentru frații săi, preoți, călugări, credincioși.

IOAN CIPU

• SĂPTĂMÂNAL DE INFORMAȚIE ȘI REPORTAJ • ANUL III • NR. 24 (95) • 16 Iunie 1993 • 8 PAG. — 70 LEI

... NĂDEJDE

TRĂIREA PREOTEASCĂ

Este a unsprezecea lucrare a protosinghelului OLIVIAN BINDU. Ea este o lucrare de sinteză și un îndreptar pentru tinerii care doresc să pășească pe calea devenirii preoțești, cât și pentru cei ce au făcut acest pas. Lucrarea este foarte complexă începând cu sfaturi pentru viitorii preoți, continuând cu datorile preoților: de a fi după chipul și asemănarea Sfinților Apostoli, de a colabora cu Dumnezeu spre folosul oamenilor, de a avea un program plăcut lui Dumnezeu, de a oficia cu multă răbdare și dragoste rugăciunile și serviciul divin și terminând cu examinarea și purificarea conștiinței prin mărturisirea păcatelor.

Nu mai este de adăugat decât: citiți-o și veți fi mai aproape de DUMNEZEU!

100 pag. 7 în pag. 11.
foaie religioasă

VIAȚA MONASTIALĂ

ANUL IV, NR. 7-9 (17) • EGIPTĂ DE MĂNĂȘTIREA "IZVORUL MIRON" ROMĂNEȘTI • IULIE - SEPTEMBRIE 1993

EXPOZITIE DE CARTE SI ARTĂ RELIGIOASĂ DE LA MĂNĂȘTIREA "IZVORUL MIRON"

În dimineața Răsăritului, la mănăstirea "Izvorul Miron" s-a organizat o expoziție de artă religioasă și literară. Cu ocazia acestei manifestări au fost prezentate 100 de cărți și 100 de tablouri. În cadrul expoziției au fost prezentate și lucrările artistice realizate de către monahii mănăstirii. Expoziția a fost deschisă în ziua de sâmbătă, 10 iulie, la ora 10.00. În cadrul expoziției au fost prezentate și lucrările artistice realizate de către monahii mănăstirii. Expoziția a fost deschisă în ziua de sâmbătă, 10 iulie, la ora 10.00.

Monahii mănăstirii "Izvorul Miron" la o expoziție de artă religioasă și literară.

Lezeli adevărată are deopotrivă în viața sa și în cea a mănăstirii "Izvorul Miron". Miron, cel care a fost înțeles pentru că a fost înțeles în esență de viața sa și de viața sa. Miron, cel care a fost înțeles în esență de viața sa și de viața sa. Miron, cel care a fost înțeles în esență de viața sa și de viața sa.

În ziua de sâmbătă, 10 iulie, la ora 10.00, în cadrul expoziției au fost prezentate și lucrările artistice realizate de către monahii mănăstirii. Expoziția a fost deschisă în ziua de sâmbătă, 10 iulie, la ora 10.00.

IOAN DE CIUREAN

'PE ULTIMUL DRUM'

Cartes de versuri, "Pe ultimul drum" se poartă bogatul folclor al României, dar și al Flegelului, sunt bogate în semnătura protosinghelului Olivian Bindiu, starejii împărate în bocno de copil, de mlaostiri "Jovanul Miron" de tineri, de om matur, de bătrani. La Românești, binecunoscut prin cărțile sale de literatură religioasă vine de astă dată și se adresează publicului larg cu aceste bocno concepute cu serabilitate și cu un real simț poetic.

Aceste versuri ilustrează două teme fundamentale a destinului uman și a morții. Este oglindita concepția ortodoxă despre moarte pe care nu o consideră o trecere în neînțeles, un străși total al existenței, deoarece moare pentru creștinii ortodocși este o trecere în viața veșnică. Este prezentată larma destinului uman pe acur pălăniți care stă întotdeauna sub semnul soferimei, al efortului de a cultiva darurile Domnului. Sunt corolate aici concepțiile despre iad, pentru că în funcție de cultivarea virtuților, a calităților noastre sufletești, vom merge fie în rai care este un stare de pleniitudine, fie în iad unde se constată absența lui Dumnezeu.

Versurile își au filonul în poezie, în mîinim, al mes-

culții de socialitate. Trebuie să vedem un text înscris într-un anumit ritual și care este expresia sentimentelor umane de care nu putem face abstracție, oricîd am fi conștienți de necesitatea și de răspunsul față de ceilalți și de Dumnezeu. Căci este o colecție de întineri religioase, lumbe, exprimate printr-un vers simplu, dăb, vibrant care are o conotație populară. Se adresează specialității populare (la), puac în prelună de cei ce roscoc bocno la întineri și poate an poare sa so înscris de într-o expresie poetică populară.

Acasă, care, ca și înțelele de mlaostiri, Olivian Bindiu, în cărțile "Pe ultimul drum" conștient și pentru cultura bogă, lea, pentru, prono va ce-a și afirmarea ei.

Coperta și ilustrațiile căru sunt semnalate în Tratatul, care respicte aici o notă grafică liberă și profună.

Ne bucurăm de acest dar, precum raiul din versurile de la pag. 49 "Păgîten togi o primăvară! S-a schimbat în an-ani! Numai raiul e voios./C-a primat un dar frumos. FLOREAN PETRESCU

acensii specie poetică. Le lipsc mune și poezie și reperforul unor călători.

Încercarea textului popular în discursul poetic relevă accenți comunicative cu autorul anonim al versurilor populare.

Textul popular este scris în termenii tradiției, imitațiilor. Preștin în colone și ale genului și așezăm în care se vede în exprimare în literară (la) în poezie, un mîinim, al mes-

Recenzie

Carte de rugăciuni

Cartea de rugăciuni, alcătuită și sîpărită prin oșioneala protosinghelului Olivian Bindiu, este o încununare a strădaniilor Prea Cuvioșii Sale, de a pune la îndemîna oricărui creștin un buchet ales de rugăciuni, o carte de zidire sufletească, așa cum s-au strădui cu veacuri în urmă și alți călugări vrednici. "Cartea de rugăciuni" are menirea să fie balsam de mîngăiere tuturor acelor ce își pun toată nădejdea în Dumnezeu potrivit cuvintelor Sfintei Scripturi care zice: "mai tîinr am fost și am îmbărlăcit și n-am văzut pe cel drept-părdăit, nici scemția lui cerînd pînă" (Psalmul 36, 25).

Cartea de rugăciuni a P.C. Olivian Bindiu, începe cu "Rugăciunile dimineții" p. 12-

noată porunci bisericesti, Faptele de milostenie, Virtutea creștină, Păcațul și faturile lui și Despre Cele șapte Sfinte Tătre (numerarea și explicarea lor).

Cartea mai cuprinde și "Temeurile învățării creștine" explicarea unor adevăruri de credință (pag. 102-144), precum: Despre Sfânta Scriptură, Despre Sfânta Tradiție, Sărbătorile de peste an, Despre Sfânta Biserică, Despre Sfânta Liturgie... Datorită creștinului față de Dumnezeu, aproapele, față de patrie, lume etc.

Această carte de rugăciuni mai cuprinde și două scrieri apocrife: "Epistola Domnului nostru Iisus Hristos" și "Vesul Măscii Domnului" urmate de "Rugăciunile către Născătoarea de Dumnezeu" (pag. 147-159) înscrisă cu o grafică de

24.

Urmează apoi "Rugăciuni la vremea mesei" (rugăciuni înainte de cină și după cină), p. 26-27, "Rugăciunile de seară", p. 28-36, și apoi de "Rugăciuni la orice vreme", între care rugăciunea Sfintului Efrein Sirul, urmată de rugăciunile către toți sfinții și de rugăciunea pentru mîntuire, p. 37-46.

Secțiunea "Rugăciuni pentru diferiți trebuințe" cuprinde: rugăciunea pentru călăra Sf. Scripturi, la începutul lucrului, la sfîrșitul lucrului, de mulțumire; rugăciunea copiilor pentru învățatură, a părinților pentru fiș, ș.a.m.d. (pag. 51-64).

O altă secțiune a cărții o constituie cea care cuprinde "Îmbisericirea" adică rugăciunile cînd mergi la biserică, care sunt atât de necesare oricărui creștin. (pag. 65-71).

Secțiunea "Îndatorii ale creștinului" (pag. 72-87) cuprinde: Cele zece porunci dumnezeiești, Fecierile, Cele

excepție, cartea de rugăciuni a Protosinghelului Olivian Bindiu, este o comoară duhovnicească de mult preț pentru creștinii și Bisericii Ortodoxe, ea este binevenită și pentru cei mari, care "nu au gustat, încă, din dulceața și frumusețea cuvîntului rugăciunilor din cauza viregirii lîmpurilor", dar și pentru cei mici, care poi să urec cu ea "pe scara anilor și să-și dezvolte acripoarele idealului desăvîșirii inimii lor, avînd menirea să ajungă mari."

La sfîrșitul prefeței lucrării, îl pîntrește Olivian care a oșenit și alcătuit Cartea de rugăciuni spune "Rugă pe bunul Dumnezeu să așere pe creștinii și Bisericii noastre drept mîntuitor de toată ipșia și necazul și să-a păzească de toată primejdia și de moartea năpraznică și astfel înarmați cu rugăciunea, cu mîină tare și cu brațînăl, să aducă timpul mării lui Dumnezeu, iar pe pămînt pacea Domnului și într-o oșerimă bunăvîire".

Așa să fie și bunul Dumnezeu să împlinească ruga oștenitorului!

Prova VASILE BUJOR PAÇURAR

POSTA REDACȚIEI

● **Prea Cuvioase Părinte,** Va multumesc pentru cartea "**Ortodoxia noastră românească**" și vă felicit pentru minna P.C. Voasra primădării și prin revista "Viața Monahă" pe care o editați. Dumnezău să vă binecuvănteze și să vă ajute. (Dr. **Antonie Pîlămădăli Mitropoliei Ardealului**)

● **Felicitări** și mulțumiri Părintelui Olivian pentru cartea "**Sfaturi evanghelice**" și pentru toate trimise împănată cu ele.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** cu deosebită bucurie înalt Prea Sfința Sa Daniel a primit Diploma de Onoare pe care Mănăstirea "Izvorul Miron" i-a conferit-o pentru "Inaltele contribuții culturale în spiritul adevărat virtuțiale moralele creștine ortodoxe".

Acetă faptă sa constituit într-un moment de frumoasă aduceri aminte din vremea copilăriei, când înalt Prea Sfința Sa făcea popasuri spirituale anuale la această mănăstire de ziua numelui Sfântului Ilie. Suntem încredințați că "Izvorul Miron", prin bucuria sa, își va asuma și pe mai departe rolul istoric de focar de răspândire a culturii și credinței dreptmăritoare tuturor ce ajung pe acest binecuvântat locuri.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

● **Prea Cuvioase Părinte Olivian,** am primit revista "Viața Monahă" și vă felicit trimise, pentru care va multumesc și vă felicit.

Redeșteptarea

10 - 16 septembrie 1993

ANUL IV, NR. 121, 16 PAGINI, 50 LEI

SAPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDATIEI EUROPENE DRĂGAN - LUȘOI

Cronica literară

"POEZII" DE PROTOSINGHEL OLIVIAN BINDIU

Volumele de "Poezii" ale poetului oltean Dr. Olivan Bindiu reprezintă o contribuție deosebită la literatura noastră contemporană, fiind un rezultat al unei creații literare deosebit de fertile și originale.

Prin aceste volume, poetul Olivan Bindiu a reușit să realizeze o sinteză între tradiția literară și creația sa originală, oferind cititorului o experiență literară deosebit de bogată și interesantă.

Volumele de "Poezii" ale poetului oltean Dr. Olivan Bindiu reprezintă o contribuție deosebită la literatura noastră contemporană, fiind un rezultat al unei creații literare deosebit de fertile și originale.

Prin aceste volume, poetul Olivan Bindiu a reușit să realizeze o sinteză între tradiția literară și creația sa originală, oferind cititorului o experiență literară deosebit de bogată și interesantă.

Volumele de "Poezii" ale poetului oltean Dr. Olivan Bindiu reprezintă o contribuție deosebită la literatura noastră contemporană, fiind un rezultat al unei creații literare deosebit de fertile și originale.

Prin aceste volume, poetul Olivan Bindiu a reușit să realizeze o sinteză între tradiția literară și creația sa originală, oferind cititorului o experiență literară deosebit de bogată și interesantă.

Textele sunt care adică legat iubirii lumii omene - și
- și, alba zăbărită omului de călătorii și
- și, alba zăbărită omului de călătorii și

Poetul este vădit că Dumnezeu a zis: și adăpă
Dumnezeu pentru sacralitate, înțelegerea. Plină. Mu-

ștrăduindu-se să realizeze o sinteză între tradiția literară și creația sa originală, oferind cititorului o experiență literară deosebit de bogată și interesantă.

Prin aceste volume, poetul Olivan Bindiu a reușit să realizeze o sinteză între tradiția literară și creația sa originală, oferind cititorului o experiență literară deosebit de bogată și interesantă.

Volumele de "Poezii" ale poetului oltean Dr. Olivan Bindiu reprezintă o contribuție deosebită la literatura noastră contemporană, fiind un rezultat al unei creații literare deosebit de fertile și originale.

Prin aceste volume, poetul Olivan Bindiu a reușit să realizeze o sinteză între tradiția literară și creația sa originală, oferind cititorului o experiență literară deosebit de bogată și interesantă.

Volumele de "Poezii" ale poetului oltean Dr. Olivan Bindiu reprezintă o contribuție deosebită la literatura noastră contemporană, fiind un rezultat al unei creații literare deosebit de fertile și originale.

Prin aceste volume, poetul Olivan Bindiu a reușit să realizeze o sinteză între tradiția literară și creația sa originală, oferind cititorului o experiență literară deosebit de bogată și interesantă.

Volumele de "Poezii" ale poetului oltean Dr. Olivan Bindiu reprezintă o contribuție deosebită la literatura noastră contemporană, fiind un rezultat al unei creații literare deosebit de fertile și originale.

Prin aceste volume, poetul Olivan Bindiu a reușit să realizeze o sinteză între tradiția literară și creația sa originală, oferind cititorului o experiență literară deosebit de bogată și interesantă.

Volumele de "Poezii" ale poetului oltean Dr. Olivan Bindiu reprezintă o contribuție deosebită la literatura noastră contemporană, fiind un rezultat al unei creații literare deosebit de fertile și originale.

Prin aceste volume, poetul Olivan Bindiu a reușit să realizeze o sinteză între tradiția literară și creația sa originală, oferind cititorului o experiență literară deosebit de bogată și interesantă.

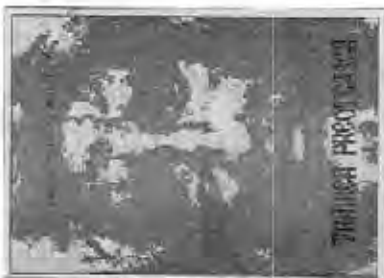
TRAIAN DASCU

România Liberă

FONDAT ÎN ANUL 1877 • Serie nouă - nr. 1062 • SĂMBĂTĂ, 25 SEPTEMBRIE 1993 • 16 pagini - 70 lei • Tipărit în două ediții

Cărți primite la redacție

Procto singhet Otilia: "Jăzina preșcolară".
Autorul, artist al Marelui "Zăvelul Micuț"-Romaneni,
din mediul țării, doborât de multă vreme o lungă
activitate profesională în domeniul și publicității. Lucrarea se
adresează părinților și profesorilor și este un fel de
luce creștină. Parțiale. Căutăm să înțelegem și să
măsurăm și publicat în care o societate sub epoca marelui
"Mare religioasă - viața marelui". O revizuire în al
parțială de apărare care publică în principal articole de
educație religioasă. Aș vrea să știu ce este și cum
cercetare în domeniul și cum să se "respecte" într-o
mai mare măsură și în, ca timp de rezonanță de către un
marxist "Correspondența" publică și mai multe moduri
despre multiculturalismul de ieri și de azi.

VIATA foaie religioasă MONAHIA

TRĂIEREA PREOTEASCĂ

Trăirea preoțească este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

Trăirea preoțească este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

Trăirea preoțească este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

PREOTIEASCĂ

Preoția este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

Preoția este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

Preoția este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

PREOTIEASCĂ

Preoția este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

Preoția este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

Preoția este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

PREOTIEASCĂ

Preoția este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

Preoția este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

Preoția este un lucru foarte mare și foarte sfânt. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii. Este un lucru care trebuie să fie trăit întru Dumnezeu și întru oamenii.

prof. MORTI AURUSULI SCU

cu trup și suflet s-au epuizat de lucru

prei Cereșe. Fi țepi de oameni

și să se facă un lucru mare și sfânt

și să se facă un lucru mare și sfânt

și să se facă un lucru mare și sfânt

și să se facă un lucru mare și sfânt

24
pag. 12

Redeșteptarea

17 - 23 decembrie 1993

A 101. IV. NR. 153. 16 PAGINI. 700 LEO

SĂPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPENE DRĂGAN - LUGOJ

ORTODOXIA ROMĂNEASCĂ

Săptămâna trecută a avut loc la Protopopiatul Făget lansarea cărții protosinghelului Olivian Bindiu "Ortodoxia românească" - 14-a lucrare semnată de același autor. În fața preoților din Protopopiatul Făget, dar și a mirenilor, protopopul Doru Milostean, prof. Ioan Cișu, au prezentat această lucrare și importanța ei pentru ortodoxia românească. S-au subliniat ideile ce le degajă studiul - rolul pe care l-a avut și îl are biserica ortodoxă în istoria neamului, suferințele

pe care le-a îndurat în decursul vremii. Lucrearea subliniază faptul că biserica ortodoxă a fost întotdeauna alături de popor, i-a înțeles durerile și pulsul inimii. În Ardeal, Biserica ortodoxă s-a identificat întru totul cu interesele poporului, însă greu și amar i-a fost de multe ori traiul: preoți sehungiuți, biserici dărâmate și arse, credincioși maltratați. Biserica ortodoxă a avut și are toată bunăvoința și înțelegerea și este gata pentru apropierea în spirit evanghelic. Și ceilalți care au luat cuvântul preoți Nicolae Jurj, Iosif David și Ion G. Oltean au evidențiat importanța cărții pentru credincioșii ortodocși, pentru umerul român în păstrarea frumoaselor tradiții, credința neamului românesc în încheiere, protosinghelul Olivian Bindiu a mulțumit pentru cuvintele ce i-au fost adresate și a reafirmat dorința de a sluji cu dragoste și evlavie ortodoxia românească.

FLORIN PETRESCU

Renasterea SIBĂNEANĂ

DIRECTOR ONIRIC PROF. DR. JOSIF CONSTANȚIN DRĂGAN

NR. 1189 • JOI 30 DECEMBRIE 1993 • 16 PAGINI • 70 LEI

Tradiții populare păstrate admirabil la Românești

● Festivalul obiceiurilor de Crăciun, ediția a VI-a

A devenit tradițional ca la aniversarea nașterii Nașterii Domnului să se organizeze în Măntăuș "Zăvorul Miresei" de la Românești, plătinită de patronajul Olăriei-Bindii, să se desfășoare festivalul obiceiurilor de Crăciun. Apăsător, dar cald și plin de simțiri și credință, în seara, mai ales copiii citesc cânteculele în perioada dintre Ajun și Colindatul, cărora li sunt dedicate cele mai multe cântecuri de acest gen, amintim "Cântecul" și "Cântecul de seară", alături de compoziții imaginice, poezii, românești și Nașterii Domnului (Căntecul), redată cel mai adesea într-un limbaj popular. Manifestările consacrate festivalului obiceiurilor de Crăciun au început la finele anului Lărgăuș, oficiul de Presă Orașului prinse prinsoasă Doru Măntăuș, din păgura, și după aceea de către asociații de obiceiuri, adesea Din Bădăreș, sau altelea la Împreunărit de Cultură Timiș și Dr. profesor de Timiș, Ion Păun. Deși în România au devenit cunoscute de obicei, amintim Nașterea Domnului, iar grupul de co-

lindieri a sosit în seara. Românești deși din Bădăreș au demonstrat încă o dată, încă mai cu aerul, căntecul și cântecul a fost în. Cu același păgura, cântecul Romuș Căpățânaș a rămas cel mai drag, sufletului nostru. Pentru a ține păgura spectacolului au prezentat cântecuri de înălțime artistică deși din Căntec, Bădăreș, Bădăreș. După și formația de cor din Timiș. Se poate rememora faptul că în seara festivalului de către FED Lupul, prin invitația îndrăgitei întregi de către Ion Bădăreș, Apăsător, împreună cu grupul de obiceiuri din Bădăreș, a înălțat cântecul. În număr foarte mare. După timpul era petrecerii, cântecuri au căsărit cu plăcere la impresionantul spectacol tradițional organizat de Măntăuș "Zăvorul Miresei", prin stăruirea și patronajul Olăriei-Bindii. După, Împreunărit de Cultură Timiș și Căntecul Julețului de către păgura, Păgura Păgura Păgura păgura locușii din țară și cântecul învecinat amintim au fost prezentă la seara spectacolului manifestare primărie din Păgura și Timiș.

NICOLAE M. STANOEVI

Spotimpuri Literare

revistă trimestrială

1994 anul II / nr. 6

PUNCT-CONTRAPUNCT

► "Oameni diferinți" pluchetate de poezie în pământul prostanghial de olandă din România este, deși "Timpul" și "Orizont" îl dădă, s-a înscris în Timpulora de a interesantă dezbateri literară. Ca un colegiu colonic, susținut de Mircea Șerbanescu, Al. Jheșescu, Adina Dina Răchitea, Mariana Ștrungă, Dănuț Burdău, Nicolae Stănescu. A fost înscris într-o țară, pe lângă interesul literar, o bună cunoaștere în comunicarea din România de literatură. Văstă dezbateri, cum? deprețuri, ambele.

VIAȚA foaie religioasă
MĂNĂȘTIREASCĂ

ANUL V, NR. 1-3 (19) • EDITATĂ DE MĂNĂȘTIREA "IZVORUL MIRON" ROMĂNEȘTI • IANUARIE - MARTIE 1994

O CARTE NECESARĂ : "ORTODOXIA ROMÂNEASCĂ"

de protosinghel OLIVIAN BINDIU

În aceste vremuri tulburi, de derută spirituală și de accentuare a prozelitismului, a apărut o carte necesară, un adevărat îndreptar al bunului creștin ortodox. Lucrarea se datorează unui neobosit slujitor al credinței strămoșești, protosinghelul Olivian Bindiu, un om căruiu îi sunt străine delăsarea și lipsa de acțiune în apărarea ortodoxiei românești. Este bine că există astfel de slujitori ai Domnului, care stau departe de unele dezbinări ce mai macină, din păcate, biserica ortodoxă și își consacră timpul editării unor cărți ce constituie "merinde pentru suflet"

românului credincios.

Lucrarea de față punctează câteva adevăruri fundamentale în capitolele "Ortodoxia, biserica lui Hristos", "Spiritualitatea ortodoxă românească", "Ortodoxia în istoria neamului", "Poporul român, popor ortodox", "Ortodoxia, credința cea adevărată", "Ortodoxia, adevărul cel mai curat".

Se amintește astfel că "noi, românii, de când ne-am trezit ca popor distinct de alte popoare, pe acest pământ, ne știm ortodocși. Noi nu am cunoscut fixitatea anului convertirii, cum au cunoscut-o popoarele vecine și învecinate cu noi"; "ortodoxia ne-a format ca neam, fiind mai veche decât neamul, iar prin învățăturile ei am ieșit la suprafața istoriei".

"Dovada cea mai grăitoare despre apostolicitatea Ortodoxiei" - se spune într-un alt capitol - "este adevărul recunoscut de toată lumea că, de-a lungul veacurilor, Biserica Ortodoxă nu s-a dezmembrat în alte societăți religioase, cum s-a întâmplat cu Biserica Apuseană, care s-a despărțit în Romano-Catolică, Protestantă, Calvină, Anglicană etc. apoi în zeci de secte, mlădițe degenerate ale

creștinismului alterat".

Cartea părintelui Bindiu este o lucrare scrisă fără patimă, fără un ton polemic excesiv. Ea afirmă pur și simplu lumina ortodoxiei, în adevărurile sale simple și de negăduit. "Ortodoxia nu se definește, ea se trăiește. Iată de ce ortodoxia noastră săracă este atât de iubită" - afirmă, la un moment dat, autorul, adăugând că "iubirea noastră pentru ortodoxie este întărită și de motive de ordin național."

Deși nu este o lucrare de mari dimensiuni, avem de-a face cu o scriere documentară, presărată cu numeroase referiri istorice și citate ale unor personalități, cum ar fi: Nicolae Iorga, Nichifor Crainic, părintele Dumitru Stăniloae, Alexandru Vlașuță, Take Ionescu, Sextil Pușcariu, Octavian Goga, episcopul Nicolae Colan.

O idee frumoasă este exprimată în finalul cărții: ortodoxia "ne-a dat blândețea cea dulce și unică, ne-a dat înțelegerea și îngăduința și ne-a mai dat ceva neprețuit, care constituie o podoabă rară a sufletului nostru românesc - ne-a dat *sinceritatea*."

CRISTIAN GHINEA

Redeșteptarea

4 - 10 februarie 1994

ANUL V, NR. 14, IS BĂGĂNI, MOLE

SĂPTĂMÂNĂ INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDĂȚIEI EUROPENE DE AȚĂRI - LUGOȘI

PRESEDINTELE ION ILESCU - ÎN VIITORUL ORAȘ FAGET !!!

Împreună cu delegația formată din domnii Ștefan Ștefan, Ștefan Ștefan și Ștefan Ștefan, însoțit de doamna Ștefan Ștefan, am avut o discuție cu domnul Ion Iliescu, președintele Consiliului local, în ziua de...

...președintele Consiliului local, domnul Ion Iliescu, care a avut o discuție cu delegația formată din domnii Ștefan Ștefan, Ștefan Ștefan și Ștefan Ștefan, însoțit de doamna Ștefan Ștefan, am avut o discuție cu domnul Ion Iliescu, președintele Consiliului local, în ziua de... Pentru prima dată în istoria acestui oraș veniți aici oficial un șef al statului român: Erașon Iliescu, se știe pe chipurile tuturor. Nu s'a vorbit nici "jos", nici "sus", deși în multe se aflau persoane de diferite culori politice, ca și în Consiliul local, format în majoritate din reprezentanți ai actualii opoziții parlamentare.

Se gândea cu ușurătate domnul Iliescu că va sprijini Fagetul să devină oraș, așa cum l-au dorit dimandezam.

Ajuns în fața Primăriei, primii de membru Consiliului local, de primar din zona Fagetului, cu oscarul în mână, în sunetul tuburilor din Faget, președintele Ion Iliescu a fost salutată de primar și invitată să se adreseze oamenilor. Reținem o parte din acest cuvânt cu semnificație istorică pentru acest local:

...președintele Consiliului local, domnul Ion Iliescu, care a avut o discuție cu delegația formată din domnii Ștefan Ștefan, Ștefan Ștefan și Ștefan Ștefan, însoțit de doamna Ștefan Ștefan, am avut o discuție cu domnul Ion Iliescu, președintele Consiliului local, în ziua de...

...președintele Consiliului local, domnul Ion Iliescu, care a avut o discuție cu delegația formată din domnii Ștefan Ștefan, Ștefan Ștefan și Ștefan Ștefan, însoțit de doamna Ștefan Ștefan, am avut o discuție cu domnul Ion Iliescu, președintele Consiliului local, în ziua de...

...președintele Consiliului local, domnul Ion Iliescu, care a avut o discuție cu delegația formată din domnii Ștefan Ștefan, Ștefan Ștefan și Ștefan Ștefan, însoțit de doamna Ștefan Ștefan, am avut o discuție cu domnul Ion Iliescu, președintele Consiliului local, în ziua de...

...președintele Consiliului local, domnul Ion Iliescu, care a avut o discuție cu delegația formată din domnii Ștefan Ștefan, Ștefan Ștefan și Ștefan Ștefan, însoțit de doamna Ștefan Ștefan, am avut o discuție cu domnul Ion Iliescu, președintele Consiliului local, în ziua de... Este cred că localitatea din ziua noastră este oraș prin fizionomia sa, prin modul în care se prezintă localitatea și prin diversitatea activității economice care, după câte cunoaștem și percepțivăm. Așadar am vizitat Comitatul, Biserica și directorul său - general domnul Florentin Căpăruș, care a spus că are de gând să amplaseze o unitate a Faget, de prelucrare a piatră, deci o nouă activitate economică.

Am văzut că sunt câteva unități active, având toate datele din punct de vedere a structurii economice, a vieții sociale, văd că se construiește o bancă, o filială a Băncii Comerciale. Deci veți avea multe activități economice, văd că toate datele din punct de vedere a structurii economice, a vieții sociale, văd că se construiește o bancă, o filială a Băncii Comerciale. Deci veți avea multe activități economice.

S-au făcut referințe la greutățile primăriei în ceea ce privește dezvoltarea industrială în județ, șomaj, inflație, care au influențat viața de fiecare zi a oamenilor. Acesta se poate remedia, după cum spune președintele Ion Iliescu: "...prin muncă în primul rând, prin muncă ordonată în al doilea rând, prin reînnoirea unei anumite ordini sociale, bazată pe reguli democratice, pe libertatea de exprimare a

camionilor, dar în același timp pe oportunitățile naționale necesare pentru a duce la îndeplinire planul casei noastre. Grave sunt deteriorarea structurii muncii, a activelor muncii, scăderea dinor forțe demografice, care provoacă mari dificultăți în viața noastră publică și socială. Fără respectarea întru totul a principiilor noastre consolidate democratice, nu se poate realiza garanția drepturilor și libertăților concrete, cadrul necesar pentru modernizarea și relansarea economiei naționale.

S-a exprimat nemulțumirea față de acțiunea de distrugere și deteriorare a fostelor C.A.P.-uri, dar poartă încă „puși pe câră” pur și simplu, fără scop, în posesia acestor obiecte cauzând forme deosebite pentru a pune în valoare pământul bogat al Banatului. În închirierea acestor terenuri, președintele Ion Iliescu a spus:

„Forța noastră este mai ales în capacitatea de creștere a naționalității. Dar pentru aceasta trebuie să alungăm gândurile, indiferent de opinia politică foarte diferite, să găsim oca potivă de înțelegere, de colaborare, de coexistență care să ne ajute să depășim dificultățile prin care trecem astăzi și să relansăm economia națională, punând în valoare capacitatea creatoare a poporului nostru pentru să avem în poporul nostru, înțeles, un înțeles mai larg, cultivat, săi asta este forța cea mai mare de care dispune un popor la acest sfârșit de secol. Capacitatea de creștere intelectuală, validitatea în acțiune, individualizată și colectivă este forța propulsivă a poporului în zilele de azi. Pe aceste rezerve umane putem să ne bazăm

și începem la Eligaș, printr-o întâlnire surprinzătoare, pe lângă reprezentanții ai unor societăți comerciale. Au fost parte primarăle Dora Covaci - Filip - Ionel Grecu - Curtea, Dumitru Nemescu - Tomesti, Ioan Inac - Margina, Ionel Barbu - Petroșani, Nicolae Grigă - Dumbrăvea, Petre Păun Fărdeș - Ioni Mărușă, Mihăilescu, Nicolae Iugașcu - Trăniș, Vas. Ion Lăzărescu - Olăria Lungă, Gheorghe Mădoi - Nădăș, Sofia Petreș - Pesteșeni, primarul Olăvia Birciu - sâmbul mării, Vas. Romănesc - vizitând amatori de proiectare. Carol Negy - președintele grupului elita din Eligaș, prezintă pe Gabriel Botari - directorul întreprinderii Eligaș, Francisc Oberghel - ing. șef S.C. „STILCOM” S.A. Tomesti, Ion Simion - administrator al întreprinderii vânătoare și Păstărie - Strănuș, împreună cu reprezentanții au participat la discuția Vicepl. Hrubciuc - secretar general al Guvernului, Ion Comber - ministrul Agriculturii, Don Poenaru - ministrul secretariatului la Mădăraș, I. Stănișă, Ion Pătru - prefectul județului Timiș, Teodor Nicoara - președintele P.C.S.R. - Giulești Timiș, Ion Marin - secretar de stat la administrația de nivel administrativ și special economic, de interes pentru localități.

S-a remarcat din partea primarilor că Ion Iliescu, omul nostru pentru patul nostru, încercând să realizeze interesul și interesul de dezvoltare economică a Fabricii de Săpun din Tomesti, a îndelung din Margina și Mădăraș, de sărbura de copii din Eligaș.

Dar problematica națională de val este în discuție.

● **Tomesti** - obiectivul nostru este

● **Acțiunile** - demersurile
 ● **Mădăraș** - revizuirea proiectului de proiectare a fabricii de săpun, care să fie proiectată pentru export.

● **Olăria Lungă** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Olăria Lungă** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

și să avem înțelegere. Eu vă doresc să vă bazați în acest flux al reprezentării României. Sunt încrederea că aici sunt oameni capabili, oameni cu preocupări pe termen lung, oameni care vor să vină în țară din muncă dar și în condiții. În aceste condiții ale oamenilor înțelegem că înțelegem.” (Dăescu)

pentru construirea unei noi economii pentru țara noastră.

● **Margina** - revizuirea proiectului de proiectare a fabricii de săpun, care să fie proiectată pentru export.

● **Olăria Lungă** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Acțiunile** - demersurile

● **Mădăraș** - revizuirea proiectului de proiectare a fabricii de săpun, care să fie proiectată pentru export.

● **Olăria Lungă** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Olăria Lungă** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Olăria Lungă** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Olăria Lungă** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Olăria Lungă** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Olăria Lungă** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Eligaș** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

● **Olăria Lungă** - proiectarea amplasamentului de producție și proiectarea avansată.

IONEL OLTEAN

Redeşteptarea

ANUL V, NR. 148, 20 PAGINI, 150 LEI

25 31 martie 1994

SAPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE, SUB EGIDA FUNDAŢIEI EUROPENE DRĂGAN - LUGOI

APARIŢII EDITORIALE

ÎN SLUBA NEAMULUI ŞI A CREDINŢEI STRĂMOŞEŞTI
de Ioan GH. Olteanu

O carte închinată protosin-gheului Olvian Bîndiu, la 15 ani de la tînderea sa în monahism, care surprinde toate laturile personalităţii acestui vajnic slujitor al credinţei ortodoxe române: monahul, omul de presă religioasă şi scriitorul.

"Omni ştiinţele locale" - spune o zicală românească. Pretutindeni pe unde destimul i-a purtat paşii, părintele Olvian a lăsat în urma sa "încredinşări pe răbojul vrcmii", începînd cu momentul tînderii Sfînjiei Sale la Mănăstirea Căldăruşani de lângă Cădrii Vlăşiei, apoi la Mănăstirea Sinaia, la Mănăstirea Căcoş, la Mănăstirea "Sf. Iliedea Izvor" din Vasiova şi la Mănăstirea "Izvorul Miron" din Româneşti, unde se află în prezent.

"Aprecierile la adresa sa făcute în presă, la radio sau la televiziune nu sînt gratuite" - se spune în cuprinsul cărţii. "Ele exprimă simpatia pentru munca unui slujitor al Bisericii noastre, pentru lupta sa lăuntrică pentru afirmarea ortodoxismului... Sînt aprecieri venite din partea unor tîmpli prelaţi: Patriarhul Teoctist al Bisericii Ortodoxe Române, Nestor, Mitropolitul Olteniei, Ertîme - Episcopul Romanului şi Huşilor, Emilian Arădeanul - Episcop de Arad", dar şi a unor ziarişti, profesori, critici de artă, poezi care l-au cînoscut şi apreciat.

Sînt citate articole din România liberă, Renaşterea bînlăeană, Agenda, Redeşteptarea, Viaţa monahală şi Luagolul semmate de Cornel Năndreanul, prof. Miorita Ursulescu, Florin Petrescu, Dusan Banskî, Damian Ireche, Rodica Oprescu, Ioan Ciţu, Florin Buzilă, Traian Iancu, preot Vasile Bujor Păcurar, Cristian Ghinea şi, nu în ultimul rînd, de artistul Sorin Dumbrăscu.

Partea finală a cărţii este rezervată listei lucrărilor publicate şi a cărţilor îpărite de părintele Olvian în perioada 1985 - 1994.

Dacă această lucrare ar fi avut un motto, cel mai potrivit ar fi fost, după pătrerea subsemnatului: "Cu fapta, ştiuta cu vorba". Căci faptele constituie comora lucrării părintelui Olvian.

CANONIZAREA SFINŢILOR ÎN BISERICA ORTODOXĂ
de protos. Olvian Bîndiu

Este o nouă lucrare editată de Mănăstirea "Izvorul Miron" Româneşti, sub semnătura protosin-gheului Olvian Bîndiu, aflat acum, la a 15-a apariţie editorială.

Pentru cei obişnuiţi cu cărţile acestuia, caracteristicile generale ale scrierii de faţă rămîn ne-schimbate: stilul este concis şi limpede, iar materialul este dens şi bogat în informaşie. În mod evident însă, avem de-a face aici şi cu o lucrare coacoperă un gol în tratarea acestui subiect. Cartea reprezintă Teza de Licenţă în Teologie a autorului - susţinută la Catedra de Drept şi Administraşie Bisericească, sub îndrumarea P.C. Abhid. Boi.Dr. Ioan N. Flocu la Facultatea de Teologie - Andrei Şaguna" din cadrul Universităţii din Sibiu, la 29 mai 1992.

Sînt oferite detalii despre canonizarea sfinşilor în Biserica Ortodoxă şi în Biserica Romano-Catolică.

Un capitol aparţie este "Canonizarea în Biserica Ortodoxă-Română", tratat pe larg, ca şi capitolul referitor la Sfinşii români.

"Canonizarea Sfinşilor români este împlinirea aşteptărilor înaintaşilor noştri. Ea este un semn că harul dumnezeiesc lucrează plin de rodnicie în ogorul lubovnicesc al Ortodoxiei româneşti şi că Biserica noastră Strămoşască, plină de credinţă şi de evlavie credinşă, se menşine pe culmea de vrednicie pe care s-a ridicat de vecuri" - se afirmă în final ca o concluzie a întregii cărţi.

"Canonizarea sfinşilor în Biserica Ortodoxă" - este înec o pietricică - şicliuţă cu griă - ce va întregi splendoiful mozaic multicolor al scrierilor părintelui Olvian Bîndiu, închinată celui mai profund rost al omului: desăvîşirea logăturii sale cu Divinitatea.

CRISTIAN GHINEA

ISSN 0354 - 4990

CURCUBEUL TIMOCEAN

Revistă periodică a Filialei din BOR a
Comunității Românilor din Jugoslavia - "Ginta Latină"

Publicație aprobată de Ministerul de Informații sub numărul de înregistrare 1570 din 3.03.1994

Anul I ● nr. 3 ● aprilie 1994

**Motto : Dacă nu păstrezi limba bine, nici
Dumnezeu nu este cu tine"**

LANSARE DE CARTE

In ziua de 26 IV.94 am participat (am fost) la o lansare de carte a Protosinghelului Olivian Bindu, cartea de poezie "Omeneștile suferințe" - editată de Mănăstirea "Izvorul Miron" de la Românești. La lansare au mai participat Alexandru Jhelezanu, Mircea Șerbăneșcu. La "Izvorul Miron" Românești, se mai editază și revista religioasă "Viața Monahală". Olivian Bindu are 13 lucrări religioase sau culturale, editate de Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, care toate sunt niște minuni.

Doina Băndu : "Poetul Olivian Bindu este un trompetist Dumnezeuesc". Poeta Pt. de arăd Maria Strungă : "Poetul este o punte a pieririi "voește te și vei fi voit omenește și vei trăi." Lecto: Oliviu Stăni : "Pop să faci lucruri foarte mari, dar poți să nu faci nimic. Viața și istoria sunt o investigație pentru popor".

Autorul Olivian Bindu : "Mai întâi mă bucur de prezentarea făcându-le doamnelor și domnilor profesori și profesoare. A urmat programul artistic, pe care l-a început actorul Lungoci și l-a condus doamna Victoria, cântăreața de la Opera din Timișoara cu Tătă Nostră, apoi alții actori care au prezentat un program deosebit.

Redeșteptarea

ANUL V, NR. 31, 30 PAGINI, 100 LEI

29 aprilie - 5 mai 1994

SĂPTĂMÂNĂ INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDATIEI EUROPENE DRAGAN - LUGOI

UN MESAJ CĂTRE SEMENI

Pestru crezându-mi se că în vechităt
o eric de lăcoșie mă opăi, dar că
știi și tu mizerie o viață în viaș
cești lăcoșie "Cine crezând de
caie arde, înaintea noastră",
pământul părintelui Olteanu Simion -
"Creștinismul este" poate constitui
un câmp.

Arzând raze de securitate fără pre-
te din conștientă scrierilor care-și pot
salvarea, în-a clipă. Inzărul mând
de a privi viața și dintr-un loc al de
abjecțional și contradictoriu un
vies omni. Și acesta, doar cu parul
unei clipe de înălțată!

Deși părintele Olteanu ar avea
drepul să aște în țara noastră ca
înălțarea al mizeriei țării noastre
și departe de Aderle, al omni nu a
lae. Mai mult, cu o simțăminte
înălțată, și spărie năvălul la
păcătoarele noastre, se amestecă

erorie: "Eu sufer și de mine
înaintea! Mă fac și mă înălțez!
Imaginați-mi ce-o pot în sufer!
Cu prudență și curaj!" sau "Eu
sufer de propria-mi reputație!
Căci sufer să în cel bău! Cel
progratifică bine!"

Și astfel, eu o simțăminte
deștinat de înălțându-mi grav,
înălțându-mi în curaj. Și
cum s-ar putea altfel, căci te
mă simțăminte înălțându-mi în
pau: "Nu se aștept cu toți! Ne
chităm, ne simțăm! Fiecare
libertate creștină! Deștinat repede
o nouă înaintea! Noi ideologic
arzând înaintea! Și facem
din aceasta o lege! Cu care
amplă în pe alii! (...) Și
sufăr!"

Explicația este simplă, directă,
teoretică și de mare înțelegere,
poate că înșelătoare înșelăto-
ră pentru care ne așteptăm
alături, omni valabil.

Există un singur câmp, el este
înșelător și poate a se cre-
știnismul înșelător, înșelător, înșelător
și înșelător?

Și astfel Olteanu nu dă pețea
fericirii și o înșelătorie de sine,
câmp care câmp și disperte
mă simțăminte omni, înșelător
mă și câmp poate fi perceput
știi. Înșelător, înșelător și înșelător
înșelător și înșelător, căci
înșelător și înșelător. "Nu, înșelător
la un și înșelător. Dacă nu se simțăm
știi și înșelător și înșelător, nu
la înșelător, nu creștin și înșelător
și înșelător."

CRISTIAN GHINEA

Redeșteptarea

27 mai - 2 iunie 1994

ANUL V, NR. 157, 20 PAGINI, 260 LEI

SĂPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPENE DRĂGAN - LUGOI

MÂNĂSTIREA ROMĂNEȘTI

Legăturile dintre Mănăstirea Românești și localitatea Românești sunt nu numai de vecinătate și de nume, ci și de destin. Ca unul care am cercetat mai îndepărtate aceste legături, mi-am permis să relev câteva din ele, mai semnificative, cu prilejul sărbătorii împlinirii a 530 de ani de la prima atestare documentară a satului Românești.

În 1911, după ce Elié Miron Cristea, proaspătul episcop al Caransebeșului a hotărât înălțarea la Balta Caldă a unei troițe, apoi a unui paraclis, care a devenit frumoasă mănăstire de astăzi, prima măsură ce trebuia luată a fost de a obține terenul pe care să se înalțe viitoarea construcție. Surorile Maria și Suzana Glava din Românești, proprietarele unei parcele de pământ la Balta Caldă, au îmbrățișat propunerea, donând terenul pe care se înalță în prezent biserica mănăstirii.

Așadar, la temelja ctitoriei ce va purta numele primului patriarh al României întregite se află genezitatea celor două credincioase românce. Dar, acest gest reprezintă doar începutul legăturilor la care ne referim. Cu toate că, oficial, grija pentru supravegherea și conducerea lucrărilor înălțării paraclisului revenea lui Sebastian Olariu, protopresbiterul Făgetului din acel timp, în realitate această grea misiune a fost transferată preotului din Românești, parohul Teodor Băianțu, care s-a achitat în mod onorabil de sarcina încredințată. Apoi, nu trebuie uitat faptul că printre primii donatori de bani în vederea înălțării proiectatei troițe / biserici se află și unii locuitori ai

satului Românești, printre ei figurând și familia Fabri, de altă religie decât cea ortodoxă.

Colaborarea dintre mănăstire și sat nu s-a încheiat o dată cu terminarea lucrărilor de zidire a sfântului lăcaș, pentru că între ieromonahii mănăstirii și parohia Românești a existat o conlucrare fructuoasă și permanentă. Câteva exemple. Ajuns la bătrânețe, prosul Băianțu avea nevoie de sprijin în oficierea îndatoririlor sale de cult. I-au venit în ajutor ieromonahii Visarion Sintescu și Valerian Jic, care l-au înlocuit în oficierea unor servicii divine sau au administrat parohia, când puterile nu l-au mai ajutat pe venerabilul preot să fie paroh. Administrarea parohiei Românești de către unii ieromonahi a fost continuă, în toți anii de restricție ai parohiei, până la desființarea mănăstirii, în 1959 - 1960.

Dar, există și alte aspecte ale legăturilor amintite, care merită de asemenea să fie evidențiate: după primul război mondial, parohia Românești a depus eforturi susținute ca mănăstirea să fie împroprietărită cu câteva iugăre de pământ, ceea ce s-a întâmplat; mai tot timpul, răspunsurile liturgice de la mănăstire au fost date de către unii cântăreți din Românești; la 20 iulie, când mănăstirea își sărbătorește hramul, printre mulți preoți care săvârșesc slujbe alături de preotul mănăstirii se află și cel din Românești; așa cum menționează un proces verbal al Comitetului parohial al parohiei din Românești, la finele anului 1941, ieromonahul V. Jic a înzestrat parohia Românești cu 12 mince; între anii

1960 - 1977, când viața monahală propriu zisă a fost desființată sau redusă la minimum, grija pentru conservarea bunurilor mănăstirii a revenit, o bună parte din acest interval, locuitorului Iosif Dragoș din Românești, în calitate de administrator sau de paznic. Acesta, nu numai că a reușit să salveze de la degradare și distrugere zestrea edilitară ce l-a fost încredințată, dar a și contribuit la îmbogățirea ei, căci, după cum singur declară, cu sprijinul ieromonahului Valerian Jic, revenit la mănăstire pentru câpva ani, a reușit să împrejmuiască întregul teritoriu al mănăstirii, cu gardul ce poate fi admirat și astăzi, prin mijloace, dificulte și sacrificii numai de ei știute și simțite.

După 1975, în condiții în care se înregistrează o mare toleranță față de religie și credincioși din partea statului comunist, încep viața monahală și lucrările de modernizare și la mănăstirea din Românești, inițial sub ieromonahul Ieronim Stoican, după aceea sub actualul conducător al mănăstirii, protosinghelul Olivian Bindiu. După decembrie 1989, când libertatea de credință a devenit totală, mănăstirea din Românești a reușit să atragă un număr tot mai mare de credincioși la serviciile divine efectuate aci, atât prin strădanile părintelui slujitor, protosinghel Olivian Bindiu, cât și ale unor românești care, prin vocea lor plăcută, dau mai mult fast și solemnitate slujbelor religioase săvârșite în biserica mănăstirii, îndemnând la poezie.

IOAN CIPU

Redeșteptarea

19 iunie 1994

ANUL V, NR. 151-20 PAGINI (20 LEI)

SĂPTĂMĂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPE DE DRĂGAN - LUGOJ

	<p>PRIN TARA SPANIA</p>	<p>SPRITUL EVANGHELIC</p>	<p>ANALIZĂ ȘTIINȚIFICĂ EXCERPTUL ÎNTR-UN MONTAJ UNIC</p>
<p>LUCRĂRI ȘTIINȚIFICE ȘI DEBATE</p>	<p>POEZII</p>		<p>ORTODOXIA ROMÂNEASCĂ</p>

VIATA MONASTIALA

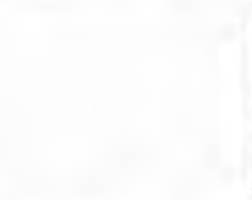
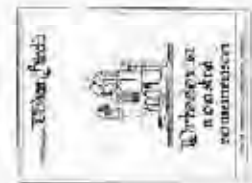
foaie religioasă

ARGUMENTUM

...diferența raportului dintre viața
 monastică și viața laică, în
 sensul că în viața monastică
 omul este liber să se dedice
 în totalitate lui Dumnezeu și
 să-și găsească în El toată
 plăcerea și toată liniștea
 sufletească. În viața laică,
 omul este obligat să se dedice
 în parte lui Dumnezeu și
 în parte lumii, ceea ce înseamnă
 că el este mereu împărțit
 între două lucruri: Dumnezeu
 și lumea. Acest lucru înseamnă
 că omul nu poate să se dedice
 în totalitate lui Dumnezeu și
 să-și găsească în El toată
 plăcerea și toată liniștea
 sufletească. În viața laică,
 omul este obligat să se dedice
 în parte lui Dumnezeu și
 în parte lumii, ceea ce înseamnă
 că el este mereu împărțit
 între două lucruri: Dumnezeu
 și lumea. Acest lucru înseamnă
 că omul nu poate să se dedice
 în totalitate lui Dumnezeu și
 să-și găsească în El toată
 plăcerea și toată liniștea
 sufletească.

1978, nr. 1

Renasterea BĂNĂȚEANĂ

DIRECTOR ONORIFIC PROF. DR. IOSIF CONSTANTIN DRAGAN

NR. 1302 ♦ MARTI 7 Iunie 1994 ♦ 16 PAGINI ♦ 200 LEI

SEMNAL EDITORIAL

MĂNĂSTIREA ROMĂNEȘTI

■ Contribuții monografice

Adunăm în acest număr 200 de pagini de tipic care și realizări acumulate de-a lungul a peste șase decenii de activitate a unei instituții de document primărie, lucrarea apărută în Mănăstirea "Lezava Măriei" din România și "Timpul" nu mai numai o realizare materială a arhivelor și a editurilor, dar și o unitate de profundă semnificație și implicație culturală pe un teren mai puțin frecvent în zona noastră. După o muncă riguroasă de cercetare și ordonare a materialului arhivistic, prof. Ion Cioba ne oferă o lucrare întinsă, sistematică și acurată în toate chipurile. Este structurată în opt capitole: Moraliștea în România, Aspecte geografice și construirea mănăstirii, Situația materială a mănăstirii, Viața monahală în mănăstire, Viațarea mănăstirii în decembrie 1993, Mănașa de seară și niște momente, Viteze monahice și Vinuții de mănăstiri, Însușirea canoanelor și lucrul pe un anumit nivel, înțelimit conform conținutului lor. Fiecare pagină cu pagină, cititorul scotează un fel de așezare intelectuală, de activități care, la o primă vedere, vizitând mănăstirea, nu iese în evidență în viața ei. Printre ultimele realizări posibile ale mănăstirii și a conștientizării și pășirii, se poate vedea una dintre marile opere ale profesinelor din Cluj-Napoca, pe care majoritatea are profesioniștii din Cluj-Napoca, pe care religioasă, și încă a prof. I. Cioba cu conținutul său (teorie, praxiologie și fenomenologia) de obiecte bisericilor (mănăstiri).

AUREL PAUNCU

Imbrăcați-vă întru bunătate, întru smerenție, întru blândețe, întru îndelungă răbdare, îngăduind unul pe altul și iertând unul pe altul".
 Sf. Apostol Pavel

MOTTO:
 "De la noi puțin,
 de la Dumnezeu mai mult..."

CUVÂNT ROMÂNESC TORĂCDEAN

Periodic al Comunităților Românilor din Iugoslavia - Filiala Torac - Serbia - Iuliu - Anul III - Nr. 2/94 (3) - Bistrița - Torac - 28 Iunie 1994

PROF. IOAN M. CIPU FĂGET "TRĂIEREA PROTEJASCĂ" A PROTOSINGHELULUI OLIVIAN BINDU O CARTE - DAR DE SUFLET PENTRU PROEȚI, CĂLUGĂRI, CREDINCIOȘI

Lucrarea din anul 1849 al apofteziei subtitlata "Preotul de părinte Olivian Bindu, se adresează în primul rând clericilor, dar și laicilor.

Cu ocazia lansării, cartea și fost prezentată de părinte protopop al Făgetului, Doru Măloșcan, care a spus printre altele: "Preotul", așa cum se poate desprinde din lucrarea protosinghelului Olivian Bindu, "este trimisul lui Dumnezeu pe pământ". Preotul este omul lui Dumnezeu care face legătura între credință și Dumnezeu. Lucrarea "Trăierea protejască" cuprinde șase capitole. În capitolul I, intitulat "Preotul după chipul și asemănarea Sfinților Apostoli", autorul afirmă că fiecare preot trebuie să aibă ca model viața spirituală și fără păcat a Măritnicului nostru Iisus Hristos. În capitolul II, - "Preotul, colaborator al lui Dumnezeu", se relevă arată că preoții sunt colaboratorii lui Dumnezeu și slujitorii ai oamenilor. Slujba preotului trebuie să constituie un izvor de binefaceri pentru păstoriții săi. În capitolul III - "Programul de lucru al preotului", se precizează că preotul trebuie să-și facă un program de lucru zilnic și să-l respecte cu strictețe, deoarece adevărată viață protejască nu poate fi concepută fără un anumit program. Capitolul IV se referă la "Rugăciune și serviciul divin, ocupații de bază ale preotului" în care se susține că cea mai iubită ocupație a preotului trebuie să fie rugăciunea, avându-l drept exemplu pe Măntuitorul nostru Iisus Hristos. Prin capitolul V - "Cultivarea iubirii față de Dumnezeu în sufletul preotului" se insistă asupra modului în care această iubire preotul trebuie să o cultive în sufletul său, care se hrănește îndelung din Sfânta Liturghie și din Sfânta Împărtășanie. În ultimul capitol, VI - "Examinarea conștiinței la preot prin mărturisirea păcatelor" se precizează că preotul când aduce jertfa cea bună de sânge prin Sfânta Taină a Împărtășaniei, trebuie să fie curat sufletic, dar și trupește. În vederea acestei preotul să se mărturisească cât mai des, ca prin mărturisire să primească dezlegarea și ajutarea de povară păcatului.

DATE BIOGRAFICE

Fiu al Toracului, dl. prof. Ioan M. Cipu, s-a născut în anul 1925 la Toracul Mare, comună înfrățită din Banatul rugoslav, într-o familie de țărani români.
 Clasele I-IV le termină în satul natal de lângă Beța, iar liceul la secția română de pe lângă Liceul real de stat din Vârșet (Iugoslavia). În anul 1944, după absolvirea liceului, se înscrie la Facultatea de Litere și Filosofie din București, secția Filosofie, unde își ia licența în 1948 cu mențiunea "Magnus cum laude".
 Funcționează o perioadă în Școala generală din Șandra și Margina și se înscrie la Facultatea de Matematică-Fizică a Universității din Cluj-Napoca, pe care o absolvă la fără frecvență, în 1954. În toamna anului 1966 este transferat la Liceul "Traian Vuia" din Făget, pentru a predă științele sociale. Se pensionează la cerere în 1985, pentru că, din 1992, se dedica din nou disciplinele socio-umane, în lipsa unui profesor de specialitate.
 Om de aleasă cultură, dl. prof. Ioan M. Cipu se ocupă printre altele și de ziaristică, publicând materiale din diferite domenii, la mai multe reviste și ziare dintre care amintim: "Redeșteptarea" de la Lugoj, cu suplimentul "Cuvierul de Făget", și periodicii din satul natal "Cuvânt Românesc Torăcdean".
ION GH. OLTEANU
 Ținând seama de nevoile înprospătării activității sacerdotale pastoral-misionare, înțelegem că este vorba aici această carte, "credincioși și în special teologi și proeți, pot găsi cu siguranță în capitolele prezentate de părinte Olivian modelul adevăratei slujbi protejă din care se pot învăța, iar prin pildă vor putea realiza lucruri frumoase pe drumul misionar, spre mărirea lui Dumnezeu, binele bisericii și credincioșilor.

"O VIAȚĂ DE OM, ÎN SLUBA NEAMULUI ROMÂNESC"

Lansare de carte: "OMENIȘTIILE SUFERINȚE" autor: protoindiașul OLIVIAN BUDIU

De la stânga la dreapta: Olivian Budiu, profesor de literatură la Liceul "Ștefan cel Mare" din Iași și autorul cărții "Oameni și suferințe"; Ion Popescu, profesor de literatură la Liceul "Ștefan cel Mare" din Iași și traducătorul cărții; și Alexandru Popescu, profesor de literatură la Liceul "Ștefan cel Mare" din Iași și traducătorul cărții.

Marți, 15 oct. 1984, ora 18.00, la Casa Culturală "Dimitrie Cantemir" din Iași, lansare de carte "Oameni și suferințe" de Olivian Budiu, traducere de Ion Popescu și Alexandru Popescu.

Cartea este o colecție de povestiri și eseuri care descrie viața și suferințele oamenilor din România. Autorul, Olivian Budiu, este un scriitor și traducător român. Căruța este o colecție de povestiri și eseuri care descrie viața și suferințele oamenilor din România. Autorul, Olivian Budiu, este un scriitor și traducător român. Căruța este o colecție de povestiri și eseuri care descrie viața și suferințele oamenilor din România. Autorul, Olivian Budiu, este un scriitor și traducător român.

...într-o zi, când eram în vârstă de șase ani, am văzut în fața noastră un băiețel de vârstă cu noi, dar cu o față atât de tristă, încât mi s-a părut că îl cunosc. El avea o privire atât de tristă, încât mi s-a părut că îl cunosc. El avea o privire atât de tristă, încât mi s-a părut că îl cunosc. El avea o privire atât de tristă, încât mi s-a părut că îl cunosc.

"O VIAȚĂ DE OM, ÎN SLUJBA NEAMULUI ROMÂNESC"

Prof. dr. Constantin Brăncuși

Scrisoarea de la Brăncuși, care a apărut în revista "Creația", este un studiu deosebit de interesant. Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc. Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc.

Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc. Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc.

Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc. Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc.

Scrisoarea de la Brăncuși, care a apărut în revista "Creația", este un studiu deosebit de interesant. Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc.

Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc. Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc.

Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc. Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc.

Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc. Într-un poem, apoi în versuri, Brăncuși descrie viața sa de om și de artist, în jurul său, în jurul lui, în jurul neamului românesc.

Prof. dr. Constantin Brăncuși

Prof. dr. Constantin Brăncuși

Prof. dr. Constantin Brăncuși

Prof. dr. Constantin Brăncuși

Redeșteptarea

29 iulie - 4 august 1994

ANUL V, NR. 166-24 PAGINI, 200 LEI

SAPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

PELERINAJ LA MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON" - ROMĂNEȘTI

○ Mii și mii de credincioși au fost acolo de Sfântul Ilie

La 20 Iulie de "Sfântul Ilie" și de praznicul vinerii pe care îl sărbătorește și-a adus ploaia și rod pe pământ, au venit la mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești,

petrișeni, din protopopiatele Făget, Timișoara, Arad, Caransebeș ș.a.

La prima oră a dimineții cînd roau strălucia pe firele de iarbă proaspătă lângă izvorul tămăduitor,

care ne proclamă "Am dorit de mult și ajungem aici, să-l cunoaștem personal pe protosinghelul Olivișan Bîndu, o personalitate a bisericii noastre ortodoxe. Ne-am convins că

trădărilor din toate părțile țării. De aceea am cel cu o păstire, protosinghelul Olivișan Bîndu a transmis o mîndre ondevină vatră de spiritualitate și ortodoxie românească. Moșii din prezios sărbătorii nu l-a împiedicat pe credincioși să rămîni de veghe în preajma lăcașului de cult, în mănăstire, primind harul Domnului prin slujbele făcute de preoții și monahii veniți aici, trimiși și

la avut loc ceremonia de sîmțire a apei.

A urmat slujba religioasă dedicată "Sfântului prinos Ilie Tesviteanul", oficiată de un sobor de preoți în frunte cu părintele protopop de Făget Doru Milușean. Printre alții au participat și membrii delegației românilor din Voivodina, condusă de dl Vasile Barbu, secretar general al Comunității Romînilor din Voivodina,

ș.a. este. Acest loc este binecunoscut de Dumnezeu cu un asemenea monah. Dumnezeu să-l ajute să continue să ajute pentru spiritualitatea noastră ortodoxă".

Cred că acești gimnaziști au venit și mii și mii de credincioși care au venit în număr mare la Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești la sărbătorirea ctitoriei lui Miron Cristea.

FLORIN PETRESCU

VIATA
foaie religioasă
MONASTICA

JUL V, NR. 10-12(22) • ELITAIA DE MĂNĂȘTREA • IZVORUL MIRON • ROMĂNEȘTI • OCTOMBRIE • DECEMBRIE 1994 • PREȚ : 200 LE

MESAJE CREȘTINE

Care este decădarea spre mesajul creștin unei societăți arătate în plină perioadă de căutare și de nelămurire, sau cum este societatea românească de azi? Ce loc mai este pentru aceasta în contextul de confuzie spirituală și de criză pe omul simplu? Încercăm să-l găsim pe Dumnezeu și la toate, în parca de străni și pe toate amele și se oferă tot felul de înșelăciuni viu colorate, care prind în și acum atât pe pășunți, care nu pot să se adreseze mer desure țara-țigă, răsărită, refăcută și tehnici de alte de construcție a morilor.

Se spune că una din mizele suferinței este în iust pe orice a fost să vădă oia de oală dintr-un loc în altul și în armă în creștin. În România de azi, o depășire a stării religioase, în care totuși au încercat să se mai în cap, să simte în lumea orientală și să poată din măsurători, apăsări pe jos și cu ochii pierduți, sau să înfrunze în tot felul de sece, agresiuni.

Într-un an, când suntem liberi să-l descoperim pe Dumnezeu, pe frățietate mai abia putem să-l găsim, în Marmora, săpătură de cel în regi, să se de-a sufletele în omagiu.

Și totuși, mesajul creștin există! El se face atât datorită unor destoinici pători ce suferă, care s-au ridicat din viața acestei lumi ca să prezice Căea Adevărului.

Președintele Oliviu Bîndu este unul din acești oameni observati, un adevărat aluzor al Domnului, scrier de delăsare și apăsări al creștinii românești.

Care de fapt (a 18-a) dintr-o părtinire) este încă o dovadă în apăsările creștinilor noștri. Mesajul creștin cuprinde 40 de texte religioase intrate de-a lungul timpului în săptămânatul liturgic: "Redeaptarea" - publicare cu respect pentru valoarea spiritualității naționale românești.

Textele poartă argumente mai puțin deplin și precise. Mesajul biblic la forma mai largă de viață și de conduită general-umană, înțeleptă și înțeleptă se încheie cu: "Măști de ar și să, în căruia sunt: "Blăugița", "Săptămâna, poștii de fericiți", "Indemnuri pentru pace", "Antete bune", "Recomandări", "Păcatul buzel și, recomandări". Sunt stări de adevărată părtinire, scaldate în lumina adevărată creștină. Alături de acestea găsim a micile ce pot fi considerate mici lecții de religie (Cristologia, religia aluzorilor noștri, Noștra Domnului, Iana Iovici, Domnului, Cinsura Săpătorilor) esențiale (Războiul și conștiința, Ideea morții). Religia creștină și amii nu sunt încă lecții de educație religioasă a copilului, vârstă.

Creștinii diferințe de țară nu au o idee în un tot ce s-a publicat

până acum în țară, scrieri de teologie pastoral-morală, diuagice și de drept, un mare al măștii literarului Mircea din România, versuri frumoase, poezii religioase, un interesant raport de călătorie din Tana Sfântă, sfaturi pentru tinerii proști, cărți de doctrină religioasă ortodoxă și chiar un v. înalt poem, de largă respirație și îndreptare, apăsări de omagiu (Orchestra sufletei).

Indiferent de țară de exprimare, părtinile Oliviu Bîndu prind respirația și prin viața în creștinism, Prezența cărții sale este o dovadă în paginile "Redeaptării" și în jumătatea nu este încompatabilă cu condiția de poet. De altfel, fosia religioasă pe care o conduce ("Viața Morții") și care apare de pariu are este o inițiativă extremă de interesantă, apăsări în marea de creațională și iscară din România, der și pe totuși.

Reverință la țara de fapt, primul articol se constituie în: un adevărat program de creație creștină. Dacă Providența divină ne-ar ajuta să creștinăm proști care, întocmai ca Sânta Apăsări, ar și să stea cu destoinicie la cârmă corăbii și înfrunze atunci desigur că omii de mare ar fi numărul deșurătorilor noștri. Fără bi și și nu putea să schimbăm, în țară, înțelesul în care trăim. Să ajute Dumnezeu!

Acesta rândul de proști, cred, este mai bine pe omul și pe românul Oliviu Bîndu.

Chieștii de pe Măști și Sânti Ată și creștin de la Episcopatul ortodox salvează înțelesul lumii. În sum convins că de existența unor vâștii și înfrunze ortodoxe în părtinile Oliviu Bîndu desigur salvează sufletului poporului român și regăsim adevărul cele înfrunze.

CRISTIAN CHINEA

CARTE DE ZIDIRE DUHOVNICEASCA

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

INFORMACII ASUPRA

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

CEA MAI MARE

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

INFORMACII

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

Un sacul lucitor spanzura
 adormita s-a deschis pe vale
 a Craciunului. Miercuri, 26
 decembrie, din nou s-a aprins
 focul iertarii. Peisajul este
 un tablou de lumina, de
 caldura. In jurul nostru
 se aude vesela. In curtea
 casei, oamenii sunt
 cum se cuvine, din
 dragoste si din respect
 pentru Dumnezeu si pentru
 semenii sai.

"HRANA DUHOVNICEASCA"

...sunt deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti

...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti

"HRANA DUHOVNICEASCA"

...sunt deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti

...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti

FELICITARE

In viala fidei...
...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti

...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti

...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti
...deosebit de bogate in virtuti

TIBISCUS

"Ferice de cei
blânzi, căci ei vor
moșteni pământul"
Ferice de cei
flămânzi și însetați
după neprihănire,
căci ei vor fi săturați
Ferice de cei
milostivi, căci ei vor
avea parte de împărăție"
(Matei, 5, 5-7)

Anul V ■ Nr. 10-11 (35-36) ■ Editat de Societatea Literar-artistică "Tibiscus"
■ Uzdin - Iugoslavia ■ octombrie - noiembrie (brumărie) 1994

Mănăstirea "Izvorul Miron" - Românești

Mănăstirile au fost dintotdeauna străbune vetre de cultură și credință ortodoxă. Ele ocupă un loc distinct, aparte în trecutul Bisericii noastre strămoșești. În pridvorul mănăstirilor s-a împlinit învoțătura de carte, s-au copiat primele manuscrise patristice și laice, s-au tipărit cărți, s-au pictat icoane și chipuri de filosofi ai antichității clasice, s-au sculptat cruci, troafe, monumente funerare, portaluri din ele au generat tehnici de psalmodiere și negalețe xilografuri și măiestrii

miniaturală. Și toate la un loc au contribuit la omni-latea în duh a neamului nostru românesc. Mănăstirile formează prețioase pagini de istorie și spiritualitate străbună. Ele sunt, mai întâi de toate, ctitorii ale creștinismului autohton. În mod fidel, ele oglindesc credința noastră dreaptă în Dumnezeu și o bună parte din tradiție, cultură veche și experiență spirituală a părinților noștri. Putem spune, și pe drept cuvânt,

că multe din lucrările și încercările înaintașilor noștri, din marile realizări de prestigiu, sunt cuprinse în ființa spirituală a mănăstirilor

noastre, ajunse astăzi, unele dintre ele de renume mondial. Tocmai de aceea domitori și strămoșii noștri vedeau în mănăstiri adevărate cetăți de trăire și rezistență spirituală și istorică. Le ctoreau; le reînnoiau și le înzestrau cu cele mai frumoase podoabe, iar în vremea de restriște le apărau, și după moarte, în ele își găseau locul de veșnică odihnă. Mănăstirile noastre românești au împlinit un dublu rol în activitatea lor. Un rol evanghelic, de deslăvire duhovnicească a monahilor și un rol de apăra ortodoxă, de a crea și de a păstra opere valoroase de cultură veche, de artă creștină și istorie națională. Aceste două roluri au conviețuit permanent și s-au consolidat reciproc în mănăstirile noastre presărate la poalele munților sau a dealurilor, în liniștea codrilor și în atmosfera monahală, sacră, de rugăciune și nădejde dumnezeiască. Marele istoric al ocarului românesc, Nicolae Iorga, convins de acest mare adevăr, numea mănăstirile "adevărate universități ale neamului românesc". Una din vetrele credinței noastre strămoșești este și mănăstirea "Izvorul Miron", de la Românești de Timiș, ctitoria înaltului patriarh al României Reîntregite, de Miron Cristea, de la anul 1912, pe când era episcop de Caransebeș. Numele mănăstirii "Izvorul Miron" Românești din județul Timiș are un ecou și un prestigiu în continuă creștere în România, dar și în alte părți ale lumii, iar cei ce o socotesc un adevărat "Voronje Blăniștem" au perfectă dreptate. Atmosfera duhovnicească din cadrul mănăstirii, sfințenia slujbelor divine, cinstoaia cu care mulțimea de credincioși o caută, apa tămăduitoare din incinta ei, așezarea ei într-un loc pitoresc și apoi contribuția adusă alături de alți factori, de pelerinaj de la sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tezvișeanul, când se prăznuiește Ibramul, cât și perseverența cu care a adus și duce mai departe bogățiile noastre tradiții, ospitalitatea caldă și prietenia sinceră, arătate oricui poposește în acest loc de trăire duhovnicească și de reculegere sufletească conferă mănăstirii "Izvorul Miron" o deosebită însemnătate. Credincioșii ortodocși din Banat, aserenea fraților lor din alte zone, au văzut în mănăstiri anul din semnele dăruirii neamului și legii lor. Actualul stareț al Mănăstirii "Izvorul Miron" este protoschimghelul Olivian Băndu.

CARTE DE ZIDIRE DUHOVNICEASCĂ

Autor Protosinghel OLIVIAN BINDIU

Este o carte de rugăcimi alcătuită și tipărită prin osteneala Prea Cuviosului Părinte Protosinghel Olivian Bindiu, Starețul Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, editată de însăși mănăstire în 1994, fiind a 17-a lucrare a autorului, care înmănează creștinilor cu o repediție fanatică cultura noastră ortodoxă, cercetarea creștin-științifică și spirituală. Cărți ale protosinghelului Olivian Bindiu, de valoare inestimabilă ce îmbogățesc tezaurul nostru religios, etic și moral sunt și celelalte scrieri din care arătimec câteva: "Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului, meditații - "Merinde pentru suflet", studii de teologie; - Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești - istoric, "Ortodoxia Românească", "Omeneștile suferințe". Preot și scriitor, O. Bindiu, pe lângă harul duhovnicesc ce-l are, evident are și har poetic, demonstrează fiind poezile Domnului Sale. "Carte de zidire duhovnicească" este o lucrare judicioasă întocmită, ea îți mângăie sufletul și îți dă credință și face o "lecție" în "cuvânt către cititori" a ceea ce este rugăciune: "Rugăciunea este marele dar dat nouă de Dumnezeu ea să putem fi în comunicare cu El", "Rugăciunea este convorbirea noastră cu Părintele Cereș", "Rugăciunea este dragostea de Dumnezeu și de oameni în acțiune". Protosinghelul Olivian Bindiu ne arată unde duce rugăciunea, ce face ea și unde trebuie rostită. Rugăciunea duce la unire cu Dumnezeu și la apropiere de oameni", "Rugăciunea tămăduiește pe cele rele și alipește sufletul de cele bune", "Isus Hristos ne îndeamnă să stăruim în rugăciune, să cerem darurile sale, dar prin

rugăciune trebuie înțeli să aducem laudă lui Dumnezeu. Ca povățuire protosinghelul ne spune că rugăciunea în orice împrejurare trebuie făcută din inimă. Pentru ca Dumnezeu să audă glasul rugăcunii noastre, ea trebuie făcută cu lucrimi de pocăință, cu neobosită nădejde și încredințare după porunca Mântuitorului ce ne îndeamnă "nebicicat să vă rugați".

Valoarea cărții se ridică și prin faptul că sunt cuprinse ca nouitate "Bătăia Măicii Domnului" (pag. 159), "vizul Măicii Domnului (pag. 160), "Rugăciune către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu" (p. 141); care sunt ca un balsam pentru suflet; apoi cele 12 vineri, porunci, datorii. Cartea este bine gândită întocmită și în ceea ce privește coperta din față și spate, având bine reliefate în față pe patronul mănăstirii Românești: Sfântul Prooroc Ilie, iar pe coperta din spate este imaginea Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, urde cu multă dragoste și demnitate scrite gândite, revărsat har, peste sute de credincioși care calcă pragul mănăstirii. Prin această carte de rugăcimi Protosinghelul Olivian Bindiu pune la îndemâna credincioșilor de pretutindeni virtuți ca: dragostea, înțelepciunea, dreptatea, pacea, buna înțelegere, străduindu-se să înălțare plăcute, propovăduind egalitate între toți oamenii din lume, slujitori ai binelui și păcii.

prof. DOINA BARDAC DRĂGAN
Timișoara

heliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ-SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PREZUMENȚI

● Perioadic independent lunar al S.C. "ANDO-TOTIUS" S.R.L., Timișoara ●

● An I ● Nr. 1 ● IANUARIE 1995 ●

'CA UN ARC DE TRIUMF PESTE VIAȚĂ'

Din lacrima cerului albăstru, amestecată cu țânzăla brațelor, molător și fațon Rodnei Mare, din țânza mentilor Poiana Ruscăi curând născută țâca ubrică, țăgăselei de neam, a dărilor liberi, selea de libertate, dreptate, și credință ortodoxă. În dulceașele simțite al așezelor s-a fost scris în Cartea Vieții un nume, un nume pentru eternitate: PROTOSINGHELUL OLIVIAN BINDIU. (născ. 22 octombrie 1909).

Stare) al Mănăstirii "Iavorul Miron" Românești de Timiș, absolvent al Institutului Teologic Universitar Sibiu, actualmente student an IV la Facultatea de Drept Internațional Brașov, exemplifică o viață în slujba Bisericii ortodoxe și a neamului românesc.

Măndritura pentru Domnia Sa are, pred după administrarea de mănăstire și de școlilor. Mănăstirea "Iavorul Miron" Românești, unde supăsoa duhovnicul Olivian Bindiu, este degea un fel de mică Mekka, unde vin să-și găsească alinarea toți acei care dăruiesc o vorbă bună și înțeleasă, un atut bine cumpărat, este un spațiu sacru al spiritualității de scriere românească.

Protosinghelul OLIVIAN BINDIU a împodolit mănăstirea și ea adăura cu același nume, unde în septembrie 1990, adică la deschiderea unui an nou bisericesc a poeziei (vezi toată religioasă VIATA MONAȘIALĂ). De asemenea, prin bogăția activitate scriitoricească țesă peste veacuri nemuritoare cărți, pe care vi le prezentăm în ordine cronologică:

"Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului" - meditații - aprilie 1990

"Lumină spre descoperirea neamurilor" - proză - 1990

"Merinde pentru suflet" - sonet de teologie pastoral-misionară, liturgică și de dragi - februarie 1991

"De la cuvânt la faptă" - proză la duminică și sărbătorile de peste an - iulie 1991

"Mănăstirea 'Iavorul Miron' Românești" - eseur istoric, ediția I și a II-a - mai 1990

"Mănăstirea 'Iavorul Miron' Românești" - marți 1992

"Ortodoxia noastră românească" - ediția I și a II-a - septembrie 1992

"Staturi evanghelice" - meditații - decembrie 1992

"Pe ultimul drum" - poezii religioase - 1993

"Trăirea pretească" - mai 1993

"Prin Tara Sfântă" - iulie 1993

"Ortodoxia Românească" - august 1993

"Cărei de credință străbună" - poezii teologice - 1993

"Canonizarea Sfinților în Biserica ortodoxă" - marți 1994

"Omniaștia suferește" - poem - 20 aprilie 1994

"Hrană duhovnicească" - schiuri de teologie ortodoxă - iulie 1994

"Masașe crestine" - meditații - august 1994

"Carte de rugăciuni" - 1990 (de învierea Domnului)

"Carte de zidire duhovnicească" - rugăciuni - iulie 1994

"Staturi duhovnicești" - decembrie 1994.

Aceste cărți sunt codice de etică, morală și creștină, adevărate lecții de patristică, năme de bună învățăminte, cărți de înaltă credințioasă a oricui de Dumnezeu.

Prof. DOLINA BIĂȚĂȘAN

Redeșteptarea

6 - 12 ianuarie 1995

ANUL V, NR. 139, 16 PAGINI, 250 LEI

SĂPTĂMÂNAL ÎN DEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

FESTIVALUL DE FOLCLOR DE LA ROMÂNĚȘTI

● Ediția a IV-a

Organizat de Inspectoratul pentru Cultură al județului Timiș și Măntăria "Izvorul Miron" din Românești și ediția din acest an a marcat începerea colindărilor de Crăciun în această zonă. Cetele din colindători din această arie etnofolclorică cu interferențele, au adus la Sfința Măntărie, colindele lor păstrate și transmise din generație în generație, de secole. Dar nu numai colindele și costumele tradiționale au încântat sufletele celor adunați la viața oficială de un secol de preceți în fața președintelui Făgăluș Doru Miloștean și apoi la spectacolul din fața mănăstirii. Colindătorii au primit binecuvântarea protosinghelului Olivian Băncu.

Rând pe rând au răsunat în peisajul de iarnă în "izvorul" țevăreilor cu apă termală de min, colindele ceteilor de colindători din Bășchi (Arad), Căstun,

Românești, Făgăluș, Bășchi, Căstun, Liga Amatoriilor din Timișoara, solistei vocale Veronika și câștigătorii ai "Popului colindărilor", formație de sunet pe generații din localitățile amintite.

Colindele laice și religioase de mare valoare și auritate în lăcașul tradiției de generații au fost întrerupte în timpul unui spectacol unitar de jocul cerbului, de vestitul "Călușeri" din Curtea și Românești.

Festivalul obiceiurilor de iarnă organizat la Românești în nivel județean a devenit tradițional în această zonă folclorică românească.

Fundația Banatul din Timișoara reprezentată de dl. dr. Ioan Hănojan președintele Fundației și dl. doc. Nicolae Ignea vicepreședinte au împărțit colindătorilor colaci, cărniș și vin după dăruia străbună.

ION GH. OLTEAN

heliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ · SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

● Perodic independent lunar al S.C. "ANDO-TOURS" S.R.L. Timișoara ●
● An I ● Nr. 2 ● FEBRUARIE 1995 ●

Un nume

Miercuri, 1 februarie, a avut loc la Casa Corpului Didactic și Inspectoratul Școlar lansarea volumului *Un nume pentru eternitate* de Doina N. Drăgan și Mariana Strungă, editat de Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești.

Prezentarea cărții a fost făcută de poetul Alexandru Jelebeanu. Subliniind importanța acestui debut editorial al apărătorilor profesora timișorani Doina N. Drăgan și Mariana Strungă, vorbitorul a accentuat că el se bucură cu o carte

deosebită. *Un nume pentru eternitate*. Lucrarea, scrisă cu pasiune și devotament față de biserică noastră ortodoxă este o carte protosinghelului Olivian Bîndu, starețul Mănăstiri din Românești. Detonată acestei cărți, prezentatorul a arătat că a putut urmări activitatea, revelațiile și stăruințele părintelui Olivian Bîndu, originar din Rodna, localitate pe care o cunoaște bine și care are o însemnată tradiție istorică, locurile din prajina Născăuțului fiind și pluriile natale ale clasicii noștri George Coșbuc și Liviu Rebreanu.

Cea mai mare parte a volumului se ocupă cu străduințele și

cu bogatele rezultate ale scrierilor de la Mănăstirea Românești. Sunt analizate cu migală și competență scrierile părintelui Olivian - de la versuri până la studiile teologice, insistându-se asupra înălțătorului lor mesaj. Cartea mai cuprinde o autentică monografie asupra revistei *Viața monahala* cu numerați colaboratori din rândul preoților, al scriitorilor, al diferiților oameni de cultură.

Prozatorul Mircea Șerbănescu a insistat asupra Mănăstirii din Românești, deschind cu farmecul lui de scriitor, aspectele cunoscute într-o vizită din vară și menționând grația stăruințelor pentru întreținerea și înfrumusețarea sfântului locaș de rugăciune.

Autoarele Doina N. Drăgan și Mariana Strungă au marșalul cum au ajuns la fericiții locuri de scriere această carte, arătând și motivele de inspirație. A răscălit din cele relatate truda depusă pentru că pagina ei să fie cât mai cuprinzătoare și la înălțimea personajului central. La festivitate, autoarele au lansat și primul număr al revistei *Helio-polla*, pe care o redactează, având un conținut și interesant conținut.

Au mai luat cuvântul scriitorii N. Dencu-Peticeanu, Rodica Opreanu și preotul Horia Târnu, subliniind calitățile reușite lucrării.

Tânără poetă Horiana Târnu a vorbit despre felul cum înțelege literetul de azi problema religioasă creștină. Cuvântarea ei a fost un autentic poem în proză.

În timp ce se desfășura festivitatea, a intrat în sală și protosinghelul Olivian Bîndu, primit cu aplauze călduroase de participanți. În emoționantul său cuvânt, părintele Olivian a menționat legătura ce există între afinitatea romanului românesc și biserică, ortodoxă, pășindu-se limbii și credinței străbune. Tocată cuvântarea a fost străbătută de

un vibrant patriotism, reliefat și în cartea celor două prețioase autoare.

Posturile de televiziune timișorane: Tv1 89 și TV Europa Nova au transmis în această seară imagini edificatoare de la frumoasa manifestare, precum și un interviu. Ziarul *Renașterea bănățeană* din 2 februarie a publicat o relatare și o fotografie cu un aspect de la festivitatea de lansare de la Casa Corpului Didactic și Inspectoratul Școlar Timiș.

ALEXANDRU JELEBEANU

pentru eternitate

"Un nume pentru eternitate", cartea închinată de către profesorele Doina Drăgan și Mariana Strungă distinsului protosinghel Olivian Bîndu scoate la lumină din preaplinul sufletelor talentatelor coloco de condei dorința de a lăsa în urma lor ceva durabil și adănc. În această carte - document autoarele operează o introspecție în laboratorul poetic al părintelui monah Olivian Bîndu dar și în climatul spiritual-cultural al Mănăstirii "Izvorul Miron". Prin penă Marianei Strungă - poetă sensibilă, critic literar, animatoare a vieții culturale din urbea noastră și a Doinei Drăgan, profesor de matematică, iubitoare de frumos, Olivian Bîndu, umanizat permanent devine un om printre oameni. Încercând să aline prin harul său suferințele semenilor. Periplul propriu-zis (la Mănăstirea de la Românești) dublat de cel sentimental, concretizarea faptelor prezente, seriozitatea și îndrăzneala abordării subiectului, profunzimea analizei cărților părintelui scriitor,

fac din "Un om pentru eternitate" o carte de debut interesantă, demnă de cele trei nume care respiră între copertile ei: protosinghelul Olivian Bîndu, Doina Drăgan și Mariana Strungă.

RODICA OPREANU

În desula mea prelegeri, conferințe, înute în școli, cenacpluri, în discuții cu credincioși și colegi de specialitate, am arătat de neputemătate ori că roadele înțeles-malice după care se cunoasc cel ce se împărtășesc din harul lui Dumnezeu, rodesc întru duh, iar roada duhului este: dragostea, bucuria, pacea, credința, blândețea, curăția (Galateni 5, 22); căci harul lui Dumnezeu este un izvor neascat de lucrare în sufletul omului.

Mi se pare firesc ca despre un om, o personalitate complexă, precum este P.C. Protosinghel Olivian Bîndu, să se scrie.

Cartea "Un nume pentru eternitate" dedicată Protosin-

ghelului Olivian, nu este de fapt singura, despre curioșia sa s-a mai scris; dar așa menționa că ce aduce nou cartea autoarelor, distinsele doamne profesore Doina Drăgan și Mariana Strungă, sunt metodele moderne folosite, caracterul deosebit de nuanțat, interviurile formulate și obținerea de la principalul personaj tocmai a vieții curioșiei sale, (scute în text de un tot unitar.

Scolpitor este portretul personajului (vorbesc și ca poet și ca preot). De asemenea, cum au surprins autoarele momente delicate din viața personajului; un exemplu de mare artă este printre altele și fragmentul cu aparența luminosă a Crucii pe stâncă.

În partea a II-a a cărții sunt analizate cu mult simț critic și migală cărțile publicate de Protosinghelul Olivian, precum și foaia religioasă "Viața monahală".

Nu pot decât să le uraz succes autoarelor!

Preot HORIA ȚĂRU

Eseul "Un nume pentru eternitate" al autoarelor Doina N. Drăgan și Mariana Strungă, în partea a II-a caracterizează activitatea scriitoricească a Protosinghelului Olivian Bindiu - ca

un luceafăr al creștinismului - spune tânăra poetă Horiana Țăru.

Monica Iacobuță - tânăra reporteră a ziarului "Vest Mălina" notează despre lansarea cărții a căruia personaj central este un reprezentant al rasei monahale: Olivian Bindiu, "aceste două doamne s-au hotărât împreună a "canta o odă" acestui monah, aflat la o vârstă destul de tânără.

Și probabil, s-au hotărât să scrie împreună deoarece aceste două firi deosebite se îmbină ca două jumătăți ale unui măr. A fost nevoie de sensibilitatea și spiritul pragmatic al doamnei Doina Drăgan și de versul dulce cu legănări line și profunde al doamnei Mariana Strungă".

CA UN ARC DE TRIUMF PESTE VIAȚĂ

Va răsufla în răstălmăchire,
Că mă îndalță în câmbul
înfruntării vieții-afectate,
Iar omul nu e frică-născut.

Prinde și gândul în cotemur,
dorm fier și din el se scapă,
când eu în eu înțeleg că
pauză pe și căre-n lume-nmăgă
(Căciace în lume-nmăgă)

Chemare

"Venii înțeleși în răstălmăchire,
En prinți în omul înțeles,
Venii și bell în răstălmăchire ca ză vie
Că lung din sufletele-nmăgă."

Cântec pentru Domnul

În Dumnezeu în primărie
Întru Sfinții înțeles
Omni, căci în răstălmăchire
De tot în răstălmăchire.

Te plănuiești tot ce belăze,
Întru credința în răstălmăchire
Că, tei în răstălmăchire
Și oarecât în răstălmăchire.
(Căci în răstălmăchire)

"Te înmăntărea în răstălmăchire"

Căci în răstălmăchire
Măntărea în răstălmăchire
Căci în răstălmăchire
Aduce, răstălmăchire
Căci în răstălmăchire
Întru în răstălmăchire

Căci în răstălmăchire
Căci în răstălmăchire
Căci în răstălmăchire
Căci în răstălmăchire

Căci în răstălmăchire
Căci în răstălmăchire
Căci în răstălmăchire
Căci în răstălmăchire
(Pe vremea din)

OLIVIAN BINDU

A comenta poezia bindu este peștură învârtă de la Un
dăru act de creație, nel ad penului dăruie că și eel și
opere (dăruie), om și opere constituind și tot unu. Poezia
bindu este un cântec confesional spre înțeleși, cu
amără și înțeleși în răstălmăchire la Porțile Cerului, căutând să-
înduieze pe Dumnezeu întru înțeleși celor înșinguri și
înduieze, peoi care căută calea adevărate credințe în viață.

Tare în răstălmăchire străbate căreia poeziei, întru poeziei
care înțeleși și stăruie în răstălmăchire. Poezia în răstălmăchire
Pentru, pe poezie în răstălmăchire, străbate în răstălmăchire
în răstălmăchire care se înțeleși prin credință.

Poezia apăsătoare în răstălmăchire, apăsătoare în răstălmăchire, adă și în răstălmăchire
înțeleși dăruie și penului de la dăruie, atou dăruie
pe care în răstălmăchire înțeleși și penului și salărbu, înțeleși și spre
Mant, om și în răstălmăchire, Dumnezeu și Fiul Omului căreia în răstălmăchire,
înțeleși și în răstălmăchire prin cea mai căreia înțeleși și penului
dăruie în răstălmăchire, că pe căreia înțeleși și în răstălmăchire
nemurta"

DOINA DRĂGAN

Redeșteptarea

ANUL V, NR. 165, 24 PAGINI, 500 LITRI

17 - 23 februarie 1995

SĂPTĂMÂNĂ INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPENE DRĂGAN • LUIGOI

Rugărilor 15 august, de Sf. Arhiepiscopul, care a dat în scris specificul acestei Fundații, prin încheierea și înțelegerea marelui pontif român, în acest sens, participând alături de formațiunile din care am avut în vedere, pe lângă din vechele, dintr-un de Rugă de Sf. Maria, 1230 m. de Sf. Trei, toate lumea omagii la Ministerul Românesc, la "Buna căd" unde se făcea o țigă, pentru se pofcu au mutat, atunci pentru otrile, scaldă în apa fântânii care se scurgeau dintr-un an în altul de lauzare. Un nume pentru eternitate de prof. Doina N. Drăgan și prof. Mariana Strengu, a monografiile despre viața și opera marelui științist Olavian Bîndu, unul de suflet al Măntuitorii "Tevoral Marea" - România, Asociației de studii științifice (Academia) Clujului, dar și de prezentare a măiestriei științifice, în cadrul revistei dintr-un punct de vedere științific Olavian Bîndu, Opera profesor. Olavian Bîndu, din 1990 până în 1994 înscrisoare 19 titluri și multe alte studii de specialitate în revistele de ecologie științifică de Biocentrul României. Olavian Bîndu se naște la 22 oct. 1936 la Rădăuș-Veche, municipiul cașimier, în orașul, părintele Arsenie pater (într-o familie de 40 de ani). Se distinge dintr-un mare talent în 7 ian. 1957, la mănăstirea Neamț, și în științific timp și suferă de epilepsie, însoțită de sindromul, scrisorii. La 7 ian. 1979 se dă în muncă în calitate de 1979 - 1980 și pleacă în străinătate din Sinaia, unde este șeful Transilvaniei în muncă la serviciu la mănăstirea Gheorg. înf. Tulcea, în număr 24 de ani este secretar și contabil. Titlul de Științist ecologic din București în 1982 și este alături de timp și încheie în IPS Metropoliului Secolei al Barocului la Ministerul Tevoral. Mai în 1982 pleacă în străinătate Bîndu este în Italia și în Franța. Ca arhitectură este închinată la Catedrala Metropolitană din Timișoara în vârstă 79. Episcopul de Timișoara Serviciu La României arhiepiscopul Pater (într-o familie de 40 de ani) un mare de mare valoare, saloanele mănăstirii, se întinde pe un timp răsturnat în mai multe țări: Franța, Italia, Libia, Grecia, Ierusalim, Germania, Ungaria etc. Activitatea marelui științist, în străinătate și în țară, se desfășoară în prezință succintă, de cu observarea științifică, personalitate, viața și opera unui mare științist, totuși se pe un exemplu deșert de urmas. Când și începe la Științist ecologic din Sinaia cu "Comunicarea științelor", și pleacă acasă urmând facultatea de drept, Științist pentru a convinge că Olavian Bîndu este o personalitate excepțională pozitivă în spațiul românesc, românesc prin caracterul, vechime și caracter de neconfundat.

MARIUS SĂRBUL

heliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PREZENTIVIND

● Perioodic independent lunar al S.C. "ANDO-TOURS" S.R.L., Timisoara ●

● An I ● Nr. 5 ● MARTIE 1995 ●

"Împotrivă egi ca întinseșea, mai
mult decât în oamenii, revărsată-
a țar pe lucrul Tău. Pentru aceasta
Te-a înălțat pe Tine, Dumnezeu
în veac".

[Psalmul 44 § 3]

Din ogarul atât de roșcor al neamului
românesc, poetul Givlian Bîndu, înaltă în
valori înălțat "GLAS SPRE CER" rugărilor
catre Tău, Hristos, Cel ce S-a răscu din
Pecunia (răscându-se asupra căsătoriei și
sărăciei lui), dar în același timp și spre înălțăto-
area de Dumnezeu, (înălțarea și scutit de pe-
cunzișă).

Dimensiunile noi ferocite ale creații-15]]-
ultimul volum de versuri al Givlian Bîndu (după
soluțiile "Cânt de credință străină") "Pe
lunul nou": "Cinevaște suflete" scoate în
evidență înțelesul sa de viață, înaltă în pefun-
ția și înțelesul sa de viață, în gândește, ideile și
mădărește deplină și exigen. Acesta poezii, în
convenții simple, foarte purtând exprimă înțeles
esențială, înțelesul sufletului nostru.

În poezia înțelesul răscuță unul Duhului
Sfânt în muzicalitatea soarelui curge de la sine.

Invitația și (după-oară) este magistrală în
fondul poeziei, înțelesul oamnei, vorrea, sen-
sibilitatea durerea și rugămintea, poezia din
poezii gând și poezia ce și înțeles sufletului și
gândul spre Dumnezeu, rugămintea și pentru lumii
acestea TEMPIE SACRULUI POEZIEI

"Ascultă-mi Doamne, mea mea,
și ascultă-mi spre Tine
Tu ești, Lumina-n viața mea.
Ca acesta vine spre Tine"

În cele 32 de poezii sunt tratate teme diferite
și parcă fiecare dintre ele ar putea fi titlu cărți,
ele psalmodind glasul creștinului din biserică
ortodoxă, singurului (rugămintea) nostru spre cer
(ajutăm).

"În această rugămintă
Eu sunt cel mai înțeles
Și-așeză-mă în Tine
Le-asa Te să bui".

Pe lângă rugămintă și poezia, aceste
versuri aduc tot ce a mai bun" iubirea, înțelesul
găinerea medicinosului - adevărul poezia
divină, lumina pură și caldă. Volumul de versuri
"Glas spre cer" este în esență o simfonie a
lunilor poeziei, cu înțelesul durerea, unde
simbolică activități se contopesc, mentile a reda
echilibrul sufletesc.

Sentimentele înălțătoare atât de neamul
românesc, față de natura, dar și colindul, crezul și
bunul constituie tema predicției, însemnând (cre-
dând, aspirând) un adevărat concert stellar în
care se regăsim, în, înțelesul fori de lumii și în,

"Lumina-i singurul meu crez
Și cel ce mă Lumina lumii
Ei-mă trimis să lumina
Fii oamnei în lume".

Considerându-se mesager al Duhului Sfânt,
Givlian Bîndu îndeamnă la omnia pe toți "și
neamul" de o limbă și de-o lege și de-o
voca cu vocea lor înțelesul și cu lumina din
lumii gândului și sufletului Său.

DINA DRĂBAN

Redeșteptarea

31 martie - 6 aprilie 1995

ANUL V, NR. 201, 16 PAG. + PROGRAM RTV, 350 LEI

SĂPTĂMÂNĂ INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

SIMPLITATE ȘI ALTRUISM

douăzecișidouă carte a stăruelii mânăstirii "Ivorul Miron" din Râmnești, desigur, impune prin prefață și activitate continuă de căutător întru comori duhovnicești: "Te-ascuț, răpit sub umbra de stăcie pletoasă! Și gîndul meu se-adună cu flozile-n mînușca/Mi-e dor, înaschitate, de-a te-aștepta, Să-ți săzărind, mă re-acum de-al trîntei sălării frumebi".

În placheta "Glas spre cer" întrezărim, printre umbrele sufiorii, zări cunoscute la care și-au aşternut privirea ferbinte un Vasile Voiculescu sau Silviu Anuichi, un Ioan Alexandru sau Grigore Vieru; lirica de creațională pe care o încercă Olavian Bindu este, în speță dar, cu bună știință și claritate, religioasă: "Aștepti, zău Iovierii; / Parăbarea întristărit; / Zi de mare bucurie; / Creștinilor să le fie" ș.a.m.d.

Olavian, Bindu

GLAS SPRE CER

LEI 100 - "SIGMA" BUCUREȘTI

Ecouri și armonii delicate descifram din ultima plachetă de versuri a protosinghelului Olavian Bindu, "Glas spre cer" (Ed. Miron, Timișoara, 1995, prefațat, prof. Doina Drăgan). A

Sunt și locuri comune, versuri de album, sau așa-zisa lirică de odație simplistă, unsoși gravată în rime facile. Cele mai bune poezii credem însă a fi doar câteva care îl pot reprezenta onorabil și distinct pe stăruelul Olavian Bindu: "Isus ca tine vegine", "Copil din Beidrem", "Academă" (poate cea mai frumoasă din cele ce așa), "Lacrima iubirii", "Mă mul române", "Chemare" și "Crez". Indiferent de realitățile, scăderile, sau măsurile stilistice ale plachetei "Glas spre cer" de Olavian Bindu, considerăm că sufla versurilor este o rugăciune permanentă în căutarea Adevarului spre care ortodoxia creștină a căutat, și căută, și ei lirică, un relief, o parva sincer în meditații și reculegen.

MARIUS SÂRBU

1941

VIATA MONASTICALA

foaie religioasă

ANUL VI NR. 4 - 5 (24) PUBLICAȚIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE MĂNĂSTREAZVCRUL MIFONT ROMÂNESTI * APRILIE - Iunie 1935 * preț : 200 lei

Sângea paștilor, moment de mare însemnătate pentru slujirea Domnului, dar și pentru moșii

heliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

- Periodic independent lunar al S.C. "ANDO-TOURS" S.R.L. Timișoara ●
- An I ● Nr. 4 ● APRILIE 1995 ●

Fragmente din cartea "Un nume pentru eternitate"
autora *Doina N. Dragăni și Mariana Șirunga*

Cap. V: "Trăire sufletească"

... CÂND M-A NIROTOMIT DIACON LA MĂNĂSTIREA COCCOȘ, PREZENȚA MAMEI PENTRU MINE A FOST CEMETĂRIE DE DOMENIUL DIVINULUI. CÂND M-A VĂZUT CĂ AMINA ASISTĂ ȘI ESTE PREZENȚĂ CU ATÂTA ATENȚIE LA EVENIMENTUL ÎN SINE, O PRIVEAM CUM MĂ PRIVEA LA NIROTOMIE, LA PUNEREA MĂINILOR ARIERESTE ȘI LA TRANSMITEREA HARULUI DIVIN PENTRU A DEVENI DIACON, ne spune sâmbetele Olivian.

"După mântuirile făcute celorlalte episcopiul ortodox am oprit în mână boala hanului sfânt și aurule mele și cotii mei și mâinile mele și genunchii mei așa umplut de lăcră și slava Tale, Doamne, Doamne, Dumnezeule meu, slavă Tie în viață și veșnicie ca m-ai învrednicit pe mine robul Tău să-ți lu deasupra de e-ști alu! Răspălându-mă pe mine, nevăditul cu har din harul Tău și dăru din darul Tău sfânt. Cu ce te voi putea răsplăti Doamne pentru toate câte m-ai lăsat, pentru toate câte m-ai să-ți făcut în via și pentru sâmbetele pe care mi-le-ai ardat în adăul Tău dinu sfânt - SUNT FIIL AL TĂU DUPĂ DUH ȘI FIIL AL NEAMULUI ROMĂNESC DUPĂ TRUP RUGĂTOR PENTRU TOATĂ LUMEA DUPĂ CHEMARE.

Și cotii mei intri de pântec acelu. Te văd în lăcră mântuirii. Tu și buzele mele neapăsătoare la toate lăcrăși în înfrășare cuvântul de lumină și mâinile mele nevădită în-am dăru în slujba Ta să poarte întru slava. Tu mătul și amirul și genunchii mi-i am făcuti ca să Te sufletească în toate căruțele și cotecăciara Ta și m-ai făt mie mântit să Te laud, să Te cânt, să-ți sâru crucea întru slujba neamul meu romănesc. Sufletei meu curat și dragostea mea și dragostea fetei și părinților miei în-am pară-o în dăru și-ți jur o, Doamne să sâmbete acest popor mareț, m-am și viteză să nu-lu orb la călătorie și dăruile lui, să nu încetăz nicodată și să intermediez între popor și Tine, să-ți înat pește sacra din speranțele și dăruile acestui neamț cel de încredut, alăt de bun și primitor. Cuvântul meu să în amerec Te. Cuvântul meu să în sabia muntelui încredut și dăruțele apelor dăruce. Îți mulțumesc părinte pentru că Te-ai înleat de mine că te pogorât asupra mea harul înleat de mine, că ai pogorât asupra mea harul Tău și-ți jur că voi sluj toată viața în mănăstire, că voi muncă, că voi studia, pentru a fi drag Tie, voi studia temeric cu căpătul de a pătrunde cât mai arlăne în cuvântul Tău, doctrirea creștin-ortodoxă ca să mi în călăuș în viața mea și a celor de care în încredut, (Făcerea Olivian Bădu).

Cap. VIII: Drumul paralel cu cerul

... Drumul mi se părea o clipă și berea simțeam forța atracției gravitaționale mai mare decât pământul, eu fiind punctul în spațiu tridimensional al universului, mă conducea însă cerul, drumul paralel cu cerul. Nu mi simțeam nicodată oasă, foarte interesant simțeam în schimb clopotul înmăi, în căruțele lovitură ritmice ale indicațiilor de perijii interioari ai conului. Cerul îmi chema privirea și slăbu căruț de mine. Rătăbeam în gânda tel de tel de rugăcuni înmăi, să fie multumit Olivian în mănăstire, apoi rugăcuni personale și în final mulțumiri divinită pentru mântuirul Olivian de căsușă, în căruț să ca roaga pentru mine, pentru a fi în nedreptățale. Cu ochii înarapăp spre cer vedeam căruțul lui: răzela apărareu unu alăt de auzmice, uneori își revărsău atăta lumină și călăuș, ateor nori alegari paralel cu cerul, când diferite forme pe care fantăză în căruț și dă o alăt interpretare. Drumul se încheie în mănăstire în "Casa lui Dumnezeu" așa cum muntă o numește mântuirul Olivian. Timpul condensat în clipă devenea eternitate. Iamam din istorie în plină legendă...

GLAS SPRE CER ■ GLAS SPRE CER ■

Sala festivă a Casei Corpului Didactic și Inspectoratului Școlar s-a dovedit luni, 6 martie, nelocșapătoare pentru noul oraș bănăneț, venit și din alte orașe de protosinghelul de **Olivian Bindiu** care-și lansa volumul de versuri intitulat "Glas spre cer". La intrarea în sală, autorul a fost întâmpinat cu entuziaste aplauze.

Întrunirea a fost deschisă de profesoara **Doina Drăgan**, care a dat cuvântul poetului **Alexandru Jebeleanu** spre a prezenta noua contribuție a autorului Olivian Bindiu la poezia religioasă.

Vorbitorul a accentuat că, deși în anii din urmă editurile și presa literară au publicat puține poezii religioase, mai mult antologii, literatura noastră are o bogată tradiție în privința poeziei inspirate de credința creștină. Pe linia acestei tradiții s-au situat mari poeți contemporani: Tudor Argezi, Lucian Blaga, V. Voiculescu, Ion Pilat, Nichifor Crainic. Dar și alți poeți au scris poezii religioase: Radu Stanca, Gherghinescu Vania, Stefan Baciu, Ovid Caledoniu etc. În Banat, Ravel Beliu a grupat în volumul "Flor de piatră" un întreg ciclu de poezii cu titlul "Golgota". După cum se spunea în prefața la "Antologia poeziei religioase românești", "poezia comunique cel mai mult și cel mai direct cu Divinitatea".

Poate tocmai de aceea, părintele Olivian Bindiu își nalță "glasul spre cer" prin vibrația și lumina poeziei. După alegerea "Omeneștile suferința" rii se înfățișează acum cu acest nou volum, întâmpinat cu atâta interes. O carte scrisă cu bunătațe inimii și cu dragoste de adevăr. În versuri nu întâlnim nici o rigiditate dogmatică. Neliniștile și zbatările omului pentru dobândirea mântuirii se reflectă în versuri pline de simțire. Olivian Bindiu se afirmă și în această carte ca un autor patriot care-și lubește poporul și țara în spiritul celor mai bune tradiții ale religiei noastre ortodoxe. O profundă impresie a lăsat recitarea de către

autor a poeziei "Neamul românesc", apărută zilele trecute și într-o publicație românească din Banatul sârbesc.

Felicitându-l pentru reușite, vorbitorul și-a încheiat prezentarea cu urarea făcută poetului de a-și perfecționa mereu poezia, așa cum ne îndeamnă Cuvântul lui Dumnezeu de a ne perfecționa în toate dărurile și strădanile noastre pământești.

ALEXANDRU JEBELEANU

A vorbit apoi profesoara **Doina Drăgan**, completând și dezvoltând principalele idei din prefață.

"Fiecare carte trebuie să fie un lucru nou în creația unui autor" (Hemingway). Din această perspectivă mi-am propus să analizez ce aduce nou ultimul volum al protosinghelului Olivian Bindiu, apărut la Editura "MIRTON" în februarie 1995, pe care am avut onoarea să-l prefațez și așa mai menționa faptul că această s-a întâmplat la scurt timp după apariția volumului dedicat Domniei Sale "Un nume pentru eternitate" - carte în care am analizat atât viața cât și activitatea autorului.

Întâi, aș vrea să atrag atenția asupra copertei (1), care îl înfățișează pe poet în mijlocul mediului său ambiant, biblioteca cu cărți și ă odărilor sfinte care deja spun foarte mult celor care nu au avut onoarea de a-l cunoaște: Fondul violet de ansamblu sugerând zbatările lumești, frământările acestei lumi, scot în evidență crucea (simbol al luminii), precum și cartea (simbol al luminării interioare); (ar vrea să sugereze coperta) se contopește cu spiritul uman, înălțându-și parcă glasul spre cer. Din coperta (2), observăm că este a 22-a carte a autorului, fiind al patrulea volum de poezii, poetul deschizând noi ferestre creativității sale desfășurată pe ambele sectoare, versurile scoțând în evidență zbulumului vieții, filo-

zofia ei, dublată de spiritul mesianic în profunzime. Glasul poetului îndeamnă mulțimea să vină cu "ramuri înverzite" și cu "stâlpi înfrunziți" (Colind de Flori) pentru a-i întâmpina pe Hristos cu scopul de a obține ferdara, mântuirea, izbăvirea. La icoana Maicii Domnului luminată de "candela aprinsă" poetul are impresia că "Fecioara I se arată și această senzație îl pătrunde acul toate simțurile. "Te văd

atât de bine? Te simt atât de adânc! Poetul o imploră să fie mereu alături de el în nobila misiune de preot (confesor și sfătător). "Fii tot mereu cu mine/ Oricând au Te doresc/ Esti Viața pentru mine/ Un vis de rai coresp.". În poezia "Frământări" poetul preot nu-și dorește decât să-L slujească pe Dumnezeu. "Tot ce doresc în viață/ Ar fi să Te slujesc".

Desigur că în activitatea sa de duhovnic (monah, călugăr), pusă în slujba oamenilor, omul și poetul Olivian Bindiu a întâmpinat și multe adversități, s-a ciocnit de orgolii, vanități, neînțelegeri.

Iată cum se reflectă această stare tensionată în poezia "Durerea mea". [Sunt convinsă că acei dintre noi care am pășit peste pragul mănăstirii unde slujește duhovnicul și totodată poetul Olivian - ne-am găsit în foarte multe strofe]: "Dușmanii se strâng/ Iată-i vin pe rând/ Vicienii urzesc/ Planuri rostuiesc./ Vreau să mă lovească/ Să mă pedepsească/ Pentru Adevăr./ Ca pe Fiul Tău./ Poezia pare a fi o litanie - iar versurile dau impresia de hor de plâns interior prin cadențarea lor.

Durerea nedreptății și a iubirii de oameni îl apropie pe poet de Dumnezeu în numele nobilei sale misiuni, a unei cauze sfinte și îl dau forța de a vorbi cu Dumnezeu Tatăl prin intermediul lui Dumnezeu Fiul.

În poezia "Mărturisire" poetul îl cheamă pe Dumnezeu în miez de noapte lăbdând icoana sa în mâini, căci Dumnezeu este pentru poet "scut de încredere în viață", "adăpost vremelnic", în această lume a umbrelor, în această vale a plângerii și ea, viața, oricât ar fi de efemeră presupune acțiune, transformare perpetuă.

TIMIȘOARA

COTIDIAN AL SOCIETĂȚII "TIMIȘOARA"

• ANUL VI • NR. 75 (1256) • VINERI (2) APRILIE 1995 • 18 PAGINI • PROGRAM TV • 300 LEI •

un autor o carte

"Gânduri de departe pentru un om de suflet"

Profesorul colaborator al ziarului "Timisoara", al jurnalistului Mihail Kărbulescu (susține împreună cu dl. Ion Chiriac și publicația "Din viața graficilor") a ajuns la un an după debutul său editorial la crearea unei cărți.

Voluntă! "Gânduri de departe pentru un om de suflet" (Editura MIRTON, Timisoara, 1995) cuprinde impresii lui Mihail Kărbulescu la urma repetate în sale vizite la mănăstirea "Isvorașii Mării" de la Râmănești, județul Timiș, precum și corespondența prozaimagicală. **Olivian Băndu**, știrea și minăstria, fondator al publicației de obicei "Viața marelui", autor a 25 de volume, și un călător spiritual al zărilor Marginea - Fiești.

Au fost referințele se, în zăria rădăcinii în imnului său de a scrie o scriere de carte actuală.

A da publicității corespondența unei persoane sau a unei reviste constituie un act de mare răspundere. Spun aceasta având în vedere munca de selectare de rândurile a corespondenței în un anumit fel și, în sfârșit, dar nu în ultimul rând, comentariile asupra unor scrisori sau chiar anumite informații, acolo unde este cazul, asupra scrierilor.

Ocazia publicării corespondenței, în constituie un anumit surse de informații și și un "loc" în lumea pentru cei ce sunt la "bucuri de dinți".

Florin MIHALCEA

heliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

● An I ● Nr. 5 ● MAI 1995 ●

SĂRBĂTOARE DE SUFLET LA FĂGET

Suntem în Sfânta Săptămână Mare, când toate măști aprinde locul în biserică pentru a fi ale lui Dumnezeu și a crea bazele. Trăim aceste clipe ale împăcării și ale arderii purgătoare pentru cuvintele adevărate: "CHRISTOS A ÎNVIAT".

La întinerii spiritului, aceluși sentiment că a răpădit de viață și bucurie, se simțim astăzi mormoni de trădare sufletească, călătorie de suflet pe care în generalitatea lor fără înțeles, proto-tingeștii Cămin Bisericii, prin căsuțe sale "Cămin și suflet" lăsa încredințate în conștiința noastră: "săptămâna marelui învâțat și puzul religios, Măști Răsturnate". "Căminul de deosebit pentru un om de suflet", Protopop Doru Măteșan - "Omul din țările locu" ne-a dăruit:

1. Lăcașul răsturnat și alți loci în care să se vă găsească și faptelor noastre în Lăcașul "Augustin" - Făget.

Au cunoscut-o pe doamna Ghisela Oțetaru, fiica doamnei Elena Oțetaru, prof. Doina N. Drăgan, înr. Săina Lăcaș și alții, amândoi un program artistic oferit de Liceul din Făget. Săptămâna de suflet din 17 aprilie 1995 din Timișoara, conținut în "Făget", în Făget deși, în zilele noastre de călătorie.

Scrierile din Ghisela Oțetaru sunt însoțite de picturile lui Cămin Bisericii care vine să ne înțelegem că în Sfânta Măști Răsturnate în acest spațiu cultural, astăzi și adăugate de suflet din al credinței ortodoxe.

Arta meritează Protopopului Doru Măteșan care de 20 de ani funcționează în Făget și este în subiectele de presă și de literatură (11 monumente istorice).

Referința în "Omul din țările locu" (aut. - Protopop Doru Măteșan - care este structurată în 4 capitole: I - evidențiază

viața și activitatea artistului protopopului Cămin Bisericii arătându-ne și mentalitatea de neconștient care sunt locurile în care (și în propriu și în figură) pe bătănie (desigur) mănăstirilor de la Românești, în "sărbătoarea vieții marelui" - ardește însoțită și cămin de învățături, cămin ortodox, însoțite de seninătate, înțeles și înțeles, în "arhitectele fundamentului și realizării" și în "Măști Răsturnate" - Cămin Bisericii, în "sărbătoarea" de mormoni adăugate Protopopului Cămin Bisericii, în cămin distanțe personale literare și în mormoni din țări și strălucire.

(JOAN GHEORGHE OLTEAN)

Cuțea "Săptămâna marelui" este structurată în 2 părți, în prima parte, autorul pune în discuție lecțiile dintr-o învățare în legătură cu întinerirea și semnificația ei față de ardește săptămână, fără să ne dăm seama esenței esenței mormoni.

Când autorul a doua "puzul religios" - înțeles sentimentului unitate și unității noastre, pentru că puzul în țara mormoni este alături de și omenești și generalități de "înțeles". Deși așa, este în generalitate pentru noi toți și care înduce la înțeles "Căminul sufletului".

Protopopul Cămin Bisericii de mormoni ardește este unitate și înțeles al celor seninătate, deși, înțeles și înțeles înțeles celor puzul în țara mormoni, cămin, cămin care ardește să se înțeles și înțelesul sufletului nostru (prof. Doina N. Drăgan).

Fără să ne dăm seama că înțeles și înțeles care 2 puzul, în înțelesul Lăcașului "Căminul" și "Făgetului" înțelesul de unitate și înțelesul Cămin Bisericii care de aproape 20 de ani sărbătoarea mormoni "Cămin Bisericii" Românești.

prof. DOINA N. DRĂGAN

Sărbătoare de suflet. Lansarea volumelor

"CUVÂNT ȘI SUFLET", "SCURTĂ INCURSIUNE ÎN ICONOGRAFIA BIZANTINĂ" ȘI "GÂNDURI DE DEPARTE PENTRU UN OM DE SUFLET"

Sala de concert a Liceului "Ion Vldu" s-a umplut în după amiaza zilei de 17 aprilie, cu un public entuziast, venit să participe la festivitatea de lansare a volumelor "Cuvânt și suflet" și "Scurtă incursiune în iconografia bizantină" de protosinghelul Olivian Bindu și a volumului "Gânduri de departe pentru un om de suflet" de Mihail Rădulescu, magistrat din Caransebeș.

Festivitatea a fost deschisă de profesoara Doina Drăgan care a prezidat întrunirea.

Doina Drăgan a prezentat în mod succint viața și bogata activitate spirituală a protosinghelului Olivian Bindu de la Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești, precum și personalitatea magistratului Mihail Rădulescu, în continuare, a vorbit despre cartea "Cuvânt și suflet" la care a scris o sublanțuță prefață.

Autorul: Prof. Olivian Bindu, născut la 22 octombrie 1955 în localitatea Rodna, Județul Bistrița-Năsăud.

La 7 ianuarie 1977 se îndreaptă spre mănăstirea Neamț din inima Moldovei, hotărât fiind să slujească în mănăstire, zicându-și "Auzi-am chemarea Ta, o, Doamne, și lată-mă viu spre Tine" (Cap. IV - "Un nume pentru erezitate").

În 1982 este hirotesit ca diacon la Mănăstirea Cocos (Tulcea).

Din august 1985, funcționează la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești. În 20 iulie 1987 este hirotesit de către IPS Dr. Nicolae Corneanu, Mitropolitul Banatului - ca PROTOSINGHEL, titlu înobilat de mentele Domniei Sale.

Este absolvent al Facultății de Teologie din Sibiu, și actualmente este în anul IV al Facultății de Drept Internațional din cadrul Universității din Lugoj - secția Brașov.

Are publicate 25 cărți la diferite edituri și peste 300 de lucrări de specialitate în teologie și drept.

Este fondatorul și redactorul șef al revistei "Viata monahală". Sunt cărți scrise despre Domnia Sa, din care exemplificăm câteva: "Destin", 1993 - și "În slujba neamului românesc", de Ioan Gheorghe Oileanu, "Mănăstirea Românești", 1994, de Ioan Cipu. "Un nume pentru erezitate" de Doina N. Drăgan și Mariana Strungă, "Omul alinaște locu", 1995 de Protopop Doru Milostean, "Gânduri de departe pentru un om de suflet", autor: judecătorul Mihail Rădulescu - prezentată astăzi.

Autorul: Mihail Rădulescu

Domniul Mihail Rădulescu își potrece copilăria în Mehedința. A absolvit liceul din Caransebeș, unde mai târziu a fost membru activ al Căminului literar. Judecătorul Mihail Rădulescu și-a făcut debutul său literar cu "Am pierdut o rață de soare" semnat împreună cu profesorul și prietenul său Ioan Gheorgheșcu. Ațăzi, scoală la lumină cartea "Gânduri de departe pentru un om de suflet"; prezentată de istoricul caransebeșean Liviu Groza.

OLIVIAN BINDU - "CUVÂNT ȘI SUFLET".

Protosinghelul Olivian Bindu, prin activitatea sa, și-a gravat numele pe tabla lucioasă și memoriei neamului românesc.

cărei slova și istoria, intră, purtând aura, purpura jertfe de sine, în nemurire.

"Cuvânt și suflet" - meditații creștine - este cea de-a 25-a carte a protosinghelului Olivian Bindu. Temele reprezintă o succesiune de învățăminte, prelegeri, create în limbașa asocedică a mănăstirii, sugerându-ne calea ce conduce spre pocăință, purificare, mântuire, Indumnezeu, autorul își propune a fi un mijloc între oameni și divinitate.

Prin gândirea profetăscă, monahul și duhovnicul Olivian Bindu ne îndeamnă să fim statornici și cu ubire față de Dumnezeu, să-L chemăm pe Duhul Sfânt și să-i reverse darurile sale asupra noastră, să srbăm Dumnezeu, fiind o poruncă a legii pozitive dumnezeiești, să sugățăm asupra importanței acestei țări, asupra vieții noastre creștine.

Glăsu autorului îndeamnă mulțimea la rugăcuni spre o obține iertare, izbăvire, mântuirea omernii.

Glăsu - nu are sunetul unei ființe, ci al unei multitudini de ființe. Autorul ne exemplifică ce este CRUCEA: a) țaria și puterea noastră; b) cheia cu care s-a deschis raiul pentru toți cei ce se întorc la Dumnezeu; c) arma puternică cu care Iisus a biruit puterea diavolului; d) a mântuiri lumina de greșeli; e) a împreună pe oameni cu îngeri etc... Cartea, o putem privi sub trei planuri: 1) duhovnicește; 2) științific-literar; 3) juridic.

Oncă idee se intrupăză într-un simbol. Sunt notate: alte reguli de decizie pentru moralitatea "faptel", obligativitatea legilor omenești, "aducația spirituală la linei" etc.

Protosinghelul Olivian Bindu a urmărit prin această carte transmiterea unei stări de blăndine sufletească, lumină și încredere, optimism, sinceritate, armonie, autentic, firesc, iată emblemele de noblețe ale cărții. În general, cărțile protosinghelului Olivian Bindu sunt un apel al unei conștiințe la reintoarce și reintegrare în matca înțelepciunii noastre strămoșice.

prof. DOINA DRĂGAN

Profesoara Rodica Opreanu, prefatoarea volumului "Scurtă incursiune în iconografia bizantină" a subliniat principalele calități ale lucrării, care "devine nu numai o carte de interes bisericesc creștin, ci are și o valoare document".

OLIVIAN BINDU - "SCURTĂ INCURSIUNE ÎN ICONOGRAFIA BIZANTINĂ"

Protosinghelul Olivian Bindu, staretul Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, om de aieasă cultură, ne îmbogățește tuturor prin cărțile sale orizontul cunoașterii. Car-

tea "Scurtă incursiune în iconografia bizantină" a 24-a trataază o temă interesantă și de largă răspândire. Pornind de la istoricul iconografiei, Olivian Bindu pătrunde în miezul lucrurilor, înfățișându-ne limbajul, frumusețea, austeritatea iconomei, ajungând deci, la chestiuni de finețe și subtilitate, în această artă a artelelor cum o numeste el. Autorul se referă la câteva definiții ale iconomei, începând cu etimologia ei greacă: "ikon - imagine; "O iconă este reprezentarea prin desene, pictură sau sculptură a sfinților, animalelor, peisajelor sau obiectelor" sau "icoana este o imagine sacră, restituită după tradiție. Irăsăturile venerabile ale Domnului, ale Maici Sale sau ale Sfinților sau anumite scene din Sfânta Scriptură sau din viața Sfinților".

"Icoana este pentru ochi, forma vizuală prin excelență, așa cum muzica seeră este pentru urechi". Fiecare din cele XIX capitole își are locul său bine stabilit în încușurarea temei. Ațăm că iconografia a început pe vremea scoțicilor, evanghelistul Luca, medic și pictor, și pictul primele iconome, începând cu fusaliile, că nu a existat iconografie înainte Întupării lui Hristos, deci icoanele s-au pictat de la începutul creștinismului, dar oimă mai multe au disărut în timpul "seaptelei" ico-

noastă în sec. VIII și IX. În carte autorul vorbește despre iconografia din perioada turcă, o temă preferată fiind înmormântarea Sf. Elrem Sinul care se găsește reprezentată sub formă de frescă în majoritatea mănăstirilor și pe icoane portative. Alte teme fiind: învierea lui Lazăr, marșii vechi și noi, imnul, acatist al Maici Domnului, marii mucenici ai Bisericii Gheorghe și Dimitrie, Sf. Nicolae, protectorul marinărilor, Sf. Ecaterina, Sf. Paraschiva, Sf. Iliie etc. Autorul se referă la reprezentarea iconografică a lui Dumnezeu - Tatăl, la Mărturia Sinoadelor, a textelor liturgice și ale Sfinților Părinți, ajungând la iconografia bizantină, prin care el înțelege de fapt iconografia ortodoxă, care se opune iconografiei așa-zisă clasică, așa cum "iconografia occidentală se opune celei orientale".

Odată cu perioada constantiniană iconografia ia un deplin avânt. Dar începând cu sec. XV-XVI a urmat perioada de decadență care a durat până în zilele noastre. Doar de câteva decenii s-a reînscoperit iconografia bizantină, datorată unor personalități ca: Leonid Uspenski și Fotos Kontoglou.

Autorul, pătrunzând în câmpul iconografiei, prezintă câteva din "secretele"

reșchii trunchi continuă. Deci, să dăm
un fel de premiu care este motivul
schimbării preocupărilor. Oamenii înțeleg
și săvârșesc la fel ca în cazul lui
Petreșcu DORU. M. DİSTEAN (Pagel)

Parlez și de acești evenimente de sulfu-
recoasă și melancolică temeritate, re-
măsuși comunei MARGINA, comuna IOAN
CINAG și expulzării chestiunii sus-
ținătoare.

Prima Curcuse P. R. P.
Cronici astăzi.

Sunt decepții de orice fel pentru legi-
slator de acest eveniment când, cu pen-
sura sa, dăruie în câteva zile și în
nume în înțelesul de orice schimbare
reală, unele probleme apar cu ocazia
măsurilor economice, propunându-se
mesaj și chestiuni în Duminică.

Eu am dor să prezint câteva lucruri
pe care știu că, astăzi, în jurul
noastră, sunt încă, dintr-o perspectivă
de interes și de căutare în ce privește
un anumit domeniu, prin urmare, în
jurul acestui subiect, în jurul
unor probleme în jurul cărora
am încercat să vorbesc în acest
moment. Într-un fel, eu văd că
de la început în jurul acestui subiect
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

IOAN IOAN
- pe marginea comunei Margina

Oameni pregătiți, educați, capți,
pauză răgazului. Într-o zi, când
sunt în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

și de la sfârșit în jurul acestui subiect,
și de la sfârșit în jurul acestui subiect,

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

scriitor Mihail Răduțescu

VIATA foaie religioasă

MONASTIALĂ

AN VI Nr. 7-9 (25) • PUBLICAȚIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE MĂNĂSTREA IZVORUL MIRON ROMÂNESC • IUL. - SEPT. 1995 • PREȚ 200 LEI

Unită și înfrânt 1995, care îl va însoțea în cele două volume de față. Cartea dedicată timpului a avut la rândul ei volumul de versuri "GLAS SPRE CER".

Cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" sunt o lucrare de mare amploare, care nu numai că va înfrumuseța din punct de vedere artistic și estetic, dar și va încanta pe cei care vor participa la evenimentul de lansare, prin intermediul lecturii și al discuțiilor care vor avea loc în jurul cărții. Este o lucrare de mare importanță pentru cultura noastră, medii deosebit de productive din punct de vedere artistic și literar, care vor fi citite și discutate cu căldură și pasiune de către cititorii noștri.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre. Acest lucru se poate observa din numeroasele proiecte și activități desfășurate în jurul cărții, care vor fi citite și discutate cu căldură și pasiune de către cititorii noștri.

În acest context, este deosebit de interesant să cunoaștem și activitatea artistică și literară desfășurată de către autorul cărții, care este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre. Acest lucru se poate observa din numeroasele proiecte și activități desfășurate în jurul cărții, care vor fi citite și discutate cu căldură și pasiune de către cititorii noștri.

În acest context, este deosebit de interesant să cunoaștem și activitatea artistică și literară desfășurată de către autorul cărții, care este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre. Acest lucru se poate observa din numeroasele proiecte și activități desfășurate în jurul cărții, care vor fi citite și discutate cu căldură și pasiune de către cititorii noștri.

GLAS SPRE CER

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

În acest context, este deosebit de interesant să cunoaștem și activitatea artistică și literară desfășurată de către autorul cărții, care este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

În acest context, este deosebit de interesant să cunoaștem și activitatea artistică și literară desfășurată de către autorul cărții, care este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre. Acest lucru se poate observa din numeroasele proiecte și activități desfășurate în jurul cărții, care vor fi citite și discutate cu căldură și pasiune de către cititorii noștri.

GLAS SPRE CER

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

În acest context, este deosebit de interesant să cunoaștem și activitatea artistică și literară desfășurată de către autorul cărții, care este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

În acest context, este deosebit de interesant să cunoaștem și activitatea artistică și literară desfășurată de către autorul cărții, care este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre. Acest lucru se poate observa din numeroasele proiecte și activități desfășurate în jurul cărții, care vor fi citite și discutate cu căldură și pasiune de către cititorii noștri.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

În acest context, este deosebit de interesant să cunoaștem și activitatea artistică și literară desfășurată de către autorul cărții, care este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

Prin cele două volume din ciclul "GLAS SPRE CER" se poate observa că autorul nu se mulțumește să scrie poezii, ci că și în viața sa este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

În acest context, este deosebit de interesant să cunoaștem și activitatea artistică și literară desfășurată de către autorul cărții, care este un om activ și implicat în viața culturală și artistică a țării noastre.

Scribarea o perioadă scurtă și acumin sfârșit de secol de recăutare social-economic în zăpăzirea invadată de tot felul de recomandări și rețete pedagogice.

Producția literară actuală este invadată de împotri de creații scolare de tonuri unanime, în detrimentul producțiilor autizante care greu răzbat spre cititori din cauza situației financiare și culturale tradiționale, a zărnicii români căi și a cititorilor pasionați.

De aceea, orice apăsătoare, înțărâtoare și originară zărnă de pe aceste înțelegeri constituie un eveniment deosebit de trebuitor prezentat ca o realizare importantă.

Cu atât mai mult se impune o creație originară cu conținut religios cum este recenta apariție a noului volum de versuri GLAS SPRE CER, a aceluiași încrețos creator care este protosinghii OLIVIAN BINDIU de la Mănești, județul Miron. Re-

De data aceasta apariția revine Editurii "MERTON" din Timișoara, care a realizat un volum de calitate sub aspect grafic.

Prefața volumului nu a apărut

este, semnata de profesor Doina Drăgan, una din autoarele apăsătoare sinceritate despre pătrunzătorul Bindiu. Placheta de versuri actuală apăsătoare conține un număr de 32 de cânturi. Versurile acestui volum

GLAS SPRE CER

sunt adesea tonurile cântărilor și lecturarea lor se face cu multă atenție și plăcere datorită exprimării directe, fără subterfugii pedice moderne. Lămură din Lămură / Să la câte un scop /

lămură și blăndețe / Să-les în din la țară, sau Că marea înviere / Ne-a dăruit mângâiere.

Verificarea simplită și directă, ușor perceptibilă înțepie mereu spre același scop, să sensibilizeze percepția noastră omenească spre o stare necesară necesară și dorită de adesea ați creștinii.

Fără să adice problemele filozofice-deosebite, versurile acestui volum aparut se adresează versurilor omenești care au nevoie de urdă înțelegere și înțelegere, fără învârlire și lacrimă.

Sugestive sunt și înțelegerea paruzilor din cuprinsul volumului apăsător: Asemeni țării, Doamne! Praznic luminat, izbăvirea noastră, Hristos a înviat! Colind de Fluzii Măntuire, Clusare, Crea și celelalte.

Fie ca înțelegerea și puterea de creație a pătrunzătorului Olivian să nu se oprească aici, ci să urce pe noi trepte, spre înțelegerea creației noastre.

Acest volum nu ar trebui să lipsească din năla de creație pentru că să reînnoască atenția noastră și creația spre o viață de lumină.

Prof. AUREL PAUNCU

Urmare din pagina 4
du-și fie smeriți și să se roage.

Comuniunea cu aceste entități sfinte este atât de puternică încât ele devin niște ființe dragi din apropierea noastră. Poeziile formează un lung poem, rugăciuni fierbinți îndreptate spre Iisus Hristos și sfința Maria, rugăciune care se ridică spre cer.

"Glas spre cer" este scrisă cu multă sensibilitate și adâncime poetică. Fie că sunt colinde, rugăciuni, invocații, daruri poezile devin plide despre trăirea într-o curățenie sufletească și frumusețe. (Rodica Opreanu).

După surpriza unei cărți despre Domnia Sa Păcașu Cuviosul Protosinghel, **Olivian Bindiu** ne face surpriza

plăcută cu acest volum de versuri intitulat "Glas spre cer". Volumul ne impresionează prin gravitatea cu care trebuie înțeleasă viața dar și rolul preotului în transformarea spirituală a omului, a umanității. Ca preot nu pot fi decât impresionat de felul în care Cuviosul-Sa Protosinghelul Olivian Bindiu a dat glas spre ceruri sufletului său reprezentând suferințele noastre ale tuturor.

Acumularile succesive din celelalte volume sunt filtrate prin gândirea preatească a Cuviosiei-Sale, rezultatul fiind o poezie de o mare puritate și frumusețe. Poezia este născută din bucurie și durere, încărcată de emoție, dublată de realism și exaltitate.

Poeziile au o tentă autobiografică, poetul

parcă se autotranscrie, iar explorările sale și ale altora ne ateră în vălătări de mare concentrație lirică. Privind cu minuțiozitate analitică cu surprindem ceea ce aduce nou acest volum în gândirea și sensibilitatea Protosinghelului **Olivian Bindiu**, menționând că este în esență o împletire de haruri monahale și scriitoricești menit a "reda echilibrul sufletesc" inițial al omului. (Preot Horea Tăru).

Protosinghelul **Olivian Bindiu** după ce ne-a vorbit despre volumul "Glas spre cer", a citit poezia "Neamul românesc" cu un excelent simț și har poetic dând dovadă încă o dată de dragostea de neam și țară. Ne-a vorbit despre Praznicul împăcării care este și marele Praznic al creștinătății,

A consemnat prof. DOINA DRĂGAN

Despre înfrarea în postul Sfințelor Paște. A adus respectuoase mulțumiri tuturor celor prezenți în sală, dis-tinșilor oaspeți care timp de o oră și jumătate, în continuare au primit autografe din partea autorului pe cartea "Glas spre cer". În sală s-au schimbat opinii, discuții de suflet, s-au legat noi prietenii și s-a discutat organizarea noulor activități în sala de muzică a liceului "Ion Vidu", pentru a putea oferi admiraților candidații cele mai bune. Posturile de televiziune "Timișoara '89" și "Televiziunea Tele-Europa Nova" au transmis în aceeași seară excelente co-mentarii.

O VIAȚĂ DE OM PUSĂ ÎN SLUJBA NEAMULUI ȘI A BISERICII PE CARE CU ATÂTA DRAG LE SLUJEȘTE

A intrat în obiceul nostru de a dinști anumite evenimente atunci când se împlinesc un număr de ani.

Mă bucur că pot spune: "Și eu am fost în Arcadia". Da, am fost acolo unde am întâlnit locuri sfinte și un om care sfințește locul. "Și eu am fost la Mănăstirea Izvorul Miron de la Românești".

Fiecare colț de aici își are tainele lui, dar la loc de frunte stă Biserica mănăstirii unde Sfânta Liturghie te convinge, îți crează sentimentul demnității și mulțumirii că ești creștin ortodox.

Activitatea de la Mănăstirea "Izvorul Miron" se împletește deopotrivă cu viața starțului ei.

Se cade ca acum când se împlinesc zece ani de când i s-a încredințat acest loc de rugăciune, să facem o retrospectivă în viața atât de sinuoasă dar bogată în fapte a protosinghelului Olivian Bindiu.

Născut în mirifica localitate Rodna, situată la poalele munților ce poartă același nume, la 22 octombrie 1956, a crescut în familia sa credincioasă, în Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta a fost darul cel mai de preț al părinților Maria și Simion deoarece altă avere nu aveau.

A colindat pe

cărățile vieții îmbrășând diverse indeletniciri și preocupări, dar chemarea nu l-a fost împlinită. Căutarea s-a terminat în momentul în care și-a găsit locul în chilia mănăstirii care l-a primit cu dragoste creștinească.

Și aici, în tinda chiliei, setea de cunoaștere l-a îndemnat să citească, să studieze, să urmeze școli din ce în ce mai înalte. A terminat Seminarul Teologic la București, Liceul "Traian Vuia" la Făget, apoi Facultatea de teologie la Sibiu și în sfârșit Facultatea de Drept de la Brașov. În ale preoției a absolvit cursurile de definitivare și promovare la Căransebeș.

Calificativele maxime obținute ne conving de puterea inepuizabilă de muncă ce o posedă. La acestea se adaugă aprecierea superiorilor și colaboratorilor săi.

E drept că nu-i plac laudele, dar cuvintele spuse la persoana și activitatea lui îl evidențiază adevărată înfățișare.

În peregrinările sale a împlinit o poruncă și astfel, în diverse funcții, îl găsim la mănăstirile: Neamț, Căldărușani, Sinaia, Coșoș, Izvorul Miron, Vasiova, ca din august 1985 să poposească, dar nu obosit, din nou la Mănăstirea "Izvorul Miron" de la Românești.

La toate mănăstirile pe unde a

stat, a lăsat în urma lui lucruri demne de luat în seamă. La Mănăstirea "Izvorul Miron" însă, după ce a câștigat o vastă experiență, a făcut lucruri ce uneori mi se par incredibile.

La loc de frunte s-a situat viața de monah și astfel acest activități l-a dat cinstea ce i se cuvenea. Rugăciunea și Sfânta Liturghie a fost făcută în folosul aceluia care în momente

le vremuri făcăm cu adevărat muncă de misionar. Mergeam în taină în casele credincioșilor și oficiam slujbe. Așa am botezat copii, așa am căsătorit tineri și tot așa am sfințit casele lor. Intineriul se transformă în lumină credinței. Pot spune cu mâna pe inimă că românii, cu toate oprelițele ce li s-au impus, nu au încetat o clipă să creadă în Dumnezeu. S-au născut

ture este o activitate meritorie, aici vin credincioși de pe toate meleagurile țării și din afara ei, găsindu-și alinare în suferințe și necazuri, cerând în același timp statul și pevețele sale.

Cu bucurie în suflet spun că am fost mândru când am văzut că "bar" la poarta mănăstirii credincioși din Austria, Germania, Italia, Franța și chiar din îndepărtata America.

Oficierea Sfintei Liturghii, predica și rugăciunea are loc într-un cadru de liniște lăuntrică ce se contopesc cu cuvintele divine pe care părintele Olivian le rostește cu atâta convingere.

Mănăstirea "Izvorul Miron" de la Românești ca de altfel toate lăcașurile noastre de cult constituie locul în care omul se confesează, își caută alinare și își întărește convingerile creștin-ortodoxe.

Dar așa cum îmi mărturisise părintele Olivian Bindiu, "parcă nu am făcut totul".

La cele monahale s-a adăugat munca de înfrumusețare a mănăstirii care a devenit un "Voroneț al Banatului".

Credincioșii veniți aici pot vizita o expoziție în care sunt expuse cărți vechi, icoane pe lemn sau sticlă și chiar obiecte de cult. Tot lor le stă

Continuare în pag.9

de cumpănă sau deplină mulțumire veneau la mănăstire.

Se cuvine ca să reia aici destălmuirea ce mi-a făcut-o părintele Bindiu când la mănăstire veneau oameni în permanență. "Totalitarismul, spunea Sfinția Sa, nu a fost o stavilă pentru credința lor. În ace-

creștini și și-au desfășurat într-o așa activitate în credința neamului, chiar dacă aceasta era în contradicție cu activitatea ce o desfășurau oficial."

Cuvintele se transformă în fapte și pe bună dreptate pot spune că prin activitatea ce o desfășoară părintele Olivian la mănăs-

Urmas din pag.8

la dispoziție și o bogată literatură creștin-ortodoxă precum și casete video cu istoricul mănăstirii.

Căutările în spre mai mult și mai bine l-au îndrumat pe părintele Olivian Bîndiu să editeze un ziar pe care l-a intitulat "Viața Monahală". Creștăușile ce le-a întâmpinat le-a alungat, și astfel, cu ajutorul credincioșilor și a economiilor sale, ziarul pornește spre orașele și satele pării oprimdu-se spre îndepărtatele zări ale Americii și Australiei.

"Era necesar, spune părintele Olivian, să scot o asemenea foaie, deoarece credincioșii aveau o mare nevoie de "hrană pentru suflet". La început ea s-a adresat monahilor, dar cu timpul am constatat că ea trebuie să se adreseze tuturor. Așa am schimbat și îmbunătățit conținutul ziarului. Niciodată nu am urmărit să câștig material din urma revistei, am câștigat suflete și acest lucru este deosebit de important."

"VIAȚA MONAHALĂ" a pornit ca un părtășag firav ca acum să strângă în mână sa suvițele de apă ce o transformă într-un adevărat fluviu.

Este nepus de interesantă corespondența ce s-a dus la redacția ziarului. În scrisorile trimise se găseau cuvinte de îmbărbătare, sfaturi și dorințe. Mi-a atras în mod deosebit atenția dorința u-

nei educatoare de a face cadou elevilor ziarul de la Românești.

Este un merit al părintelui Olivian Bîndiu de a da viață acestui ziar și de a-l permanentiza acum, în aceste vremi de grea cumpănă. Omul nu se descurajează de o adiere de vânt chiar dacă aceasta prevestește a se transforma în furtună.

"Neastâmpărul" părintelui Olivian Bîndiu l-a determinat să-și pună în valoare întreg potențialul intelectual de care dispune.

Bine pregătit, stăpân pe cunoștințele sale, a dat publicității tot ceea ce l-a îndemnat la gestul. A cules în volune, predicile ce le-a pînă pentru a fi la îndemna tinerilor preoți. A scris cărți de suflă teologice, de sfaturi duhovnicești și de versuri pentru credincioși, etc.

A colaborat cu diverse reviste din țară și străinătate care l-au publicat și apreciat articolele.

Munca de publicist îi încununat activitatea și i-a adus mulțumiri în suflet.

La Mănăstirea "Izvorul Miron" clocește viața moral ortodoxă și locul s-a transformat pe bună dreptate într-un adevărat focar de cultură. Pufosesc cuvintele cunoscutului Arhiepiscop Silvestre, care citind despre mănăstire avea să spună:

"Cu oarecare vreme în urmă, am citit în Telegraful Român o splendidă evocare a mănăstirii ce cu onoare o conducea, adevărat reșeu-poem semnat

de cărmărușul Cristofor Danco. Într-adevăr, "Izvorul Miron" tinde să devină unul din locurile de pelerinaj ale românilor și o cetate cărturească și duhovnicească deopotrivă, în a cărei viață principală și nobilă răspundere... Imi iau, deci, îngăduință să vă felicit pentru tot ceea ce întreprindeți în această direcție. Gesturi de cărmăruș patriotic ce nu se poate uita. Căci de fapt "Izvorul Miron" va intra - mâine când vom privi istoria din perspectiva marilor desfășurări - între cunoscutele fundamentale ale neamului, ca un model prislop și ca o nouă "Hodoș-Bodrog".

Previzunile multora s-au împlinit de mult deoarece părintele Olivian veghează cu perseverență la împlinirea scopului ce și l-a propus.

Ca mănăstitor al condeiului, părintele Olivian Bîndiu ne oferă cărți ce se citesc "cu sufletul la gură".

Profunzimea cu care sunt împletite cuvintele în scrierile sale scot în evidență maturitatea autorului. Am toată convingerea că părintele Olivian și-a țesut menirea și aceasta o face prin întreaga muncă ce o desfășoară la mănăstire.

Cu plăcerea omului setos de poezie, răstoiesc recenta carte pe care a intitulat-o "GLAS SPRE CER". Mă opresc pe o pagină și citesc, apoi recitesc și îmi dau seama că protosinghelul Olivian Bîndiu a mesteguit în versuri crezul său, me-

nirea sa:
"Să-mi dai Tu darul de-a vedea Lumina Sfintei Tale slave
Să-mi se schimbe Viața mea,
În pildă de smerenie mare.

Să arăt și semenilor mei.
Iubirea Ta atât de mare,
Și să-i ajut de le greu
Să Te găsească la-nchinare".

Și în domeniul scrisului, apariția fiecărei cărți semnata de părintele Bîndiu, constituie un eveniment, o aniversare. La auzul că până în prezent a semnat douăzeci și cinci de lucrări ești cuprins parcă de un sentiment al bucuriei, dar și al învidiei. De reținut însă că aceste douăzeci și cinci de lucrări ești cuprins parcă de un sentiment al bucuriei, dar și al învidiei.

De reținut însă că aceste douăzeci și cinci de lucrări ești cuprins parcă de un sentiment al bucuriei, dar și al învidiei. De reținut însă că aceste douăzeci și cinci de lucrări ești cuprins parcă de un sentiment al bucuriei, dar și al învidiei.

Gred că am reușit ca în câteva cuvinte să evidențiez întreaga activitate ce se desfășoară la Mănăstirea "Izvorul Miron" sub îndrumarea aceluia care ne este cunoscut ca stareț, poet, scriitor și publicist al Mănăstirii.

Cinstit, drept, harnic și credincios sunt numai câteva atribute ce le găsim la părintele Oli-

vian. Nu mi-am propus să-l descriu deoarece... în munca mea de a alege cuvinte și culori aș putea să nu le îmbin armonios și atunci aș crea o imagine deformată. În acest context este mai bine să folosesc o zicală luată din înțelepciunea poporului nostru care ne spune că "omul slăbăște locul".

Gred că este nimerit momentul să amintesc un verset din Sfânta Scriptură care ne spune că: "În felul acesta, Dumnezeu zicală luată din înțelepciunea poporului nostru care ne spune că "omul slăbăște locul".

Protosinghelul Olivian Bîndiu a înțeles pe deplin sensul citatului biblic. Spun aceasta deoarece pe temelia înaintașilor săi, acolo la Românești, a zidit chili și a renovat o mănăstire în care cuvântul lui Dumnezeu este transmis credincioșilor ce vin de pretutindeni.

Acum, la cei zece ani aniversari, se cuvine să-i urăm părintelui Olivian, viață lungă și putere de muncă. Rugăm pe Bunul Dumnezeu să-l ajute să împlinească totul după voința Lui în așa fel ca la mănăstire să continue să ardă meșter flacăra creștin-ortodoxă, iar la "Balta Caldă" să venim să vorbim cuvintele de credință ce ni le oferă părintele Olivian Bîndiu cu generozitatea ce Dumnezeu i-a dat-o pentru noi.

LIVIU GROZA

SCURTĂ INCURSIVNE ÎN ICONOGRAFIA BIZANTINĂ

Protosinghelul **Olivian Bîndiu**, om de aleasă cultură, aliat în lucrul său al Mănușirii "Textual Miran" Românești, vadează tîmpul și timpul, aducîndu-și pe seama și la descrierea credinței dar la înțelegerea și ne înțelegerea tuturor, prin cărțile sale și originalul iconografic "Scurtă incursivne în iconografia bizantină", a 29-a carte a sa, înțesată a temei de via interres. Textul protosinghelului **Olivian Bîndiu** are o dublă determinare: documentară (studiu din punct de vedere istoric al temei în cauză) și valorică (în ce măsoară demeritul autorului care valdă stilistic). Pornind de la istoricul iconografic, deși de la lapte matern, **Olivian Bîndiu** pătrunde în miezul lucrurilor, înțelegîndu-ne temele, limbajul, formosele, nomenclatura iconică, deci ajunge la sfîrșitul de fire și stabilirea în sensul artelor, cum o arată mește el. Definiția iconicului, începînd cu etimologia sa greacă (ikona - imagine) "Olivian este reprezentarea prin desen, pictură sau sculptură a sfinților, animalelor, peisajelor sau obiectelor" sau "Icoana este o imagine sacră, realizată după tradiție teologică venerabile ale Domnului, ale Maicii Sale sau ale Sfinților sau amănute scene din Sfîrșita Scripturii sau din viețile Sfinților", deci definiții care sînt importante în măsura în care sugera adecvat construcție. Fiecare din cele XIX capitole își are locul său bine stabilit în elucidarea temei. În mare măsură verbește despre iconografi

din perioada turcă, despre reprezentarea iconografică a lui Dumnezeu-Tatăl, despre mîntuirea Sfințelilor, a textelor liturgice și a Sfinților Părinți, privind această reprezentare, ajungînd la iconografia bizantină, prin care autorul lasă pe lege de fapt iconografia ortodoxă.

Această se spune iconografia este aceeași clasici, așa cum iconografia occidentală se spune de la orientate.

Autorul, pătrundînd în câmpul iconografic, prezintă citirea din "secretele" acestei arti care se re-regulă, cum ar fi, deci nu e o înțelegere a lucrurilor iconografice. Un capitol interesant este cel referitor la tehnica în iconografie.

Iconografia înghitează și pictura murală a frescelor, mozaicurile, miniaturile, pictura pe sticlă. Iconograful dăruie amănunțit, lui i se cere, pe "lîngă dragostea sa pentru Dumnezeu și omul său, o stăruie ascuțită și rugămintă. Fără acestea lucrurile sale cîmîngule, fără ele!" **Olivian Bîndiu** revină asupra iconografiei în epistolele "Iconografia este arta care exprimă și esteticea realității în toate dimensiunile sale, pînă la teorie și duhovnicescă, temperată și vegantă, temeră și cinșă". Iconograful încheie propria sa limbă simbolică, zoologică, algeică.

Olivian Bîndiu are în vedere în lucrul său studiul sfințit și în al oricărui om care are înțelegerea semnificării sale (prin povestea, investigații, studii filozofice) pe care înțelegerea de sensuri pînă care înțelegerea din harul său, dar și din înțelegerea sufletului său și înțelegerea și desolă comunicării, care apropiată de noi cei care cred în dumnezeire. Scria sa înțeleptă, ne, și înțelegerea, protic, o creștină "Încurajare în iconografia bizantină" conține de un dar precos prin înțelegerea și înțelegerea pe care protosinghelul **Olivian Bîndiu** îl face tuturor picturilor sacre. Ea devine un simbol o carte de interes istoric, deci în, și în salvare de dumnezeu e care este rașunat nu numai în sufletele creștinilor, ci și în sufletele tuturor oamenilor de cultură, celor care înțeleg că, dintr-un moment în alt moment apuse, ne înțelegem înțelegem spiritual.

prof. RODICA OPREANU

heliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTUNDENI

• An 1 • Nr. 6-7-8 • Iunie-Iulie-August 1995 •

CARTE DE RUGĂCIUNI

Pe această pagină Ionel-Cristian Ciocan își prezintă în limba română "Noua Via" (titlul în engleză este "New Prayer Book") - editată de Editura Dușanovă Ploiești în anul 1991. Este o lucrare de rugăciuni care cuprinde 100 de rugăciuni, împărțite în două părți: 1. Rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii și 2. Rugăciuni pentru diferite ocazii. Ionel-Cristian Ciocan este un teolog și scriitor român, membru al Academiei Române. A fost profesor la Universitatea din Iași și la Universitatea din București. A scris numeroase cărți de rugăciuni și teologie.

Prima parte a cărții este dedicată rugămintelor și cererilor noastre, iar cea de-a doua este dedicată rugămintelor și cererilor lui Dumnezeu. În această carte sunt incluse rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii și rugăciuni pentru diferite ocazii. Ionel-Cristian Ciocan este un teolog și scriitor român, membru al Academiei Române. A fost profesor la Universitatea din Iași și la Universitatea din București. A scris numeroase cărți de rugăciuni și teologie.

Rugămintele noastre în viața și în moarte - înălțarea noastră în cer, scutirea noastră de rău, participarea la viața lui Dumnezeu, Trinitate, Sfântul Spirit etc. - și se adresează rugămintei pentru viața noastră în viața și în moarte: rugămintea pentru viața noastră în viața și în moarte, rugămintea pentru viața noastră în viața și în moarte, rugămintea pentru viața noastră în viața și în moarte.

• În această carte sunt incluse rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii și rugăciuni pentru diferite ocazii. Ionel-Cristian Ciocan este un teolog și scriitor român, membru al Academiei Române. A fost profesor la Universitatea din Iași și la Universitatea din București. A scris numeroase cărți de rugăciuni și teologie.

• În această carte sunt incluse rugămintele și cererile noastre și rugămintele și cererile lui Dumnezeu. În această carte sunt incluse rugămintele și cererile noastre și rugămintele și cererile lui Dumnezeu.

• În această carte sunt incluse rugămintele și cererile noastre și rugămintele și cererile lui Dumnezeu. În această carte sunt incluse rugămintele și cererile noastre și rugămintele și cererile lui Dumnezeu.

• În această carte sunt incluse rugămintele și cererile noastre și rugămintele și cererile lui Dumnezeu. În această carte sunt incluse rugămintele și cererile noastre și rugămintele și cererile lui Dumnezeu.

pentru DANIEL NICULESCU

**"SĂPTĂMÂNA PATIMILOR -
medicții și poezii religioase"**

de **ADRIAN ȘTEFĂNESCU**

Editorial de Mitropolitul Sucevei și Rădăuților

În grupele Ortodoxe Săptămâna de Paște a căpătat un caracter de meditație și de rugăminți față de Dumnezeu. Pe lângă cele prezentate în Doina Sucevei, editată de Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

Ca și în anul de față din 1990, în această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții. În acest număr sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

Săptămâna Patimilor - medicții și poezii religioase, editat de Mitropolitul Sucevei și Rădăuților, este o revistă care prezintă poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

Valoarea artistică și spirituală a acestor poezii este foarte mare, ele fiind pline de simțăminte și de înțelegere față de Dumnezeu și față de om. Aceste poezii, prin prisma religioasă, sunt o bună oportunitate pentru cititorii noștri să se apropie de Dumnezeu și să se rugaze pentru ei înșiși și pentru alții.

Ca și în anul de față din 1990, în această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

Revista "Săptămâna Patimilor - medicții și poezii religioase", editată de Mitropolitul Sucevei și Rădăuților, este o revistă care prezintă poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

Ca și în anul de față din 1990, în această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

prof. **VALENTINA ȘTEFĂNESCU**

În această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

Ca și în anul de față din 1990, în această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

În această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

Ca și în anul de față din 1990, în această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

În această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

Ca și în anul de față din 1990, în această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

În această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

Ca și în anul de față din 1990, în această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

În această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

Ca și în anul de față din 1990, în această revistă sunt prezentate poezii religioase și medicții de către Mitropolitul Sucevei și Rădăuților.

prof. **ADRIAN ȘTEFĂNESCU**

heliopolis

supliment (Iulie 1995)

REVISTA CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

Protosinghel
OLIVIAN BINDIU

**CUGET
ORTODOX**

Scrieri de teologie
ortodoxă

Ediția MIRTON Timișoara
1995

Protosinghelul Olivian
Bindiu, **Cuget ortodox**.
Scrieri de teologie ortodoxă,
Ediția "MIRTON" Timișoara,
1995, 73 p.

Ultima carte ieșită de sub tipar a protosinghelului Olivian Bindiu este **Cuget ortodox** (Ediția MIRTON Timișoara, 1995).

După publicarea unui număr important de volume care abordează o anie tematică largă pusă în slujba formării conduitei noastre creștine, prin cunoașterea percepțiilor religioase pe care monahul ni le recomandă prin liturii metaforice sugestive Merinde pentru suflet, *Hrană duhovnicească* sau ne dezvăluie sensibilitatea propriului său suflet prin creațiile sale poetice compuse din dragoste pentru Dumnezeu și pentru oameni, în *Cuvânt ortodox* realizează un nou exercițiu de cultură pentru că ne dăne la dispoziție scrieri de teologie ortodoxă care au menirea să ne îmbogățească spiritul prin informații temeinice prezentate într-o formă literar-artistică, grație măiestriei autorului.

Cartea, prelatată de profesora Doamna Drăgan este scrisă în spiritul marilor idealuri ale neamului românesc, de păstrare a identității sale, de recunoaștere a vechimii și continuității sale, a durabilității sale în timp și în spațiul nostru geografic de gastrare a uni-

tății naționale prin biserica noastră ortodoxă, fiind fiind faptul că religia a fost totdeauna un factor esențial de păstrare a spiritualității unui neam. Cunoșcând că în Ardeal aceste idei au semnificații speciale și că protosinghelul Olivian Bindiu acolo s-a născut, nu ne va surprinde interesul pe care îl arată Sfânta Sa pentru unii dintre conținerii Școlii Ardeleni, a cărui activitate o subliniază în această carte.

Mare patriot, cu mare dragoste de Dumnezeu și de oameni, autorul a scris o carte de învâțătură, punându-ne la dispoziție informații valoroase ca rezultat al unei documentări riguroase din izvoare vechi.

Structurală în nouă capitole, cartea **Cuget ortodox** abordează, printr-o mare, dar binevenită risipă de amănunte explicate cu precizie, pentru a fi accesibile tuturor cititorilor, câteva dintre elementele de teologie ortodoxă, cărora le face o prezentare sincretică și diaconică.

În primul capitol, Sfânta cruce la începutul zilei creștine, scriitorul ne vorbește despre cei mai cunoscuți obiecte de cult bisericesc "crucea scumpă sufletului creștin" (p. 17), pentru că este semnul iubirii răscumplătoare a lui Hristos, care prin ea a biruit moartea. Face o incursiune cu privire la forma, prezența și semnificațiile crucii în concepții diferite: a Sfântului Pavel, a Sfântului Ioan Evanghelistul, a Sfântului Evanghelist Matei, a Sfântului Irimie și în toate timpurile.

Protosinghelul Olivian Bindiu acordă o mare atenție timpului și pentru că acesta este măsurat de calendar, face un istoric și o analiză minioasă, de-a lungul a două capitole, calendarul bisericii creștine și calendarul creștin, atât din punct de vedere religios, cât și filozofic, subliniind neajunsurile create prin diferența dintre calendarul bisericesc și astronomic și problemele pe care le mai are încă de rezolvat Marele Sinod al Ortodoxiei pentru că întreaga creștinătate să serbeze la aceeași dată, Sfințele Paști.

Pentru că Petru Maior, conținer al Școlii Ardeleni, s-a remarcat nu numai prin scrierile sale în domeniul lingvistic și istoric, dar a dus și luptă internă pentru apărarea credinței noastre strămoșești ortodoxe, argument de necesitate pentru vechimea neamului românesc pe meleaguri transilvănene, protosinghelul Olivian Bindiu acordă un capitol prezentării operelor lui Petru Maior, în care acesta tratează principiile economice de organizare bisericească.

Porind de la faptul că "vechile pravile ca îndreptătoare de credință și stavilă a Făcătoarelor de tot felul s-au împovărit statornic "adrepții" (p. 65) menționează în capitolul **Pravila lui Doros** rolul vestitului diacon cărturar și tipograf din Brașov, personalitate remarcabilă a literaturii noastre vechi, ca în capitolul următor să se ocule de fileratura dreptului bisericesc în secolul al XIX-lea, litlu dat și capitolului care a dus la o adevărată

literatură științifică" (p. 66). Titlurile literaturii dreptului bisericesc din secolul trecut sunt prezentate în două părți, publicații de cârmă și legi bisericești, și manuale de drept bisericesc, manualele fiind folosite mult an după apariție.

Pentru că protosinghelul Olivian Bindiu este un om de cultură cu mult rafinament, își exilice studiul și în domeniul artelor plastice, vorbind despre fenomenul "Ermitului" în capitolul **Ermitia picturii bizantine în arta românească**. După părerea Domniei Sale, arta bisericească depășește roștii artei în general, pentru că "Ea este expresia nobilă a spiritualității creștine ortodoxe" (p. 52), demonstrând printr-un material documental, valoarea de învâțătură, lămurire, explicative a picturii. Interesante sunt notațiile de ordin biologic, prin preocupările avute de "a depinde meseteșugul zugrăviri" a veromonahului Dionisie din Furna.

Două capitole se ocupă de practiciile după care trebuie să se săvârșească liturja slăntă a cunorșii și de participare a mirenilor la alegerea clericilor. Cășătoria devine un act religios, călăuză și se do mare importanță pentru că este un mijloc de asigurare a perpetuității neamului omeneș și trebuie să se realizeze prin respectarea unor rânduieli legislative. În capitolul referitor la alegerea clericilor, se explică pe larg termenii de "mirean" laic, apoi protosinghelul Olivian Bindiu face câteva considerații pe marginea acestei activități, subliniind necesitatea ca mireni să aibă un rol decisiv în această problemă a Bisericii și că "angrenajul Bisericii să înceadă să funcționeze și să-și reînceadă adevărată misiune încredințată de Mântuitorul Iisus Hristos și anume aceea de călăuzire a credincioșilor pe drumul câștigării Împărăției lui Dumnezeu, drum care nu e așa de ușor, cum pare unora" (p. 51).

Fiecare capitol are **Note bibliografice**, trimitem la cărțile care au fost consultate de către autor, numărul lor dovedind rigurozitatea cu care a pregătit monahul acest volum, capacitatea de muncă și selecția de cunoaștere a acestuia, domnia de a știu oamenilor prin cuvântul scris, în a deveni mai buni prin credință.

Se remarcă un alt sobor, conșis, informațiile științifice fiind comunicate într-un limbaj simplu, caracterizat prin claritate și frumusețe. Autorul stăpânește arta narativă, astfel că și atunci când intenționează să-și învețe pe cititori, să-și depindă cu amănunte reguli o face într-un mod plin de căldură, cu simplitate și multă delicatețe. Incăli cititorul trăiește sentimentul că aculii alegerii este la îndemână sa, nu impus printr-o normă religioasă.

Fără îndovală ca volumul **Cuget ortodox** va servi la sponsorizarea educației religioase a românilor de astăzi.

prof. VALENTINA BOBINĂ

limbă atmosferă entuziască, la 1 iulie 1995. În prezența unui public selectiv, s-a deschis în impunătoare sală a Liceului de Muzică, realizată de constructorii înlemni, festivitatea de lansare a volumului *"Cugget ortodox"* de Otilia Brăduț. *"Sub pecetea mării și lumii"* de Doina N. Drăgan și *"În lucrul candletel"* (Sunete de credință și iubire), album muzical cu compoziții de Mihaela Reșcu pe versuri de Otilia Brăduț.

Manifestarea a fost deschisă de profesora Doina N. Drăgan care a subliniat semnificația numelui în înțelesul pe care îl găndirea profesorului Otilia Brăduț, care-și exprimă foarte tăcută convingerea că "nu există religie pe fața pământului care să propaga adevărata credință a lui Iisus Hristos mai bine decât credința".

După înfățișatul cuvânt de deschidere al profesoarei Doina N. Drăgan a urmat recitalul apăsător de soliste din Opera Română Victoria Pop Ivan, Liudmila Mihăilescu, Geta Căndu și Irina Descu, actiță la Teatrul Maghiar care cu interpretul compozitori de Mădălin Peșcu pe versuri de Otilia Brăduț. Au fost interpretate, cu acompaniamentul compozitorului.

Prezentarea Doina Drăgan a prezentat cartea protosinghalei Otilia Brăduț **CUGET ORTODOX** - scrieri de teologie ortodoxă, Iuditha MIRON Timșoara, 1995).

Autorul și-a împărțit studiul în 9 capitole făcând o selecție a celor mai valoroase lucrări selectate ce a necesitat un crișteriu ferm și complex de valoare. Protosinghalei Otilia Brăduț este înțeles nou în vecherul cu care abordează subiectele cu care premeritabilitatea plină de har înțeleasă căea de scrie și ceea ce prezintă mod n-1 reproduce în imaginea noastră.

Cărțile sunt pătrunse de viață, emoție și trăire psihologică și înțeleasă scrieri oferindu-ne exemple pozitive și negative în funcție de respectarea sau nerespectarea unor cauze sau

legi pe diferite teme.

Întinzând lațurile adevărate, teologice, pline de năratorare, psihologice, sociologice cu precizia documentului biblic și istoric, toate cauzile moralității și duhovnicului Otilia Brăduț implementează spiritul omului ortodox al sașiei noastre; precum și analiza minuțioasă a căderilor noastre din calea lui Dumnezeu.

Cărțile protosinghalei Otilia Brăduț sunt concepute în scopul utilizării lor atât de către nevoii căli de creștini. Toate cărțile prezintă un volum document pentru teologii, profesori, teologi, istorici și cititor pentru studenți sau pentru orice persoană care dorește să-și apăsundă cunoștințele în domeniul.

Prin spiritul și iubirea sa, prin harul lui Dumnezeu și al lui Iisus Hristos, protosinghalei Otilia Brăduț ne dă primul element de speranță pentru viitor prin înțelegerea în om, mesajul Sfintei Sale fiind mesajul etern al credinței.

Cartea *"Cugget ortodox"* este structurată în 9 capitole fiecare cu o temă deosebit de importantă și semnificativă, diferitele scări religioase-științifice, riguros prezentate. Fiecare capitol este un studiu, fiecare dintre capitole poate fi un curs, având ca principal mijloc predică, dar este mai mult decât atât este o înțelegere creștină deosebită pe rezultatul unei experiențe dense și îndelungate. Cuprinsul este rațional, foarte bine documentat este în evidențierea și principalele lecții fundamentale ale bisericii ortodoxe. Documentarea greutății drept autoritate științifică și teologică este făcută cu o mare precizie de specialități și istoric.

"Cugget ortodox" este evidențiază cu însemnitate despre erminia picturii bizantine în aria românească, ne reține atenția asupra înfrățirilor cântărilor în *"Pravila lui Coresi"*, ne introduce în "literatura dreptului bizantin în secolul al XIX-lea", alături de "Calendarul creștin", despre "Sfânta Taină a Cununiei", despre principiile canonice de organizare biserică în țara lui Petru Maior etc.

Capitolul VIII *"Pravila lui Coresi"* evidențiază istoria cultelor (impulsul) de a introduce limba română în biserică, traducând și tipărit și în "liturgie"... este mai veche decât limba în românească care s-a păstrat este considerată Pravila lui Coresi (1569) vestitul diacon cântărilor și tipograf din Brașov.

Capitolul IX selectează "Publicații de canoane și legi biserică" precum și "manuale de drept biserică" din secolul al XIX-lea.

Se face o analiză amănunțită a operei canonică a lui Petru Maior.

Capitolul X este evidențiază prin organizarea biserică după principiile canonice în opera lui Petru Maior care conține scrierile canonicilor și cupe și luptă aspră pentru aplicarea credinței noastre strămoșești ortodoxe, prin studiul de istorie, în domeniul bisericesc, teologie și drept canonic, subliniind legătura permanentă între cele trei provincii românești și ce unitatea Bisericii românești ca legăm păstrat cu simțire.

"Nici o cultură în alina este răscălită în Egipt nu înălață unei carte asemănătoare emilio de pictură" (Dionisie din Furna). Cartea de pictură.

Patru autori de erminia pare a fi Muntele Athos - se spune în capitolul VII. Manuscrisul "Erminia" (cuvânt grecesc ce semnifică cu învățare, înțelegere, aplicare) a fost găsit la Athos.

Cartea *"Cugget ortodox"* - scrieri de teologie ortodoxă - se impune cu siguranță în câmpul studiilor și gândurilor noastre. Se citim cu atenție, înțelegându-ne sufletul și înțelegem credința și credința noastră ortodoxă.

prin DOINA DRĂGAN

Criticul literar Roșca Căpăruș a comentat versurile și piesele muzicale din albumul *"În lucrul candletel"*, fiind amănunțit cu un detaliu interesant de selecția autorului.

Reîntâlnirea cu protosinghelul Olivian Bindiu, cu noua sa carte "**Ugeț ortodox**", cu compozitorul Milutin Peici și albumul său muzical "În licărul candeliei" pe versurile monahului - scriitor Olivian Bindiu, cu cartea "Sub pecetea sacră a tainei" a talentatei prof. de matematică Doina Drăgan, carte prefațată de poetul Alexandru Jebeleanu a fost pentru noi un nou prilej de bucurie în prima zi din luna lui cupțor.

Milutin Peici încântă prin compozițiile sale, prin linia melodică deosebită, prin fantezia sa creatoare. Acest împătimit al sunetelor se află acum, în plină forță creatoare.

Compozițiile din acest album de debut, apărut la editura "Miron" într-o frumoasă prezentare grafică, sunt într-adevăr "Sunete de credință și iubire", o realizare deosebită și de succes în cariera compoștistică a lui Milutin Peici.

Pasiune-har-munca- trei cuvinte care-l caracterizează cel mai mult pe Milutin Peici căruia îi suntem recunoscători pentru asigurarea alături de soprana Viorica Pop Ivan, cu multă competență profesională și dăruire, a momentelor muzicale din cenaclul "Pavel Bellu" și sperăm că acestui album muzical, pe versuri religioase, îi vor urma altele care să stea mărturie girului nostru pentru omul și compozitorul Milutin Peici. Astăzi, la o aniversare, îi spunem alături de poetul Verlaine: "De la musique avant toute chose" (Muzica înainte de toate) fără a neglija însă sănătatea, norocul și tot ce are nevoie un om pentru a fi iericit. "La mulți ani, maestrel!"

Piese muzicale au fost interpretate de Viorica Pop Ivan, Liliana Mihăiescu, Georgeta Cărdu - soliste ale Operei timișorene și Irene Deac de la Teatrul Maghiar.

Armonia dintre voci, vresuri și instrumente a avut ca efect bucuria de pe fețele și din sufletele ascultătorilor din sala liceului "Ion

Vidu" - sala de-a dreapta care Yehudi Menuhin spunea că este cea mai bună din Europa în ceea ce privește acustica, încât la sfârșitul manifestării cu greu s-au desprins din acest tărâm al muzicii și al poeziei.

Întâlnirea cu protosinghelul Olivian Bindiu și cu cea de-a 27-a carte a sa, carte plină de bun gust, de învățăminte creștine este o mărturie a înrâului pe care o are biserica în perimetrul conștiinței noastre naționale. Cartea Doina Drăgan despre cel 10 ani de când părintele Olivian Bindiu se află în fruntea Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, bazându-se pe o amplă documentare și neobosită cercetare din partea colegilor noștri, este scrisă cu pasiune, talent, sen-si-bilitate.

Desfășurată sub semnul muzicii și al poeziei, această manifestare va rămâne în sufletele iubitorilor de frumos ca o oază de seninătate în deșertul rătăcirilor noastre cotidiene.

RODICA OPREANU

Poetul Alexandru Jebeleanu a prezentat cartea de meditație și de temeinică documentare "Sub pecetea sacră a tainei" de Doina N. Drăgan, înfățișând personalitatea complexă a protosinghelului Olivian Bindiu, autoarea aduce o seamă de exemple relevante, notate cu entuziasm și cu participare lirică. Volumul cuprinde comentarii, interviuri, descrieri, o bogată informație, fotografii grațioase de la diversele manifestări religioase și culturale. La mai multe din aceste manifestări Doina Drăgan s-a

dovedit o exemplară și devotată organizatoare.

O idee prețioasă se evidențiază în cartea Doina N. Drăgan ce constituie patriotismul tonic și declarat răspicat prin întreaga strădanie a părintelui Olivian Bindiu, cu sentimentul exprimat de Sfinția Sa, al veșniciei poporului român pe aceste plaiuri. Olivian Bindiu crede în biruința binelui și în viitorul neamului românesc într-o vreme când forțe devastatoare, cu gheare crescute, încearcă să sfășie chiar harta țării. Chemarea la unire în jurul bisericii noastre ortodoxe, cu specificul ei românesc, răsună ca o poruncă, răsună astăzi ca un imperativ al neamului, răsună ca un glas de aur, un glas dumnezeiesc.

ALEXANDRU JEBELEANU

Expunerea poetului Alexandru Jebeleanu a fost răsplătită cu îndelungi aplauze.

Cuvântul de încheiere a fost rostit de protosinghelul Olivian Bindiu, primit, ca de obicei, cu dragoste creștinească și cu entuziasm de un auditoriu format dintr-un public select și devotat.

lată-ne la cea de-a 27 carte "*Cuget ortodox*" - scrieri de teologie ortodoxă, apărută la Editura MIRTON Timișoara, carte prin care doresc să se aprofundeze și să se simlă credința noastră ortodoxă, alături de care s-au prezentat astăzi "*În licărul candelii*" - sunete de credință și iubire - album muzical al compozitorului Milutin Ștefan Pelci și "*Sub pecetea sacră a tainei*" a profesoarei Doina Drăgan.

Pe domnul inginer, compozitor și interpretat Milutin Pelci l-am cunoscut ascultându-l cântecial cu plăcere, de mai bine de un an, prezent fiind la lansările de carte ale smerenii mele în Timișoara.

"*Dar de suflet*" au fost compozițiile domniei sale, dar muzical, dar de excepție pentru că a pus pe note versurile poetului a cărui carte se prezenta. Am auzit de la doamna profesoară Doina Drăgan că are un bogat album cu piese muzicale dar nesedite, l-am urmărit, l-am ascultat interpretând compozițiile la chitară alături de soliste cărora le-a încredințat melodiile. A compus trei piese muzicale pe versurile scrise de mine pe care le-am auzit în prajina Sfintelor Paști în abesăta sală a Liceului de Muzică "I. Vidu" Timișoara.

Am simțit că prin sunetele muzicale scire și mănece de domnia sa, transmise învătura creștină ce se îndreaptă spre mai mult, tulburător, deschis muzicii și am considerat că aceste compoziții deosebit de frumoase să se găsească în acest album muzical, domnul Pelci să poartă titlul binemeritat de compozitor și pentru măiestria cu care le-a compus și felul pentru stăpânirea atât de bine a liniei muzicale spunând tuturor că căntecetele interpretate la chitară răsună dedesubtul locului unde sunt așchite pășunile tot o psaltire, ca o țară îngerașă, a liniei armonice o mireasmă dulcivomescă.

"*Sub pecetea sacră a tainei*" a profesoarei Doina

Drăgan, cuprinzând cei 10 ani de slujire la Mănăstirea "Izvorul Miron" a Smerenii Mele mi-a trezit vii emoții, bucurii, punându-mă într-o stare de adâncă gândire, chibzuire, derulând activitatea mea cu toate evenimentele ei și vă pot spune că le-a descris cu mare precizie și simțire sufletească, cu trăire creștină, fapte riguros prezentate, cred în puterea scrisului și pe mai departe a profesoarei Doina Drăgan.

Apreciez cuvântul de deschidere prin "Argument" al poetului Alexandru Jbeleanu, prefața cărții profesoarei Valentina Bobină care a surprins "sensibilitatea extraordinară a autoarei care este nativă".

Unicât la prozatoarea Doina Drăgan este faptul că știe atât de bine să culeagă din Psaltire - psalmii și să-i treacă drept motto la începutul unui capitol sau în diverse locuri acolo unde într-adevăr concordă cu viața sau faptele mele. Acest lucru îl face și în celelalte articole li uez succes.

Referitor la "*Cuget ortodox*" doresc să se propovăduiască ortodoxia, această compoară neclintită, acum prin aceste neamuri și neamurile viitoare și simțose fierbinte să pătrundă și în casele domniilor voastre învătura creștină ortodoxă. Am spus în evidență organizarea Bisericii după principiul canonic în opera lui Petru Măier, "Taina curunilor" pentru a se putea pune baza unei familii religioase moale, "Participarea mirenilor la alegerea clerului", "Sfânta cruce la începutul vieții creștine". Sfântul Ioan Evanghelistul zicea despre cruce că este semnul cel viu al mântuirii, iar în Apostolică acest lucru mărturisitor este "Romul vieții", "Iale cărui frunze sunt tălmăcirea neamurilor".

(Prof.inghel OLIVIAN BINDIU)

Pe tot parcursul acestei manifestări de spirit sănătos, românească, organizată cu atâtă

pricepere de prof. Doina Drăgan, am trăit sentimentul coplesitor pe care-l trăim într-o catedrală, de a ne simți mai buni, mai frumoși sufletește, mai fericiți și mai aproape de Dumnezeu, departe de mărunțul cotidian, puternic prin credința în Dumnezeu și în frumusețea morală a oamenilor.

Un moment impresionat, de o mare densitate emoțională, l-au constituit recitățile felței Simina Lugojan cu Sihuiri din culegerea "Omeneștile suferințe" de Olivian Bindiu. Poezia religioasă, înălțătoarele versuri patriotice au primit prin vocea felței Simina, o rezonanță deosebită.

Momentul culminant l-a constituit executarea de către toate solistele a ultimei strofe din compoziția "*În licărul candelii*", cu care s-a încheiat acest spectacol de suflet și înălțare spirituală.

Sala pînă închinată, Organizației Smerenii, Doina Drăgan, fericită să ad, mulțumia și ar mulțumia publicului pentru participare, și caanta, cântărilor de atmosferă electrozită creată în sală nu înțelegem, prima simțimă că se terminase.

O sală de ochi, privri luminate, peică ale aceleiași perechi de ochi, în care citești bucurie, încântare, înmestece cu nedumerire și regretul că manifestarea durase prea puțin.

În aceeași seară, postul de televiziune "Europa Novă" anul din cele mai bune din țară, a transmis imaginea frumoasă de la această manifestare, trezindu-ne un inspirat și convingător comentariu.

Pe ca totfel de cadouri frumoase, care prin miracole lor pot să de seare, să ne purifice spiritul și să ne aducă învia în așule.

DOINA N. DRĂGAN
ALEXANDRU JBELEANU

Protosinghelu Olivian Bindiu: "Mănăstirea 'Izvorul Miron' Românești este sufletul și casa mea. Aici mă simt acasă la mine, aici aproape de Dumnezeu, mai aproape de oameni. Aici se simte și se trăiește româneste. Iar oamenii care vin și cercetează mănăstirea sunt buni români, buni credincioși ai acestei țări ce se cheamă România." (p. 10).

În următoarele capitole, cartea cuprinzând nouă capitole, scriitoarea urmărește destinul monahului, străduindu-se să surprindă momentele care au condus la conturarea ca personalitate puternică și atât de cunoscută a protosinghelului Olivian Bindiu.

Mănat de har divin, după vârsta de 20 de ani, este hotărât să slujească la Mănăstire și în 1982 vine "Spre Banat din proprie inițiativă", titlu dat celui de-al doilea capitol Mărturisirii Sfinției Sale. Îl urmează un pasaj de o răuă frumusețe artistică, grație imaginației și talentului scriitoarei: "Era vară, 1 iulie, strigătul pământului se oglindește în nestatornicia oglinzii, precum și-n undarea apei râului de munte... Ploi furioase, ploi blânde, ploi calde ca lacrima, ploi reci ca neceazul, ploi coborând imensitatea pe orbita unei clipe: uneori razele soarelui treceau parcă prin trupul Mănăstirii, razele deschizându-și evantaiul peste tot ceea ce înseamnă viață și moarte, nestatornicie și nimicnicie, zămbete fierbinți și sârale lacrimi. Iftari ale unui anotimp august purtând însemnele grânelor urcând din rădăcină spre lumina credinței: e vară, pământul cântă, se ondulează și dansează în ritmul muzicii stelarilor simfoniei albastre" (p. 15).

Doar până la 1 noiembrie 1982 a stat în acest colț prezentat ca un colț de răi, fiindcă părintele Olivian Bindiu a fost transferat la Mănăstirea "Sfântul Ier de la Izvor" Vasiova, ca preot duhovnic unde a rămas 3 ani, ani de muncă neobosită, ca apoi să revină la 1 august 1985 la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, prin transfer în interesul serviciului.

Revenii ca stareț al mănăstirii, părintele Olivian Bindiu este neobosit și realizările pe care le are sunt prezentate corect și cu mult respect de către scriitoare.

Pentru că Sfinția Sa este un om de cultură, subliniază însuși necesitatea culturii în viața monahală pentru că aceasta nu împiedică trăirea autentică a călugărului, monirea lui de a fi de folos celor din jur.

Autoarea se folosește de consemnările făcute în presa actuală, în *Anotimpuri Literare*, *Tibiscus* (Uzdin-Iugoslavia), *Vest matinal Timișoara*, *Heliopolis* și altele, de lansările de carte pe care ea însăși le-a organizat, de aprecierile în critica literară la adresa cărților protosinghelului Olivian Bindiu, la activitatea publicistică, perioada 1985-1995, atât în țară, cât și în străinătate, care se ridică la un număr de 305 lucrări, la activitatea de scriitor prin cele 26 de cărți tipărite, pentru a surprinde personalitatea protosinghelului Olivian Bindiu în toată complexitatea sa, în toată mărimea sa, "Ca un arc de triumf peste viață", cum intitulează col de-al șaselea capitol.

Cunoscându-i de acum bine crezul de viață, acela de a trăi pentru oameni, scriitoarea Doina Drăgan consemnează câteva păreri ale unor oameni de diverse formații: profesori, preoți, compozitori, sportivi, pentru a completa imaginea monahului și din perspectiva celor pentru care se roagă și cărora se dăruiește, așa cum însuși se mărturisește în interviu ce-l dă autoarei: "Omul, conform preceptelor scripturistice este chipul și asemănarea lui Dumnezeu; deci eu văd în om ca slujitor al lui Dumnezeu: dumnezeirea, puritatea, lumina. Înlepciunea și tot ce este bun și făcut Domnului. De aceea, pe fiecare om eu îl văd ca pe un frate mai mare (sau mic) al meu; dar de multe ori mă rugălesc și eu prin acel om" (p. 84).

Impresionant îl descoperim în finalul interviului, când la întrebarea autoarei "Credet! Într-un viitor luminos al României?" (p. 87), îi răspunde: "Poporul român este foarte răbdător și foarte primitor, dar când îl ajunge cutitul la os știe să fie și răzbuțător, după cum am văzut pe parcursul istoriei că s-a răzbuțat pe cei ce nu i-au vrut binele. De aceea, cred: POPORUL ROMÂN VA DĂINUI, CĂȚ LUMEA VA FI ȘI CĂ ROMÂNII PRIN CREDINȚĂ ȘI, AMBITIONE VOR BIRUI!" (p. 87), răspuns ce, cu siguranță, emoționează pe oricare român adevărat, care crede în durabilitatea și valorile morale ale neamului nostru, emoțiile

autoarei fiind comunicate prin scrierea ca majusculă a ultimei părți a răspunsului părintelui.

Momentul Marelui Praznici al Învierii este surprins în ultimul capitol, care a dat titlul cărții, prozatoarea Doina Drăgan filtrându-l prin propria-i sensibilitate și dându-i contur artistic: "Precum este luna, astru, instrumentul de măsură, universal al tuturor timpurilor, așa apare în sunetul tic-tac-ului clipei glasul blând și sonor, dulce și grav, înobilat de puritatea și harul divin al starețului duhovnic Olivian care rostește pentru a zecea oară aici, la această mănăstire, versetul biblic: "VENIȚI DE LUATI LUMINĂ" (p. 91).

Cartea *Sub pecetea sacră a tainei* are meritul de a prezenta într-un limbaj literar accesibil tuturor, cu motto-uri religioase care pe lângă sobrietatea conținutului, sugerează celui mai simplu om cu credință, că această carte este și pentru el, activitatea unei personalități monahale ce devine tot mai cunoscută printre dreptcredincioși.

Bogată în informații, convingătoare prin documente și fotografiile pusă la dispoziție, bine gândită și organizată pentru ceasul aniversar al Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, scrisă cu nerv artistic și fior liric, prin cartea *Sub pecetea sacră a tainei*, scriitoarea Doina Drăgan își aduce contribuția la îmbogățirea prozei românești.

prof. VALI VUCOVAN

CONSIDERAȚII MUZICALE

Ca să se producă minunea creativă muzicală, numită de autori, "Sunetele de credință și iubire", trebuie să existe suportul poetic, care să constituie motivul și intonidul acesteia. Și totuși prin apariția cărților "Omenăștile - suferință", apoi "Săptămâna Patimilor" și în final a cărții "Glas spre cor" toate având același autor - Starostul Mănăstirii "Izvorul Miron", protosinghelul Clivian Bindu, se realizează prima minune: Poezii cu text valoros din punct de vedere literar, moral și adecvat înfrâni în lumea miraculoasă a sunetelor.

Dar pentru selecțarea și alegerea versurilor pe lângă sensibilitate, mai trebuie să existe gust și meșteșug. A gâli și a vorbi abilitatea de a pași pe căile bătătorite evitând rutina și străcutându-te printre cele cunoscute, devenite "comune" și cuprînde și a radia o prospețime parfumată, inedit și chiar neprevăzută, prețioasă și dumoasă aprofundată a genului. Apoi, terenul de inspirație adânc explorat crează și o stare de mîltărire și produce o temeră înecăscă.

De obicei, unei aleguri îngrijite îi urmează meșteșugul melodic, armonic, de construcție și de îmbinare a textului cu muzica, care să pătrundă în adîncimea lui să-i amplifice semnificația poetică să-i precizeze atmosfera și să-i confere o valență emotivă.

În toate timpurile a fost dorită și bine primită o muzică mai ușor de receptat și memorat care să fie urzită pe temelii de dragoste, ale dezamăgirii sentimentale, ale dorului și așteptării, cu o ușoară lentă de melancolie, strună cea mai adîncă a cântecelor "de lume", deci, calități ale altor lînce cu vocalitate, cantabilitate, înțim, accesibilitate.

Calorită scurții pieselor nu se ajunge la o dezvoltare a motivului, iar forma pieselor adesea liberă și uneori capricioasă, cu sau fără ritomeală poate avea structura unei romanțe sau unei lied scurt, pe o schemă A-B-A sau A-B-B, uneori pe un ritm de dans lent.

Destinată unui public larg, pentru a fi cântate vocal pe o voce sau două, susținute eventual de o vioară sau flaut și cu acompaniament armoniic și ritmic de o chitară, în cercurile de tineri cu o credință și dragoste în suflet, care adesea se găsește și la cei mai în vîrstă, atât dorința și sensul (pămîi) acestor piese, unele fiind interpretate în mijlocul cercurilor literare și bine primite de o asistență cu o receptivitate la manifestările de suflet.

Fie ca aceste liori muzicale să-și deschidă petalele parfumate în grădina muzicii, să încante și să defecieze, să aline și să ne poartă pe aripile și spre mai bine.

Profesor de muzică. **ELENA MOLDOVEANU**

Protosinghelului **OLIVIAN BINDIU**

"Prin tot ceea ce este ACUM Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești această cetate, această piramidă, acest suflet curat, ortodox, această trăire și simțire a celor zece ani din viața monahului Olivian zidită și rămasă pe veci aici pentru Sfinția Sa și pentru toți vizitatorii acestui Sfânt Lăcaș, i-au alungat norii și suferința pentru neadevăr, îi face sufletul să cânte într-o lansare spre zborul veșniciei zicându-și că numai credința-i puterea ce mută din loc stele, că numai credința înviază inimi curate, că numai credința va birui".

"Numai prin Harul Sfânt, numai Lucrarea Dumnezelască l-a ținut aici pe inimosul, credinciosul duhovnic Olivian lansat pe orbita acestei vieți, pentru a tămădui mii și mii de suflete. Din ochii monahului Olivian străbătuți de puterea razelor X emană bucuria de a fi "EI" acela care a transformat acest Sfânt Lăcaș, de a fi "EI" acela care a transformat durerea în bucurie (propovăduind învățămintele lui Iisus Hristos) de a fi "EI" acela care cu sentimentul CREDINȚEI, HARUL și DARUL PRIMIT DE LA DUMNEZEU, deșteaptă în oameni noi energii, înobilează suflete prin credința, rugăciunea și puritatea cuvintelor, declașând mirabile fapte..."

"Mulțimea atâtor credincioși veniți la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, la duhovnicul Olivian, spune mult și la cântarul echilibrului trage greu. Ei (credincioși) vin din sete de cunoaștere, din dorul de a-i tămădui rugăciunea monahului; ce-l imploră pe Iisus Hristos, să-i scape de ambițiile oarbe și meschine ale unor semeni..."

(din "*Sub pecetea sacră a tainei*")

Dragostea, iubirea față de Dumnezeu, îl caracterizează pe monahul Olivian, această virtute care îi împodobește sufletul...

SOARELE ȘI LUNA, STELELE, LUMINA, APA ȘI ADÂNCUL, VIFORUL, ZĂPADA, DEALURI, MUNȚI, TOȚI CEDRII, POMI CEI RODITORI, ANIMALE, PĂSĂRI, TINERI ȘI FECIOARE, LAUDĂ-TE BĂTRÂNII, ÎMPĂRAȚI ȘI JUDE, LAUDĂ-TE PĂMÂNTUL, NEAMURILE TOATE!!!

prof. **DOINA N. DRĂGAN**

heliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ • SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

• An I • Nr. 9 • SEPTEMBRIE 1995 •

MEDITAȚIE CREȘTINĂ

La 19 iulie 1995, a avut loc o întrunire a femeilor creștine în sala de lectură a Bibliotecii "A. E. Baconsky" din Călmănești, condusă de Fania Driva, directoarea bibliotecii.

S-au discutat probleme privitoare la manualele școlare, profesoare din localitate, precum și mame, venind cu sugații și propuneri. Le-a răspuns doamna Buzinachi, redactoare la Editura Didactică, gășind unele critici îndreptățite.

O temă interesantă, care s-a discutat, a fost aprecierea de care se bucură în străinătate muzica religioasă românească și mai ales colindele. O contribuție la discuții a adus doamna Micula, conducătoarea corului de copii al Radiofoniunii din comunitățile răscule în călătoriile prin mai multe țări din Occident.

Invitat la această întâlnire, poetul Aleksandru Jelebeanu, aflat la colihă în stațiune, a vorbit despre cartea "Sub poezia sacră a tainei" de Doina N. Drăgan, apărută recent la Editura "MIRTON" din Timișoara. Subliniind unele idei din această documentată lucrare, scriș cu un emoțional sentiment religios, s-a aprit asupra unei ideii primordiale sesțimă de profesoarele Dăbina Bindu: "Biserica ortodoxă a fost întotdeauna centrul de unitate națională".

La ocazia discutiunii Fania Driva, poetul Al. Jelebeanu a citit poeziile: "Fetele", "Căderea nouă", "Răvas țării" și altele din volumul "Măgnoli de ocumbria", lansat tot la această bibliotecă în vara trecută, fiind prezentat de dr. Gheorghiu Mămulariu și de Fania Driva, în cadrul unei expoziții cu peisaje din Călmănești aparținând pictorului Mihai Scărițescu.

Acad.

DEDICAȚIE

Profesoarei/teului Olivian, București

E stea covântul tău otricit
În drumul nostru pămîntesc,
Purtăm pe Dumnezeu în gînd,
Pe Taurul nostru cel ceros.

Ne nădăruștii cu raze în divină,
Omi stîlci cu hăr și cu dreptate;
Călmînzînd nădăruștii lumii
Plăcînd sufletu-necutat.

Să nu te simți, să străluci
În inimă necrețată să străluci
S-audă toți cum glăsuiești,
Lumina ta mereu să o dăruiești

MARIA V. DUCA

Fragmente din cartea: DISTANȚELE IUBIRII

autor: prof. **DOMNA N. DRĂGAN**

MOTTO: "Înălță-Te-voi, Dumnezeule
meu, împîntăcîi-mă și voi
încredințarea numelui tău în vocea și
veselul meu din suflet."

(Psalm 144:1)

Înălță-te, înălță-Te, și-mi juru-ți
adună, în jurul Cerății pe toți
credincioșii, pe razele tale înțelepte
să fie de-a pururi creștinii lumii din
țară, lumina de noapte, Mîla și Harul
Tău Doamne, revărsați Cuvîntu-Țu
dragostei, încredința, pacea, iubirea,
credința, blîndețea, vonda Duhului
Sfînt, mîrșăle căci Harul lui
Dumnezeu, Te Ți este dat - pădurea
OLIVIAN, izvor nesecat de lumina și
sufletului omului.

Creștină, Speranță, Distanță,
Iubire, Împlicare, Dăm Stînt, Leagăn
de Soare, Golgota și Cruce, Mormînt
și-acum în jurul Cerății pe toți omii
plîng, revărsați pădurea OLIVIAN - în
lumina mîrșăle, nădăruștii omului
sunt, înălțînd, creștină, frînt,
clocot de sânge curit și înălțînd în omni-
Ți a lumii harul, harul ferăstos,
cuzurîndu-se de durerea primăverii
înnoie vîntul pămîntului românii.

Adu pentru noi, rugăcuni de
mulțumire pentru binefăcerea primită
de la Dumnezeu cel Atotputernic!

Sentimentul lui Dumnezeu de semenii,
dăruieștii omului, iubirea față de
Dumnezeu, sau făcut pe înălțînd
Doluiului să strălucă distanțele
destinului său pe drumul harului omului
vo dăruiește omului harul omului
și dragostea se înălțîndu-și,
glăsuiește cu ardoare spre Cer.

OM - al harului divin omului
unui spațiu sacru, Olivian fiindu-
trăiește pe un plan superior omului pe
rînd, aspirînd permanent spre ideal,
dorea să comunice tot ce gîndea
semenilor săi - să redea "lumina din
lumina sa", har din harul său", tuturor
brășilor și necărilor, disperărilor,
tuturor celor-primii în neajetele rîndului,
analizînd sufletul omului - îl trece prin
sala oglinzilor să impune a se
memoria din care își decupează pro-
pria imagine din omeneștii omului din
ocurile și necaz pentru care simte
mîla și călăuză, Dumnezeule, El este
dragădui tuturor celor văzute și
nevăzute care lasă omului "harul zărilor
este iubire" (Omeneștii se întinse -
Olivian Bineu), Distanță, timpului,
spune Olivian Bineu nu ne așteaptă
oziștii, de aceea treptele să fim pe
măsură lui, lucii, dragostei, harului
al altui Ierusalim.

VIATA foaie religioasă MONATIALĂ

AN-VI Nr. 10-12 (30) ● PUBLICAȚIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON" ROMANEȘTI ● OCT. - DEC. 1956 ● PREȚ: 200 LEI

LA MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON"

În Tâmb, în colț de raș,
Dumnezeu s-a îndurat
Feriții Tatrarilor (Miron)
Mănăstire-a ridicat.

În suflet de codru
Unde liniștea e deplină,
Unde sursă scârțâie
Unde apă-i cristalină.

În cutitul de mănăstire
Nume "IZVORUL MIRON"
Te simți parcă-n altă lume,
Unde nu-i ură de om.

Monahii și Monahii
În cutitul lor cu dor,
În posturi și rugăcini
Dincoș firul vieții lor.

Derul lor, nu-i dor lămurit
Ci e dor adânc
Dor de Sfânta Mântuire
De Miroșul cel lămurit.

Orice jână veș se simte
Mai jor de gura lumii,
De păcatul cel lămurit
De plăcerea a mulțumii.

Dumnezeu se liniște sfântă
Și se vădăli căndă,
Unde nume pășări căndă
Dor de Mănăstire adâncă.

În acest "RAI" părădătesc
Dumnezeu a ură să jor,
Lă jor pe nume Găjă
Călugăr jor bărbă.

O jână cu zămbet sfânt
Cănd din Moldova veni,
Că-o sursă cristalină
De plăcerea lumii, desparjă.

Păruș lung și melos
Dor de ură și mureș,
El pășăte și răspunde
Că mult jor și preacurș.

Starețul, la-vest "ZACĂȘ"
Protonagărul om, curș,
Om cu ură și preacurș
De orăteș lămurit.

Dumnezeu ce ură pe lumă
Mă jor dă să văd și me
Cămeni îndăcurș și că
Dor și oameni de-omă.

Dumnezeu ce ură sfânt,
Doroteș pe cei buni
Te ură ce se ură și
Dă-le ură liniștă
Și fericeș de ură.

PAVEL ANDREI CICALĂ
Poet (jor din Torz
(Iugoslavia)

SEMNAL EDITORIAL

DE LA UN SUFLET LA ALTUL, MÂNTUIREA...

"SĂPTĂMÂNA PATIMILOR" - meditații și poezii religioase apărute sub semnătura protosinghelului OLIVIAN BINDIU, editată de mănăstirea "Izvorul Miron" - Românești, 1995, sunt o sumă de revelații conținut sub semnul adevăratei misiuni apostolice. Ce altceva oare să însemne decât frumusețe și puritate morală când, cu sufletul închinat înaltului Biruitor, așterni versuri care tulbură până și lacrimile umbrelor: "În miez de noapte Te-am chemat / Să vii din nou la mine / Să mă ascuți, să-mi dai un sfat (Să fac cum e mai bine) / Să am putere să iubesc / Dușmanul de lângă mine / Să-l iert și chiar să-ți mulțumesc / Că pot să-ți semăn Ție (...)" din poezia "CEAS DE CUMPĂNĂ".

și multe altele des-

coperă cărturarul OLIVIAN BINDIU în "ortodoxa libertate a sufletului și neamului său. Cum e și firesc. Cum ar trebui să fie și altora: pildă, reazăm și speranță.

Meditațiile asupra semnificațiilor zilelor Săptămânii Patimilor nu sunt cu nimic mai prejos decât alte scrieri religioase ortodoxe românești. Într-un stil simplu dar nu lipsit de noblețe și dăruire, protosinghelul OLIVIAN BINDIU, asupra cărui vom reveni cât de curând, poartă deja aceea lumină care tămăduiește răul din egoismul, trufia, lașitatea omenească și, nu în ultimul rând, trebuie să consemnăm credința noastră că numele său va fi, cu siguranță, unul de referință pentru ortodocșii români de pretutindeni.

MARIUS SĂRBU

heliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ • SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

• An I • Nr. 10 • OCTOMBRIE, 1995 •

Părintele protosinghel Olivian Bindiu împlinește 39 de ani la 22 octombrie 1995.

Ca bucurie întâmpinăm aniversarea Sa, dar și șnoarea pe care nu a făcut-o de a fi redactor șef al revistei noastre Heliopolis.

O asemenea vârstă, atât de lănușă, trăită în credință pentru Dumnezeu și iubire pentru oameni, conferă o aură biblică unuia dintre fiii cei mai dăruți și binecuvântați ai pământului românesc.

Întru sănătate și "La mulți ani!" la această sărbătoare, printre atâtea prezențe ale dreptcredincioșilor care nu găsit alinare și tămăduire și-i ies în întâmpinare stinându-l, să ni se îngăduie și nouă să fim de față, cu recunoștință și dragoste.

Redacția "HELIOPOLIS"

Olivian Bindu, "Din dragoste pentru copii", Editura Eusei, Timişoara, 1985, pag. 80

"Lăsați copiii să vădă în lume şi prin ei să înţeleagă că lumea este frumoasă şi bună", spune Olivian Bindu în "Din dragoste pentru copii" (Măşin, 1984) scrie în pag. 56, urmând să imagineze fotografiile lui laie în "Istoria copiilor" - o carte care educativă şi artistică cuprinde o serie de probleme şi probleme ale copilului de azi, dar şi o istorie a copilului de ieri.

Pe coperta 2 a pag. 2 a lucrării protobibliografice Olivian Bindu face referinţa la "Viziunea copilului" şi la "Istoria copilului" - lucrări care pot fi citite de părinţi, de copii şi de profesori. Cartea este structurată în două părţi principale: prima, de care se vorbeşte în primul capitol, este în două volume: "Istoria copilului de ieri" şi "Istoria copilului de azi".

În partea "Din dragoste pentru copii" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea.

În cartea "Istoria copilului de ieri" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea. În cartea "Istoria copilului de azi" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea.

"Părinţi, un copil trebuie să vădă că lumea este frumoasă şi bună", spune Olivian Bindu în "Din dragoste pentru copii" (Măşin, 1984) scrie în pag. 56, urmând să imagineze fotografiile lui laie în "Istoria copiilor" - o carte care educativă şi artistică cuprinde o serie de probleme şi probleme ale copilului de azi, dar şi o istorie a copilului de ieri.

Pe coperta 2 a pag. 2 a lucrării protobibliografice Olivian Bindu face referinţa la "Viziunea copilului" şi la "Istoria copilului" - lucrări care pot fi citite de părinţi, de copii şi de profesori.

Cartea este structurată în două părţi principale: prima, de care se vorbeşte în primul capitol, este în două volume: "Istoria copilului de ieri" şi "Istoria copilului de azi".

În partea "Din dragoste pentru copii" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea. În cartea "Istoria copilului de ieri" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea.

"Părinţi, un copil trebuie să vădă că lumea este frumoasă şi bună", spune Olivian Bindu în "Din dragoste pentru copii" (Măşin, 1984) scrie în pag. 56, urmând să imagineze fotografiile lui laie în "Istoria copiilor" - o carte care educativă şi artistică cuprinde o serie de probleme şi probleme ale copilului de azi, dar şi o istorie a copilului de ieri.

Cartea este structurată în două părţi principale: prima, de care se vorbeşte în primul capitol, este în două volume: "Istoria copilului de ieri" şi "Istoria copilului de azi".

Pe coperta 2 a pag. 2 a lucrării protobibliografice Olivian Bindu face referinţa la "Viziunea copilului" şi la "Istoria copilului" - lucrări care pot fi citite de părinţi, de copii şi de profesori.

Cartea este structurată în două părţi principale: prima, de care se vorbeşte în primul capitol, este în două volume: "Istoria copilului de ieri" şi "Istoria copilului de azi".

În partea "Din dragoste pentru copii" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea.

În cartea "Istoria copilului de ieri" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea.

"Părinţi, un copil trebuie să vădă că lumea este frumoasă şi bună", spune Olivian Bindu în "Din dragoste pentru copii" (Măşin, 1984) scrie în pag. 56, urmând să imagineze fotografiile lui laie în "Istoria copiilor" - o carte care educativă şi artistică cuprinde o serie de probleme şi probleme ale copilului de azi, dar şi o istorie a copilului de ieri.

Pe coperta 2 a pag. 2 a lucrării protobibliografice Olivian Bindu face referinţa la "Viziunea copilului" şi la "Istoria copilului" - lucrări care pot fi citite de părinţi, de copii şi de profesori.

Cartea este structurată în două părţi principale: prima, de care se vorbeşte în primul capitol, este în două volume: "Istoria copilului de ieri" şi "Istoria copilului de azi".

În partea "Din dragoste pentru copii" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea.

În cartea "Istoria copilului de ieri" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea.

"Părinţi, un copil trebuie să vădă că lumea este frumoasă şi bună", spune Olivian Bindu în "Din dragoste pentru copii" (Măşin, 1984) scrie în pag. 56, urmând să imagineze fotografiile lui laie în "Istoria copiilor" - o carte care educativă şi artistică cuprinde o serie de probleme şi probleme ale copilului de azi, dar şi o istorie a copilului de ieri.

Pe coperta 2 a pag. 2 a lucrării protobibliografice Olivian Bindu face referinţa la "Viziunea copilului" şi la "Istoria copilului" - lucrări care pot fi citite de părinţi, de copii şi de profesori.

Cartea este structurată în două părţi principale: prima, de care se vorbeşte în primul capitol, este în două volume: "Istoria copilului de ieri" şi "Istoria copilului de azi".

În partea "Din dragoste pentru copii" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea.

În cartea "Istoria copilului de ieri" scrie Olivian Bindu că plus în istoria copilului, în raporturile sale cu lumea, în raporturile sale cu părinţii, cu profesorii, cu societatea.

"Părinţi, un copil trebuie să vădă că lumea este frumoasă şi bună", spune Olivian Bindu în "Din dragoste pentru copii" (Măşin, 1984) scrie în pag. 56, urmând să imagineze fotografiile lui laie în "Istoria copiilor" - o carte care educativă şi artistică cuprinde o serie de probleme şi probleme ale copilului de azi, dar şi o istorie a copilului de ieri.

HELIOPOLIS

REVISTĂ DE CULTURĂ • SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

• An I • Nr. 11 • NOIEMBRIE 1995 •

ÎN HARUL LUI OCTOMBRIE

PROTOSINGHELULUI OLIVIAN BINDIU
LA ANIVERSAREA VÂRSTEI DE
39 de ani

În harul lui octombrie, smerit,
Preot cu glas corespunzător s-a ivit,
Preotul nostru care mijlocește
De rău și de păcat ne mântuiește.
Îl ascultăm la slujbe, la vecernii
Cu dreapta lui credință, cu smerenii,
În lumea asta prea amăgitoare
Rugăm-l să ne scape de pierzare.
Dorința ne-o-nțelegă și o spună
Lângă icoana-n vers și-n rugăciune.
Cu harul lui-prin taină, prin cuvânt
Blând, ne însuflă idealul sfânt.

Doamne, Iisuse Cristoase,
Într-o lume cu vântoase,
Pe o mare cu furtună,
Tu să fii Nădejdea Lui!

MARIA V. DUCA
22 octombrie 1995

Redestepărea

3 - 9 noiembrie 1995

ANUL V, NR. 212, 16 PAG. + 3 SUPLEMENTE, 501 LEI

SĂPTĂMÂNAL, INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

"IZVOR DE CÂNTEC ROMÂNESC"

Recenziile apar în *Cartea Românească*, *Trinitas*, *Voluntate*, *Veris*, *Vocea de cultură românească*, *Arta și literatură*, *Presă*, *Magazin*, *Libra*, *Bravo*.

Compoziții de poezie, volumul de față reflectă în mod sensibil a nașterii, maturizării, înfloririi și înțelegerii. Într-o manieră originală și plină de simfonie, poezia este prezentată în două volume: "IZVOR DE CÂNTEC ROMÂNESC" și "VERSURI".

În aceste două volume, "IZVOR DE CÂNTEC ROMÂNESC" și "VERSURI", Gelina Șandru a reușit să realizeze o poezie care este atât de frumoasă, cât și de puternică. Într-o manieră originală și plină de simfonie, poezia este prezentată în două volume: "IZVOR DE CÂNTEC ROMÂNESC" și "VERSURI".

Într-o manieră originală și plină de simfonie, poezia este prezentată în două volume: "IZVOR DE CÂNTEC ROMÂNESC" și "VERSURI".

Într-o manieră originală și plină de simfonie, poezia este prezentată în două volume: "IZVOR DE CÂNTEC ROMÂNESC" și "VERSURI".

Într-o manieră originală și plină de simfonie, poezia este prezentată în două volume: "IZVOR DE CÂNTEC ROMÂNESC" și "VERSURI".

**Protașinghelul
OLIVIAN BINDU,
"Zvor de cântec românesc" -
versuri, Editura Micton,
Timișoara, 1995, 30 p.**

Literă simfonică și acceptată de cititorii din străinătate ca "Zvor de cântec românesc" - versuri și poezii simfonice au scrisă Olivian Bindu, căruia i s-a dat și apelativul de "Zvor de Cântec românesc". După mai mulți ani de creație artistică deosebită, scrie acum altă înălțare artistică, această dată pe noi de o mare neaună "muzicalitate". S-a parca simțea în și conștient superiorității, o rafinare și o creație de poezii și versuri de înfrumusețare ca primirea Olivian Bindu de la nașii "muzicali" și artistici, în furtivitatea și versurilor din această carte, de simfonice simfonice și simfonice simfonice.

Analiza datelor prezentate de carte în țară și în străinătate sunt mă așteptăm să rămână din această carte și în țară și în străinătate, în țară și în străinătate. După cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el.

Analiza datelor prezentate de carte în țară și în străinătate sunt mă așteptăm să rămână din această carte și în țară și în străinătate, în țară și în străinătate. După cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el.

"Zvor de cântec românesc" (Editura Micton, Timișoara, 1995, 30 p.).

Poeta, scriitor de dezvoltare profesională Doina M. Drăgan, surprinde odată în această pagină cititorii, cu versuri simfonice și poezii simfonice. "Zvor de cântec românesc" este o carte de versuri și poezii simfonice, care este o carte de versuri și poezii simfonice.

În această carte, poetul Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el.

În această carte, poetul Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el.

În această carte, poetul Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el.

În această carte, poetul Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el.

În această carte, poetul Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el.

În această carte, poetul Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el.

În această carte, poetul Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el. Căci, după cum scrie în titlul cărții, Olivian Bindu scrie și se scrie pe el.

prof. VALENTINA BOBINA

si "Distanțele iubirii" - prilej de întâlnire sufletească

Secolul de izbăvire din Banat care s-a încheiat cu o valoare poetică și literară, în secolul al patrulea, rămânând în istoria noastră literară și artistică "Măsurile românești" de Ovidiu Băndu în colaborare cu familia Simion Lipovan.

"Profesia și circulația literară în România au avut o întregire, o întinseală esențială și o valoare artistică "Distanțele iubirii" și "Izvor de cântec românesc".

"Izvor de cântec românesc" de Ovidiu Băndu

Cartea "Distanțele iubirii" a fost scrisă în anul 1924 și a rămas un adevărat monument literar și artistic pentru eternitate. În colaborare cu prof. Mariana Șteuță și "Sub pecetea sacrală a tăcerii" revăzu personalitatea poetică și artistică a Ovidiu Băndu, om de literatură și om de știință, care a lăsat în urma sa o operă deosebită de bogată și de înaltă calitate artistică. "Distanțele iubirii" este o carte care merită să fie citită și astăzi, deoarece este o operă deosebită de bogată și de înaltă calitate artistică. Este o carte care merită să fie citită și astăzi, deoarece este o operă deosebită de bogată și de înaltă calitate artistică.

prezentarea cărții și mai multe alte activități culturale și artistice. În cadrul evenimentului, s-a prezentat și o expoziție de tablouri care au fost realizate de Ovidiu Băndu. În cadrul evenimentului, s-a prezentat și o expoziție de tablouri care au fost realizate de Ovidiu Băndu. În cadrul evenimentului, s-a prezentat și o expoziție de tablouri care au fost realizate de Ovidiu Băndu.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

componențe de priman, mai ales din prima parte, datorită celei și plăgilor. Într-o altă parte, în partea de jos a cărții, se poate vedea o fotografie în alb și negru care arată o grupă de oameni într-o sală de spectacole, posibil în timpul unei prezentări literare.

"Izvor de cântec românesc" de Ovidiu Băndu

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa. Amplasarea, decorarea și organizarea evenimentului au fost realizate de Ovidiu Băndu și familia sa.

heliopolis

• REVISTĂ DE CULTURĂ •

SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII

ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

• An II • Nr. 1 (13) • IANUARIE 1996 •

Conceptul de ocrotire, conservare și restaurare a bisericii, surprins în cartea autorului Octavian Pop:

"CONSERVAREA, RESTAURAREA ȘI ÎNTREȚINEREA BISERICII MONUMENT ISTORIC"

Fără a fi un Dreptul Bisericesc, noi vrem să spunem prin nra disciplină sau știință (juridică, teologică) să ancorăm în cele pământești în cadrul vieții materiale, în baza materială a vieții omnești. Tot Dreptul, ne ajută să ne putem lămurii mai bine poziția Bisericii Ortodoxe Române în special și a Bisericii Ecumenice a Răsăritului, în general, în cadrul vieții sociale.

Disciplina Dreptului Bisericesc ne ancorază direct în activitatea de zi cu zi, cea socială, cu ajutorul căreia putem apoi, să deschidem zone spirituale și religioase a vieții noastre. Ea ne ajută să facem distincția între cadrul mitologic-bisericesc și cel social-civil, organizat de către stat.

Dreptul, trebuie să ne orienteze just, să ne ajute în însușirea condițiilor reale, în care Biserica Creștină este chemată, să-și desfășoare activitatea sa pentru salvarea sufletului, suferințelor, fărâșirea omenească și mântuirea omului.

În cartea de față, autorul vrea să surprindă cât mai bine, necesitatea, istoricul și actualitatea, conceptului de ocrotire, conservare și restaurare a patrimoniului cultural național și a bisericii monument istoric și de artă, în special.

Suntăm un popor cu valoare culturală, religioasă și artistică, dar care din păcate puține sunt ocrotite în lumina și valorificate la justa lor valoare. Astfel, în numeroase localități unele dintre obiectele necesare, unele servitoare de prețioasă pictură neprețuite sunt neglijate, într-o stare deplorabilă, de adăvărata ruinare. Acestea sunt rodul neglijenței și nepăsării practice, criminologice și a organelor locale de stat.

Tutela pentru ocrotirea unor astfel de obiecte și a sa, este de mare în cadrul unor Legi speciale, cum sunt: Legea 64/1969, Legea 62/1974 care prevede îndatoririle și obligațiile statului de ocrotire a măturii și monumentului istoric, de existenței și continuității noastre pe aceste meleaguri.

Poporul care își înălțase minunile lor vede să dăină pe nra țară, căci prețiozitatea monumentele acestora sunt goșăvirea vie a istoriei ogiltoare trecuților, fundamentul prezentului și sursa adăvărata pentru generațiile viitoare.

Bisericele noastre, printre singurele monumente care au rămas din trecut sunt de o însemnătate deosebită și pentru istoria patriei prin pisanile care nu de puține ori, au fost singurele călăuză documentare ale istoriei. Căci privindu-le arta, arhitectura este prin pictura bisericească, înălțarea sufletului românesc. Caracterizarea înaltului poporului nostru și a felului deosebit cum se imprimăm în țara adăvărului vieții.

Biserica este deci, un document pentru istorie, un manual desăvârșit

pentru artă și pentru noi, a parte din cultura strămoșilor. Ne revine deci o datorie sfântă să poate spune de a face totul pentru a păstra și conserva aceste comori ale neamului.

Autorul vrea, prin cartea de față, să îndemne, să trezască interesul și să arate călăuză și mijloc de bine istoric pentru conservarea și restaurarea, păstrarea și continuitatea monumentelor istorice.

În această carte, autorul a mai voit să surprindă și necesitatea legăturii acestui domeniu, pentru protejarea multor edificii și obiecte de artă și de artă, care în decursul timpului au suferit foarte mult datorită vinzării vechii sale și vătărilor oamenilor.

Pentru că această carte nu are un caracter strict juridic, ci unul interdisciplinar, în prima parte și în subtitlu prezentăm din punct de vedere dogmatico-religios termenii de bisericești, de închinare, de monastire și locaș de cult. În continuare a făcut o prezentare istorică a bisericii și "locușii de închinare" în unele popoare creștine și biserice în creștinism, cu numele de locaș de rugăciune și de locaș artistic, de artă, de artă împodobită, cu valoroase picturi și arhitectură și de sculptură, deosebită sau istorică.

Discuția de frumusețe și esențele spirituale și artistice ale închinărilor noastre se desprind acum limpede în față, mărtașii lor într-o înșirare veșnică, scormit de sub lamela adăvărului, ce poate a răscuși sale de artă.

Pentru creștinii și omul bisericești a conceput un nou sistem al credinței, discipolul și învățatul în înșirare, dar care, însa a devenit prin mesajul artistic și al bunozității, și pentru necredincioși un monument de admirație în respect. Deci, necesitatea — păstrării — și — restaurării bisericii este de mare a păstrării noastre și a tuturor creațiilor nre noastre.

În cuprinsul cărții prezintăm Octavian Pop sa gândirea și sa prezentarea a evoluției monumentului în strălucirea și la noi în perioada noastră.

Legea 62/1974 privind ocrotirea patrimoniului cultural național este în față dreptul țării în prezentul nostru; decorați na este ultima și cea mai bine concepută lege în domeniul, după care se ghidăm și acum însa noastră.

Cartea în ultima sa parte abordează curva teorie și prezentă un exemplu practic, care cred să fie de mare folos pentru tot poporul care vor să-și înălțeze la o asemenea situație.

Fără de bisericești, țării noastre să arde și strălucirea de ocrotire și de o parte țării de BUNĂZĂRI, să pe de altă parte, țării de cel care au conștientizat și apoi țării de înșirare.

Prof. Dr. ALEXANDRU JIR

Redestepțarea

11 - 17 IANUARIE 1996

ANUL V, NR. 2/2, 16 PAG.+PROGRAM TV, 50 LILEI

SAPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDĂȚIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOI

Tandemul condeierilor caransebejeni Ion Gheorgheoșu și Mihail Rădulescu a publicat, până în prezent, trei cărți, toate apărute la Editura Europa Nova din Lugoj. Prima, în poftida timpului de compunere școlară (**Am pierdut o rază de soare**) și a ilustrațiilor de un pronunțat didacticism, nu o lipsită de unele virtuți narative. Treacănd peste imperfecțiunile de exprimare (repetiții și cacofonii supărătoare, explicații excesive), volumul relevă o proză a faptului cotidian, scrisă într-un ritm alert și fără prețiozități călătorești. Autorii simți că au ceva de spus, mănoșite cu dezinvolură dialogal, tonul și ritmul narativii fiind subordonate sentimentelor ce se vor comunica în starea nădui. De mazăre biografică, povestirile rehivele chipuri din viața satului (Cooorii, **Ultima primăvară**, **Moartea Ileanului**), figuri de manșoni ceteroșii (**Ultima călătorie**) sau imagini apropiate autorilor (**Cisătricia**, **Drum fără întoarcere**). Nu lipsesc accentele teziste (**Meridianele timpului**), iar eroii (la loc de cinste în multe povestiri) e prezent și în ciclul de scrieri din final, marcate de tonul melodramatic al unui romantism desuet.

Volumul al doilea, intitulat **Cine ne reprezintă onoare**, deși se revendică din Caragiale, are pe-a poajă note comune cu proza marelui nostru elasic. Se face aici o confuzie prietenoasă de plămuri, între realitatea umană și cea artistică. Echivocul este alimentat de prefața lui Liviu Groza, în propriu intitulată Un nou argument. Launca lui Caragiale, deși moartă sub raport istoric, trăiește în plin fierar, fiind o lume esențializată, creată după legea esteticeului. Dimensiunea ei ontologică este "frâncăciuna", iar valoarea

DOI AUTORI

ȘI O FORMULĂ LITERARĂ

supremă - proști a. Dar, la Caragiale, comical se împletește cu tragicul, râsul coboară în subteranele sufletului, unde se întâlnește cu plânsul, provocând acel fior metafizic, specific creațiilor durabile, ceea ce nu se întâmplă în cărca celor doi autori. Fîind o culegere de "perle" din instanș, volumul nu reprezintă o realitate transfigurată estetic și, prin urmare, este greșit să vorbim de "personaje". Această "literatură" pine de "culsele faptului divers", fiind destinată revistelor umoristice sau unor rubrici hazlii de tipul **Panscurile lui Găga**.

Carta a treia este un volum de **Interviuri**, portrete și amintiri cu și despre o serie de personalități reînscabile ale științei și culturii sau din lumea militară și sportivă. Volumul, apărut în 1995 (primele două au fost publicate în 1994), este, sub raport valoric, cu mult deasupra cărților anterioare. O bună parte din confesiunile personalităților interviuate, nu contribuie numai la întregirea profilului lor biografic și spiritual, ci se constituie în pucile de reper pentru istoria literară și culturală a Banatului sau în momente de referință pentru geografia spirituală a țării. Pe această linie se înscriu măturisirile lui Jozef Constantin Drăgan despre anii exilului și recuperarea valorilor din istorie sau despre frontierele Europei de azi și pericolele randlavismului. Criticul literar Cornel Unguraciu evocă anii de formare ai liceului cu prestigioșii săi dascăli, prețenia cu Sorin Uteș și George Suru, împănirile profesiei de universitar, exanindul, deopotrivă, problemele societății românești de azi și rolul scriitorilor înainte și după decembrie 1989.

Un loc aparte, în economia cărții, îl reprezintă confidențele istoricilor. Gheorghe Lazarovici, directorul Muzeului Național al Transilvaniei, rememorează fapte și oameni legați de cercetarea arheologică a epocilor vechi din istoria Banatului și prezintă o parte din importante descoperiri, rezultate în urma săpăturilor și cercetărilor întreprinse la Cluj-Napoca. Ion Pro relatează despre reluarea și continuarea săpăturilor arheologice de la Ulpia Traiana Sarmizegetusa, ori despre succesele personale obținute la Universitățile din Viena și Köln, în timp ce Liviu Groza înfășșează preocupările sale istorice și documentele ce le deșine, extrem de prețioase pentru istoria Caransebeșului și a Banatului.

La prima vedere, "spovedania" protosinghelului Olivian Bindu pare a face notă discordantă în conținutul identic al volumului, fapt ce nu se întâmplă însă. Dimpotrivă, ea aduce o boare de aer proaspăt, adică spontaneitatea și seducția unor sentimente neîntinate. Om al faptelor și nu al vorbelor, slujitorul Măntuirii "Izvorul Miron" de la Românești face incitante observații asupra rolului bisericii în cadrul spiritualității și culturii române, asupra misiunii și comportamentului slujitorilor ei, în această perioadă ori asupra disputei între-Biserica Ortodoxă și cea Catolică și proliferarea sectelor religioase. Pe această linie identică se înscriu și considerațiile filosofului Aurel Codoban, despre rolul social al religiei și mutațiile produse în societatea noastră după 1989 sau despre nenirea și rostul filosofiei în lumea contemporană.

Unele interviuri, luate cu ani în urmă, și-au pierdut actualitatea, devenind "documente" post-mortem pentru biografia interlocutorilor. Altele "suferă" de caracterul gablonard al întrebărilor (convorbirea cu scriitorul Ion Greece). Nu lipsesc formulările bombastice din limbajul "reporterului" ("Liviu Groza, unul din cei mai mari istorici ai Banatului") sau accentele festive, lozincare, de partocism sfioritor, din desamănările unor interlocutori (vezi interviul cu generalul maior rez. Alexandru C. Manolache).

Carta ar fi căștigat în mătate și valoare dacă autorii n-ar fi adoptat tehnica mozaicului în alcătuirea ei, ci ar fi centrat-o pe o idee catalizatoare.

VASILE PISTOLEA

MIIHAI EMINESCU

REVISTĂ Pentru LITERATURĂ ȘI ARTĂ

Anul 5

NR. 23

Sydney februarie 1996

Australia

OLIVIAN BINDIU

OLIVIAN BINDIU

CA UN ARC DE TRIUMF
PESTE VIAȚĂ

Nu vreau nici o restaurare,
Ce mă înnebunesc să nu turb.
Întreaga viață-i hărăzită:
Un omu' nu o fi de turd.

Pe-acel pământ autenturor,
Dacă țărul cel divin ne înțe,
dă-ni drum să viețuim curul,
săvi pace și iubire în lume-ntregă,
(*"Omuzățile auzu'șe"*)

Cherana

"Veniți să beiți la fântână,
La putul Sarmantencii,
Veniți și beiți la înviorare cu apă vie
De cuiș câi sufletele parmenior."

A înțelegem poezia lui Olivian Bindiu pe-așapuna înainte de toate un dublu act de curaj: unul al prescrierii, cel al prescrierii din nou a căi și cel al operei (poetice), unul și operă constituită în tot ansamblu. Poesia Olivianului este o creație autentică și originală, cu un sens și o înțelegere profundă a lumii, cu o înțelegere și o înțelegere a lumii în mănăstire, ca și cum ar fi fost înțelegerea și înțelegerea, acele care dau viață și înțelegere și înțelegere în viață.

Totul este vibrant și strălucitor, ca și cum ar fi fost înțelegerea și înțelegerea, acele care dau viață și înțelegere și înțelegere în viață.

Postul se învioră la noi (județene, apfel înțelegere), aceluși înțelegere și înțelegere care se învioră prin credință.

Postul se învioră la noi (județene, apfel înțelegere), aceluși înțelegere și înțelegere care se învioră prin credință.

DOINA DRĂGAN

Cântec pentru Domnul

În Dumneavă ne primiești
În noii tăi mii vârst
Omii tăi războiești
De tăcu' sau e iertat.

Te chemăm țoi dei batizării
Întu chemăre la veni-torare
Căci țoi opoziți sunt prin ține țoi
și așteptăm-ți ca să ține țoi
(*"Cântec de chemare și înțelegere"*)

"La înmormântarea unei mame"

"Orându în lumea mare
Mozică cea fără-nalare
Dacă-i vârstă ei veni
Așuza nicăci și chin
Că șogoroi-ț dureroasă
Roni: grea și sângeroasă.

Lasă-ți oțelose țoi
Nu o țoi o-țelose țoi
De la țoi țoi țoi țoi
Că e țoi țoi țoi țoi.

Înțelegere, înțelegere...
Că țoi țoi țoi țoi țoi
Când țoi țoi țoi țoi țoi
Că țoi țoi țoi țoi țoi țoi
Mă țoi țoi țoi țoi țoi țoi
(*"Pe țoi țoi țoi"*)

DĂMBOVIA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1090 ■ Sâmbătă, 20 aprilie 1996 ■ 8 pagini - 300 lei ■

La Găești, sî, 18 aprilie, la Sub-Centrul de Peșcare a "Minilor", a fost încheiat cursa profesională a scriitorilor și eseistului Ovidiu Pop, creșt al Cărbunilor, "Cărbunul care zădărește". Cărbunul a fost reprezentat de directorul Comitatului, dl col. Ion Gălbeneanu, care și cu căbunul de Argina Sîncică, mare șefa Tricolorului interviu și interpretarea unei vechi baladă românești.

Ovidiu Pop, care vede un hărnic, sor, to și seest într-o orfocob-

de, aucri și o cărț și a peșce 400 de articole și studii, fiind clevântul a redat că trada și nămintă "Cuvântul care zădărește" este o carte de "cosește" despre scrierile lui Dumnezeu, alingatul

LA GĂEȘTI

nostru stăpîn, care ne învada ceea ce trebuie să credem și să înfrăunăm".

Și, tot cu această ocazie, a.

foar, încheiată revistă de cultură, apărute și încheierea "Lumina și speranță", inițiată cu zădărniciș-ghe și scriitorul Ovidiu Pop și de amănă al Sabăului, cartea, de redactare. Fieștigă de directorul fi un mijloc de comunicare care să răspundă noilor cerințe în problema "intelectuală" actuală, foșșed cele mai diverse forme, care să alină ecou la... demer-crajin din scrieri".

George OCAMBA

EVENIMENT CULTURAL

REVISTA DE CULTURĂ
SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

ROMÂNII DE PRETUTINDENI SE-NTĂLNESC LA "HELIOPOLIS"

Unos este intitulă nouă poemul unui papir" (Draça). Într-o aia familie a spiritualității românești, mișcarea unificatoare și garantă mișcării de cultură prin care suntem reprezentat cu căsă pretutindeni, pe pământ românesc sau în întreaga lume, sub semnul unității și a durabilității neamului românesc.

Românii de pretutindeni, pe care-i întâlnim cu drag și înțelegem cu dor, sunt prezenti la redacția revistei "Helopolis", prin scrisori.

Cu mare bucurie vom publica din această săptămână scrisorile mulțumitoare pentru gestul simplu de a apăsa tasta de "Return" în dorul și revistă noastră.

Am primit scrisori "Helopolis" de la Titus Andrei (numele de nou, dec. 1995 și ian. 1996), revistă nouă în calitate de spiritualitate românescă redacția de P.C. Dintr-unghel Otilia Beldu și Prof. Doina Drăgan. Fumec scrisorile din jurul de vizită la noi, aceste numere înțelegem că scrierile de la noi (ca cele despre Bălogescu și copii, semiate de Prof. Doina Drăgan), precum și înediatele Mesaj de către Mariana (și Papada) Bălogescu și Nichita Stănescu), de spiritualitate creștină ("Biserica cu sau fără Iisus" de Prof. G. Bino), și multe recenzii și prezentări de carte din scrierile redacției și ale revistei noastre, și articole de istorie venite a Românilor semiate de Prof. Nicol Ciocârlan.

Căci unii am descoperit în amintirile noastre că în 1910 (aparținând Părintelui Arhidiacon Ioan Bălogescu de la Putna).

Revista de la Helopolis este mișcarea. Fostele în pe redacția și colaboratorii pentru unitatea și marea (pe. dr. Theodor Gălbăn, Astoria, Oregon, New York).

"Și încă mulțumiri pentru care de căsă sunt trimise și revista "Helopolis". Ea, înțelegem a fost și va fi pentru noi căsă de dor, sprijin și mulțumire sufletească" (Vasile Barbu, Izdun, Lugoslavija).

Alături am mulțumiri pentru toate numerele revistei "Tribuna" din Uzbeș, scrierile la redacția.

"Mă simt foarte că aveti bunăvoința de a menține corespondența cu redacția revistei noastre "Mihai Eminescu" și "Căruța cu povești". Am primit din partea dumneavoastră ultima corespondență... mă bucur să știu că aveți posibilitatea de a colab. o săptămână cu revista noastră. Mai alina și respect. Prof. George Mihailescu, (profactor șef) - Sydney, Australia.

Mulțumim pentru scrisorile primite de la pr. dr. Ioan Duș, Bruxelles, Belgia, d-ului Director Traian Brad de la Biblioteca Județeană "Octavian Goga" din Cluj, d-ului director Farca Dina de la Biblioteca "A.E. Bacowski" din Călimănești, d-ului Radu Dănilă din Tuzla Neamț.

Redacția "HELIOPOLIS"

REVISTA DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

- anul nr. 3-5, mai-iulie 1996 -

Ediția de CENTRUL DE REEDUCARE GAIESTI

O ZI A BUGURIEI

Joi, 18 aprilie 1988, era o zi de apărie, o zi neobișnuită pentru CEBURUL DE REEDUCAREA GĂȘTEI. Spun neobișnuită pentru că astăzi în acest loc, de pe lângă țara, pășina și moștele rădăcinilor, își vorbesc de lămurire unei cărți editată de un tânăr român. Cu era mai interesant decât această lucrare înaltă: "Cuvântul care alina", era semnificativ și așezat în jurul de suflet, săgăcit al atenției, creșterii unității noastre și, în sfârșit, poate să existe - profesorul OLIVIAN POP, autor al încă 31 de cărți, distruge câte o voință de a putea să a poartă 400 de stăruți, articole și rezumatul studiat în revistele din țară și străinătate.

Tot și această revistă a fost prezentată revistei "Lumină și Speranță", primul și număr al cărui redactor se luate tot harnicul profesor OLIVIAN POP. Acest eveniment cultural a avut loc la Clubul Central de Fitness în prezența cadrelor militare și civile, a profesorilor, educatorilor și salariaților de deservesc unitatea. La ora 10.00 s-au era dintr-o dată la reșea, numărând circa 300 de persoane. Printre cei prezenți se revădit au fost și personalități de seamă: Au fost, apoi în sala, comandantul unității, colonelul ION ȘIRILEANU, voșca lui în interpretare muzică ușoară ANDELA SIMILIA, fiica districtească a părinților OLIVIAN, comandatul OLIVIAN POP (autorul cărții și redactorul și al revistei "Lumină și Speranță", maiorul CONSTANTIN RĂDULESCU, șeful general de redacție al revistei "Lumină și Speranță", căpitanul VALENTIN VALLI GEORGESCU, secretarul de redacție al revistei, căpitan ZENIÇA FRANDAFIREȘCU, comandantul Penitenciarului de Femei Târgșor, doamna președintă a Tribunalului Găești, doamna MARGA BIVOLARU, directorul școlii generale din Bogăți, șeful de cârmă al comandamentului unității noastre și alii.

Discuțiile însoțite a făcut-o înmăsurat comandantul colonel ION ȘIRILEANU care a spus:

"Astăzi în unitatea noastră au loc două evenimente deosebite, importante acestor evenimente vine atât din comunitate noastră, cât și din ceea ce sunt înședite și simțim. Iată că este "CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE" scris de către profesorul OLIVIAN POP, precum și apariția unității noastre, precum și apariția primului număr al revistei Centrală "LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ", sub o nouă formă.

Apariția acestei reviste de cultură, știință și informare numită sugestiv "Lumină și Speranță", prezintă o schimbare și se angajează în cultivarea instituțiilor noastre prin articolele și o comunitate, scrie de către ea o bogată experiență în munca de reeducare a minorilor.

Angajații revistei, au înțeles mai întâi înmăsurat, având drept documente articolele din unitatea noastră, înmăsurat la care să unele ilustrări din activitatea de învățământ cultural și profesională, jocuri și elevii la care de limba franceză, jocuri populare, excursii în diferite localități turistice, cursuri de calificare la școlile de strângere și altele. Aceasta reprezintă de fapt manifestări ale activității sociale relevând necesitatea cunoașterii înălțimilor și particularităților psihologice și culturale ale minorilor și să se desfășoare în școala noastră.

Pentru finalizarea procesului de reeducare la o înțelegere de mare calitate la nivelul centrului s-a înmăsurat în serviciu de reședire socială format dintr-un colectiv de cadre cu o bogată experiență în activitate având drept scop reintegrarea socială prin gășirea unor locuri de muncă chiar și de cazare (pentru județele Argeș și Dâmbovită) în colaborare cu alte organe ale puterii de

stat locale, procuraturii, justiției și de către năvălitorii importanți.

Un rol foarte important în cultivarea unor date și informații scuze și transmise în toată țara le au și și care în continuare Profesorul Olivan Pop, care de fapt este și redactorul și al revistei.

Pentru a încheia această activitate, noi saluăm apariția în pionierat a acestei reviste care cu siguranță va rămâne un document de o importanță deosebită pentru generațiile următoare înălțăm alături de noi o normă care reglementează regulile noastre și minorilor cât și activitățile concrete ce se desfășoară în cadrul nostru pentru a alina la legășoarea drumului pleștii de oțet de la școlile noastre instituții.

Al doilea eveniment, așa cum am arătat mai devreme, este lansarea cărții "CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE" scris de către profesorul nostru, Profesorul Olivan Pop.

Încheie cu o înmăsurare la această carte și vine să spun câteva cuvinte despre autor.

Conștientizarea unității noastre și înțelegerea colectivă de cadre, salută prezenta în instituția noastră a Profesorului Olivan Pop, care deși este venit de curând în noi, prin cunoașterea și pedagogică și nivelul instrucional-educational promovată în școala, activitatea și în mod operativ la noișoarea nivelului de pregătire al elevilor, în înțelegerea și aplicabilității noastre.

Pentru de la modul în care reședire de specialitate Olivan Pop, și-a construit creșterea și dezvoltarea la mediu, contribuția sa în înțelegerea și reședire de cadre pentru noișoarea și din înșoarea, fapt pentru care noi îl mulțumim în mod deosebit.

În timpul scurte de când funcționează în școala centrului de reeducare rezultatele sunt semnificative, înțelegerea și aplicabilității noastre.

Pop primim un drum itinerant de îmbunătățire îndrumare întru credință, informare de specialitate, de care noi am avut aici nevoie. Prin prezentarea inedită a acestor două lucrări nu avem decât să-i mulțumim, să-i asigurăm de ajutorul nostru în străbătarea drumului lung și greu pentru desfășurarea procesului de reducere a minorilor în această unitate.

Suntem mândri și fără lux de modestie ne bucurăm de apariția acestor două lucrări. Semnalăm și un articol recreativ, "un furt pe vapor" semnat de redacția "Lumină și speranță" care să-l fructificăm cititorii distrându-se și căutând ei poate alte soluții.

Privitor la cartea "Cuvântul care zidește" este o benefică lucrare care vine în sprijinul tuturor creștinilor dar în mod special al celor din asemenea centre, și care ne declară că "dreptatea și iubirea cer să respectăm ființarea om și popor drept în viață și libertate". Ele sunt temelia bunei rânduieli și călăuzesc legăturile dintre oameni. Dreptatea ne cere să dăm ființării ce este ai său. Dreptatea creștină cere să fim ceea ce vrem să fie alții și să facem ce vrem să facă alții".

Protosinghelul Olivian Pop conform citatului "Ce ție nu-ți place altuia nu-i face" pretinde dreptatea. Iar iubirea îți cere mereu să te aleștii să faci altora ceea ce ai vrea să-ți faci ție alții.

Acestea sunt sfaturile și învățămintele pe care ne le transmite referentul de specialitate Olivian Pop nouă, de când a venit în această unitate.

- Se cuvine să folosim credința în viață și faptele noastre și să nu ne îndoim pentru că numai așa vom beneficia de promisiunea Mântuitorului Iertare sunt păcatele tale... mergi la casa ta".

- Dumnezeu niciodată nu vrea moartea păcătosului, ci întoarcerea și îndreptarea lui. De aceea noi ca

adevărați creștini trebuie, în permanență să ne manifestăm dragostea și ajutorarea aproapelui prin faptele noastre care sunt rodul credinței.

Pacea și bunăvoința între oameni sunt condițiile principale ale existenței noastre. Pacea și bunăvoința, formează temelia sigură pe care se poate clădi edificiul măreț al unei vieți fericite și prospere.

Hristos a venit să semene această pace și bunăvoințe în sufletele noastre și să le apropie prin duhul dragostei Sale Sfinte pentru oameni. Pe calea păcii și bunei înțelegeri învățăm să mergem toți creștinii de bunăvoință și de bună credință, bineștind că legământul cu Domnul este "Viața și Pacea".

Căpitan Ciocodeică Lorena în articolul "Adevăr și realitate" ne pune în evidență palata de activități diversificate la "Secția fete" în care minorele își desfășoară activitatea sub îndrumarea cadrelor civile și militare.

Cu deosebit simț de răspundere consideră că tot ce învață aici minorele sunt pregătiri ce să înfrunte o societate plină de primejdii, greutăți în care să reziste la tot pasul și să nu aibe surprize neplăcute ci să își continue cuvântul cu o promoțiune solemnă.

În această unitate Lorena Ciocodeică spune că fiecare minoră este îndrumată permanent pentru a nu se simții singură ceea ce la externare trebuie continuat de părinți și adevărații prieteni în ajutorul lor.

Revista "Lumină și speranță" printre desele teme abordate semnalează și lucrarea educatoarei Liviu Voicu "Isus Hristos - lumina lumii" care arată care sunt condițiile de la începutul veacurilor când Isus Hristos apare în mijlocul veacurilor plin de har și adevăr atunci când autoritatea și dulceața vorbeii sale însușite atunci când el vine pentru a fi cel mai fericit dintre muritori și toate minunile sale sunt făcute pentru cei săraci.

La fel în cartea "Cuvântul care zidește" Protosinghelul Olivian Pop arată că "măreția divină jignită de păcatul neascultării trebuia satisfăcută printr-un dar ales, printr-o ființă aleasă, fără prihană."

A luat apoi cuvântul căpitanul Valentin Valli Georgescu, care a arătat că:

"În calitatea mea de secretar de redacție al comitetului redacțional încă de la începuturi m-am bucurat că un om îmbrăcat într-o altă haină care până mai ieri era total opusă uniformei noastre dar și specificului de muncă, vine acum să ne ajute și să ne sprijine să scoatem lumina de sub cotroc.

Omul despre care așteptăm, nu este altul decât părintele Olivian Pop, care cu multă dăruire și cu mult suflet vrea ca unitatea noastră să fie "lumina lumii și sarea pământului", prin tot ceea ce înfăptuiește.

Revista "Lumină și speranță", are o înținută grafică de excepție, putem spune că este unicat în România, conține teme foarte bine alese și variate, care să răspundă noilor cerințe în problema îndreptării omului și de ce nu chiar să aibă un ecou la democrația de astăzi.

Articolele sunt semnate de oameni bine pregătiți și de specialitate, iar temele abordate vor contribui la reeducarea celor în cauză și tocmai de aceea urăm acestei reviste, drum lung și o largă audiență.

În calitatea pe care o am așa cum am amintit, de secretar de redacție deci o spun nu ca o laudă, că această revistă a fost trimisă tuturor factorilor de răspundere din întreaga țară și a ajuns și pe alte continente ale lumii, primind deja mulțumiri și felicitări pentru grafica de excepție și pentru conținutul articolelor ce se găsesc publicate în ea. Pentru cei care nu au citit încă revista cred că cea mai bună prezentare o face chiar colectivul de redacție.

Am să citez din cuvântul de deschidere al redacției "Lumină și

memorii și actualității culturale în problema "Întreprinderii omului". Adică mișcări și mișcările care sunt internați în centrul noii, folosind mai mult de ceea ce vine, care să aibă pe lângă ei o mediocritate de actualitate.

Înțelegând de complementaritate și problematica lumii contemporane, la fel și problematica de la noi sau în ceea ce privește revizită să se mearze o cale, un climat propriu unei faze în bună condiție a celor aplicărilor destinate pentru actualitate.

În acest prim număr revista "Lumină și speranță" prezintă articole de specialitate cum ar fi "Căminul științei genetice privind excușarea maselor" (titlul este înșirător întrucât în Centrul de Medicină Genetică format de domnul doctor Ion Călinaru, directorul cercetării și în același timp președintele acestei reviste. Educația religioasă prin mediu, învățarea religioasă, morala creștină, păcatul și căpătarea prezentate de părintele Ovidiu Pop.

Problema psihosociologiei privind adaptarea socială necesită, în cunoștințele științifice și practice, învățarea instituțiilor ale tinerilor – sociolog Marinela Victoria și psiholog Vulpescu Felian.

De asemenea sunt prezentate regulile de ordine într-o viață, îndemni și învățaje spre educația fizică pentru dezvoltarea armonioasă a organismului.

Cați mi vine să în numele obiectivului educațional din spatele noilor să uită revista "Lumină și speranță" un drum lung și o cămă mai largă audiență și prin aceasta să putem contribui la educarea și tuturor minorilor și Jofenilor din România...

Vă rog să mi permiteți să închei cu câteva versuri dintr-un cântec al lui Angela Similea:

*În lumina asta care trimite
Doar iubire tu mor
Poate lumina va avea
De poate și mai întâi pe lume
E păcat să mori pe dragostea
rădăci*

Fărădăci înțelegi fustele și a scris: "Îndrăgii persoanele a muzicii populare Angela Similea, care a cântat:

"Sigur că mie îmi plănuiești bine să cânt, dar totuși nu pot să nu mă bucur de emoția tu care am venit astăzi aici la această iubită inimă, simțeam bine de admirabil și respectul tău pentru dumneavoastră, dar și de marea prezență ce o trageți față de părințele dăruite Ovidiu Pop. Cel pe care l-am întâlnit în anul de multă vreme turcă prin țară. Domnia sa, acolo ce ai aici s-a angajat și se angajează să fie alături și să ajute dreptcredincioși care au nevoie de harul dumnezeului străndărilor.

Le-am spusă într-un loc de la lângă Timiș, la mânăstirea "Izvorul Mării", sau un loc înțeles de iubire și lumină și, în găsesc acum aici în acest loc înțeles de forțe de la fel, care se înțeleg: se întâlnesc sau se eliberează la forță.

Și a venit aici aducând lumina dumnezeiască spre a ajuta pe cei care să se salveze dar și pe cei rădăci care nu prea cunosc totuși lor pe acest părinte, pe această viață.

O revistă de cultură și informare în un spirit de educație nu e un lux, nu este o dorință a câtorva persoane cu niște daruri speciale, aceluia de a spera pe hărțile mai talentate. Ea se înouă orunde.

"Lumină și speranță" poate să alcătuiască de fapt deviza noastră a lumii creștinilor, cu atât mai mult se impune aici în acest loc spre a veni în sprijinul celor care au angajat la recuperarea sufletelor de copii împăvârșinți de păcat, umilate de păcat.

De asemenea, cânta alături de dumneavoastră aici, atât de elegiacă aici "Cuvântul tău zădărește", nimeni nu știe că biserica prin Hristos, încredințându-l pe om în iubirea pe care ai bună convingere.

Trebule amintit neapărat acest centru de educație și prin cădru-

lele de învățare, a copiei etorilor mari pentru a ajunge la acești elevi mari. Pentru că memoria luminoasă este unică pentru țara noastră.

Eu sunt în mare măsură de copii și simți o nevoie de a ajuta sufletele în călătoria, atât mă pot și cum pot, de multe ori cu eforturi fizice, dar cel mai bine mă simt atunci când prin călătoria mea, prin gloriu pe care mi l-a dat Dumnezeu, cu care să îndreptăm călătoria, gândul și mintea spre a ne ajuta spre a ne ajuta, mi l-a dat totuși spre a-l ajuta, și ajută pe cei care găsesc în călătoria și gloriu mea o inimă înțelegătoare și o inimă bună.

Știu că voi să vă folosim mai întâi pe dumneavoastră, pe cei care ajutați pe copii să înțelegă, cei care știu să se așeze pe amănunțim și dacă reușești cu atât mai bine și să văbăți în primul rând înțeleg să cunoașteți acest lucru, această filosofie a distanțării noastre față de dumneavoastră, să găsiți forța conștientizării și îndreptării de acest timp și al Dumnezeu, care prezintă un har al lui Dumnezeu și dumneavoastră prin țara ce a făcut de la scurtă vreme aici să fiești pe cei care sunt în lumina dumneavoastră, cei care în-au cerut să-i ajută și în mod dorință să-i mulțumesc părințelii Ovidiu care nu știu încă și-a cămăre mult timp aici, pentru că și dumneavoastră trebuie să recunoașteți că harul special, harul puternic, harul ales, e să fie peșta în și orunda e nevoie, dar sunt conștienți că țara văgă pe care n-ai avea dumnezeul tău pe acest părinte, nu vă va oia și nu vă va păși și dintr-un timp în timp va găsi cămă și timpul să vină aici la dumneavoastră când veți fi alături nevoiți.

Și pentru că nu știu să vorbească pentru că nu amestecă harul meu, am să încerc să răspund pe țara, în ceea ce mi-a cerut comunității și dumneavoastră.

Și că în dar pentru participarea la această lansare de carte, îndrăgii-

acestui eveniment unic în sistemul penitenciar din țara noastră.

Doamna Angela Similia a avut apoi o întâlnire cu minciii și cu unele cadre în clubul unității, cu care domnia sa s-a întreținut aproape o oră, vorbindu-le atât de frumos despre evenimentul răstăgănit. Măntuitorului Iisus Hristos între cei doi tâlhari și despre căința unuia dintre ei, care a câștigat raiul.

Spre final domnul colonel Ion Grileanu a mulțumit doamnei Angela

Similia pentru bunăvoința de a fi în mijlocul nostru, iar aceasta la rândul său a promis întregului efectiv de cadre, minori și deținuți ai acestei unități că în curând va veni și cu un spectacol organizat.

Din presa scrisă a participat domnul ziarist George Coandă de la colidiantul "Dâmbovița" care în paginile sale a inserat câteva aspecte ale importantului eveniment petrecut la Centrul de Reeducare Găești.

Gândul nostru este, ca pe viitor astăzi de arjunii să fie cât mai dese, fiindcă numai așa vom putea dovedi lumii că prin muncă și strădaniile noastre, contribuim la jeluul nobil de îndreptare și reeducare a celor ce din diferite motive se găsesc în detenție.

A urmat apoi o acapă dată de conducerea unității oaspeților și cadrelor în cinstea evenimentului.

Căpitan MARIN NICOLAE

EDIȚIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

Director: DONA DRĂGAN

An II • Nr. 9 (21) • Iunie 1998

Redactor șef: OLIVIAN POP

HELIOPOLIS

REVISTA DE CULTURĂ
SPIRIE ȘI SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PREȚUINDENI

Ascumeni Te, Dumnezeu!

Ascumeni Te, Dumnezeu,
Te ved ca noi și fiii
Sărbina și-a Te uita
Te faci și răspundim.

Tricești Te, Dumnezeu!
Fi noi mai tăcăm
Că dragostea în lume
Nu-i după jălba Te.

Mulți vorau ca să Te chema
Anfii Te vor așina
Tot tot păcă și arată
Așteptă mila Te.

Au Te-urâtă, Bărbane
Ei încă mai vor
Că venia o doctă
Fă fie cum să pot.

Fumina din Lămâie
Fă în căle un stăp
Tăcăr și blândete
Fă dea în dar în tot.

OLIVIAN POP

Like You, Lord!

Like You, Lord,
You want us to be
Here face and merry
To our brother to give.

Look, Master
And don't shed tears
Because the love in the world
Doesn't follow Your example.

Many want to call You
Few will follow You
But in the end they all
Wait for Your mercy.

Do not be sad, Lord,
They still think
That time is enough
To be here they can not.

Flight from Flight
To take a bit
Love and mildness
To give us a gift to all.
English version by ANA ZUBUT

EDITIE SPECIALA

cu ocazia lansării de carte de la Deva

noiembrie 1982 este print subvevnic la Mănăstirea "Sfântul Iliie de la Izvor Vasilica, Județul Casaj-Sevevin. Are a miteră și hămbra, a peregălină pentru pictură, a impresiunism cu gard și a umbră și albul pentru stufă religioasă. La 6 noiembrie 1982 este însoțit la mănăstire în Catedrala Mitropolitană Timișoara. Pentru meritul deosebit la 13 mai 1984 paterul Olavian este înălțat "sfințit". La 1 august 1985 este transferat în interes de serviciu la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești Județul Timiș.

Teama Liceul în Făcet unde la la lucrărilor în 1985.

La 20 iunie 1987 sfințit Olavian a fost însoțit la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești drept "Protosinghel". Se continuă lucrările de la Mănăstirea, se amenajează în 1983 "Salonul de vară" pentru 60 persoane pentru conferințe și simpoziuni religioase. O mare realizare a fost "Mășinile" amenajate într-o sală pe lângă lacul de apă însoțit și personal, colecții de copane, obiecte de artă, marcat video.

În anul 1983 este însoțit al facultății de teologie Sfântul și la la Biblioteca de Istorie "Căminarea Sfinților".

În această perioadă încheie cea de a doua Facultate de Drept Internațional din Brașov, unde este însoțit.

▲ 22 de cărți publicate prin de editură.

▲ peste 400 studii, articole de teologie și de drept.

▲ 12 volume de carte.

▲ 2 volume de poezii traduse în unele limbi și limba sârbă.

▲ 5 ani redactor și editor al revistei religioase "Viața Mănăstirii" unde a colaborat.

▲ 10 ani de colaborare cu Mănăstirea și trupă culturală a Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești.

▲ membri de onoare al unor societăți culturale străine sau Merite din țară și străinătate.

▲ diploma de onoare acordată de papa John Paul II și alți papești.

▲ șase cărți scrise despre paterul Olavian al diferiților edituri.

Profinghelul Olavian Pop este redactorul șef al revistei de cultură HELIOPOLIS din Timișoara, simbolul și înălțarea însoțit de revistele "Viața Mănăstirii" și "Viața Mănăstirii" din Timișoara. Este de asemenea redactorul șef al revistei "Lumina și speranță" al Centrului de Raționare și Gândire unde actualmente este profesor de teologie Olavian Pop.

Autoul Olavian Pop este a paterul paterul, conceput spiritul de doctinel "Sfințirea ortodoxă a fost

plăcută a protosinghelului Olavian Pop, prozatorului COINA N. DRĂGAN a prezentați nominal "Gânduri" și "Nede

foto: Ionela Ionescu, editura "Nede"

rețina" versuri de Olavian Pop.

Ardelean fiind, presimțind Călugăr și Refuzarea de a renunța de promisiile de la teologia, însoțit de doctinel, fiind, marea de cultura de protosinghel.

Doamna, economistă, director Lucrări Lucrați de către paterul "Paterul" din benzi "Materialitatea".

POVAȚĂ

*Când bună în pătrunț lipsese,
Caple moag și în privirea
În sus și banul Dumnezeu,
Și în spăta când în greș.*

*Să și paterul guraochi, să țestă
Cu drag, "Eu Doamne, în subiect"
Și te aste, să și paterul,
De vei năd sermie și în.*

*Pe bălăd, evast și însoțit,
În caple bune și în soț
Cu marea dincolo de creștină
Cândă țestare, prin creștină*

Deștec broșura de versuri "Materialitatea" de Coleman Pop, scrierărea Văgăreala Balaș notat în miază de timp, având de-a face cu a ocazie de expresie interioară, luminoasă. Versul paterul, hămbra și un cântec paterul pentru însoțit și însoțit de vorbărie, paterul în călătoria evastului.

Rețina și însoțit este paterul în hămbra de versuri, însoțit de paterul, paterul și însoțit.

La început a fost cuvântul...

Însoțit paterul este destinat pentru toți oamenii (tineri însoțit), pentru paterul hămbra trebuie să se îngrijă de răspunderea și însoțit.

▲ Căpă paterul și însoțit paterul.

▲ Căpă paterul și însoțit paterul.

▲ Căpă paterul și însoțit paterul.

▲ Căpă paterul și însoțit paterul.

▲ Căpă paterul și însoțit paterul.

▲ Căpă paterul și însoțit paterul.

▲ Căpă paterul și însoțit paterul.

▲ Căpă paterul și însoțit paterul.

▲ Căpă paterul și însoțit paterul.

▲ Căpă paterul și însoțit paterul.

EDITIE SPECIALA

cu ocazia lansării de carte de la Deva

(Mihai fiind student anul III al Facultății de Mecanică din Timișoara).

Autorul ne apare în luptă cu neștiința, întunericul, ignoranța, păcatul (întrezărim "soarta tristă a fetelor frumoase din centre universitare" - prietenile lor cu alde Hasan de câte 40 ani, care stau câte 10 ani în studenție în Timișoara, apoi să se căsătorească și să emigreze în Siria, dar ele fiind deja în atenția organului de securitate (Pag. 62). Exemplul frumoasei Gabi cu scripări hipnotice în ochi.

Cu o clară împelciune, dar cu o durere fără margini ne apare într-un paragraf demolarea satului Jił ceea ce este echivalent cu soarta altor alte sate, "Orașul Măltăsari alcătuit din câteva blocuri, barăci, construite pe fostul sat Jił - demolat deja (sinistru)".

Sătenii nu mai au forța de a constata nici măcar puterea rugăciunii - duc cu ei în bloc și porcii și rața și câinele în Măltăsari unde se află sediul directorului grupului de șantier unde practul negru de mină este omniprezent". (p. 88).

Sugestiv redat este omul în final înțelept și drept ca bradul care nu se îndoaie - dar și "soarele răsară deja zburcîți și își strecoară printră copacii înțelepți degetele umbrite".

Prin Mihai personajul principal al romanului vorbesc satele de oropsiți; ne apar metodele samavolnice folosite la angajarea în muncă care îl revoltă ca de exemplu donarea de sânge (adică luarea de sânge).

Pe parcursul călătoriei din Timișoara spre București, văzându-l în Gara de Nord Timișoara pe Mihai (personajul despre care povestește autorul), autorul își așterne gândurile sale pe hârtia albă, aducându-le aminte ale unei lungi discuții cu Mihai.

Cartea sub numele de roman aduce la lumină foarte multe fapte și situații care s-au derulat cu câțiva ani în urmă la noi. Astfel Mihai student an III la Facultatea de Mecanică din Timișoara, o va însoți pe prietena și viitoarea lui soție pe șantierul din Motru, unde a fost repartizat în urma absolvirii Facultății de Construcții din Timișoara.

Tatăl lui Mihai recăsătorit, om de aranjamente în oraș, ultraexigent consilier, având casă în Timișoara în Piața Bălcescu, se mulțumea să se intereseze din când în când de Mihai care locuia în căminele studențești, dat situației. Când trăia mama lui Mihai locuia într-o șandramă dărăpănată. Mihai se îndreaptă cu Ana spre Oradea

către părinții ei pentru a o cere în căsătorie.

Dat faptului că Mihai nu terminase facultatea nu a obținut decât aprobarea pentru logodnă. Se descriu în roman o sumedenie de obstacole până la căsătoria lor cauzate în spele de tatăl Anei.

Ne sunt descrise condițiile de călătorie, drumurile din oraș cu asfalt lopt de "și se întărește amprenta piciorului", apoi condițiile oferite studenților în cămine.

"În Motru, la magazinele din centru, era situație originală: în ziua de mezeluri - disperare; în cea de pâine - panică; în cea de fume; în cea de brânză - demență; în cea de dulciuri - crimă și pedeapsă (p. 57, cap.VIII).

Se făcea "vănzare dură până târziu în noapte, iar lupla pentru o bucată mai bună de mâncare nu înceta decât când lucrătorii din comerț roșeau să-și dea afară pe futoșii rămași cu mâinile goale".

Se mai arată în roman condițiile de găzduire în creșă precum și felul cum se dă minerului mâncare cu porția, pâine pe cartelă, în timp ce zărele vremii arătau pline de elogiul la adresa bătrânei atât de înfăntată cetățeană - basme - Reșița.

Apoi sistemul draconic de supra-veghere de nu mai puteai și în cine să ai încredere. Apoi scoaterea unor oameni din producție pentru diverse funcții sau spectacole.

După ce s-au stabilit în Motru și serviciu doar Ana avea, Mihai încearcă toate relațiile pentru a obține și el un post. Astfel ajung în Tg. Jiu, în localitatea Măltăsari, pe Valea Sohodolului. Anei i se încredințează și un post muzical unde își poate pune în practică talentul cântând la pian cu ajutorul cărui va ajunge la diferite concursuri dar și punctul culminant al romanului este atunci când T. Chelu îi rezolvă Anei probleme de plecare în Suedia care de fapt sunt în preajma Anului Nou. Ana va pleca însoțită de Mihai până în București unde mai petrec ultima noapte. În contrast cu profilul de șantier și de mină, cu totul ca a mers în flux continuu se reliefează condiții diferite de pe splendida panoramă a Parângului cu vârfurile înzăpezite. Se pune în evidență drumul păduros ca în baladele heiducăști spre cele trei sate aparținătoare comunei Runcu, regiune de o frumusețe sălbatică intens exploatată de casele noastre de filme, care de fapt fusese pe vremuri casa Albuleștilor, familie boierească străveche, spită nobilă românească, care

în satul de baștină mai are o singură moștenitoare de drept, soția avocatului Mihai Bibescu, cel al cărui nume de botez îl poartă Mihai - căci el i-a trecut în rândul creștinilor. Nașutul avoa încă presanță (Mihai) și era unul din oamenii influenți din zonă. În fața cănoșului Mihai se plecau toți sătenii. Ana și Mihai ajunși aici observă condițiile minunate din conac, reședința nașului. "Fatada albă, contraforturile din piatră de râu, botiile ferestrelor zăbrele, bărnele lustruite ale cerdacului, arcuile largi de susținere. Masivitatea părții de jos era completată de poezia oblonelor înguste ale etajului de ornamentele căprioare și de măsura unghiului acoperișului. Se zărește o moară veche de apă, pivnița de vinuri, o creșcătoare de porci și una de păsări, un eleștu artificial, patru clădiri înalte construite toate de bătrânul Albulescu - lată socru al nașului. Pe lac erau aduse lebde, erau podate mici japoneze iar în eleștu păstrăvi. Amatorii de drumeții urcau Călele Sohodului". Mihai obține urcu favorul de a i se acorda sprâjinul pentru obținerea unui post, doar era finalul lui "Conu' Mihai".

Romanul se încheie în loc de epilog cu titlul "De n-ar fi carte ci film". Când Mihai iese din blocul poștei cu pașii mari și privirile rătăcite s-o aude pe Ana în convorbirea cu Suedia Din alt plan apar ochii Anei care îl scrutează temărilor și interogativi. Mihai își coboară privirea spre Ana ce are ochii umezi și recunoscători. În următorul plan mâinile lor se apropie ezitant, apoi se încheiează. Plantul final apare după câteva secunde când cei doi se pierd în multimea care forfotește grăbiată.

Poezia - mijloc de exprimare a sufletului

Voluntul de versuri "Nefericirea" constituie un îndemn la gândire și meditație, încântat de lumina unui univers pur, poetul Octavian Pop caută cu un ton grav bucuria de a trăi frumos și creștinește și fuge de ispitele morții, militează pentru idealuri care viază.

Poetul urăște minciuna și răul, lepădându-l de Hristos. Suportul eternului sunt în poeziile Domniei Sate virtuțiile care reprezintă idealul de viață al omului. Tainele vieții sunt sintetizate în poezii, în unele chiar se încadrează dragostea. Frumosul exprimă afecțiune. Efortul de a concepe aceste versuri modelate în

EDITIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

poezia a fost dublat cred cu intenția teoretică de a explica anumite fapte importante spre înțelegerea lor. Octavian Pop urmând textele și fiind sigur că cititorul observă structura și starea sufletească a poetului care s-a transmis acestor scrieri. "După cum spune colonel Ion Gârleanu, prefatorul versurilor «Nefericirea» numindu-se acest volum de versuri, "îl considerăm deosebit de util pe de o parte și pe de altă parte dă timp de gândire celortenilor pentru care munca nu este privită suficient de cuprinzător. Sub aspect teologic dă timp de profundă meditație în această vâltoare a lumtelor înfr. Creată cu simț intim și profund, cartea ține spre o adevărată și adâncă gândire psihologică".

(prof. DOINA DRĂGAN)

...

Cuvântul de încheiere a fost rostit de autorul cărților, Olivian Pop, primit cu dragoste creștinească și entuziasm.

Alături pentru lansare de carte întâia dată în orașul Deva, autorul ne-a mărturisit că după cele 31 cărți cu tentă religioasă, poezii și de drept. "GÂNDURI" este primul roman, iar broșura "NEFERICIREA" reflectă simțăminte deja trecute - versuri ce umori îau o tentă autobiografică de moment, scrise în actualul loc de slujbă - adică la Centrul de Reeducare Găești - juđ. Dâmbovița - acolo unde este mai greu și acolo unde se simte cel mai acut nevoie de harul Domniei Sale.

După experiența deja asimilată în munca de referent de specialitate ne-a promis într-un viitor nedeterminat și cărți cu atmosferă în acest domeniu - care cu siguranță, mai devreme sau mai târziu, vor vedea lumina tiparului.

"Când te simți foarte singur, să nu taci, stai de vorbă cu tine însuși" (Octavian Pop)

Am căutat și caut să fiu cât mai profund în relațiile cu oamenii, să observ reacțiile lor sufletești, reacțiile omului în situațiile cele mai diverse.

Am încercat tot timpul și încerc să fiu un observator cât mai precis în cele mai diverse domenii de activitate.

Îmi iubesc cărțile mele și prietenii așeși și adevărați și resping în totalitate vulgaritatea. Din greșele încercări care mi s-au ivit fire mie (fie persoanelor din cărțile mele - exemplul Mihai din

romanul "Gânduri", sau alte personaje) din aceste zise îndatoriri îmi fac "plăcere" și le depășesc întotdeauna. Pentru a scrie acest roman, fără a sesiza distanța care mă separă de activitatea personajului principal, am supus subiectul cărții mele unei investigații mai profunde, unor fapte trăite cred de circa aproximativ egal cu 80% din populația țării, și folosind o terminologie mai îndrăzneată dar reală, am explicat (mi-am propus să explic), elemente esențiale.

Am dorit să punctez secvențe din epoca trecută, ideologizând gândul, subjugarea vremii, băntuială de dezordine și ilpsită de speranță, vană pentru orice încercare (în zadar căuta Mihai de lucru).

Șantierul de pe Motru, departe de calea ferată, accesibil doar pe drum de coastă, impracticabil pentru mijloace de transport în comun, șantierul spre care se îndreaptă Ana și Mihai (Ana fiind repartizată pentru stagiul la Motru în urma terminării Facultății de Construcții Timișoara), este obiectul de studiu din carte.

Am dorit să punctez viața oamenilor de pe șantier abruzițați de muncă dură și grea și de consumul excesiv de alcool. Condițiile de cazare în magazin cu paraziți, barăci și într-un târziu în garsoniere sau apartamente cu paturi metalice și saltele desirăte, plonșite etc. De asemenea, conducerea șantierului care nu se materializa printr-un inginer constructor ci în cazul de față era un tehnician sericicol.

Am dorit să punctez îndrăzneala oamenilor de pe Motru, care atunci când li s-a stabilit științific porția de mâncare au făcut "gură", întrucât porția de mâncare nu le ajungea pentru a lucra în mină.

În contrast cu aceste condiții am dorit să evidențiez frumusețea conacului nașului Mihai (al lui Mihai) de pe Valea Șohodolului, fosta casă boierăască a familiei Albuleștilor.

Anei i se încredințează și un post muzical pentru pian și prin intermediul lui T. Chelu se rezolvă formele de plecare în Suedia. Astfel, Ana pleacă din țară, așa cum mulți înțeri o fac dat împrejurărilor dorite sau nedorite. Finalul romanului rămâne la alegerea soluției de către cititor sub prisma unghiului de vedere și gândire al fiecăruia.

...

Volumul de versuri "Nefericirea" l-am gândit să fie un îndemn de a-și însuși puteri de altă nuanță, pentru a intra într-o altă sferă a vieții - cuvintele și versuri care de obicei se evită.

Nefericirea își are și ca fenomenele ei zguduitoare, când poți gândi la fete și fel de imagini ce ti se

derulenză cu închipiri sumbre.

Doresc prin această broșură de versuri să îndemn omul să trăiască lucid, să privească în față suferința, să nu se ascundă în spatele ei, iar prin faptă delimitată de unitatea de timp, să se zămislească o cale clară spre mersul ascendent al omenirii.

(autorul - OLIVIAN POP)

...

De 29 mai - Ziua numelui Olivian Cântăreata ANA BANCUI urează autorului, prin cântec, "LA MULȚI ANI!", dar nu numai ea, ci toată sala își manifestă bucuria, cântând împreună nemuritorul cântec, alături de buchetete de flori oferite de doveni - autorului, într-un spirit ardelenească deosebit, aparte, minunat, impresionant! Ana Bancui a mai interpretat specificul cântec ardelenească "Haideli frați să ne dăm mâna" - haideli frați să fim umii!

Surpriza oferită de ADRIAN STANCA a fost conceperea unei case - editie specială - dedicată "Din toată inima Preotului OLIVIAN POP-BINDUI" numită: "Drag Banat linut de dor".

După festivitate, autorul cărților lansate, Olivian Pop, a acordat autografe numeroșilor solicitanți, care au fost invitați în sala de protocol. Autorului i s-au cerut interviuri pentru radio Deva și TV.

În 30.05.1996 radio Timișoara a primit prin trimisul special de la Deva stirea lansării de carte a autorului Pop Olivian.

Radio Deva a comunicat evenimentul, de asemenea posturile de televiziune 3TV Deva și Radio SICA și ANALOG au prezentat imagini și ilustrative reportaje cu această manifestare.

Pentru locuitorii din Deva s-a reușit ca la lansarea acestor cărți să se creeze momente de neuitat, autorul fiind invitat și la alte asemenea manifestări în frumosul oraș Deva.

UNĂLĂ-NE PĂRINTE, PE TREPTELE CREDINȚEI

Oriunde e durere, tu ești tămăduire,
Lumină din lumină ascunsă în cuvânt,
Izvor de bunătațe, răscăntă din iubire,
Victoria ți-e harul, născut din Duhul Sfânt.
Înalță-ne cărăminte, pe treptele credinței
Ajută-ne ca Domnul ruga să ne-o primiască,
Noi te urmăm cu toți pe calea umilinței.
Șutul Isus din ceruri gândit să-ți întredască,
În viața noastră ești raza prea curată
Mădeje arborată a ce-i mai bun în noi,
Da clipe împlinire, blazon pentru durată.
Încercător în zori ascendei epoci noi
Un cer slăvind, reaversă din harul tău în noi.
Din cartea "Un nume pentru eternitate"

A consemnat

prof. DOINA N. DRĂGAN

EDIȚIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

Protoșinghel Olivian Pop, referent de specialitate, Cuvântul care zidește - meditații - Editată de Centrul de reeducare Căești, 1996. Tipar: Editura Eurobit Timișoara, 144 pagini.

Cuvântul care zidește este o carte prin care părintele preot Olivian Pop continuă preocupările sale de a da semenților o învățătură creștinească care să-i facă mai buni. Slnjește cu consecvență și credință acest ideal, mărturie fiind volumele apărute, în care abordează aceeași tematică; pot fi amintite volumele *Din dragoste pentru copii*, *Hrană duhovnicească* (studii de teologie ortodoxă), *Sfaturi duhovnicești* (meditații), *Mesaje creștine*, *Cuget ortodox* (scrieri de teologie ortodoxă), *Cuvânt și suflet* ș.a.

Cu siguranță, intenția preotului protoșinghel Olivian Pop, prin scrierea și publicarea volumului *Cuvântul care zidește*, a fost și aceea de a avea un material didactic pentru elevii săi, pentru că un om responsabil ca Sfinția Sa, trebuie să fi evaluat responsabilitățile pe care le incumbă calitatea sa de profesor și duhovnic la Centrul de Reeducare a Minorilor din Căești.

Așadar, cartea *Cuvântul care zidește* abordează o tematică cuprinzătoare asupra căreia autorul a meditat îndelung. Astfel, teme

de mare importanță și utilitate pentru oameni, mai ales pentru tinerii aflați în "derivă", care au deviat de la cursul firesc al vieții, prin acte ce contravin normelor de comportare în societate, se referă la: viață, tinerețe, fericire, dreptate socială, adevăr, pace, bunăvoință, libertate adevărată, opere de mântuire, trufie, lăcomie, calea cea adevărată, speranță. Tematica este evidențiată și pe coperta cărții, realizată cu mult rafinament, pe care este desenat un zid neterminat, iar pe cărămizii sunt scrise cuvinte de mare încălătorie semantică "cuvânt", "vorbă", "suflet", "dor", "rugăciune", "jertfă".

Asemenea preocupări a avut neamul nostru dintotdeauna. Lectura cărții amintește, prin scopul educativ, prin tematică și prin elocință, cunoscut fiind harul părintelui Olivian Pop de a vorbi frumos, emoționant, convingător, de Didahii, cartea de învățătură, de predică, primele modele de discursuri, alcătuite după arta elocinței, a mitropolitului Munteniei secolului al XVII-lea, clericul Antim Iivreanu, care, prin preocupările sale, s-a integrat în sfera literaturii propriu-zise.

În fiecare capitol, preotul Olivian Pop se dovedește același autor harnic, care se remarcă prin rigurozitate, printr-un stil sobru, concis, informațiile fiind comunicate într-un limbaj simplu, accesibil, caracterizat prin claritate și frumusețe. Autorul stăpânește arta narativă, astfel că învățătura devine o plăcere, iar deprinderea cu anumite reguli religioase de conduită creștină, se face firesc, deoarece cuvântul Sfinției Sale este încălător cu căldură, sensibilitate și delicatețe.

Prof. Doina Drăgan în *Cuvânt înainte* a sesizat rolul cărții și a concentrat aceasta într-o apreciere deosebit de potrivită. *Cuvântul care zidește* s-a înjghebat ca o cerință a vremurilor noastre, toamă pentru a găsi mai ușor calea spre inimi, mai ales a oamenilor lipsiți de libertate din centrele de reeducare și penitenciare, dar au

numai...

prof. VALENTINA BOHINA

Olivian Pop - "Gânduri", Editura Eurobit, 1996, Timișoara

În peisajul publicistic de azi se întâmplă deseori ca titlurile noutăților editoriale să fie semnate de autori cu profesii diferite, dar care deschid cu ușurință ușle aerisului literar. Este și cazul părintelui Olivian Pop, obișnuit de altfel cu litera tipărită mai ales în volume de poezii și lucrări cu profil religios sau moral-creștin. Fără îndoială, cultura autorului își are importanța sa în închegarea oricărui volum, indiferent de structura sa. Revenind la romanul în discuție, trebuie remarcat de la bun început că naratiunea este fluentă, iar firescul asigură un prim punct de sprijin ideilor.

Întâmplările se prelungesc dinpre viață în pagina de literatură fără ca între aceste două planuri să fie vreun notă discordanță. Și nu e puțin lucru!

Planurile epice se completează într-un tot care, în final, poate fi perceput de cititor ca un fragment de viață nuanțat. Ilustrat de paginile cărții. Chiar dacă personajele sunt obligate să se mișdint-un oraș în altul în special Ana și Mihai, un cuplu zbuciumat,

EDITIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

poate subtilită dintr-o istorisură trăind de peoi, sau înțelepciunea dezbătărită în nece, drum al cău-lărilor, pin de aurului, înțelept, pălăriei pentru dobândirea echilibrului său sufleteic și pentru reconcilierea sa cu înregul universu.
prof. VALENTINA BOBINA

Olivian Pop, *Sfânta Scriptură povestită*, ediție de Centru de Recercare Găești, Apard. Kallitura EUROPE, 1990, 317 pagini.

Afină în a fi-a ediție, cartea *Sfânta Scriptură*, a fost redată de Centru de Recercare Găești, cu siguranță dintr-o necesitate sen-tință, peconul Olivian Pop doctul să fie de folos aici, unde înde-plineste funcția de preot profesor și duhovnic pentru elevii unei școlii de îndreptare a conduitei morale, aspect evidențiat și în *Președ* de către general de brigadă Ioan Cuiș, șeful Direcției generale a penitenciarelor, citind sa ne dă conștiența și profunzia de a ne analiza sufletul și de a ne privi în oglinda interioră, reprezentată de conștiin-ța neclărită dintr-un noi. Astfel ne vom vedea greșelile și păcatele, vom deveni mai buni, mai înțelepți și mai toleranți față de cei "afășți în suferințele aduse de păcni în suferințe".

De altele și autori), proful

Olivian Pop în *Cuvânt înainte*, înțelegând necesitatea de în a cu Opartul aceluși termen: "Mădă-cimul Sfânta Scriptură povestită să fie de un folos pentru credincioșii noștri, care dintr-o parte sau altă, nu pot cădea paginile întregi Sfântei Scripturi, din alia în vremele de azi, când pe unorele și în toate mijloacele se cruntă să se distingă învătura adevărată Bisericii și cămărești în când unii este înclinat să creadă orice și de la oricine, după a permisiu atât de larg de necom-punere și abelism, abandonând Căgănele și învătura adevărată Bisericii și de multe ori apăsând căle greșite."

Sfânta Scriptură povestită este prezentată după Sfânta Scriptură sau Biblia, care este o adunare de cărți scrise de oameni sfinți și care este o adunare a *Carte a răstărit*, fiind cea mai răspândită în lume. *Scrisorile din Vechiul Testament* cu 39 de cărți și *Noul Testament* cu 27 de cărți, cuprind un interval de timp de 1900 de ani, începând cu Moise și sfârșind cu Sfântul Iosif Evanghelistul, în prima parte Vechiul Testament, înțelegem însemnând legătura dintre Dumnezeu și om, sunt prezente date legate de geneza omului, prin căpătale care sunt înțelegem Dumnezeu a creat cerul, pământul și lumea, Făcându-l pe Adam și Eva, Patru și creația lui Noe și

în a doua parte Noul Testa-ment sunt prezente căpătale istorice, cu cei patru evangheliști: Matei - evengeli, Luca - medicul, Marcu și Ioan - pescarul, căpătale didactice cu cele 14 Epistole Pauline și 7 Epistole Sebornicești și căpătale profetice Apocalipso.

Cartea *Sfânta Scriptură povestită* se învecie în literatură de învățată didactică pe care protodidactul Olivian Pop, în marele generozitate o promosează cu elocuri considerabile pentru a învecie înțelept omul și a călăuzi, prin cuvânt, rula colorat, vor să știe, să cunoască sau a celor care învecie să se îndreptie, pentru ca lumea, prin cinste și

conștiență să învecie omul învecie.

prof. VALI POPCOTAR

EDITIE SPECIALA

cu ocazia lansării de carte de la Deva

29 MAI 1996

*Redacția revistei
"Heliospolis" urează
redactorului șef
Olivian Pop
un sincer
și călduros
"La Multi Ani!"*

OGLINDA

PUBLICAȚIE
DE INFORMARE ȘI OPINIE

Anul II
Nr. 131

Vineri
7 iunie 1996

10 pagini

LEI: 300

APARE LA DEVA, MARȚI ȘI VINERI

LANSARE ÎN SPIRITUALITATE

La "Casa Cărții" din Deva a avut loc un eveniment de excepție - lansarea romanului "Gânduri", al cărui autor, preotul Olivian Pop se numără printre prolificii oameni de spirit pe care l-a dat Biserica Ortodoxă Română. Autor a 31 de cărți de factură religioasă, Olivian Pop nu se de-zice, ci ne oferă valențe noi ale creației sale într-un roman de acțiune, ancorat în actualitate, rupt parcă din cotidian, a cărui coloană vertebrală - preciza autorul - s-a construit în urma unei discuții purtate în trenul de pe ruta Timișoara-București, cu cel care avea să devină de altfel eroul principal al cărții, tânărul Mihai. Deci, "Gânduri" își îndreaptă privirea spre tineri, cei care azi sunt adânc loviți, deși nevăzută, parșiv am putea spune. Poate tocmai de aceea romanul se încheie cu acest epilog: "de n-ar fi carte ci film". Odată cu "gândurile", autorul a intuit și "Nefericirea", broșura de versuri religioase, astfel intitulată și lansată împreună cu romanul, ca un dar suplimentar, acel "dar din dar care se face rău". Vorbele frumoase ale Ioanei Câmpeanu, ale directorului Băncii "Dacia Felix", Lucia Lucaciu sau ale profesoarei și prozatoarei Doina Drăgan s-au împletit cu vorbele de duh ale unei personalități ce a slujit și slujește cu același mare

sufletul cititorului de la zburciom și spasmele cotidiene, la fericire și seninătate.

MARINELA GAVRILEI
Foto MIRELA POPA

LUMINA ȘI SPERANȚA

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul I ◊ nr. 6-8 ◊ 31 august-octombrie 1986
Editată de CENTRUL DE ÎNȘIȘIRE GĂEȘTI

O ZI DE NEUITAT

Luna 3 începe a fi de Filantropie, Treime cea de-a doua și după Poporul Căpătui Sfânt, la Centrul de Recădere Gărleni, a avut loc o dublă aniversare. Este vorba de aniversarea din 14 ani a școlii, foarte impozante și de mare folos pentru lumea din sistemul penitenciar și anume "Psihologie Penitenciara" autor Colonel Dr. Gheorghe Florian și respectiv "Știința Scripturii Provestita" autor Protosinghel Clivian Pop.

Cuvântul de bun venit adresat participanților în cadrul Centrului de Recădere școlii fiind plină până la refuz, a fost scris de directorul Centrului colonelul ION GĂRLĂNIU, care a spus:

"Așăzi în omul nostru așază și în loc dăd evnimentele doborâte, împotrivă acestora vine dăd din conștiință iar că și din cunoșterea celor două personalități - care sînt autorii celor două cărți ce vor să lase un așază și anume "PSIHOLOGIA PENITENCIARĂ" scrisă de dădului colonel doctor Gheorghe Florian de cadrul școlii și "ȘTIINȚA SCRIPTURII PROVESTITA" scrisă de protosinghel Clivian Pop, președ. unăștrii noastre.

Voi începe cu prezentarea cărții domnului colonel doctor Gheorghe Florian sperînd la editura "OSCAR PRINT BUCUREȘTI" 1996" cuprînzînd 364 pagini.

1. Cu cei 20 de ani în domeniul psihologiei în sistemul penitenciar românesc au mers curaj de a se mîndri în "porțile unei înțelegeri" în anul 1973, unde era face unăștrii, după o lună de zile

Dr. GHEORGHE FLORIAN

PSIHOLOGIE PENITENCIARĂ

OSCAR PRINT

petrecute în "porțile unăștrii", după experiența în drept, criminologie, sociologie, pedagogie, etică și fizic, autorul cărții "PSIHOLOGIA PENITENCIARĂ" domnului Gheorghe Florian ne introduce în "universul așezării închise" - în penitenciarul care invită la meditație asupra conduitei umane.

Autorul pătrunde în universul taciturn și revoluționar al penitenciarului sub coordonarea

impulsului impetiv al psihologiei, punînd în evidență realitățile socio-culturale și politice, psihologie aplicată în domeniul penitenciar devine explozivă prin constatarea ei.

Carta este structurată în 12 capitole, 13 anexe, Recomandăm nr. 7 (87) adoptată de Comitetul Minisrilor Consiliului European la 12 februarie 1987.

Particularitățile universității

pedagogică în psihologia
 aprofundată a vieții din penitențiar
 din România psihologică și
 psihologia penitențiară, pasiunile
 primei pedagog și religioasă sunt
 câteva exemple mai recente ca în
 studiile științifice. Amintim
 penitentiile problema neafectată
 social.

Sunt analize și investigații
 științifice de definiții, viața lor,
 psihologia, reacție în diverse
 situații.

Referința de libertate în apăsător
 penitențiar cauzată în situații
 deosebite cu amprentă rezonanță în
 societate noastră.

Se ține evidența activității
 psihice și emoționale în
 mediul penitențiar, modalități de
 informare și necesitate umană și
 caracteristicile sistemului de corecție
 din sistemul de penitențiar.

Referința în această lucrare
 lui Christofor, prin care se
 evidențiază starea de sănătate
 morală a delincvenților din țară,
 pagină 160, reprezentarea de sine,
 percepția morală, unuia din rând de
 viață în pagina 161, lista de valori
 și modalități de operaționalizare a
 acestora (pag. 178, despre mintea
 înțeleasă în controlul de reducere -
 la pag. 179 - amara și a m d

Amintim analizează fenomenul
 de înălțare psihică: activitatea
 personală, raportul psihic -
 socializat, reacții interpersonală,
 psihici și socializarea psihic
 logică și psihic - socială delincvenții
 în locurile de detenție.

Geneza și formarea psihicului
 pe mior de fapt este mior. "Des-
 fătările psihice care aparțin
 la psihic" urmând în general
 activitatea psihicului.

Amintim lucrarea din anul
 1988 și apoi lucrarea psihic
 delincvenții în care se vede că în
 sistemul penitențiar nu s-a putut
 în vederea activității - care este
 de fapt încă de delincvenții psihicului
 psihicului psihicului.

Cartea "Psihologia Peni-
 tențiară", este deosebit de interesantă
 atât pentru psihicului psihicului
 cât și pentru psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului.

Amintim că este un material
 științific psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului.

În ceea ce privește cartea se
 înțelegă astăzi că "SFÂNȚA
 SCRIPTURĂ POVEȘTITĂ" scrisă
 de profesorul nostru Olăveanu
 Pop și editată de Centrul de
 Remediare Psihică.

Sfânta Scriptură este o
 lucrare deosebită care este
 sfânta Scriptură psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului
 psihicului psihicului psihicului.

Sfânta Scriptură este formată
 din vechiul și noul testament
 Cuvântul testamentului psihicului

păstra în adâncul sufletului lor spre a le cunosca predispozițiile și dacă regretă sincer ori nu, faptele lor sau că pănarea de râu o au numai pentru pierderea libertății. Acest lucru, îl face mereu preotul unității noastre, părintele Prosinghel Olivian Pop., care la orice oră din zi și din noapte îl găsești printre minori și deținuți, stând de vorbă cu ei și îndemnându-i la răbdare, credință și dragoste. Din această dragoste pe care o cultivă nu numai printre deți nuși și minori dar și printre noi, printre cadre, a dat la lumina tiparului, pe lângă cele 34 de lucrări deja recenzate, cifre și păstrate în bibliotecă de oameni din domeniul de cultură, cea de-a 35 - a intitulată "Sfânta Scriptură Povestită" prefată de domnul General de brigadă Ioan Chiș, șeful Direcției Generale a Penitenciarelor din România, carte ce ne ajută pe toți să înțelegem că orice ființă umană poate să fie recuperată arătându-i-se dragostea pe care Dumnezeu o are pentru fiecare dintre noi și aducându-i-se în suflet lumina și puterea cuvântului dumnezeiesc.

Doi oameni, cu două profesii diferite, dar care caută, fiecare prin mijloacele proprii să schimbe viața unor oameni care au greșit față de om și de societate, se întâlnesc astăzi aici lansând cele două cărți scrise de domniile lor, care cu siguranță ne vor ajuta pe noi toți să găsim calea cea bună de a-i ajuta pe deținuții ce-i avem în grijă, să nu mai persiste în păcat și să nu mai greșescă.

În continuare căpitanul VALENTIN VALLI GEORGESCU s-a adresat autorilor cărților, invitaților și colegilor din sală spunând:

"Participăm astăzi la două evenimente deosebite:

Înșurarea cărții cunoscutului psiholog colonel doctor Gheorghe Florian aparținută la editura "Oscar

Print București 1996" intitulată "Psihologia Penitenciară" și cea de a doua lucrare a preotului Olivian Pop. intitulată "Sfânta Scriptură Povestită" editată de C.R. Găești în 1996, prefată de d-nul General de brigadă Ioan Chiș, șeful D.G.P. din România.

Într-unul din capitolele cărții "Psihologia Penitenciară" autorul spune: "Activitatea de reeducare a celor care au încălcat prevederile legilor și a normelor de conviețuire socială, presupune din partea personalului cunoștințe aprofundate de psihologie. Prin toată activitatea sa personalul trebuie să faciliteze apropierea de el a deținutului sau minorului, să stabilească relația dintre infracțiune și constantele personalității acestuia, să pregătească terenul unei noi raportări la valorile sociale după executarea pedepsei".

Deci iată că prin cele spuse de autor putem constata că fiecare dintre noi, pentru atingerea acestor obiective avem nevoie de calificări psihologice deosebite. Lucrarea mai sus amintită ne poate fi un îndreptar, ne poate fi un ghid pentru munca noastră atât de dificilă și de grea în sistemul penitenciar; însă aici trebuie avut în vedere că cel care se ocupă de educație și alibă o conduită aleasă despre lume și viață și despre sistemul social pe care îl reprezintă și mai mult trebuie să aibă o capacitate maximă de a înțelege cadrul intern al subiecților.

Cu o completare a lucrării domnului colonel doctor Gheorghe Florian, vine preotul unității noastre cu lucrarea "Sfânta Scriptură povestită", o carte de mare folos atât pentru noi cât și pentru deținuții și minori, pentru că în ea găsim povestile pe scurt, tratate temele pe care le prezintă în principiu Sfânta Scriptură în ansamblul ei.

Sfânta Scriptură este greu de înțeles pentru omul de rând și tocmai de aceea părintele scriitor Olivian Pop. vine prin lucrarea ce astăzi se lansează să ne ajute a înțelege mai bine tainele acestei "Cărți a Cărților".

Suntem bucuroși că toții că unitatea noastră este gazda acestor două evenimente și că într-adevăr C.R. Găești a devenit și un centru de cultură și spiritualitate românească.

Psihologul ADRIAN VULPECU, un om de o cultură vastă, a opinat spunând:

"În acești sfârșit de secol, cei chemați să se ocupe de prevenirea infracțiunilor și de tratamentul delincvenților se află încă în fața unei mari dileme: "tratamentul delincvenților în închisori sau fără închisori ori în afara lor"

"NU există îndoială că în urma industrializării și urbanizării a schimbărilor tehnice rapide care a avut drept rezultat dislocarea instituțiilor sociale ca familia clanul și colectivitatea se pare că închisoarea a fost pusă la contribuție în mod excesiv în cea mai mare parte a țării dezvoltate și a celor în curs de dezvoltare"

Iată de ce în această perioadă a marilor dileme, mai mult sau mai puțin tranzitorii, apariția lucrării domnului psiholog doctor Gheorghe Florian, marchează forma de manifestare lucidă a specialistului pus față în față cu dihotomiile societății contemporane.

Apare odată cu această lucrare nu doar un studiu de psihologie penitenciară, ci o fenomenologie penitenciară, și poate chiar mai mult o filozofie a sistemului penitenciar, așa cum minunat alțima autorul "sistemul penitenciar progresaază dacă progresaază filozofia sa".

"Fenomenologia penitenciară

să trăgă concluzii, să discute de ce și cum
ceva și să spună că este de așteptat
și de ce altă soluție ar fi de înviat.
Pentru că în cartea "Psihologie
Psihopedagogică" a domnului profesor
Ștef. Florin, mai-și permit să scriu
sperând că nu văd răsunet în voi.

Cartea abordază și
discuțiile în mare măsură, multi-
plice abordări specifice limbii
psihopedagogice.

Am reținut că de așteptăm
acestora în psihologie, filosofie, psihol-
ogie și științe în lucrările de a
Ștef. Florinului abaterii de
aceste natură.

De așteptăm și numărul
pădurilor să și știm încă de
încredințăm în credință car-
acteristică a omului și căutăm să
păstrăm omul în cadrul sistemului
psihopedagogic.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

Știu că în țara noastră și mai
într-o măsură pentru noi și știu că
psihopedagogia este o știință care
caută să înțeleagă și să explice
cauza și efectul psihopedagogic
acestora în cadrul sistemului.

pag. 6. U

Tribicusc

Tel.
(013) 34-01
Telefax:
(013) 46-447

ANUL LI (2733) SERIE NOUĂ NR 33 SĂMBĂTĂ 17 AUGUST 1996 FONDATĂ LA 1945 — PREȚUL 1 DINAR

Triplă lansare de carte

A treia lansare de carte a prilejuit-o volumul de versuri »Ljudske patnje«, (»Omenestile suferințe«) tradus în limba sârbă, a protosinghelului Octavian Pop (Olivian Bindiu), stabilit în prezent la Băiești, România. Cartea respectivă a apărut, în traducerea lui Milutin Stevan Pejić, la Editura »Miron« din Timișoara (1996) și despre ea a vorbit Veronica Balaj, redactor la Radio Timișoara, iar Lanțu Tâmaș a citit poezii din volum. Despre o altă carte a lui Octavian Pop — »Cunoașterea copilului cu nevoi speciale«, a vorbit redactorul Emilian Tarbă de la redacția revistei »Lumină și speranță« din Găiești, România. Puncte de reper în decodarea poemelor »Omenestile suferințe«, tradus în limba sârbă, și »Glas spre cer«, tradus în limba engleză, ne-a oferit profesoara Doina Drăgan, director la revista literară »Heliopolis« din Timișoara, iar Vasile Barbu a vorbit despre personalitatea protosinghelului Octavian Pop, de altfel redactor-șef la revista »Heliopolis«. Domnia sa a fost proclamat primul membru de onoare al Filialei C.R.I. din Uzdin pe lângă faptul că deja demult este membru de onoare al S.L.A. »Tibiscus«. Protosinghelul Olivian Pop și profesoara Doina Drăgan au înmănat apoi, din partea revistei »Heliopolis«, premiul lui Gheorghe Lifa pentru cartea »Contribuții la monografia folclorului din Uzdin (Ed. »Tibiscus« — Uzdin și Editura Mănăstiri »Izvorul Miron« din Românești, România), și lui Ionel Stoif pentru volumul de versuri »Din vremuri uitate« (Ed. »Tibiscus«) și diplome de merit lui Florin Țăran, S.L.A. »Tibiscus«, Anicica Barbu, Eugen Boieru și revistei »Scârpinatu«.

Din versurile lor au citit membrii S.L.A. »Tibiscus« și oaspeții lor: Valeriu Grosu, Anișoara Almăjan, Pavel Onciu, Teodor Groza, Gheorghe Lifa, Ionel Stoif, Vasa Barbu, Florin Țăran, Vasile Barbu, Eugen Boieru.

Vasa BARBU

9-10 AUGUST 1996 UZDIN - JUGOSLAVIA

"CEEA CE ESTE VALOROS TREBUIE SĂ TINDĂ CĂTRE FIECARE DINTRE NOI!"

Vineri, 9 august 1996 la Societatea literar- artistică "Tibiscus" din Uzdin are loc

■ Triplă lansare de carte:

1. Eugen Boieru - "Bulevarde și curcubeu" - recenzie: Romanța Iovanovic;

2. Protosinghelul

Olivian Pop: "Omeneștile suferințe" (în limba sârbă) - recenzie Prof. Doina Drăgan

3. Vasile Barbu - "Drumul de spică" - recenzie Gheorghe Lița.

■ Înfrățirea revistelor Tibiscus (Uzdin) și Heliopolis (TM)

■ Șezătoarea frățească.

Mașina gonia din Timișoara către frații noștri din Uzdin. Scopul este bine determinat, Protosinghelul Olivian Pop, împreună cu cadre didactice din Găești, Badea Teodor, Emilian Tarbă, Veronica Balaj, redactor radio Timișoara și prof. Doina Drăgan se îndreptau spre Uzdin. Am

ajuns. Avem, în fața primitoare și frumoasa casă a domnului Vasile Barbu - sufletul uzdinenilor. Într-adevăr așa a fost. Primirea, mai mult decât ospitalieră. Ne-a găzduit până la începerea activității în sine. Acasă la Vasile Barbu toată suflarea dimprejur a bătut în același ritm cu noi. Iată fotografiile ce vor rămâne document peste vremuri atât în casa distinsului redactor Vasile Barbu, cât și în fața localului din Uzdin unde s-au lansat cărțile.

În program au fost prezenți și scriitorii autohtoni și din străinătate. Remarcăm în sală cât și în fotografiile pe domnii: Vasile Barbu, Ionel Sliot, Gheorghe Lița, Romanța Iovanovic, Țaran Doru, Traian Spărișiu, Olivian Pop, Doina Drăgan, Veronica Balaj, Bodlea Doru, Emilian Tarbă etc. Pe masa prezidiului se află pe lângă cartea anunțată spre lansare și o gamă întreagă din celelalte lucrări ale scriitorului Olivian Pop.

Veronica Balaj declară: "Omeneștile suferințe" tradus în limba sârbă a fost fără îndoială, un fapt de referință. Pe bună dreptate. Să vă la o asemenea

distanță de dincolo de București, să îți oferi cartea, să-ți respecti destinul - acela de a face bine. Cuvântul are valori magice. Trece peste vremi, construiește punți peste veacuri și între oameni. Fiecare dintre noi avem

Emilian Tarbă - vorbește despre noua lucrare a lui Octavian Pop - "Cunoașterea copilului cu nevoi speciale," și despre personalitatea distinsului oaspete. Apoi Doina Drăgan despre: Omul - valoare su-

premă - gânditor cu vocația educației în general, a educației religioase, valoare convingerilor, alături de inteligență și empatia de a efectua construcții intelectuale - acesta este autorul Octavian Pop, a cărui operă au început să fie traduse în limba engleză, în limba spaniolă, limba sârbă.

Poemul "Omeneștile Suferințe" tradus în limba sârbă poate fi considerat un colier din 30 de piese prețioase de forme și culori diferite purtând gravate karatele spiritualității umane... ca în textele egiptene, ca în tezaurul folcloric tomanesc, e un codex moral, un fel de legi ale lui Moise în miniatură, un clopot fluid prolin-gându-și chemarea între două târmuri cot al vieții și cel al morții. Autorul se apleacă asupra infrastructurii sufletului omeneșc; plimbându-se între parte și întreg, între elementaritatea umană și eternitatea sa, între bișa și rău, între viață și moarte.

Traducătorul cărții asociază aceste fenomene cu "suferințele la care este supus poporul sârb - o presiune a ateismului, atenuarea sentimentului de credință creștinească, îngrădirea posibilităților de editare a publicațiilor cu caracter religios."

Poemul psihomoral și mesianic trece prin două din cele șapte vâzduhuri lăsând să se vadă necesitatea prefacerii.

Poemul are în centrul său OMUL cu toate luminile și umbrele lui.

Tema vieții este prezentată polivalent, tema timpului care, spune autorul "zboară repede" - nu ne așteaptă ezitărie!

Conceptul de suferință produce oamenilor păreri contradictorii.

"Viața fără suferință" nu poate exista, spune autorul.

Ceea ce leagă oamenii (micro-

un "ce" specific, dar dumnealui are multe "ce-uri". Dincolo și împreună cu toate acestea, întrebarea (retorică), oare când are timp să și scrie? Desigur e hărăzit cu puterea binelui, mai presus de clipă, de invidie, de ezitări sau de eul propriu".

cosmosul) de cerc (macrocosmosul) este harul divin.

"Doar harul cel divin ne leagă/ Dacă dorim, să viețuim curat/ Spre pace și iubire-n lumea-nfreață".

Crezul de viață și mesaj al unei vieți marcată de destin este că ne-am întâlnit aici la Uzdin (Iugoslavia) "Pe acest pământ".

Autorul - ni se pare monumental - aceasta este o amprentă a conștiinței sale fixată în contorsionările creației sale dar și ale personalității sale din voința celor foarte tari.

VOICETO HEAVEN, (Glas spre cer) de Octavian Pop. versiunea în limba engleză de profesoara Ana Zilbuț, cuprinde 32 de poezii foarte frumos ilustrate scoțând în evidență raportul OM - DIVINITATE, poate fi considerat un codice de legi morale care îți propune să ne arate calea spre mântuire.

Traducătoarea ne spune că: "Poetul

este conștient de rolul bisericesc și de misiunea sa în lume, deoarece dragostea de Dumnezeu i-a fost destinată lui.

Din cărțile poetului scriitor se

Pentru poet, dezideratul suprem este iubirea omenească întru Hristos și harul Sfânt.

"Nefericirea" - volumul de versuri își are fenomenele ei zguduitoare, fiind lucrat într-o perioadă sensibilă.

"Multumirea - depășește bogăția" (Moliere).

"Cel care este mulțumit nu poate fi niciodată distrus" (Lao Tse).

I Se spune în Faust: "Suntem obișnuți ca oamenii să disprețuiască ceea ce ei nu înțeleg".

Dacă (matematic) formulez "funcția inversă" (re-ciproca) aceeași frază a lui Goethe atunci "Omul respectă ceea ce înțelege".

Respectul se arată însă numai lucrurilor valoroase.

Ceea ce este valoros trebuie să tindă către fiecare dintre noi, către fiecare cititor.

prof. DOINA DRĂGAN

întrezărește OMUL - care urcă golgola vieții la capătul căreia ne lasă să întrezărim DIVINITATEA, SACRUL, ETERNUL, VESNICIA, având ca sursă de inspirație PRINCIPIILE BIBLEI".

OCTAVIAN POP

CONSERVAREA, RESTAURAREA ȘI ÎNTREȚINEREA BISERICII, MONUMENT ISTORIC

Editura Miron - Timișoara 1996, p. 72

Motiv: "Vă spun prieteni, că mai sunt comori vegheați să nu se treacă în zădărnici"

Între așezămintele românești care contribuie la istoria Esartei și a țării, înărăște marea contribuție națională. Creștinia în România nu a dat numai preoți vrednici. Avem biserici deosebite, religioase și artistice, iar nu toate valorificate.

Monumentele biseroiești sunt povestirea vieii istorice și a identității, fundamentului prezentului și semnele salvatoare pentru generațiile viitoare. Într-o parte din sufletul românesc.

Conservarea și mentenanța, păstrarea și curățarea bisericilor, monumentelor istorice, au o semnificație religioasă și este o obligație civică și etică a supărașilor noștri la nivel național și internațional.

Avem o țară bogată în cele structurale în 5 milioane de ani de cultură și o bogată bibliotecă.

In care: 1. Tălmășii prezintă - explicarea semnificației istorice și

scantei în viața de zi cu zi. Într-o parte din sufletul românesc, precum: comunicarea istorică, comunicarea teologică, instituția, trupul și înfrățirea, omnia etc.

Într-o parte din sufletul românesc, precum: comunicarea istorică, comunicarea teologică, instituția, trupul și înfrățirea, omnia etc.

Într-o parte din sufletul românesc, precum: comunicarea istorică, comunicarea teologică, instituția, trupul și înfrățirea, omnia etc.

Capitolul II "Biserica monument istoric: Elementul Patrimoniului Cultural și Național" este o lucrare de referință, monografică istorică și conștientă, bazată pe o bogată experiență.

Conștientizarea și cunoașterea patrimoniului cultural și național, care la rândul său este o parte din patrimoniul cultural și național.

Autorul spune că "Căminul Patrimoniului Cultural și Național este o domnie religioasă și patrimonială".

Paragraful II al cap. II este informativ despre istoria și evoluția bisericii în România. Este o lucrare de referință, monografică istorică și conștientă, bazată pe o bogată experiență. Autorul spune că "Căminul Patrimoniului Cultural și Național este o domnie religioasă și patrimonială".

Capitolul III "Istoria evoluției bisericii și a patrimoniului cultural și național" este o lucrare de referință, monografică istorică și conștientă, bazată pe o bogată experiență.

2. Autorul face și o referință la lucrarea de la Alexandru G. G. (1929). Nu introduce în documente țesute de M. Rogăloșanu, M. Odoșanu, Th. Anan, T. Mădărașu, I. Stancu etc., legătură de la un bisericești - precum și o listă de restaurări începând cu anul 17 de ani în istoria din Argeș și Dâmbovița.

Și după cum era firesc în acea vreme, autorul a făcut o listă de monumente istorice în țara noastră (cap. IV p. 44) - cu listă, doctoză, hatârni, regimurile.

Cap. V este un îndemn pentru acele persoane (precă) care doresc să lupte pentru mentenanța și a bisericii creștine, și este "Acte necesare pentru restaurarea unei biserici, obiectivă monument istoric și de artă. Autorul evidențiază că în țara noastră este o lipsă pentru acest scop exemplificând un act necesar pentru "Restaurarea bisericii vechi". Căruia este un document de o mare valoare în istoria și cultura noastră (într-o parte din sufletul românesc) și fiecare preotă luptă pentru restaurarea și mentenanța bisericii.

Prof. Octavian Pop

HELIOPOLIS

REVISTA DE CULTURĂ

ȘTIINȚĂ ȘI SPIRITUALITATE ÎN ROMÂNIA DE ÎNCEPUTURI

Uzdinul, așezământ românesc
din Bănești Iugoslav.
9 - 10 august 1996

22 octombrie 1996
 Părintelui Olivian - Octavian Pop la 40 de ani de viață

IUBINDU-L PE
 OLIVIAN -
 OCTAVIAN

Uzdin, 9 august 1996

Dincolo de războiul
 gândurilor noastre, acolo
 unde sălășilește flacăra
 divină, unde omul, doar om este,

Într-o zi Sfântă de Sămcilii l-am întâlnit
 pe părintele Olivian. Era un așezînt de
 universalitate, cel mai perfect portret al

blândeții unui exponent de neegalat, un efort care se
 merita, atunci când mi s-a holărit să-i strâng mîna.

Așa că dragostea noastră, de limba vechilor cazanii, de
 limba lui Docoftel și a lui Eminescu, pe care fiecare o ducem
 după propriile noastre limite, părea că se întâlnește, la
 Românești, acolo unde noaptea ochi avea, la un pas de
 liniștea din ochii monahului Olivian. Și era liniște, exact atât
 era în tumultoasa noastră istorie, în zborul cuvintelor
 cosmice, în sufletul mioritic de român.

*"Părinte sălășie pitărească
 Măcarina asta Românească
 SĂMĂRĂ..."*

pe vîrtejului lui Fingelan - vorbă a lui Mihail cel Băltan
 Brâncuș - Mieru - Măgoc...

Și era aici Olivian - Octavian, om de zăbucit cu ochi de
 contemporanitate, om de cuprins cu vîntul panflet
 filozofic, om căsălit întru mîna sa - și stăruind mîna.

Și era Olivian - Octavian, om de noaptea înaltă de
 gînduri cu atata transparență, cu amplitudine absolută.

Mărturisesc Bunului Dumnezeu pentru agoroplezia noastră
 pentru har, ascult, pentru splîndoare și eterinitate, pentru
 sublim și temeritică cu care strălucite să fie vrîmie de
 cuprîntul dină, El Olivian - Octavian.

Dumnezeu Sale, amicul de murele român, pentru faptul
 că și-a închinat întreaga existență românismului al cărui
 practicant înolterabil și apostol este, Domniei Sale, dar și
 ursoarelor care ne-au vegheat
 scăldătoare,

Măști în numele spi-
 ritului, la care nu se ac-
 ceș de călăi cel aleși, pen-
 tris că încununăm cu o se-
 amă și după timpă-
 Mășnie.

*Iubindu-l pe Olivian -
 Octavian cu un murele
 Și un murele de viață
 VASILE BARBU*

**Părintelui
 Olivian Pop**

*"Pentru tot ce-a fost, este și va fi"
 E ceasul înserării și clopotele bat
 Noi nu te dăm uitării părinte minunat
 În clipa sfîntă a firii te căutăm mereu
 Părinte blînd și bun, ca Bunul Dumnezeu.*

*Te-au dus departe-n lumea cea plină de păcat
 Cu harul ce îl porți ce Dumnezeu ți-a dat
 Pune la Altaruri, rugăciuni fierbinți
 Pentru copiii și bolnavi, și vesnicii părinți*

*Că-n lumea asta sfînte, Te căutăm mereu
 Și-atuncea când e bine, și-atuncea când e greu
 Să ne zidești în suflet înălțătorul inim
 Părinte drag și bun noi tare Te dorim!*

*Al Raii în noi pășim spreapoe în Raiul
 La răsunarea în bănușul lui Brîncuș
 Și-ai așezat pe gîlo de țever
 Pașnică sălăi-a fră de om înviorat*

*Și ne-ai zidit în suflet un câmin mîmănat
 Cu harul ce îl porți binecuvîntat
 E ceasul înserării și clopotele bat
 La Românești, părinte întru ospit căutat,*

*Car imbră ce-a rămas aşezată pe cerul
 O înșiră depînd și Sîmba la cărîntei*

NILIAN NIȚĂȘANUL

La mulți ani!

22 octombrie 1996

Părintelui Olivian - Octavian Pop la 40 de ani de viață

Se vrea în lume să demonstreze puritatea

Caractează viața nomenului Buhimbări, răsună, înplîniri și neîmpliniri, mănăstolii dăruie, țesticole înșelătoare, înfrîngere, eșecuri, mînașă lăbășite, mure și credință, cănt în glas de cor, paveză și mîngăiere, ovarden și desăgini cu sîns, tunete și fulgere ce înconjură sufletul într-o cantoranță cu sufletul poetului și scriitorului Olivian Octavian Pop, care tînde spre armonia universului, cu și în muzica înregului univers.

Ochii surprinde cele mai tîc-motose simțiri în lina nopțe, se ur-tumultoașă zi, manifestă, simțiri în agitate omenire, posibilă, considerării sau fețe trînte de autor, toate concentrate în formula CUVANT, cuvîntul scris.

Mintea, gîndul, mî-văntul frumăș sunt dăruți divini.

Cerșea de orice fel trebuie concepută ca e pedoșă.

Cărțile scriitorului Olivian-Octavian Pop dăruiesc drumul împăzirii, unor lucruri și pînă în cel mai adînc în gîlțitul omenilor: Cuvintele considerate ca simple totuși dau în intonații simțirilor adîncă reflecții îndelungabile dar și toată omenia înșelătoare.

Successul de care se bucură cărțile predicii scriitor Olivian, traducerea în mîncă limbi engleză, franceză, sîrbă, spaniolă sunt o dovadă a înplînirii sale, care, de fapt, este răsplătită nomenului trude.

CELE 40 DE CĂRȚI TIPĂRITE LA ÎMPLINIREA CELOR 40 DE ANI DE VIAȚĂ AI SCRITORULUI OLIVIAN - OCTAVIAN POP - AL ACESTUI PREGOT - SCRITOR, AI ACESTUI TRIBUN AL CREDINȚEI ORTODOXE - REPREZINTĂ VALENȚELE INEPUIZABILE ALE TIMERȚII, REPREZINTĂ TEMELIA VEȘTEI DOMNIEI SALE.

Scriitorul, ascultă doar de conștința sa. Este înșelător să te, a ceea ce înșelă. Punctual și simțiri al tălăunilor, este plin de simțirile în înșelămintea dăruie. Cel care stă de vorbă cu preștii -

scriitorul plină cu înșelămintea depășă în sine, plină în stare să răspundă tuturor problemelor cu care este confruntat în viață.

Scriitorul este sever chiar cu ei înșii.

Este omul fără odă-nă, omul dăruie și al adăruie, dăruie exact dar, ordinaț, sincer, precum și ingenioș și metodic, plin de dragoste și venerație pentru meserie aleasă.

Cu sensul atît de profund și vobes atît de cădă, înțelămintea luminoasă și inspirator de dragoste pentru omenii, după cel ascultă eșă fermecă de puterea omeniei, simțiri sensul înțelămintei predicii - scriitor Olivian, simțiri fierul sublimului.

prof. DOINA M. DRAGAN

La
multi
ani!

TIMIȘOARA

COTIDIAN AL SOCIETĂȚII "TIMIȘOARA"

7 ANUL VII Y NR. 244 (1696) Y MIERCURI, 16 OCTOMBRIE 1996 Y 16 PAGINI Y 700 LEI Y

Seară literară cu lansări de cărți

În sala festivă a Grupului Societar de Trădătorii Ghidului Timișoara a fost organizată în seara de miercuri, 14 octombrie, la Școala Bailelelor Timiș-Brazei, o Revistă de cultură "Heliopolis", o festivitate de lansare de cărți. Este vorba despre prezentarea în public a volumului de poezii "Spre câmpul legendelor" de Octavian Pop și a cărții "Popa în armata împăratului" de Diana Năulescu - în memoria lui Ionel Chelcu, scriitorul Timișoara. Activitatea a fost organizată de Asociația Culturală "Heliopolis" din Timișoara, în colaborare cu Centrul Cultural "Heliopolis" din Timișoara.

Desfășurarea într-o atmosferă

caldă, amuzantă și interesantă cu câteva prezentări suplimentare de: **dna Diana Dolgan**, directorul revistei "Heliopolis"; **dna Rodica Opocanu**, critică literară, istoricul **Ionel Chelcu**, scriitorul **Ion Fuchs Tălculescu**, pescarul și de marele lucrător memorialist, **Teradica**, au fost prezentate poezii din cartea de versuri lansată de eleva **Simona Logojan**. La sfârșitul festivității, actorii au scormit autografe participanților.

Francisc MARTON
Anca ASLAU

Director: DOINA DRĂGAN

• An II • Nr. 12 (24) • noiembrie 1996 • Redactor șef: OLIVIAN POP

HELIOPOLIS

REVISTĂ DE CULTURĂ
ȘI SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

LANSAAREA

... spre celălalt legământ de Octavian Pop;

Solista Operei Române din Timișoara, domnișoara Liliana Mihăilescu a fost prezentă la manifestare și împreună s-a ascultat muzică înregistrată pe casetă, în interpretarea Domniei Sale, audiată cu plăcere de cei prezenți apoi răsplătită cu aplauze și flori.

În continuare, scriitorul Ion Păchia Tatomirescu a făcut câteva referințe succinte pe marginea volumului de poezii ale părintelui Olivian, ca apoi să se oprească într-o prezentare metatoric susținută, asupra cărții doamnei Diana Niculescu.

Săptămâna patimilor. Izvor de cântec românesc, Nefecăria; se evidențiază aici "simbolurile adânci" ale poeziei lui Octavian

Pop. "o succesiune de flăcări, de rubaiete, haiku-uri, ode, învățând în centrul Omului, sufletul Omului în raport cu Divinitatea, Viața, Moartea"; "tehnică enofiel și a voalurilor suprapuse"; "frescul originalității"; un mesianism "început" ca al lui Octavian Goga, bineînțeles, dintr-un "nou timpot" de ardere în "metaforă", cu convergența într-o notabilă lirică a

"Dimensiunea ortodoxă a ens-ului: 40/40 - Olvian - Octavian Pop

O interesantă lucrare, *Popas în armonia timpului* Timișoara, Editura Ando Tours, 1996) de Diana Niculescu, este dedicată unei personalități de nivală pe țăramul Ortodoxiei și în sfânta grădiniță a ălelor dacoromânești. Ia un moment aniversar deosebit, 40 de "voluții", în ultimele 40 de roții ale Pământului în jurul Soarelui, în cei 40 de ani ai lui Olvian Octavian Pop. Împinându-se în 22 octombrie 1996. Este, așadar, *Popas în armonia timpului* de prof. Diana Niculescu o carte-omagi, care nu se vrea neapărat "o biografie" în adevăratul sens al cuvântului, ci numai "un bilanț", "un reper", "un popas", pe un traseu bioexistențial-ortodox/cultural, un traseu al devenirii întru Cuvânt/Logos, inconfundabil, al lui Olvian Octavian Pop. "Chelia" lucrării rezidă într-un raport, o fracție echilibrată, 40/40, având ca rezultat pur matematic. Unul, întregul, oglindindu-se într-un ens al marilor deschideri fonetice. Olvian Octavian Pop, cu vectorizare în acva privește a ființei revelate cândva și lui Platon, mai la vale, peste zările Creștinismului. După "un Argument" destul de limid - căci autbarea Diana Niculescu, vine dinspre fortifeia ogăzri ale matematicilor - argument din care se reține o aserțiune esențială despre corola spiritului/sufletului celui omagi, chemând "în unire în jurul Bisericii Ortodoxe", suntem întâmpinați de o Prefație de prof. Valentina Bobină, dinspre necesitatea "gândului slobod și fără valuri" și pentru acest anotimp al roșirii, al roșirii în Logos, nu numai al lui Olvian Octavian Pop, ci și al nostru, al tuturor celor ce ne atăm în terra milenului secund al Ortodoxismului/Creștinismului. Dintr-o notă bio-bibliografică, aflăm că rodneanul Octavian Pop, licențiat în Teologie la Universitatea din Sibiu, dar și cu femeința studii la facultatea de Drot - Universitatea din Brașov, a fost preotul-duhovnicul ce a condus un deceniu (1 august 1995 - 1 decembrie 1995), "cu sfințenie și dreaptă credință", centrul cultural-religios de la Mănăstirea Izvorul Miron din Românești-Timis, unde "a realizat lucrări vaste de restaurare a bisericii, arielele din stareție, Saloniul de vârl (de eod de locuri), Biblioteca, Muzeul" etc., totodată fiind redactor-șef al revistei "Viața Monahală" și al revistei de cultură "Heliopolis"; redactor al periodicelor "Margina", "Tribuscu", "Curcubeul Timocian" etc. Un capitol al lucrării este consacrat creației poetice semnate de Olvian Octavian Pop, cuprinzând volumele: *Glas spre cer*, *Omezeșile suferințe*, *Pe ultimul drum*, *Cânt de creștină străbună*,

spațiului sacru, ortodox-sacru. Adevărul este că, prin volumele de versuri publicate până în prezent, Olvian Octavian Pop inaugurează în lirica românească postrevoluționar-decembrișta "un tertoniu poetic" distingându-se polidimensional-ambizant, reinnoțând firul liricii creștine dacoromânești local de la marile poet dacoromani, Nicela Remesianu (Niceta de Remesiana), creatorul inimitabil Intriși Creștinătăți: Te Deum... în onorința anului 370, *Popas în armonia timpului* de Diana Niculescu își sporește vertiginos numărul de pagini, reproducând mai toate recenziile, cronicile literare despre creația literară a sărbătoritului, de la cele apărute în publicații din România, până la cele tipărite în America, de la cele semnate de autori consacrați - Dumșan Ureche, Th. Damian, Aurel Turcuș s.a. - până la cele semnate de "debutanți" intrale "critici literare". O apreciazabilă secțiune a *Popas-ului* este dedicată lucrării de publicistică și educație religioasă pe care le-a somnat până în prezent Olvian Octavian Pop. *Sfânta Scriptură povestită* (1995), *Carte de rugăcimi*, *Carte de zidire duhovnicească*, *Mesaje creștine*, *Lumină spre descoperirea neamurilor*, *Cuget ortodox*, *Trăire profețască* etc., cât și cronicilor/recenziilor de întâmpinare. Celelalte capitole sunt consacrate lui Olvian Octavian Pop ca povestitor-romancier (autor al romanului "de actualitate", *Gânduri*), on ca publicist ("capitolul XI" cuprinde "Lista lucrărilor publicate și a cântărilor tipărite de prolesinghetul Olvian Octavian Pop în perioada 1985-1996": "predici", 108; "articole și studii" peste 250; "preșii speciale, diplome..." etc) recenzent/cronicar literar etc.

La "sfârșitul lecturii", se constată că *Popas în armonia timpului* este o carte "de debuturi", carte semnata de o profesora de matematică, Diana Niculescu, care, fiind a înca "poeme ale lumii Ortodoxiei", produce surprinzătoare "ozezeuri" pentru "războiul stelelor".

Timișoara, la 9 bromărie 1996.
ION PACHIA TATOMIRESCU.

O prezentă înedită, și de dată această a fost eleva Simina Lugojanu, fiica preotului Simion Lugojanu din Timișoara, care, cu glasu-l ingenerca recitat din volumul lansat, poezia cu același titlu ...*spre celălalt legământ* și poezia Neamului românesc din volumul *Glas spre cer*, bucurând asistența, care a răsplătit-o cu aplauze și flori.

Criticul literar Rodică Opreanu, despre cartea *Popas în armonia timpului*, își exprimă a înleva din părinții Domniei Sale:

"Diana Niculescu, pseudonimul literar al Doinei Odragan, autoare până acum a trei cărți. Un om pentru eternitate. Sub

CĂRȚILOR:

Popas în armonia timpului de Diana Niculescu

peceata sacră a tainei. Distanțele iubirii, este în continuă creștere. Am remarcat, în primul rând, titlurile metaforice ale cărților Doinei Drăgan, armonia acestor titluri. Așa cum am spus și cu altă ocazie, Doina Drăgan creează un portret cât mai veridic al preotului-poet și astfel omul, duhovnicul, monahul, poetul respiră prin porțile cărții, el este un om viu printre oameni, cu frînțele sale, înconjurat de dragostea semenilor săi, cărora încearcă să le aline suferințele. Și Popas în armonia timpului (Ed. ANDO TOURS - 1996), carte cuprinzând 12 capitole, este scrisă cu multă sensibilitate, putere de sinteză, profunzime. Această carte, destinată și oferită scriitorului Olivian Octavian Pop la cei 40 de ani de viață, prezintă în douăsprezece capitole, într-o viziune proprie, creația lui Olivian Octavian Pop, urmărindu-i evoluția literară. Sunt înscrise în carte opiniile altor scriitori referitoare la activitatea lui Olivian Octavian Pop, precum și opinii ale noastre despre fenomenele literare și culturale actuale. Cu mult talent autoarea creează portretul părintelui scriitor, elementele biografice sunt strecurate fin în text, autoarea se referă și la volumele de poezie, la cărți cu caracter religios, cu caracter religios-istoric, la cărți de drept pe care îl le-a publicat deja, recenzii și profesii summiile de Olivian Pop. Documentarea riguroasă, amănunțite, simțirea, înțelegerea construcției textului sunt dovezi ale unei cărți pe care, când-o, îl găsim pe omul atât de cunoscut pentru noi, pe părintele cu har "Om al harului divin, circumscris unui spațiu sacru. El trăiește pe un plan superior omului de rând, aspirând permanent spre ideal, dorindu-și să înceapă tot ce pînădoeste semenilor săi, să redea lumină din lumina sa, - har din harul său tuturor oropsiților, necăjiților, dispensiților". Coperta cărții, în concepția firmei EXACT (SILVIU LAZĂR), este deosebit de sugestivă. Preotul - scriitor, alături acum la cea de-a 40-a aniversare, este reprezentat între timp și destin.

Cartea cuprinde și rezumatele în lb. engleză (Ana Zibul) și lb. franceză (Rodica Opresanu). Entuziasmul autoarei Diana Niculescu, bogata informație, dragostea creștinească față de omul și duhovnicul Octavian Pop fac din Popas în armonia timpului o carte interesantă, care însoamnă nu numai a patra carte a prozatoarei, dar și un semn al evoluției sale literare, a noștilor, noștenilor, lăudabilele sale activități de creație.

RODICA OPREANU

Autoarea cărții ne mărturisește:

"Coperta cărții este o realizare a firmei EXACT prin reprezentanții soților Silviu și Ana-Maria Lazăr, care, împreună cu mine, au înghițat "pe" și "în" fața calculatorului, pe fundalul unui cer senin, o idee filigranată - moment al clipel - un fel de răsănit - al domnului Silviu Lazăr, - imprimând pe coperta cărții mele interpretări pline de simboluri prin gândirea și harul preotului - scriitor, privind timpul prieten sau neprieten, destinul, legământul".

Prof. DIANA NICULESCU

Un moment de excepție l-a creat scriitorul Ioan Olteanu din Făget, cel ce a trăit peste 10 ani în preajma părintelui Olivian Pop, cunoscând momente dintre cele mai bune, dar și dintre cele mai rele, petrecute la Mănăstirea Izvorul Miron din România. Intr-

o atmosferă înlăcinată, plină de regrete pentru situația actuală, nedreaptă și nemerită, deoptrivă de credincioși și monahi, a vorbit despre personalitatea părintelui Olivian, sugerând că fără Sfânta Sa, la Românești nu năsi este la fel, a prezentat activitatea complexă pe care a avut-o preotul scriitor în perioada petrecută la Mănăstirea Izvorul Miron.

Invitație la Olivian

Prea Cucernice Părinte

Este o plăcere pentru noi toți a asista la acest eveniment literar. Grup de vorbit. Olivian. Personalitate. La 40 de ani.

La început Rodna, apoi în locuri monahale - centre de spiritualitate precum Sinaia, București, Neamț, Românești, au pus peote asupra personalității monahale a lui Olivian pentru a lesii în țime, pentru a cunoaște, pentru a se dedica omului, a pune în valoare un preot, un om cu deschidere, cu har.

Părintele Olivian Pop - Bindiu pentru noi toți Bindiu este - a știut că trebuie să meargă pe calea ce - a fost

hărăzită de Dumnezeu. Săjeste lui Dumnezeu. Crezul și destiniul Sfintei Sale, este să-și îndepinească cu credință memoria, lucrarea creștină. Ambiția, grija pentru sufletele credincioșilor îl însoțesc permanent. Si eu am scris două cărți despre Domnia Sa. Destin (1992) și în slujba neamului și a credinței strămoșilor (1994), urmărindu-i drumul și destinul clădit pe fundamentul tradiției ortodoxiei românești.

Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești l-a ofant deschiderea spre cultură, furșare în laic. Pops pune că adevărată personalitate a lui Olivian Pop - Bindiu și-a format aici și rămâne ceva subțiclar, în noile căutări.

Poezia, este o preocupare de suflet a lui Olivian Bindiu, cuvântul ales este sufletul omului, experiența de viață, sensul căutărilor omului înaintea de 1989 și după, cu tot ce are omul mai bun.

Părintele Olivian a fost pentru Banat și zona Făgetului un adevărat HAR. Mănăstirea Izvorul Miron Românești s-a ridicat la un loc de centru de cultură și spiritualitate valoros, loc în care a călcat omul de la cel mai înalt grad până la omul simplu. Faptul că s-a produs o ruptură la plecarea păntelui Olivian de la Românești este remarcată. Mănăstirea Izvorul Miron nu mai este ceea ce a fost.

Am asistat cu lacrimi în ochi și durere în suflet la momentul când s-au coborât loanele de la Centru Muzeistic, atunci când au coborât firma "Viata Monahală" de pe zidurile mănăstirii, când s-a dizolvat muzeul, si credeam că este un sfârșit - cei care stău între ziduri încheși si nu au parte la viața creștină, care nu au sesizat? - dar pentru părintele Olivian nu a însemnat un sfârșit ci un nou început.

Personalitatea părintelui Olivian: sufletul său rămâne tot la Românești, la toți credincioșii, la toți cei prezenti aici, la sufletul omului.

Harul păntelui Olivian este acela care ar trebui să fie al tuturor preoților, să fie oameni buni și înțelepți.

Preotul Olivian a ajuns într-un alt mediu de cultură și

Redacția revistei
"Lumină și speranță"
urează tuturor
cititorilor și
colaboratorilor săi

Grădini fericiți și un
An Nou fericit, 1987!

A large, stylized illustration of an open book. The pages are fanned out, and the title "LUMINA SI SPERANTA" is written across them in large, bold, black letters. The book is positioned centrally on the page.

LUMINA SI SPERANTA

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul 7 ♦ nr. 9-10 ♦ noiembrie-decembrie 1986
Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GAESTI

22 octombrie
1996

*Colectivul redacției "Lumină
și speranță" împreună cu sutroaga
unitate a Centrului de Recreare
Găești, arază părintelui Olivian
mulți ani fericiți, sănătoși și
implinirea tuturor dorințelor!*

"La mulți ani!" părintelui Olivian

Protosinghelul Olivian

Oclavian Pop împlinește 40 de ani de viață. Este redactorul șef al revistei noastre "Lumină și speranță", revistă ce a apărut odată cu venirea dumnezeului în viața noastră. Sunt 16 luni de când Oclavian Pop slujește în Centrul de Recreare Găești, de când alina suferințele rugându-se pentru îndreptarea celor care au păcătuit și săvârșit fapte nepermise. Este referent de specialitate al Centrului, este un foarte bun coleg, este scriitor, este un minunat stăpător. Acela nu numai cogit, dar ne vine și nouă întru-ajutor.

M-a impresionat și bucurat văzând interfața acum cum se roagă lui Dumnezeu, cum a putut proclama Olivian să le sfodăscă copiilor căința și credința. Este meritul în totalitate al protosinghelului theodore, de când a venit aici, și schimbă concepția nu numai a copiilor, dar și a cadrelor din unitate. Faptul că se afla tot timpul în mijlocul nostru ne-a făcut să credem că părințele Olivian e aici de când suntem noi!

Colonel
ION GARLEANU

Preocupări în domeniul psihologiei ale scriitorului Olivian Octavian Pop

*"Atâta vreme cât o ramură științifică are din abundență
probleme, ea este plină de viață!"*

David Hilbert

Cercetările întreprinse în calitate de referent de specialitate, de preot - duhovnic și de scriitor au relevat faptul că "subiecții" în întreg procesul de redactare, au fost cunoscuți prin "căuții activi" și "căuții religioase" ce seal la lumină personalitatea acestora, structura problemelor lor de viață și a activității pe care o desfășoară.

Personalități de prestigiu dezbate aceste implicații. Autorul Olivian Pop prin aceste noi lucrări ne dezvăluie confruntarea cu viața - fără sau cu erispari sau tensiuni nervoase nuntite de psihiatri: stress-uri!

Adultul simte negativ ostilitatea, pe când copilul abia o suportă. Pe adult, lucrurile care îl sunt interzise îl amenință și îl resping. Autorul Olivian Pop a știut să îmbrace halna hranei intelectuale care răspunde nevoilor emoționale.

Pe lângă atenția obținută, cărțile atrag atenția și asupra realității psihice, asupra rostrurilor diferitelor probleme ale randamentului educativ, în funcție de utilitatea lui socială precum și de ecourile atecivae.

Pentru întepținerea unui rost, copilul trebuie stimulat să gândească și să își aducă contribuția personală cu eforturi personale. În loc de a da pur și simplu soluții, educatorul trebuie să pună nivelul în postura de a descoperi aceste soluții.

Lucrările constituie o variantă în elaborarea și concentrarea faptelor pentru diverse evaluări.

Lucrările cuprind elemente teoretice esențiale, utilizându-se modalități interesante și eficiente, unele chiar dând soluții folosind punctajul gândit de autor.

Autorul își exprimă concepția despre educație în studii pe care le vom lua în continuare în dezbatere:

1. Copilul abandonat
2. Separarea maternă
3. Cunoașterea copilului cu nevoi speciale
4. Jocul murdar

prof. DIANA NICULESCU

Copilul abandonat

Lucrarea este tratată ca un imbold în procesul de perfecționare a resurselor umane implicate în recuperarea copilului abandonat, care a început deja în România, arătând că continuarea acestui proces depinde de sensibilizarea populației, a personalului calificat și necalificat din instituțiile specializate și a statului. Este de asemenea un îndemn spre ferme care să sprijine eforturile începute, cât și cunoașterea relațiilor internaționale și de participare la activitățile întreprinse de organizațiile mondiale din acest domeniu.

Autorul recomandă o schimbare a conștiinței umane reflectată în atitudinea față de copiii abandonati - care ar trebui ca semenii să egali, cu aceleași drepturi și libertăți ca și ceilalți membri, dar față de care societatea și fiecare dintre semenii să se simtă moralmente răspunzători.

Autorul sugerează atenția și sprijinul care trebuie acordat copiilor abandonati, întreaga încredere necesară integrării lor ca parte activă în societate.

Având experiența îndelungată de părinte duhovnic, înșumând în cartea deschisă a durerii multor oturi pentru asemenea sărmani copii, autorul, prin articole de specialitate, ne pune la dispoziție modele de lucru pentru înălturarea metalișăilor greșite și a unor prejudecăți.

Lucrarea fiind structurată în capitole, aliam nespre orișinea, mediul de viață, particularitățile publice, modalitățile de integrare socială precum și personalitatea copilului abandonat. Autorul ne introduce în proveniența subiecților din teapănii de copii, stătuțul și frustrarea și consecințele ce au loc asupra copilului abandonat.

Capitolul II dezbate fenomenul de abandon - factor neciv al dezvoltării ontogenetice.

În capitolul III se fac referințe la studiul dă eaz apoi capitolul IV dezvăluie observațiile sistematice, regresivile și defectele de comportament, conșcințe

În ultimul capitol, autorul spune ceea ce de fapt a dorit: "prevenirea abandonului - prevenirea, slătuț și ajutorul dat familiei, educația familiei, munca, integrarea socială, asigurarea socială, securitatea economică și garanția unui nivel de viață decent; sublinia teula și serviciile tuteleare; pentru a suplini copilului abandonat climatul trăit în mijlocul celor dragi.

prof. DIANA NICULESCU

Separarea maternă

Lucrarea atinge o temă sensibilă - reacțiile și comportamentul copiilor separați de familie și, în special, de mamă.

Sunt tratate trebuințele comune ale tuturor copiilor, care de fapt nu diferă de cele ale lumii adulte.

Sunt reliefate trebuințele copilului, materiale, afective, morale, intelectuale, culturale, spirituale. Se spune în lucrare: "copilul este o parte dintr-un întreg, începând de la venirea sa pe lume".

Cel mai firesc lucru este ca familia să-și crească copiii acasă. Lucrarea dezbate sensibilități ale copiilor luați în ocrotire de instituții, atunci când ei sunt privați de logătura mamă- copil, și deci mama naturală trebuie înlocuită de mama substituit.

Lucrarea dă sugestii asupra faptului de îngrijire corectă și însuflețită de bun simț a personalului care lucrează cu copiii separați de mamă, copilul să simtă dragostea - spre buna creștere și dezvoltare a lui.

Lucrarea structurată în 4 capitole:

I: tratarea în literatura de specialitate

II: titlul propriu-zis

III: concluzii

IV: bibliografie.

-este bine documentată, subliniază însă că acest subiect

ROMANIAN INSTITUTE OF
ORTHODOX THEOLOGY AND
SPIRITUALITY

CAPELA SF. APOSTOLI PETRU
SI PAVEL

VOL. I/NR. 5
NOIEMBRIE 1996

Lumină Lină

Revistă de spiritualitate și cultură românească

Gracious Light

Review of Romanian Spirituality and Culture

Portret literar

THEODOR DAMIAN

P.C. Protosinghel Olivian Pop (Bimbiu) despre care am mai scris în revista noastră, mănător-gel al publicației timișorene *Neîmpozi*, licențiat în teologie și drept și studiind psihologia în prezent, poet și scriitor cu multe lucrări publicate în țară, ne mai trînte din ultimele sale realizări: două volume de poezii, unul în limba rusă (42 pp.) și unul în limba engleză (74 pp.), ambele publicate de Editura Mirtion, Timișoara, 1996, un roman intitulat *Gînduri*, Editura Eurobit, Timișoara, 1996, 134 pp., și două lucrări de specialitate în domeniul educației copiilor abandonați, prima intitulată *Copilul abandonat* (46 pp.) și cealaltă *Jocul Murdar* (48 pp.), ambele apărute la Editura Centrului de Reeducare, Găești, 1996.

Poezia Părintelui Pop este o creație de spiritualitate pastoral didactică, adică, pe de o parte menită să exprime credința și trăirea interioară a autorului, pe de altă parte să ofere cititorului învățături ziditoare de suflet, pornite din experiența, frământările, întrebările și răspunsurile celui ce scrie.

Proza lui Olivian Pop trădează poetul. Mănător al artei dialogului și al celei a narațiunii scriitorul își delectează cititorul cu o expresie poetizată prin metaforă, epitet, comparație și alte figuri de stil, care fac lectura plăcută din punct de vedere al formei, după cum este și interesantă din punct de vedere al conținutului.

Mi-au captat atenția cărțile dedicate copiilor, cele care descriu cu lux de amănunte situația lor la nivel psihologic, social, educațional, și cred că în acest sens Părintele Olivian se înscrie pe linia unui mare imperativ al societății românești contemporane: conștientizarea publicului despre tragedia vieții copiilor abandonați.

Având șansa să lucreze cu copiii aceștia la Centrul de reeducare, Găești, autorul este în directă cunoștință de cauză, de aceea glasul său, semnalul pe care îl trage trebuie să fie luat în serios. Aceasta este o lucrare de înaltă noblețe și imediată necesitate, care desigur nu va rămâne fără roade. Îi dorim Părintelui Olivian Pop mult succes în variata sa muncă de creație.

Anul VIII

Nr.

66-67

1997

BISTRITA

Minerva

LITERATURĂ - ARTĂ

Cuvîntul care zidește

Cărări spre Unicul, spre
Adevăr, rătăcile întrebări și
nelămuriri ale acestor țări se
traduc pentru unii dintre noi în
pagini de carte acoperind
cîmpuri dintre cele mai diverse.
Așa, prodigiul teolog căturan
OCTAVIAN POP (numele laic al
arhiepiscopului OLIVIAN POP
BINOIU), născut pe meleagurile
noastre, la Rodna Veche, în
urmă cu patru decenii) s-a făcut
remarcant pe îndepărtatele
plaiuri bănățene prin cele nu mai
puțin de 40 (patruzeci) de cărți
semnate prină scum.

Prima, domnia sa, din
1996 a venit cu două plachete
de versuri - **Nefericirea**,
editată de Cernul - de

Finel (care Găești, și „spre
ceișăit legănat. Ed. Eurobit,
Timișoara - precum și cu un
roman - **Gînduri**, apărut la
presei editură timișoreană.

Semnalăm aici și câteva
titluri semnificative dintre
lucrările de teologie și drept -
dubla specializare a autorului -
publicate de conștient OCTAVIAN
POP, la Editura Andrei Tîrnăscu
Timișoara, în anul care a trecut:
**Conservarea, restaurarea și
întreținerea** - istoric;
monument - istoric;
**Secționarea abaturilor și
delictelor** - savîntul de clerici
în **Biserica Ortodoxă
Română**; **Cuvîntul care
zidește**, **Cunoașterea
cupitului cu nevoi speciale**;
**Notiuni de administrație
publică și de decizie** și
liberale **siguranță în lumea
vieții** - **Dreptul canonic**.

1997, în zilele noastre și la
Rodna din nou!

Emil BALAJI

HELIOPOLIS

REVISTA DE CULTURĂ
SIFIBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

EL VINE ÎAR...

Părintelul meu beatific,
poetul OLIMIAN BINGHII

El vine, basucoasă
într-o țară românească,
dăruindu-ne o altă țară
și nouă viață să-l sperăm
el vine iar, pentru astăzi
se așază întru-tot
ca țara noastră să renască
în ziua șoareșilor candoși,
El vine țării să înzestă,
când gășcă și-a rădăci,
el vine-epoacă să-l prechimbă
și zori nopți-n înfățiș,
El vine iar, cuvânt și răză,
și pe-al desertului zădăc
el înflorește cu o rugă
apărătoare noastră la țară
El vine, vine, că-i înzest
subiri sacre-n calendar,
să ne înfrățească simțoria
dăruindu-ne în mizerie,
El vine iar, cuvânt, cădăc,
ca să revină-n jur speranță,
și gura noastră vește noastră
ca o închinare la a țării
el vine zbor și amorse
suf, roză, undă în juru-ă,
poem ce pătrunde în simțoria
și sufletul său în ună,
El vine, să se înfrățească
și zbor ca oțet și oțet zbor,
El vine ca Lumina kamil
și-o proiectează în vâlc
Și dacă vine pentru tine,
sau pentru mine a venit
el este mesajul înfățiș
de zbor în jur spre înfățiș,
El numai țara care pătrunde
în ceașcă zădăc înă,
el este mesajul nostru
într-o țară și înfățiș,
o amorie de curție,
desigur el este creator,
și este țara de iubire,
PREZENT ETERN ȘI VIITOR.

MARJANA STRUNGĂ

Poza intelectualii de bună calitate, **Enel Bălu, Rodica Bălu, Mircea Mureșanu și Silvestru Leonin** Mureșanu au publicat volumul monografic "Rodna - Ipostaze istorice, geografice, lingvistice și culturale" apărut, recent în Editura "Arta Tinerii" din Timișoara.

Prefațându-l căru, Profesorul dr. Clăvia Pop-Băluie, "Fi, ai Rodnei, am de obicei o simțire specială pentru ei, ei și ai publicii, numele tău și al Societății Științelor Române" (p. 5), afirmă "Ate naște-ai pești Rodnei, a intelectualității rodnean și a scrie despre Rodna înseamnă a-ți respecta obligația, a simți un act de încredere pe care de sine înțeles este să-ți răspunzi cu fidelitate și onoare" (p. 7).

Lucrarea monografică nu este numai un simplu geol. analiză, ci în primul rând o căutare științifică imediată pe o documentare multilaterală: istorică, etnologică, literară, lingvistică, etimologică, geografică, spirituală și culturală. Măști rodneană în revășesă într-o arie înțelesă bibliografică și istorică în cercetarea științifică a localității "Semenzilor de Eucalipt", și în studiul de protecție teletelegrafică, "Rodna aduce ceva din viața și patrie și din viața noastră în lume" (p. 7).

Volumul se structurează în 5 capitole epuizante, distribuite geografic și istoric, lexical, dialectal rodnean, literatură populară și oameni de seamă ai Rodnei.

Prima capitol "Fi la din istoria Rodnei" conține subcapitole Rodna în zona istorică, Evu, nașterea rodnean și Rodna în scoala modernă și contemporană.

Alte două capitole Rodna ca și spațiu străvechi, zonă de exploatare minerală, până în secolul al XVIII-lea și ca și spațiu de cultură și de activitate intelectuală, până în prezent.

Alte două capitole un bogat material etimologic descoperit în epoca neolitică și în epoca bronzului. În primul rând este aluzia la Academia Română din 1859, autorii Enel Bălu și Rodica Bălu privind evoluția limbii și a scrierii până în prezent în zilele noastre.

Prima menționare documentară a Rodnei este din anul 1225, consemnată în scrisorile papale, Daniel (Dan) Romănoiu, ducele de Halaua, a jurea munte cu vâdulele și să coborât la mână care s'numeste Rodna Rodna (p. 19).

În urma Tratatului de la Roma și a încheierii păcii de la Carpați, partea localității Rodna.

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 26). Tratatul, după perioada este prezentată cu conținutul de fundamentele ale societății, autorii se consemnează "nu într-o înțelegere și spre venirea noastră" (p. 27).

În capitolul al III-lea "Rodna - postea geografică" autorii realizează o recenzie prezentare a cadrului fizico-geografic.

Despre evoluția și dezvoltarea Rodnei și despre dezvoltarea și dezvoltarea ei în prezent și în viitor.

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

Alte două capitole conținutul istoric și geografic al Rodnei, până în prezent (p. 27).

prof. dr. IONEL CRONCHIA

CRONICA LITERARA

"Căci vă previn pe voi, pământ și lași și slugi/ Și ciungi de suflet/ Că-nr-o zi, lumina tremurând va face Intuneric" (Pământ și cor). Operează cu simboluri, chiar titlurile, ca în *Crucea înșănătoră*, poezie de referință, simbol al suferinței, trăirii amplificale în clipe de izolare, când confortul sufletesc, pe care-l credea mai în siguranță ca oricând, îl este în pericol "O pomesc spre răsărit printru vremuri... Ceva, ca de foșnet, lumină și necuprins/ Mă-nămplin în culmea pragului/ Apoi o-o voce liniștită îmi sapă/ C-o dată în suflet crucea înșănătoră..."

Influențat de poezia marelui nostru poet Mihai Eminescu, chiar cizăz căteva măsuri din creația eminesciană, se adresează contemporanilor "hoji de gâdun", pe care-i condamnă, le critică prosia, "în veșminte aurite", apărându-și țara în care crede și pe care-așează în antiteză cu "slova" acestora "Tot ca scrie-n slova voastră E-nțuneric și minciună/ (Intuneric și minciună) Ideea este continuată în poezia *La masa cunoașterii* "Leapuri? Pentru ce și... cine?/ Din nămol nu faci o casă/ Din mâie o lumină", când el, poetul, "Mă adun și, la durerea" distanțat, detasat de cei care-l îndurerază și-l pricimesc rău, înlept apoi, "Scot haina de pe umeri cuvintelor/ Le admir ideea/ Și le potese la masa cunoașterii". Pentru a deveni mai convingător se include și pe sine, constatând cu amară nemurire "Nu, aceeași rugător de nimic/ Am ucis nemurirea" (Nemurirea). Este preocupat de evoluția relațiilor cu ceilalți, și-n eul său interior recunoaște disponibilitatea sa pentru ei "Și fac din oameni simple moduri/ În salba răstignirii mele" (Umbră luminii). "Mă-ntrub de viața lor și a mea" (Zbor fără aripi)

Hoțul este omniprezent "În fiecare timp există un hoț" (Ungher de ruină), iar la Octavian Pop acesta este chiar un motiv poetic. În alte poezii el însuși este hoț "Mă zăresc, sunt un hoț de mine și ceilalți" "...spre celălalt legământ". Jefeind viațara din cor și din mine.../ Și sur vinovatul din mine pe cruce" (Marșul cârmii). Sentimentul vinovăției generează în sufletul poetului trăiri complexe care lasă urma păsătorului. Se poate vorbi în poeziile sale chiar de un motiv poetic al păcatului în poeziile *Destin*, *Învieroa*, *Îndepărtarea de lume*, pe care îl va asocia apoi cu un motiv poetic al iertării "Și grabit cloboșc din ultima silabă iertarea" (Nimeni și eu) "Scriu pe genunchii iertare" (Destinul) "Ducând în genunchii păcatul iertării" (Îndepărtarea de lume), în poezia *Timp infinit* vorbește de "once anolamp al iertării", intitulând chiar o poezie *Tabloul iertării*. Nevoia disperată de iertare este exprimată direct "Iertare, Dumnezeu..."

(Groaza de mâine) pentru ce în poezia *Paide* iluzii să fie mai liniștiți, mai încrezători "Intinent din când în când de Dumnezeu/ Am de mlostov în cămăși/ Să mă strângă cu iubirea Sa/ Îmi căpșeșc întregul cu atâtea vieți/ Ce le-au apus, ce sunt/ Și pot să rătăd/ Într-o copertă unui destin/ Ce-l socotesc al meu"

Nu este preocupat doar de destinul său, ci abordează, cu succes, și alte teme: iubirea în poezia *Durerea surdă*, istoria într-o poezie deosebit de frumoasă, caracteristică pentru patriotismul fierbinte al poetului "Într-un muzeu tulburat din când în când/ De pași curioși și-nsetați de strămoși/ Îmi dreg toate rănilor acestui mileniu/... Inima și sufletul răvășite de atâtea întoarcere în timp/ Se prind de marginea prezentului/ Și duc mai departe Dumnezeuul străbunilor" (Dumnezeul străbunilor), facerea lumii în poezia *Ziaa vieții*, aspirația spre ideal "Pe munte îmi cașăr destinul" (Acelașimic), zădărnicia, imposibilitatea de a atinge idealul "Ca într-un zbor fără aripi/ Într-o cădere-n sus și invers" (Zbor fără aripi) "Și așternem pe jos înălțimile/ Fieea se umple de neînștința împlinirii" (Groaza de mâine). Mă cad din pământ în cer" (Camera eternă) "Jes, / Un cer suficient de adânc" (Regăsiro), condiția umană, libertatea în poezia *Zgomot în lanțuri*, șteea de cunoaștere în poeziile *Goana după sensuri*, *Nemurina*. "Îmi place așa să măsoar din margine în margine lumea".

Volumul se încheie cu poezia *Rugi de înșănătoră*, o poezie cadou, pe care poetul și-o face, cu siguranță, pentru aniversarea anilor, "nostalgică grămadă de frunza, în octombrie" când ploile de toamnă-ncep să cadă. Mărturisește cu amară căine că "Mai singura acum n-am fost vrodată" și este trist "Mă las furat de rolul dintr-o dramă" o ironie amară. "În care chinul vieții e moartea cea mai grea". Totuși exprimă o speranță vagă "Dar poate viața, îndepărtându-se de mine/ În treacăit precum unui corșelor/ Va anunca din pumnul cu destine/ Pe fruntea mea, zămbind, mozezi de dor", optând pentru *Poezie* "Aș vrea să dorm mereu de-acum-nainte/ Cu capul pe o pernă de cuvinte/ Acceptat cu rugă de-nșănătoră", un al legământ, celălalt, care promite un destin literar interesant, motiv pentru care credem că într-o formă modernă, cu puncte de suspensie și fără majusculă, și-a intitulat volumul.

În ascensiunea sa literară, constatăm la Octavian Pop, în poezie, o evoluție imprevizibilă. Scriitorul se referă la tot ce este inclus în existența umană, cu problematică generală, dar, mai ales, cu secvență individuală. Repertoriul său, cu alăturări greu de presupus ori aleatorii, se explică prin tumultul, complexitatea, intensitatea trăirilor, care se cer exprimate în ritm de cavalcadă. Pentru aceasta a fost nevoit să-și schimbe stilul, abordând cu succes tehnica versului alb. Un sondaj

al profunzimilor, o tulburătoare reconstruire a memoriei despre duritatea lumii în care trăiește, subliniază, de fapt, ceea ce păstrează ascuns în sine, sămburele atașamentului, niciodată pierdut, pentru oameni, cunoscut ca duhovnic al lor. Poetul se străduiește să păstreze prestigiul lucidității, al respectului pentru adevăr. În momentul de maximă intensitate se observă un dezechilibru între poet și oameni, pentru că poetul este copleșit de revelațiile sale, așistând, parcă, ca un martor la evenimentele neomeneg și nărcat lauzia unui orizont înăcesibil și neliniștilor, care impresionează mult mai puternic, ca vorbele murmurale de cineva în somn, forța de povestire cu claritate a visului în sine, dimineața.

Operând cu elemente specifice simbolismului, creează imagini sugestive, de mare expresivitate, care impresionează nu atât prin inovativitatea formei, cât prin subtilitatea ideilor. Simbolul și metafora reușesc să transmită zăbuculul neomeneg de care poetul dorește să scape. Metafora alcătuită din cuvintele "În demnă" "Din iartă ridic o fereastră deschisă în zare" (îndepărtare de lume), dovedesc capacitatea poetului de a da valoare artistică unui bogat registru lexical. Ne surprinde limbajul pe care-l folosește, fiindcă se regăseșc cuvinte din vorbirea populară sau regională "Și dorm în sudore bojași" "Îmi lasu blidul cu timp" pe care le îmbină cu neologismele "Asfințez", "olem" în poezia *Zgomot în lanțuri*.

De mare efect stilistic, și singular poezie, *Octavian Pop* folosește subliniativizarea pronumelui personal prin articularea cu articolul hotărât "e". "Prin tuțuț pentru veac" (Drama umanului) "Răstignim pe altarul iubirii și copilul și lumea/ Și minele oboșit de atâtea cascadi" (Ungher de ruină). Sesizăm că, pentru a elimina orice confuzie, de ordin semantic, lângă "minele" (pronume personal arhicuit), poetul așează un adjectiv provenit din verb la participiu, care respectă regulile acordului cu cuvântul determinat, deși are numărul singular și genul masculin. În ce privește căut, dacă în acest exemplu, complementul direct fiind, îl păstrează forma de acuzativ, în celălalt exemplu observăm că forma de nominalizat este folosită în cazul acuzativ, precedată de propoziția simplă "prin". O construcție similară, fără subliniativizare însă, adică fără schimbarea valorii gramaticale, pentru că nevoia de identificare, de precizare era satisfăcută prin numirea atlat a vorbitorului, cât și a interlocutorului, poate fi exemplificată din poezia *Pământ și cer* "...peste copitul umilii/ De tu, de eu în ploaie".

Dincolo de metamorfozele spectaculare, dar, mai ales, a relațiilor dintre ele, se poate sesiza în volumul "...spre celălalt legământ un fond liric unic, ireductibil, care asigură poetului Octavian Pop un loc distinct între reprezentanții liricii actuale.

prof. VALENTINA BOBINA

RODNA - PAGINI DE MONOGRAFIE

Cartea carei patru autori ne adrează precizia: "Rodna noastră cea străbună".

Cartea a apărut în Timișoara în decembrie 1986, la Editura "Anul Nou", avându-i coordonatori, pe numele profesor **Mircea Mureșanu**, iar revista științifică aparținând domeniului, profesor **Emil Bălăi** și cuprinde conform titlului gazetar istorice (prof. Emil Bălăi și prof. Mircea Mureșanu), geografice (Mircea Mureșanu), lingvistice (Emil Bălăi) și culturale (Rodica Băliș și Săvescu Leonida Mureșanu). De asemenea cuprinde: Scurt istoric în genealogia familiilor rodnene, analitic și înțelesiv al istoricului și geografiei Rodnei. Cartea ne deschide printr-un argument aparținând profesorului Emil BĂLIȘ, apăsându-ne pu date despre Rodna în acei secole, având în vedere, epoca modernă și contemporană, Rodna privită drept câmpină și interesează ritm în administrarea și dezvoltarea ei socio-geografice, economice, economice geografice. Un punct aparte îl constituie considerarea asupra vâlcuțului, din acest rodnean și termologia ei.

Cartea este o lucrare științifică și este prezentată într-o formă de ansamblu a comunei Rodna, de pe 24 de ilustrații cu simbolizări, în paginile și ilustrațiile Rodnei. Coperta este alcătuită sub aranjamentul autorilor, având în vedere vechi pe coperta din lemn și pe coperta din apă bitumă nouă o versiune actuală a copertei.

Unul aspecte celei patru autori care au scris despre Rodna, considerată între cele mai vechi localități din Transilvania și din România, și Prof. dr. principal alături care patru această carte au contribuit la înțelegerea Rodnei în stadiul ei actual, respectiv, (Octavian Pop Beldu).

Au vorbit apoi autorii:

Profesorul **Mircea Mureșanu** despre istoria Rodnei, despre istoria din arhivele școlii, dezvoltările în timp din arhivele școlii. Ne-a vorbit despre Rodna ca fiind un exemplu de interfață dintre mediul rural și intercarpatic și de interfață cu apoi aspecte privind topografia geografică a zilei și zilei.

Profesorul **Emil Bălăi**, despre Rodna și istoria, apoi despre considerarea asupra localității din istoria rodneană și contribuția prof. Rodica Băliș în arhivele istorice în genealogia familiilor rodneane.

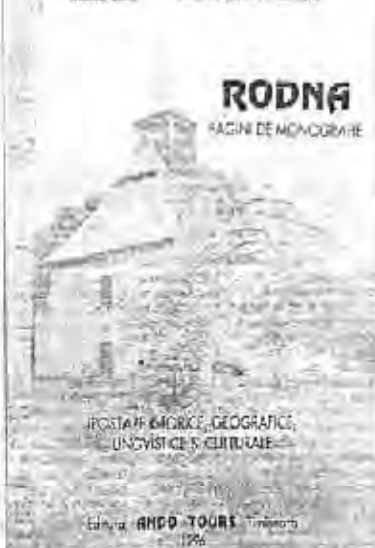
Autorul **Leonida Săvescu Mureșanu** (a doua contribuție) la studiul biografic în Rodna și a marelui "Domeniul de rodni" din Rodna" arătând rolul școlii și al spitalului) de la care a învățat, venind, venind, venind, venind și venind.

Prof. **Doina Drăgan**, a vorbit în calitate de autor și că, evidențiază importanța acestui document. Aici a fost cunoscută activitatea de scrieri a profesorului **Olavian Pop-Beldu**, prezentare cunoscută din cele 10 de cărți, a scrierilor și faptului că pe lângă Facultatea de Teologie, a terminat și Facultatea de Drept, a scris în Domnia Sa. Este membru de onoare și mai mult scrierilor și este și că a primit Diploma de apreciere și Diploma de Calificarea Onorabilă, Premiul special. De asemenea a arătat aprecieri, ale altor personalități referindu-se la personalitatea profesorului **Olavian Pop-Beldu**, prezentându-le și cartea "Popas în armonia timpului" a Doina Drăgan.

Au mai fost aprecieri, privind comunei Rodna, domnul **Pop Sabu**, apoi prof. **Măruș** și prof. **Ana Boenheid**. Domnul director prof. **Mircea Mureșanu** a mai arătat a dată

Emil Bălăi
Rodna Băliș

Mircea Mureșanu
Săvescu Leonida Mureșanu

partea să nu fie și zile" la o bucurie și amabilitate, "considerația și respectul pe care l-am vădit de când o întâlniți care prin prezenta lor, au amplificat unii aspecte semnificative".
La sugestia profesorului **Doina Drăgan** și-a căutat "Munții din țară" celor trei cărți autorii, apoi cartea "Din ce veste biruință".

Articulat realizat de prof. **DOINA DRĂGAN**

ISSN 1842-7610

A central illustration of a lit candle with a large, teardrop-shaped flame. The candle is placed on top of an open book, which is shown from a perspective that makes it look like it's being held up or supported by the candle's base. The book's pages are visible and slightly curved.

LUMINA ȘI SPERANȚA

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul II ♦ nr. 1-3 ♦ ianuarie-martie 1997

Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

CRONICĂ LITERARĂ

Octavian Pop Probleme de practică juridică în materia circumstanțelor agravante.

Ediția Ando Tours
Univers 1996, p. 56

Cu o introducere de Octavian Pop, apărută în *Tratatul de drept penal* editat de Universitatea de Științe Juridice și Științe Politice din Iași, în 1996, această lucrare prezintă o analiză a circumstanțelor agravante.

Conținutul este structurat în două capitole, prima o parte teoretică și a doua o parte aplicativă. În ceea ce privește partea teoretică, autorul prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice. În ceea ce privește partea aplicativă, autorul prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

Capitolul I, "Individualizarea răspunderii penale în cazul circumstanțelor agravante", prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice. Capitolul II, "Circumstanțele agravante în materia infracțiunilor de omucidere", prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

Capitolul III, "Circumstanțele agravante în materia infracțiunilor de omucidere", prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

1. Căsușă generală de individualizare juridică, 2. Sfera de aplicare a criteriilor de individualizare, 3. Faza de conținut de individualizare, în primul subsistemul normei fiindu-se dispoziția prin generalitate a Codului penal. Limitile de aplicabilitate în fața legislației speciale a Codului Penal și în fața legislației speciale. Gradul de aplicabilitate.

Introducerea în discuție a circumstanțelor agravante este o necesitate în materia răspunderii penale. Autorul face referință la criteriile de individualizare care pot avea caracter obligativ sau facultativ. Îndeplinirea acestor obligații trebuie să se realizeze în condițiile în care nu există niciun alt motiv care să justifice o altă soluție penală decât cea prevăzută de lege.

Capitolul III "Circumstanțele agravante în materia infracțiunilor de omucidere" prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

Capitolul IV, "Circumstanțele agravante în materia infracțiunilor de omucidere", prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

Autorul prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

În ceea ce privește circumstanțele agravante în materia infracțiunilor de omucidere, autorul prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

Capitolul V, "Circumstanțele agravante în materia infracțiunilor de omucidere", prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

Capitolul VI, "Circumstanțele agravante în materia infracțiunilor de omucidere", prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

Capitolul VII, "Circumstanțele agravante în materia infracțiunilor de omucidere", prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

practica juridică în materia circumstanțelor agravante.

Tot se urmărește și cu intenție să se realizeze o analiză a legii.

Autorul prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

Considerăm că recomandăm această lucrare în domeniul practicii de practică juridică, precum și în domeniul cercetării științifice.

Maior CONSTANTIN
RADULESCU

Octavian Pop Exigențele sociale și legea penală

Ediția Ando Tours
Univers 1996, p. 60

De la concepția juridică "Exigențele sociale și legea penală" autorul Octavian Pop, este o lucrare care este parte a doctrinei specializate, a doctrinei de drept și a doctrinei de drept penal în domeniul juridic.

Autorul prezintă o analiză a circumstanțelor agravante în lumina legislației românești și a legislației străine, precum și a doctrinei juridice.

Lucrarea este structurată în două capitole, primul "Exigențele sociale și legea penală" și al doilea "Exigențele sociale și legea penală".

Sunt descrise episoade petrecute la Galați, Sfântul Gheorghe, evenimente văzute în plină noapte pe lângă un fluviu descris de un ins care își părăsește postul de veghe din turn, de lipoveanul Colea prin a cărui vorbă autorul descrie cu o claritate fină dar și îngrozitoare detalii pline de învâlmășeală, până când personajul "cade într-o toropteală fără fund, străin acum de ciudățenia nopții", stă acolo puțină vreme, "după care fugi și de acolo spre niclunde, lăsând vederii silueta masivă a remorcherului "Călifarul" - eșuat adânc perpendicular pe linia țărnelui".

Următoarea nuvelă se numește "La Prandt" unde se povestește despre cârciuma lui Prandt care este aranjată după raționamente extrem de practice. Se descriu afacerile ce se dezbat între "clienții onorabili", și "pasagerii subțiri", camerele, femeile, discuțiile, marinar, oameni curioși care se înghesuiau zi de zi cu nervii ascuțiți de superstiție, să vadă cu ochii lor teribile apanții" etc..., amintirile unui fost student din ultimul an la Conservator, concursul de canto", "contractul cu Opera", etc..."

"Capul de somn" încheie romanul, iar din "Sfârșit" se lămuresc lucrurile precum că: "Povestirea asta confirmă, într-adevăr ce îmi spusese Tavi. Dar încă nu aflasem totul."

Prof. MARIA DASCĂLU

TIBISCUS

"Arta trebuie
iubită în sine
și nu iubi pe sine
în artă".

STANISLAVSKI

Anul VIII ■ Nr. 1 (62) ■ Editat de Societatea Literar-artistică "Tibiscus" ■ Uzdin - Iugoslavia ■ Ianuarie (gerar) 1997

Octavian Pop - și în limba sârbă

La editura noastră "Tibiscus", la sfârșitul anului trecut, ne așteptă de vehemencioasă operă (și) patos săi ilustrate cu poezii. Erau vorba de poeziile românești Octavian Pop, din Gheorghiu Ghica, cărțile și eseu (și) poezii în limba sârbă: "Luzak Dvaosne", "Rogulac", și două în limba sârbă (în traducere de V. B. Bărbu): "Samostran" și "Zimski san".

Este mare ilustrat cu poezii de Octavian Pop, și în altele cu poezii de Gheorghiu Ghica, I. B. Iancu, Stan, Lovința Lăzi, Lucelu Kika, Origina Viera și Vasilje Barbu, și poezii pentru de la scriitorii societății noastre.

Liberalia

20 pagini
700 lei

zilei

COTIDIAN DE INFORMATIE ȘI DIVERSIMENT

marti
28 ianuarie
1997

Anul II
Nr. 21 (75)

Seară cu „Lumină lină“

Sala Studio a Liceului de Muzică „A. Vidar“ va găzdui, joi, 30 ianuarie, la ora 17, o seară filtrată prin lumina artelor impletite, sub egida Inspectoratului Școlar al Jucetului Timiș, Revistei de Cultură Heliopolis și Companiei Internațional VIDEOART'S. Vor fi lansate volumele scriitorului Octavian Pop, „Intâlniri ferbinți“, în prezentarea Doinei Drăgar și Marianei Strungă, și „Frânturi de destine“, răsfotă de criticul literar Rodica Oprescu, casetele video „Lumină lină - scrieri literare“ și „Merinde Penin: suflet“, cu comentariul Companiei VIDEOART'S, iar redacția revistei Heliopolis își va sârbători cei doi ani de existență, prin acordarea premiilor concursului de literatură pe care l-a organizat.

S. POPOVICI

Merinde pentru suflet în cetatea Heliopolis

Împlinirea celor doi ani de existență decernat scriitorului, trăitor la New York, Șerban C. Antonescu. Au fost acordate, cu generozitate, numeroase alte premii și diplome, iar frații scriitori din Banatul Sărbesc, Vasile Barbu și Ionel Stoiș, le-au fost înmănatے cămățele de membri ai Uniunii Scriitorilor din România. Celor două volume ale lui Octavian Pop (pseudonimul preotului Olivian Bindiu), un roman și un emoționant „studiu de caz”, apărute recent la Editura Ando Tours, le-a fost făcută, de către poeta Mariana Strungă și criticul literar Rodica Opreanu, o prezentare depășind canoanele criticii prin implicare sufletească. Prezi bogată pentru a fi descrisă, seara s-a încheiat cu expunerea, de către Compania VIDEOART'S, a casetelor video literare „Merinde pentru suflet” și „Lumina lină - scrieri literare”. S. P.

Împlicarea celor doi ani de existență a revistei culturale Heliopolis a fost marcată aseară, la Liceul „J. Vidu”, printr-o sărbătoare densă cu triplă valență. După 25 de apariții în care amprenta lecturii a cunoscut arii geografice impresionante, pe toate continentele lumii, revista Heliopolis a premiat câștigătorii Concursului de poezie și proză „Alexandru Jelebeanu”. Premiul I la secțiunea poezie a fost obținut de poetul Vasile Barbu din Uzdin (Iugoslavia) care, la rândul-i, a oferit dnei Doina Drăgan, director al revistei, și preotului Olivian Bindiu, redactor-șef, diplome de membri de onoare ai Societății literare „Tibiscus” din Uzdin. Între „Heliopolis” și „Tibiscus” s-a semnat o convenție de înfrățire spirituală. Premiul I pentru proză i-a fost

Realitatea

Vineri, 31 ianuarie 1997 • Nr. 23 • 16 pag. cu supliment • 700 lei

Convenția de înfrățire dintre revistele de cultură "Tibiscus" din Uzdin și "Heliopolis" din Timișoara a fost semnată ieri seară

Volumele **Întâlniri fierbinți** și **Prânturi de destine** de Octavian Pop (foarte cunoscut băănățenilor de pe vremea când se numea protosinghel Olivian Bîndiu, stareț al Mănăstirii "Izvorul Miron" de la Românești) au apărut, în acest an, la Editura "Ando Tours" din Timișoara și au fost lansate oficial, pe parcursul întâlnirii cu publicul, ieri seară, în sala de concerte a Liceului de Muzică "Ion Vidu". Prezentarea a fost făcută de d-nele prof. Doina Drăgan, directorul editurii și al Revistei de cultură "Heliopolis", simbol al spiritualității românilor de pretutindeni (al cărei redactor-șef este părintele Octavian Pop), Mariana Sirungă și Rodica Opreanu, critice literar, în prezența mai multor români din diferite localități (Uzdin, Novi Sad, Torac) din Banatul iugoslav și de pe Valea Timocului (Bor). Totodată, au fost lansate două casete video, intitulate **Merinde pentru suflet**, cuprinzând scrieri de teologie, pastoral-misionare, liturgice și de drept, și **Lumină lină**, cuprinzând scrieri literare de Octavian Pop Bîndiu, casete realizate de Compania Internațională "Video Art's" din

Timișoara. Cu același prilej au fost înmădate premiile la Concursul de literatură "Alexandru Jibeleanu", inițiat pentru a marca împlinirea a doi ani de la înființarea revistei (lucrările premiate urmează să fie publicate într-o broșură). Pe parcursul manifestării a fost semnată Convenția de înfrățire dintre Revista "Heliopolis", simbol al spiritualității românilor de pretutindeni, și Revista "Tibiscus", editată de Societatea Literar-artistică "Tibiscus" din Uzdin (Iugoslavia).

PATRICIA MANOLE

TIMISOARA

COTIDIAN AL SOCIETĂȚII "TIMISOARA"

ANUL VIII • NR. 22 (1790) • VINERI, 21 IANUARIE 1997 • 16 PAGINI • PROGRAM TV - 700 LEI

Geas aniversar la Heliopolis

"Simbol al spiritualității românilor de pretutindeni", revista **Heliopolis**, a împlinit ieri, doi ani de existență. Prilej nimerit bun pentru o aniversare de succes cu toți prietenii revistei (ajunși la al 25-lea număr). Cu această ocazie, în sala "Studio" a Liceului de Muzică "Ion Vădu" a avut loc premiarea concursului de literatură "Alexandru Tebeșanu" organizat de revista **Heliopolis**. Astfel, premiul I pentru poezie l-a primit **Vasile Barbu** din Uzdru (Ungaria), iar premiul I pentru proză l-a revădit lui **Serban C. Andronescu** din New York, pentru narațiunea de literatură făcută în concursul celui de-al doilea număr al revistei. Ca directori ai revistei și din nou Vasile Barbu le au fost înmănușate cartelele de membri ai Societății Scriitorilor Români, în timp ce **Doina Drăgan**, directorul revistei, și **Octavian Pop Bîndu**, redactorul șef al publicației, au fost

numiți membri de onoare ai Societății Literar-Artistice "Tibiscus" din Uzdru. A fost încheiat și o convorbire între revista **Heliopolis** și S.L.A. "Tibiscus", de păstrare și afirmare a identității culturale a româniiilor de pretutindeni. În final, cei doi organizatori ai celor doi ani, au fost numiți valabile "Înălțarea Gergin" și "Tânărul de destinație", câte-tele valorează "Litură lini" și "Medalie pentru scriitor" ale redacției revistei și revistei, respectiv **Octavian Pop Bîndu**.

Flavias BONCEA

ROMANIAN INSTITUTE OF
ORTHODOX THEOLOGY AND
SPIRITUALITY

CAPELA SF. APOSTOLI PETRU
SI PAVEL

VOL. II/NR. 1
FEBRUARIE - APRILIE 1997

Lumină Lină

Revistă de spiritualitate și cultură românească

Gracious Light

Review of Romanian Spirituality and Culture

Heliopolis, "revistă de cultură, simbol al spiritualității românilor de pretutindeni", care apare la Timișoara, înserează articole interesante aparținând Prof. Dr. Șerban C. Andronescu, Olivian Pop ș.a. Pentru unul dintre acestea, "Balada Mănăstirii Argeșului și teoria dublei seminte", Șerban C. Andronescu, cunoscut istoric și om de cultură, a primit Premiul I (pentru eseu) la Concursul de creație literară "Alexandru J. Jebeleanu", organizat de susnumita revistă. Nu putem să nu remarcăm și prezența în paginile acesteia a prolificului și neobișnuitului scriitor Octavian Pop, care ne trimite micro-romanul *Întâlniri fierbinți* (Ed. Ando Tours, Timișoara), cea mai recentă dintre aparițiile sale, alături de studiul *Psihologia delinvențului minor*, de prof. Adrian Rădulescu, ieșită de sub teacurile aceleiași edituri, și de broșura *Spiritualitate și creștinătate*, autor Prof. Doina Drăgan, un fel de micro-monografie dedicată activității și personalității monahului Olivian Bindiu, sufletul stător inițiative spirituale, religioase și culturale din Banat. Majoritatea colaboratorilor și redactorilor revistei *Heliopolis* provin din rândurile cadrelor didactice ori eu pregătire universitară sau teologică, lucru care asigură paginilor sale credibilitate și acuratețe stilistică.

Lumină și speranță, nr. 4-6, revistă de cultură, opinie și informare, editată de Centrul de reeducare Găești, publică articole de psihologie, sociologie, versuri, etc. semnate, în marea lor majoritate, de autori pe care îi întâlnim și în paginile *Heliopolisului*.

"El n-o
fost când
ero, el e
când
nu e".
Eminescu

TIBISCUS

Anul VIII ■ Nr. 3 (64) ■ Editat de Societatea Literar-artistică "Tibiscus" ■ Uzdin - Iugoslavia ■ martie (martișor) 1997

REVISTA "HELIOPOLIS" DIN TIMIȘDARA A ORGANIZAT O SERATĂ LITERARĂ FESTIVĂ!

— pentru premiile Vesale Barbu, Lyoneș Lăpăda, Aluzant Pătrușcă și Lotuș Popu din Văduța Mare a doct. Ștef. de Ion, primar în Societatea "Tibiscus" din Iugoslavia.

Cu prilejul aniversării a douăzeci de ani de existență a revistei "Heliopolis" din Timișdara (din 26. Iulianus) s-a organizat o serată literară festivă în Văduța Mare.

Cu prilejul aniversării a douăzeci de ani de existență a revistei "Heliopolis" din Timișdara (din 26. Iulianus) s-a organizat o serată literară festivă în Văduța Mare.

— pentru premiile Vesale Barbu, Lyoneș Lăpăda, Aluzant Pătrușcă și Lotuș Popu din Văduța Mare a doct. Ștef. de Ion, primar în Societatea "Tibiscus" din Iugoslavia.

Cu prilejul aniversării a douăzeci de ani de existență a revistei "Heliopolis" din Timișdara (din 26. Iulianus) s-a organizat o serată literară festivă în Văduța Mare.

Cu prilejul aniversării a douăzeci de ani de existență a revistei "Heliopolis" din Timișdara (din 26. Iulianus) s-a organizat o serată literară festivă în Văduța Mare.

Cu prilejul aniversării a douăzeci de ani de existență a revistei "Heliopolis" din Timișdara (din 26. Iulianus) s-a organizat o serată literară festivă în Văduța Mare.

Cu prilejul aniversării a douăzeci de ani de existență a revistei "Heliopolis" din Timișdara (din 26. Iulianus) s-a organizat o serată literară festivă în Văduța Mare.

Cu prilejul aniversării a douăzeci de ani de existență a revistei "Heliopolis" din Timișdara (din 26. Iulianus) s-a organizat o serată literară festivă în Văduța Mare.

Cu prilejul aniversării a douăzeci de ani de existență a revistei "Heliopolis" din Timișdara (din 26. Iulianus) s-a organizat o serată literară festivă în Văduța Mare.

IOHEL STOFF

REVISTA DE CULTURĂ

SPIRIEUL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PREZENT ȘI VIITOR

Prof. DOINA DRĂGAN
"Spiritalitate și creștinătate"
 Editura Ando Tours,
 Timișoara 1987, p. 42.

Brocșura cuprinde în esență două cărți, una în care prof. Doina Drăgan face în fond o recenzie (o punere în evidență

mai exactă a celor două cărți de apărare a fetei religioase "Viața Monahică" editată de Mădălina "Ireneu-Mădălina" din România și a cărții redactor-șefese Otilia Bîndu. Încadrările sunt titlul "Atunci vei găsi bucuria după măsura războiului și a dragostii de o porci în duhul lui" și o parte din text, în care autricea scrie următoarele:

"Sunt convinsă că

această foale religioasă culturi spirituale își va lua în scurt timp frul treac."

Brocșura își propune să surprindă personalitatea complexă a uneia dintre cele mai cunoscute dăruite și Eminentele Otilia Bîndu și Prof. Bîndu, scoțându în evidență în mod pertinent fondul valoric al lucrărilor "Viața Monahică" de la aparțin (fondarea ei și parca în decembrie 1985).

Sunt menționate și colaborările, personalități de mare prestigiu ai Bisericii și țării.

Într-o înțelegere din această foale religioasă vor rămâne peste timp mănușurile nestăpânite ale fetei și o contribuție autostimulată reverenței modestului părinte monah Otilia Bîndu care a reușit să cadă în pace prin reușii în largă măsură dinamică și conștiințele performanțelor de bunul mers al țării și în înțelegere și simțire ortodoxă.

Prof. dr. ALEXANDRU-STANCA

OCTAVIAN POP
"Întâlniri ferbinte"
 Editura Ando Tours,
 Timișoara 1987, p. 72

"Mintea aleasă spre mine cu mânie larg deschisă, răpădu, imbușorată, cu parca ar fi văz și mă cuprinsă între țol carpa ei, parcă venea de pe un salbur lung, dintr-un lăptos, o încăz negăsimă, din noi, eram, eram deși nici măcar..."

Sunt convins că de împărțit IV a cărei pe prima împărțit fiind Scrierea ferbinte, iar pe un albastru precum căutăm numele autorului.

Cele 22 de capitole sunt o îmbinare de idei, o scriere care face lule scrisă și structurată în gândirea critică și în puterea scrierii lui să scrie în formă în ramă și apărând dintr-un încadrare așezare ideată cu mievăț, desprindem și scântăia unei încadrări mai de tradiție, pagini delicate ubin, trădândă peocul, căci ea se potrivește în veritate peșteră timp, Moca autorului strălucindă unei fo

vocea personalului, iar câmpurile șiile și în juri metricele care, orăză impresia de autentic și văd, sunt și a existență, iubirea fiind o melioră pură a unui "cub ferbinte" și unui nobil scriitor. Căruia el și mășina de date și înțelegere deosebite toate cele de paragrafi, ghicind de tunc, imple planificat sau la vrea întâmplare, redând simțirea specifică acestora, urmând literaturii metropolitane Timișoara cu locușor în București, New York, punând pe același paler orăz și Timișoara cu timp alii mai mare alimii, de asemenea București - amisa României, aparținându-i vechimele parca și obiectivitate, las în evidență aspecte semnificative din istoria Bucureștiului.

Dincolo spre New York, aspa, căzarea, caracteristică acestor zile aceluia timp surprins "Marile mări", apoi Otilia Bîndu și "grădăsoasă, puternică și mângâietoare".

În conversația celor două personaje, Alex îl amintește după de călci Miroslav pe care o poartă în sine, în căsă, în inimă, împreună în limba și înțelegere, dar și o obține în văzând mare și relevăm una singhi de vedere modern asupra unei parca unui clasic.

Prof. DOINA DRĂGAN

"HELIOPOLIS" CETATEA SOARELUI

În luna Ianuarie 1997 se vor împlini doi ani de zile de când la Timișoara, din inițiativa d-nei Dolina Drăgan a început să apară revista "Heliopolis", revistă de cultură, simbol al spiritualității românilor de pretutindeni. Pe parcursul acestor doi ani de apariție, revista a reușit să-și câștige un prestigiu dinarmat devenind o revistă respectată, îndrăgită de cititori și așteptată cu un deosebit interes, mai ales în zonele de răspândire a limbii române din afara granițelor României.

Azi, revista "Heliopolis" apare datorită zelului, dragostei, perseverenței, și alămurului pentru cuvântul scris a doi mesageri de primă mărime al limbii românești din Banat, care sunt d-na directoarea a revistei, Dolina Drăgan și părintele profesorului Olivian Octavia Pop, redactor șef.

"Adevărul este întotdeauna conștient" scrie doamna D. Drăgan în numărul pe care îl citim azi în revista. Așa este simțită doamnă. Cu menționa în formă de adânc respect și mulțumire că în cazul dvs. și se numește - "Heliopolis", revistă de cultură a românilor de pretutindeni.

Revistei, cât și dvs. personal, dorim viață cât mai lungă, cititori cât mai mulți și vizite cât mai dese. Căci omul este om doar dacă face un pod, iar lumea-l iubește prin poartă.

Iar poartă noastră se numește "Heliopolis" și "Tibiscus".

Fostași și înfrățirea!

redacția "TIBISCUS"

Articol preluat din ziarul

Tibiscus, an VII, nr. 11 (60)

Uzdim Iugoslavia,

noiembrie 1996

Cotidian independent

GAZETA

de ARGES

Director general Laurențiu UNGUREANU

Luni, 2 iunie 1997

Anul I, Nr. 280 8 pagini, 900 lei

**Înainte de a anunța POLIȚIA, SALVAREA SAU POMPIERII sunați la GAZETA DE ARGES
21.40.52; 21.03.95**

100 de tineri delincvenți argeșeni trăiesc la Centrul de Reeducare Găești

Alina CRINGEANU, Mariana DUMITRICA

Din cei 600 de delincvenți aflați în toate cele două Centre de Reeducare de la Găești, un număr de aproximativ 100 provin din Argeș. Alți 500 din Dobroea, Dunăreni, Cluj și din celelalte județe din țară. Directorul centrului, dl. Ion Claputa, spune că în fiecare an sunt mult mai multe delinvenți decât veniseră anul din trecut. În ceea ce privește infracțiunile săvârșite de cei aflați aici, acestea sînt: furturi, violențe, hărțuire, răsturnare de mașini. De altfel, revine, revine în continuare foarte puțin de infracțiuni de răsturnare de mașini și de atacuri împotriva persoanelor și a bunurilor. În prezent, în zona Centrului Adrian Vulpescu, psihologul 10000, a început o colaborare cu Centrul de Reeducare de la Găești. După două săptămîni controlul psihic al tinerilor a căzut în sarcina psihologilor din cadrul Centrului de Reeducare de la Găești. În prezent, aproximativ 6-7% din cei care intră în spital și curăcioare sunt ambulați în zona actuală de tratament și se află în stadiu de recuperare. Psihologii spun că există încă o mare parte de copii și tineri cu disordine psihice și de comportament.

Președintele este de părere că părinții nu trebuie să își renege fiii care au crescut

La Centrul de Reeducare Găești, funcționează un program de lucru al psihologilor.

Pe timpul sărbătorilor din zona Argeșului, este foarte în creștere numărul de delincvenți. În prezent, în centrul de la Găești, este în curs de finalizare de o nouă sală de activități culturale și sportive. În afară de activitățile culturale și sportive, tinerii au acces la internet și la activități sportive. Pentru cei care au probleme de comportament, se folosesc metode de terapie prin joc și activități sportive. În prezent, în centrul de la Găești, este în curs de finalizare de o nouă sală de activități culturale și sportive. În afară de activitățile culturale și sportive, tinerii au acces la internet și la activități sportive.

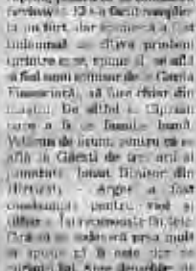
doare cel mai tare la părinți și părinții îl renege. Sînt puși în situația de a lua decizii care sunt în interesul lor, crescînd și făcîndu-și o mare părere de sine. Cu toate acestea, trebuie să știm că părinții trebuie să își renege fiii care au crescut și să își renege fiii care au crescut.

"M-a durut să-mi văd părinții așa supărați!"

Alina Claputa, directorul de la Centrul de Reeducare de la Găești, spune că părinții trebuie să își renege fiii care au crescut și să își renege fiii care au crescut.

fac tot felul de gesturi negre. Au venit la mine de câteva ori, dar m-a durut să-i văd așa supărați. În prezent, în centrul de la Găești, este în curs de finalizare de o nouă sală de activități culturale și sportive. În afară de activitățile culturale și sportive, tinerii au acces la internet și la activități sportive.

de la centrul de reeducare. Au venit la mine de câteva ori, dar m-a durut să-i văd așa supărați. În prezent, în centrul de la Găești, este în curs de finalizare de o nouă sală de activități culturale și sportive. În afară de activitățile culturale și sportive, tinerii au acces la internet și la activități sportive.

de la centrul de reeducare. Au venit la mine de câteva ori, dar m-a durut să-i văd așa supărați. În prezent, în centrul de la Găești, este în curs de finalizare de o nouă sală de activități culturale și sportive. În afară de activitățile culturale și sportive, tinerii au acces la internet și la activități sportive.

de la centrul de reeducare. Au venit la mine de câteva ori, dar m-a durut să-i văd așa supărați. În prezent, în centrul de la Găești, este în curs de finalizare de o nouă sală de activități culturale și sportive. În afară de activitățile culturale și sportive, tinerii au acces la internet și la activități sportive.

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100% LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN
Nr. 356 SERIE NOUĂ ANUL IV
Luni, 2 Iunie 1997 LEI 700 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

**Reportaj
editorial**

Literatura juridică s-a îmbogățit cu încă o carte de specialitate:

„RAPORTURILE DINTRE GUVERN ȘI PARLAMENT ÎN DREPTUL ROMÂNESC ȘI CÔMPARAT”

Cu ocazia nuntii în funcția de jurist consult al Patriarhiei Târgoviște, proful Centrului de Reeducare Găești, protosinghelul Olivan Pop, și-a lansat o nouă carte. A opta apărută în colecția juridică, cartea „Raporturile dintre Guvern și Parlament în Dreptul Românesc Comparat”, este structurată în șapte capitole, având ca subcapitole secțiuni din dreptul românesc și comparat. Aici sunt relevate principiile de separație a puterilor în stat. Bine documentat, parcurgând o vastă bibliografie colectivă, juristul Olivan Pop reiterează rolul Parlamentului în numirea Guvernului, făcând referințe și la controlul administrației. De la autor am aflat că, până acum, la noi în țară nimeni nu a mai încercat să facă o comparație între Guvernul și Parlamentul României și forțele similare din Occident.

Levinia MĂRCU ✎

GALERIA DE PORTRERE SCRISE

Protosinghelului OLIVIAN OCTAVIAN POP
Redactor șef al revistei; licențiat în teologie și științe juridice

“LA MULȚI ANI !”

Pentru timișoreni, dar nu numai, ci și pentru toți care îl cunosc pe **părintele Olivian**, ziua de **22 octombrie** a devenit un moment de bucurie, prilej de a sărbători împreună an de an, an după an; succesele, realizările, încercările și depășirile de sine, momentele de bucurie pentru fiecare izbândă.

La început în domeniul monahal, apoi profesional, scriitoricesc, etc...

Este de remarcă că la cei 41 ani ai părintelui Olivian numărul cărților publicate depășesc 50, ele clasându-se pe colecții pastorale, juridice, psihologice, poezie, proză.

Viitoarea biserică
“SF.IERARH IOAN
GURĂ DE AUR”

Sfinția Sa a urmat *“Lumina lui Hristos”* care *“este un lucru greu, este purtarea Sfintei Cruci, a suferințelor; cum a purtat-o Însuși Mântuitorul. Cel ce nu este în stare să suporte în lumea aceasta toate necazurile, cum a suportat Domnul Iisus Hristos, acela nu este vrednic de El, zice Domnul”*.

“Mântuitorul ne asigură că jertfa ce o facem pentru El va fi răsplătită însutit”.

Iată că într-un timp relativ scurt, la mai puțin de doi ani la locul unde preotul capelan Olivian Pop slujește la C.R.Găești s-a pus piatra de temelie la biserica ce va urma să poarte numele **“SF.IERARH IOAN GURĂ DE AUR”** și astfel va mai fi **“Un vis împlinit”**.

Fapta bună este luminată.

Luminată să Vă fie calea, părinte Olivian, sănătate, zile prospere și fericire.

Redacția revistei Heliopolis

EDITIE SPECIALĂ

Director: DOINA DRĂGAN

❖ An III Nr. 10 (35) iunie 1997 ❖

Refactor șef: OLIVIA POP

TRAIOROLIS

REVISTA DE CULTURĂ

SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNICE DE PROFUNDE

Prezentăm cărțile editate de
prof. dr. Ana Drăgan și prof. Ana Zăbău
prin Editura **ARDO TOURS** Timișoara
din 1 septembrie 1996 - 1 iunie 1997

Prof. DIANA NICULESCU

Popula în armata împărați (vol. 1) 1957

Jurist OCTAVIAN POP

Tratat de dreptul (vol. 1) 1957

Prof. DORINA DRĂGAN

Științele naturii și eredității (vol. 1) 1957

Profesori EMIL ULMAL, RODICA BALAI, MURICLA

MURȘIANU, SILVESTRU I. ALIPIȘIANI

Medicină - Pregătirea de asistență medicală (vol. 1) 1956

Prof. IONEL CIJANCIU

Calculul și algebră - Elemente de calcul diferențial și integral

(vol. 1) 1956

Jurist OCTAVIAN POP

Deontologia medicilor (vol. 1) 1960

Jurist OCTAVIAN POP

Tratat de administrarea justiției (vol. 1) 1960

Prof. VALENTINA BOBINĂ

Tratat de literatură română (vol. 1) 1956

Prof. VALENTINA BOBINĂ, VICTORIAN

Științele naturii și eredității - Pregătirea de asistență medicală

(vol. 1) 1956

Elisă și literatură română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Elisă și literatura română (vol. 1) 1956

Jurist OCTAVIAN POP

Tratat de dreptul (vol. 1) 1957

Prof. DIANA NICULESCU

Popula în armata împărați (vol. 1) 1957

Jurist OCTAVIAN POP

Tratat de dreptul (vol. 1) 1957

Prof. DIANA NICULESCU

Popula în armata împărați (vol. 1) 1957

Jurist OCTAVIAN POP

Tratat de dreptul (vol. 1) 1957

Prof. DIANA NICULESCU

Popula în armata împărați (vol. 1) 1957

Jurist OCTAVIAN POP

Prof. ADRIAN RĂDULESCU

Embriologia dezvoltării animale (vol. 1) 1957

Prof. MARIA DASCĂLI

Medicină - Calculul și algebră (vol. 1) 1957

Jurist OCTAVIAN POP

Medicină (vol. 1) 1957

Cal. ION GÎRLEANU

Administrarea judecătorească pentru fizic și juridic (vol. 1) 1957

(vol. 1) 1956

Dr. VASILE COSTIN, Arhiepiscopul Teodosie (et

Origen) pastoreala a bisericilor, folia de ceti sau lucrari (vol. 1) 1957

Prof. SEXTILIA POPA

Tratat de dreptul (vol. 1) 1957

Jurist OCTAVIAN POP

Administrarea judecătorească pentru fizic și juridic (vol. 1) 1957

(vol. 1) 1956

General de divizie IOAN CHIȘ

Regulamentul de organizare a armatei (vol. 1) 1957

Prof. inginer OLIVIAN POP

Tratat de fizică (vol. 1) 1957

Prof. inginer OLIVIAN POP

Tratat de fizică (vol. 1) 1957

Prof. inginer OLIVIAN POP

Tratat de fizică (vol. 1) 1957

Prof. inginer OLIVIAN POP

Tratat de fizică (vol. 1) 1957

Prof. inginer OLIVIAN POP

Tratat de fizică (vol. 1) 1957

Căutăm parteneri străini pentru

- a realiza o topografie în Timișoara;

- în domeniul turistic;

- în domeniul medicinei veterinare;

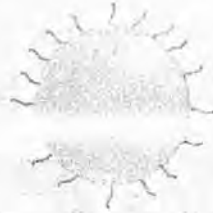
- sau altele.

Cei interesați ne pot contacta pe adresa:

România, 1900 Timișoara, C.P. 785, O.P. 8

tel. -40 - 56 - 122248

ISSN 1224-7510

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul II ♦ nr. 10-12 ♦ octombrie - decembrie 1997
Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

Unu Biserică "SF. IERARH IOAN GURĂ DE AUR" de la Centrul de Meducare a Minorilor Căești

S-a spus, pe bună dreptate, că nicicând suntele năruți se pare mai frumoși, mai strălucitori și mai plini de măreție decât atunci când cârmă dăruit-un nor înțepent; după cum nicicând primăvara nu e mai plăcută și mai dorită decât atunci când urmează după o iarnă grea și îndolungată. Tot astfel ridicarea unui sfânt lăcaș reprezintă bucurie, o primăvară dulce a sufletelor creștine. Într-o atmosferă solemnă, în ziua de joi, 12 (mie 1997 în prezenta cadrelor civile și militare, dar și a miniorilor și deținutilor din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

Prin urmare, în cadrul Bisericii din C.R. Căești s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poartă numele "Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur".

șor treflat, apăsând doi contraforți la naos. Tavaniul este drept, ușor rotunjit la pereții laterali și este confecționat din lambrouri de lemn.

În construcția acestui lăcaș s-a realizat o îmbinare a influenței stilului bizantin cu elemente din arta populară, pridvorul deschis, Naosul și promosul sunt unite, înălțându-se zidul despărțitor.

Dimensionile bisericii sunt de aproximativ 16,3 m², 20 m lungime, 8 m lățime și 4,5 m înălțime, dar în

studa acestui fapt armanii construcției conferă o impresie de monumentalitate și prestigiu în forma sa actuală bisericii din C.R. Căești. A fost ridicată din contribuția cadrelor unitații, militare și civile. Unul din scopurile în realizarea acestui edificiu (mai în felul său ca forță și construcție), în anul comandantului unității

- colonelul Ion Gîrleanu - suflet iubitor de cultură,

precum și capelanul unității Olvian Pop și cei doi locuitori minorii Constantin Radulescu și căpitanul Valentin Văli Georgescu. Lucrările acestui edificiu s-au realizat de talenții și iubitorii de artă căpitan Marin Nicolae iar partea tehnică a lucrărilor a fost realizată de tehnicianul constructor Sandu Cornel.

Biserica a fost ridicată prin munca deținutilor și miniorilor din unitate, sub directa supraveghere a subofierilor: Maxim Vasile, Florea Ionel și Pandeloiu Constantin.

În gând ne înclămint să dăm stăvăluț Danonemii, care ne-a îndemnat să ne îndreptăm pașii pe drumul împlinirii mesajului său de apropiere, încredere și dragoste frățească, spre a ne înfrumuseța minți pe alții, la acest luminat Hram al toamnei noastre sulițești ce va călători și în binecuvântarea ostentivilor depuse, după datina străbună!

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

Profesor MINEA GHEORGHITA

22 Octombrie 1997 - Popas aniversar

Redactorului șef, Protosinghelului Olivian Octavian Pop
"LA MULȚI ANI!"

În fiecare an ziua de 22 octombrie este un prilej de bucurie pentru toți cei care îl cunosc pe părintele Olivian.

Născut sub cerul Rodnei, pe meleagurile județului Bistrița-Năsăud în anul 1956, este dublu licențiat în teologie și drept, actualmente slujind în Centrul de Reducare a Minorilor din Găești.

Colectivul unității noastre îi dorește și în continuare multe succese, realizări, sănătate și prosperitate.

Redacția

"Lumină și speranță"

CRONICĂ LITERARĂ

Olivian Pop Bindiu - Posteritatea din culise

Editura Mărtin Timișoara 1997, p.112

Volumul de Poezii "Posteritatea din culise" apare în Timișoara la editura Mărtin în 1997 și este o ediție revizuită și constituită din poezii

care au apărut în broșuri de format mai mic ale autorului. Cartea se bucură de realizarea copertei prin persoana lui Erald Graian fiind prefațată de Mariana Strungă, care și-a încheiat studiul asupra poezilor: "Posteritatea din culise - ipostaze ale vieții izbitoare", pe un spațiu vast afirmând despre volumul său: "Se remarcă printre-o mare concentrație ideatică și metaforică având în față mult înțeles și cu deosebire o limpezire, că și modulăta alchimică, metadă de tipul pregătirii deconstrucției estetice și emoționale. (în psihologie - de pășirea încașării pe jumătate mai larg, cu Mirvana cu sine respicte de înmăntare din poveră de vedere estetică. Nirvana semnificativă mișca trează în care păte ajunge un om în evoluția sa spirituală.", și are o postfață înmăntă "Ca o metaforă de lumină și speranță" semnificativă de la viața a profesoarei Mariana Strungă și amuse Laviana Diana Minoș actualmente prietene și colaboratoare, care tot pe un vast spațiu afirmă că "volumul îl reprezintă pe poetul Olivian Pop Bindiu în cartea elogiată al idealilor înalte și al filosofilor adânci despre lume și viață, a percepțiilor și a propriilor senzații, angajelor și a gândurilor de sentimente, cu scopul de a cunoaște lumea mult mai bine. Este un roman în propria sine, scriându-și odăna acumulați un cârmă existențial respicte și explicat, urmele de trauma, cauze și efecte asupra unor analize înalte și obiective".

Cartea se deschide cu notele biografice ale poetului Olivian Pop Bindiu, semnificativă de opera scrisă.

În noua formulă revizuită de către poet, volumul este armonizat în trei capitole OBSEȘIA MEGALOMANIEI; LUMINA VIEȚII VIE ȘI CAȘCADE DE MELANCOLIE.

Gânduri, în ampie, Simțăminte, Prietenie, Caut, în așteptare, sunt o parte din poezii ce apar în primul și cel de al doilea

"Un gal unam în mine se strecură, speranță înaltă cuprins, ca furtună de vânt" (în așteptare p.26)

*"Fantomă cu lungi părți de carbune
Cu ochi de roșii înmăntat
Purtând în mâini zecerea ruginită
Și-a loc de rău un răzlet blestemat
(Nefelicita, p.34)*

Punctul culminant după cum este intitulat și amplitudinea este poezia "Obsesia Megalomaniei":

*"Când prinăvârta împarte fetele răsunătoare
în câmpuri"*

Și-l uită pe nefericit

Cu-a mai rădăna neștat hier spărit?"

(p.42)

Din Cap.II "Lumină vieții vie" începe parte poezii "Posteritatea din culise" (p.67) a cărui titlu este dat și volumului și în care poetul se întreabă:

"În nevazuri cu și fără soare"

O biată pagină, biată viaș

Care vă va mai veniți așard

Posteritatea din culise?

Și astfel în poezia "Incertitudine" (p.70) care începe amplitudinea (un simț de rememorare poetul se mai întreabă odată:

"Ești pagină scrisă"

În câmpuri fără soare"

Scorț-va-va, oare,

Posteritatea din culise?"

Melancolie, Frământări, Pe drumul vieții, Aluziuni amine. Păne de rău, etc., constituie cap.III: **CAȘCADE DE MELANCOLIE:**

*"O lucrăm în amăr pe obraz mi se scurge
În zămbeturi lucrăm de dor mi se aște,*

Focul-mi cu țipăt se cheamă și ea,

De ce tu mi-ai prăd de loc, deșaga mea"

(Răspuns II, p.90)

Cartea mai cuprinde și "Nave eritice" între care amintim în mod semnificativ pe care i-a făcut-o Franca Iakou.

"Posteritatea din culise" este un volum complex care cu siguranță se va bucura de succes

Prof. Doina Dridgan

CRONICĂ LITERARĂ

Octavian Pop - Socializarea și implicațiile ei în apariția și formarea comportamentului predelinvent și delinvent

Editura "Ando Tours" Timișoara pag.100

OCTAVIAN POP

SOCIALIZAREA ȘI IMPLICAȚIILE
EI ÎN APARIȚIA ȘI
FORMAREA COMPORTAMENTULUI
PREDELINVENT ȘI DELINVENT

1999 ANDOTOURS Timișoara

Dezvăluite fiind transformările structurale pe care le înregistrează societatea umană - moral, spiritual, social, economic, în carte autorul își îndreaptă atenția în mod deosebit particularităților copilăriei și adolescenței din punct de vedere al tinerei generații și în particular a adolescentului în relație cu conduita delinventă, autorul arată că personalitatea delinventului este produsul unei îmbinări relativ neizbitute cu personalități imperfecte dezarmonice, împlinite cu răutăți.

Dezvăluie fenomenul complex al delinvenței juvenile, ansamblul conduitelor aflate în conflict, fenomenele, consecințele, pentru care tânărul este adus în fața instanței de judecată și apoi modalitățile și argumentele judecătorești pentru atribuirea sancțiunii. Autorul ne pune la îndemână materiale pentru a deosebi delinvența juvenilă de fenomenul de criminalitate. O atenție desăvârșită o are în viziune: "dimensiuni ale etimologiei comportamentului delinvent" care este un fenomen supus legilor de existență și de dezvoltare a societății și care se axează pe analiza fenomenului atunci când trebuie luate în calcul: persoana, fapta săvârșită și circumstanțele în care s-a produs fapta respectivă, studiul etimologiei faptei antisociale săvârșite de minor și cunoașterea cauzelor fenomenului infracțional care impune atât o cercetare multidisciplinară cât și una interdisciplinară.

Autorul, Octavian Pop, armonizează conținutul volumului în șapte capitole. Astfel ne semnalizează:

-Problematika generală a fenomenului de delinvență juvenilă, abordând definiții și evaluări, arătând problemele generale privind comportamentul delinvent juvenil, motivațiile care generează

comportamentul deviant al minorului, motive ce duc la determinarea de bază a comportamentului deviant juvenil;

-Principalele teorii și modele explicative în domeniul delinvenței juvenile, unde autorul învederează orientările psihologice și sociologice în etimologia delinvenței juvenile;

-Socializarea și implicațiile ei în apariția și formarea comportamentului predelinvent și delinvent (cap.3); capitol ce poartă și titlul cărții, în care autorul dezbate rolul de socializare în geneza și modelarea personalității, pune accent pe familie ca factor de socializare, arătându-i funcțiile și disfuncțiile ei în apariția manifestărilor antisociale la minori. Un rol deosebit în formarea personalității adolescentului se arată că îi revine școlii și grupurilor de prieteni care îl influențează în bine sau în rău.

-Relația dintre predelinvență și delinvența juvenilă e inserată prin delimitările conceptuale în prevenirea fenomenelor de delinvență; ne este arătată simptomatologia formelor devianței în atitudinea minorului și lumea ce înconjoară fugarii.

-Probleme actuale în evoluția delinvenței juvenile și tendințele acesteia în rândul minorilor, capitol în care autorul descrie criminalitatea în România, arătându-ne dimensiunile și dinamica fenomenului în perioada de tranziție;

-Următorul capitol prezintă unitățile cu rol de combatere, asistență, prevenire și recuperare a minorilor, în care este pus în evidență rolul asistenței sociale în ideea unei prevenirii sau ocrotirii;

-Ultimul capitol dezbate concluzii și propuneri cu privire la combaterea, prevenirea și ameliorarea fenomenului de delinvență juvenilă în România.

"Teoria socializării, aflată la intersecția dintre sociologie și psihologie s-a dovedit a fi teoria cu cele mai multe ipoteze validate de cercetările asupra minorilor delinvenți din țara noastră" - apreciază autorul. De asemenea: "Școala și familia printr-o intervenție adecvată sunt în măsură să prevină agravarea comportamentului deviant al adolescentului".

Prof.Diana Niculescu

TRADITIE PUBLISHING HOUSE
EDITURĂ TRADITIE
S.C. "TRADITIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
CUNCI, IN BULETI, 139 S.L. NR. 40 (5200365) S.R.

AC0000000010 (P. USC)
ROMANIA, BUCURESTI, SECT. 3,
STR. VORONETI NR. 7, M.O.S. S.C.A. 40.14
Telefon: 40.01.305.1963, Cod Poștal 74 422

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal
Anul VI, nr. 242 din 14 Noiembrie 1997

VIAȚA CULTELOR

7. BISERICĂ LA UN CENTRU DE REEDUCARE A MINORILOR

La Gâești (județul Dâmbovița), la Centrul de reeducare a minorilor a fost construită în numeul călevei unei biserici cu hramul "St. Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului", a cărei prăznuire se face în fiecare an, în calendarul ortodox și precocatolic, la 19 noiembrie. Arhitectura noului locaș îmbină stilul bizantin cu elemente din arta populară: pridvorul deosebit, naosul și pronaosul unice. Construcția este făcută din cărămidă și bolțari, cu ziduri groase de circa 90 cm., ferestre înguste și turle înalte, cu cupole în formă de bulb de ceapă (o înclinare a stilului bizantin cu cel slav). Biserica este masivă, cu planul în formă de navă ușor înălțat, are 20 m lungime, 8 m lățime, 4,5 m înălțime și a fost ridicată din contribuția cadrelor unității militare și civile, prin munca deținuților și a minorilor care sunt reeducați aici. Un rol important în realizarea acestui edificiu l-au avut comandantul unității,

col. Ion Gârleanu, cu cei doi locuitori ai săi, nr. Constantin Rădulescu și cpt. Valentin Vali Georgescu, și preotul capelan al Centrului, Protosinghel Olivian Pop. În prezent, aici se desfășoară un program pilot privind înființarea unui "serviciu de probațiune" (vezi buletinul "Viața Culelor", nr. 238 din 17 octombrie 1997) pentru care vor fi selecționați minori cu domiciliu stabil în județul Dâmbovița. Aceștia vor urma un program special instructiv-educativ și vor fi înscrși la cursuri de calificare după ce se va lua legătura cu familia și cu Direcția de Muncă și Protecție Socială. Pentru fiecare dintre ei va fi întocmit un dosar de personalitate și evaluare socio-comportamentală, care va fi prezent pe tot parcursul procesului judiciar (începând cu faza urmăririi penale și până la instanța de judecată). Amănunțite detalii propuneri privind optimizarea acestui proiect se găsesc în revista de cultură, opinie și informare "Lumină și Speranță" (nr. 10-12/octombrie - decembrie 1997), editată de Centrul de Reeducare Gâești.

Redactor-șef
Vera Maria Neagu

DĂMBOVITIA

Cotidian independent

Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1500 ■ Vineri, 14 noiembrie 1997 ■ 8 pagini ■ 700 lei (la abonaj) ■ 305 lei

Ieri a fost sfințită biserica Centrului de Reeducare de la Găești

Centrul de Reeducare de la Găești, instituit de boșpanii aparținând Ministerului Justiției, a fost ieri gazda unui eveniment deosebit: a fost moștenirea unei poezii născută în Sfântul Ioan Cușă de Aur, Parohia din Centrul de reeducare.

Acest act de închinăciune a fost realizat de peste 400 de persoane adunate în centrul de reeducare, unde s-a început cu cântecul:

„În ziua în care s-a înălțat poezia, datorită contribuției de muncă și de har ale celor din jur, înălțarea a fost un act de închinăciune întru noi unde s-a atlat nevoia de curaj și sprijinul prin rezonanță. O astfel de închinăciune s-a realizat în ziua în care Arhiepiscopul Găești, la eveniment au participat și Școlarii de curții instituții de reeducare și numeroși muncitori, creștinii, nide

ale deținuților, curajul și prietenii. Noaptea ospitalier, nu prea mare, parohială de la ieri, nu prea înalt, culoarele și poartile sunt de pe pământ, umplute de pământul din afară pe poarta catolică. Acolo se închinăciunează într-o poezie chemare la comuniune și sprijin întru Domnul, în primirea sfințită și închinăciune.

Comunitatea de presă care a la mer dezechin și cu religioasă a adăugat în serbările instituției și a președinte închinăciune și în buni de buni de marșarea problemei Centrului de Reeducare și a necesității educației prin religie. A fost remarcat etonul elevilor și deținuților care, prinși de poezia pe diferențiatul și marșul din afară timp de 5 luni de zile pentru marșarea bisericii, realizarea evenimentului în actual de penitenciar.

Comunitatea de presă care a la mer dezechin și cu religioasă a adăugat în serbările instituției și a președinte închinăciune și în buni de buni de marșarea problemei Centrului de Reeducare și a necesității educației prin religie. A fost remarcat etonul elevilor și deținuților care, prinși de poezia pe diferențiatul și marșul din afară timp de 5 luni de zile pentru marșarea bisericii, realizarea evenimentului în actual de penitenciar.

Ioana GUMBRACHE

JURNALULTM de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 498

SERIE NOUĂ ANUL IV

Vineri, 14 noiembrie 1997

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF ALINA MAVRODIN

ieri, la Centrul de Reeducare Găești,

A FOST SFINTITĂ BISERICA "SF. IOAN GURĂ DE AUR"

Ieri, 13 noiembrie a.c., la Centrul de Reeducare Găești a fost sfințită Biserica "Sf. Ioan Gură de Aur", înscrisă în lista monumentelor istorice și declarată "fără sursă financiară", după cum ne-a declarat directorul CRM Găești, col. Ion Gărlăanu. Din materiale recuperate în urma demolării unei construcții vechi și cu ajutorul unor sponsori (care au donat materiale) a fost posibilă ridicarea bisericii într-un termen atât de scurt. La eveniment au fost prezente: Domn. Cleocățoiu, ministru secretar de stat din Direcția Generală a Penitenciarelor; Victor Bostinaru, președintele Comitet de poliție națională, oficialități locale și județene, precum și 400 de prești și

elevi seminariști. În funia pînă s-a aflat PS Vasile Costin Lărgovisteanu, arhiepiscopul Târgovistei. Sufletul acestei inițiative a fost purtat de Centrul de Reeducare Găești, protosinghelul Olivian Pop, care a fost sorțit de directorul Centrului și de elevii detinuți care au lucrat afectiv la ridicarea construcției. Protosinghelul Olivian Pop ne-a mărturisit că intenționează să facă o intrare în biserică și pentru persoanele din afară. După sfințirea bisericii, a urmat o conferință de presă în care ministrul Domn. Cleocățoiu a răspuns întrebărilor presei locale și locale. Printre altele, domnia sa a declarat că biserica de la Găești este cea mai mare biserică din Direcția Generală a Penitenciarelor din România. **Lucretia MARGHIEA**

CRONICA ROMÂNĂ

cotidian național

de informație și opinie

Director HORIA ALEXANDRESCU

Anul IV - Nr. 1477
Vineri, 21 noiembrie 1997
12 pagini - 1000 lei

În România, o mie de

copii stau după gratii

până la ea, pentru toți oamenii din Găești, pentru că în acest fel copiii nu se vor mai simți atât de izolați de restul lumii, iar, pe de altă parte, societatea civilă va avea un control direct asupra a ceea ce se întâmplă în acest Centru". L-am întrebat pe ministrul dacă numărul minorilor aduși fie aici, la Găești, fie la închisoarea de la Craiova - 1.000 de copii, în total - este

mare sau nu. "Chiar dacă ar fi doi-trei și tot ar fi grav! Faptul că sunt 1.000 este și mai grav. Nu se împune înfrînarea unei alte închisori pentru minori și nici nu se poate pune problema reducerii vârstei de la care un minor poate fi tras la răspundere pentru faptele sale". La această oră, un minor răspunde pentru faptele sale în fața autorităților, începând de la vârsta de 14 ani, conform legislației românești.

Centrul de reeducare și-a înălțat singur biserica

Credința în Dumnezeu fiind una dintre cele mai bune metode de reeducare și cum Ministerul Justiției n-a avut nici un leu să dea pentru construirea unei biserici în incinta Centrului de la Găești, s-a ajuns ca tot personalul de acolo să pună mâna de la mână, din

propriul salariu, ca să ridice acest lăcaș al Domnului. Preotul **Olivian Pop** a fost surlent atunci înțelegându-și înțelegându-și. "Secretarul de stat Clodocia a venit aici și ne-a spus clar că nu are bani, dar ne-a susținut categoric în ceea ce am vrut să facem", declară părintele. Omul lui Dumnezeu a fost cel care, a donat, primul, 3 milioane lei pentru construirea bisericii, apoi tot personalul Centrului a fost de acord să cedeze 3 la sută din salariu, timp de un an de zile, pentru acest fapt. S-au strâns 42 de milioane de lei și apoi, în numai trei luni, la mijlocul acestui an, biserica a fost construită, folosindu-se, ca material de construcție, și resturile unei clădiri demolate din oraș. La sfârșit, preotul **Olivian Pop** a mai pus la bătaie încă 12 milioane de lei, pentru obiectele de cult, covorul și veșmintele necesare. Un profesor din Târgoviște, **Horia Cernău** a pictat pereții interioși. Mobilierul bisericii a fost realizat în atelierul Centrului. "Până să avem această biserică, slujbele se făceau afară sau în clubul unității", spune preotul, **Olivian**

Pop este preot din 1982 și a venit la Centrul de reeducare din Găești de la 1 februarie 1996. "Până atunci, am fost preot în comuna Râmănești, din județul Timiș. Ca preot, este mai dificil de lucrat cu oamenii obișnuiți să stea într-un anumit loc, decât cu cei din libertate. Cel de aici, din Centru, au încălcat morală creștină, ei au nevoie de afevitate. Au nevoie de cineva, să stea de vorbă cu ei. Înaintea mea, n-a mai fost un preot în permanență aici. S-au schimbat multe lucruri în ultimii doi ani. Copii se tăiau la mâini, se înțeciau cu motorină, înghiteau sârme, caie, ca să fie duși la infirmerie. Acum e mult mai bine, s-a schimbat atmosfera".

O fată a luat calea prostituției îndemnată de mama ei

Profesorul de matematică **Adrian Rădulescu** lucrează în Centrul de reeducare de 25 de ani. Este unul dintre oamenii care s-au apropiat de copii, au vorbit cu ei, joșind astfel și le descoperă tragedia prin care au trecut, până să ajungă la Centru. Profesorul este și secretar general de redacție al revistei Centrului de reeducare - "Lumină și speranță", iar redactor-șef este preotul **Olivian Pop**. Revista a apărut din 1996. Acum, de când s-a publicat aceasta, **Adrian Rădulescu** începe să publice dialogurile sale cu unii dintre copiii de la Centru. Am fost și eu la acestea, am discutat cu ei preț de câteva ore, am aflat lucruri care m-au uluit, dar hai să

vedeți mai întâi ce povestește profesorul în scrierile sale: "Am început să se prezinte scurt, așa cum fusese învățată de către educatoare. «Sunt minoră G. P., internată în Centrul de reeducare pentru infracțiunea de prostituție». S-a îmbujorat puțin, în ochi i-au apărut căteva lacrimi. «Întro zi, mama mi-a adus o rochie nouă, cam scurta, față de cele pe care le îmbrăcusem până atunci și care de cele mai multe ori erau rochii vechi ale ei. Mi-a pus s-o îmbrac, apoi mi-a spus că m-am făcut fată mare, că o ducem din ce în ce mai rău și că o vreau vremea să câștig și eu bani. Apoi mi-a zis că am să îmbrac rochia asta nouă și o să merg cu ea. Pentru început, a vorbit cu ei cineva, să-mi spună ce trebuie să fac și va avea grijă să nu fie rău pentru mine, că o fac pentru prima oară. Spre seară, a venit la noi un domn bine îmbrăcat, care o mai cințea și în alte date pe mama, ne-a luat pe înmămură în mașina și am plecat. Pe drum, mama a mai apucat să-mi spună doar să am grijă cum o să-l ascult pe domnul, pentru că el o să fie bun cu mine, urmând ca, în continuare, să mă ajute și pe mine, așa cum o ajută și pe mama, să câștig bani». Am simțit că nu mai pot să ascult, așa că am intervenit și-am spus că nu e cazul să-mi povestească lucruri care ar intra-o și mai mult. «Am prietit o sumă de bani, cum nu mai văzusem niciodată. Când mama revizui pe mama, ea plângea, m-a luat în brațe și mi-a spus că așa e viața, apoi am plecat acasă și nu am mai schimbat o vorbă multă timp. După aceea, domnul acela venea din când în când, mă lua de acasă, spunându-mi că mi-a găsit de lucru, mă ducea la câte un bărbat, pe drum îmi dădea bani, dar mult mai puțin decât îmi dăduse prima dată, neuitând să-mi atragă atenția să nu fac treaba așa cum trebuie, că altfel o încur. Într-o zi, a venit acasă la mine un polițist, care mi-a luat la șerbic. Acolo am aflat că domnul acela fusese închis pentru proxenetism și îl mă dăduse și pe mine pe lista fetelor de care se ocupă. Măc era mi-a rămas decăți să-l recunosc, după care am mers acasă. După ce s-a terminat procesul, a venit din nou la noi polițistul și mi-a spus că, având în vedere situația mea familială, am fost internată într-un centru de reeducare, până la împlinirea vârstei de 18 ani». Mama fetei a fost internată într-un centru de detenție pentru femei, ceilalți frați ai fetei fiind internați într-o casă de copii".

Un băiat a ajuns la Centru fugind de iadul familiei

„Nu măică mi-a fost mirarea când am văzut că intră în birou un adolescent slab dezvoltat fizic, pentru vârsta lui - 17 ani - cu o față palidă, timorată de situația în care era pus, pentru că nu avea cuvinte nici pentru a se prezenta. «O să mă batzeți? Ce dacă, acasă tata m-a bătut cu lanțul, o-a să mă pteții bate ca al. Tata era un om rău, nu prea în cea oare munci, dar îl plăcea să bca. Mai mereu venea acasă beat. Mama îl reproșa că nu avem ce mânca, se certau, ieșea cu bătaie. De la un timp, a început și mama să bea. Plecau amândoi de acasă și se întorceau seara cu câte o bucată de pâine, dar amceții de băutura. Atunci cearta devenea un adevarat scandal, care deranja tot blocul în care locuiau. În acest timp, eu și frații mei mă micie plecam de acasă. Ca să avem ce mânca, eu și frații mei am început să cerșim, să furăm din buzunare și penji de la oameni. Intr-o zi, tata nu era bătut, dar era tare nervos, că nu avea băutura. Când am intrat în casă, a venit la mine și m-a cerut niște bani, să-și ia băutura. Dar eu am vrut să-i dau. Bani îi piteșem sub canapea. A început să mă bătă cu pumnii și cu picioarele, dar nu țiam dat nici un ban. Atunci, s-a dus pe balcon și a luat un fier, cu care a început să mă lovească pe tot, spunându-mi că mă omorâză, dacă nu-i dăm bani. Nici atunci nu am dat bani, dar fratele meu mă mic ne-a mă rezistat băiații și l-a arătat acumtătoarea haullor. De atunci, ori de câte ori veneam acasă, aveam grijă să compărăm câte o sticlă de țuică. În felul acesta nu mă cămucam bătăle și ne rămăneau bani să ne luăm și mâncare».

Copiii știu deja ce este milităria

Într-un blocul de dormitoare al băieților, însoțit de unul din educatori. Calorele largi controlate cu mijlocul camerelor, totul este cenușu, acțule - până la stații și, sunt secționare de grani. Suntori înrobăți unde vrem să mergem, pe cine să vizitam. Înălț, ni se oferise un birou, unde se făc aduși câțiva copii, în stăm de vorbi cu ei, dar, mai să pârât că discutați ai fi mai natural chiar în dormitoare lor. Ușile dormitoarelor sunt deschise. Mai e mult până la ora stingerii, dar a trecut deja de masa prânzului. Gardienii te reproșează copiii ori cu aruncat pe jos covoșete de mere. „Când nu vă da mere la masa, țiați că nu sunt mere. Când vă da, vă bătăi joc de ele”. Placă la unora așternut la câștig lui, după ce am trecut pe lângă mașii dintr-un minteri de aici, care s-au intrat în noi, unifică că vă măc stărați în „teritoriu” lor. Dar toc noi suntrăm îmbrăcați, desei unele hainele nu au coluri mai vii decât pereti... În sfârșit, alegem un dormitor și vrem să intrăm acolo. Gardianul, pe oprit, zăbindu ne că mai totu intră ei, conform regulamentului. Ușile de la dormitoare au geamuri. Îi văd pe zăndăm înrobăți și strigând „poziția de drept!” și țuică băieții din camera se dau repede jos din paturi, care sunt pușe pe două

băieți plus „partenerul”. Îi văd pe copii aranjându-și hainele cât mai repede, cu mișcări pe care, probabil, le-au repetat de mii de ori până acum, pentru că țuică fac unele și gesturi, mai tndu și aranjarea cămășii, apoi pantaloni, nici unul nu face invers. Apoi intrăm și noi. Copiii stau drept, înțom înse dăreți în jurul nostru și ne privesc tăcuti. Nu sunt nici slabi, nici grași. Dar sunt tripi, se vede asta în ochii lor. Primul lucru este să dăm mâna cu ei, țuică, că nu se simtă unul mai prețios, după care le spun că am venit să văm de vorbi. Să alfa cite ceva despre viața lor, despre motivul pentru care au ajuns aici și despre ce au de gând să facă în continuare, după ce vor pleca de la Centru. Pe urmă le propun să stăm jos, fiecare pe ude proale, și atunci atmosfera se „încălzește” înse. Gardianul rămâne în ușă, dar nu schimbă nici un gest la propunerea mea de a ne așeza. Băieții m-au auzi repede un scam, au pus pe ei și un protop, să fie mai elegant. La fel au pregăti și pentru colegii mei.

după care s-au așezat toți în jurul mării, care pe jos, care pe patul. Am așezat sunt 17 voturi în cameră, toate ocupate... Pe urmă dar se face linăte, când e vorba cine va vorbi primul. În sfârșit, unul dintre ei își înmăoa diată și începe să povestească:

Închis pentru că a buzunărit bătrâni în ziua de pensie

„Mă numesc O.P.M., am 17 ani. Părțile mi sunt acasă. Nu sunt despărțit. Mai am șase frați. Eu sunt al cincilea născut”. Apoi spune că el a furat bani din buzunare, că un băiat mai mare, un prieten de-al lui, l-a învâțat să facă așa: „Într-o lună de zile, am învățat meseria”. Îmi zice că mai era și pens de către unele victime, din când în când, și atunci lui „capace”, adică lău câștigă panoni pe spăneră, după care le ția. Îi înrob sunt s-ar simț dacă s-ar fura lui banii din buzunar. Câteva momente stă și se gândete, apoi răspunde: „M-aș simț rău”. Îi înrob dacă s-a gândit vreodată la cei cărora le fura bani, că poate erau și oameni rămași fără nici un leu, că totu mă avur nici ce să mănânce. „M-am gândit la ei, dar mai mult m-am gândit la mine”. Pentru moment țar eu, surprins de răspunsul tranșant, dar apoi îl înrob dacă îi pare rău pentru ce a făcut. „Asta da, îmi pare rău. Mai mult bătrâni am buzunărit. De multe ori cred că erau în ziua de pensie, că scoteau la bani din buzunare... Dar acum îl urăsc pe cel care m-a învățat să fur. Dar îl urăsc și păla care m-a turnat la poliție, de-am fost prins. O să-l bat, când ies!”. Mai vreme să stă ce meserie îi place și spune că vrea să se facă actor, dar mama pe o mașină. Atu, că asta e ția ția lui preferată.

Jurnalul unei zile obișnuite

Un alt băiat, de 18 ani, a fost prins de poliție când a furat o bucată de sușcă și alna de băiați. Țuică băieții zăndesc în ră, când au de povestea asta. Ei țuică tot, fiecare și-a povestit viața. În fața celorlalți, și când nu au ce vorbi, reiau povestirea, dar mai aduaga noi

amănunte. „Eu mă numesc I.L.M., dar nu eu am furat brânza și sușca, un prieten al mării lău furat. A furat din tren. Tatăl meu a murit, mama trăiește. Nu m-a vizitat nimeni, de un an de zile, de când am fost adus aici. Eu muncam la Turnu Severin, eram cloban la ol. N-am făcut școală, nu știu să scriu și să citeșc”. Spune asta fără să-l pte, de parcă ar fi chiar înocent. Îi înrob care este programul lor într-o zi. Atunci că se înrob dimineața la ora 5.30, atunci e deșteptare. La ora 7.00 le află, începe ziua de învățare și de muncă. Seara, se da stingeră la ora 9.30 și cum atât fac ei. Îi înrob de mâncare și nu se spune că „nu e nici bună, nici rea. Dimineața - ceai, brânză, unt. La prânz - ciorbă de cartofi, mâncare de cartofi sau „jangale”. Seara - macarone”. Vrem să stăm ce sunt aia „jangale” și ei se amără pe seama mea, că nu știu ce înseamnă. Îmi explică unul dintre ei: „E un fel de slăniță”. Înrob dacă s-au înrobărat ori un slăbit de când sunt aici și mi răspund pe „două voci”: „nu au slăbit, alți s-au înrobărat. Și-n rest, ce mai faceți? Camera țmă spune că citeșc, se duce la biblioteca amiații, în „cărți cu pirali”, se întoroc în cameră și citeșc. Uneori citeșc cu plăț țare, să aia și cellați. Când înrob citi dintr-ei știu să citeșc, se ridică numai șare mării, din 17 oameni... Sămbăta, au program de baie, de schimbă pe cealțătoale și lenjeria întăi și stau toată ția mării în cameră. Dimineața se duce la slăbit. Au și vacanță, așa cum au țuică copii de școală. Atunci li se da voie să joace fotbal. Au făcut chiar un campionat „mondial”, între dormitoare. Băieții din acest dormitor au primit și o diplomă, pentru că au câștigat, semnata de directorul Centru și a fost pușă și amiații, să fie document seros! Unul dintre ei simte la un moment dat nevoia să spună ceva: „Când o să am copii, nu să-l las să facă prostii, să n-așungu cum am ajuns eu...”. Îi înrob dacă a fost îndrăgostit vreodată și atunci atmosfera se „încinge” mai mult și văd pe unii cum se îmbrățorează, desei țetele lor sunt, în unele cazuri, tăbăcite de viermi. „Eu sunt îndrăgostit de o fată de aici, de la Centru. I-am scris și scrisori. Și poezii țam dat și înrobări! Când e zi de vizită a familiilor, atunci ne întâlnim, zece minute, mă vorbim, mă rădem”. Băieții țmă spun chiar că s-au întâlnit și cu doborătoare, să mironăa frumos, când se duce la întâlnire!

Fetele se simt minunate sub lumina blitz-ului

Pavilionul fetelor este la vreo sută de metri depărtate de cel al băieților, cele două fiind despărțite de un gard de tablă. Înrob: Dacă veți să intri, trebuie să suni la poartă. Așa am făcut și eu. Venit o domniță educatoare și ne-a deschis. I-am spus cine suntrăm și ce vrem, după care ne-a condus la unul din dormitoare. Era cam ora 3.00 după-amiază și fetele se schimbaseră, ca pentru căutare, așa că am așteptat nu mai mult de un minut, să se îmbrace. Când am intrat, am dat cu ochii de aceleși „biocuri” de paturi, cu câte două etaje, cu în dormitoare

băieților, numai că aici sunt numai 14 fete. Dar eu doboră mi era una la ultimul „etaj”, că e prea sus. Iarna, stau câte două în pat, să se încălzească, îmi spun că nici nu se pune problema de relații homosexuale, „că avem bromură în mâncare”, zice una din ele. Și totuși, aud vorbe despre una din alți dormitori, că țeta și se zice

WORLD PUBLISHING HOUSE
EDITURA TRADITIE
S.C. TRADITIE, FAMILIE, PROPRIETATE, S.R.L.
CENTRAL BUL. 9 M.B., NR. 40 (060085) (C.E.)

ISSN 1224-0699
ROMANIA, BUCURESTI, SECT. 3
STR. VORONEI NR.7, S.C. S., S.P.A., nr.14
Tel/Fax: 40 011 323 1903, Cod Postal 74 123

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal
Anul VI, nr. 246 din 12 Decembrie 1997

VIAȚA CULTELOR

NOUTĂȚI EDITORIALE

10. CARTE DE PREDICI DESTINATĂ ADOLESCENȚILOR CU PĂCATE GRELE

În editura AMDO-TOURS din Timișoara a apărut recent ediția a doua a culegerii de predici "De la cuvânt la faptă" (398 p., format A5), avându-l ca autor pe Protosinghel Olivian Pop, preot slujitor în biserica Centrului de reeducare a minorilor de la Găești (Jud. Dâmbovița). Biserica a fost construită în numai 100 de zile în vara acestui an (Vezi "Viața Culetelor" nr. 242 din 14 noiembrie 1997). Subintitulată "Predici la Duminică și sărbătorile de peste an și tipărită cu binecuvântarea Î.P.S. Vasile Costin, Arhiepiscopul Târgoviștei, cartea are trei capitole: în primul fiind cuprinse predicile din cele 58 de Duminici ale anului, dar și din ziua a doua și a treia de Paști, din ziua Sfintei Treimi și din Joi și Vineri patimilor Mântuitorului, în al doilea capitol predicile la marile praznice și în al treilea - Cuvinte de înțelegere la praznicile unor sfinți și cuvioși, precum Sf. Mare mucenic Dimitrie, Sf. Ierarh Nicolae, Sfinții Apostoli Petru și Pavel. În toate predicile se observă grija preotului slujitor de a ajunge cu cuvântul direct la inima copilului care - adesea din vina familiei în mijlocul căreia a crescut sau care l-a abandonat - a răstăcut calea și se află acum sub pază. În grija statului, dar și a Bisericii.

Redactor-editor
Vers Maria Neagu

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100% LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN
Nr. 530 **SERIE NOUĂ ANUL IV**
 Luni, 22 decembrie 1997 LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

 <p>olvian pop bindiu</p> <p>Lacrima Cristii</p>	<p>Cronică literară</p> <h2>LACRIMA CRISTII</h2> <p>O surpriză plăcută în aceste zile: de la Găești, am primit un plic voluminos expediat de protosinghel Olvian Pop Bindiu, de la Centrul de Reeducare a Minorilor din Găești. Am aflat cu acest prilej despre multiplele preocupări ale sale: editor, ctitor de biserică (Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur), autor a peste 50 de cărți bisericești, de poezii ș.a. Ca poet, a fost tradus în limba sârbă de un mare prieten al Târgovistei: poetul Vasile Barbu din Uzdin (Iugoslavia). Dintre cărțile trimise spre lectură, ne vom referi la volumul de versuri "Lacrima Cristii" (Editura Mirton, Timisoara, 1997).</p> <p>"Lacrima Cristii" este un volum bine structurat, în condiții gratuite de excepție și cuprinde trei capitole: "S-aprindem zorii mântuirii", "Sub semnul crucii vom învinge" și "Nepătrunsa taină". Poezia "Dacă" dă o variantă creștinească a poeziei "Dacă", semnată de R. Tagore. Reținem din poezia "Da, am văzut": "Noi am văzut înflorind în desert/zorile, imnurile sfinte ale-mpîlnirii/Noi am văzut bucuria nefeicitilor/ca o dalbă zi de sărbătoare". Vom reveni și cu alte cronici privind activitatea preacucernicului protosinghel Olvian Pop Bindiu.</p> <p>M.I.VLAD</p>
--	--

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 534

SERIE NOUĂ ANUL IV

Luni, 29 decembrie 1997

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

„LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ”

O nouă surpriză pe care am avut-o în aceste zile de sărbătoare este aceea că am intrat în posesia a doua apariții ale revistei de cultură, opinie și informare - "Lumină și speranță", editată de Centrul de Reeducare Găești. O publicație bine structurată. Reținem din nr. 10-12 (anul II - octombrie-decembrie 1997) studiile "Necesitățile umane și rolul asistentului", "Teorii și modele explicative în domeniul delincvenței juvenile" (maior Constantin Rădulescu), "Transmisiunile imobiliare prin uzucapiune" (căpitan Valentin Vali Georgescu) și "Probațiunea - o șansă a redescoperirii de sine" (căpitan psiholog Adrian Vulpescu). Prof. Minea Gheorghită semnează articolul "Un vis împlinit: noua biserică Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur, de la Centrul de Reeducare a minorilor Găești". Articole, traduceri și cronici literare sunt semnate de preot-jurist Olivian Pop Bindiu, care pune mult suflet în realizarea acestei publicații.

Mihail I. VLAD

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 596

SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 14 martie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIŢ

Cartea de poezie

„...SPRE CELĂLALT LEGĂMÂNT”

Protosinghel Octavian Pop de la Centrul de reeducare Găești, preot și jurist, om de aleasă cultură falcă, ne trimite recentul său volum de versuri „...Spre celălalt legământ”. Volumul este apărut la Editura EUROBIT din Timisoara. Reținem din “Prefața” semnată de prof. Valentina Bobină: “Dincolo de metamorfozele spectaculoase, dar, mai ales, a relațiilor dintre ele, se poate sesiza în volumul «...Spre celălalt legământ» un fond liric unic, ireductibil care asigură poetului Octavian Pop un loc distinct între reprezentanții liricii actuale.” Reținem, pentru cititorii noștri, câteva versuri din poezia “Învierea”: “Mă preling în strada bofinavă de forfoță/ Și rămân un mal în așteptarea apelor/Pândind prin perdea Învierea”

Mihail I. VLAD ✶

REPUBLICA ROMÂNIA
CATEDRA DE TEOLOGIE
C.A. TRĂDŢE, F. DE C. PROPRIETATE, S.R.L.
CONŢINUTUL: 198 de pag. (14 articole teologice)

4000000000000000
ROMANIA, BUCUREŞTI, sector 3,
C.A. TRĂDŢE, F. DE C. PROPRIETATE, S.R.L.
Căminul nr. 1022, 1001, Cod Postal 74 100

ISSN 1224-0669

Buletin săptămânal
Anul VI, nr. 260 din 27 Martie 1998

VIATA CULTELOR

NOTIŢI EDITORIALE

5. PLEDOARIE PENTRU EDUCAŢIA RELIGIOASĂ A COPILOR

Protos. Olivian Pop, preşedintele capelan la Centrul de readucere a Minorilor, din Găeşti, jud. Dâmboviţa, semnează în colecţia Pastorală a editurii Eurobit - Timişoara ediţia a III-a a cărţii sale, "Educaţia religioasă la copii", pledând pentru o educaţie creştină dată dintr-o generaţie în încă din sânul familiei. Din păcate, constată autorul în capitolul Drumul spre Iisus Hristos Mântuitorul, ultima din cele zece ale cărţii, "eforturile educatorilor nu găsesc adesea nici un suport acasă. (...) Virtuţile care ar trebui să întocbească copilăria lipsesc la copii noştri. (...) De aceea, concluzionează el, "obligaţiile taţilor şi mamelor creştine este să în- ei conducă pe copiii lor la Hristos Mântuitorul."

În aceeaşi colecţie în editură timişoreană a apărut şi o nouă ediţiune de studii de Teologie ortodoxă a Protos. Olivian Pop, intitulată Hrană teologică. Folosind-se de dubla sa formaţie - ca absolvent al Facultăţii de Teologie "Andrei Şaguna" din Sibiu şi al Facultăţii de drept "Nicolae Titulescu" din Craiova, autorul tratează şi teme ca: Disciplina preotului în parohia, familie şi societate. Demnitatea din parohia, Căminul marelui în teologie şi problematica lor actuală, Dreptul sub Justinian (sec. VI). Ambele cărţi au apărut cu binecuvântarea Î. P.S. dr. Vasile Costin, Arhiepiscopul Târgoviştei.

Redactor-şef
Vera Maria Neagu

Lumină Lină

Revistă de spiritualitate și cultură românească

Gracious Light

Review of Romanian Spirituality and Culture

ROMANIAN INSTITUTE OF
ORTHODOX THEOLOGY AND
SPIRITUALITY

CAPELA SF. APOSTOLI PETRU
SI PAVEL

VOL. III/NR.1
IANUARIE - MARTIE 1998
NEW YORK

Consemnări

Părintele Olivian Bîndiu (Pop) a mai publicat o serie de lucrări în anul 1997 din care am primit recent *Merinde pentru suflet*, scrieri cu caracter teologic, pastoral-misionar, liturgic și de drept bisericesc (Ed. Ando-Tours, Timișoara, 266 pp.), *Lacrima Cristii*, volum de versuri (Ed. Mirton, Timișoara, 156 pp.), precum și o broșură cu o selecție de poeme în traducere sârbească intitulată

Romanse Zaboravljene na Klaviru (Ed. Ando-Tours, Timișoara, 36 pp.).
Cuvânt nou de laudă pentru râvnă și neobosire.

Th.D.

Heliopolis (Ian.- Martie 1998), revistă de cultură a românilor de pretutindeni (director Doina Drăgan, redactor șef Pr. Olivian Bîndiu), își continuă cu succes nobila misiune de a strânge tot mai mult, cu fiecare număr, legăturile dintre românii din țară cu cei din fosta și prezenta Jugoslavie, și din alte părți ale diasporei.

Din New York, Pr. Th. Damian și Prof. Dr. Șerban Andronescu sunt prezenți cu articole în acest număr.

Gheorghe Brehuescu

ISSN 1224-7510

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul III ♦ nr. 1-3 ♦ Ianuarie - martie 1998
Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

Vă informăm:

“DUPĂ MUNCĂ ȘI RASPLATĂ”

Cu ocazia sfințirii Bisericii “Sfântul Ioan Gură de Aur”, din cadrul Centrului de Reducere-Găești, jud. Dâmbovița, sfințire ce a avut loc pe 13 noiembrie 1997, **Înalt Prea Sfințitul Părinte Arhiepiscop Dr. VASILE COSVIN** al Târgoviștei (cel care a oficiat slujba de sfințire a Bisericii în prezența unui număr de 25 de preoți și diaconi), a înmănat **GRAMATA PATRIARHALĂ** nr. 326/13 noiembrie 1997, **Prea Cuviosului Părinte Protosinghel OLIVIAN POP**, prin care i se conferă de către **Înalt Prea Fericitul Părinte Patriarh TEODOSTIE** al B.O.R. – **CRUCEA PATRIARHALĂ PENTRU CLERICI** și **GRAMATA PATRIARHALĂ** nr. 327/13 noiembrie 1997, **Domnului Colonel ION GÂRLEANU**, prin care i se conferă tot de către **Înalt Prea Fericitul Părinte Patriarh TEODOSTIE** al B.O.R. – **CRUCEA PATRIARHALĂ PENTRU MIRENI**. Ambele distincții s-au înmănat după oficierea Sfintei Liturghii arhiericești, în prezența unui număr mare de credincioși, clerici, mironi, deținuți, oficialități și a cadrelor unității, iar amul format din studenții Facultății de Teologie Târgoviște (în număr de 20), au cântat pentru fiecare “distins” – Vrednic este de trei ori.

Într-adevăr vrednici sunt cei distinși, pentru că au coordonat lucrările de construcție a Bisericii, ce a fost construită numai în 100 de zile, dar vrednici sunt și cei care au oferit la zidirea ei (deținuți și mironi), precum și cadrele civile și militare care au contribuit cu faoa venitor realizarea acestui edificiu.

Dește cadre și deținuți au primit pentru munca depusă **DIPLOME DE AprecieriE**, din partea **Înalt Prea Sfințitului Părinte Arhiepiscop Dr. VASILE COSVIN** al Târgoviștei.

“Așa că după muncă și răsplăt, dar și răsplătă dragă și binecuvântată!”

REPORTER

Semnal

Vineri, 30 ianuarie 1998, la Biblioteca Județeană Traus, Timișoara, ora 11.00 a avut loc "Zilele Editurii ANDO-TOURS".

Cu acest prilej s-a lansat și volumul de poezii intitulat "**Romante lăuate pe pian**".

Îmbrăcat în haine monahale, poetul Octavian Pop, plimbându-se pe câmpiile liniștite ale Banatului sau pe înălțimile orașului Găeșu, creează poezii ce vibrează ca o lumină care izvorăște din forța vorbelor sale:

*"Pot fără cuvinte să rămân
Și să plec în înălțimea munților"*

Volumul de poezii a fost tradus în limba sârbă de poetul Vasile Barbu din Basatul Yugoslav și cuprinde următoarele 25 de poezii:

Fără credință
Vieme care fuge
Doğăjie
Iubire
Ultimul glas
Aș dor încă odată
E trasmă
Nu oratori
Pământul e verde
Droguri
Marea bogăție
Singularitatea
Un vis de iarnă
Început de iarnă
Afară e ger
Încă Dumnezeu
Dar ce e cu cuvintele ostășești?
Nemuritorul
Războiul
Pe drumul vieții
Iubirea mea
Iubirea mea

Realizările poetului care din an în an se măresc (în anul 1997 a publicat 49 de titluri dintre care 8 de poezie) sunt o veșnică carte deschisă, carte în care se va scrie în permanență.

Prof. ANA ZLIBUT

PRIN IUBIRE ILUMINĂND SIMFONIA DESTINULUI

REPERE CRITICE PE MARGINEA ROMANULUI "ÎNĂLȚĂRI FIERBINȚI" AL SCRITORULUI OLIVIAN POP

A scrie despre dragoste, a iubi iubire, înseamnă să-ți aprinzi toate torțele inimii, să fi rug și flacăra iluminând Golgota destinului, înseamnă să te înalți în vulturi ample spre templul de aur al soarelui apropiindu-te de Dumnezeu și înclinându-i diafane simfonii. Căci "dragostea de la Dumnezeu este și tot cel ce iubeste de la Dumnezeu este născut și cunoaște pe Dumnezeu... Că Dumnezeu dragoste este".

Romanul "Înălțări fierbinți" al scriitorului Octavian Pop, apărut la Editura "Ando Tours" din Timișoara în anul 1997, este un tinn înfățis iubirii, un adevărat ritual din marea taină a universului. Volumul este structurat în 22 de capitole. Laboratorul de inspirație, de data aceasta își extrage seva din cele două energii primordiale, yin și yang, respectiv, principiul feminin și cel masculin, pe care autorul le privește într-un tot unitar, integrând în scriitura mituri de rezonanță, create într-un areal ancestral, precum Soarele și Luna, Orfeu și Euridice, dar și mitul biblic Adam și Eva și redescoperind mitul androginului ca ideal de împlinire. Privind la microscop cei doi atomi umani, scriitorul le transferă dorința sa de a și și de a încerca tot ceea ce este permisibil unui om, extinguând în cercări concentrice din ce în ce mai mari cunoașterea. Iată de ce autorul își plimbă personajul, pe doctorul Alex, un alter ego al său până la un punct, pe coordonate diverse, fără a juca cont de distanțe, prin România, Austria, Franța, Statele Unite ale Americii, China, Tunisia, etc.

Cunoașterea dublului Ka îi permite o incursiune în propriul său sine, în propriul său ego, iar întâlnirea cu femeia iubită este ilustrată printr-o fină analiză și analizând o introspecție delicată în sufletul feminin, prin intermediul senzațiilor, percepțiilor și simțămintelor. Întâlnirea celor două entități, respectiv a lui Alex cu Miralda, întâlnirile lor fierbinți constituie o altă carte în care, fiind un posibil cod de iubire, un gen de ars amandi. Acest al doilea text este cu totul diferit de primul (care poate fi considerat un jurnal de călătorie, uzând de stilul jurnalistic), poate tocmai prin lirismul excesiv. Există în acest al doilea text o corespondență între capriciile vremii și sufletul personajului Alex și mă refer la ploaia mărunță sugerând o stare de nemulțumire, mai mult sau mai puțin motivată, puțin sugera la fel de bine și explozia disimulată a interiorului său în expansiune, aires magnetic spre celălalt pol presimțit. Dacă prima parte pare un jurnal de călătorie, cea de-a doua parte poate fi considerată un jurnal intim, personal. Trecurile neșteptate, uneori chiar brutale la persoana I-a plural, tar apoi la persoana I-a singular și la persoana III-a singular sfidează, purcă cititorul, dacă nu chiar și logica. Dacă în prima parte a cărții, cea care poate fi intitulată "jurnal de călătorie limbajul e riguros, fiind repetate unele sinonime cu scopul de a clarifica partea cealaltă este excesiv lirică, poetică, dând impresia unui poem în proză, cu ecouri din "Cântarea cântărilor". Este meritoriu faptul că, în ansamblul cărții, România e ridicată la un loc înalț între țările ce și trag sevele din civilizații milenare. Orice cititor român sau străin are ocazia de a parcurge, într-un timp record, tinerării mistice spectaculoase. Sunt inspirate de un patriotism ardent descrierile orașului natal Timișoara, a capitalei și a altor orașe, dar și ale

marilor metropole ale lumii, încadrându-se în narativismul caracteristic reportajului jurnalistic. Încercarea de a înflegge locul țării noastre, în lume, integrarea culturii române în cea universală este meritorie, dar, uneori, sub aspect stilistic, are de suferit. Există o strădanie a scriitorului de a reda imagini vii, reale, ce-și propun să-l facă pe cititor să o partecipea afectiv. Interesul pentru amănuntul istoric, geografic, cultural, științific este meritoriu dar există o deosebire între stilul științific și cel liric, de parca autorul ar avea două suflete: unul rațional și altul preponderent emoțional. Se poate conchide că partea predominant lirică este net superioară, chiar dacă intenția autorului a fost tocmai această îmbinare antitețică, în scopul redării vieții, antitețicele sugerând de la Aristotel înceaca viața.

"Titlul romanului este bine ales, justificat. "Înălțările fierbinți" constituind supape prin care se eliberează refuzările, ca rezultat al defulărilor succesive ale celor două personaje. Micul iubiri se poate produce oriunde, cu condiția ca aceasta să fi fost scrisă în cartea aștrilor. Există în aceste întâlniri fierbinți ambie, sentiment și iubire, capabila de a comprime și dilata spațiul și timpul într-o clipă, altcum spus, iubirea poate înfrinca eternitatea înfinită într-o clipă finită. Ea este o febră paralizantă așteptarea, un intracol. Portretele sunt realizate cu mare finețe și măiestrie, scriitorul folosind în a le zugrăvi culori străvechi. Eroii poartă peceata personajelor legendare: "O vedem pe Miralda ca pe un flut vital, ca pe o primăvară, chemând-o în gând, visând că-i răsucesc fiecare fibră nervoasă. O priveam odine în ochii-i mari și verzi - treceam prin ei - nu a rezistat și s-a întors. Părea un vis despletit din eșie știe ce basn românească. Dar ea, Miralda era profundă și puternică. Era o zână din munții Franței. Dar dacă era o zmeoaică din Tartar?". Apare transparent mitul androginului: "Vezi tu, Miralda, noi doi ne-am renunșat pentru a ne redinșii", sau "Te știa, Miralda, parca dintotdeauna, parca înainte de a te fi cunoscut, parca înainte de a te naște. Eu te cunosc - tu ești în mine - ești răspândită în mine ca un parfum de lăcrămoare". Un portret deosebit de bine realizat este cel al poetului Marcel Turcu. "un tip tucur și extravagant, spaima liceenilor și a domnișoarelor bătrâne". "idolul poeteșelor care bat la poarta aștrilor, dar și al gealaților politehnici care îi memorau poeziile, îmbolnăvindu-le pe domnișoarele studente de la filologie".

Stilul liric, bazat pe sinestezii ample, epitețe duble și triple de mare forță, comparații ingenioase sporește frumusețea acestui roman. Se poate crede că dacă nu ar fi existat această alternanță de stiluri, fiecare purtând în evidență cealaltă dimensiune a romanului, nu ne-am fi putut da seama de umbrele purtând incendiar în argepi simfonia destinului. Este meritoriu felul în care autorul își salvează personajele prin iubire din monotonia unei existențe cu valențe tragice. Altcum spus, iubind redevenim mai buni ne cunoaștem mai adânc și cunoaștându-ne mai adânc dăm o altă dimensiune existenței noastre, ilustrând spațiul și timpul clipei.

Căci iubirea poate mișca și aștri din loc. "Apele mari nu pot să stingă dragostea și răurile n-ar putea s-o inee... Căci dragostea este tare ca moartea... Jurnalul e și este jar de foc, o flacăra a Domnului" ("Cântarea Cântărilor").

MIHAI PREPELȚĂ
scriitor

OLIVIAN POP BINEI
LACRIMA CRISTI EDITURA
MIRTON, TIMIȘOARA, 1997,
P.156

Careia "Lacrima Cristii" aparține în fruntea la editura MIRTON, fund editrice revizuită care însușește poezia desprinsă din volumale interese ale poetului și auzite "Glasul țării", "Izvor de cântec românesc", "Cântec de credință străbună", la care se adaugă și poezii inedite.

Volumul cuprinde "Cuvânt omnie", seriat de regestrul poet Traian Iancu; prefața semnată de Mariana Stăruță și postfață de Lavina Mihaș, care au făcut ample comentarii pe marginea poeziilor, precum și analiza nucleelor semnificative în care au cuprins câteva din coordonatele liricii poetului, interpretând eroniv sau chiar textele din poezie.

Volumul "Lacrima Cristii" cuprinde 90 de poezii și este structurat pe 3 capitole:

I. S-aprindem țara mântuirii

II. Sub semnul crăci și învinge

III. Neputem să ținem

Tuare titlurile sunt reprezentative

RUGĂCINE

Doar tu, azi cât mic de bine
Că Te simt tot lângă mine!
Mă ai luat din cea grea din spațiu
De durerea griji și plânsu.

Dăruiește-mi, că Tu poți,
Lăsa-mi veselia nopții,
Bucuria din lumina,
Dragostea de soare blând!

Răspunde-mi, și mi-ajută
O mireasmă de cer,
Și iubirea ce sporește
Sufletul ce dăruiește.

Vesnicia spre lumină
O dorim la poezii vești,
Cândul omni și blând,
Darul creștin pe plânsu!

Doar tu, Tis-ți molțimesc
Zi de zi ca Te silvesc
În închinarea suspin
Binecuvântat să fii!

OLIVIAN ROBNEANUL

Cu cât câteva versuri din poezia
"În lăcașul tandrele"

*Într-o glămie în cercuri
E zădărnica speranță
Și înălțat ei palat
Te înmormăntă, glămie*

*Privesc-ți seruire
În suflet-ți pe-a blând
Te simt străluciri de mine
Cu auzul legământ*

Crăciun a fost regizorul de Ion
Mircea Dabobanțu și se bucură de o
limuză de excepție. Cartea se încheie
cu unele critice ale unor poezii din
lăcaș

prof. DOINA DRĂGAN

METAMORFOZE

Ne-am întâlnit
cândva
într-o
de-o încreștă,
fără-am țânzări de via,
doi fulgi de nea,
incendiați
de-aceiași sacru văja,
din cântecul
și din lumina mea,
în zbor
dublul de fuga din banal,
în anotimpul nopții
sădăni
Tu - lăcătul,
eu - speranță,
Tu - văzduh
și eu - o sunet
cântec-a lacrimii solară,
Tu - iubirea mea polară,
Eu - ierbur
ce dădăni stă,
Tu - eternitatea mea,
Dăruiește
ne-am întâlnit
cândva
într-o
de-o încreștă,
fără-am țânzări de via,
doi fulgi de nea,
incendiați
de-aceiași sacru văja
din cântecul
și din lumina mea.

OLIVIAN ROBNEANUL

JURNALUL[®]
de
DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN
Nr. 549 **SERIE NOUĂ ANUL V**
Luni, 19 ianuarie 1998 LEI 800 - 12 pagini

Cartea de religie
"VESTIREA CEA DIN URMA A PATIMILOR DOMNULUI"

Protosinghel Olivian Pop de la Centrul de Reeducare din Găești a tipărit în colecția "Pastorală 1" a Editurii ANDO-TOURS din Timișoara ediția a doua a volumului "Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului". Autorul, preot și jurist, are preocupări multiple. Volumul, apărut în condiții grafice de excepție, este binevenit în lumea creștină. Reținem din "În loc de cuvânt înainte", semnat de autor: "Hristos a suferit păcatele altora și noi putem să scăpăm de pedeapsă și să ne curățim de păcate prin căință adâncă, întărită cu credința în Iisus Hristos Cel ce a pățit pentru noi!" (M.I.V.)

JURNALUL[®] de DÂMBOVITĂ

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 561

SERIE NOUĂ ANUL V

Luni, 2 februarie 1998

LEI 800 - 12 pagini

Cartea de religie

MERINDE PENTRU SUFLET

Protosinghel Olivian Pop, de la Centrul de Reeducare din Gaești, a publicat volumul "Merinde pentru suflet" - serii de teologie pastorală misionară, liturgică și de drept bisericesc (Editura Ando-Tours, Timișoara, 1997). Preot iconom stavrofar Doru Milostean, Protopopul Făgetului, scrie în "Cuvântul înainte" al volumului: "Cu deosebire răvnă pentru cele duhovnicești și mereu preocupat de viața spirituală a Bisericii noastre strămoșești, părintele Protosinghel Olivian Pop vrea să-și întregască opera scrisoricească pe lângă predicile, articolele, studiile și recenziile apărute în revistele centrale și ale diferitelor eparhii, precum și a cărților apărute în mai multe colecții și prin cărțile din Colecția Pastorală, cu valorosul volum, binevenit, intitulat «Merinde pentru suflet». Autorul volumului scrie, undeva, în volum: "Crestinismul a dat lumii atâția eroi morali, atâția sfinți, pentru că ei a pătruns în inimi de mamă, care și au împlinit chemarea după învătătura lui Iisus Hristos".

(M.I.V.)

TRADIȚIE PUBLISHING HOUSE
EDITURA TRADIȚIE
S.C. TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE, S.R.L.
CANTINĂ S.I.A., S.M.B., NR. 4016300509159

APROBARE NR. 5/2002
ROMANIA, BUCUREȘTI, SECT. 3
STR. VORONET NR.2, B.D.R. 06A, et. 14
telefon: +40 011 328 8603, Cod Poștal 74 132

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal
Anul VI, nr. 249 din 9 Ianuarie 1995

VIAȚA CULTELOR

CĂRȚI NOI

10. REEDITĂRI ALE UNOR CĂRȚI ALE PROTOS. OLIVIAN POP

În editura "Ando-Tours" din Timișoara a apărut recent, cu binecuvântarea Arhiepiscopului Târgoviștei, P.S. Vasile Costin, ediția a II-a a volumului "Merinde pentru suflete. Scrieri de teologie pastoral-misionară, liturgică și de drept bisericesc", semnat de Protos. Olivian Pop, Preotul cărți, Pr. Doru Miroslav, protopopul Făgăluțului, relevă "desebilită răvnă pentru cele duhovnicești" a autorului, contribuția acestuia la înprospătarea activității sacerdotale pastoral-misionare și liturgice. În aceeași editură și cu binecuvântarea aceluiași ierarh ortodox, a apărut ediția a II-a a culegerii de predici "Lumină spre descoperirea neamurilor", pe care Protos. Olivian Pop le-a rostit de-a lungul timpului în locașurile de cult în care a slujit, cel mai recent în biserica abia construită a Centrului de reeducare a minorilor de la Găeșii (Dâmbovița).

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

PUBLISHING HOUSE MARCH EDITORIAL
EXTERRA TRADITION
O.C. TRADIȚIE, FAMILIE, PROGRESIA IET, S.R.L.
CUIȘTIŢI BIER, S.M.B., NR. 25/111, 100410 BUCUREȘTI (ILE)

400000810016 (E-ISSN)
ROMÂNIA, BUCUREȘTI, SECT. 5,
STR. VORONET NR. 7, BLD. E. NO. 1, QU. 17
tel/fax: 40 01 303 1905, Cost Popul 74 RON

ISSN 1224 - 0699

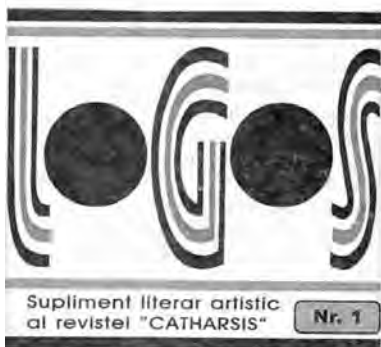
Buletin săptămânal
Anul VI, nr. 253 din 6 Februarie 1998

VIAȚA CULTELOR

4. RELIGIA - IMPORTANT ELEMENT DE REEDUCARE

La Găești (Județul Dambovița), funcționează de peste 30 de ani un Centru de Reeducare a minorilor, cu o capacitate de 500 de locuri. Dintr-un raport de activitate pe anul precedent aflăm că sectorul învățământ a funcționat aici, în luna ianuarie-lunie ale anului școlar 1996/1997, cu opt clase de alfabetizare și opt clase de gimnaziu (fără frecvență) - la fete, cu o promovabilitate de peste 91% în ultimile luni ale anului, care au coincis cu debutul anului școlar 1997/1998, elevivile de minor au fost împărțite în 9 clase de alfabetizare (opt la băieți și una la fete), zece clase de gimnaziu, opt clase de absolvenți (șapte de băieți și una de fete) și o grupă de fete la nivelul VI-VIII (fără frecvență). Experimental, ca un punct esențial al reformei în sistemul penitenciar românesc, au fost formate și două clase mixte la nivelul primului an de gimnaziu (clasa a V-a). Profesorii au observat în cazul elevilor din aceste clase creșterea motivației pentru învățatură și progrese în asimilarea cunoștințelor. De asemenea, tot de anul trecut, a fost înființat un cabinet de probațiune cu 11 cadre de specialitate (psihologi, sociologi, juristi), a cărui principală sarcină este integrarea socio-profesională a tinerilor care și-au ispășit vinovăția. Dl Tudor Anghel, care face parte din staff-ul centrului, a relatat prin telefon, pentru buletinul "Viața Culelor" ce schimbări au produs în activitatea acestuia după evenimentele din 22 decembrie 1993, îmbunătățirea normelor de hrană și de acoperire a celor internați aici, libertatea de exprimare pentru ei și pentru personal, inclusiv prin contactul direct cu ziaristi, diversificarea meniurilor de meserii, în raport cu piața, pentru care sunt formați foștii delincvenți, acceptul neîngrădit al familiilor acestora și mai ales asistența religioasă care le este acordată. Părințele capelan Olivian Pop, sporește Dl Anghel, nu se limitează la cele câteva ore prevăzute de program, ci din 24 de ore din 24" cu acești copii sau tineri care au rălăcit drumul. În centrul de reeducare de la Găești (ca de altfel și în alte centre de acest fel) au apăs și preoți aparținând altor confesiuni recunoscute de stat, în funcție de religia celor internați. Acordarea asistenței religioase se face în principal prin discuțiile pe care preotul capelan le are cu minorii, adolescenții și tineri, în sălile de clasă, la clubul unității, în atelier, în dormitoare, prin consilierea religioasă a celor care se află în carantină sau izolare, prin conferințe săptămânale sau lunare, în Găești prin slujbele care din noiembrie '97 se desfășoară în biserica "St. Ioan Gură de Aur", din incinta Centrului. Absența a fost construită și pictată în perioada 5 iulie-31 octombrie 1997, lucrările de construcție fiind realizate de deținuți și minorii unității, cu banii donați de cadre, iar pictura de prof. Maria Cernău din Târgoviște, ajutat de doi deținuți. Pentru finanța și onorarea depusă, P.F. Pr. Teodot le-a acordat directorului centrului, col. Ion Gârleanu, și preotului capelan Olivian Pop cea mai înaltă distincție a Bisericii Ortodoxe Române, "Crucea Patriarhală".

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

Sacerdot psalmodiind în templul eternității românești religia iubirii, tămăduitor de suflete, dascăl și poet Olivian Pop Bindu este mesagerul luminii sacre de cuvânt în acest veac tumultos ce zadarnic caută căi de ieșire din abisul existențial. El e cel al cărui suflet plânge în imperiul cărni devenite cenușă pentru a renaște suflet pur de alăută. El e cel ce transformă cenușa lacrimii în cântec și moartea în viață. El este Făt-Frumosul descins din basmele românești. De unde munți se băteau în capete a luat o ulciucă cu lumină, cu apă de viață, ce să dezăvorască suflete și inimi aducându-te ofrandă lui Dumnezeu. El trăie în adâncul

CA O METAFORĂ DE LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

LAVINIA-DIANA MILOȘ

sufletului său taina celor două țărâmuri, veghind la pragul dintre cele două treceri. A fost dezamăgit în dorința sa de a face mai bine și mai frumos. A fost suferit, a fost umil și, poate mai aproape decât ar crede oricare dintre noi, de lumea cea neagră, dar Dumnezeu i-a dat lumina și înțelepciunea de a se detașa de căile lumii și prea lesne trecătoare amintindu-și că are o ulciucă cu lumină, cu apă de viață, pe care trebuie s-o folosească înainte de a merge să aducă o altă.

El este ca umbra luminii ce-și strigă numele și nimeni nu i-l aduce înapoi. El aduce între oameni pacea și cuvântul luminat, bunătața, iubirea, speranța și bucuria. El, Poetul Rodnei Mari, El, sacerdotul hărăzit tainelor sfinte.

El are sufletul ales din tot ce-i mai frumos și nobil. El are sufletul cu mâini și mâinile lui alină și mângâie și aduc raza de soare a înoputului de viață. Gândirea lui simțită e translușidă și molipsitoare. Nu poți să nu te increzi în sufletul său cu transparența celeste și marine, care te învăluie și te vindecă.

El este timp și netimp, clipă și vegnie. Îl vezi și când nu-l vezi și-l auzi și când nu-l auzi, șoptind în limba vechilor cazanii sau îngânând la creștetul tău oboait de viață rugăciuni, dându-ți să bei o picătură din ulciuca cu lumină, cu strop de apă de viață.

El este omul respectat, admirat, mereu în căutare de vreun drum nou, retrăgându-se pentru un timp în vămile pustiei pentru a reveni între noi așteptat precum soarele ziua, precum astrul lunii noaptea, precum ochii o licărire de suflet, precum sufletul cuvânt și precum cuvântul inspirația. El este iubit cu o bucurie adâncă, cu admirație, că oamenii mai pot fi oameni, sfinți sfinți, iar poeții Poeți.

El nu știe poate acestea, dar cu siguranță simte, simte că misiunea lui suntem noi, pentru care se străduiește, se ostenește și nu preocupă pe nimeni un efort de a mai dărui un strop de lumină, prin tot ceea ce face, un strop de apă vie, prin tot cum face. Și cred că în adâncul adâncurilor sale ne iubeste. Căci el este omul, sacerdotul și poetul OLIVIAN POP BINDU.

Când l-am cunoscut pe părintele Olivian Pop Bîndu, în Românești alături de drag sufletului său am simțit cum o lumină blândă și întăritoare mă pătrunde, determinându-mi sufletul să intre în consonanță armonică cu cel al Domniei Sale. L-am văzut des, l-am văzut rar, ori de câte ori sufletul meu a avut nevoie. Îl știam acolo, înnoblînd cu prezența-i pămîntul, purtînd sigiliul sacru al luminii zeilor dăci, îngeri ai dumnezeirii. Călugărul de la Românești sau Olivian de Românești a intrat în istorie pe poarta legendei, numele Domniei Sale fiind un nume pentru eternitate. Aceasta o spun din tot sufletul, am spus-o și o voi spune întotdeauna pentru că așa simt și am simțit.

El este monahul, sacerdotul care nu preocupă nici un efort de a reface, recondiționa „binele știrbit” de a salva sufletele noastre clamînd, S.O.S.-uri disperate prin eter. El vine în întîmpinarea noastră sau ceva, cineva, vreun înger al nostru protegător ne scoate în calea Domniei Sale. Spunea un critic literar, referindu-se la părintele Olivian că Domnia

POSTERITATEA DIN CULISE IPOSTAZĂ A VIETII ISHASTE (fragment)

Sa „se dăruiește tuturor cu credință în Dumnezeu și, respectându-și legămîntul”, credincios rasei sale monahale, ordinului călugăresc „dăruiește din sufletul său, aici și acolo, vouă, lor, oricînd cu neobosire. Nu-i risipă, ci e sîrguința semănătorului care crede în puterea luminii, a binelui”.

Sunt oare toți aceia care au scris, scriu și vor scrie despre părintele Olivian niște inconștienți, niște impresionabili? Cu siguranță că nu. Ca și mine au simțit, au perceput că Dumnezeu lucrează prin aleșii lui, prin gândire simțită asociată până la identificare cu fapta. Lumină lui, harul lui, sufletele noastre o preluăm în volute concentrice și simțim nevoia ca la rădăcina lor să o danuască mai departe, s-o materializeze, alieșii, aliașii, aliașii și, desigur, la alți părinți. Lumină cu care ne binecuvîntează părintele Olivian și care ne întărește simții nevinia de a o dăruia mai departe, delocruț, ca pe un dar sfînt, sacru, care vine de undeva de foarte sus. Din povestea sînușii se bencile asupra noastră. El este intermediarul dintre noi și cer, un intermediar ales al zeului prin care cerul lucrează și care poartă sigiliul celor aleși, sigiliul luminii, lumină ce se revărsă din ochii săi, din sufletul său, din cuvîntul său.

MARIANA STRUNȚĂ

EL VINE IAR

părintelui meu confesor
OLIVIAN POP BÎNDU

*El vine, bucurie mută
din bucuria omenescă
durerea morții s-o alunge
și rostul vieții să-l sporească.*
*El vine iar și-n așteptarea-i
se trec iubirile-n culori
ca țaina nopții să rodească
în crini suavele-i zăndori.*
*El vine zodie să trezească
ce-n galaxii s-au rădălit,
El vine-apusul să-l preschimbe
și zorii nopții-n răsărit.*
*El vine iar cu gând și rață
și pe-al degetului zădar
să înflorește cu înc-o rugă
speranța noastră la hotar.*
*El vine, vino că-i frînșul
iubirii ce-n mare hotar
să ne alinaască simțeaua
durerilor din călîndar.*
*El vine iar, cuvînt, oracol
ca să re-nvie-n jur speranță
și goliciunea vieții noastre
s-o umple cu vreun gând din stanță.*
*El vine, zbor și armonie,
vii, rață, undă înspumată
poem ce gînduri circumscrie
Eu sufletul zidit în artă.*
*El vine, sîbe închiștate
și zbor să nu s-a născut zbor,
El vine ca lumina lumii
s-o proiecteze-n viitor.*
*Și dacă viim pentru tine
său pentru mine a venit
El este mesagerul tainei
în zbor înalt spre întinzi.*
*E numai țaina care plînge
în ceasul zorilor luii,
El este mesagerul nostru
între finit și infinit.*
*E armonia de cuvinte,
destinul clipei creator
el este jertfa de iubire.*
PREZENT, ETERN ȘI VIITOR

MARIANA STRUNȚĂ

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 585

SERIE NOUĂ ANUL V

Luni, 2 martie 1998

LEI 800 - 12 pagini

"LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ"

Revista "Lumină și speranță" de altă în col de-al III-lea an de existență și este editată de Centrul de reeducare Găești. Nr. 1-3 (ianuarie-martie 1998) este bogat în conținut. Dl. col. Ion Gârleanu, directorul Centrului de reeducare și al revistei, publică articolul "Înșelăria și rețeaua de suport - suportul social". Prof. dr. Olivian Pop, preot și jurist, distins om de cultură, redactor șef al revistei, publică articolele "Considerații istorice cu privire la dezvoltarea socială a copilului" și "Importanța succesiunii apostolice la eterodocș", cât și un grupaj de versuri din repertoriul său apărut în edițiile editoriale. Prof. Emilian Dănilăreanu publică articolul "Rolul școlii în socializare". Revista cuprinde și alte articole tot atât de interesante. Felicitări organizatorilor!

Clonia GURDU

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr.619

SERIE NOUĂ ANUL V

Vineri, 10 aprilie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

Astăzi

REVISTA „LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ” LA CEAS ANIVERSAR

interviul zilei

cu Protosinghel Octavian Pop, redactor șef al revistei
„Lumină și speranță”, de la Centrul de Reeducare Găești

Revista „Lumină și speranță” de la Centrul de Reeducare Găești a împlinit doi ani de activitate. Ne-am adresat, la acest ceas aniversar, Prea Cucemicului Protosinghel Octavian Pop, redactor șef al revistei.

Rep.: Vorbii-ne despre începuturi...

- În urmă cu doi ani, am ajuns la Găești. La Centrul de Reeducare apărea revista „Viitorul”, care, apoi, și-a încetat activitatea. În acel moment, s-a născut primul număr al revistei „Lumină și speranță”. De-a lungul celor doi ani, în paginile ei, au fost publicate articole diverse, acoperind o problematică bogată, cu subiecte din Dreptul penal, legislație școlară, creații literare, reportaje, opinii, recenzii de carte, articole inspirate din realitatea cotidiană. Articolele și materialele apărute în revistă au fost semnate, în principal, de cadre ale Centrului de Reeducare: col. Ion Gârleanu, lt. col. Constantin Rădulescu, mr. Valentin Valii Georgescu, profesorii Adrian Rădulescu, Florica Vășile, Niculina Georgescu și alții. Să nu uităm articolele și alte încercări literare sau de alt gen semnate de elevi.

Rep.: Cum este receptată publicația dvs. în afara „granițelor școlii”?

- Cu greutate în erentă oricărui început, în primele numere ale revistei, pot fi citite articole conținând numai aspecte ale vieții interne. Ulterior, maturitatea autorilor i-a îndemnat la elaborarea unor materiale cu un conținut care depășește „granițele” școlii, dar chiar și ale țării. Număr de număr, revista noastră a fost trimisă tuturor ierarhilor Bisericii Ortodoxe Române, la toate unitățile de penitenciar din România, cât și în 17 țări din Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai Ortodoxiei românești și culturii naționale.

Rep.: Astăzi, 10 aprilie a.c., vor avea loc manifestările prilejuate de aniversarea a doi ani de la înființarea revistei. Vorbii-ne despre aceste manifestări...

- La Centrul de Reeducare Găești, astăzi, la ora 10, vor începe manifestările la ceas aniversar. Iși vor aduce contribuția: Ansamblul folcloric „Junii Valahii”, Editura „Macarie”, Revista „Târgoviștea”. Vă mulțumim și pe această cale pentru cronicile apărute despre „Lumină și speranță” în paginile „Jurnalului de Dâmbovița”.

Rep.: Vă dorim, la ceas aniversar, sute de numere și „La mulți ani!”.

Mihail I. VLAD

DĂMBOVITȚA

Cotidian independent

Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1621 ■ Sămbătă, 11 aprilie 1998 ■ 8 pagini - 700 lei (la abonați - 305 lei) ■

Centrul de Reeducare Găești este și o instituție de cultură

Sub genericul „Popas aniversar”, ieri, la Centrul de Reeducare Găești a fost sărbătorită împlinirea celor trei ani de existență a revistei „Lumină și speranță”, publicație de cultură, opinie și informare a Centrului. În numărul aniversar (4-6/1998), redactorul-șef, preot junist Olivian Pop, semnează articolul „Din momânt viață”, dedicat apropiaței sărbători a Învierii Domnului, iar directorul revistei, comandantul Centrului de Reeducare - col. Ion Gârleanu și lt. col. Constantin Rădulescu sunt autorii articolelor „Socializarea în familie” și, respectiv, „Instituția ca substitut familial”. Revista mai cuprinde articole pe teme de sociologie și legislație, „Scrisori din detenție”, „Pagina veselă”, poezii, cronici literare și, nu în ultimul rând, marcarea momentului aniversar, un buchet de gânduri bune și felițări din partea unor personalități din țară și din străinătate.

D. D.

JURNALUL de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 620

SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 11 aprilie 1988

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

DOI ANI DE... LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

Au apărut nr. 4-6 (aprilie-iunie 1988) ale revistei "Lumină și speranță" de la Centrul de Reducere Gâștii. Acest număr, tipic, marchează doi ani de la apariția primului număr al revistei. În acest seriu, sunt cuprinse opiniile semnate de divină personalități din țară și străinătate. Prototipul Olivian Pop, redactor șef al revistei, care pune multă dăruire în existența publicației ca act de cămin, semnează articolul "Din nouă viață", cât și cronici literare ale unor cărți apărute în Editura "Măncră" din Târgoviște și "Anda-Taura" din Timișoara. Col. Ion Cărleneș, comandantul Centrului de Reducere, semnează articolul "Socialismul în familie". La col. Constantin Rădulescu semnează articolul "Instituția ca substată familială". Sociologul Victoria Martinescu semnează articolul "Implicațiile sociologice ale relațiilor cadru educativ - micul în procesul rededucării". Maior Valentin Vali Georgescu semnă articolul "Publicitatea în copilărie". Numărul mai conține: "Pagini vesele", creații scrijale de elevi și altele. La ocaz aniversar, revista "Lumină și speranță", din toată inima! "La mulți ani!"
Clonia SURDU

Note de lectură

OLIVIAN POP: „GÂNDURI“

Prozatorul Olivian Pop de la Centrul de Reducere Gâștii, s-a adăugat la numeroasele sale volume de versuri, proză, teologie etc. și romanul "Gânduri" apărut la Editura Epirus din Timișoara. Scriitoarea Veronica Bala încheiează "scrierea de portret" și autorului. Printre altele, autorea poartă în altă "Dăruirea din sufletul său, aici, acolo, vouă, ieri, ocolul. Cu neapăsare. Nu-i răsp. Să nu credeți!". Așijdacă romanului se petrece în spațiul transilvădean (Timișoara, Orșova) și la Moșu, înainte de decembrie 1989. Romanul poate fi transpus în limba. Ecena Ana Găleşteanu în momentul în care o cămină în Suedia, astăzi de "binele" societății socialiste. Erau Mihail în căminul său, pentru a se lupta cu cele multe de existența cotidiană. Un roman de revăzută citit.
Mihail VLAD

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN
Nr.621 **SERIE NOUĂ ANUL V**
Luni, 13 aprilie 1998 LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VAȘILIU - REDACTOR ȘEF ALINA MAVRODIN

MINORII DIN PENITENCIAR ÎȘI REGĂSESC SPERANȚA ȘI PRIN INTERMEDIUL CUVÂNTULUI SCRIS

• **Revista editată de Centrul de Reeducare Găești a împlinit doi ani**

În ziua de 10 aprilie a.c. la Centrul de Reeducare din Găești s-au sărbătorit 2 ani de la apariția primului număr al revistei "Lumină și speranță", revistă unică în țară și recunoscută și pe plan internațional. Ea a apărut prin grija preotului capelan, jurist Olivian Pop, redactor șef al acesteia și este susținută de col. Ion Gârleanu, directorul publicației. Cu acest prilej, au fost înmânate diplome din partea Primăriei Găești, a unor instituții culturale județene (Casa Corpului Didactic, Editura "Macarie", Asociația Culturală "Junii Valahi") și din Timișoara. Despre locul și rolul revistei "Lumină și speranță" în peisajul publicistic românesc, au vorbit col. Ion Gârleanu, preotul capelan Olivian Pop și prof. Doina Drăgan - directorul editurii ANDO - Tours din Timișoara. Au mai rostit alocuțiuni: editorul Mihail Vlad, prof. Lucian Grigorescu, prof. Adrian Radulescu, insp. Valeriu Macovei (Direcția generală a penitenciarelor), Tudor Nițu (Consiliul Județean Dâmbovița). A urmat un spectacol la care au participat ansamblul "Soborul" (format din cadrele didactice ale Centrului de Reeducare Găești, dirijor prof. Antonel Răzorea) și ansamblul "Junii Valahi" din Târgoviste (coregraf Traian Setraru).

Mariana IONESCU

ISSN 1224-7510

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul III ♦ nr. 4-6 ♦ aprilie-iunie 1998
Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

Doi ani de ... lumină și speranță

În această primăvară se împlinesc doi ani de când prin grija lui Dumnezeu, apare la Centrul de Reeducare Găești, revista de cultură, opinie și informare, sugestiv intitulată **"Lumină și speranță"**.

Odată cu venirea în mijlocul nostru a preotului Olivian Pop, revista centrului care se numea "Viitorul" și-a încetat activitatea, moment în care s-a născut revista **"Lumină și speranță"**.

De-a lungul celor doi ani, în paginile ei, au fost publicate articole diverse acoperind o problematică bogată cu subiecte din D dreptul penal, legislație școlară, creații literare, reportaje, opinii, recenzii de carte, toate inspirate din viața cotidiană.

Printre autori, în principal cadre ale Centrului de Reeducare, au dat dovadă de foarte multă preocupare: Colonel Ion Gârleana, Lt.Col. Constantin Rădulescu, Maior Valentin Vali Georgescu, prof. Adrian Rădulescu, prof. Florica Vasile, prof. Niculina Georgescu, etc.

Acum la ceas aniversar este bine să amintim că această revistă nu ar fi putut să apară fără contribuția și ajutorul (de cele mai multe ori financiar) a neobositului Preot Protosinghel Olivian Pop-capelanul Bisericii "SE Ioan Gură de Aur" care veghează la toți ostenitorii cadre, elevi, deținuți, ce își desfășoară activitatea în acest centru.

Cu greutatele inerente oricărui început, în primele numere ale revistei, pot fi citite articole conținând aspecte numai ale vieții interne. Ulterior muncă autorilor l-a îndemnat la elaborarea unor materiale cu conținut care depășește "granițele școlii" dar chiar și a țării.

Număr de număr revista noastră a fost trimisă la toți ierarhii Bisericii Ortodoxe Române, la toate unitățile de penitenciar din România, cât și în 17 țări din Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei românești și culturii naționale.

Încurajarea acestor eforturi este reliefată de corespondența bogată pe care am primit-o de la toți oamenii de bine care au știut în mod sincer să aprecieze strădanile și eforturile noastre. Colectivul de redacție și-a propus să tipărească în numărul de față câteva extrase din aprecierile făcute la adresa revistei.

În speranța că bunul Dumnezeu ne va da puterea și sănătatea necesară ca și în viitor să continuăm această lucrare a noastră, vă rugăm dragi cititori din pară și strălucitate să vă bucurați alături de noi la acest popas aniversar și să urăm într-un glas revistei **"Lumină și speranță"**.

La Mulți Ani !

**COLECTIVUL REDACȚIONAL AL REVISTEI
"LUMINA ȘI SPERANȚA"**

Lacrimă de aur, timp și netimp, clipă și veșnicie

Repere critice pe marginea volumului de poezii "Melancolie" al poetului Olavian Pop

A serie despre omul, poetul și prețul Olavian Pop e ca o succedanță, e ca un zbor de cămin altă spre templul de din al soarelui. A transpus prin forța expresiei înalte simțiminte deșapate de florid metafizic al lirei sale mătășire și surse înasupra a patru de adămuri de analize valente în formă de filozofie, nădărnice, de omie asurală privește lumii de la o altă dispoziție: ceea a înfățișării, a înținerii și a omiei, să lum înmăsură lumii și a cărei în lumii și speranță.

În volumul "Melancolie", apărut în Timișoara, în 1999 la editura Anđe-Tours, autorul are un moment de acuitate și ne oferă înținerii, unui narativ de oșă scempea înaltă dimensiunile sufletesti proșpe, exaltându-și sfera cunoșterii asupra celorlalți, asupra lumii și a existenței, în general. Înalt de ce poziționează acest volum în volumul "Melancolie", în care vom este analizată, descoperită, demantată, purificată conștient, cu înfățișare, căci ea esență deșapate omiei.

■ *Clămă* Clămăre: *solferino* de *deșapate*, *deșapate*,

deșapate *deșapate* - *deșapate* *deșapate* *deșapate*, *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

deșapate *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate* *deșapate*

poetului pașăilor (frază) și a dărilor de lacrimă (poezia "Fiduciozitate"). Tot exaltat sunt și gândurile deșapate dintr-o viață vădită în o junglă sau ce un vis.

Multe din poeziele sale surprind nemămurătețile (poezie ale iubirii, priviți prin prismă amărită). Unele poezii par a avea rezonanțe din "Cântarea cântărilor": "Unde în o mătură în o mătură", exaltă poezia (poezia "Deșapate").

Înținerii timpului și găsește pe poet înținerii, exaltând "Cântarea cântărilor" (poezia "Fiduciozitate") cu "Cântarea cântărilor și cântărilor" (amintiri, iubiri, prieteni, speranțe, idealuri), și fiind, poate că chiar un posibil crea al surzii. Orice, poezia "Cântarea cântărilor" și un poem al așteptării, e ceva spre altceva, ad înținerii, al timpului. Cum și în esență în înținerii de viață.

Metaziele dense dezvoltă motive de diversificării formele de existență expresivă a omiei: "Cântarea cântărilor", "Cântarea cântărilor", "Cântarea cântărilor", "Cântarea cântărilor", înaltă expresivă sugestivă. Etesvenit sunt, de asemenea, metaforele concepute cu valoare de simbol.

Reza - metaforă concepute care exprimă benedictivitatea cerească. Este simbol al (re)nașterii, benedictivitate pură a (re)nașterii vieții sale, simțindu-se în centrul lumii, prin sugestia arborului de viață, din mitologia celtică. Asocierea simbolică reală cu lumii are menirea de a guvernarea omiei înținerii.

Lăuna - este în înținerii legătură cu (re)nașterea (re)nașterii. Ea este înținerii în înținerii de semn ce conduce la înținerii generală, la participarea purificării, constelații înținerii și a înținerii alături deșapate și oșă. Omiei spune esență deșapate în înținerii cereșă, revelația pentru structura ambivalentă și sensibilitatea poetului. Este spațiu înținerii purificării înținerii, sugerând înținerii în înținerii deșapate cu scop purificator.

Amăritura - este înținerii și surprinde metamorfiozele vârstelor, aventurile emoționale, unșori purificatoare. Etesvenit, amăritura este înținerii de purificării înținerii înținerii înținerii, surse, domie de a distruge realul. Amăritura memoriei provoacă purificării, în existența apăsătoare înținerii spre un timp al înținerii.

Din geografia mitologică face parte carnea, constând înținerii înținerii al căsușterii. E o imagine nădărnice de înținerii, care confirmă purificării înținerii. Într-un paroxizism deșapate, în urma reînnoșării viciile de subiectivitate înținerii.

Delinda - simbol al înținerii verbului etern, imaginea adevărului, se realizează în evidență domieșă.

cu strămoșii, conferind atribute individualizatoare unui alter ego activ.

Vegetația - mister ambivalent, cadru propice meditației, subiect filosofic, necesitate de a proteja esența, autenticul, împotriva degenerării.

Poetul insinuează, uncori, senzația distanțării, a golului, a vidului, (întuneric, disperare, singurătate, moară de vânt, răscruce, mânărire, nisip), fără ca tonul mediativ să cunoască sincope.

Intimitatea, iubirea prin prisma amintirii este la el o altă cale de cunoaștere a lumii și a vieții.

Spațiul mioritic (alternanța deal-valc) este la el zona liminară, generatoare de incantații miraculoase și reprezintă teritoriul întemeierii unor viziuni genetice, generatoare de un imbold ori creație: "Locul unde sufletul / Se desprinde de trupul oșos! / Se transformă în plug / Și ară un vis nedimplini. / Acolo unde văile / Par a nu se mai sfârși..." (poezia "Vis nedimplini")

A scrie despre Olivian Pop înseamnă a te mărturisii, dar, în același timp și pentru a-ți spori libertatea interioară. De aici izvorăște înțelegerea lui lucidă a naturii umane (poezia "Gânduri"). Am visat într-o noapte: că mă aflu într-un colț de lume / Toți își doreau să parvină / Voiau averi, voiau renume" / Chiar sănu își sfârșicu / Iubiții, frații și dușmanii / A singură scântete-n minte / Lor-o singură dorință: BANII"

Finalul are efect de ghilotină, sentința e de mare duritate și pare un act justițiar: "dacă natura are o scuză / lupta pentru a supraviețui / omul doar prin apogeu / cruzimii / de alte ființe îl poți docebii".

Alături de poezii vizând sfera sacrului întâlnim poezii de meditație asupra destinului omului creator (poeziile "Aducerea aminte", "Prizonierat" "Melancolie", "Incertitudine", "Dorința vie").

Poetul sacerdot privește la vasta panoramă a lumii, face, înțelege, vede și simte, căci pentru el:

1. darul cel mai de preț este înțelepciunea;
2. înțelepciunea cea mai de preț e tăcerea;
3. tăcerea cea mai de preț este singurătatea. Prețul singurătății este de a vedea nevăzutul.

Poetul folosește numeroase cuvinte-concept, cuvinte-simbol: întinerie, lumină, gol, dar, fior, dorință, tunel, iubire, vis, gând.

Epitetele simple sunt mai rare în acest volum, față de cele precedente: ochi rădăciți, boabe mari și roșii, păr lung și negru, leagăne amare, fatada albă, umăr umez și gol, vals amețitor.

Metaforele exprimă tensiunea maximă a trăirilor izvorâte din gândirea și simțirea sa: "bucăți de stânci", "oseminte de gânduri", "cascade de melancolie", "flori de dorință vie".

Comparațiile sunt și ele de un mare rafinament: "gleznele omenirii", "geana de lumină", "speranțe ce cad răpuse".

Apare și în acest volum tendința de preferință pentru maximele sapientiale.

Viața: "tragere la sorți";

Ochii și buzele: "Leagăn pentru născare / de dorință din dorință";

Uitarea și amintirea: "Uitarea / și amintirea unor chipuri / mor în mine";

Copilul:

- "un ctob din coloana înfintiului"

- "un maldăr de dorinți, o mână de gânduri"

- "câteva desene stângace, câteva rânduri"

Adultul: "- O firmitură la masa destinului"

- "Goana după lume și ... de lume"

- "Lacrimi ce spală urmele regretului,

Unitatea și amintirea unor chipuri, unor nume"

Bătrânul:

- "Cu ochii care ieri sfredelau maturitatea,

Crezând e-au înțelece ce se ascunde după acele ziduri"

Timpu:

"Aș vrea să pot

Ca tot ce-nseamnă timp

S-arune în spațiu"

Portrețările iubitei prin prisma amintirii sunt de un mare rafinament. "Ești ca un fluture, tu / Anonim și ușor, / Flagrantă pată de culoare / pe treua unui nor" (poezia "Prizonierat") sau: "În ochii tăi mari ceteș / Așpi de fluture", Din părul tău desprind / Miros de mferi" (poezia "Altruism").

Am mai aminti folosirea verbelor la prezentul indicativ, în alternanță cu perfectul compus, dar și cu forma cu iz arhaic de condițional prezent inversat: scăr-păr-ar, mirosir-ar, colindăr-ar.

Din turnul de fildes al înțelepciunii ne privește Poetul, decantând o lacrimă de aur în scoica rănită a timpului și îndepărtând spre lume mii de raze de lumină, speranță și iubire. Căci acesta este POETUL, OMUL ȘI PREOTUL.

Olivian Pop este Făt-Frumosul descins din basmele noastre românești. De unde munții se băteau în capete a luat o ulciță cu lumină, cu apă de viață, pură, ca să dezăvorască suflete și inimi, aducându-le ofrandă lui Dumnezeu.

El știa din adâncul sufletului său taina celor două tărâmurii, vechind la pragul dintre cele două treceri. A fost dezamăgit în dorința sa de a face mai bine și mai frumos. A fost dezamăgit în dorința sa de a face mai bine și mai frumos. A suferit, a fost umilit "de lumea cea neagră", dar Dumnezeu i-a dat lumina și înțelepciunea de a se detașa de cele lumești și prea lesne trecătoare, amintindu-i că are o ulciță cu lumină, cu apă de viață, pe care trebuie să o folosească înainte de a merge să aducă alta.

El este ca umbra luminii lumii ce-și strigă numele și nimeni nu i-l duce înapoi. El aduce între oameni pacea și cuvântul luminii, bunătațea, iubirea, speranța și bucuria. El Poetul Rodnei, El Sacerdotul hărăzit tainelor sfinte.

El are sufletul ales din tot ce e mai frumos și nobil. El are sufletul cu mâini și mâinile lui alină și mângâie și aduc raza de soare a începutului de viață. Gândirea lui simțită e translucidă și molipsitoare. Nu poți să nu te încrezi în sufletul său cu transparențe celeste și marine, care te învăluie și te vindecă.

El este un timp și netimp, clipă și veșnicie. Îl vezi și când nu-l vezi și-l auzi și când nu-l auzi, șoptind în limba vechilor cazanii sau îngânând fa creștetul tău obosit de viața rugăciunii, dându-ți să bei o picătură din ulcica cu lumină, cu strop de apă de viață.

El este omul respectat, admirat, mereu în căutare de vreau drum nou, retrăgându-se pentru un timp în vămile pustier, pentru a reveni între noi, așteptat precum soarele ziua, precum astrul lumii noaptea, precum ochii o licărire de suflet și precum sufletul cuvânt și precum cuvântul inspirația. El este iubit eu o bucurie adâncă, cu admirație, că oamenii mai pot fi oameni, sfinți Sfinți și poezii Poezii.

El nu știe toate acestea, dar cu siguranță că simte, simte că misiunea lui suntem noi, pentru care se străduiește, se ostenește și nu precupește nici un efort de a ne mai dărua un strop de lumină, prin tot ceea ce face, un strop de apă vie, prin tot cum face. Și cred că în adâncul adâncurilor sale ne iubeste. Căci El este OMUL, POETUL și PREOTUL.

LAVINIA DIANA MILOȘ

CA O METAFORĂ DE LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

Repere critice pe amrignea volumului de poezii "NEFERICIREA" al poetului OCTAVIAN POP

Sacerdot psalmodind în templul eternității românești religia iubirii brodată-n cântări întru slava neamului său, tîmăndutor de suflete, dascăl și poet, părintele Olivian Pop este mesajul Luminii sacre de cuvânt în acest veac tumultuos și contorsionat ce zadarnic caută căi de ieșire din abisul existențial. Experiența sa spirituală o transformă într-o lirică a existenței mistice, viața lui Hristos fiind axa spirituală nevăzută ce susține cerul și pământul, gândurile și simțirile Domniei Sale.

Volumul "Nefericirea", apărut în 1996 și editat de centrul de Reeducare Găești îl prezintă pe poetul Olivian Pop în turnul egolatrii din castelul ideilor înalte și ale filosofilor adânci despre lume și viață a percepțiilor și a propriilor sale senzații, a angoaselor și a goanei lungi de sentimente, cu scopul de a cunoaște lumea mult mai bine. E omul redus la propriul SINE, scrutându-și odată adăpostind un cumul existențial, recolte de bucurii și deznađeji, de dureri, spaima și neîmpliniri, respirații și expirații urmate de traume (matriei emoționale), cauze și efecte supuse unor analize lucide și obiective. E omul care necunoscând fariseismul, demagogia și ipocrizia își trăiește propria traumă, vrînd cu obstinție ca prin înțelegere și cunoaștere (moarte inițiativă) să se debaraseze de ea, ca s poată lua totul de la început.

Reflectând asupra universului palpabil (asupra micro și macrouniversului), dar și a universului sufletesc

(spiritual), poetul transpune în cele 27 de meditații elegiace (ce pot fi considerate tot atâtea lacrimi în platina singurătății) propria sa concepție despre lume și viață, surprinzând în același timp, contorsionările propriului său eu în apele alunecoase ale timpului.

Volumul "nefericirea" surprinde, în același timp, drama omului superior (a artistului, a creatorului) neînțeleș de mediul ostil lui, devine ținta disprețului și a intoleranței celor care nu-l înțeleg aspirațiile și nobila-i misiune. Există o tristețe grea apăsătoare, care strigă, căci fiecare piesă poetică poartă în sine o melodie, evoluând de la tristețea durere și trecând prin acute funerar să aluneece în tonurile translucid duioase, învăluitoare, ale funerașelor mitice și mioritice de soc, fag și os.

Volumul este bine structurat, bine dotat, reflectând în oglinzile suprapuse ale memoriei avaturile unui suflet neîmșit, printr-o altă tehnică, cea a mise en abîme (a pătrunderii în infrastructura sufletului său, a sinelui). Există în aceste versuri un fond sumbru, funerar, ca un fîlfăit de aripă neagră de lebădă, care parcă ar vrea să acopere (să învăluie) dorința de viață a poetului, căci până la un punct, autorul găsește în soluția morții (fie ea și inițiativă) ușurare, liniște, împăcare cu sine și cu lumea. Simetria se desfășoară pe spații ample, atât la nivel de volum, cât și în ceea ce privește fiecare poezie în parte. Întălmnim anumite verbe ca de pildă verbul a scripi și care pornește de la cuvântul cheie strălucire, scripire, redând

prin echivalența și determinarea (și înfățișarea) celor două (iarăși: cel al vieții și cel al morții), dar și zona inferioară pragului, a universalului, a tăcerii dintr-o elă.

Adjectivele-epitete au valori muzicale și sugestive ce dau poeziei o mare forță expresivă, ca de exemplu: "plăie de carbune", "rădăni înfrățite", "înăbră învântează", "recare rugămintă", "râșneră înțeleptă", "gând dulce și senin" (*Epitete literare*), "divină hlamă", "efină moarte" etc. Cu multă măiestrie vede poetul scene de ceșmar vizuiri de spațiu, în jurul cărora gravitatea cefalelor elemente ale ocupării pe negru. De pildă, întâlnim foarte multe substantive ce poartă precum metaforice a culorii negre: *noaptea neagră, lumânările negre, arbuștele negre, lacrimile negre, kerușul neagră, femeia (în prima apariție) este înveșnicată în negru*.

Toate straturile tactonice ale volumului sunt gândite în limba de negru, din și de verbe, și locușii verbale, nuclele ale propozițiilor, sugnând moartea, extincția, disoluția, înșelăciunea, viciuluzarea. Din câteva exemple de verbe sau construcții verbale sugerând moartea: *a se învânte, a fi urâtat în prezența, a-ți cădea părțile, a fi înșelut de viață— a fi epuizat, a fi înșelut de noaptea, a fi săvârșit în tăcerea eternă, a cădea prădător, a-ți veni rândul, a avea rădăni, înțelegerea este ilustrată printr-un vocabular adecvat, însoțit de tot cortegiul ei de lacrimi (de sânge, de ceartă), *scărpină durere, teard, coșșai cloșoși, miază înșelăciune, flori de pe moartea, ultima dorință, ceruș, înmormântări, descompuneri, pământ în dizgrație, valuri de reverențe, etc.**

În concepția autorului (prije pentru el de a o defini) moartea semnifică: *mărgă, albedure a sufletului, cărbătoare funerară, pământ, drum al singurătății, eternitate, lume neagră, învânteare neagră, goș, înșelăciune, prăpastie, via de nemămurie, pară-mură, ultima dorință*. Moartea apare, în asemenea, personificată, ca are oclă, glas, și pregătește poeziei căsu. Înțelegim, de asemenea, și termenii înșelăciunii, ce sunt strâns legați de acțiunea funerară în sine al înmormântării, dar și noțiunile și personaje ale doctrinei, ca: *Dumnezeu, țigari, lume albă, lume neagră, umbră, înșelăciune, ceartă, smură, nădăde erupe, căștigare, înșelăciune, lumina, miază, sfinț, glorie, mișc, înveșnicuire, înșelăciune, alădă cu sens propriu, că și reșchi prin echivalențele lor semnificație. Din noțiunile perspectivei umbră, viața este pământ pe: trecut în oglindă, univers aberant, calvia, morți, ritmice și mai mult: "înșelăciune de soare" ca: "lumina de sora". Ea nu*

poate fi în acest context, simfonial decât rece, sobra, vîntă de ură (epitete literare), deci, în concluzie, un ceșmar, un înveșnicire literar.

Întîlnim în acest volum înșelăciune vocative de o mare frumusețe, deși sunt alcătuite din imagini simple: "*Scumpă înșelăciune Tu înșelăciune, Lume a cearta pe miază, înveșnicire în plină de viață*" (*Tu înșelăciune*).

Virajurile stilistice și valorile gramaticale ale volumului conțin sensuri și semnificații bogate.

O atenție aparte se acordă și în acordul punctelor de suspensie care atîmplă suspendarea exprimării, a comunicării, precum și atitudinal antagonice: "*Nu mă înșelăciune flăcăi, nu mă înveșnicire flăcăi...*" (poezia "*Scărpină*"), sau: "*Întreb, dar nu-ți răspunde nimeni, amde flăcăi, de egoism, de bozete...*" (poezia "*Întrebare*") sau: "*aple flăcăi a șoră...*" De asemenea, *de înșelăciune*: "*Și nu e înveșnicire divină albedo căci eu e mare, înșelăciune înșelăciune*" (*Soră*) sau: "*Aș vrea să spun tuturor că eu am simțit că eu a purtă față de înșelăciune, înșelăciune dur mine să înșelăciune...*" și foarte multe... (poezia "*Tu înșelăciune*") etc.

Valoarea conjuncției și înșelăciunii, are, după părerea noastră o triplă semnificație:

1. a accentuare a ideii de moarte;
2. înșelăciunea unui fenomen din lume;
3. continuitatea desfășurării gândirii și a imaginației sub impulsul căutării înșelăciunii. De exemplu: "*Tu și eu și înșelăciune și înșelăciune a călăd*" și "*În înșelăciune face și eu pară că eu înșelăciune înșelăciune*" (poezia "*Scărpină*") sau "*Tu și eu după înșelăciune amare și-a înșelăciune înșelăciune și a eu dură pe miază înveșnicire de călăd*" (poezia "*Întrebare*") sau: "*Demul țigari înșelăciune și plină și călăd eu înșelăciune de înșelăciune și moare*" (poezia "*Soră*") etc.

Folosirea conjuncției *dar* (alternativă) scoate în relief concepțiile autentică, autentică, epigramă: "*Căci m-am înșelăciune înșelăciune și eu am un țigari înșelăciune*" și "*înșelăciune înșelăciune căștigare înșelăciune și înșelăciune a purtă călăd eu înșelăciune și-a înșelăciune înșelăciune înșelăciune și eu dură pe miază înveșnicire de călăd*" (poezia "*Întrebare*") sau: "*De ce înșelăciune înșelăciune celor ce ne înșelăciune?*" *De ce înșelăciune țigari de înșelăciune dar a eu*" (poezia "*Scărpină*"), sau: "*Întrebă dar nu și căștigare înșelăciune și-a înșelăciune din privesc pe înveșnicire înșelăciune și privesc înșelăciune dar înșelăciune nu a înșelăciune*" "*Scumpă înșelăciune, dar înșelăciune înșelăciune înșelăciune de călăd dar...*" (poezia "*Scărpină*") sau: "*și călăd un țigari*"

nu fiere, să nu se secolie în neșme? (poezia "Foa
hăcru") sau "Unde ei fost cămă șugăndinea un mite
be-a arlipat?/Unde ei fost cămă purlat de vânt be-
cama?" (poezia "Com").

Pe tot parcursul lecturii și amărilor volumului
mi-am pus întrebarea: Cui este poezia Olvean Pop?

El e cel al cărui suflet plânge în imperiul cămă
divenit cenușă pentru a renște până por de albul. Și
aș îndrăzni să spun că mi-aș fi îngăduit în să
lăst. El suferința l-a fost banală. El este omul cămă,
aștepta cămă oricâtă referință se abăt gic să se ridice,
să nu se lase înfrânt, pentru a-și continua sacra misiune,
nga cum l-a fost liberat de Plămă cel Mare. E cel care
transformă senzația lacrimii în cântec și mărșălaș vicij.

El simbolul mării și împietrit și sfârșit pe drumul
ascetilor de cămă omă, marșăla să renască din pro-
pria durare. Este itacul cămă, doctus în inferna
unbecol, călăuzit de firul de lumină al Dumnezeuții,
mănușând omonea cu lină eternă. E cântecul ce glânge
împobilar purificat, rălfănt, învătându-ne sufletele în
lacării luminoase. Cel ce ne oferă marșăla șurșă
purificatoare al fierinii ce doare, singura capabilă de a
regăsi pastul cămă. E idee înclăst în cămă, arălat
plă în menadescență lacrimă, a poezia vizionar, poezia
de (nu prin sufletele noastre cu o cantăță de lumină,
și speranță).

DIANA MILOȘ

POPAS ANIVERSAR

În luna aprilie a.c., revista noastră împlinește doi ani de la apariție. Ea a fost fondată de preotul Olhivian Pop – capelanul centrului în jurul căruia s-a constituit apoi un comitet redacțional. Trebuie menționat și sprijinul direct al directorului centrului – colonel Ion Gîrleanu, care a și dat aprobarea în acest sens.

La acest popas aniversar, revista având o arie mai mare de cititori, care depășesc granițele țării, am primit foarte multe scrisori și mesaje de apreciere a conținutului revistei de la mai multe personalități, dintre care spicuiim:

M-am bucurat mult la primirea revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** editată de *Centrul de Reeducare Găești* județul Dâmbovița. Sincere felicitări întregului colectiv redacțional pentru aceste înfăptuiri deosebite. Alese mulțumiri la cei doi ani de la apariția neîntreruptă a revistei!

11.01.1998

(preot **Remus Biboș** - Los Angeles, USA)

Vă mulțumim Părinte Olhivian pentru interesanta revistă **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** ce mi-o trimiteți de mult timp. Acum când această revistă împlinește doi ani de la fondare, rog pe Dumnezeu să vă răsplătească înmîit osteneala Sfinției voastre, cât și a întregului colectiv redacțional.

16.01.1998

(profesor **Tudor C. Nicolau** - Tel Aviv, Israel)

... Mulțumesc pentru revista de cultură, opinie și informare a *Centrului de reeducare Găești* intitulată sugestiv **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, ce mi-o trimiteți regulat.

Felicit întregul colectiv redacțional, la cei doi ani de existență a revistei.

23.01.1998

(**Sam. Berindei** - California, USA)

Vă mulțumesc pentru revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** care mereu îmi aduce lumină în suflet și speranță într-o viață mai bună. Alături de întregul colectiv redacțional, meritați toată cinstea și lauda. La mulți și rodnici ani, cu ocazia aniversării a doi ani de apariție și de viață a revistei.

2.02.1998

(**Becker Vasilica** - Nurnberg, Germania)

Cu inima plină de bucurie, am primit și ultimul număr din revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** pe care cu multă stăruință o editați în *Centrul de Reeducare Găești*.

La cei doi ani de apariție neîntreruptă a revistei, urez și întregului colectiv redacțional, multă putere de muncă și sincere felicitări.

8.02.1998

(**Borșodi Mariana** - Melbourne, Australia)

... Alese mulțumiri pentru revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** pe care o primesc de fiecare dată. Sănătate, bucurii duhovnicești și mult spor în activitatea redacțională și publicistică.

Cu prilejul împlinirii a doi ani de la fondarea ei, urăm întregului colectiv redacțional "La mulți și fericiți ani!"

13.02.1998

(**Cazacu Daniela** - Wien, Austria)

Vă mulțumesc pentru revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** pe care cu multă dăruire o redacțai. Este foarte interesantă! La cei doi ani de existență vă urăm și noi toate cele bune și Dumnezeu să vă ajute și pe viitor.

14.02.1998

(Andrei Andreica-Episcopul Alba Iulia)

Am dat să vă mulțumim foarte mult pentru că și acum se trimite revista dumneavoastră **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**. Ea ne îmbogățește colecția noastră Cititori noștri o citesc cu mare curiozitate, fiindcă interesul nostru special este viața spirituală în România lângă viața comunitară din strălucite și accesibile manifestări din țările Europei de est.

Felicitări la cei doi ani de apariție a revistei dumneavoastră.

Cu mulțumiri și cu toată stima,

15.02.1998

(Kay Hammer-Universitatea Jena,Germania)

Confirm cu mulțumiri primirea revistei dumneavoastră, deosebit de utilă -unică în țară- pentru care vă laudăm din toată inima.

Cu ocazia aniversării a doi ani de apariție neîntreruptă, felicităm și dată integral colectiv redacțional, cu bucurie și binecuvântare de la Dumnezeu.

16.02.1998

(Nifon Mihăiță-Episcopul Sloboziei și Călărașilor)

Am primit cu bucurie revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** editată de *Centrul de Cercetare Găești* și am apreciat strădaniile colectivului de redacție care a reușit să dea, cu *REVISTA LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ* tinuturilor aflate în acest centru, prin articole și studii pline de conștiință.

La aniversarea celor doi ani de apariție a revistei, nădăjduim că această lucrare, adăugându-se la eforturile comune ale întregului colectiv și suferințele de rugăciunile noastre, să îndrepte pașii neșuguri ai tinerilor spre drumul cel bun.

17.02.1998

(Teofilu Sinaital-Episcop Vice Patriarhal)

Am primit revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, pentru care vă mulțumesc în mod deosebit.

Apreciez și văna ocaz depuncti pentru ajutorarea celor în suferință.

La aniversarea celor doi ani de apariție a revistei rog pe Dumnezeu să dăruiasă sănătate întregului colectiv redacțional și să vă ocrotească pași pe strălucite vieți, în felul acesta putând fi de folos multora.

19.02.1998

(Ioni Mihăilă-Episcopul Orădiei)

Felicităm pe întregul colectiv redacțional al revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** cu prilejul aniversării a doi ani de la apariție. Cinste și laude redacției șef pentru realizare, dar și pentru conștiința ei bogată și bine diversificată.

Dumnezeu să binecuvânteze strădaniile și osteneala tuturor.

20.02.1998

(Gheorghe Putneanu-Episcop Vice Râdăuți)

Vă mulțumesc pentru darul neprețuit ce mi l-ați trimis, nr. 1-3/1998 ale revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**. Felicit întreg colectivul de redacție cu prilejul împlinirii a doi ani de existență a revistei și urez acestui "prunc" să crească (în tiraj) și să aducă tot ce este mai frumos și util în viața noastră.

23.02.1998

(profesor **George Cârstoiu**
consilier Banca Internațională a Religiiilor București)

Iată ce spune fosta dirigintă a Părintelui Olivian Pop, de acum 20 de ani, despre revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** și redactorul șef:

Simate Părinte Olivian,

De câte ori primesc onestul dar de la cei pe care cu mulți ani în urmă i-am educat, mă bucur nespus de mult. Nu am cuvinte potrivite prin care să-mi exprim recunoștința și mulțumirea pentru cele primite.

*Citind articolele cât și versurile paginilor revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** întineresc sufletește de mândria pe care o am la adresa ta, observând că de la un an la altul bunul Dumnezeu te-a învrednicit și te învrednicește să realizezi lucruri frumoase și care rămân posterității alături de toți colaboratorii pe care-i cunoosc după nume, din scrisul lor în paginile revistei.*

Doresc din adâncul inimii mele ca puterea de muncă rodnică de creație literară, spirituală să te stăpânească până la sfârșitul vieții tale alături de cei dragi ai tăi.

*Pentru că anul acesta, în luna aprilie, revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** a cărui redactor șef ești împlinește doi ani de apariție neîntreruptă, pot să-ți spun că este de o mare valoare spirituală, servind drept ghid valoros tuturilor celor care vor citi-o, în viața cotidiană a unui bun creștin. Doresc ca bunul Dumnezeu să-ți ajute să împlinesti ani mulți cu sănătate și bucurie de activitate rodnică în domeniul educării celor încredințați spre învățare.*

19.02.1998

Cu stimă deosebită -bista ta dirigintă-prof. Ana Bodrișic

Ministerul Justiției
Direcția Generală a Penitenciarelor
Penitenciarul Timișoara
-Moral-Religios-
Nr. 12586 din 26.02.1998

Domeniile comandant.

Întotdeauna, o mare bucurie produce în sufletele noastre, apariția revistei dumneavoastră **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, revista de cultură, opinie și informare, atât de utilă în desfășurarea activității noastre.

Studiem cu mult interes articolele dumneavoastră care pun în discuție modul de integrare al individului privat de libertate, în societate, în colectivitate, și dăruie seara că mîinți luminăte sunt mereu preocupate de găsirea modalităților de a-i ajuta pe cei aflați în lipsa și certati momentan cu disciplina societății, de a canaliza spre o gândire sănătoasă, spre o evaluare corectă a situației în care se află, spre a domniță nestăvilă de a se integra în societate, în rândul celor impliți în fluxurile de timp.

Toate articolele revistei dumneavoastră au fac dovă să scriem în relief simbioza muncii de echipă, spre binele și interesul celor care pot trage învățăminte de aici.

Ne simțim pe deplin încântați că vă-ați găsit cu căldură și dragoste frățescă la noi, cei din Timișoara și apreciem în cel mai deosebit mod rîndurile articolelor dumneavoastră.

Cele mai alese cuvinte de apreciere, din partea domnului comandant al Penitenciarului Timișoara, (notoriu colonel Ioan Băla, despre care se poate spune cu adevărat că "omul așteaptă înșel", care, de cînd a preluat comanda penitenciarului, luptă mîna pentru schimbări benefice în această instituție, iar studiile dinmeri sale sunt rîspărțite pe măsuri de oficialități județene și metropolitane.

Cu cele mai alese gânduri de bine, într-o viitorul acestei reviste, vă dorim depline succese și realizări pe țărîm editorială, multă putere de muncă și de la Dumnezeu har, binecuvîntare și sănătate.

Pt. Pavel Popa

Ministerul Justiției
Direcția Generală a Penitenciarilor
Penitenciarul Ploiești

Către
Centrul de Investigare Cărbegă
Redacția revistei LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

Vă mulțumim pentru revista LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ al cărei conținut îl găsim interesant, bogat în informații culturale-educative. Cu ocazia aniversării a doi ani de la apariția revistei vă oferim succes în următoarea călătorie de bine și fericire.

Comandanții unității,

Comp. Cultural-educativ,

Major Alexandrescu Doru

Major Cehan Speranța

Ministerul Justiției
Penitenciarul Tg. Mureș
Nr. B2-7075 din 19.02.1998

Către
Centrul de Investigare Cărbegă
Redacția revistei LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

Domnule redactor șef,

Ne bucurăm sincer de împlinirea a doi ani într-o ființă a revistei dumneavoastră.
Am parcurs cu interes paginile ei și am apreciat calitatea materialelor dar și a colaboratorilor. Considerăm că, ceea ce se face prin ea, este un binefăcător act de cultură, de modelare spirituală prin creație și firmă.
Vă dorim ani mulți și împliniri pe măsură!

Comandanții unității
Colonel Szollosi Geza

Compartimentul cult. educ.
S.c. prof. Ioan Mera

România
Mitropolia Ardealului
Arhiepiscopia ortodoxă română
Sibiu
Sibiu, str. Mitropoliei nr.24

Tribute părinte Olivian:

Într-o lume tulburată, ce pare și a pierdut orientarea ca și cele Dumanescu, apra Dima, Adăyari, Droptate și Frumoz, într-o lume în care adevărul este prezentat de multe ori dintr-o perspectivă, iar înțelesul dintr-o lămură, într-o lume în care cotidianul este prezentat ca fiind plin de acte antieconomice, desigur exagerându-se până la extrem, revista înfruntă arhiva de sugestii **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** editată de *Centrul de Resurse Generale* și conține în sine un efort mare cu termeni noi.

Și aceasta nu numai în planul vieții gazetarilor din țară noastră cât mai ales în planul sufletului și spiritualității societății românești.

Numele înșelă este semnificativ **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**. *Lumina* simbol al Dumanescului și al înșelăciunii, creații, simbol al lui Hristos, adevărul cel veșnic. Cel care s-a identifiat pe Sine cu aceasta "Eu sunt lumina lumii" (Ivan R. 12), lumina pe care înțelesul cu toate forțele lui "nu putut să o cuprindă" (Ivan L. 5) și *Speranța*, virtute teologică, care alina durerea și de dragoste și poartă prin valurile cele înșelătoare ale acestei vieți și care se deslășule (și) de împlinirea lui Dumnezeu.

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ Jared că nu ai găsit în găsit un fel de mai potenta pentru o publicație destinată celor aflați într-un fel special de conducere. *Lumina* pentru cei aflați în căutarea păcii și a identității omului și *Speranță* într-un fel în care de multe ori demolează și asigură pe a fi singur răspuns.

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ este o revistă care aduce în sufletul celor cărora li se adresează în mod direct, respectiv celor aflați acolo, și a celor de dincolo de ecranul televizorului de conducere, un balsam de înțelegere și un sfârșit de încercare, de lumina și de înșelăciune.

Felicităm inițiativa celor care în urmă cu doi ani au întreprins această revistă și în adreșăm urări de mult succes în continuare, iar revistă **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** în deveni un mijloc de aprindere spre fidesul și fidesul și înțelegere celor care au muncit și au căutat să se realizeze în viața paginilor ei.

Un cuvânt de felicitare și vrednicul părinte Olivian Pop Buda pentru munca pe care o depune ca zeu și cu dragoste în apariția acestei reviste precum și tuturor colaboratorilor, cu excepția Dumanescu și (și) înțelegere lumii și înșelăciunii. Să facă și deveni omul în felul său și în adevărul său care să se realizeze în *Lumina și Speranța* lumii care este Hristos Domnul.

O. Binecuvântare,

24.02.1998

Vasilescu Kăsimir - Episcop, Sibiu

Ministerul Justiției
Direcția Generală a Penitenciarelor
-Penitenciarul Alai-
Nr. A-2012 din 27.02.1998.

Scrisoare revistei,

Parcând de la titlu, revista **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** de gândesci în mod că în ce poate fi mai bine, mai frumos și mai nobil, astfel pentru beneficiarii revistei în cazul nostru (deținuții deținuți) și pentru extinderii ei (respectiv cadrele, în general și educatorii speciali) decât în lumina "pe zeu din înșelăciune" de a vedea "obiectul lumina", respectiv mulțumirea de a vedea *Lumina*, exact când ești în înșelăciune, de a te simți cunoscut de lumina (și cunoscut lumii), pe de o parte și de a vedea *Speranța* înșelăciunii când acea cunoscută este în înșelăciune, de a te simți cunoscut de cele exact când vede că și-au înțeles înșelăciunile, în esență de a simți că nu ești parșut, că nu ești uitat, că mai mulțumirea este ajutat, că și-au oferit o parte, încă o parte.

Am primit și avem toate cele nouă numere apărute până acum și ne sîm bucurat de fiecare în parte, ele constituind pentru noi chiar dacă lucrăm aproape inerte, în același domeniu (cu unele excepții mai mici) înaltă și interesantă de purtut or.

Ne-a reamintit atenția variatelor domeniilor din care mi sînt foarte multe temele abordate, aproape toate fiind tratate atât teoretic cît și cu apăsătoare practică îndrăgite, cît este vorba de cele de sîmbin juridic, politic, medical, istoric, religios sau de cultură generală, cu probleme legate de aspecte sociale și de cele referitoare la aspecte individuale.

Am rămas impresionat în mod deosebit de euzan la conținutul scris și de abilitate de conștientizare critică și impresiile autorilor deosebit de asupra celor săvîrșite, asupra situației actuale și ale gândurilor lor de viitor, la înțelegerea noastră și în titlul revistei, lor adresându-se că în primul rînd.

La împlinirea a doi ani de apariție a revistei **LUMINA ȘI SPERANȚĂ**, ne alăturăm și noi tuturor celor ce o apreciază și-i dorim viată lungă, cu cât mai multe realizări practice în viața beneficiarilor, iar ostențelor le dorim sănătate și sfîrșit după muncă deosebită și încredințări cu răsplătire de la Dumnezeu.

Comandantul Penitenciarului,

Colonel **Necula Doră**

Preot **Morar Ilie**

Ministerul Justiției

D. G. P.

Penitenciarul Mîglinei

Nr. 26 din 06.05.1993

Către,

Directorul de Învățămînt Colegiu

Redacția revistei LUMINA ȘI SPERANȚĂ

Dumului redactor șef, preot Iureș Ovidiu Pop

Stimate domnule redactor și în numele colectivului de la Mine al Penitenciarului Mîglinei și personal alorște să vă prezint simonovismul și colectivului de redacție, felicitări, omagii și mulțumiri pentru "darea de suflet" dintr-un reprezentant de revista **LUMINA ȘI SPERANȚĂ** și cu ocazia împlinirii a doi ani de la apariție să-i dorim multă și de bună calitate apărare, care prin diversitatea și conștientul lor, grecian și prin calitatea redacției să încheie actual și să lumineze sufletul unui spectru de mai mare de cultură, cum plăcut ne a impresiilor exemplarelor ștudi.

Înaltă a dăruîi încredințat

Comandantul unității

locotenent colonel **Bostînă Nicolae**

Primăria orașului Găești

Către *Centrul de Reducere Găești*
Redacția revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**

Domnului redactor șef prof. jurist Olivian Pop, domnului colonel Ion Gărlăanu.

Un gând bun și cele mai bune urări adresăm colectivului redacțional al revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, revistă de cultură opusă și informare editată de *Centrul de Reducere Găești*, la aniversarea celor doi ani de la apariție.

Primarul orașului Găești

Marin Albu, 05.05.1998

Ministerul Justiției
Direcția Generală a Penitenciarelor
Penitenciarul Pearta Albă
Nr. A26184 din 9.03.1998

Către
Centrul de Reducere Găești
Redacția revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**

La aniversarea a doi ani de existență a revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** ne alăturăm bucuriei dumneavoastră pentru reușita în redactarea acestei publicații care ne este și nouă de un real folos în activitatea de educație moral-religioasă a condamnaților de toate categoriile și, totodată, ne impulsionează să impiem și noi o astfel de revistă care să inducă în conștiința deținuților, un comportament civic, moral și religios sănătos.

Vă mulțumim pentru colaborare și așteptăm cu speranță în suflet că ne veți mai dărua și alte numere ale revistei.

Comandantul Penitenciarului

colonei **Alexandru Iulian**

prof. **Baciu Roșu Gheorghe**

Cu ocazia aniversării a doi ani de la apariția revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ**, doresc colectivului redacțional sănătate, putere de muncă și apariții cât mai multe.

Poetul **Vasile Barbu-Uzdin**, Yugoslavia

Colectivului redacțional al revistei **LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ** îi urez mult succes până la doi ani de la apariție.

Cu arderesească binecuvântare!

Timotei-Episcopul Aradului

Preotului Olviu Pop și colectivului de redacție, le doresc la o nouă aniversare multă putere de muncă și tradiționalul "La mulți ani!"

Cu arhiepiscopul birucăvăntă!

Vasile-Archiepiscopul Târgoviștei

Pentru revista LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ cât și pentru colaboratorii ei "La mulți ani!" la aniversarea a douăzeci și trei de ani de apariție.

Serviciul Cultural-Educativ al
Direcției Generale a Penitenciarelor

La cei doi ani de la apariția revistei LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ Editura Ardo-Toury Timișoara urează colectivului redacțional multe succese, împliniri, și în continuare realizarea tuturor celor dorec.

Prof. Doina Drăgan Timișoara

Revista Heliopolis din Timișoara felicită colectivul redacțional al revistei LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ la cei doi ani de activitate arătându-i mulți ani în continuare.

Prof. Ana Zăibut, redactor-editor

*Domnului colonel Ion Gîrleanu, directorul colectivului redacțional al revistei
LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ
-Centrul de Reducere Găești-*

Subsemnata Maria Blinda, născută Pop, în solicitarea dumneavoastră privind importanța ce le am despre imprimarea revistei LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ, răspund în calitate de mamă arătând că sunt mândră de fiul meu Olviu, preot și profesor, care trăiește și își desfășoară activitatea alături de un grup de oameni minunai, cu o cultură deosebită care, prin funcțiile și sarcinile de mare răspundere morală ce le are, se străduiește să facă educația necesară unor tineri care, prin faptele lor necontrolate și necontrolate, au păcătuit atât în fața legii cât și a lui Dumnezeu.

Mă bucur deosebit de dumneavoastră cu vorba și cu scrisul, pentru educarea și reabilitarea societății a celor care au greșit față de societate în esle minime arătând în articolele din cuprinsul revistei LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ.

Eu din cele citite, înțeleg că prin activitatea și grația ce o aveți față de tinerii de a căror societate răspundeți, vă mulțumesc și după învățăturile Bibliei care îndeamnă să nu dorim moarte păcătoșului ci îndreptarea lui.

Din articolele publicate în revistă se vede grația și răzumi pe care o au-i mulți pe cei ce vă sunt îndreptării și educare, pentru a nu-i descușca, pentru a le cultiva încrederea în faptele lor și speranța în îndreptare. Îi felicit și înțeleg că și ei au o viață lum în ametea lor și după reducere vor fi prieteni de societate, care îi vor ajuta să nu mai greșescă.

Redina la 28 februarie 1996

Maria Blinda

Cinstire

Trecând dincolo de tine
Tu vezi gândul de iubire.
Vezi secunda unei șoapte
Și tot zbuciumul din noapte.

Porți în suflet o putere
De la Dumnezeu cel Sfânt
Să ascuți orice durere,
S-aduci pacea pe pământ.

Te căutăm în lupta vieții
Să dai sfatul de folos
Și cu rugăciune sfântă
Să ne-nalți spre Cer, de jos.

Azi,e ziua ta,părinte...
Este 29 mai!
Îți dorim "mulți ani!" cu bine,
Prea Cuvioase Olivian!

Lenuța Stoia,Învățătoare

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 626

SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 18 aprilie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF ALINA MAVRODIN

Poezie religioasă

O LUME AFLATĂ ÎNTR-O CONTINUĂ PRĂBUSIRE...

Protosinghelul Olman Pop a publicat recent două volume de versuri religioase: "Pe ultimul drum" - versuri funebre și "Omenestile suferinței". Ambele volume au apărut la Editura "Ando-Tours" din Timișoara (1996). Din volumul "Pe ultimul drum", reținem: "Și de crucea Ta, Isuse! Mi-apropii a mele buze! / Nevrednică de-a piținga! Lămniul plin cu sfântu-Ti sânge!" În Prefața volumului "Omenestile suferinței", prof. Mioara Ursulescu, scrie, printre altele: "Autentul acestui volum dă glas propriilor gânduri și simțăminte despre o lume aflată jurea într-o continuă prăbușire". Reținem câteva versuri, mărturisind-o profesia de credință: "Eu vreau să-năltur toată suferința, / Să mă ridici, să mă înalți, să creșci / Să-H dau Cărdinții toată bruinta! / seninului roșat al Tatălui Cereș!". **Mina I. VLAD** ✦

TIBISCUS

"... litere moarte,
dar vrăjite
pe care le învii
cu viața ta."

Nicolae Iorga

YU ISSN 0354-3080

"... iar adevărul vă face să fiți liberi!" (Ioan, 8.32)

Anul IX • Nr. 4 (77) Editat de Societatea Literară Artistică "Tibiscus" • Uzdin (Banat, Iugoslavia) • aprilie (prier) 1998

4

Biserică construită în trei luni de zile

Prin stăruința părintelui protosinghel Olivian-Octavian Pop, în incinta Centrului de Reeducare a Minorilor din Găești (România), în trei luni de zile a fost construită o nouă biserică. Anume, piatra de temelie a fost turnată în 5 iulie 1997 iar sfințirea noului lăcaș de cult, care va fi patronat de Sf. Ioan Gură de Aur, s-a făcut la 13 noiembrie anul trecut!

Biserica "Sfântul Ioan Gură de Aur" construită în anul 1997 • se află în incinta Penitenciarului minorilor din Găești, construită prin străduința părintelui Octavian Pop-Bindiu (cel care până nu demult a fost starețul Mănăstirii "Izvorul Miron" din Românești).

Noua biserică deserveste și credincioșii din orașul Găești și părinții celor aflați în detenție și este pentru prima dată în istoria penitenciarului românesc când o biserică deserveste și credincioșii din afara zidurilor.

Preot capelan este prot. Olivian Pop-Bindiu care ne-a informat că totul s-a făcut din donațiile cadrelor civile și militare, dar și-a unor firme particulare din Timișoara și Găești - fără fonduri de la stat. De altfel în Găești (un oraș de circa 30000 de locuitori) există 6 biserici parohiale.

(bnv)

Director: DOINA DRĂGAN • An IV • Nr. 2 (39) • aprilie-iunie 1998 • Redactor șef: OLIVIAN POP

TRAIORIS

REVISTĂ DE CULTURĂ
SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETINDENI

sufletelor de copil, împovărate, și umbrite de păcat.

Nu o spunem ca o laudă că această revistă a fost trimisă tuturor factorilor de răspundere din întreaga țară și a ajuns și pe alte continente ale lumii, primind deja felicitări și mulțumiri pentru conținutul articolelor ce se găsesc publicate în ea.

În paginile revistei vibrează o mulțime de gânduri înalte și frumoase, de sentimente curate și alăncate, în care se conturează chipuri de oameni și de fapte, cititorul interesat rămâne într-o robie plăcută la început ușor dezorientat de bogăția întâlmită în calea ochilor și sufletului, neștiind aproape la ce să se oprească mai întâi, problemele de reeducare ale minorilor din Centrul de Reeducare, glorioasa istorie, trecută și prezentă, cultură, știință, poezie – scrieri de literatură care palpăie pe calea devenirii proprii – după cum se cheamă învățământ, copilărie și adolescență ce freacă în frumusețe, pregătindu-și urpile pentru zborul cel mare al vieții, pe cont propriu.

Apariția acestei reviste în școala noastră, numită sugestiv "Lumină și speranță", reprezintă o schimbare de anvergură în activitatea instituției noastre prin articolele ce o compun, scris de cadre cu o bogată experiență în munca de reeducare a copiilor aflați în dificultate.

Revista are drept documente articole din unitatea noastră, fiind completate cu unele ilustrații din activitatea de învățământ, culturală și profesională, precum și elevi la diferite ore de curs, jocuri populare, excursii în diferite localități turistice, cursuri de calificare la atelierelor de strungărie și altele.

Acestea reprezintă, de fapt, manifestări ale adaptării sociale relevând necesitatea cunoașterii trăsăturilor și particularităților psih individuale care se concretizează prin "întreg procesul" de reeducare ce se desfășoară în școala noastră.

Revista este foarte bine documentată, toate scrierile bazându-se pe studii privind măsura educativă și îmbunătățirea vieții celor internați.

Ne aflăm la ora marilor emoții, sărbătorim astăzi doi ani de când la Găești, a apărut în primăria revistă "Lumină și speranță", revistă care pe parcursul celor doi ani de apariție a reușit să-și câștige un prestigiu bine meritat, devenind o revistă respectată, îndrăgită de cititorii

și așteptați cu un deosebit interes. Cu siguranță publicația va rămâne un document de o importanță deosebită pentru generațiile viitoare, reliefând atât actele normative care reglementează regimul internării minorilor cât și activitățile concrete ce se desfășoară în acest centru pentru a ajuta la regăsirea drumului pierdut de către cei ce fac obiectul acestei instituții.

Urăm revistei drum lung, larg și audientă, sperând că și prin această formă vom contribui la realizarea scopului propus.

Fie cu zina de azi să fie o zi a bucuriei noastre, o zi aleasă, care să ne aducă speranța în viitor.

Preot OLIVIAN POP:

"Sunt parcă stăpânii de emoții, acum la ceas aniversar, când cu toții ne-am adunat pentru a sărbători o realizare a tot ceea ce înseamnă cultură și reeducare în Centrul de Reeducare Găești. Este foarte greu de a lua cuvântul în urma intervenției domnului director al revistei-canonel Ion Cîrleanu, care cu minuțiozitate a analizat paginile revistei. Pentru a fi mai concreți mă voi referi la dificultățile revizuirii, corectării, îmbunătățirii și elaborării într-o formă literară și accesibilă a fiecărui material în parte. Este greu, este ușor – criticile viitoare vor aprecia acest efort, m-am strălăuit cu binecuvântarea lui Dumnezeu să citesc și să redactez fiecare frază a materialelor trimise spre publicare. Structura revistei a rămas oarecum aceeași cu a primului număr, cuprinzând tematică specifică muncii de reeducare, tematică cu caracter recuperatoriu pentru copiii aflați în dificultate, tematică juridică, etc. Bineînțeles, pregătirea mea și preocupările literare mi-au împus să public în paginile revistei articole despre morală creștină, poezie, proză, cronică literară, etc. Un punct foarte este legătura dintre redacția revistei "Lumină și speranță" și diaspora românească – concretizată prin corespondență cu referire la conținutul revistei și noutăți editoriale apărute peste hotare – Sigur, conținutul revistei a intrat în preocupările diferitelor instituții culturale, episcopii, arhiepiscopii, mitropolii, instituții teologice, seminarii – ca drept dovadă sunt mulțumirile adresate de acestea privind conținutul revistei de-a lungul celor doi ani de apariție. Acum în ceas aniversar, aș fi nedrept dacă nu aș mulțumi membrilor colectivului redacțional și a cititorilor

redactorul și preot jurist Pop Olivan precum și colectivul redactional”.

Domnul profesor **ADRIAN RĂDULESCU** a recitat poezia “La aniversare”, pe care a creat-o și dedicat-o acestui moment aniversar.

La aniversare.

(Revistei “Lumină și speranță”)

Te-ai zămislit din dragoste deplină.
Cătreerând în drumul către viață,
Tu ai adus speranță prin lumină
Și ai zidit lumină și speranță.

Ne-ai împlinit destinul de o viață
Și munca ne-ai făcut-o iar deplină
Ne-ai arătat lumina din speranță
Și-am dobândit speranță și lumină.

Acum când sărbătoarea ți-e deplină
Și ai răzbit spre viitor în viață
Transformi mereu speranța în lumină
Și-avem în noi lumină și speranță.

Vom fi întregi de-acum în astă viață
Și fericirea ne va fi deplină
Căci vom găsi lumină în speranță
Doar dăruind speranță și lumină.

Ca semn modest de dragoste deplină
Noi îți dorim ca de acum în viață
Să-ți îplinești speranța prin lumină
“MULȚI ANI ȘI BUNI”

lumină și speranță!

Partea a doua a constat dintr-un program artistic susținut de echipa de cântece și dansuri a cadrelor didactice a Centrul de Reeducare Găești și a ansamblului societății culturale Junii Valahii din Iargoviște, care prin vocea lor au sensibilizat auzul invitaților și prin jocurile specifice și minunatele costume populare românești au pus în valoare bogăția folclorului nostru.

—Urăm redacției revistei și întregului colectiv redactional “Lumină și speranță” multe succese și realizarea tuturor dorințelor. ■ La Mulți Ani!

căpitan **MARIN NICOLAE**

Cronică literară

Olivian Pop este a doua "pelerin română în cea de-a șasea călătorie" în Tera unde "S-a jertfit Evanghelia Domnului, unde S-a jertfit Fiul lui Dumnezeu din dragoste pentru oameni".

Autoarea măcară începe să înceapă să este un mijloc apărător al creației noastre, dădă, căsătând să saturească "în sufletul creștinilor în condiții ce este bun și necesar în zilele noastre, spre mântuire și salvarea sufletelor noastre".

Protosinghel OLIVIAN POP

Pilin (ara sfință)

Ediția ANDO TOURS Timșoara
1998

Sință în Oriental Apropiat la răscrucea dintre Europa, Asia și Africa, cu o configurație geografică aparte în care lumea se împletește cu argumente religioase, istorice și tradiționale, Palestina a rămas Tera Sfântă pentru creștin, iude și mahomedani. Aici, la Sințulele Lumii unde s-a născut, a jertfit, a fost sacrificat și a învia Domnul Iisus Hristos vin să se închine creștinii de pe întregul împărăciat. Aici, pe Pământul Păgăciunje vin evreii să se amintescă de Moise, și alții morțimarele patriarhilor Vecinului Testament, să apredă a lumânare a morțimarul împăciatului David, să contemple ca

0000000000

Protosinghel OLIVIAN POP,
Pilin (ara sfință), Ediția ANDO
TOURS, TIMȘOARA, 1998,
p.100

Dedicată bunilor săi părinți
Simion și Maria, omnia prezului

tristețe Zidul Plângerii care amintește de strălucirea de altădată a templului lui Irod. Credincioși ai Islamului, fi ai lui Avraam vin să sărute Mormântul Patriarhului și să se roage în faimoasele moschei Omar și El Aqsa, de pe Muntele Moria.

Palestina a rămas și țara marilor pelerinaje. Din toate părțile lumii vin anual aproape cinci milioane de creștini. Pelerinii ortodocși sosesc aici în special din Grecia, Cipru, România și Yugoslavia. Cu ocazia sărbătorilor, în special la Nașterea Domnului și la Sfintele Paști, pelerinii ortodocși iau parte la toate procesiunile ce se fac în Țara Sfântă. Pentru a nu fi puși în inferioritate față de romano-catolici, credincioșii ortodocși străbat și ei Drumul Crucii, participă la procesiunile de Florii, de Joia Mare, de 15 august, de Ziua Crucii -14 septembrie ș.a.

Fascinația Țării Sfinte, impactul asupra lumii creștine l-a îndemnat pe protosinghel Olivian Pop să meargă el însuși la acest focar al începuturilor. Autorul realizează un tablou de ansamblu al Locurilor Sfinte din Palestina, tratând problematica la un nivel ridicat și a expus materialul în așa fel încât să corespundă tuturor necesităților.

Punctul de plecare este orașul Ierusalim spre care poporul evreu "privește cu înădărire". Capitală a Palestinei, orașul Ierusalim "a fost ales să fie locul jertfei supreme a Fiului lui Dumnezeu pentru mântuirea lumii". Autorul prezintă monumentele religioase și locurile istorice din Ierusalim, zecile de biserici și mănăstiri ale orașului și Muntele Măslinilor de unde s-a născut Fiul lui Dumnezeu la

Cronică literară

Cer. În partea a doua, autorul prezintă orașele principale ale Palestinei cu bisericile, mănăstirile și locurile biblice. În final, autorul aduce un omagiu locuitorilor de astăzi ai Sfintei Țări.

Vasta documentație, buna cunoaștere a Locurilor Sfinte, citatele biblice, cunoștințele istorice, explicațiile lingvistice, traducerea unor termeni din ebraică și arabă, argumentele competente, conținutul variat și interesant, personalitatea enciclopedică a autorului au făcut posibilă o minunată descriere și analiză cursivă, atractivă, pertinentă.

Cele 25 de ilustrații prezentate sunt remarcabil alese, iar peisajele palestiniene, sugestive pentru înțelegerea ambientului geografic, atât de specific, secondează în mod fericit lucrarea. În anexă sunt prezentate cinci hărți (Vechiul Orient, Imperiile lumii pe timpul lui Iisus Hristos, Palestina pe timpul lui Iisus Hristos, Ierusalimul pe timpul lui Iisus Hristos, Planul Templului din Ierusalim în epoca lui Iisus Hristos) care îmbogățesc conținutul volumului.

Serișă într-un stil propriu, deosebit de îngrijit, limpede, curgător, elevat, accesibil, atractiv, având un rol pedagogic, instructiv, bisericesc, cartea se adresează marelui public, în special tineretului.

Originalitatea cărții constă nu numai în modul cum sunt selectate și prezentate Locurile Sfinte, dar și prin imensa cantitate de informații istorice, geografice, literare și bisericesti.

Cartea "PRIN ȚARA SFÂNTĂ" se recomandă citi-

torilor atât prin tematica abordată, cât și prin imensa documentație, prin nivelul tratării, al analizei competente, ca un eveniment editorial marcat, iar autorul, Potosinghel OLIVIAN POP, și-a îndeplinit misiunea de a propovădui pacea, dreptatea și iubirea între oameni, îndemnându-i pe creștini să viziteze Țara Sfântă, loc sacru pentru toți, cu Ierusalimul, centru de închinare pentru neamurile creștine și necreștine.

prof. IONEL CIONȚIN

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scopuri
„statalo-
grafice”

Marti, 14 aprilie 1998 Anul II 1998 Nr. 282 16 pagini - 500 lei

„LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ”, O REVISTĂ DE SUFLET

Praot capelan - jndst Olivian Pop

Revista Centrului de Reeducare Găești „Lumină și speranță” a aniversat în aceste zile, doi ani de la înființare. Acest titlu sugestiv a fost dat în momentul în care preotul Olivian Pop - capelanul Bleenei „Sfântul Ioan Gură de Aur” a venit în mijlocul celor ce și desfășoară activitatea în acest centru (cadre, elevi, dezinuți), pentru a veghea asupra lor. Cu greutate și încreiere încă din început, în primele numere, puteau fi citite articole conținând numai aspecte ale vieții interne. Ulterior, maturitatea autorilor l-a îndemnat la elaborarea unor materiale, cu un conținut care să depășească granițele școlii și chiar ale țării, revista fiind cunoscută, acum, în 17 țări din Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai producției și culturii naționale. Numărul aniversar, pe lângă articole de acoperă o problemă bogată, cu subiecte din drept, legislație școlară, recenzii literare, reportaje, și-a propus să îmbinarească și câteva extrase din aprecierile făcute, la adresa revistei, de către „tutii oameni de bine” care au știut, în mod simțos, să aprecieze strădanile și eforturile colectivului de redacție.

EDVINA STÂNCULESCU

PUBLISHING HOUSE, MAISON D'EDITIONS
EDITURA TRADIȚIE
S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
CONT. B.I.R., S.M.B., NR. 25 111 0004101004398211 (LEI)
25 111 13004101004398211 (\$ USD)
ROMÂNIA, BUCUREȘTI, SECT. 3,
STR. VORONEȘI NR.7, bl.D 5, sc.A, ap.14
telefax: (00401) 323 19 03. Cod Poștal 74 122

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal
Anul VI nr. 269, 5 Iunie 1998

VIAȚA CULTELOR

NOUTĂȚI EDITORIALE

9. "MISIUNEA PREOTULUI CAPELAN ÎN UNITATEA PENITENCIAR"

Am primit la redacție cartea cu titlul de mai sus scrisă de Părintele capelan Olivian Pop și publicată recent de editura **Ando-Tours**, Timișoara, cu binecuvântarea I.P.S. Vasile Costin, Arhiepiscopul Târgoviștei. Ca lucrare de pionierat, aceasta consacră primul capitol misiunii propriu-zise a capelanului, pentru că în capitolele următoare să propună teme orientative pentru consilierea religioasă în unitatea penitenciar, chestionare privind cunoașterea preceptelor moral-religioase, conferințe pe teme de educație religioasă pentru deținuți. Cartea reproduce de asemenea textul protocolului încheiat la 30 iunie 1997 între Patriarhia Română și Ministerul Justiției privind desfășurarea asistenței religioase în sistemul penitenciar românesc; acesta reprezintă de fapt actualizarea primului protocol din România postcomunistă (octombrie 1993) care legifera o activitate reluată încă din 1990. Prin protocolul de anul trecut, Sfinții Apostoli Petru și Pavel sunt considerați drept ocrotitori ai sistemului penitenciar din România, iar ziua de 29 Iunie se va serba prin servicii religioase și alte programe care să-i ateste această consacrare.

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
care scoate la
lumine
conștiința

Vineri, 5 iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 323 16 pagini - 500 lei

CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI,

UN LOC DE REABILITARE PENTRU CEI CE AU GREȘIT

intervi cu domnul profesor Emilian Dumitrescu,
director adjunct pentru învățământ

3

**- Ce ne puteți spune despre activitățile
moral-religioase?**

Coștău experimentul funcționează de
un an și jumătate de probleme care sta-
bilește în fiecare moment pentru copii
provenienți din județele Dâmbovița și Argeș
medicale, pe lângă obiectivele de reeducare
și rehabilitare, având ca punct final inte-
grarea acestora în familie și în mediul
social din care provin. Activitatea moral-
religioasă se desfășoară în fiecare
dimineață între orele 7.00-8.00. (slujba
„Liturghia”) la slujba participând un număr
de circa 100 elevi repartizați pe clase, în
asa fel, ca fiecare elev să participe o dată
pe săptămână la aceste slujbe. Duminica
se oficiază slujba „Liturghia” cu întregul
electiv de minori, după fiecare slujbă se
poartă un cursiv de învățare adecvat
mediului în care se desfășoară activitatea.
Pe lângă aceste slujbe mai există și ore de
consiliere religioasă care se desfășoară
de obicei în dimineața, câte o oră în fa-
carea acestor. În cadrul acestor teme predă
capelanul Olivian Pop prinzând și discutând
de altă natură cu cei interesați și ori de câte ori
este nevoie, minori aparținând la preșcolă

unității, la biroul de asistență religioasă aflat
în incinta școlii. O dată pe lună se țin și pon-
terile pe teme de educație religioasă, la
care sunt implicați minorii, ei punând
întrebări legate de aceste teme. Pe lângă
această activitate unitatea desfășoară și
activități culturale au avut loc lansări de
carte la care au participat de cele mai multe
ori poezii, scriitori și prozatori. Au fost
descoperite talente chiar și în rândul mino-
rilor care au intrat în legătură cu acești
cărămizii cărămizi. Unitatea tipărește și o
revistă intitulată „Lumină și speranță”,
redactorul pe-pret capelanul Olivian Pop.
Această revistă are în paginile ei diverse
articole, prezentări de carte, umiditate de
cantați biblice (ori țări) sau elevi al centru-
lui. Revista apare trimestrial, într-un tiraj de
1.000 de exemplare și este trimisă în
bucureștii din țară, preșcolarii și în străin-
tate, ambasadelor române și tuturor comu-
nităților românești din afara granițelor. În
felul acesta se face cunoscută activitatea
acestui centru care se vine un model pen-
tru instituțiile cu același profil din țara
României. Ceea ce o face să fie unica este
faptul că, la Biserica unității care poartă nume-
mul Sf. Ioan Gura de Aur, pot participa și
nașterii din țară” inclusiv părinți celor
interesați”

ILIE BIZOI

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
timpurie
și
sezonieră
dâmbovițeană

Joi, 11 Iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 328 16 pagini - 500 lei

LUMINĂ ȘI IUBIRE

Unic în Oltenia Popescu a găzduit cu
măruț călătorii culturale din toată țara
într-un spațiu înalt, subțirețuț, păcatului.
Pentru Cristian Pop, călătoria în rea-
litate prin intermediul poeziei, este un
fel de "mesaj permanent". În experiența
apăsătoare de credință divinită, dar și
creșterea aceluia care permite în viață
de este poezia care pe ea și contemporan
cu elementele fundamentale ale naturii, dar și
cu lumea în care a călătorit. Jăbăra
expresivă, prin intermediul celui care Ol-
tenia strălucită sufletească, devine stăruitoare
caută minunată. Oltenia Pop este mai mult
decât un poet, este furtiv, călătorie cu suflet
permanent minunată către Dumnezeu, un
suflet ce a poartă legă deschisă, permițând
călătorii pe drumurile către divinitate. (M.A.)

CINE SUNT?...

Sunt:
O picătură de ploaie
Srivită între genele tale, grele de
viață.

Sunt:
Un gând hoinar
Rătăcit în pământ tău, ca mătasea.

Sunt:
Furul de iarba
Presă care treci acum grăbit, pe
cărare.

Sunt:
Frunză îngălbenită
Pe care o îți îngâmfărat, între
dogoale.

Sunt:
Raza de soare
Ce-ți mângâie privirea, duse
departe.

Sunt:
Ultima silabă roșită
Înainte de a mă visa

Și sunt:
Primiul tău vis!

TRISTEȚI

Dure îți jăbiri
Na-măci-n ușor...
Na-măci-pe seapă teșe
Ne-amăci-nă cu dor.

Un strop de libertate
Sa cadă-n palma lor,
S-afleagă nemurirea
Ce-i data pentru om.

Jubitor din suflet
Na tot simțim datori,
S-aducem noi o hândă,
De lacrimi și de dor.

Sunt daruri oclente,
Tristeți, când nu dorim
Sunt jertfe, mulți preșfinte,
Iubiri, ce nu se pot ține!

PUTEREA GÂNDULUI

Și-ngurăntărea de-măci-jăbă,
Și cercul ei închis
Doar gândul îl călătorie,
Zburând spre paradis.

Ei poartă lin, pe anpi,
Nădejdi ce nu se spun...
Regretul și durerea,
Că te abat din drum.

Mai poate să indice
Și trupul isticvit
Om frământat năuce,
Din zbulium înfrânt...

Lumina și iubirea
Sunt străpocrea lui,
Speranța, puritatea,
Puterea gândului!

5

RELIGIA ÎN RAPORTURILE EI CU EXISTENȚA SOCIALĂ

Interviu cu protosinghelul Olivian Pop, preotul capelan al Centrului de Reeducare Găești

Rep.: Fieva cătreasă pălămie Ghisei! Pop, ce te prindem în discuții teologice, filosofice, literare, științifice sau fundamentale ale societății?

O.P.: Primul aspect este că eu și înlocuitorii mei vorbim în limbă de lemn, în limbajul de lemn al teologiei. Al doilea este că eu și înlocuitorii mei vorbim în limbajul de lemn al teologiei. Al doilea este că eu și înlocuitorii mei vorbim în limbajul de lemn al teologiei. Al doilea este că eu și înlocuitorii mei vorbim în limbajul de lemn al teologiei.

Rep.: Ne puteți spune în ce măsură religia este o necesitate socială și individuală?

O.P.: Această întrebare este foarte interesantă. Religia este o necesitate socială și individuală. Religia este o necesitate socială și individuală. Religia este o necesitate socială și individuală.

Rep.: Cu noțiunea lui Dumnezeu începeți să vă definiți pe voi și pe lumea voastră?

O.P.: Fiecare dintre noi, au treburi de științific și de religiozitate. Singura problemă pe care o avem este să stabilim un raport sistematic o amprentă salutară, între aceste două „vehicule” atotumbrinoase. Trebuie să ne întoarcem la sursă, la Dumnezeu, la Dumnezeu, la Dumnezeu.

Rep.: Și care este această forță mediativă, care face să se manifeste în viața noastră o încredere în Dumnezeu și în ceilalți oameni?

O.P.: Încrederea în Dumnezeu și în ceilalți oameni este o necesitate socială și individuală. Încrederea în Dumnezeu și în ceilalți oameni este o necesitate socială și individuală.

Rep.: Ce ne puteți spune despre Dumnezeu, omul și natura?

O.P.: Dumnezeu, omul și natura sunt trei elemente care sunt legate între ele și care formează o unitate organică și armonioasă.

Rep.: Ce înțelegem prin viață și ce înțelegem prin moarte?

O.P.: Viața este o proces de dezvoltare și înțelegere, iar moartea este o proces de înțelegere și dezvoltare.

Rep.: Cum vedeți rolul religiei în societatea noastră actuală?

O.P.: Religia are un rol important în societatea noastră actuală. Religia are un rol important în societatea noastră actuală.

Rep.: Ce rol are religia în viața omului modern?

O.P.: Religia are un rol important în viața omului modern. Religia are un rol important în viața omului modern.

Rep.: Cum vedeți viitorul religiei în lume?

O.P.: Viitorul religiei în lume este unul optimist și plin de speranțe. Viitorul religiei în lume este unul optimist și plin de speranțe.

ILIE BAZOI

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școlți la
„Ștefan
Gheorghiu”

Vineri, 12 iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 329 16 pagini - 500 lei

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100% LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN
Nr. 671 **SERIE NOUĂ ANUL V**
Sâmbătă, 13 iunie 1998 LEI 800 - 12 pagini

Cartea religioasă

„MISIUNEA PREOTULUI CAPELAN ÎN UNITATEA PENITENCIAR”

A apărut o carte unică în literatura de specialitate: „Misiunea preotului capelan în unitatea penitenciar”, semnată de preot capelan Olivian Pop, la editura „Ando-Tours” (Timișoara, 1998) - ediția a II-a, revizuită și adăugită. Din col. Ion Bărbănuș, directorul Centrului de Reeducare Găești, unde păstorește preotul capelan Olivian Pop, scrie, printre altele, în prefață: „Cartea... este în premieră și unică în felul său, care, cu siguranță, va îmbogăți literatura de specialitate din sistemul penitenciar românesc și se va bucura de un larg interes. Toate cele tratate dovedesc profesionalismul autorului, cultura vastă ce o posedă, experiența pastorală, dar și răbdarea cu care știe să modeleze sufletele celor aflați în suferință și de multe ori lipsiți de afecțivitate, deschizându-le mărul căilor pe care să pomească înnoțatori în viață”. Volumul ce cuprinde 424 de pagini, în condiții grafice de excepție, este bine structurat și cuprinde 7 capitole. Felicitări autorului pentru reușitele sale editoriale! (M. I. V.)

5

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școlii la
Ștefan
Gheorghiu

Joi, 25 iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 339 12 pagini - 500 lei

POEZIA ESTE IUBIRE PENTRU TOATE ALE FIRII, ESTE EXISTENȚA CARE SE TRANSFORMĂ ÎN REVELARE

De vorbă cu poetul Olivian Pop

Rep.: Cum apreciați dumneavoastră viziunea poetică?

O.P.: Viziunea poetică este când în lumină, când ascunsă în noapte și dorită cu ardoare, în timp ce viziunea pictorului sau a sculptorului este mereu prezentă sub simțiri. În artele plastice, trăim sentimentul aceluși punct absolut și al eternității, ca în piramidele egiptene sau în catedralele gotice. A crede în transformarea piramidelor sau a catedralelor gotice, înseamnă a le anula esența lor: eternitatea și absolutul. Dimpotrivă, poezia seamănă cu imaginea și sentimentul zborului, care caută și niciodată nu ajunge, iar muzica se repetă ca marea.

Rep.: Ce hiperbolizează poezia?

O.P.: Poezia hiperbolizează cunoașterea rămasă în stadiul limitat al rațiunii, pentru a o transforma din funcție de cunoaștere în putere de creație și pasiune de a fi din stare, în stare psihică spre desăvârșire. Prin poezie avem o adevărată fenomenologie a transcendenței. Uneori, în experiența poeziei avem sentimentul că am izbutit, că avem obiectul căutării împlinit, dar în cele din urmă această iluzie se pierde. În procesul de creație poetică nu vom găsi niciodată mulțumirea totală, ci numai pasiunea de a căuta la înfinit frumosul artistic.

Rep.: Poezia este o intensitate a spiritului?

O.P.: Da. Ea este că seva la prezența soarelui, ochii respiră frumusețea văzută și pretulindeni se află o comunicare. Poezia ne transportă într-o existență absolută, unde nu ne mai întâlnim cu legi implacabile și cu raportul fatal dintre viața și moarte. Poezia este timpul care pătrunde în timpurile toate, este spațiul care înfloare spațiile toate. Poezia este pasiune pentru crearea de imagini și simboluri corespunzătoare cu tensiunea lirică. Înfinitul poeziei nu va fi un pustiu sau o mișcare mecanică într-un spațiu vid, fără așteptări, ci înfinitul vieții care ne duce din formă în formă în miracol.

Rep.: De ce, prin actul poeziei, tendințele sufletului și ale spiritului sunt atrase către absolut?

O.P.: Conștiința ne arată și ne convinge că existența este un înfinit, dar pe acest drum se pierd luminile și numai poezia le caută acolo în timpurile și spațiile morții pentru a continua viața. Poezia iubirii pierdute e mai adevărată decât iubirea ei creatoare, deschide o dialectică specifică fenomenelor spirituale. Bucuriile, idelle, suferința, cuvintele nu sunt la fel cu celele din dialectica realității. În poezie, lumea se transformă în spațiu de salvare, care o pot păstra fără moarte. Acum, lumea e absolută în esența ei și poate reține în sine și pe poet.

Rep.: Dacă poezia este o finalitate spre acestea, de ce totmai ea trebuie să o împlinească?

O.P.: Desigur că nu poezia creează și conduce această finalitate, ci legile finalității universale. Ca dovadă poezia nu și poate prevedea procesul de creație și i se supune fără abatere prin însăși esența sa. De asemenea poetul nu e sigur de valoarea și durata operei sale.

Rep.: De ce s-a născut totuși poezia?

O.P.: Filosofia și științele s-au născut din necesitatea cunoașterii raționale sau cunoașterii metafizice, religiile s-au născut din necesitatea mântuirii, iar poezia s-a născut din sentimentul omului de a crea o lume mai frumoasă și mai bună în cadrul realității și dincolo de realitate. Prin poezie, existența se arată pretulindeni, pentru că seata de a crea deschide sensibilitatea spre toate esențele și fenomenele. Poezia crede că tot ce nu există încă trebuie să fie odată, din moment ce apare necesitatea existenței. Viața există, moartea există, dar nu și îngerii din moarte, deși există necesitatea de a fi în afara morții. Poezia crede că se va realiza prin creația acestei salvări și fenomenologia nouă a vieții.

(va urma)
ILIE BĂZOI

5

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școli la
Ștefan
Gheorghiu

Vineri, 26 Iunie 1998 Anul II 1998 Nr. 340 12 pagini - 500 lei

POVARA

Un băiețel dintr-o familie săracă și un băiețel dintr-o familie bogată se joacă împreună într-o pădure. Băiețelul dintr-o familie bogată are un câine mare și un câțel mic. Băiețelul dintr-o familie săracă are un câțel mic și un câine mare. Câinele băiețelului dintr-o familie bogată este foarte mare și este foarte puternic. Câinele băiețelului dintr-o familie săracă este foarte mic și este foarte slab. Băiețelul dintr-o familie bogată este foarte înalt și este foarte puternic. Băiețelul dintr-o familie săracă este foarte mic și este foarte slab. Câinele băiețelului dintr-o familie bogată este foarte mare și este foarte puternic. Câinele băiețelului dintr-o familie săracă este foarte mic și este foarte slab. Băiețelul dintr-o familie bogată este foarte înalt și este foarte puternic. Băiețelul dintr-o familie săracă este foarte mic și este foarte slab.

DIALOG SUPLETESC

— Ce faci tu acum?
— Am scris o scrisoare.
— Ce faci tu acum?
— Am scris o scrisoare.

— Ai scris o scrisoare?
— Da, am scris o scrisoare.
— Ce faci tu acum?
— Am scris o scrisoare.

— Ai scris o scrisoare?
— Da, am scris o scrisoare.
— Ce faci tu acum?
— Am scris o scrisoare.

— Ai scris o scrisoare?
— Da, am scris o scrisoare.
— Ce faci tu acum?
— Am scris o scrisoare.

INCHIPUIRE

— Ce faci tu acum?
— Am scris o scrisoare.
— Ce faci tu acum?
— Am scris o scrisoare.

— Ce faci tu acum?
— Am scris o scrisoare.
— Ce faci tu acum?
— Am scris o scrisoare.

IUBIRII

Săptămânală de poezie
de către I. Bărbulescu
de la Iași, cu o ediție
de către I. Bărbulescu

IUBIRE

Se cheama că nu ține
Dacă în iubire, alții de anul?
Se cheama că nu ține
Dacă în iubire, alții de anul?

Mă duc să scriu de iubire
Mă duc să scriu de iubire
Mă duc să scriu de iubire
Mă duc să scriu de iubire

— Jure-te că nu ține
Văd că tu nu ține
— Jure-te că nu ține
Văd că tu nu ține

— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține
— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține

ISPIRE

— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține
— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține

— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține
— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține

— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține
— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține

— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține
— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține

PARADOX

— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține
— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține

— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține
— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține

— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține
— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține

— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține
— Tu nu ține, dar iubirea e dură?
— E dură, dar tu nu ține

JURNALUL de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 689

SERIE NOUĂ ANUL V

Sămbătă, 4 Iulie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

Cartea de religie

„CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE”

În colecția „Pastorală” a Editurii „Andronești” din Timișoara, a apărut volumul „Cuvântul care zidește”, semnat de preot capelan Olivian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești. Volumul, apărut în condiții grafice de excepție, se subînțitulează „Teme orientative pentru consilierea religioasă în unitatea penitenciar”. Despre această carte, dl col. Ion Gârleanu, directorul Centrului de Reeducare Găești, scrie în „Prefață”, printre altele: „Textele acestei cărți poartă amprenta unui stil limpede și concis. Mesajul biblic la forma unor adevărate lecții de viață, de conduită și morală, atât de necesare nouă astăzi, transformându-se în îndreptar al vieții de zi cu zi. Glasul autorului îndeamnă pe credincioși și necredincioși la rugăciune spre a obține iertarea, izbăvirea și mântuirea omeniilor”. Este o carte pe măsura cităii. Autorul este, așa cum își propune, „un mijlocor între oameni și divinitate”. (M.L.V.)

5

PUBLISHING HOUSE, MARBON DESIGN
EDITURA TRADITE
S.C. TRADITION FAMILIE, PROPRIETATE, S.R.L.
DOI (IN B.R., S.M.B., NR. 2511/004/19/0049821) (LEI)
SI 2511/004/19/0049821 (IN DEVOZ)
ROMANIA, BUCURESTI 9607 3,
STR. VORONEI NR.7, MD 9, SCA 3p.04
WWW.P1.323.1905.CP.74.100

ISSN 1224 - 0699

Anul VI, nr. 273 și 274 din 10 Iulie 1998

VIATA CULTELOR

7. PREOT ORTODOX - MEMBRU AL UNIUNII JURISTILOR DIN ROMANIA

La 2 Iulie, la sediul central din București al Uniunii Juristilor din România, a fost marcată Ziua Juristului printr-un simpozion organizat de Uniune în colaborare cu Camera Deputaților - Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități. Printre comunicările susținute aici s-a aflat și cea a preotului Olvian Octavian Pop, "Rolul Bisericii și al slujitorilor ei în penitenciarele din România". Licențiat în Teologie și Drept și capelan la Centrul de reeducare a minorilor din Găești (Dâmbovița), Pr. Olvian Pop a fost primit, în acest cadru, în Uniunea Juristilor, fiind în prezent singurul preot din România care are și calitatea aceasta. În ultima vreme, el a mai participat cu comunicări la simpozionul despre Penitenciarul Ploiești din București, de tristă faimă prin cruzimea anchetatorilor Securității comuniste exersată asupra deținuților politici până în decembrie 1989 (București, 19-20 Iunie 1998, organizatori: Grupul pentru Dialog Social și Direcția generală a Penitenciarelor din România), și la cel intitulat "Probațiunea și resocializarea - o provocare pentru comunitatea românească" (București, 5 Iulie, organizatori: Serviciul umanitar pentru penitenciare, Direcția generală a Penitenciarelor și Universitatea populară "I. Dalles"). Temele abordate de preotul-jurist au fost: "Asistența religioasă în penitenciare" și, respectiv, "Resocializarea prin credință".

Redactor-șef
Vera Maria Neagu

JURNALUL[®] de DĂMBŌVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN
Nr. 695 **SERIE NOUĂ ANUL V**
Sămbătă, 11 Iulie 1998 **LEI 800 - 12 pagini**
DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

Cartea religioasă

„SCURTĂ INCURSIUNE ÎN ICONOGRAFIA BIZANTINĂ”

Omniprezent în viața literară a județului Dâmbovița, protosinghel Olivian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, publică ediția a II-a a volumului „Scurtă incursiune în iconografia bizantină” (Editura „Ando-Tours”, Timișoara, 1996). În „Cuvântul înalțe”, prof. Rodica Opreanu, scrie că această carte „constituie un dar prețios, prin frumusețe și armonie, pe care protosinghelul Olivian Pop îl face tuturor prietenilor cărții”. Structurată în 19 capitole, cartea are o valoare documentară, începând de la definiția iconiei, Felicitări autorului și pentru această surpriză editorială! (M. E. V.)

5

Realitatea dâmbovițeană

Sâmbătă, 11 Iulie 1998 Anul II 1998 Nr. 353 12 pagini / 500 lei

POEZIA ESTE EXISTENȚĂ CARE SE TRANSFORMĂ ÎN REVELAȚIE

Interviuri cu poetul Ovidiu Pop

Rep.: Puteți să ne spuneți, de ce mistica poeziei răsădne în inimă?

O.P.: Acest mister al poeziei rămâne în viața lirică întotdeauna nepătruns pe cale verbală și nepătruns în esență și devingeră, se situează în evoluție. Puterea poeziei este nelimitată, ea nu se află în uita pentru conservarea și stabila vieții ci pentru înțelegerea de noi existențe și esențiale. De aceea poezia se lungește în fața morții, chiar când trupul se ține. Poezia nu lasă nimic și materialului în materia spirituală, ci introduce în conținutul lor elementul evoluției și al transformării. În poezie, nu simțim cu necesitate nevoie de ambază ca în cunoașterea rațională, ci adesea realitate veștă care se intensifică prin ambază materialilor contrarii.

Rep.: Prin poezie se poate avea sentimentul eternității?

O.P.: Poezia este lirică detestabilă fără limite și de aceea căuta mereu. Poezia caută absolutul dincolo de mijloc, încercând.

Poezia nu poate avea sentimentul eternității, fiindcă ea este cuprinsă în micare, viața și în evoluție. În poezie, totul este în deschidere spre dincolo de ea. Atitudinea plastică a legii de material în căsuța și într-o viață eternităților în timp și poezie se arde în viziune și schimb; atras în imaginea, întoc datorită fărâșărilor, ca și împănarea în inimă în univers.

Cândeva poezia s-a născut din impulsul diferențiat de mijloc gândirii raționale.

Poezia nu vine după înțelegerea poeziei și poeziei sau desigur, și

patronaj intuitiv în fenomen. De aceea, fiind în poezie este elementul firesc și cel mai adecvat conținutului.

Rep.: Cum se trăiește epoca misterului?

O.P.: Fiecare totuși se petrece în neobișnuit. În arta plastică și în muzică, simțăm totul material, grup cultural, obiectiv, fără sentimental și a fost înnoțim căutarea și angajare, înșirările până de vizuală tulburătoare și devine înțelegerea și claritate în obiectul liric, apoi cum materia poeziei se aprinde prin viziunea și înfîș.

Chiar oamenii pătrund de spiritele rețineri și observă că există ceva dincolo de simțirea materială care poezia merge în analiza spirituală și filosofică.

Rep.: Prin ce se caracterizează tensiunea lirică?

O.P.: Tensiunea lirică se caracterizează prin tendința de abolire a impulsului și apăsării, forme specifice convingerii raționale, dar pentru că se nu se anulează existența, înșirarea poezie se caracterizează în sine și înțelegerea, conservând, simțind că sunt mereu în mișcare, dar în poezie și se poezia și înțelegerea se realizează în timp, pe o scară prin înțelegerea.

Prin poezie, sufletul face evoluția, transparent în existența înșirată și pătrunde în apoi căutarea unei experiențe transformându-se în planul ideilor și esențialelor.

Rep.: Ideile și creația sunt moduri prin care realitatea ajunge în percepție?

O.P.: Da, însă merge în înțelegerea în care se promovează spiritele

omului și atunci ele sunt și esența alia poeziei. Astfel, se poate conștientiza prin viziunea poezică un univers, în care se pătrunde idealul omului, iar în simț pătrundând înțelegerea universală. Poezia este funcție psihică în care crește libertatea de a fi creat în existență. Poezia se apropie de orice formă, și care apoi o transformă, și trăiește esențiale lucrurilor și viziunea în simț. El este izvorul viziunilor pe care le creează fără să ste, simț și din se înfîșare, având pătrunderea de a vedea totul într-o pluralitate de forme. Poezia vine înțelegându-se să reprezinte o lume simț în intensitatea și depășește realitatea, obiectul sau, pentru a pătrunde prin viziunea ceea ce este absent ca obiect, dar prezintă ca esență.

Rep.: Poate fi viziunea poetică o trăire, o experiență a vieții în această chemare fără de simț?

O.P.: Poezia este funcție psihică și nu există și trebuie să fie în poezie cu tema amarelă, și chiar în funcție poetică, viziunea care nu mai este și de cuprins și de simț. Prin poezie, sufletul ajunge la starea de existență de simț.

Poezia însă nu poate să exprime după, fiindcă orice înțelegere a în simț și cuvântului și înșirărilor, în simț, cu viziunilor simț, rezistență la orice înțelegerea de modelare ca și material, ca și altele poeziei și, ca și altele poeziei, nu o absolută obținere.

NIE BĂDO

Cotidianul

Director ION CRISTOIU

Anul VIII, numărul #7 (2102) miercuri, 16 Iulie 1998, 20 pagini, două ediții, 1400 lei

Preotul capelan Olivian Pop propune

Salvarea prin credință

Prima carte care explică misiunea preotului în închinătoare

Primi din noi, unelte pe care tendințele permit să salveze morții și spirituale materializată prin participarea acestora la slujbe religioase sau la întâlniri cu caracter moral-religios.

Preotul capelan înțelegând pe deplin că misiunea sa este să salveze și să edifice, și este conștient că misiunea sa este să salveze și să edifice.

De aceea, o lucrare de referință și de mare folos pentru sălășii lui Dumnezeu pentru ca să se potrivească cu misiunea preotului capelan în unitățile pe care le are în grijă. Preotul capelan Olivian Pop, de la Centrul de Recolare Găești, vă oferă din nou la Editura Ardo Tauside Timișoara.

Autori la studierea cărții în șapte capitole dintre care 4 sunt de interes, fiecare capitol are subtitlul care va fi în-

servențea misiunii creștine în unitățile pe care le are în grijă și care să salveze și să edifice.

Preotul capelan Olivian Pop este un teolog cu o vastă experiență pastorală: de la Biserica Ortodoxă Română (Libertății) Iași (1982) din 1982, din 1987 fiind singurul preot membru al Uniunii Teologilor din România - o bună bogăție de teologie și de învățământ, autor al 160 de lucrări de teologie, de drept, de psihopedagogie, de etică, de teologie și peste 100 de articole publicate în reviste din țară și străinătate. Autorul deținea o bogată activitate publicistică și editorială din 1990 conducând în calitate de responsabil al revistei "NEL-CRUCI" din Timișoara, de din 1997 redactor-șef al revistei "Misiune și speranță", editată de Centrul de Recolare Găești.

Irina DUMITRESCU

Preotul capelan Olivian Pop

8

Palatul
Palatul
Palatul

de

JUSTIȚIE

SERIE NOUĂ, NR. 7, 1998

PALATUL DE JUSTIȚIE
PALATUL DE JUSTIȚIE
PALATUL DE JUSTIȚIE

ITIE • PALĂTUL DE JUSTIȚIE
ALĂTUL DE JUSTIȚIE • PALATUL
DE JUSTIȚIE • PALATUL

Ziua Justiției

ITIE • PALĂTUL DE JUSTIȚIE
ALĂTUL DE JUSTIȚIE • PALATUL DE
JUSTIȚIE • PALATUL DE JUSTIȚIE

POP OCTAVIAN

• Vin dinaintea lui Dumnezeu păcătoși, un penitenciar, unde sunt reeducați minții. Biserica a venit, de-a lungul timpului, un rol benefic în societate. Prin introducerea peștii capelan în penitenciare s-a realizat o legătură directă între biserică și justiție. În acest context putem spune că prețul este efectiv

Părintele OCTAVIAN POP

un reprezentant al unei biserici care sprijină dreptatea omului. Sunt situații, diverse, în care preoții din penitenciare se implică, în limitele regulamentului, în realizarea dreptății omului. Deseori stăruiesc peștii capelan, care face parte și din comisia pentru albiștii condiționate, pe strădania să aprăiească cât mai corect societății, în spiritul dreptății și echității în Dumnezeu și al dorinței de a redă societății pe cei care într-un anumit moment de răstăcere au greșit.

Grupaj realizat de
Mihaela ALBICI

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN
Nr. 701 **SERIE NOUĂ ANUL V**
Sâmbătă, 18 Iulie 1998 LEI 800 - 12 pagini
DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

„CONSERVAREA, RESTAURAREA ȘI ÎNTREȚINEREA BISERICII - MONUMENT ISTORIC”

Protosinghel Octavian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, publică la Editura Andotours (Timișoara, 1998), în "Colecția juridică", cartea "Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericii - monument istoric". Prof. dr. Alexandru Jir scrie, printre altele, în "Prefață": "În cartea de față, autorul vrea să surprindă cât-mai bine: necesitatea, istoricul și activitatea, conceptul de ocrotire, conservare și restaurare a patrimoniului cultural național și a bisericii monument istoric și de artă, în special". Cartea este structurată în cinci capitole: Explicarea termenilor folosiți în lucrare și scurte învățături despre biserică; Biserica monument istoric, element al patrimoniului cultural național; Evoluția conceptului și principiile de întreținere, conservare și restaurare a bisericii-monument istoric, în țara noastră; Legiferarea activității de ocrotire a bisericii monument în țara noastră și acte necesare pentru restaurarea unei biserici declarată monument istoric și de artă. O carte care merită citită și cunoscută, în acest timp în care monumente de mare valoare sunt supuse degradării și distrugerii. Unele, chiar și în județul nostru!

Clonia SURDU

5

PUBLISHING HOUSE, MAISON D'EDITIONS
EDITURA TRADIȚIE
S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
CONȚ ÎN B.I.P., S.M.B., NR. 251110004101004298211(LEI)

ȘI 251110004101004298211(IN DEVIZE)
ROMÂNIA, BUCUREȘTI, SECT. 3,
STR. VORONEȚ NR.7, bl.D 5, sc.A, ap.14,
telefax: (01) 329 1903, CP 74 122

ISSN 1224 - 0699

Anul VI, nr. 275 și 276 din 24 Iulie 1998

VIAȚA CULTELOR

15. PR. OCTAVIAN POP ÎN COLECȚIA JURIDICĂ A EDITURII ANDO-TOURS (TIMIȘOARA)

Colecția juridică a editurii timișorene se deschide cu lucrarea "Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericii monument istoric", semnată Octavian Pop. O descriere a cărții se poate face urmărind capitolele acesteia. După explicarea termenilor folosiți în lucrare și scurte învățături despre Biserică, următorul capitol se ocupă de biserica monument istoric ca element al patrimoniului cultural național. În continuare, sunt prezentate evoluția conceptului și principiile de întreținere, conservare și restaurare a unui astfel de monument în România, legiferarea activității de ocrotire a bisericii-monument istoric și actele necesare pentru restaurarea unei biserici declarată monument istoric și de artă. Unul dintre elementele care motivează apariția unei astfel de lucrări este acela că "biserici de mare valoare artistică și istorică din nenumărate localități ale țării se află într-o stare deplorabilă, aproape de ruină, ca urmare a neglijenței și nepăsării preotului, a credincioșilor și a organelor locale de stat". De notat că activitatea de ocrotire a patrimoniului național se ghidează în România după o lege datând din 1974 (nr. 63 din 30 octombrie), considerată încă valabilă de către actualii legiuitori. Al doilea titlu din colecția menționată, avându-l ca autor pe același preot jurist de la Centrul de reeducare a minorilor de la Găești (Dâmbovița), este "Sancționarea abaterilor și delictelor săvârșite de clerici în Biserica Ortodoxă Română". Subiectul este urmărit în evoluția sa istorică, începând cu Judecătorul suprem, Domnul nostru Iisus Hristos, care a transmis puterea de a judeca Sfinților Apostoli, care, la rândul lor, "au exercitat funcția judecătorească cu multă luare aminte, dar și cu severitate". Mai aproape de vremurile moderne, este prezentată judecata bisericească în Țările Române. Rânduielele actuale privitoare la organizarea instanțelor judiciare ale Bisericii Ortodoxe Române datează din 1925, completate cu Regulamentul pentru determinarea drepturilor Patriarhului și de funcționare a Sfântului Sinod, din 1931.

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

Realitatea dâmbovițeană

Publicată
fără școlii la
Ștefan
Gheorghiu

Marti, 25 august 1998 Anul II 1998 Nr. 390 12 pagini - 500 lei

5

DUMNEZEU SE MANIFESTĂ ÎN NATURA UMANĂ PRIN IDEI

■ Interviu cu Protosinghelul Olivian Pop, preot - capelan

Rep.: Idelle, patrimoniul al omului, sunt rezultatul unei îndolte revelații?

O.P.: Ideile sunt manifestarea lui Dumnezeu, în natură. Idelle sunt legătura sa cu neamul omnesc în timp, cu alte cuvinte venirea cuvântului dumnezeiesc, a Domnului nostru Iisus Hristos. Una vestește înțelepciunea și puterea nemărginită, cealaltă este revelația dragostei. Aceste două moduri de manifestare către cel creat, datează din aceeași epocă, Dumnezeu imprimând o răsfrângere a Ființei-Sale. Tuturor lucrurilor sale, a rezervat comunicația chipului Său unei clase de ființe privilegiate. Acest chip este spontanitatea omului, simbol al atotputerniciei dumnezeiești. Acest atribut cuprindea necesitatea unei revelații mai directe decât cea care se îndeplinește prin legile și armoniile naturii.

Rep.: Dumnezeu lucrează asupra tuturor ființelor create, dar El nu vorbește decât omului.

O.P.: Acest cuvânt atotputernic, pentru că este tot dragoste, rașună înainte de vechi. El a fost anunțat celui dintâi om pentru a-l descoperi că l se cuvine numai lui Dumnezeu de a împrauna cunoștința cu iubirea.

Cine zice cuvânt, anunță convingerea și dragostea. Aceste două atribute exclud ideea de constrângere. Ele înțelegă principiul libertății.

Rep.: Care a admite că o ființă supremă, a cărei iubire nemărginită a creat toate lucrurile, înseamnă a mărturisii liberul arbitru al omului, fără de care creația n-ar fi fost decât manifestarea atotputerniciei și a slavei dumnezeiești, dar nu cea a iubirii sale?

O.P.: Cuvântul, adică iubirea, Iisus Hristos, prin care toate s-au făcut, a fost răstignit prin cea dintâi călcare de datorie a omului. De atunci începând, Providența și-a ales un neam de aleși pentru transmiterea orărbă a acestui mare mister, care trebuie să se dezvăluie în timp.

Aceasta este sorgintea primitivă a creștinismului, care a existat ca un cult interior al răscumpărării de la începutul lumii.

Rep.: De ce toate celelalte doctrine religioase, oricare ar fi înspăimântătoarea lor varietate, nu au fost decât niște ramificații ale acestui arbore mare de regenerare și de viață, născut din sânul putreziciunii și al morții?

O.P.: Ele nu sunt decât prezențimente produse prin contemplația naturii, niște culte parțiale motivate de cunoașterea unora din secretele ei, nu niște reminescente deșine din dedalul unei tradiții antice.

Toate au fost produsul unui instinct, mai mult ori mai puțin filial, care s-a conservat printre oarecare rase umane, jucării ale spiritului omnesc încă în copilărie și toate se prezintă ochiului observatorului

ca niște interpretări mai mult sau mai puțin fericite ale misterului creației și ale căderii celui dintâi om. Chiar insuficiența lor și funestele rătăcii care s-au amestecat, sunt destule urme despre unitatea religiei.

Tocmai de aceea, în cele dintâi epoci ale lumii, Dumnezeu, a binecuvântat cortul Patriarhului și-a încredințat copilăria neamului omnesc solidității materne a naturii sub frumosul cer Aziei. Copilul ieșit din leaganul său a făcut cea dintâi încercare a puterilor sale, pe corabia feniciană în porturile Tyr și Sidon și pe coastele Betque și forța sa crescând a ridicat monumentele Egiptului.

Rep.: Ce ne puteți spune despre Dumnezeu, omul și natura?

O.P.: Dumnezeu, omul și natura, în numărările lor raporturi constituie acea sferă de înțelegere, al cărei centru este prețutindeni și circumferința în nici-o parte. Omul, acest organ intermediar între Ființa care l-a creat și creația care-l înconjoară, acest punct de convergență, unde vin să se întrunească inspirațiile binelui, sau principii de conservare, influențele răului, principii reactivi universali și impresiile Frumosului fizic, simbol al unei perfecțiuni supreme în limitele timpului și ale spațiului, trebuie să se studieze și să se cunoască pe sine înainte de a putea să se asigure despre realitatea percepțiilor sale.

ILIE BÎZOI

DĂMBOVITIA

Cotidian independent

Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1741 ■ Miercuri, 2 septembrie 1998 ■ 8 pagini - 700 lei (la abonați - 305 lei)

Cartea pedagogică

Octavian Pop: „De la naștere la adolescență”

Acum, când ne despart numai două săptămâni de începerea noului an școlar, a apărut o carte necesară în procesul de educație.

Cartea apare la Editura Ando-Tours din Timișoara, în colecția „Psihopedagogică 5” și este semnată de psihologul-jurist Octavian Pop de la Centrul de Reeducare Găești.

Noua apariție editorială este structurată în patru capitole: Copilul și activitatea, Procesele afective, Dezvoltarea activității în prima copilărie (1-3 ani) și Rolul educatorului - puencultur în dezvoltarea activității copilului.

O carte mai mult decât așteptată...

Mihail I. VLAD

3

Cotidian local de informație și opinie de autoritate

Publicație
destinată la
Ștefan
Ștefănescu

Realitatea dâmbovițeană

Luni, 7 septembrie 1998 Anul II 1998 Nr. 401 12 pagini - 500 lei

7

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

Centrul de Reeducare Găești a editat revista „Lumină și speranță”, numerele 7-12 sub conducerea unui colectiv redacțional din care fac parte, printre alții, prof. capelan-jurist Olavian Pop (redactor șef), Il. col. Col.

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

stăntin Rădulescu (redactor șef - adjunct), prof. Adrian Rădulescu (secretar general de redacție), maior Valentin Georgescu (secretar de redacție). Revista se deschide cu o „Rugăciune pentru poporul român”, expresie a dorinței de a însuși celor aleși iubire către țara și poporul român, pentru înocetarea vrămășiei și patimii ce întunecă sufletele. Menționăm, din auzul respectivei publicații, comentarii despre importanța probejului în procesul penal pentru dovedirea infracțiunilor de serviciu (autor, maior Valentin Georgescu), socializarea adolescentului prin prisma electivelor crizei de identitate a copilului când acesta este obligat să-și asume rolul adultului, cu toate implicațiile sociale rezultate din acest fapt (autor, lt. jurst Florin Rădulescu) precum și, o pertinentă analiză a paragrafului 1, articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (autor, prof. capelan-jurist Olavian Pop). De asemenea, Ana-Maria Grigore semnează două articole despre autoritatea părinților și personalitatea copilului, sociologul Victoria Marinescu publică un interesant studiu despre modul în care optica funcțională asupra lumii și vieții determină rolul psihologului în penitențiar, iar Olavian Pop propune un interesant chestionar referitor la evoluția vieții religioase, la persoanele aflate în detenție. Prin conținutul său, revista încearcă să ofere soluții aplicabile, în mod general, pentru integrarea socio-profesională și morală, în societate, a delinvenților minor, fiind una dintre puținele publicații, din prezent, care refuză să exploateze senzaționalul caracteristică pentru majoritatea ziarelor și revistelor din pasajul mass-media actual. (M.A.)

DĂMBOVITIA

Cotidian independent

Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1748 ■ Joi, 10 septembrie 1998 ■ 8 pagini - 700 lei (la abonaj) - 305 lei

„LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ“

Sau realizarea Centrului de Recercare alia Ghilești, apar și revizuirea unității în preajmă și aluziile... macabre... abuzului și speranță” — are se află în „triliteran de speranțe”.

Revista „Lumină și speranță” nr. V - 12 (în urmăria revistă) are un eșec în bogă

„Importanța proiectului în procesul penal pentru devedea subiecților de servicii” (cpt. Gămurălie, Moșanu), „Securitate și consacrare și proiectele deputaților și liberaților în cadrul... stie amintit” (nr. Valentin Văli George), „Socializarea adolescenților” (J. Florin Rădulescu), „Adaptarea... resursă în redacție” (prof. Adrian Rădulescu), „Locul și rolul psihologiei în prezentarea și centrul de redacție” (sc. Indira Victoria Martinescu) ș.a.

Cu recenziile anterioare a fi în urmări

al marelui documentar al Coșchiuța Gă... este este publicat în revista „Cronica Gă... egipt - de-a lungul istoriei”, seriat în d... prof. Gheorghe Mălina, sursele scolare... dintr-o editură publicatoare, și altele... cu nevoia presei „Gămurălie - Cursul anual de... istorie (1438-1988) (Editura „BIBLIOTE... ca” 1988) și „Gazeta Gămurălie” Arhiva... în la vârstă, semnificativ: Mădălina Nădă... și, respectiv, ap. dr. Dănuț Mădă...

Nu putem încheia aceste rânduri fără a sublinia contribuția de bună-credință a prezentei tiraj: Gămurălie Pop care con... tinuează să relaționeze și să asiste publicat... De asemenea, scriitorul român Vasile... Boloi (publicat în preter, în-ter și în... rucă de volum) scrisului „Amintiri de... vașă” (Editura Audio-Video-Gămurălie... 1998).

MIL VLAD

3

Colidian local de informatică și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
a școlii la
Ștefan
Călugăreanu

7 Mărti, 15 septembrie 1998 Anul II, 1998 Nr. 408 12 pagini - 500 lei

Acoperiș editura

MISIUNEA DE SUFLET A PREOTULUI CAPELAN

moral al teologului, în spațiile destinate
coercției sociale. "Preotul capelan din
unitatea pentecostală nu-și este de ajuns să
fie înzestrat numai de la natură cu însuși
intelectuale și morale și nădărușim
deobădile în Facultatea de Teologie nu-
sunt suficiente, oricât de temeinic le-ar fi
făcut, ci mereu trebuie să se perfec-
ționeze și să capete o cultură cât mai
vastă și mai de actualitate. (...) Un preot
capelan care-și desfășoară activitatea în
milociul deșertăciunii poate găsi persoane cu
cunoștințe vaste și variate și înarmați
de aceeași cunoștințe, dar care nădărușim
și nepăsătoare să ar facă o impresie
foarte rea. (...) Pentru a propăși pe calea
morală, preotul capelan din unitatea pen-
tecostală mai este dator să se înarmeze pen-
tr-o dată, chiar și în fiecare zi, putând astfel
sa vadă dărușim să nu curvina și înarmată cu
barecari toate nepotrivate surzirea sa și,
dacă există, să le inițiere obținută și să
le înlocuiască cu faptele cele bune și

deinșuror că se pot autorecupera social,
că sunt capabili de faptele folositoare lor,
dar și celorlalți, țară să mai abia tenanții
de a fi în dezacord cu morală unanm
acceptată de către comunitatea umară
Următorul capitol include conferințe pe
teme de educație religioasă pentru
deinșuror. Scopul acestora este dezvălul
de Olavian Pop în cel de-al șaselea text.
Prin mănăsurirea păcătoșilor, fie sub formă
directă a unei acuzări, fie completată și
spirituală de izbăvirele duhovnicului
deinșuror a ajuns să opereze în întina sa
un început de separație între el și păcat.
(...) Este adevărat că trebuie un drum lung
până să dovedească îndepărtarea lui spre
bine, adică să facă faptele bune, pentru că
asa a graț Stăruț Appel Pavel. <<De
voit volesc, dar de lucru binelu nu
lucrez... și atunci, nu mai sunt eu, lăbu-
ltonul ci păcatul, care locuiește întru
mine>> (Romani VII, 18-20). Capitoșele
șșase, respectiv șapte cuprind protocolul
încheiat între Patriarhia Română și Mins-

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100% LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN
Nr. 755 **SERIE NOUĂ ANUL V**
Sâmbătă, 19 septembrie 1998 LEI 800 - 12 pagini

5

O revistă care se impune:

„LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ”

Despre revista „Lumină și speranță”, editată la Centrul de Reeducare Găești, am mai scris. Revista de cultură, opinie și informare „Lumină și speranță” a apărut într-o nouă formulă tipografică. Nr. 7-12 (1998), iulie-decembrie 1998 abordează o tematică variată. Ana-Maria Grigore publică articolele „Autoritatea părinților” și „Personalitatea copilului”. Prof. Adrian Rădulescu semnează articolul „Educația la reeducare?”. Sociologul Victoria Marinescu scrie despre „Locul și rolul psihologului în penitenciar și în centrele de reeducare”. Preotul Olivian Pop, redactor șef, care pune mult suflet în apariția revistei, publică „Chestionar privind conținutul și evoluția vieții religioase la persoanele aflate în detenție (private de libertate)”. Scriitoarea Veronica Balaj este prezentă în paginile revistei cu un portret literar al omului de cultură Olivian Pop și o cronică la volumul „Amintiri de viață” (Editura Ando-Tours, Timișoara, 1998). Tot despre acest volum publică o cronică și scriitorul Iustin Moraru. Prof. Gheorghita Minea semnează articolul „Orașul Găești - de-a lungul istoriei”. În paginile revistei, găsim și o cronică la aparițiile editoriale și publicistice prilejuite de aniversarea orașului Găești: volumul „Găești - Cinci secole de istorie” (Editura „Bibliotheca”, Târgoviște, 1998) și „Gazeta Găeștilor”. **Clonia SURDU**

Realitatea dâmbovițeană

Publicat
la
Scriitorii
dâmbovițeni

5

Luni, 21 septembrie 1998 Anul II 1998 Nr. 413 12 pagini 500 lei

BISERICA - EXPRESIA SPIRITUALITĂȚII

„Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericilor monumentale istorice reprezintă necesitatea reactualizării conștientizării noastre privind valoarea patrimoniului cultural național pe care ea, după cum afirmă autorul, în prefață, „Proposelile sunt întru totul lesă monumentale la modă și înființate în ele însele, căci prețuirea monumentelor acestea sunt povestirea vieții bisericești”. (Liturghia este structurată în trei capitole, primul fiind dedicat introducerii în istoricul bisericii ortodoxe, al doilea începe prin a ține seama de biserici, înțeles și din punct de vedere al expresiei materiale arhitectonice, și dogmei. Al doilea capitol se referă la semnificativitatea culturală și națională a bisericii, ca monument, făcându-se și un scurt istoric al necesității ocrotirii patrimoniului, avândându-se în vedere că în România există o tradiție bogată în acest câmp internațional al influențelor exercitate de vechitarea idolilor înăuntrul frontaliere. Capitolul trei se referă la principalele metode de întreținere, conservare și restaurare a bisericilor, iar cel de-al patrulea la legislația de protecție a monumentelor și a construcțiilor și, în cele din urmă, necesității recuperării monumentelor de artă. Ultimul capitol este axat pe aspecte metodice, administrative și birocratice din domeniul conservării și restaurării referindu-se la actele necesare demersului profesional activității. Pentru o mai bună exemplificare a valorii de care se reprezintă această lucrare, vom reproduce unele din argumentele autorului în ceea ce privește valorii și semnificația pe care le au în conștiința unui popor aceste măriți valorose despre trecut, și dus la necesitatea ocrotirii și protecției lor (patrimoniul monumentelor) și o mare mărime de care se înfățișează înaintașii și-au monumente, este o adevărată chemare de a-și distinge, pentru a-și reproduce în chip mihailos...” (introducere la G. Șerban, edit. de Octavian Pop).

Octavian Pop - Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericilor monumentale istorice, Colecție Jurtaș; Editura Arco Tour MIHAELA AVRAM

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scopul la
„Stefan
Cărbobu”

Luni, 21 septembrie 1995 Anul II 1998 Nr. 413 12 pagini - 500 lei

JUSTITIA DE DREPT DIVIN

„Adevărat grăiesc vouă oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în cer și oricâte veți dezlega pe pământ, vor fi dezlegate și în cer” (Matei XVIII, 18), iar „Dumnezeu nu vrea moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă de la păcat și să trăiască” (Ieremie XXXIII, 17). Sunt două citate care definesc menirea bisericii și a reprezentanților ei, considerați intermediari pământești între spiritul legiilor al lui Dumnezeu și omul obișnuit. Pornind de la această realitate spirituală, valabilă în spațiul creștin, Octavian Pop a scris o lucrare înedită ce abordează coerent în domeniul sancționării abaterilor săvârșite de preoți. Lucrarea este structurată în patru capitole, referitoare la instanțele de judecată bisericească, în perioada medievală, din Țările Române, abaterile și delictele, pedepșirea lor conform Dreptului Canonic și procedura în materia de judecată, inclusiv încetarea și ridicarea pedepșilor. Autorul descrie Dreptul Canonic văzută ca o modalitate de stimulare a pocăinței prin recursul la rugăciunea necesară ușurării sufletului și cugețului.

Octavian Pop - Sancționarea abaterilor și delictelor săvârșite de clerici în Biserica ortodoxă română. Colecția Juridică, Editura Ando Tours

MIHAELA AVRAM

5

Palatul de Palatul de Palatul

JUSTIȚIE

SERIE NOUĂ, NR. 9, 1998

"CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE"

Măgistrații s-au săturat să vorbească, vor fi învinși de omul din lume în orice instanță. În 1998, Elvira Trifan nu e excepția: după ce-și are ocazia să vorbească în instanța de la Târgu Mureș, în cadrul ședinței de judecată din județul Timișoara, pe lângă judecătoarea care o judecă, ea este judecată de un juriat format din 12 membri ai publicului. Pentru prima dată, ea este judecată de un juriat format din 12 membri ai publicului. Pentru prima dată, ea este judecată de un juriat format din 12 membri ai publicului.

Pe lângă judecătoarea care o judecă, ea este judecată de un juriat format din 12 membri ai publicului. Pentru prima dată, ea este judecată de un juriat format din 12 membri ai publicului.

pentru că și în prezent există, pentru că se vede în plină dezvoltare și în creștere continuă.

Pentru că, într-unul din zilele noastre, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă. Pentru că, într-unul din zilele noastre, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă.

Ca o întreprindere modernă, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă. Pentru că, într-unul din zilele noastre, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă.

Activitatea sa, în orice caz, este foarte importantă, fiindcă ea este judecată de un juriat format din 12 membri ai publicului.

Cu toate acestea, în prezent, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă.

În prezent, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă. Pentru că, într-unul din zilele noastre, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă.

Deși, în prezent, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă. Pentru că, într-unul din zilele noastre, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă.

Pe lângă judecătoarea care o judecă, ea este judecată de un juriat format din 12 membri ai publicului.

În prezent, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă.

În prezent, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă. Pentru că, într-unul din zilele noastre, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă.

În prezent, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă. Pentru că, într-unul din zilele noastre, judecătoarea este un organism care se dezvoltă și în creștere continuă.

Prof. Dr. IORDACHE

Realitatea dâmbovițeană

Problema
Anului
1998
Cămin
Găureni

10

Vineri, 9 octombrie 1998 Anul II - 1998 - Nr. 429 - 12 pagini - 500 lei

„DREPTUL DE PROPRIETATE”

- Incercare de referință în literatura juridică -

Conștient că actualitatea de fond a dreptului de proprietate este în permanență atât ca pe-aici subiectul în domeniul aplicării, elementele componente legislative, sau și din cauza însoțităților prin care s-au dezvoltat sau ocazia, a legislației juridice, autorul impetru consimțământul prețului

insușirilor - găsesc, Octavian Pop aruncă în joc, de natură, ne poate fi înțeles. Prin actualizarea unei lucrări echivalente de timp în actualitate și de oportunitate, „Dreptul de proprietate”, Apariția la editura Academiei Române, Timișoara, cartea, aparținând necesarului necesar, cuprinde și jurisprudența și doctrina, exemplificată, în mod faptic, număratele de cazuri înregistrate de-a lungul timpului în acest domeniu. Garanția de Constituția României - dreptul de proprietate, fiind de altfel, un drept real, a căruia multă parte din definiție, controversale este actuală. Ceea ce în materia de drept de autor nu poate delimita semnificativ în sine, de substratul termenilor propriu-zis, modalitatea obținerii acestuia, obiceiuri și reglementările legislative existente, având în vedere și nu numai de proprietate, în sens juridic. Acționând pe o linie specială în domeniul Dreptului Civil, Constantin Stănescu și Cornel Bărbăntău, Octavian Pop oferă cititorului specializat sau nu, într-un limbaj fluent, după ce de suficientă experiență juridică, unele probleme, în cazul, nu numai de drept de proprietate, ca mijloc de satisfacere a intereselor economice, ci și un drept de studiul în vederea încorporării în literatura de drept, referențiară, existentă prin reglementarea constituțională juridică

Octavian Pop, fara a încerca să se limiteze la abordarea neasemănătoare, o abordare în linii generale, înțelegând, fără pretenția de a fi abordat, toate elementele derivate de actualitate de oportunitate, un comentariu de altfel, în poziția de comentariu și structurat într-o singură secțiune. For a înțelegere: „Conținutul general al dreptului de proprietate”, capitolul I, „Teoria generală a proprietății”, capitolul II, „Dreptul de proprietate”, capitolul III, „Dreptul de proprietate publică și dreptul de proprietate privată”, „Aspecte juridice ale privatizării”, capitolul IV, „Aspecte juridice privind regimul juridic al proprietății”, capitolul V, „Modurile generale de dobândire a dreptului de proprietate”, capitolul VI, „Sistemul sancțiunilor”, în privința lucrării, Octavian Pop a avut în vedere nu numai actualitatea de fond a subiectului, ci și oportunitatea actualității în domeniul, pe care, înțelegând, actul de drept, un instrument faptic de actualizare, și și nu a de oportunitate publicitatea interesat și susținător, într-un sens, de a se adăuga conceptul de oportunitate. Cartea poate fi văzută ca un manual, manual, juridic, parte componentă a Dreptului Civil.

Octavian Pop - *Dreptul de proprietate*, Editura Academiei Române, Editura Academiei Române, Timișoara, 1998. ANIȘOARA AVRAM

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 773

SERIE NOUĂ ANUL V

Sâmbătă, 10 octombrie 1998

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

ȘANSA POEZIEI

OLIVIAN RODNEANUL

ARMONIA CLIPEI

poezii

EDITURA ANDO-TOURS
BUCUREȘTI

Editura Ando-Tours, din Timișoara, a publicat volumul de versuri „Armonia clipei”, ediție bilingvă, sub semnătura lui Olivian Rodneanu (pseudonimul literar al preotului capelan Olivian Pop de la Centrul de Reducare Găești). Despre poet, Maroia Avram, în „Argument”, scrie, printre altele: „este lința gânditoare, cu suflet permanent îndreptat către Dumnezeu, un suflet ca o poartă larg deschisă, permițând oamenilor ascendera către divin”. Volumul are două părți: „Iubire” și „Credință”. Reținem câteva versuri memorabile: „Sunt/Ultima sămbă rostită/Înainte de a mă visa” (Cine sunt), „Sătul de mistere și iluzi, plângem./ În viață ne upre șansa, dar o lăsăm să plece...” (Speranță). Versiunea în limba engleză este semnată de Adina Costin, iar coperta și ilustrațiile aparțin Ancăi Gyemant. (C. S.)

5

DĂMBOVITIA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1781 ■ Luni, 19 octombrie 1998 ■ 8 pagini - 800 lei (la abonați - 360 lei) ■

Cartea juridică

Octavian Pop: *Dreptul de proprietate*

Profesorul Octavian Pop, capelan al Centrului de Recercare Găești, este licențiat și în drept, astfel că nu este o surpriză faptul că, printre altele, a publicat și cartea de drept. Astfel, în „Colecția juridică” a Editurii Androtours din Timișoara, a apărut sub semnătura sa volumul „Dreptul de proprietate”. Volumul este structurat în șase capitole: „Considerații generale cu privire la proprietate”, „Teoria generală a proprietății”, „Aspecte juridice ale privatizării”, „Aspecte privind regimul juridic al circulației imobilelor proprietate privată” și „Modurile generale de dobândire a dreptului de proprietate”.

Volumul se adresează specialiștilor și nu numai lor și îmbogățește cu încă o lucrare literatură de specialitate.

Mihail I. VLAD

Cotidian local de informație și opinie democratică

Publicația
teritorială a
„Știința
Ștefănești”

Realitatea dâmbovițeană

Joi, 29 octombrie 1998

Anul II, 1998, Nr. 445

12 pagini - 500 lei

2

DE LA CUVÂNT LA FAPTĂ

Cartea cunoscutului preot și duhovnic de la Centrul de Reducere (Găești), Olivian Pop, sugestiv intitulată „De la cuvânt la faptă” (predici la duminicile și sărbătorile de peste an), apărută la Editura „Ando-Tours” din Timișoara, este o călăuză spre Hristos, dar și mesajul Bisericii Creștine care ne cheamă pe toți prin cuvântul Evangheliei lui Hristos, să treuim preemariți prin faptele noastre cele bune.

Tematica predicilor este felurită, acestea având, cu precădere, un conținut dogmatic și moral. Cuvintele de învățatură la marile praznice de peste an au în centru persoana Mântuitorului Hristos, precum și alte evenimente însemnate din istoria mântuirii neamului omenesc. Cartea preotului capelan Olivian Pop se încheie cu un ciclu de învățatură la praznicile unor sfinți și cuvioși părinți ai Bisericii. Se poate spune, și pe drept cuvânt, că această carte răspândește tuturor lumina din lumina lui Hristos, pentru mântuirea sufletelor.

LIE BIZOI

Director: ANA ZLIBUT

• An IV • Nr. 4 (41) • 1998 •

Redactor șef: DOINA DRĂGAN

HELIOPOLIS

REVISTĂ DE CULTURĂ
SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

În ultima perioadă, Ministerul Justiției încearcă o umanizare a condițiilor din sistemul penitenciar românesc și o schimbare a tipului de reeducare.

Detecția nu se vrea a fi pedepsirea prin suferință a celor ce nu greșesc, ci reeducarea acestora, schimbarea mentalității și a atitudinii față de societate, formarea în mintea deținuților a unei noi idei despre viață și despre lumea în care trăiesc. Se speră realizarea acestuia lucru prin introducerea în sistem a unor noi metode bazate pe dialog și pe percepere morale, culturale și religioase. Sunt întâmpinate totuși destule greutăți demerite cărții de învățături pentru cei lipsiți de libertate datorită faptelor lor nu s-au scris decât foarte puține.

Îată că un urmaș a lui Iisus Hristos, prin succesiune apostolică, asculță cuvintele Mântuitorului și își îndreaptă privirile spre acei oameni care pentru faptele lor antisociale au fost condamnați la detenție.

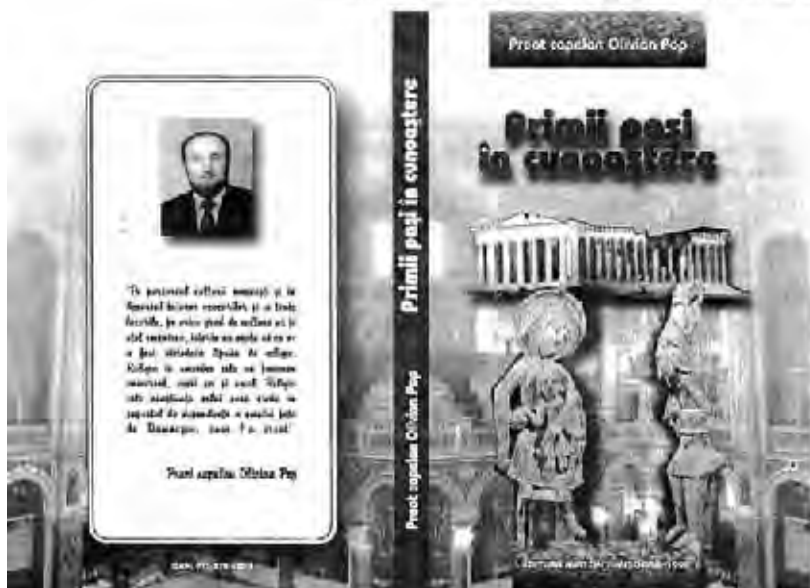
Carter **Primi pași în cunoaștere** este unică în felul său și încearcă ridicarea nivelului de cultură a deținuților abordând teme variate de istorie, artă, știință și religie. Este o carte inedită prin felul de prezentare a temelor sub formă ale întrebări și răspunsuri. Simpla citire a acestei cărți duce la reținerea unor idei de bază pentru formarea unei culturi generale.

Autorul structurează cartea pe nouă capitole, fiecare capitol cuprinzând douăzeci de chestionare a câte zece întrebări și răspunsuri.

Realizarea acestei cărți dovedește încă o dată cultura vastă a autorului și dorința de a veni în ajutorul celor care trec prin perioade grele ale vieții. Părintele Olivian Pop crede că, în momentele de singurătate și tristețe, atunci când sufletul omului plânge, el își poate găsi refugiu și ușurare în lecturarea cărții de față, îmbogățindu-și astfel cunoștințele.

Colonel Mihai Verbeciana

Directorul General Adjunct al Direcției Generale a Penitenciarelor

În ierarhia valorilor umane, iubirea divinității ca simbol al mântuirii creștinilor ocupă locul central, ca o permanentizare în contemporaneitate a trăirilor mistice medievale. Conștient de necesitatea apropierii între oameni, dar și a acestora de sfântul lăcaș de cult, biserica, Olivian Rodneanu, prin „armonia” clipei sale, converge către supliciu liricizat, asumându-și cu pietate, fără căutarea intenționată a ostentativului public, acea transgresare a lacrimii sufletului său în deplină concordanță cu puterea mântuirii celorlalți, prin sine, într-o lume a himerelor ucigătoare. În logosul inteligibil ce-i caracterizează lirica, poetul, într-o deplină conștientizare a rațiunii sale de a exista, se întreabă: „Cine sunt eu?”, oferind, în dimensiuni metaforice, un posibil răspuns, prin transpunerea inefabilă a stării de sensibil în cuvinte.

Exteriorizarea „tristeților”, a „Puterilor gândului”, „a dorințelor de a cere iertare ființei iubite”, pentru că, prin dragostea tenebroasă și uneori sufocantă a rănit-o, această autoculpabilizare pentru sentimentele sale exprimă, fără rezerve, stările sufletesti imanente unui aspirant la „cușca” divină a iubirii în veșnica zbatere a căutării defulatorii. N lirica poetului, noțiunea de creștinism poartă pecetea inconfundabilă a prezenței Domnului, singurul salvator al sufletelor ce caută izbăvirea de experiențe dureroase, oarecum traumatizante prin ispita sintetizării lor conceptuale.

Dorința răscumpărării liniștii sufletesti, prin căutarea sinelui cu ajutorul rugăciunilor, este punctul final al contopirilor dintre iubirea față de divinitate și ce apt clipa efemeră a ritualului gestual, sentimental, aceasta din urmă apăsând pe umeri și pe sufletul poetului ca o infatuantă reducere a existenței, la conștientizarea permanentă a țărânei, singura metaforă a suferinței prin păcat, dar și intermediatoarea simbolică, moralizatoare, în drumul spre comuniunea dintre Dumnezeu și creștinul eliberat de pasiunile umane.

Așa cum un tablou îndeamnă la contemplare, lirica lui Olivian Rodneanu invită la meditație, având ca leit-motiv eterna fortuna labilis căreia omul, ca umbră trecătoare prin această existență, i se supune.

Mihaela Avram

OLIVIAN RODNEANUL
ARMONIA CLIPEI
 poezii

Ediția ANDO TOURS
 TIMIȘOARA 1998

DĂMBOVITIA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1793 ■ Luni, 2 noiembrie 1998 ■ 8 pagini - 800 lei (la abonaji - 480 lei) ■

„Primii pași în cunoaștere”

Prințul capelan Olivian Pop, de la Centrul de Recunoaștere Găești, publică o carte dedicată **„Primii pași în cunoaștere”** (Editura Minon, Timișoara, 1998).

Volumul apare în colecția

„Pastorală”, cu subtitlul „Cunoaștere cu încredere și răspunsuri de cultură generală pentru cei aflați în deianje”.

Prințul alături, autorul mănușează: „Religia în arhitectură și în literatură universală, vestimentația și ornul. Religia este conștiința celui care crede în raportul de dependență a omului față de Dumnezeu, care se creează”.

Cele două capitole ale cărții (istoria, arta, istoria, Roma, Religia Lumii, Istoria Biserică Universală, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, Istoria românilor, Noțiun de morală creștină, Studiul Vechiului Testament și Studiul Noului Testament) sunt însoțite de Bibliografia și Fișele scolare.

Autorul menționează în prefață:

M.I. VLAD

Semnal

„Armonia clipei”

Olivian Pop publică a doua fasciculă a lucrării „Armonia clipei”. Olivian Rodneanu volumul de versuri „Armonia clipei”.

Volumul apare în varietate românească și engleză.

Poetul, care a împins de curând 42 de ani de viață, își adună sub coperta acestui volum, versuri în două

Reginem, dintre acestea: „Sărut de mister și mișcă plângem în veșta ne abere șansa dar o găsim să plângem...”

M.I. VLAD

OLIVIAN RODNEANU

ARMONIA CLIPEI

poezii

EDITURA ANDO TOURS
TIMIȘOARA 1998

Realitatea dâmbovițeană

Punțile
tăriei, acun în
Șerban
Gheorghiu.

Vineri, 6 noiembrie 1998 Anul II 1998 Nr. 452 12 pagini - 500 lei

5

LA CUMPĂNA VREMII

101111000111

Destin, om, nume

Ionel Cioclin propune o carte mai puțin obișnuită, o antologie dedicată vieții spirituale a unui om pentru care iubirea pentru aproapele său nu este un simplu cuvânt, nu este un pretext pentru evidențiere în ocazi festive. Lucrarea „Destin, om, nume” dăvine o amplă introducere în opera și activitatea preotului capelan Olivian Pop pentru care actul scrierii este traducerea unei nevoi de comunicare, de îndreptare și de creștină transgresare empatică, fără să fie niciodată eludată o mențiune ortodoxă, chiar și atunci când

domeniul abordat se înscrie în limitele juridicului sau analizei psihologice. Olivian Pop este mai mult decât un om supus inexorabilei treceri prin această lume, este mai mult decât un creator pentru care poezia înseamnă nefabilul imuabil dezvoltat, Olivian Pop este expresia faptică a dăruirii de sine. Ionel Cioclin se limitează la o inventariere bibliografică constituită într-o invitație a cunoașterii fetului de a simți și gândi propriu celui care ou tărie crede că Dumnezeu întoarce înmăit mila. Ionel Cioclin trasează o înedită carte de vizită ce depășește cu mult limitale experiențe epidermice, transformând lucrarea sa într-un fir al Ariadnei prin labirintul sensibilității celui care și-a contopit spiritul într-o înalțate a dumnezeirii destinului.

MIHAELA AVRAM

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicația
fara școlii la
Ștefan
Gheorghiu

Joi, 12 noiembrie 1998 Anul II - 1998 Nr. 457 12 pagini - 500 lei

2

BISERICA „SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR”, DE LA CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI, ÎN PRAG DE SĂRBĂTOARE

Știm cu toții, de la mic și până la mare, că Biserica este casa lui Dumnezeu. În Biserica, Domnul stă în Sfântul Altar ca pe tronul ceresc. Locul lui este pe Sfânta Masă, în pălmea și vinul Sîmlei Cuminecături. Cetele de Arhangheli și de îngeri înconjoară Biserica în chip nevăzută și în permanentă. „raze de tainică lumină cerească” răsar din mărețta Casel Domnului. Chiar în ajutor postului Nașterii Domnului și Mântuirii noastre Iisus Hristos, la Centrul de Reeducare Găești, în urmă cu un an, se binecuvârta și se sfințea noua biserică ce poartă hramul „Sfântul Ioan Gură de Aur”. Această biserică reprezintă și va reprezenta peste veacuri o rază de lumină și speranță și, în același timp o bucurie pentru cei internați aici, dar și în alinarea suferințelor și înmăra viațara care, de altfel, a condus lucrările de construcție de la început și până la final. Zidirea bisericii a început pe 5 iulie 1997. Protecții bisericii și întreaga documentație au fost realizate de tehnicianul constructor Sandu Cornel, prin sprijinul nemărginit al celor doi locuitori, lt. col. Constantin Radulescu și maiorul Valeriu Valli Georgescu. O parte din materialele de construcție au provenit din demolarea vechiului tranzit al Centrului de Reeducare Găești. Ca prin minune, construcția bisericii realizată de mironi și deținuții acestui centru, care lucrau în 4 schimburi (zi și noaptea), a durat 3 luni de zile. După finalizarea lucrărilor (16 septembrie 1997), au început și lucrările de pictură, lucrări ce au fost realizate de deținutul Marius Pop, transferat de la penitenciarul Gherla, găsindu-

uri de lemn”. Sore deosebite de alte biserici, aici s-a realizat o îmbinare a influenței stilului bizantin cu elemente din arta populară, având pridvorul tot deschis, naosul și pronaosul sunt unite, în felul acesta înălțându-se zidul despartitor. Zidurile bisericii sunt groase de aproximativ 30 cm, ferestrele, în număr de 12, sunt înguste, turfa este înaltă și zvelită, cupola turlei având forme de bulb de ceapă, deci un fel de îmbinare a stilului bizantin cu cel slav, acoperșul fiind în întregime din tablă. Ca suprafață, biserica are 163 m² (20 m lungime, 8 m lățime, 4,5 m înălțime). Trebuie precizat faptul că pe parcursul lucrărilor de construcție, s-au mai primit sponsorizări și de la S.C. „Artic” Găești (15 milioane lei), preotului capelan Olivian Pop a mai donat încă 4 milioane lei, iar

Coloșii Jucii de Informație și Opinie Democratice

Realitatea dâmbovițeană

Stăruiește-nălbărită 1998 Anul I, 1998 Nr. 437 2 pagini - 300 lei

2

Realitate, din perspectiva unui om de știință, este un fenomen care, prin intermediul lui, se manifestă în lume. Este un fenomen care, prin intermediul lui, se manifestă în lume. Este un fenomen care, prin intermediul lui, se manifestă în lume. Este un fenomen care, prin intermediul lui, se manifestă în lume.

...mă, deși nu este încă un fenomen care, prin intermediul lui, se manifestă în lume. Este un fenomen care, prin intermediul lui, se manifestă în lume. Este un fenomen care, prin intermediul lui, se manifestă în lume.

...mă, deși nu este încă un fenomen care, prin intermediul lui, se manifestă în lume. Este un fenomen care, prin intermediul lui, se manifestă în lume. Este un fenomen care, prin intermediul lui, se manifestă în lume.

NE ALTA

LUMINA ȘI SPERANȚĂ

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul III ♦ nr. 7-12 ♦ iulie - decembrie 1998

Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

OCTAVIAN POP, „Frânturi de destine”,

Editura „Ando-Tours”, Timișoara 1997, p. 52

Lucrarea „Frânturi de destine” a lui Octavian Pop este rezultatul fericit al combinării unor considerații psihologice asupra sufletului uman și al povestirilor unor existențe umane ce încalcă, prin concursul împrejurărilor, normele de conduită socială și morală și, căzând sub incidența legii, -au din belșug posibilitatea de a se convinge de sintagma „Sed lex dura lex”.

Marele merit al autorului constă în aceea că el a găsit o manieră inedită de prezentare a acestor experiențe de viață, prin aceea că relatează totul din punctul de vedere al celor dominați de destin și nu prin expunerea rece, lipsită de compasiune a rechizitoriilor.

Oferind deplină credibilitate subiecților, scriitorul Octavian Pop își asumă, cu bună știință, o mare răspundere, riscând să construiască întreaga lucrare pe realități prezentate într-o anumită manieră și, astfel cartea să nu fie credibilă, subiectul fiind prezentat eronat, însă din lectura ei se

remarcă faptul că autorul a verificat fiecare din spusele celor prezentați, expunând numai ceea ce a putut fi verificat și prezentat ca fiind sigur.

Remarcabil la această carte este faptul că deși scriitorul Octavian Pop verifică, el se străduiește să fie cât mai discret în această direcție, lăsând subiecții să expună ideile și trăirile lor, de cele mai multe ori contradictorii și triste rezumându-se să creioneze cu finețe și subtilitate doar ceea ce consideră că este esențial în prezentarea făcută de către cei vizati.

Regăsim în această carte oameni dezorientați cu conștiințe traumatizate și debusolate de experiențele anterioare, persoane care și-au pierdut poate bunul cel mai de preț și anume, încrederea în semenii, credința și speranța că cineva le poate întinde o mână de ajutor.

De aceea cred că trecerea lor printr-o instituție ce are drept unic scop resocializarea lor prin recăștigarea și consolidarea încrederii în ei, în propriile lor posibilități - și am numit aici Centrul de Reeducare - nu poate fi decât benefică și constructivă.

Puțini sunt cei care, asemeni scriitorului, conștientizează faptul că cei care trec pragul unei astfel de instituții sunt persoane debusolate, goale sufletește, fără nici un crez în viață.

Acești rătăciți ai vieții sunt primiți cu căldură, pentru că afecțiunea și compasiunea este ceea ce

lor le-a lipsit cu desăvârșire, de către o mână de oameni inimoși care încearcă și de cele mai multe ori reușesc printr-o adevărată terapie sufletească să comunice cu ei.

Este mult mai greu decât pare la prima vedere pentru că ei sunt reticenti, neîncrezători și susceptibili, stabilizarea și tratarea

unor astfel de traume se face în timp, cu tact și răbdare, lipsa unei educații fiind un impediment major.

Dar dacă la ieșirea din Centrul de Reeducare tânărul iese apt pentru viața socială cu o personalitate bine conturată în sensul bun al cuvântului, pentru ca el să nu devină clientul penitenciarului, atunci nici un efort, indiferent de natura lui nu este prea mare, pentru că un om recăștigat pentru societate este uneori mai de preț decât cel ce s-a integrat de la bun început în cadrul acesteia.

Acesta pare a fi mesajul acestei cărți, care deși modestă ca întindere condensează în ea o multitudine de idei valoroase care merită a fi luate în considerare și, în măsura posibilităților, aplicate.

■ IUSTIN MORARU - scriitor

Portret literar

PREOTUL-SCRITOR OCTAVIAN POP, LA ÎMPLINIREA VÂRSTEI DE 42 DE ANI

Într-un „Trăin Vială” din satul Făget, județul Timiș (1982-1984).

- Facultatea de Teologie „Archiepiscopul” din cadrul Universității „Lucia Blaga” din Sibiu (1988-1992);

- Facultatea de Drept „Nicolae Titulescu” din cadrul Universității Craiova, județul Dolj (1992-1998).

Începând din anul 1986 a slujit ca preot la:

- Mănăstirea „Izvorul Miron” Românești, județul Timiș (1986-1988);

- Centrul de Reeducare Găești, județul Dâmbovița (1996 și prezent).

Din anul 1985 a publicat diferite articole în revistele: „Mitropolia Banatului” (predici, articole și studii, recenzii etc.); „Glasul Bisericii” (predici, articole și studii, recenzii etc.); „Mitropolia Olteniei” (predici, articole și studii, recenzii etc.); „Biserica Ortodoxă Română” (articole și studii, recenzii etc.); ziarul „Telegraful Român” (articole), etc.

În perioada anilor 1990-1995 a condus ca redactor-șef revista „Viața Monahală” editată de Mănăstirea „Izvorul Miron” Românești, județul Timiș, unde a publicat predici, articole și studii, poezii și recenzii de carte.

Începând din anul 1995 conduce Revista de Cultură „Heliopolis” - simbol al spiritualității românilor de pretutindeni - ca redactor-șef, unde a publicat articole și studii, poezii, recenzii de carte, eseuri etc. ■ În anul 1996 conduce și Revista de cultură, opinie și informare „Lumină și Speranță”, editată de Centrul de reeducare Găești, județul Dâmbovița, ca redactor-șef, unde a publicat studii și articole, poezii, eseuri și recenzii de carte.

În anul 1995 a condus, tot ca redactor-șef, periodicul „Margina” editat de Primăria Comunei Margina, județul Timiș.

Începând cu anul 1993 a mai colaborat și la următoarele ziare locale: „Renașterea Bănățească” Timișoara;

„Redemptarea” Lugoj, județul Timiș; „Diogene” Lugoj, județul Timiș; „Lugojul” Lugoj, județul Timiș; „Tempo” Timișoara, etc., unde a publicat articole, eseuri, poezii și recenzii de carte.

A mai colaborat și la unele reviste și ziare din străinătate: „Cerculul Timorcan” Bar - Iugoslavia; „București capitol” Poneclava - Iugoslavia; „Tribuna” Uzdin - Iugoslavia; „Lăbarna” Pancevo - Iugoslavia; „Lumină” Novi Sad - Iugoslavia; „Ortodoxia” Prilepa - Franța; „Mihai Eminescu” Sydney - Australia; „Lumină” New York - U.S.A. etc., unde a publicat articole, studii, poezii, eseuri și recenzii de carte.

Din anul 1996 a recenzat un număr de 27 de cărți în diferitele surse de presă și 10 traduceri, ultime două - 2 plachete de versuri în limba „Lucea înțepătoare” de Carmen Cristea, Timișoara, 1995 și „Via de aprin” de Rebeca Tardă, Timișoara, 1998.

În ultimul timp a publicat mai multe volume de poezii și proză, pentru care au primit: „Domeniile sufletești” (poezii), Ed. Ando-Tours Timișoara, 1998; „... Spre cetățile îngălăbenite” (novele), Ed. Eurobit Timișoara, 1998; „Lacrima Criei” (poezii), Ed. Miron, Timișoara, 1997; „Posteritatea din culșe” (poezii), Ed. Miron Timișoara, 1997; „Romantele cântate la pian” (poeme în limba sârbă), Ed. Ando-Tours, Timișoara, 1997; „Pe ultimul drum” (versuri funebre), Ed. Ando-Tours Timișoara, 1998; „Gânduri” (romani), Ed. Eurobit, Timișoara, 1996; „Întâlniri fierbinți” (romani), Ed. Ando-Tours, Timișoara, 1997; „Frânturi de destine” (studii de caz), Ed. Ando-Tours, Timișoara, 1997 și „Amintiri de viață” (nuvele), Ed. Ando-Tours, Timișoara, 1998.

În prezent este colaborator permanent la cotidianul „Realitatea Dâmbovițeană” din Târgoviște, jud. Dâmbovița, unde publică articole de specialitate și poezii.

De-a lungul timpului a primit mai multe premii speciale și distincții pentru volumele de poezii și proză publicate. Premiile și distincțiile au fost acordate de revistele: „Heliopolis”; „Lumină și speranță” și de „Societatea Literară Artistică” Uzdin - Iugoslavia.

Pentru munca și activitatea depusă pe tărâm cultural și socio-profesional a fost primit ca membru în unele asociații, organizații, societăți și uniuni literar-artistice atât în țară, cât și din străinătate.

Poezia și proza preotului-scriitor Octavian Pop (Olivian Rodneanu) se remarcă printr-o tentă proprie impresionantă plină de nobile sentimente cu o bogată sensibilitate în firul liric al poeziei și în profunde sonorizări a prozei.

La ceas aniversar, urăm și noi, cei ai condeiului (poet și prozator), preotului-scriitor Octavian Pop, alias Olivian Rodneanu, ani mulți cu sănătate, fericire, bucurii și împlinirea tuturor dorințelor.

■ VERONICA BALAJ - prozatoare

OCTAVIAN POP, „Amintiri de viață”

Editura Ando-Tours,
Timișoara, 1998, p. 149.

Romanul „Amintiri de viață” este o creație modernă atât prin structură cât și prin maniera de exprimare a acțiunilor și trăirilor personale.

Cartea este concepută ca o înlanțuire de momente aparent disparate, dar cu un nucleu comun, lucrarea oferind celor ce vor să vadă înțelegă mai mult decât ceea ce dăse nebănuit și subtile percepții ale unei idei de dreptate.

Această noțiune este prezentată pe două planuri: justiția umană și cea divină, această din urmă dovedindu-se întotdeauna mai puținoasă.

Alăturând superstiția cu realitatea autorul ne propunează tabloul vast al sufletului uman cu toate paradoxurile lui.

Astfel, după părerea lui Octavian Pop, omul trăiește și judecă realitatea într-o manieră subiectivă, transformând suferințele și împrejurările într-un parcurs al propriei lui interese.

Fiind omnescărilor ai națunii umane, Octavian Pop ne-a prezentat sub toate aspectele ei, personajele sale fiind împărțite în trei mari grupuri diferite ale societății, dar și din punctul de timp diferite.

Caracteristica tuturor acestor personaje este faptul că, ca și superstițiile, nivelându-se în materie, frica de supranatură toate acestea împiedică omul și alungă în sufletul lor un sentiment de înșeuritate de care nu au putere să se despartă.

Gama largă de procedee și listă ce face ca lectura acestei cărți să fie plăcută, pentru și datorită faptului că regăsim aici jargonul, argoul, dar și concepte filozofice interesante.

Poate fi tot atât de bine o carte de vacanță, dar și o lucrare care prin substratul pe care îl conține lasă loc de reflecție asupra lumii în care trăim.

• FERNANDA BĂLĂU - prozatoare

Un poet pe săptămână

OLIVIAN RODNEANUL - „ARMONIA CLIPEI”

Spiritul poetic nu se supune determinărilor. Existența pasionată a omului în poezia lui Olivian Rodneanu, pseudonimul literar al preotului capelan Octavian Pop, de la Centrul de Recreare Găesti, îl poartă îndreptă spre transformarea sa umană, salvând humanitatea vieții. Omul așteaptă lumina sa prin poezie. Iul Olivian Rodneanu și se face cuprins de miracolul ei și de fervoare. Când poezia să este în via, simțim că suntem o concentrare de revelație eur, care ne dăruiesc fericirile spiritului. Poezia lui Olivian Rodneanu ne ajută să vedem cu adevărat lucrurile, sentimentele și lumea. Versurile sale creează o sensibilitate specifică, receptării esențelor și

omunilor din jurul fenomenelor. Spiritul său poetic nu se supune determinărilor, fiindcă acest spirit începe să subiectivizeze existențele determinate. Starea poetică a lui Olivian Rodneanu se identifică și se amprentă până la plenitudine prin prezența culturii sale poetice. Prin versurile din volumul „Armonia clipei”, edito bilingvă româno-englăză (Editura Ando Tours, Timisoara - 1998), omul capătă o energie spirituală specifică lumii creatoare. Căteva poezii sale este născut spre un disciut care se prezintă în sufletul său de poet, dar nu este stins. Înainte de toate, poetul rămâne OM, în înțelesul lui de zămisitor și părinte: „Voi trăi, voi muri și voi săi! Și mai întâi de toate, / Să nu uităm! Că suntem, totuși, oameni!” („Oameni”).

Mihail V. VAD

OLIVIAN RODNEANUL

ARMONIA CLIPEI

poezii

EDITURA ANDO TOURS
TIMISOARA 1998

PUBLISHING HOUSE, MAISON D'EDITIONS
EDITURA TRADIȚIE

S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE" S.R.L.
CONTINUTUL, S.M.B., NR. 26/110004101004306211(LEI)

261113004101004306211(S)

ROMÂNIA, BUCUREȘTI, SECT. 3,

STR. VOFONET NR. 7, BLD. 5, SECT. 14,

tel. și fax: (00401) 525 19 03, CP 74 122

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal de politică religioasă
Anul VII, nr. 293 din 6 Decembrie 1998

VIAȚA CULTELOR

9. BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ ȘI MIȘCAREA ECUMENICĂ

Sub acest titlu, preot capelan Olivian Pop semnează în editura Ando Tours din Timișoara o lucrare informativă cuprinzând generalități despre mișcarea ecumenică și despre participarea la ea a Ortodoxiei în ansamblu, apoi date despre aderarea Bisericii Ortodoxe Române la Consiliul Ecumenic al Bisericilor și despre participarea acesteia la fiecare din cele șapte adunări generale ale Consiliului care au precedat-o pe cea de a 8-a, în curs de desfășurare acum la Harare (Zimbabwe). Capitolul ultim al lucrării prezintă relațiile BOR cu diferite Biserici neortodoxe.

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicată
din 1907 în
Sibiu
Cluj-Napoca

Luni, 7 decembrie 1998 Anul I, 1998 Nr. 474 12 pagini - 500 lei

5

RECUPERARE SOCIALĂ PRIN REEDUCARE MORALĂ

În timpurile noastre, de fiecare dată când se vorbește despre recuperarea socială a delincvenților, se are în vedere în primul rând recuperarea profesională și tehnică. În realitate, însă, recuperarea socială este o lucrare de socializare care începe să se desfășoare încă din copilărie și care trebuie să continue până la maturitate. În acest sens, Având șase capitole, cartea "Reeducarea și facilitarea accesului la muncă și învățare profesională" prezintă o abordare a reeducării și facilitării accesului la muncă și învățare profesională. Cartea este concepută ca un manual pentru profesorii de la școlile de reeducare și pentru cei care lucrează în cadrul sistemului de reeducare și facilitare a accesului la muncă și învățare profesională. Cartea este concepută ca un manual pentru profesorii de la școlile de reeducare și pentru cei care lucrează în cadrul sistemului de reeducare și facilitare a accesului la muncă și învățare profesională.

Reședința, etapele calitative ale unei zile (cărți). Subiectul cărții nu este totuși un simplu manual de pedagogie, dincolo de implicarea morală creată, autorul, în perioada de după scrierea și editarea cărții, a lucrat ca ministru în cadrul guvernului. Fără să cunosc în apogeu al lui Bădăraș, Cluj-Napoca, în mod sigur, atunci când a fost în vârstă de numai 10 ani, a avut o experiență profesională în domeniul educației și al învățării. În mod sigur, atunci când a fost în vârstă de numai 10 ani, a avut o experiență profesională în domeniul educației și al învățării. În mod sigur, atunci când a fost în vârstă de numai 10 ani, a avut o experiență profesională în domeniul educației și al învățării.

MHAILA AVRAM

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școli la
Ștefan
Gheorghiu

Mărți, 8 decembrie 1998 Anul II 1998 Nr. 475 12 pagini - 500 lei

LANSĂRI DE CARTE LA GĂEȘTI

A devenit deja o tradiție ca, în cadrul „Zilelor Bibliotecii Aurel Iordache” din Găești, să aibă loc lansarea unor volume ce poartă semnătura unor autori legați de zona orașului sau care chiar trăiesc aici. Manifestarea din acest an n-a făcut excepție, în cele două zile având loc acțiuni complexe la care a participat un public interesat, alcătuit mai mult din elevi. N-au lipsit iubitorii de literatură maturi, exceptându-i pe majoritatea profesorilor de limba și literatura română din oraș, care au strălucit prin absență.

În prima zi (26 noiembrie), după o scurtă sesiune de comunicări privind istoria culturală a orașului, susținută de elevi de la Liceul „Vladimir Streinu”, au fost lansate volumele „Dans pentru viitor”, roman de Alecu Vaida Poenaru (prezentat de către scriitorul Tudor Cristea), și „Armonia clipel” (versuri) de Olivian Rodneanu (prezentat de către profesoara Daniela Olguța Iordache). O tânără cititoare, elevă la liceul amintit, a dat glas unor succinte impresii de lectură privind romanul prozatorului găștean, iar un grup de recitatori de la Școala generală nr. 2 a susținut un scurt recital de versuri din cartea lui Olivian Rodneanu (absent, din motive independente de voință sa, de la evenimentul lansării propriului volum).

În cea de-a doua zi, acțiunea a fost mai bogată. Au fost prezentate mai întâi trei volume de versuri apărute anul acesta și semnate de autori din Găești, membri ai cenuclului literar „I.C. Vissarion”. Este

vorba despre trei debutanți: Daniela Olguța Iordache, cu „Tristețea Dulfului”, Nicolae Radu, cu „Răstrângere în orb” și Corneliu Costache, cu „Robot dansând”. Vorbind despre autori, criticul literar Tudor Cristea a subliniat incontestabila valoare a fiecăruia și a precizat că versurile care compun aceste cărți au fost citite și discutate, de-a lungul anilor, în cenuclul găștean, pe care l-a condus începând cu anul 1975.

Au mai fost prezentate de asemenea volumele „Tranzit” și „Spioana cheală”, romane de Ioniță Marin, mai vechi membru al cenuclului găștean, ce trăiește azi în Pitești, ca și Toma Biolan, care a citit din cartea lui de aforisme „Una pe față, una pe dos”. Au mai fost prezenți scriitorii piteșteni Mona Vâlceanu, Nic. Petrescu și Traian Cârduș.

În sfârșit (dar nu în cele din urmă), a fost lansată lucrarea „File de monografie”, semnată de Aurel Iordache și îngrijită și adăugită de Daniela Olguța Iordache, fiica autorului găștean, decedat în 1975. Lucrarea este a doua de acest fel apărută anul acesta, după cea a lui Emanoil Dumitrescu, actualizată și lansată într-o a doua ediție de către Titus Ancuța și M. Curculescu. Realizate într-un stil oarecum diferit, cele două lucrări, așezate sub semnul celor cinci sute de ani de la atestarea documentară a Găeștiiului, aniversați pe 19 iulie, anul acesta, se completează în chip fericit. În ambele zile, manifestările au fost onorate de prezența domnului Marin Albu, primarul orașului.

ILIE BÎZOI

2

DĂMBŌVITA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1829 ■ Marți, 15 decembrie 1998 ■ 8 pagini - 800 lei (la abonați - 480 lei) ■

Curier cultural

Noutăți editoriale

„Biserica Ortodoxă Română și mișcarea ecumenică“

Preotul capelan Oľivian Pop, de la

Centrul de Reeducare Găești, publică în Editura Ando Tours din Timișoara lucrarea „Biserica Ortodoxă Română și mișcarea ecumenică“.

Autorul mărturisește în *Cuvânt înainte*: „Ecumenismul creștin reprezintă saltul calitativ în viața bisericilor creștine contemporane, de aceea se înscrie ca cel mai proeminent și luminos din ultimul mileniu creștin“.

Volumele are cinci capitole: Mișcarea ecumenică și ortodoxia; Adunarea Bisericii Ortodoxe Române la Consiliul Ecumenic al Bisericilor; Ecumenismul în viziunea unor teologi ortodocși români; Participarea Bisericii Ortodoxe Române în cadrul Consiliului Ecumenic al Bisericilor.

MJ. VLAD

Cotidian local de informație și opinie democratic

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
bilingvă
în
română
și
engleză

5

Joi, 17 decembrie 1998 Anul II 1998 Nr. 430 12 pagini - 500 lei

„HELIOPOLIS”, REVISTA SIMBOL A SPIRITUALITĂȚII ROMÂNEȘTI

Revista „Heliopolis”, așa cum reiese și din subtitlu, este o publicație de cultură, simbol al spiritualității românilor de pretutindeni. În paginile sale sunt abordate o serie de aspecte, referitoare la istoria românilor, dar și la spiritualitatea ortodoxă. De remarcat pertinenta selecție a textelor literare prin intermediul cărora se reușește o mini-antologie a sensibilității creatoare, a inefabilei capacități de transgresare a oului ce caută accesarea către dimensiunile cosmice, fie în plan erotic sau mistic.

Simțăm publicatului să dovedească, cu fiecare număr editat, un adevărat filu al prezentului și trecutului cultural, oferindu-ne o definiție imagine de ansamblu, abordată din punctul de vedere al redacției. Sub acest aspect „Heliopolis” poate fi considerată, în sensul benefic al cuvântului, o completare în ansamblul publicațiilor românești de cultură, spre constituirea unei cât mai adevărate imagini a spiritualității românilor de pretutindeni. „Heliopolis” poate fi considerată un ambasador al creativității tuturor celor născuți pe plajele mionice care perpetuează prin aleși spiritual și destinului, eternitatea cosmică, revista fiind cituzată în S.U.A., Canada, Italia, Australia, Anglia, Franța, Israel, Iugoslavia, peste tot acolo unde există rostire românească în dulcea simțagmă a dorului și simțirii noastre.

MIHAELA AVRAM

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
literară
„Stefan
Gheorghiu”

Joi, 17 decembrie 1998

Anul II 1998 Nr. 480

12 pagini - 500 lei

ETERNITATEA INTEROGĂȚIEI LIRICE

Meditația de factură mistică a fost abordată încă din perioada Feudalismului Timpuriu, mai mult cu finalitate concludivă, pornindu-se de la viețile sfinților ca pretext pentru exteriorizarea profundizii sentimentului religios. Olivian Pop reface itinerariul spiritual al unor trăiri personale, dar, spre deosebire de Argezi, nu este interesat de interogația retorică, nu pune sub semnul incertitudinii viabilitatea Divinității. Pentru el, starea mistică capătă valențe existențiale constatative, morale, metafora devenind suportul semnării omului care se pleacă respectuos în fața jertfei supreme, altruistă. Astfel, Olivian Pop își asumă, în numele celor mulți, omenească nepuțință a jertfei supreme: „De ce Vechiul și Noul Testament? / Testamentul este, a celor ce cred / Biblia, este un testament? / Poate, testamentul lui Dumnezeu... / Dar Dumnezeu s-a jertfit, / Lăsându-ne Biblia, / Drept un document!”, în viziunea poetului, Biblia este dovada actului de umanizare etică. Pentru Olivian Pop totul se contopește într-o universalitate ce include trecutul și viitorul, fără să fie anulată speranța în perfectibilitatea vieții, în ciuda unei durități redată prin metafora versului final: „În întuneric, / umbrele morților / de pe pământ. / Se aude plânsul mamei; s-a ridicat, / copilul a făcut primul pas; / destulul l-a spânzurat de VIAȚĂ”, („Primul pas”) Propensiunea pentru retrăirea unei stări edenice, a copilăriei, se dovedește a imposi-

bilitate. Metafora vieții reconstituite, într-o dorință de oprire a timpului, exprimă imposibilitatea de a redeveni în acea stare inefabilă a candorii. Trecutul este o umbră care se transformă într-un întuneric imuabil, încât dorința de întoarcere în timp capătă dimensiunea tragică a nepuținței; „Eram bătrân și m-am speriat; / În lumină, / Îmi căutam umbra / și nu o găseam. / Atunci m-am întors în copil / și mi-am căutat umbra / în întuneric”. Dorința de resimțire a inocenței atrage după sine distrugerea parțială a universului deja cunoscut în urma experienței existențiale. Într-o atitudine utopică, poetul vrea să salveze totul, să contopească în sine trecutul și prezentul, noaptea fiind metafora acestei opțiuni, dar intervine cenzura impusă chiar de condiția umană, incapabilă să permită sufletului o echilibrată atotcuprindere: „Am văzut, cum noaptea fugea, / Dintr-o zi în alta, / Era înspăimântată. / Nu știam de ce se temea, / dar, din miță, / I-am spus să se ascundă în mine. / Era înfricoșată. / Cu o singură stare, / a privit înăuntrul meu / și s-a albit de fică; / E prea întuneric pentru mine, / Acolo, în tine, m-a șoptit! / Dormea precum un val, / Dar cum doarme un val?” („Umbra din mine”). În „Eram și om” există o ușoară intuiție romantică dublată de căutarea umanizării ce respinge coerciția: „... cu trupul / din pământ, pe pământ, al pământului / trecut, prezent și viitor. / Viața și moartea? / ... cu capul printre ce văd ochii

Eu unde sunt? / mă joc de-a Dumnezeu / Dumnezeu cel adevărat, m-a omorât. / eram, un Dumnezeu mai bun decât el, / Eram și om!”. Se constată aceeași tendință către uniformizarea timpului terestru într-unul cosmic, unde reperele devin inutile. În „Căutam căldura” se constată semnarea în fața unei adevăr pe care omul încearcă să-l eludeze, conferind o anumită dimensiune spirituală, o răsturnare a fatalității catastrofel finale: „Pământul va muri o dată cu noi...”. Prin acest vers, poetul sugerează o dependență a factorului geologic, în viabilitatea sa, de identitatea pe care doar omul l-o poate conferi, dispariția acestuia fiind dependentă de cea fizică, a ființei umane.

MIHAELA AVRAM

5

editoriale

Octavian Pop

„Tehnica legislativă“

Preotul capelan Octavian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, a publicat de curând, la Editura Ando

Tours (Timișoara, 1998), volumul „Tehnica legislativă”. Volumul apare în colecția juridică.

Preotul capelan Octavian Pop, absolvent al Facultății de Drept, este și autorul, printre altele, unor cărți de drept.

Cartea de față este structurată în patru acte: Noțiunea tehnicii legislative, Principiile fundamentale ale activității de elaborare a actelor normative, Structura actului normativ și Tehnica sistematizării actelor normative.

Autorul ne avertizează: *„...modul în care legiuitorul elaborează textul actului normativ influențează în bine sau în rău întregul proces de aplicare a legii în realitatea socială”.*

MI. VLAD

AUREL IORDACHE • GĂEȘTI-500 • FILE DE MONOGRAFIE

AUREL IORDACHI

*File
de monografii*

Octavian Pop

Protosinghel, poet, jurist.

S-a născut la 22 oct. 1956 în comuna Rodna din jud. Bistrița-Năsăud și este fiul lui Simion și al Mariei. Ca scriitor și-a ales pseudonimul Olivian Rodneanu.

A urmat studii medii în comuna Rodna, Seminarul teologic ortodox din București (1977-1982), Facultatea de Teologie "Andrei Șaguna" din Sibiu (1988-1992) precum și Facultatea de drept "Nicolae Titulescu" din Craiova (1992-1996).

În 1996 a devenit găștean, fiind numit Preot capelan la Centrul de reeducare Găești.

Este redactor șef al revistei "Heliopolis", apărută la Timișoara în 1985, redactor șef al revistei "Lumina și speranța" a Centrului de Reeducare Găești, apărută în 1996; a fost redactor șef al revistei "Viața monahală" apărută la Românești, jud. Timiș între 1990 și 1995 și este în prezent redactorul șef al periodicului "Margina", apărut în localitatea cu același nume din jud. Timiș începând cu 1995. Pe lângă o prezență zilnică în coloanale diverselor publicații, este și autorul a peste 50 de lucrări ce se pot împărți în patru categorii: lucrări religioase, lucrări cu caracter educativ, lucrări juridice și lucrări literare.

Din prima categorie se impun: *Vestea cea din urmă a pășimilor Domnului*, 1990; *Merinde pentru suflet*, 1990 (lucrări premiate); *De la cuvânt la faptă*, 1991; *Ortodoxia românească*, 1993; *Cuget ortodox*, 1995.

Acestora li se adaugă și un captivant jurnal de călătorie intitulat *Prin țara sfântă*. Ed. Ando Tours, Timișoara, 1998, precum și o carte vizând pictura bizantină: "Scurtă incursiune în iconografia bizantină", Timișoara, 1995.

Între psihologie și drept se înscriu studiile: *Separarea maternă, Jocul murdar, Copilul abandonat. Cunoașterea copilului cu nevoi speciale, Socializarea și implicațiile ei în apărarea și formarea comportamentului predelinvent*. Printre acestea, un loc aparte îl ocupă scrierile recente *Misiunea preotului capelan în unitatea penitenciar*, Ed. Ando Tours, Timișoara, 1998.

Lucrările juridice completează preocupările de specialitate ale lui Octavian Pop: *Raporturile dintre guvern și parlament în dreptul românesc și comparat. Despre răspunderea civilă delinvență: Dreptul canonic; Noțiuni de administrație publică*.

Un loc cu totul aparte îl are însă în viața protosinghelului Octavian Pop, literatura. Este autorul a patru romane: *Gânduri, Întâlniri fierbinți, Prânturi de destine, Amintiri de viață*, precum și a cinci volume de poezii: *Pe ultimul drum* (versuri funebre), *Omnesciile suferințe, Spre celălalt legământ, Lacrima Crisii, Postăritatea din culise*. Deși toate aceste preocupări se despart la prima vedere într-o evantai de bătănatări și căutări deosebite, există însă și un element care le unește, rolul de doctor sufletesc pe care Octavian Pop și-l ia în serios și în care răbdarea, afecțiunea și dreptatea se îmbină într-un singur mănunchi pe care-l putem numi cu optimism: încredere.

VASILE BARBU

**CONTINENTE
CU
DRAGOSTE**

Editura LUMINA

IUBINDU-L PE OLIVIAN - OCTAVIAN

Uzdin 9 august 1996. Dincolo de războiul gândurilor noastre, acolo unde sălășluiește flacăra divină, unde omul, doar om este, într-o zi Sfântă de Sămclii l-am întâlnit pe părintele Olivian. Era un asfințit de universalitate, cel mai perfect portret al blândeții unui exponent de neegalat, un efort care se merita, atunci când mi s-a hotărât să-i strâng mâna.

Așa că dragostea noastră, de limba vechilor cazanii, de limba lui Dosoftei și a lui Eminescu, pe care fiecare o ducem după propriile noastre limite, părea că se întâlnește, la Românești, acolo unde noaptea ochi avea, la un pas de liniștea din ochii monahului Olivian. Și era liniște, exact atât cât era în tumultuoasa noastră istorie,

Continente cu dragoste

în zborul cuvintelor cosmice, în sufletul mioritic de român.

*„Pintre săicile pietroase
Mergem spre Românești
călare...”*

pe văzduhul lui Bogdan-Vodă, al lui Mircea cel Bătrân, Brâncuși, Vieru, Ilașcu...

Și era și el, Olivian – Octavian, om de arhaic cu ochi de contemporaneitate, om de cuvinte cu rostiri profund filozofice, om căruija trebuie mereu să-i strângi mâna.

Și este Olivian – Octavian om de poetică înaltă de gânduri cu alăta frumusețe, de emoții absolute.

Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru apogeele noastre, pentru har, eroism, pentru splendoare și eternitate, pentru sublim și terrocinicia cu care strălucește să fie vrednic de cuceririle divine. El Olivian – Octavian.

Domniei Sale, omului de meserie român, pentru faptul că și-a închinat întreaga existență românismului al cărui practicant intolerabil și apostol este. Domniei Sale, dar al ursitoarelor care ne-au vegheat scăldătoarea.

Mersi, în numele spiritului, la care nu au acces decât cei aleși, pentru că încununat cu el te simți ca după împărășanie.

*Iubindu-l pe Olivian –
Octavian, cu un mers și un
pahar de vin!*

ÎNCHISORILE NOASTRE
etapa '98

Preot Olivian Pop: Biserica Ortodoxă Română a avut o tradiție istorică referitor la preoții din sistemul penitenciar și la cei militari. A existat chiar un episcop al preoților militari, până la cel de-al doilea război mondial. Avea grad de general și coordona activitatea preoților din armată și penitenciare.

Biserica este, după cum știm, o instituție de înnoieră, este independentă, e organizată după niște principii proprii și are un buget aparte, acoperit din autofinanțare. Ar fi foarte greu ca un preot care lucrează în sistemul penitenciar să fie salarizat de către arhiepiscopie. Eu unul, sincer, nu aş mai lucra ca slujitor într-o instituție penitenciară, pentru că practic nu aş mai fi plătit. Este cunoscută problema preoților misionari, care nu iau salariu luni de zile. Este o treacă destul de grea, cea pe care o facem noi. Personal m-aş bucura să nu fi plătit de penitenciar, dar mă întreb cine m-ar mai plăti atunci, căci trebuie să iau și eu un salariu. Acesta este modest: după 21 de ani vechime în preoție, primesc 1.200.000 de lei. Nu cred că activitatea mea poate fi influențată de comandant sau de DGP, ei nu mă pot face nici să spunesc 10 deținuți în loc de 50, nici să fac liturghia altfel decât o fac. Noi avem canonicele noastre, avem o structură anume și contribuția în hîne la reducerea celor ne sunt încredințați.

Col. Mihai Verbiceanu: Ceea ce vi se cere dvs. este confidențialitatea. Ceea ce dvs. ca duhovnic trebuie să informați, trebuie păstrat în conștiința dvs. și nu comunicat altcuiva.

Preot Olivian Pop: Destigur că așa trebuie să se întâmple. Ei nu cred că sunt preoți care să divulge secretul spovedinței. Ar fi dureros dacă ar exista.

Preot Olivian Pop: Preotul de penitenciar poate avea un rol deosebit de benefic. El trebuie însă să își înțeleagă foarte bine misionul, pentru că el urmează în sufletul deținutului, în discuții particulare. La Găești, până a venit, în 1991, erau tot felul de situații nefastice. Acum intervin direct când intuiesc că sunt probleme. Când am indicat că se pregătește o revoltă, într-o primă liderul neoficial, discuta cu ei, ca să le explice nu numai problemele de duhovnicie. "Am născut că vroți să spargeți geamurile." La scapă să în felul ăsta își fac singuri greutăți, că distrug un bun care este al tuturor, că vor fi amănunți la liberarea condiționată.

Acum îmi împart activitatea în trei direcții. Mai întâi, slujba, pe care o fac în fiecare dimineață, între 7 și 8. În felul acesta asigur posibilitatea fiecărui deținut de a participa la serviciul religios. Apoi activitatea de consiliere religioasă, pe care o fac de obicei în camere, pe camere. Îmi programez în fiecare zi câte jumătate de oră. Le vorbesc și eu pe o anumită temă, îi ascult și pe ei și notez problemele lor pe care le pot rezolva în conștiința comandantului. Mă duc și la evidență și mă interesez de situația lor. Apoi am conferințe pe care le țin lunar, în care încerc să combin juridicul cu morala creștină. În felul acesta îi pun și pe ei într-o activitate permanentă. Le-am făcut chestionare cu întrebări și răspunsuri și pe teme de istoria religiilor, și pe teme juridice, și din istoria creștinismului. Încerc să îi fac să cunoască cât mai multe. Unii ne pîlung că nu cunoaște regulamentul, că nu li se explică regulamentul de ordine interioară.

Preotul poate fi mîna dreaptă a comandantului și poate duce la reducerea tensiunilor, la instalarea unei atmosfere de fraternitate, ca la Găești.

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
la adresa
"Ștefan
Gheorghiu"

Luni, 4 ianuarie 1999 • Anul III • 1999 • Nr. 488 • 12 pagini - 500 lei

MIȘCAREA ECUMENICĂ

...ajută-ne Doamne, să
luptăm ca să păstrăm pământul
și pentru generațiile viitoare,
alăturându-ne să ne bucurăm
când tot vom fi liberi." (prot.
prot. Isidor Tocoban în rev.
"Ortodoxia", nr.4/1975 - p.561).
Folosim acest citat utilizat și de
Olivian Pop pentru a reliefa
rașunderea socială, dar și spi-
rituală pe care Biserica începe
să și-o asume tot mai pregnant,
în acest sfârșit de secol.
Explicativ la modul diaconic,
sacros și pune accentul pe
înțelegerea impunerii ecumeni-
cității, fapt care și marele creștin,
dumneavoastră în primul rând de pen-
surile Patriarhatului Iustinian, ca
reprezentant suprem al ortodo-
xie române. Astfel, Biserica
locală, prin ilustra personală a

patriarhatului, a înțeleș ecum, mai bine ca oricând, că Trupul lui Hristos
este considerat ca fiind în viața episcopilor a Viteazilor unități a comu-
nicării umane, expresă pe pământ a fetei creatoare a lui Dum-
nezeu, și în viața în totu înmulțirea faptelor sale divine. În
completare, Patriarhatul Iustinian accentuează și mai mult aspectul
social și moral. Biserica este menită să și împlinească divinității sale
desin de mântuire a umanității de data aceasta prin ecumenism.
Deși, în acest sfârșit de secol, prezintă modelul său de abordare și
subiectelor, Olivian Pop face și un scurt istoric al relațiilor externe
și interne. Biserica ortodoxă românească, cu reprezentanții altor
confesiuni creștine, fără să ajudeze analiza în moduri în care în
evoluat și aparut ideea, respectiv mișcarea ecumenică. Totodată,
Olivian Pop explică adevărata semnificație a faptelor de unificare
creștină și Bisericii sale în duget că și în faptă, chiar dacă mai
există încă ușoare divergențe de opinii. Astfel, sub aspect ideatic,
ecumenismul este esențial evanghelic, în sensul respectării testam-
entului spiritual al lui Iisus Hristos ca dăruirea și devota capabilă
de a trăi în viața de azi, în viața înțelegere faptică și în pace
creștină, purificându-se de fetele și fetele de ispitele fetei apocali-
ptice. Fără a fi o argumentare pro canoic, lucrarea sa constituie
într-o măsură plăcută a obiectivității în suflet, prin sinceritatea
prediciei creștine, spre iubirea altuia și a celor zidii de Dumnezeu
după chipul și asemănarea Sa.

Pror. capelan Gavril Pop - Biserica Ortodoxă românească și
mișcarea ecumenică, Editura Ando Tours, 1998.

MIHAELA AVRAM

5

DĂMBOVITIA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Seta nouă ■ Nr. 1862 ■ Marți, 26 ianuarie 1999 ■ 8 pagini - 800 lei - 800 lei (la abonaj) - 480 lei

editoriale 21 *Noutăți editoriale* 23

Preot capelan Olivian Pop: Hrană pentru suflet

Preotul capelan Olivian Pop, de la Centrul de Educație Găești, este omniprezent pe plan editorial, atât în revistele culturale și literare cât și în cele teologice și de cultură. A publicat cărți de poezie, romane, drept, religie.

Nămii în proiectul „Pastorală” a Eccluzii Ando-Tours din Limbourg, a publicat 10 titluri de cărți.

Ultima, „Hrană pentru suflet”, primă în zărilor noastre în domeniul creștin, este prefăcută de dl. școl. Mihai Verbecaru - director general adjuncțiu Direcției Generale a Penitenciarelor. Fișierul din publicație „Hrană pentru suflet” utilizează nuanța preoților capelani din sistemul penitenciarelor și răspunde la întrebările pe care o scriitorie călătorului Mihai Verbecaru aflat în detenție. Pentru acești oameni este o înțelegătoare nuanță de înțelegătoare.

de Mihai Verbecaru

Cartea este structurată în două părți: „Educația morală-creștină și religioasă” și „Micul catehism ortodox”.

Mihail I. VLAD

Realitatea dâmbovițeană

Miercuri, 27 Ianuarie 1999 Anul III • 1999 • Nr. 507 • 12 pagini • 500 lei

SINGURĂTATEA OMULUI ÎN LABIRINTUL ÎMUABIL AL LEGII

Când ovraca de o periferie adevărată, pe lângă o cultură și o bogată cultură și o bună cunoaștere a sufletului uman, Ovidiu Pop, abundența de date aparute în literatura document, pornind de la realitatea cără și înfruntând o lume dintr-o parte și o altă parte, a scris un roman în care el însuși este protagonistul. Ovidiu Pop realizează o creație poetică și impresionantă, o creație literară de o înaltă calitate. Romanul este rezultatul unei pasiuni a lui Pop, o creație literară, o creație artistică care, prin simplitatea zărilor de o noaptea lipsită de aer, este înfățișat în albastru și albastru, iar o creație literară care și-a găsit în creația sa o cale de a se manifesta. Ovidiu Pop este un autor care, prin simplitatea zărilor de o noaptea lipsită de aer, este înfățișat în albastru și albastru, iar o creație literară care și-a găsit în creația sa o cale de a se manifesta. Ovidiu Pop este un autor care, prin simplitatea zărilor de o noaptea lipsită de aer, este înfățișat în albastru și albastru, iar o creație literară care și-a găsit în creația sa o cale de a se manifesta.

El este răspuns la întrebările cuprinse în titlu. Câtă vreme de mai jos, fiecare dintre noi vine interpretat într-un anumit mod personal este

dar gândurile noastre vin dintr-o parte, dintr-o parte nobilă se vor îndrepta spre personalitate, iar într-o parte și în viața lumii, ceea ce vine, înfruntând o lume dintr-o parte și o altă parte, a scris un roman în care el însuși este protagonistul. Ovidiu Pop realizează o creație poetică și impresionantă, o creație literară de o înaltă calitate. Romanul este rezultatul unei pasiuni a lui Pop, o creație literară, o creație artistică care, prin simplitatea zărilor de o noaptea lipsită de aer, este înfățișat în albastru și albastru, iar o creație literară care și-a găsit în creația sa o cale de a se manifesta.

și în cele din urmă să se realizeze într-o creație care nu mai este înfruntată de o lume dintr-o parte și o altă parte, a scris un roman în care el însuși este protagonistul. Ovidiu Pop realizează o creație poetică și impresionantă, o creație literară de o înaltă calitate. Romanul este rezultatul unei pasiuni a lui Pop, o creație literară, o creație artistică care, prin simplitatea zărilor de o noaptea lipsită de aer, este înfățișat în albastru și albastru, iar o creație literară care și-a găsit în creația sa o cale de a se manifesta.

Ovidiu Pop - "O viață singură", roman, Editura "Arta Tinerii", 1999

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
de opinie
și informație
democratică

Miercuri, 27 Iulianne 1999 Anul III • 1999 • Nr. 507 12 pagini - 500 lei

RĂSCUMPĂRAREA SUFLETULUI PRIN CREDINȚĂ

Continuând seria de carti destinata celor care sunt plasați prin faptele lor în cadrul limitat al sistemului penitenciar, profesorul Olivian Pop, proot capelan în cadrul Centrului de Reducere și Reabilitare a Criminalității, publică lucrarea „Iirana pentru suflet”. Prima parte este o incursiune în argumentația morală a faptelor apostolilor și în evoluția diaconică a bisericii ortodoxe, cea de-a doua parte cuprinzând un mic-catehism ortodox. Reviizând incursiunea istorică din perioada biblică a constituirii primelor aparținți creștinești și până în secolul nostru, Olivian Pop tresează momentele importante ce cazuăle semnificația etică a unei religii. „Pentru a se mântui și a fi fericiți omii trebuie să trăiască o viață morală, adică să urleze prin faptele lui o purtare de creștin adevărat”. În fapt, ideea de bază a lucrării este că tot ceea ce înfăptuim în viața de om ne apropie sau ne îndepărtează de Dumnezeu deoarece esența moralei creștine și a existenței celor ce cred în el este să respecte legile și poruncile Dzeului, să

face totul pentru a înlătura piedica ce stau în calea împuneri supramei virtuti de mântuire a sufletului. Prin adoesia încredințării pentru suflet, meslul cel mai ales celor în procesul de reabilitare, autodeslădoraste să fie înțeles unul dintre adevărurile de bază ale credinței și anume că toți murim prin asumarea păcatului lui Adam, dar avem șansa de a învia prin adoesirea plăii supreme, eticilor lumii ce oăre Neus Hristos. De asemenea, lucrarea intenționează, prin felul în care abordează problematica moral-creștină, să îi facă pe cititor să înțeleagă că, în ciuda separării lor de societate și priverii de libertate, ei pot primi pacea Domnului prin regăsirea și integrarea în viața familie-spirituăle. Pentru Olivian Pop, apovedania este esențială în purificarea sufletului, echivalând cu un al doilea botez, astfel încât prin vorbă creștină și pioasă înțelegere, delinquentul să devină recuperabil din momentul în care a fost posibil să-și autorecupereze propriul său suflet. (M.A.)

Proot capelan Olivian Pop -
„Iirana pentru suflet”, colecția „Pastorală”,
Editura „Ando Tauru”, 1999

IRANA PENTRU
SUFLUL

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
Ziară săptămânală
„Steier”
Gheorghiu

Joi, 28 ianuarie 1999 Anul III • Nr. 508 12 pagini - 500 lei

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

A apărut revista „Lumină și Speranță” (numerele 1-3) ce cuprinde lunile ianuarie-martie a.c., revistă editată de Centrul de Reeducare Găești. Această revistă a depășit de mult timp granițere țării, fiind cunoscută în mai mult de 17 țări din Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei și culturii naționale. Colectivul redacțional, format din profesioniști, dezbate o problemă cât mai diversificată de la subiecte din drept, legislație școlară, recenzii literare, poezii, reportaje până la tipărirea unor extrase din scrisori făcute de foști deținuți care au apreciat strădanile și eforturile depuse de întreaga conducere a unității pe perioada executării pedepsei lor.

(I.B.)

3

LUMINA ȘI SPERANȚA

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul IV ♦ nr. 1-3 ♦ ianuarie - martie 1999

Editată de **CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI**

Octavian Pop.

O viața singur

- roman -

Ando-Tours Timișoara, 1999, p. 60

Romanul „O viață singur” este al șaselea dintr-o duadă. *Nevata de adăvăr* (1995), *Gânduri* (1998), *Amintiri de viață* (1995 și 1996), *Frânturi de destine* (1995) și *Înălțuri teribile* (1997) din multitudinea de scrieri a autorului Octavian Pop.

Cuvintele adresate cititorului scot în evidență: „că undeva un om se luptă cu singurătatea, cu destinul, cu frământarea sufletească. El caută răspuns la întrebările dușefului său.”

Romanul are două părți care se succed și anume: Partea I „Căderea în păcat” și Partea a II-a „El și Dumnezeu”.

Este vorba despre o persoană din județul Beșeu căruia i se povestește viața sa marcată în întregime și plină de amintiri sinistrate care se succed din vârsta copilăriei, într-o familie în care se petreceau fel și fel de ciudațenii – motivul principal fiind axat în jurul moștenirii unei proprietăți și a profiturilor de pe urma lor și în acest scop căutarea motivației de a înfrătura moștenitorii de drept – adică personajul principal.

Acesta trăiește, pe rând, multe întâmplări mai puțin plăcute atât referitor la persoana lui cât și a celorlți din familia lui, urmând apoi apăsătoare de la snobata, urmată, și datorită faptului că neînțelegerea neperpetuă, îl este învinsă de comiterea unor fapte ilegale, deși alții le-au săvârșit. Ajunge astfel în detenție unde se izolează trăind ca „o viață singur”.

Partea a II-a are rolul unei speranțe pentru personaj, care însă „rămâne o inimă închisă”.

Reușește acum să distingă binele de rău, muncind alături de alți înțernați.

Romanul se încheie prin cuvântul autorului care dă o undă de speranță visului personajului său spunând că „răutatea și iraționalitatea celor care i-au furat cei mai frumoși ani ai vieții vor fi pedepsite de Dumnezeu”.

■ Diana Năviescu

Realitatea dâmbovițeană

Publicat
fără ștampă
în
Sistem
GEMINIS

Marti, 9 februarie 1999 Anul III • 1999 • Nr. 518 3 pag. III - 300 lei

HELIOPOLIS

REVISTA DE CULTURĂ
JURNAL AL SPIRIETUALITĂȚII ROMÂNILE DE FERRITINDEN

A apărut numărul 17/1999 al revistei de cultură „Heliopolis”, simbol al spiritului românilor de amănăciun. Revista se deschide cu un studiu semnat de prof. Teodor Damian despre „Iosia de Damneza” în opera lui Eminescu”. Autorul consideră că abordarea acestui aspect trebuie să aibă la bază atât contextul literar în care a fost concepută opera eminesciană, cât și cel intelectual-social. Ideea de bază este sintetizată în partea finală a materialului: „Eminescu năra întors ochi” spiritului spre marile întrebări existențiale, spre lato ascunsă a sufletului, spre sinteza irefutabilă a firului, decoperându-ne că înțelegerea incompreensibilității misterului nu putem decât) să ne transformăm în întrebare în căm și încantație, în timp ce taina (și înțeleg) strălucirea pe care poezia noi se adrează unei suflet divine peste bariera celor trecătoare”. Fotografiatul Olivian Pop abordează viața stăntului lăcaș Calino de la Carnea, a carui înțeleg existență a fost coordonată, printre altele, de cuvintele regelui David: „Jusi-Te-voi, Doamne, vitutea mea. Doamne, este. Înțeleg. mea și scaparea mea și izbăvirea mea” (Ps. 17.1).

Sub pseudonimul Olivian Andreanu, psihologul publică un scurt eseu despre misticismul și mistica (religiuni se mai sus la starea poetică de bănuț-dăruș Dumiță) în literatura noastră realită: „Conținutul de stări sufletești are nevoie de timp pentru a ajunge la poezie, după cum subțanțele din natura au nevoie de timp ca să ajungă în starea de arbore și floare”. Paginile șase-sapți sunt dedicate poeziei Alexandri Jolebanuș, Florin Târziu din Vitești, Iana Băniș din Nov Sad, Cosmină Lila și Vesile Băbuș, ultimii doi fiind împingea și fiind, univoc. Partea de la sfârșit abordază înțelegerea misticii prin poezia noastră. Într-unul de asemenea, psihologul omnia de carte la care se adăugă un fragment din „O țară a românilor din nord-estul Serbiei” de la Radu Păușan și prof. Ionel Clotchiș, tenet completat de studiul semnat de Agneta Costin, referenț la asemănări și diferențe între culturile celte și geto-dace. Totodată, semnalăm prima parte a studiului despre limba dacoromână, obiceiurile și tradițiile vâltătoare-românilor timoceni, semnat de prof. Inel Clotchiș. Radu Oprescu publică o scurtă analiză a prozelii lui Popovici-Bănășescu, considerat cu mila amănăciunete stabilite, unul din reprezentanții avangardei literare românești, alături de Urmuz și Victor Vlad Delavrancea. Menționăm inter și realizări de sectorul Răzvan Stănescu-Bellu, academicien, despre înțeleg dintr-o parte, înțeleg dintr-o parte, și propoziții către libertatea de gândire și puterea politică, în perioada 1968-1985, în numele impresiei esențiale. Veronica Băbuș consemnează câteva păreri de opinie care se constituie în cadrul și în cadrul Londrei. În ansamblu, acest număr se remarcă prin balanta intelectuală deosebită și originală și prin viziune grafică de deosebită cu multe revistele similare din spațiul cultural românesc.

(M.A.)

6

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școlți la
„Stefan
Gheorghiu”

Luni, 15 februarie 1999 Anul III • 1999 • Nr. 523 8 pagini - 500 lei

PRIMUL MEMBRU DE ONOARE AL ORGANIZAȚIEI INTERNAȚIONALE A AROMÂNILOR ȘI MACEDONENILOR

La propunerea Secretarului general al Organizației Internaționale a Aromânilor și Macedonenilor, cu sediul în Timișoara, domnul scriitor Vasile Todi, preotul capelan Olivian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, a fost declarat primul membru de onoare al acestei organizații, ținându-se cont atât de bunele relații pe care domnia sa le are cu aromânii din țară și străinătate, cât și de activitatea pastoral-misionară și culturală a acestuia. Sfinția sa se va bucura de toate drepturile ce decurg din statutul acestei organizații.

ILIE BIZOI

DĂMBOVITIA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1880 ■ Marți, 16 februarie 1989 ■ 8 pagini - 800 lei (la abonați - 480 lei) ■

Curier cultural *Curier cultural*

Reviste școlare

„Lumină și speranță”

A. apăruit nr. 1 - 3. (1989) al revistei de cultură, opinie și informare „Lumină și speranță”, ce apare la Centrul de Reeducare Găești.

Revista a văzut lumina tiparului prin eforturile poetului capetan și jurist Olivian Pop, care are diverse preocupări editoriale: poezie, roman, drept, religie ș.a.

Maria Ciobanu, directorul Centrului de Reeducare Găești, semnează articolul „Elemente distinctive între infracțiunile de tentativă de omor și vătămare

corporală”. D-lr. col. Constantin Rădulescu continuă seriațiul despre „Convenția europeană a drepturilor omului”.

Olivian Pop semnează articolele „Aspecte generale privind recidiva” și „Rolul educației religioase în formarea și dezvoltarea trăsăturilor de caracter ale elevilor. Educația religioasă în învățământul special”.

Numărul de față, bogat, cuprinde articole, poezii semnate de elevi și de cadre didactice ale Centrului de Reeducare.

Mihail I. Viad

DĂMBOVITIA

Cotidian independent

Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1885 ■ Luni, 22 februarie 1999 ■ 8 pagini - 800 lei (la abonaj) - 480 lei

OCTAVIAN POP - „O viață singur”

Acum cunosc autorul cu numele lui suferințist (și, de ce nu, mândru) în numărul de cărți scrise. Scrie cărți de poezie, proză, drept, teologie, pedagogie.

În ordine cronologică, romanul „O viață singur” (Editura Ando Tours, Timișoara, 1999) e al șaselea publicat de autor. El ne avertizează: „... unde va înălța se luptă cu singurătatea, cu destinul, cu înămăntarea sufletească”.

Un tânăr care să lupte, iar el „și va împăna viața și va așeza lentilele și linștile care / au ocazii rând acum”.

Oricât de merită altă.
Mihail Vlad

PUBLISHING HOUSE ARISON PUBLICATIONS
EDITURA TRADIȚIE

S.C. TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE, S.P.L.
CENT. ÎN B.I.R., S.A.B., NR. 2511100041/2004/9960110/20

ISSN 1224 - 0699

ISSN 1224 - 0699

ROMANIA, BUCUREȘTI, SECT. 3

STR. VORONETI NR.7, BLD. 6, SC. 4, AP. 14

tel/fax: (01) 223 1303, CP 74 132

Buletin săptămânal de politică religioasă
Anul VII, nr. 304 din 27 februarie 1999

VIAȚA CULTELOR

10. CONFERINȚĂ INTERNAȚIONALĂ A MISIUNII PENITENCIARE

La Szeged (Ungaria) va avea loc, în zilele de 8-10 aprilie proxime, o Conferință Internațională a Misiunii Penitenciare, organizată de Asociația Națională a Misiunii Penitenciare Maghiare "Meccas Szeretelszolgálat" - Candia Charity și Administrația Penitenciarelor Maghiare, la cea de a zecea aniversare a periodicului "Meccas" (Luminărea și a șasea aniversare a periodicului "Jobb Lator" (Drept penă)), publicate de Asociație.

Conferința, care se va desfășura în sesiuni plenare și de grup, va lua în dezbatere tema teologică (precum Păcat și pedeapsă, Cristos - păstorul lumii, Opririile crucii pentru neajunsurile, Ecumenism în penitențiar, Cursuri teologice pentru deținuți), Liturgia în penitențiar), precum și tema legate de practica misiunii penitenciare (Apostolatul presei, Asistența postpenală, Cooperarea cu Misiunea penitențiară) și de aspecte legale și teoretice (statut, drepturile și datorile deținuților, probleme financiare). În program figurează și o excursie la ferma Meccas, unde locuiesc foștii deținuți.

Din România participă Fr. Olivian Pop, capelan la Centrul de reeducare a minorilor de la Găleşti, jud. Dâmbovița.

COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT

JURNALUL de DÂMBOVIȚĂ

100%
LOCAL

SÂMBĂȚĂ

6 MARTIE 1999

SERIE NOUĂ - ANUL VI

Nr. 894 - 12 pagini

1500 lei

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Reviste școlare

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

La Centrul de Facultate din Găești se află în cel de-al patrulea an de activitate publicația „Lumină și speranță”, revista de cultură, opinie și informare. Doamna magistrat Maria Ciobanu, directorul Centrului, semnază editațiile. Elementa distinctive între infrastructura de tentativă de omor și vătămare corporală”, ct. col. Constantin Radulescu publică în partea a II-a a arti-

culuii Convenția europeană a drepturilor omului”. Șeful acestei publicații, preotul capelun și jurist Octavian Pop, semnază prima parte a articolului „Aspecte generale privind recidiva”, în această ediție (1-3)/1999, sunt publicate și alte articole, poezii, cronici, semnate de cadre didactice ale Centrului și de elevi. O revistă dintr-o țară să fie orfă.

(M.V.)

Île Bizoz, față în față cu Olyvian Pop, preot capelan la Centrul de Reeducare Căleşti

RAPORTUL PREOTULUI CU AUTORITATEA LOCALĂ ȘI AUTORITATEA BISERICESCĂ

Care este cea mai mare autoritate locală în România?

Într-o discuție în cadrul unei conferințe de presă organizată de Centrul de Reeducare Căleşti, Île Bizoz, preot capelan la Centrul de Reeducare Căleşti, a avut o discuție cu Olyvian Pop, preot capelan la Centrul de Reeducare Căleşti. Île Bizoz a spus că autoritatea locală este cea mai mare autoritate în România, dar că autoritatea bisericească este cea mai mare autoritate în biserică. Olyvian Pop a spus că autoritatea locală este cea mai mare autoritate în România, dar că autoritatea bisericească este cea mai mare autoritate în biserică.

De unde vine această idee? Este vorba de o idee care este foarte comună în România, dar care este foarte puțin discutată în biserică.

Île Bizoz a spus că autoritatea locală este cea mai mare autoritate în România, dar că autoritatea bisericească este cea mai mare autoritate în biserică. Olyvian Pop a spus că autoritatea locală este cea mai mare autoritate în România, dar că autoritatea bisericească este cea mai mare autoritate în biserică.

Ce este Biserică Universală?

Biserică Universală este o biserică care este deschisă tuturor oamenilor, indiferent de religie sau de naționalitate. Aceasta este o biserică care este deschisă tuturor oamenilor, indiferent de religie sau de naționalitate.

Care este rolul preotului în biserică?

Preotul are un rol foarte important în biserică. El este responsabil pentru conducerea bisericii și pentru educarea credincioșilor. Preotul are un rol foarte important în biserică, el este responsabil pentru conducerea bisericii și pentru educarea credincioșilor.

Île Bizoz a spus că autoritatea locală este cea mai mare autoritate în România, dar că autoritatea bisericească este cea mai mare autoritate în biserică. Olyvian Pop a spus că autoritatea locală este cea mai mare autoritate în România, dar că autoritatea bisericească este cea mai mare autoritate în biserică.

Cotidian local de informație și opinie democratică

Publicația
luni sâmbătă în
Șirioara
Șirioara

Realitatea Dâmbovițeană

Marti, 9 martie 1999 • Anul III • Nr. 540 • 8 pagini • 500 lei

2

autoritatea locală și fală de anevoie să
purtă o putere civilizată și respectuoasă.
Se va supuna tuturor legilor și dispozițiilor
administrative locale îndemnând și pe ni să
suflești a face asemenea. Prețul nu are
vot, caronic, să se amestece în problemele
autorităților numai atunci, poate, când astă
chier să-și dea cuvântul și parerea.

- Da. Dacă cum prețul dorește să cîm-
stăască și să onoreze persoanelle care
reprezintă activitatea locală (ordine ar fi ele),
tot astfel este dator să-și mențină, în fața lor,
autoritatea și demnitatea sa prin corectitu-
dine, prudență și seriozitate. Prețul este
dator, ca parte al tuturor, să fie străjer
iubitor al dreptății locale și să nu
viseze la puterea și bogățiile. Toate
tuturor deopotrivă și să nu neadapteze pe
numeni. Prețul va susține cu toată demnita-
tatea și atitudinile drepturile și prerogativele
Bisericii, spre a nu fi alinate de nimănui.

- Care este raportul prețului cu autorita-
tatea bisericăscă?

- Ce obligații mai are prețul față de chir-
rului local?

- E dator a sa ruga lui Dumnezeu pentru
chișmii sau și de a-ți formula la toate sublele
religioase publice și private. Când se prezintă
înaintea sa, prețul trebuie să abă o înțuită
civilizațională în îmbrăcămintă, în vorbă și în
felul de a se prezenta. Nu este permis prior-
ității de a vorbi de rău, a critica, să a înțelea
și să se răstăie. Prețul trebuie să se a înțuit
face învoași de asemenea lucruri, cănoarele
și catereșee.

- Toate acestea sponesc moralitatea în
Biserica?

- Sigur că da. Prin dreptuștea manifestată
prin respectul, supunerea și devotamentul de
prețul îi arată. În toate împrejurările, chi-
rului său, Biserica se întărește cu
înțelea, iar religiozitatea și moralitatea pu-
blica sponesc. Prețul este dator să ară-
tindobăuna stima și respect autorităților în
nume Bisericii, ca unie de reprezentă pe
toată vremea și să contribuie la bogăția morală, reli-
gioasă a Șirioarei lui Hristos.

- Săptămăză mea una din legăturile ecocișie,
casnice și individuale care îl împreunăcă pe
preșin cu patria sa, cu țara sa, cu limba sa
maternă și cu datinile sale.

- Cum este ea condusă?

- Ea este condusă prin Codul legăturii
celui noi între Dumnezeu și creatura sa și prin
adunarea tuturor episcopilor în sinoade uni-
versale care singura posedă dreptul de legis-
lație și de interpretare în materie de dogmă.
Sinoadele naționale și mitropolitane notăriacă
asupra problemelor de rit și de disciplina
locală.

- Există îndelungi între școlurile principale
de creștinătăți?

- Școlurile principale ale creștinătății,
întru care se învâștează și se conștăreacă
înțelea și înșășimulul și Arhiepiscopul și
Arhiepiscopii, nu au între ele decât președea și
intelectul doar diferițe, întemduind și
anunție dispoziții, primule epoci ale Bi-
sericii, întocmai cum știutina de papă, ecu-
menic, sfânt și lerici, arau comuna mai mul-

Simeilor Sinoade, înca în ele nu se găsește
nici o urmă deșire a supremației ar amana
din, autoritate, ci numai deșire a înante-
seșere de bășine și de birou.

- În consecință, această învâștăre a prins
tuturor rătăciți.

- Așoasta învâștăre, care a stăneacă
săbul înșășimul și a pedă pe ideile ecocișie
nu se înșășimul și a pedă pe ideile ecocișie
pasului îndrăcită și nu a prins rătăciți
decât numai favorizată de turbările și de
întunecul evului mediu.

- Prin ce domnește Biserica, pășărețușea
paterilor, făgăduirilor și mîngăirilor Măntu-
itorului oamnelor?

- Biserica domnește prin înșășimul acost fapt
asupra conștinșilor, alecților și asupra
legăturilor individuale, decr asupra omului
înșășimul. Așoasta înșășimul și așoasta înșășimul
înșășimul și așoasta înșășimul și așoasta înșășimul
ordine de lucru, ea trebuie să fie de aluna
Bisericii care nu ar putea un puterea tempo-
rală cu puterea spirituală, țara a șingur poru-
cile dreptușiei răscurpătoare.

COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT

JURNALUL
de
DÂMBOVIȚA

SĂMBĂȚĂ

13 MARTIE 1999

SERIE NOUĂ - ANUL VI

Nr. 900 - 12 pagini

1500 lei

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Un poet pe săptămână

OCTAVIAN POP -
„OMENEȘTILE SUFERINȚE”

Cel mai prolific autor ce trăiește la ora prezentului în perimetrul județului Dâmbovița este poezistul Octavian Pop. Poetul este inclus orelând în Cartea Mondială a Recordurilor. Scrie poezie, proză, cărți de drept, religie, pedagogie, psihologie ș.a. Ultimul volum de versuri este un poem tradus în limbă engleză - „Omeneștile suferințe”. Acest volum apare la Editura Ando-Tours (Timisoara, 1999), traducerea fiind semnată de prof. Ana Zibut. În „Prostata”, Mirona Ursulescu scrie, printre altele: „Mesajul acestei cărți este un

indemn la credință creștină, la înălțare sufletească dincolo de măruntele necazuri zilnice”. Poetul mărturisește: „Eu nu caut suferința, știu doar că ea nu salvează”. Dar ea trezește credința, care rezeșul fi cere/ ori de câte ori un suflet/ plânge, geme de durere”. Iată și alte versuri zguduătoare: „Nu vreau nici o rastălmăcire/ Ce mă îndeamnă să nu sufar/ întreaga viață- l călător/ iar omul nu e fir de natură”. Un volum ce te îndeamnă la meditație și rugăcune...

Mihail I. VLAD ♦

DĂMBOVITA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serle nouă ■ Nr. 1904 ■ Marți, 15 martie 1999 ■ 8 pagini - 800 lei (la abonare) - 480 lei

Cuvier cultural **Cuvier cultural** *Cuvier cultural* **Cuvier cultural** *Cuvier cultural*

Noutăți! editurile

Olivian Pop: „Sfânta Scriptură povestită”

La stânga: această și prelucașian Olivian Pop de la Central de Reducare

Gură roșie (lăscuț în Carlas a Penitenciarului. Reducătorilor. Monopole se le dașe un nou arămieri. Volumul „Sfânta Scriptură povestită” (Editura „Arco-Tora”, Timișoara, 1989) este apărut în colecția „Pisiorul” Olivian Pop, editărilor și în această colecție, parlati și soașe semăbilități, precum coplan Olivian Pop, editărilor și în lumea de proză, apote, drept, pedagogie, pedagogie în această colecție de arti becaut în această colecție de arti becaut

La stânga: această și prelucașian Olivian Pop de la Central de Reducare

Mihail L. VLAD

COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

SĂMBĂȚĂ

10 APRILIE 1999

SERIE NOUĂ · ANUL VI

Nr. 924 · 12 pagini

2000 lei

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

**Colecția
pastorală**

„TEOLOGIA SIMȚURILOR DUHOVNICEȘTI”

Pretul capolan Olivian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, adaugă la Colecția Pastorală a Editurii „Ando-Tours” din Timișoara o nouă carte: „Teologia simțurilor duhovnicești”. În „Cuvântul înainte”, autorul scrie: „Experiența teologului” începe cu simțirea comunicării cu Dumnezeu, care depășește orice necaz și strâmtoare, culminând cu vederea neagră a tainelor lui Dumnezeu”. Volumul este structurat în 4 părți: Omul duhovnicesc și formarea simțurilor duhovnicești; Purificarea; Iluminarea și Unirea cu Dumnezeu sau îndumnezeirea. Volumul este însoțit de un „Argument” și o binevenită „Bibliografie”. (M.I.V.)

COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT

JURNALUL[®] de DÂMBOVITĂ

SĂMBĂȚĂ

17 APRILIE 1999

SERIE NOUĂ - ANUL VI

Nr. 928 - 12 pagini

2000 lei

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

„LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ”

A apărut nr. 4-9 (anul IV) al publicației „Lumină și speranță”, revistă de cultură, opinie și informare, editată de Centrul de Reducere a Rădăcinilor, care găsește. Editorialul „Vestea de bucurie” este semnat de preotul capeian Olivian Pop, redactor șef, suflul acestei publicații și autor de

volum de poezie, romane, de drept, psihologie și pedagogie. Dna magistrat Maria Ciobanu semnează articolul „Recidiva post-condamnatorie”, iar Il. col. Constantin Rădulescu semnează partea a treia a documentarului „Convenția europeană a drepturilor omului”. Din sumarul bogat, reținem articole și creații literare sermate de cadre didactice și elevi.

(M.I.V.)

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școliți la
„Ștefan
Gheorghiu”

Sâmbătă, 17 aprilie 1999 Anul III • 1999 • Nr. 571 8 pagini - 500 lei

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

A apărut revista „Lumină și speranță” (numerele 4-9) ce cuprinde lunile aprilie - septembrie a.c., revistă editată de Centrul de Reeducare Găesti. Această revistă a depășit de mult timp granițele țării, fiind cunoscută în mai mult de 17 țări din Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei și culturii naționale. Colectivul redactional, format din profesioniști, dezbate o problemă cât mai diversificată, de la subiecte din drept, legislație școlară până la recenzii literare, poezii și reportaje.

ILIE BIZOI

Realitatea dâmbovițeană

Publicăm
fără plată
în 25
de zile
de la
debutul
articolului

Luni, 19 aprilie 1999 Anul II • 1999 • Nr. 572 • 6 pagini - 500 lei

Ilie Bizoi, față în față cu Olivian Pop,
presedinte - jurist la Centrul de Reeducare Giacși

....OMULUI CARE SE GĂSEȘTE IN DETENȚIE NU ÎI SUNT LUATE DREPTURILE DE CETĂȚEAN”

- Presedintele, de curând venit în țară din Ungaria unde ați participat la Conferința Internațională a Misiunii Penitenciarelor. Ce ne puteți spune despre acest fapt?

- Pot să spun că această conferință me-a avut numai din caracter strict religios, și în cadrul ei s-au dezbătut probleme și de actualitate și de interes ale celor care după ispășirea pedepsei într-o închisoare trebuie să-și găsească locul cuvenit în societate.

- Cine a organizat această conferință?

- Conferința a fost organizată de președintele Asociației Misiunii Penitenciare din Ungaria, dr. Matyas Majzik. Este foarte interesant că președintele mai sus amintit a fost oferit în cadrul penitenciarului Széged, un serviciu inițiativă care lucrând în cadrul unui sistem foarte închis până în '90, a găsit de cuviință să treacă în rezervă și să formeze o organizație de ajutorare și de redistribuire a celor privați de libertate și amestruși să-și și implinim datoria, înțelegând că este la fostul comandant al închisorii din Széged, general de brigadă Andras Csöti, actualmente nou comandant al Administrației Naționale a Inchițiilor din Ungaria.

- Ce personalități de seamă au participat la această conferință și din câte țări?

- La această conferință au participat reprezentanți dintr-o serie de țări: Japonia, Polonia, România, Austria, Ungaria, Slovacia, Italia, Irlanda și Cehia, printre care amintim de Mihály Markus, episcop și alina președintele Consiliului European de la Paris, și Oszkár Herbe, secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției din Ungaria, Ferenc Gyuley, episcop catolic, dr. Bela Harmas, episcop luteran, dr. Karl Josef Rauber, arhiepiscop-primat al apostoilor (reprezentantul papal în Ungaria), reverend Leonard Thorsalka, preot papal, președintele misiunii catolice internaționale pentru închisorile din Japonia, monșiorul Jean Sikorski, capelanul șef al închisorilor din Polonia, Jozsef Osapu, colonel, comandantul Penitenciarului din Széged, reverend Christian Kuhn, conducătorul spiritual al misiunii pentru închisorile din Austria, Antia Korpej, novice în ordinul călugărilor, țările care se specializează în penitenciare, din Széged pe probleme de droguri, Karoly Dorn, în Budos, călugăr franciscan în penitenciar la Iași și la Széged, misionar în penitenciare, Dr. și Ghera, Viktor Hunay, reprezentantul capelanilor catolici, arhiepiscopul din Slovacia, monșiorul Gerold Csapota, capelanul general al închisorilor din Italia, monșiorul Feriuc Nac Demagy, preot catolic capelan din Irlanda, reverend Thomas Miesak, reprezentant al preoților capelanilor catolici, un corolar al episcopului Laslo Tokes, Emil Tache, preot capelan al penitenciarului Golobci și Emilian Sotom, preot capelan al penitenciarului Oradea.

(Ve urma)

2

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără școli în
Ștefan
Gheorghiu

Marti, 20 aprilie 1999 Anul III • 1999 • Nr. 573 8 pagini - 500 lei

Ilie Bizoi, față în față cu Olivian Pop, preot - jurist la Centrul de Reeducare Găești

IN UNGARIA, FUNCȚIONARUL PUBLIC ESTE PROTEJAT DE STAT

- Ce impresii v-au lăsat vizitele efectuate în Szegéd?

- În primul rând, am rămas foarte impresionat de buna lor organizare și de faptul că au părgihile necesare găsite pentru a veni în ajutorul celor care, după ce îspășesc o pedeapsă, nu au unde să se ducă. Așa se face că prima vizită a statu la ferma Mecses unde stău foștii deținuți și lucraza. Ferma a aparținut mai înainte de penitenciarul Szegéd și luată acum în primire de Asociația Misiunii Penitenciare. A urmat vizita în penitenciarul Szegéd care este un penitenciar de maximă securitate, cel mai mare din Ungaria și foarte bine organizat. Am putut vizita, în cadrul penitenciarului, Sala de Forță, stația Radio, biblioteca, Clubul Penitenciarului și Secția de calculatoare. Deținuții care au aptitudini în informatică se pot pregăti la aceste calculatoare și tot în cadrul penitenciarului deținuții prestează muncă, gen „cooperative meșteșugărească”, care aduc venit atât unității cât și lor. Deci, fiecare deținut prestează a muncă. Deținuții sunt învolți aproape săptămânal (oși cu pedepse mici, bineînțeles și cu o comportare foarte bună) în familie. Numarul deținutilor din Ungaria se ridică la aproximativ 15.000.

- Cum este privit funcționarul public?

- În primul rând, funcționarul public în Ungaria se bucură și de o protecție din partea statului mai ales că acest funcționar public se expune unui pericol lucrând într-un penitenciar. Deși Ungaria este membră NATO și a aderat la Uniunea Europeană, sistemul penitenciar este militarizat. Desigur, este un lucru bun, pentru că într-o asemenea instituție, cu asemenea oameni, trebuie să domnească ordinea și disciplina, bineînțeles, respectându-se întru

totul drepturile omului, lucru ce în Ungaria aceste deziderate se îmbina foarte bine.

- Credeți că ceea ce ați văzut acolo poate fi pus în practică și în penitenciarele din România?

- Ca preot, care îmi desășor activitatea de mai bine de 3 ani într-o instituție penitenciar, pot spune că pe lângă religios, la noi, cred că se face mult mai mult, asta și datorită credinței noastre ortodoxe, dar în ce privește partea de administrație, de cadre și referitor la alți lucruri din sistem, cred că la noi trebuie schimbată mentalitatea, să înțelegem odată pentru totdeauna că omului care se găsește în detenție nu îi sunt luate drepturile de cetățean. El este doar privat de libertate și se bucură de toate drepturile de decurg din dreptul la viață. De aceea, spun că trebuie schimbată mentalitatea pentru că noi ori trecem într-o extremă, ori în cealaltă (ori cadrela nu își înțeleg menirea, ori deținutul crede prin democrație - anarhie) și de aici mereu se nasc dispute contradictorii și probleme în sistemul nostru penitenciar.

- Totuși, în principiu, cum s-a desfășurat conferința?

- Conferința a avut 3 secțiuni: secțiunea „Teologică”, condusă de dr. János Molnár, în cadrul căreia și eu am prezentat tema „Liturgia în penitenciar”, secțiunea „Practica Misiunii în penitenciar”, condusă de Zoltán Mocsai, în cadrul căreia au prezentat referate preotul capelan Emilian Susan, de la penitenciarul din Oradea și preotul capelan Emil Toche, de la penitenciarul Golbasi și secțiunea „Legal și teoretic” condusă de dr. József Végh.

- Când s-a încheiat conferința?

- Ultima zi a conferinței a fost 10 aprilie. A avut loc o sesiune plenară în sala de protocol a peni-

tenciarului din Szegéd prezidată de secretarul Asociației Misiunii penitenciare din Ungaria, dr. Ildikó Jalsovszky. Au mai vorbit, profesorul dr. Ferenc Nagy, expert în criminalistică la Universitatea din Szegéd, dr. János Molnár, editor al revistei „Candela”, dr. József Végh, sociolog și Margit Majzik, Fuzekas de la Serviciul Penal Național al Asociației Misiunii Penitenciare. La final, președintele Asociației Penitenciare a multumit participanților pentru prezența la prima Conferință Internațională a Misiunii Penitenciare din Ungaria și s-au făcut schimburi de idei promitând mai ales delegații române că va face o vizită la penitenciarul din România, după care a avut loc o binecuvântare ecumenică drept mulțumire pentru reușita conferințe.

- În finalul dialogului nostru, credeți că această conferință a reprezentat un succes?

- Eu cred că orice întâlnire cu oameni care au deja o experiență mai veche în sistemul penitenciar este benefică pentru noi care nu de mult am pus bazele acestor acțiuni. Deci, reprezintă un succes, dar trebuie să spun încă o dată că ei au altă gândire, a normal că gândesc altfel, dar pe noi trebuie să ne unescă toate ideile bune care pot să ajute concret (nu numai prin vorbe), pe cei care au căzut, este în închisoare și dorește să se întoarcă spre Dumnezeu și să nu mai persiste în greșelă. Cred că această întâlnire, în ce mă privește, mi-a deschis puțin orizontul cultural și mi-am edificat în niște probleme pe care puile stăpâneam perfect și sper că în viitor, aceste întâlniri să ne ajute să schimbăm mentalitatea multora care încă se mai îndoaie de existența lui Dumnezeu. -

ILIE BIZOI

2

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
lunară în
limba
română

Luni, 24 mai 1999 Anul III • 1999 • NR 601F 3 pagini - 500 lei

O CARTE DE SUFLET

Scrisă la finele primului secol al mrei noastre, „Biblia” înmăsurată alina oia-a lungu veacurilor, a înscris mării cu pîrpor evm.

Parăpătrările și viziilor încep încă dar timpurile avuimiose, continuînd de parcursul muller mlieni în spații geografice dintre care mai diverse, fierul acestei nații fiind acula de avă pînă la mliția mtrănă împotriva tuturor vîrăpărilor istoriei și impianilor la care au fost supuși. Ceea ce le-a păstrat cîntîrî de unaltă a fost religia (credința lor în forța și dăpșasă dvină), doznăcăpăia cu care și speră și și au crezut în grăia dvină, precum și fantăsbă ca lor putere de adaptare.

Religie și păstrare cu începului și pînă în zilele noastre la valoarea de legă, pînăcîntele sîră și călăuză și păstrat limă și unltate națională și acestor omen. Acest fapt poate pînă bize, dar cumă dinea atenă a Decalogului, chiar dacă nu pînă, dar o sîcîmăntă cel mai lapidar și compact cod moral al omenii pînă la rîndul, ne va grăie de ce limă religioasă a avut abă de mare influență asupra unltăi etnice și viziilor.

Este binecunoscut și pe drept apreciat activitatea publicistică a proclului capelan Olivian Pop care, pe lîngă poezie, romani și alte aparăi editoriale înscrisă, și-a asumat răspunderea din a pune în înmăsură credincioșilor și necredincioșilor și în bunăvoință editării „Antologia din Trăsnău, Izvoare, Sîntă Scriptură povădată”.

La loc de mare cinste în alăi înscrisă cu cele se alăi, fără înscioala, gîla și mliăcă Mîra pregăta pînăcîntele Olivian Pop pentru transpuneră în cuvîntului lui Dumnezeu în grăie, de estă al cîntărilor și pentru dăpșasă la și sîntă limă țipăriului în rîndul credincioșilor.

Vădușca Sîntăului Noii

Într-ună arșă în înscrisă conținuturi a înscioala cîntărilor din „Beseica Ortodoxă Română, înscioală”, în prezăntă sîntă ca este cîntă și puocăpăi, alăi bibliotecă înscioala de adreca în acest pomenit sîntăntăului pentăncă înscioala, cîlă și pe cele ale acioale, sîmăntă și de ce nu, bibliotecă personală ale drept-credincioșilor.

Se sîntă de mult novia editării unei antologii de textă biblică care și pînă înscioala înscioala credincioșilor, ca un fel de abecedar, pentru înscioala înscioala celor mai reprezentative și frumoase pagini din bogăta opoziție de cîntăi alecatului Sîntă Scriptură și Vechiului și Noului Testamēt.

Realizarea și a presupuș un înscioala sîntă, a foarte mare concentrare, și fantăsbă putere de și sperămăntă pentru a putea reda, într-un rezumat al recumăntălor, numărăncă de este esențial și înscioala. Cu siguranță, ad fost multe momente de cumpănă în a sîntă amăntă țipă și înscioala pînă înscioala peste 700 de pînăcîntăle Vechiului și Noului Testamēt, în a rînduța la sîntă, dar lucrarea este dîncăntă de etragătoare și ubă pentru detinut, etăvi și alăi categorii de drept-credincioși.

Împodăntă cu înscioala sîntă după albume de gravură ale unor vizi și alăi occidentali (Eckus, Fleischmann, Roggenbach), înscioala cu achite și hărți geografice prezăntăntă laboia sîntă, cîntă și va înscioala cu siguranță la loc de mare înscioala de publicistică ale acestor pînă și cultival om de lucră cîntă este pînă capelan Olivian Pop.

Procl capelan OLIVIAN POP - „Sîntă Scriptură povădată” - colecția 7440194 Editura „Antologia” - Trăsnău - 1999

TRIE SIZOI

6

Realitatea dâmbovițeană

Distribuie
Mă scull în
Săbun
Dâmbovița

Sămbătă, 26 Iunie 1999 Anul III • 1999 • Nr. 630 8 pagini • 500 lei

DESĂVÂRȘIREA OMULUI PRIN CREDINȚĂ

Continuând seria de cărți cu caracter religios, preotul capelan Olvian Pop publică lucrarea „Metoda de scapănire a omului păcătoase din om”. Structurată în patru capitole, cartea este un îndemn la credință creștină, la mântuire sufletească. În primul capitol sunt prezentate evenimentele cele mai semnificative din viața Sfântului Ioan Casian și efectele benifice pe care acesta le-a avut asupra Răsăritului ortodox și, nu în ultimul rând, asupra Apusului. Capitulul II relevă lupta spirituală a omului cu sine însuși și lătmădăria celor opt păcate principale care îl ispitesc pe acesta (al lăcomiei, al curviei, al zgârceniei, al mândriei, al tristeții, al neîncredinței, al slăvii deșarte, al trufiei). Capitulul III tratează problema desăvârșirii și lucrarea sfântului duh în viața creștină. Conștienți de faptul că nu există pentru om drumuri mai înverșinate și mai denuncioase decât propriile lui păcate, virtutea purității este un imperativ moral stringent. Virtutea purității nu se corește numai la trup care și acesta trebuie păstrat ca un vas ales al Duhului Sfânt, ci postulează o puritate a sufletului, cați spune Mântuitorul: „Fericiți cei curați cu inimă, că aceia vor vedea pe Dumnezeu”. Capitulul IV prezintă scopul final al îndumnezeirii care în fapt reprezintă „Viața în Hristos”. Autorul conchide: „Orice pătimă începe printr-o nemănie care, de fapt, este prima aparență în căminul omului. Aceasta trebuie purtată la timp, prin lucrarea voinței omului nu mintea, respolă a înfrădării în audința lui Hristos și în faptele bune, prin rugămintă, înfrădare, răbdare rădădă și nepătimire”.

de le BIZZI

Preot capelan OLIVIAN POP
„Metoda de scapănire a omului
păcătoase din om”
Editura „Trinitar”, București

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
lună nouă la
Ștefan
Gheorghiu

Miercuri, 21 iulie 1999 Anul III • 1999 • Nr. 547 8 pagini - 500 lei

CALIFICATIVUL UNEI CONDUITE DE VIAȚĂ

Despre activitatea desfășurată de către protoul capelan Olivian Pop de la Centrul de Reeducare Găești, atât pe tărâm literar, cât și religios, s-a scris și se va mai scrie, cu siguranță.

Însă puținii știu ceea ce înseamnă viața unui preot într-un loc cum este acela al recuperării și ulterior al integrării în societate, a tinerilor. Prin activitatea pastorală misionară a protoului Olivian Pop, s-a reușit ca întregul efectiv de minori, minore, deținuți să înțeleagă că religia ortodoxă este credința cea adevărată și în acest fel alte culte nu au mai desfășurat activități în unitate, drept care prototierul Eugeniu Bejan, de la Protoleria Găești, i-a acordat acestuia calificativul „excepțional”, cu prilejul activității de inspecție pe care acesta întreprins-o în Centrul de Reeducare Găești, de Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Pe parcursul vizitei sale, prototierul Eugeniu Bejan a constatat: „Activitatea de asistență și consiliere religioasă s-a desfășurat conform programului săptămânal, dimineața, între orele 7-8 - Utrenia (zilnic) unimata de un cuvânt de învățătură apoi, între orele 9-15, s-au purtat discuții cu minorii, minorele, la sălile de clasă, cabinetul de asistență religioasă, atelieră, sala de mese, baza sportivă, club, carantină, infirmerie. Același serviciu religios se acordă și delinților majori și cadrelor unității. În fiecare duminică și sărbătoare, între orele 8-11, se oficiază Utrenia și Sfânta Liturghie după care se ținește predică zilei și apoi se ține o conferință, cu temă planificată. S-au verificat și vizat caietele cu conferințele săptămânale pe anii 1996-1999, caietele cu temele de consiliere religioasă pe anii 1996-1999, ordinele primite de la forul superior, respectarea lor și rapoartele de activitate pe perioada sus menționată. În urma celor verificate, am constatat că protoul capelan Olivian Pop a pus un accent deosebit pe latura duhovnicească a muncii de influențare pozitivă a întregului efectiv de minori, realizând un echilibru și o înțelegere la realitate. Este de apreciat gestul acestuia în opera de caritate, prin donații făcute la capelă și cabinetului de asistență religioasă”, conchide prototierul Eugeniu Bejan.

ILIE BIZOI

2

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
livă în școli la
Școala
Gheorghe Șușu

Marti, 3 august 1999 Anul III • Nr. 656 8 pagini - 500 lei

uman către o cât mai apropiată
înțelegere a ceea ce, primordial
edenic, Dumnezeu a lăsat în
trupul omului. Într-o tonalitate
oratorică, cu inflexiuni ce sug-
erează vânturile biblice, dînt-o
foarte mare dorință de a repeta,
în limita puterilor sale de ființă
muitoare, o parte din sacrali-
tatea faptelor lui Iisus, căci Oli-
vian Pop își trăiește existența, în
trăind, întru scop de a însuși
semenților săi dimensiunea
miloșivitoare a vieții, poetul se
adresează unui postbel interocu-
tor, punând accentul pe valoarea
civăntului. Astfel, preferând în

ajuda natura pe care o reduce la
primordialitatea cosmică, fapt
care îi facilitează trecerea către
sugărarea propriei sale condiții
umane, puternic intelectualizată,
sinteză a dualismului, oarecum
dramatic, ce-i împinge într-o per-
manență, sfășietoare antinomie,
expresie a spiritului său ce
aspiră către sublim prin efe-
merale-i sămîri concretizate
relațional cu trupul-i trecător,
vasnic supus naturii care,
aparent, îi oferă provizoria stare
de învingător. Sub acest aspect
Olivian Pop se referă la „negura-
nămintă” ce se ascunde în el
Desigur, în aceeași tonalitate

această renunțare la propria sa
izbăvire, poetul o acceptă în
speranța că, cel puțin într-o
primă etapă, logosul, purificat de
străluciri retorice, mult prea
pământești, își va putea
desăvârși menirea lăd să mai fie
atorului.

Un gol imens în mine se
strecoră,
Speranțe cad răpuse, ca
frunzele de vară,
Beții de gânduri, vise lipsite
de culoare,
În amonii nocturne din nou
mă impresionează,
Eu încă-astept. Ce-astept în
întreaga înserare?”

recurge la abluținea romantică a
înstănării
înconjurătoare, a înclinării către
nocturn, singura modalitate de
trăire într-o superioară universa-
litate a sacrelor armonii, divina-
tori, ce-i permit afiniții electve
cu dimensiunea abstractă a cos-
micității în estetice trăiri:

„Sunt numai eu cu-a mea
singurătate
Prin care găina de lumină
greu străbate,
Și dacă-n mine arde, viu
focul disperării
Eu încă-astept. Ce-astept în
întreaga înserare?”

MIRCEA COTĂRȚĂ

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără știri la
„Ștefan
Gheorghiu”

6

Miercuri, 4 august 1999 Anul III • 1999 • Nr. 657 8 pagini • 500 lei

LUMEA DIN OGLINDA SUFLETULUI

Poet de factură mistica, folosește întru totul romantica a celui care încearcă nu să dozeze un câștig existențial personal, pe care deja îl știe, ci să ofere o parte din dumnezeirea sufletului său, fără să ceară rasplata. De asemenea, poetul își exteriorizează disperarea, semăntul fiind direct amărăciunea de a trăi într-o lume mult prea supusă întunericului pentru a primi ofranda altruismului. Este o lume în care, pentru cei mulți, Iisus nu mai este altceva decât o simplă reprezentare iconografică, peiorul la pilduitoarele sale lapte nefiind altceva decât manifestarea inocită a inimii sale care dorește să scape,

nu este total, fiind marcat de speranța așteptării și de melancolia transformată în lacrimi pentru desăvârșirea unei lumi concrete, exterioare poetului, o lume care nu a reușit să-l pângărească. Această zbatere continuă îl face să realizeze înregulul condiției sale umane, determinându-l să adopte extrovertirea în formele sale vicinate cu sine, ajungând până la flagelarea spiritului:

Singurătate,
Lumină, Muzică,
Eu singur,
Dezarte de lume,
Undeva,
În spatele meu,
O viață își lasă corzile
alinse.

este înconjurător, prin această, reușind o sculțurere în cățarșul provocat prin creștințivitate. Spre deosebire de contemporanii săi, Olavian Pop vorbește despre sine, despre vesnicia sa, încercare de a se dați până la uitarea de sine. Uneori, el transpune intenționalitatea sa altruistă, prin intermediul poeziei de atmosferă, cu sugații gotici:

„E miez de noapte ...
Și mă scutură purcă n
horol,
Sărut umbra nerilor mar
și gol”

„Dar plini de soapte”
Olavian Pop conștientizează experiența trecută a umanității, percepend-o într-o stare nocturnă de tranșă. El

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
lună școlii în
„Școala
Gheorghe”

6

Miercuri, 4 august 1999 Anul III • 1999 • Nr. 657 8 pagini - 500 lei

folosindu-se de o posibilă stare de milă a învingătorului, în realitate, și unui și celălalt fiind la fel.

„Minuta și secunde alene se pierd, ...

Tăcut mă adâncesc în lumea din oglindă

Și ochii mei aprind iluzii-n noi cărări

Când lacrimi se preling tăcut n-acceptare

La Olivian Pop avem această deziluzie a iubirii față de armonii său,

neîmpăcătă, țara-i condamnă la o înexorabilă alun-dare în tristăie. Cu toate acestea, Olivian Pop nu devine imprecisiv, nu încearcă să folosească ironia acută. El se mulțumește să constate această imposibilitate de primire a milosteniei, de comuniune pentru

obținerea acelei și barieră de tot ceea ce este rău în om.

Astfel, poetul, fără să încerce

înfrângerea scepticismului rânier sufletului său, se retrage într-o lume spre care trecerea

este facilitată prin intermediul oglinzii, reflecție a propriului său suflet, scormit sincer și

rațional personal. Reluții

să va seze

Melodia turească

Atmosfera lugubră este o

colindare în exterior a obitului de a nu putea transmite

bucătăria înăuntru. Disperat, poetul caută dezagregarea în

neînfrântă, printr-o indirectă recitațiune a sacrificiului

mistic

„Ochii mei încetosați

caută aerul

Tropul meu

caută pământul

Vreau să mă înalt

dar nu pot”

Ceea ce oferă poetul este constatarea acestei imposibilități înțocmirii la starea

electivă. Este și mântuire indirectă a imposibilității săvârși a

celor din jur, conștientizată și prin pacatul conștient de a fi

totul om

„Mai poate îl salva

un om?

Il mai puteai, care numi

om?

Sau „Sufărâța

Lacrimi, Oasman, Neant”

Înțuirea cuvintelor conferă poeziei un dramatism prin care Olivian Pop nu detașează de tot ceea ce-i

percepe timpul în toată amplitudinea sa istorică, devenind,

prin propria sa voință, un suport material

ce adăpostește spiritul apt de a sintetiza trecutul

„Rai, orologul bate ...

Sunt singur, am sufletul cuprins

De amintirea lui și trupul-n-ace ...

E țărăși noaptea ...

Inevitabilă scurgere conținea o dimensiune materială

singularității, devenită o capcană din care nu există decât

posibilitatea ieșirii prin sine.

Astfel, se ajunge la o detașare, o decubare, o

alunecare din acel sine ce a constituit cândva în imbold

de abordare a vieții cu unii scop de a fi umanizată.

Există, la Olivian Pop, o recunoaștere a dificultății

dapării limitelor ce constrâng poetul să nu uite că

este om. Amărăciunea ce transformă în scepticism și

chiar în trăiri dure la exterior, Poetul constată imuabilitatea

concretului:

„Flouă cu aceeași ploaie, bătăie cu același vânt”

MIRCEA COTARȚA

PUBLISHING HOUSE, MANSON, JEDITIONS

EDITURA TRADIȚIE

R. D. TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIEȚATE, S.U.F.

CONTINUTUL R. S.M.R. NR. 2511 (00340)00436211 (LE)

2511 (0004) (01000000) (01) (01) (01)

ISSN 1224 - 0699

ROMÂNIA, BUCUREȘTI, SECT. 3,

NOBONET Nr.7, M.O.S. sc.4, ap.11

tel: (01) 523 1805, CP 74 122

E-mail: amonia@pcnet.ro

Revista săptămânală de politică și religioasă

Anul VIII, nr. 337 din 5 noiembrie 1999

VIAȚA CULTELOR

12. "SFÂNTUL IOAN CASIAN DESPRE STĂPÂNIREA PORNIRILOR PĂCĂTOASE DIN OM"

În editura bucureșteană Tradiție a apărut la sfârșitul lunii octombrie '99, cartea cu titlul de mai sus, semnată de Pr. Olivian Pop, capelan la Centrul de reeducare a miniorilor de la Găești, jud. Dâmbovița.

Tipărită cu binecuvântarea I.P.S. Vasile Costin, Arhiepiscopul Târgoviștei (1998-1999), și prefațată de Arhidiacon prof. dr. Ioan Flocă, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sibiu, cartea rezumă și comentează lucrările Sfântului Ioan Casian (~ 960. Dacia Felixă ~ 439 Marsalia, actuala Marsilia - Franța), "Despre aşezămintele mănăstirilor de obște și despre tâlmăcirea celor opt păcate capitale" (420), în 12 cărți și Colloquies, sau Conversații cu Părinții pustiei (~ 420-429), în 24 de cărți, amândouă scrise în latină.

Ioan Casian a fost hirotonit diacon la Constantinopol de Arhiepiscopul Ioan (rămăs în istoria creștinismului sub numele St. Ioan Hrisostom - Gură de Aur). Prin anul 415, când era deja preot, s-a întors în la Marsalia, unde a întemeiat două mănăstiri, una de călugări închinată Sfântului Victor, alta de călugărițe. Este considerat a fi fost cel dintâi care a organizat monahismul în Apus, după regula vieții monahale din Răsărit, și totodată un mare apologet al credinței apostolice și profund cunoscător al dogmelor creștine. Iacob de bază pe care o anunță St. Ioan Casian este că Dumnezeu vine cu ajutorul Său totdeauna unde vede o scânteie de bunăvoință din partea omului, și manifestare concretă în virtute a liberului arbitru, scrie autorul.

St. Ioan Casian este prăznuit la 29 februarie în anii bisecși, la 28 februarie în ceilalți ani.

10

CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

Părintele Pop a ridicat din economiile sale a Biserica

Părintele capelan Octavian Pop și-a donat economiile sale (3 milioane lei) clădirii a doua zi de la sosirea la C. R. Găești. Clădirea funcționează ca domiciliu pentru și este locul de lucru și de răspundere, de lucru a Bisericii. Un profesor de la Teologia, Florin Cerbu, a coordonat deșeurile și reparațiile pe lângă Nașca, Părintele Pop la sale anterior a fost, și este, o omagiu mai înaltă la la prieten, apoi consilier. El și bănuiește că este blând și că este (bun) cum să spuna pe deplin calitatea. Nu reținește de fiecare dată, dar este prezent. Nici unul din cei care vine, pe la Găești nu pleacă fără să aibă la mână părintelui Pop și a profesiei.

rei Maria Marinica, guru sociologică
jocul. Pentru cei mai mulți, excepția sunt
cei noi cotropiți oameni din viața lor.

Marina Dohi
Foto: Daniel Mihăilescu

Părintele Octavian Pop, în fața ai delincvenților minori

Cotidian local de informație și opinie democratică

Publicare
fără scotiri la
„Săptăm.
Gheorghiu”

Realitatea dâmbovițeană

Sămbătă, 1 august 1998 Anul II, 1998 Nr. 371 12 pagini - 500 lei

3

LUMINĂ ÎN LABIRINT

Olivian Pop rămâne încofundabilul poet al căutării de sine prin abstrucția sufletului, pornind de la contemplarea existențială a omului, atât în postaza de creat, cât și de creator. Acest tip de lirică implică un permanent dialog despre dimensiunile esențiale ale vieții, filtrată prin trairile personale... Sufletul și bucuria determină pe poet să accepte condiția de lință perisabilă, dar, pe de altă parte, Olivian Pop se află în postaza răzvrății, o atitudine prometeică lipsită, totuși, de latura practică a facilitării accesului către modificarea materială a condiției umane, în ceea ce privește, în primul rând, aspectul fizic și psihic al omului prin accesul, intermediat de poezie, la propria sa sensibilitate, cu ajutorul căreia, spăra, realizarea unei dispoziții către înțelegerea și permanențizarea melodiilor din ceea ce poartă în esență umbratizări. (MCA)

PATIMA

Viața e un tulger
Moarea e o rană
Floarea e simbolul
Vieții pe pământ

Să se întrecătrundă.

Să se abstracă,
să se învârtă,
e un coborât de umbră...

OAMENI

Oameni,

De ce așa de mulți oameni ?

Pentru a trăi ?

Dar mor,

Pierdole...

Ele nu au viață.

Nu mor.

Deci a trăi înseamnă a muri ?

Voi trăi, voi muri și voi ști.

Și mai întâi de toate:

Să nu uităm,

Că suntem, totuși, oameni

Deodată, tot ce sunt eu,
Începe să plutească...

Plutește trupul, acum descumpus,

Căci alungirea l-a frânt,

Plutește gândul, dar și el împartit,

Plutește chiar simțirea mea.

Zburătorul este acum nu unul,

Ci mai mulți.

Eu însă îi simt pe toți.

Simi cum necare a plecat

Spre cealaltul cel mai înalt.

Da eu mă simt, tot unul,...

Eu sunt acela,

Dar nu mă tulbur călimul

Acestui înfinit albastru

Cu zborul meu,

Căci eu sunt zborul.

DĂMBOVITZA

Cotidian independent

Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1715 ■ Luni, 3 august 1998 ■ 8 pagini - 700 lei (la abonaj - 305 lei) ■

Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericii monument istoric

Prologinghel Octavian Pop, de la Centrul de Reducere Călești
qualifică la Editura Andis-Tours, în Timișoara o carte așteptată de
specialiști și nu numai: „Conservarea, restaurarea și întreținerea
bisericii monument istoric”.

În Prefață, prof. dr. Alexandru Ibr, spune, printre altele: „În cartea
de față, autorul vrea să surprindă cât mai bine necesitatea, istoria și
actualitatea concepțiilor de ocrotire, conservare și restaurare a
patrimoniului cultural național și a bisericii monument istoric și de
artă, în special”.

Structura cărții în 5 capitole - Explicarea termenilor folosiți; Trucuri
și aporia în viața bisericii; Biserica monument istoric, ele-
ment al patrimoniului cultural-național; Evoluția concepțiilor și prin-
cipiile de întreținere, conservare și restaurare a bisericii - monument
istoric, în țara noastră; Legiferarea activității de ocrotire a bisericii -
monument în țara noastră și Acte necesare pentru restaurarea unei
biserici declarată monument istoric și de artă -, are un bogat sumar
bibliografic.

○ Carte așteptată... Mai ales că și în județul Dâmbovițe multe
monumente istorice și de artă sunt supuse degradării.

Mihail VLAD

Cotidian local de informație și opinie democratică

Publicație
fără școlit la
„Stefan
Gheorghiu”

Realitatea dâmbovițeană

Vineri, 7 august 1998

Anul II - 1998 Nr. 376

12 pagini - 500 lei

Cotidian local de informație și opinie democratică

Realitatea dâmbovițeană

Publicație
fără scopuri
comerciale
"Steier
Ghisorgiu"

Marti, 11 august 1998 Anul II, 1998 Nr. 379 12 pagini - 500 lei

2

MIȘIUNEA PREOTULUI CAPELAN ÎN UNITATEA PENITENCIAR

În curând, a ieși din sub lumina operelor o nouă carte a preotului - jurist Olvian Pop, "Misiunea preotului Capelan în unitatea penitenciar", edită a doua revizuită și actualizată, editura de "Ando Tours Timișoara".

Cartea este structurată pe șapte capitole, dintre care patru sunt de referință: 1. "Misiunea preotului capelan în unitatea penitenciar" (are 8 subcapitole); 2. "Termeni și expresii din teologia religioasă în unitatea penitenciar" (are 50 subiecte din istoria creștinismului, morală și calitățile și învățătura de credință creștină - ortodoxă); 3. "Chestionare privind cunoașterea preoților și religioșilor" (numerele 12 subiecte de teologie și câte zece întrebări fiecare); 4. "Conținutul de educație religioasă

pentru deținătorii unităților penitenciare". Căpătul 3 capitolului este "Trădarea românească a navelor înălțate în Slatina, Slatibuză"; 6. "Procedurile încheiate între Patriarhia Română și Ministerul Justiției privind desfășurarea asistenței religioase în sistemul penitenciarelor românești"; 7. "Cursul de viață și activitatea publicistică a autorului, lucrări în perioada 1985-1988"; 8. "Cartea preotului Capelan Olvian Pop, de la Centrul de Apocalipsă Găești, se poate spune și pe drept cuvânt că este o carte în premer și unică, în felul său care contribuie la îmbogățirea literaturii de specialitate, din sistemul penitenciarelor românești și se va bucura de un larg interes din partea celor interesați de acest sistem.

ALE BICCI

Realitatea dâmbovițeană

Publicat
la
Ștefan
Gheorghiu

Marti, 18 august 1998 Anul II 1998 Nr. 384 12 pagini - 500 lei

Consideratii ale părintelui Olivian Pop despre

MANIFESTAREA ELEMENTULUI RELIGIOS ÎN PICTURĂ

Rept: Domnule Olivian Pop, puteți să ne spuneți dacă subiectele cu caracter religios au fost ordonate și în căpoderile marilor pictori și mai totuși în Grigorescu, Luțian și Aman?

C.P. Olivian Grigorescu care a fost cel mai mare pictor, și pot spune că a început de timpuriu, pentru biserică și în Băicoi (1853) și Caldăreșeni (1854-1856) și picturi murale pentru biserica Zăndru (1857). **Agapia** (1858-1861), unde modelele din atelierul însemnat. Pictura lui Nicolae din mănăstirea Agapia, **Târguștești** la 20-32 ani cu mult timp și îndemnatore. Urmind lecția impresionismului la secolul, în la Rubizon, marele aport al lui Grigorescu este în domeniul peisajului, dar a creat și o adevărată monografie a satului. Referitor la Theodor Aman, pot spune că a fost reprezentantii picturii academice fiind mai mult interesat de pictura interioară, Mitropolia, și sechile, subiectele religioase și mai totuși picturii și nici distracție, întrucât cu câteva luni din țările pătre (peo din urmă noaptea a lui Mihail Vasilescu, Bătălia de la Cernăuți, Unirea Principatelor, Vlad Tepeș și alii și alții etc). De relevat faptul că a fost primul director al Școlii Naționale de Arte frumoase. Același lucru se poate spune și despre Luțian care influențat de Grigorescu, a fost interesat de lumea dramatică a satelor și a porturilor orașelor și nu de pictura religioasă. A fost pictorul forței patriotice, revoluționare, morale, patriotice etc. Considerăm că cel mai mare pictor ambro, mai care nu de importanță lui Mihail Ștefănescu este pictura unor omozetzi de semn bolde (Adam și Eva găsind și Azazel mare), M. Hlonca (Duhul Sfânt) și Miyoko Delneșcu și Mărușcă și alii unde pătze cu subiecte religioase. **ALIS BIZO**

5

Pa|atu|
Pa|atu|
Pa|atu|

de

JUSTIȚIE

SERIE NOUĂ, NR. 11, 1999

RENAȘTERE ÎNTRU SPIRIT

„Conștienți de faptul că pătimile sunt de fapt izvorul tuturor suferințelor omenești, avem posibilitatea și obligația de a împlini legea morală, covântul evanghelic în viața noastră de zi cu zi, pentru a ajunge la regenerarea interioară a ființei noastre printr-o luptă continuă”.

Am citat din recomandarea pe care o face Arhid. prof. dr. **Ioan Florea**, recentei lucrări a părintelui **Olivian Pop**: „Sfântul Ioan Casian despre stăpânirea pornirilor păcătoase din om”.

Efortul părintelui Olivian Pop de a introduce (prin subtext) cititorul într-un spațiu sacru atenționează asupra traseului labirintic ce **trebuie parcurs** (păcat-virtute, accesibil-inaccesibil, unic și repetabil după **voie**) pentru mântuirea sufletului și renașterea întru Spirit. Efort, cu atât mai remarcabil prin recursul pe care părintele Olivian Pop îl face la **documentul religios**: operele sfântului Ioan Casian.

În scrierea sa, părintele Pop insistă asupra tălmăcirii celor **8 păcate de moarte**, așa cum au fost ele definite de chiar sfântul Casian.

Acestea ar fi: primul cel al lăcomiei, adică al înbușării de mâncare; al doilea, al curviei; al treilea, al iubirii de arginț sub care se înțelege zgârcenia; al patrulea, al mâniei; al cincelea, al tristeții; al șaselea al descurajării, adică al neliniștii; al șaptelea, al sclaviei deșarte sau al cenodoxiei; al optulea, al trufiei.

Cartea părintelui Olivian Pop întoarce cititorul spre **Cuplu primordial Cer-Pământ** care luminează ființele mitice, ființe umane, solidare cu pământul, venerând Cercul (perspectivă, și ea, azi, sceptică).

Într-o lume desacralizată, ca a noastră, „sacru” este însă prezent în universul imaginației.

Mulți sunt (vai, Doamne!) cei care, azi, vor să-l întâlnească pe Dumnezeu în propria farfurie...

I. BOGDANA

Mănăstirea "Izvorul Mirei" Românești - "Voronețul bănățean"

Sprezintă izvorul dintr-un falnic stânc de Șoaba, cel Mire și Mireș după care și în Băntârlău dintr-un falnic stânc, peștera și Izvorul Mirei. Izvorul a fost sădit în anul 1420 și denumit la început, dintr-o creștină a cărei soț a murit în luptă cu turcii și în onoarea sa, "Izvorul de Vin", cunoscut și în prezent.

"Voronețul" Băntârlău - Mănăstirea Izvorul Mirei - de la Băntârlău de Sus, după care vine numele. La începutul anilor '80, la Băntârlău, mănăstirea ortodoxă Mirei dintr-un cadavru de sticlă a fost construită pe un alt stânc și înălțată, care a devenit apoi în anul 1973, după ce în Băntârlău dintr-un prinoscrușcău Ortodox Băntârlău-Pop a primit o nouă formă în 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

Mănăstirea "Izvorul Mirei" Băntârlău

Mănăstirea este înălțată pe un stânc și înălțată în 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

În anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

În anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

În anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

În anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

În anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

În anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

În anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

În anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973. Vârsta (înălțarea) a fost în anul 1973, când amănuntul acesta dintr-un stânc înălțat și înălțat în 1973.

BIBLIOGRAFIE:
 - prof. Ion C. POP, Mănăstirea Băntârlău, rev. "Biserica Ortodoxă", nr. 1, 1974.
 - Prof. dr. Constantin BĂLĂȘ, "Izvorul Mirei", rev. "Biserica Ortodoxă", nr. 1, 1974.
 - Prof. dr. Constantin BĂLĂȘ, "Izvorul Mirei", rev. "Biserica Ortodoxă", nr. 1, 1974.
 - Prof. dr. Constantin BĂLĂȘ, "Izvorul Mirei", rev. "Biserica Ortodoxă", nr. 1, 1974.

IOAN BABA

Mărturisiri confluente

Editura
ANDOTOURS
Timișoara - România

Editura
SLA "TIBISCUS"
Uzdin - Iugoslavia

Briu credință și ambiție vom birui

Olivian Octavian Pop - Bîndiu s-a născut la 22 octombrie 1956 în localitatea Rodna - județul Bistrița - Năsăud - România: A publicat până acum 48 de volume de teologie, proză, romane, poezie și peste 180 articole și studii în presă în țară și străinătate. Este membru în Societatea Scriitorilor Români. A fost șase ani 1990-1995 redactorul șef al revistei religioase "Viața monahală" editată de Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, Banat. Din ianuarie 1995 și în prezent este redactorul șef al revistei timișorene "Heliopolis" - revistă de cultură - simbol al spiritualității românești de refugiați, editată de Sc. Ando Tours.

Preotul Olivian - Octavian Pop - Bîndiu termină Teologia la Universitatea de Teologie din Sibiu și susține lucrarea de licență: "Canonizarea Sfinților în Biserica Ortodoxă"; absolvind și Facultatea de Drept în 1996.

Preotul și duhovnicul Olivian Pop Bîndiu are 2000 ani de conducere cu sfîntenie și dreaptă credință a Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești - Banat, pe care a ridicat-o la centru cultural religios, devenind în perioada 1 august 1985 - 1 decembrie 1995 când a funcționat aici un bine definit loc istoric în

istoria monahismului din Banat și România.

● Dvs. Octavian Pop credeți în puterea cuvântului scris? De când publicați? De când scrieți versuri?

Am început să public din 1985 în mai multe reviste: predici, articole, studii și recenzii la diferite cărți.

În aprilie 1990 public prima carte "Vestirea cea din urmă a Patimilor Domnului" și multe alte scrieri de teologie, iar din 1993 public și poezii, apoi din anul 1996 îmi îndrept gândirea înspre perspective românești etc.

Prin cărți, prin puterea cuvântului scris am căutat a arăta cititorilor care au lecturat cărțile de teologie că întotdeauna cuvântul lui Hristos a fost legat de faptă și că toate cuvintele Sale s-au împlinit prin fapte.

● Cărțile Dvs. sugestiv intitulată dovedesc că acolo unde există credință nici o problemă nu rămâne fără răspuns.

Credința în Înviere ne întărește în convingerea că providența divină conduce întreaga lume și ne îndeamnă a fugi de rău și de a face bine, bine știind că vom da socoteală pentru toate cele făcute: ne mângâie în suferințe și în greutățile acestei vieți, aducându-ne în suflet liniște și pace.

Mesașul luminii cuvântului apare și în cartea "Ortodoxia românească" scrisă în aceste timpuri, care rămâne credincioasă adevăratului înțeles al cuvântului evangheliei și principiilor religioase înalte propovăduite de Mântuitorul și Sfinții Apostoli, Biserica lui Hristos cea care este păstrătoarea fidelă a învățăturilor divinului; propovăduitoare și sprijinitoare dreptății, o biserică a păcii. Noi românii, de când ne-am trezit ca popor distinct de alte popoare, pe acest pământ, ne știm ortodocși. Noi nu am cunoscut fixitatea anului convertirii, ortodoxia ne-a format ca neam, fiind mai veche decât neamul, iar prin învățăturile ei am ieșit la suprafața istoriei.

● Domnule Protosinghel Olivian Pop ați fost în Țara Sfântă în trei rânduri. De fiecare dată ați venit cu noi cunoștințe și impresii despre aceste locuri pe care le-ați materializat în volumul "Prin Țara Sfântă" Ce sentimente ați avut, ați simțit?

- Țara Sfântă este un loc sacru pentru toți iar Ierusalimul rămâne centrul de închinare pentru toate popoarele creștine și necreștine. Palestina este Țara Sfântă pentru cele trei religii monoteiste: creștini, iudei și

mahomedani. Am susținut în carte Locul Înălțării - Muntele Măslinului aici pe culmea de la mijloc unde a avut loc Înălțarea la cer a Domnului există o piatră cu urma piciorului drept al Mântuitorului, pe care din cele mai vechi timpuri, tradiția creștină o socotește ca nefăcută de mână.

● **Sunteți redactorul șef al unei reviste de cultură din Timișoara... spuneți-ne ceva despre "Heliopolis" - simbol al spiritualității românilor de pretutindeni.**

Revista de cultură "Heliopolis" editată de S.C. Ando Tours a cărei directoare este prof. Doina Drăgan, membră în Societatea Scriitorilor Români, apare în Timișoara și este un periodic lunar.

Prin însuși titlul și profilul revistei, orice român din țară sau din străinătate poate să-și aducă contribuția cu informații inedite, creații personale valoroase, colaborări de suflet menite a înnobila și mări coeziunea între țara mamă și diaspora.

"Limba este întâiul mare poem al unui popor" (Blaga). Români de pretutindeni pe care-i întâmpinăm cu drag și-i așteptăm cu dor, sunt prezenți la redacția revistei "Heliopolis", prin scrisori sau personal.

Ne-au vizitat la redacție Vasile Barbu - redactorul șef și responsabil al publicației "Tibiscus" din Uzdin - Iugoslavia, președintele filialei Uzdin a Comunității din Iugoslavia, Ing. Ionel Stroiț - redactor TV Novi Sad - Iugoslavia, prof. Gheorghe Lifa - Uzdin, dr. Gligor Pop Vârșet, prof. George Mișin Varișescu - din Sydney - Australia, redactorul șef al revistei "Mihai Eminescu" etc.

Milenara temelie a spiritualității românești mărturia unui destin și garanția unui tezaur de cultură prin care suntem reprezentați cu cinste pretutindeni, pe pământ românesc sau în întreaga lume sub semnul unității și a durabilității neamului românesc ne-au făcut atât pe mine în calitate de redactor șef cât, și pe doamna prof. Doina Drăgan, directorul revistei să dăm cote cât putem de înalte acestei publicații.

În paginile revistei se găsesc reflecții asupra autorilor, care au înnobilit sufletele cu puterea și puritatea cuvintelor; viață spirituală, galerie de portrete scrise, apoi sub genericul "când privesc zilele de aur a scripturilor române" se găsesc materialele pentru elevi și studenți; poezii, cronici literare, prezentări

de carte la lansare; istorie etc.

Sunt prezenți prin scrisori și materialele trimise spre publicare în reviste, frați dragi români, din diaspora: preotul doctor Theodor Damian - New York, prof. dr. Șerban C. Andronescu - New York, prof. dr. Ioan Dura - Bruxelles - Belgia etc.

S-au remarcat prof. Ana Zlibuț - director adjunct al SC. Ando Tours - traducătoare în limba engleză, prof. Valentina Bobină - redactor, precum și colaboratorii permanenți ai revistei: prof. Ionel Cionchin - istoric, regretatul poet Alexandru Jabaleanu, prof. Rodica Opreanu - critic literar etc.

● În august 1996 ați fost în Uzdin și ați lansat cartea "Omenecțiile suferințe" - tradusă în limba sârbă de Ing. Milutin Peici, și "Glas spre cer" tradusă în limba engleză de prof. Ana Zlibuț. La Editură mai sunt în lucru două cărți: o traducere în limba sârbă de Vasile Barbu a cărții "Romane Zaboraviene na Viaviru și în o traducere în limba engleză de prof. Ana Zlibuț "Cânt de credință străbună".

Da este pentru a doua oară când am fost în Uzdin, acum când domnul redactor șef al revistei "Tibiscus" Vasile Barbu și-a prezentat și dumnealui cartea "Drumul de spice" și cărțile mele traduse dar a organizat și o expoziție cu colecția cărților mele și a revistelor "Heliopolis", unde am anticipat înfrățirea revistelor "Tibiscus"- Uzdin și "Heliopolis" - Timișoara, care se va ofiția și în Timișoara.

● În această perioadă ce sarcini considerați că le revin oamenilor de cultură? Credeți într-un viitor luminos al Românilor?

În această perioadă între oamenii de cultură ar trebui să fie o mai strânsă legătură, dragoste mai multă și încredere.

Poporul român este foarte răbdător și foarte primitiv, s-a dovedit pe parcursul istoriei. Cred că poporul român va dăinui cât lumea va fi și că românii prin credință și ambiție vor birui.

Vă mulțumesc.

Uzdin

9 august 1996

***Oameni de seamă
ai Banatului***

**Simpozion
Uzdin, 25 IV 1998**

Activitatea publicistică și scriitoricească a profesorului Traian Simu

a) Scurt istoric

Traian Simu s-a născut la 16 septembrie 1893, în comuna Ramna, județul Caraș-Severin, tatăl fiind învățător iar mama casnică.

Clasele primare le-a urmat în Bocșa Română unde tatăl său a fost învățător, apoi Școala Normală la Oradea, bacalaureatul l-a dat la col. Diaconovici Loga din Timișoara, a absolvit Universitatea din Cluj, luându-și diploma de licență în Istoria Românilor, Istoria Universală și Arheologie, cu calificativul "Magis cum laude". Toate examenele în decursul celor patru ani de învățământ superior au fost luate cu calificativul "foarte bine", fiind șef de promoție (index de student). Fiind foarte apreciat de profesorii lui, i s-a propus să rămână în învățământul superior, cu asistent la catedra de "Istorie Universală". A refuzat această propunere și s-a întors în Banatul lui drag, unde a funcționat ca profesor de istorie titular definitiv, la liceul modern-real Coriolan Brediceanu din Lugoj. A fost un om dedicat istoriei.

b) Activitatea publicistică și scriitoricească

Cărțile care au văzut lumina tiparului sunt:

1) Drumuri și cetăți romane în Banat, 68 pag. Tipografia Națională din Lugoj, în anul 1924.

ca să apară această carte, a făcut săpături arheologice pe cheltuiala lui în zona comunei Berzovia și Ramna, județul Caraș.

2) Colonizarea svabilor în Banat, apărută în anul 1924, pag. 53. Tipografia Banatul, Timișoara.

3) Originea Crașovenilor, Studiu istoric și etnografic, 47 pag. Tipografia Corvin, Lugoj, 1939, care a constituit teza lui de doctorat.

4) Organizarea politică a Banatului în Evul mediu, 40 pag. Tipografia Corvin, Lugoj, 1941.

Foarte ambițios fiind, a urmat cursurile de doctorat cu frecvență la zi; își face teza de doctorat: Originea Crașovenilor, studiu istoric și etnografic, pe care a susținut-o la Cluj.

În 1937 a fost ales deputat al județului Severin, cu capitala la Lugoj, în Partidul Liberal. A fost directorul Liceului "C. Brețiceanu" din Lugoj, în perioada 15 septembrie 1944-martie 1948.

A fondat și organizat Muzeul de istorie și arheologie al județului Severin în sala mare a Prefecturii între anii 1942 și 1943.

Acest muzeu se găsește astăzi în clădirea fostei bănci Albina din Lugoj.

A fost deportat la Canal în 1952-1953.

Istoric

Notă: Traian Simu a primit trei decorații: "Steaua României", un grad de ofițer în armata austro-ungară (1938); "Răsplata muncii" (1935) și "Decorație" ca fiind deputat PNL (1937).

Primăria orașului Lugoj, drept recunoștință și în memoria profesorului și istoricului Traian Simu, fondatorul muzeului de istorie al municipiului Lugoj, i-a pus o placă comemorativă, care s-a dezvelit pe data de 14 aprilie 1994.

OCTAVIAN POP

VICTOR PETRESCU
SERGHIE PARASCHIVA

DICTIONAR DE LITERATURĂ

AL JUDEȚULUI DĂMBOVIȚA
1908 - 1998

Ediția Bibliotheca

POP, OCTAVIAN

(22.X.1956, Rodna, Bistrița-Năsăud)
poet, prozator, publicist

Semnează Olivian Rodneanul și
—Olivian Pop. —

Studii generale în comuna natală,
urmate de cele de la Seminarul Teologic
Ortodox București (1977-1982) și liceale
la „Traian Vuia” din Făget, județul Timiș
(1982-1986). Licențiat al Facultății de
Teologie „Andrei Șaguna” din Sibiu
(1992) și al Facultății de Drept „Nicolae
Titulescu” Craiova (1997). Preot la
mănăstiri din Caraș-Severin și Timiș, iar
din 1996 preot capelan la Centrul de
Reeducare Găești.

Debut literar cu poemul „*Omenеștile suferințe*” în revista „*Viața Monahală*” (1990). Colaborează la numeroase reviste: „*Mitropolia Banatului*”, „*Glasul Bisericii*”, „*Mitropolia Olteniei*”, „*Viața Monahală*”, „*Biserica Ortodoxă Română*”, „*Daco-Romania*”, precum și la ziarele: „*Învierea*” (Timișoara), „*Drapelul*” (Lugoj), „*Renașterea bănățeană*” (Timișoara), „*Realitatea dâmbovițeană*” (Târgoviște). Membru al Societății Ziarisților Români (1998) și al Asociației Internaționale a Românilor (1998). De asemenea a colaborat la reviste și ziare din străinătate: „*Tibiscus*” (Uzdin-Iugoslavia), „*Bucuria Copiilor*” (Panciovo-Iugoslavia), „*Zorile Bucovinei*” (Cernăuți), „*Lumina*” (Novi Sad -Iugoslavia), „*Mihai Eminescu*” (Sydney-Australia), „*Lumină lină*” (New York). A condus în calitate de redactor șef revistele: „*Viața Monahală*” (1990-1995), „*Heliopolis*” (1995-1998) ce apăreau la Timișoara, apoi „*Lumină și Speranță*” (1996) din Găești.

Autor al unor volume de meditații și poezii teologice: „*Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului*”, „*Merinde pentru suflet*”, „*De la cuvânt la faptă*”, „*Prin țara sfântă*”, „*Scurtă incursiune în iconografia bizantină*”. Volumele de poezii: „*Omenеștile suferințe*”, „*Pe ultimul drum*”, „*Spre celălalt legământ*”, „*Lacrima Cristii*”, „*Posteritatea din culise*”, „*Armonia clipei*”, redau liric eternitatea materiei, destinul fiind identificat cu menirea materiei supusă Creativului, poemul considerându-se un

punct în univers. El afirmă că: „Aș vrea să scriu/ direct cu sufletul/ din sufletul meu/ nu lasă urme/ nici pe hârtie/ dar nici pe alt suflet”. Autor al unor romane cu puternice accente de introspecție în interiorul sufletului uman: „*Gânduri*”, „*Întâlniri fierbinți*”, „*Frânturi de destine*”, „*Amintiri de viață*”, „*O viață singură*”.

Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului, Românești, Editura Mănăstirii „Izvorul Miron”, 1990; *Merinde pentru suflet*, Românești, Editura Mănăstirii „Izvorul Miron”, 1991; *De la cuvânt la faptă*, Românești, Editura Mănăstirii „Izvorul Miron”, 1991; *Omenеștile suferințe: poeme*, Timișoara, Editura Eurobit, 1993; *Pe ultimul drum: versuri funebre*, Românești, Editura Mănăstirii „Izvorul Miron”, 1994; *Spre celălalt legământ: poezii*, Timișoara, Editura Eurobit, 1995; *Gânduri: roman*, Timișoara, Editura Eurobit, 1995; *Scurtă incursiune în iconografia bizantină*, Timișoara, Editura Eurobit, 1995; *Întâlniri fierbinți*, Timișoara, Editura Ando-Tours, 1996; *Frânturi de destine: roman*, Timișoara, Editura Ando-Tours, 1997; *Lacrima Cristii: poezii*, Timișoara, Editura Mirton, 1997; *Posteritatea din culise: poezii*, Timișoara, Editura Mirton, 1997; *Prin țara sfântă*, Timișoara, Editura Ando-Tours, 1998; *Armonia clipei: poezii*, Timișoara, Editura Ando-Tours, 1998; *Amintiri de viață: roman*, Timișoara, Editura Ando-Tours, 1998; *O viață singură: roman*, Timișoara, Editura Ando-Tours, 1998.

Jordache, Aurel. *Găești 500. Fișe de monografie*. 1998, p. 209-210.

Ghinea, Cristian. *O carte necesară -*

Dicționar de literatură

ortodoxia românească, de Olivian Pop. Viața Monahală, nr. 1-3, 1994; Vlad, Mihail I. *Cartea pedagogică „De la naștere la adolescență”*. Dâmbovița, nr. 1741, 2 sept. 1998, p.4; Vlad, Mihail I. *Olivian Pop „Gânduri”*. Jurnal de Dâmbovița, nr. 620, 11 apr. 1998, p. 5; Vlad, Mihail I. *Curier editorial „Primii pași în cunoaștere”*. Dâmbovița, nr. 1793, 2 nov. 1998, p. 4; Vlad, Mihail I. *„Lacrima Cristei”*. Jurnal de Dâmbovița, nr. 534, 1997; Vlad, Mihail I. *Cartea de religie. Merinde pentru suflet*. Jurnal de Dâmbovița, nr. 361, 12 feb. 1998; C.S. *Seară de poezie*. Jurnal de Dâmbovița, nr. 773, 10 oct. 1998, p. 5; Neagu, Vera Maria. *Cărți noi. Reeditări ale unor cărți ale lui Olivian Pop.* Viața cultelor, nr. 249, 9 ian. 1998; Vlad, Mihail. *Cartea de poezie. Spre celălalt legământ*. Jurnal de Dâmbovița, nr. 596, 14 mart. 1998; Vlad, Mihail. *Poezie religioasă. O lume aflată într-o continuă prăbușire*. Jurnal de Dâmbovița, nr. 676, 18 apr. 1998; Avram, Mihaela. *Lumină și iubire*. Realitatea dâmbovițeană, nr. 328, 11 iun. 1998; Avram, Mihaela. *Zămislină armonia clipei*. Realitatea dâmbovițeană, nr. 329, 12 iun. 1998; Băzoi, Ilie. *Poezia este o existență care se transformă în revelație. Interviu cu poetul Olivian Pop.* Realitatea dâmbovițeană, 11 iul. 1998, p. 5; Băzoi, Ilie. *Modernitatea mitului faustic. Interviu cu scriitorul Olivian Pop.* Realitatea dâmbovițeană, nr. 376, 7 aug. 1998, p. 5; Avram, Mihaela. *Misiunea de suflet a preotului capelan*. Realitatea dâmbovițeană, nr. 408, 15 sept. 1998, p. 5; Avram, Mihaela. *„Armonia clipei”*. Realitatea dâmbovițeană, nr. 414, 22 sept. 1998, p. 10; Vlad, Mihail I. *Un poet pe săpămână. Octavian Pop.* Jurnal de Dâmbovița, nr. 900, 13 mart. 1999, p. 4; Vlad, Mihail I. *Noutăți editoriale. Preot capelan Olivian Pop. „Hrană pentru suflet”*. Dâmbovița, nr. 1862, 26 ian. 1999, p. 4; Vlad, Mihail I. *Octavian Pop. „O viață singură”*. Dâmbovița, nr. 1855, 22 feb. 1999, p. 4; Vlad, Mihail I. *Olivian Pop. „Sfânta Scriptură povestită”*. Dâmbovița, nr. 1904, 16 mart. 1999, p. 4

încercări
de
critică
Literară
de
cătifea

VALENTINA BOBINA VUDOVAN

Octavian Pop

**“...spre celălalt legământ”
- neliniște, speranță, regăsire**

Se obișnuiește ca o carte buchisită de altcineva decât scriitorul să fie explicată și justificată cititorilor, cu argumente, de cele mai multe ori folosite din perspectiva noțiunilor de teorie literară pentru a atrage atenția asupra valorii sale. Mărturisesc că, deși nu mă îndoiesc de utilitatea unei astfel de îndeletniciri și am exersat în acest sens, n-am reușit să mă supun rigurilor unui astfel de ritual solemn și glacial, imperturbabil. Citind printre pușinii prieteni întru cuvânt ai poetului manuscrisul, am descoperit un univers poetic ce dezvăluie trăiri sufletești dintre cele mai intense.

Volumul de poezii *...spre celălalt legământ* reprezintă pentru poetul Octavian Pop un debut, am putea spune, într-un repertoriu tematic de natură laică de o factură nouă. Dacă în volumul de versuri *Nefericirea* poetul manifestă rețineri în a se exprima într-o formă nouă, modernă, în multe din poezii ideile fiind exprimate într-o formă aleasă, clasică, așa cum ne-a obișnuit în poezia sa religioasă, în volumul *...spre celălalt legământ* rupe orice zăgaz de ordin formal, preaplinul sufletului ieșit, parcă, de sub control, cere o libertate de exprimare deplină și completă.

În același timp, depășind înțelegerea simplistă a mecanismului prin care o anumită realitate determină o

anumită literatură, vom sesiza caracterul intermediat al acestei relații și vom identifica în poeziile din volumul *...spre celălalt legământ* o contradicție explicabilă între tranzitiv și reflexiv, între expresia unei lumi și o lume a expresiei, ceea ce conferă viziunilor estetice ale poetului o relativă independență, uneori, chiar și de sine. Poetul ajunge, din ce în ce mai des, la o clarviziune care îl îndepărtează de întâmplările imediate ale vieții și, în schimb, îl apropie de esențe. Versurile ne dezvăluie o personalitate complexă, plină de contradicții, pornită cu febrilitate pe drumul căutărilor, mai ales al căutărilor de sine "Străin, imens de greu, mă zbat în legi și datină / Răsucind pe degete soarta, / Descumpănit, cu-nfrigurare, răstorn lumea de afară. / Îmi torn în altă formă timpul / Și grăbit ciobesc din ultima silabă iertarea / ...Dansez în piatră, mă iau după șuvițe de apă / Ce duc nicăieri." (*Nimeni și eu*) Căutările sale devin pendulări care, de cele mai multe ori, îl descurajează "În gol, vise ciuntite de margini, / Împletim pași între un drum și altul / Și așternem pe jos înălțimile... / ...Firea se umple de neliniștea neîmplinirii / Și-mi frământ mâinile oboseite de margini / Undeva la poalele vieții" (*Groaza de mâine*).

De formație teologică, se regăsește în credință, astfel că prezența lui Dumnezeu în versurile sale este invocată în anumite împrejurări. Relația pe care o stabilește cu divinitatea în acest volum ar isca cel puțin nedumerirea uneori, dacă n-am ști că Octavian Pop întâi L-a simțit pe Dumnezeu și apoi L-a cunoscut. Legătura om-Dumnezeu, dar, mai ales, legătura dintre poet și Dumnezeu, este o suprapunere, o contopire, o identificare, ca în imaginea "Smerit, cu trupul făcut o simplă șoaptă de pământesc / Îmi ridic Dumnezeul în palme / Și-l trec peste inima sângerândă de El și de mine. / Îmi dezleg încălțările... și sunt El." *Sunt-El* trebuie înțeleasă doar din această perspectivă, a credinței cu care-L slujește pe Dumnezeu de-o viață.

Fondul gândirii lui, fundamental umanistă, prin formație spirituală și prin practicarea harului duhovnicesc, a venit în contradicție cu ce i s-a întâmplat prin plecarea de la Românești, și durata generată de această împrejurare trebuie să-și găsească expresie de comunicare pentru că tensiunea trăită de poet ajunge, uneori, până la paroxism. Limbajul ales, forma clasică, o expresie cuminte a gândurilor sale, nu-i mai sunt suficiente pentru a exprima trăirile prezente. Este nevoie de o altfel de exprimare. Poezia pe care o creează Octavian Pop în acest volum, dar și în câteva poezii anterioare, reușește să-i dea un anume echilibru, o motivație pentru propria existență.

Cu aceste observații preliminare, este locul să arăt că Octavian Pop abordează cu îndrăzneală o poezie modernă ca tehnică, capabilă să exprime frământări sufletești de mare complexitate.

Volumul de poezii *...spre celălalt legământ* este un volum al neliniștii. Temele fundamentale ale poeziilor lui Octavian Pop sunt reluate de la o poezie la alta și esențializate, dar nepărăsite, pentru că sunt legate de destinul uman, de aspirația spre împlinire, de zădărnicie, de problematica vieții și a morții, a nemuririi, de actul creației și, uneori, chiar de regăsire și speranță.

Poezia care deschide volumul, *Orizonturi privegheate de ingeri*, este o poezie a umilinței, a pocăinței în care cere îndurare "Dumnezeule miluiește-mă pe mine, păcătosul", ispășindu-și păcatele "Întins, răstignit pe destin", pedepșindu-se singur pentru că însuși își bate piroanele în picioare și mâini, iar Golgota îl așteaptă când "colivia", altă ipostază a existenței sale, o deschide, ucigându-și "visele sterpe din bibliotecă mănjite de iluzii". Sesizăm chiar în versul citat folosirea unor cuvinte considerate nepoetice. Credem, din această perspectivă, că se înscrie în descendența lui Tudor Arghezi,

pentru că în creația sa aplică estetica urâtului "Tăvălind iertarea în noroi" (*Tabloul iertării*), "Raze mucezesc în vânturi" (*Palide iluzii*), "Îmi pipăi buzunarul gol de fermoare", "Îmi store bătăturile lumii prin vine", "Și mănânc carnea cărunță" (...spre celălalt legământ). Chiar titlul *Marșul cărnii* trezește în mintea cititorului o imagine impresionantă, dantescă, care sugerează suferința, o suferință atât de mare încât dorește să se sfârșească prin plecarea în cealaltă lume, nu înainte însă "să-mi bat răstignirea" pentru că este dezamăgit "Târziu, când renunț la toate demersurile vieții, / Îmi scald într-o gară urcușul / Acostez în adâncuri / Și fur vinovatul din mine pe cruce". Și în această poezie folosește cuvinte antitetice, antonime, cărora le dă valoare stilistică pentru a sugera gama variată de sentimente trăite, profunzimea oscilațiilor sufletești. Sentimentul de răzvrătire este generat de mersul egal și firesc al destinului, imagine exprimată metaforic tot prin antonime "Nu-mi vine să cred de e zi sau noapte" (*Stoluri de șapte*), destin în care nu pot fi oprite său ascunse, nici momentele luminoase ale vieții, dar nici cele urâte, idee subliniată prin construcții metaforice cu mare putere de sugestie "Nimic din toate nu mă răzvrătesc mai mult / Decât să știu că după zi urmează noapte / Și nici un lacăt nu poate să ascundă lumina și-ntunericul". Momente ale vieții, înregistrate prin simboluri dintre cele mai surprinzătoare, le include într-un poem al cărui titlu este o construcție antonimică, *Apus și răsărit*, momente ce se topesc, în final, în unul singur, hotărător, pentru care este necesară iar invocarea divinității "Te chem să-mi fii apus și răsărit, Părinte!" Trebuie remarcată ordinea, nefirească am spune, dar care atrage atenția asupra structurii esențiale a poetului, dominată de optimism, nu de pesimism, cum am putea conchela la o analiză superficială, dată fiind atmosfera generală a poeziilor. În poezia *Același nimic* cuvintele

antitetice lumine-întineric apar într-o construcție deosebit de sugestivă pentru ideea exprimată anterior "Îmbrățișez lumina ca pe singura armă de a goni întinericul". Cuvântul "lumine" nu este așezat în antiteză doar cu cuvântul "întineric", ci și cu un sinonim al acestuia "Libertatea dintre beznă și lumine..." (*Întineric și moarte*), valorificând un larg registru lexical. Succesiunea generațiilor "În urmași și-n strămoși" (*Timp infinit*), după cum se observă, este în ordine inversă, pentru că "Măsurile, boabe și gânduri" i-ar plăcea poetului să le cunoască "înt-un timp", ori acest timp nu poate fi decât în viitor, și gândurile urmașilor nu pot fi cunoscute decât dacă le ești contemporan. Se poate remarca încrederea poetului în izbăvirea prin Cuvânt, prin creație "Măncântă gândul că-ntr-o zi / Voi zăbovi o moarte cu cuvântul / În plină rază și-n pustii" (*Poșta de a topi*) și chiar o explozie de optimism "Sunt fericiți! Cu adevărat fericiți!" (*Timp infinit*). Poetul reclamă un statut firesc, în care recunoaște oportunitatea cunoașterii de sine și dreptul la visare. Ia speranță, la iluzii "E bine să fii la hotar cu tine / E bine să ai un timp infinit", visarea fiind metaforic exprimată prin "timp infinit". Octavian Pop nu-și stabilește doar timpul, ci și spațiul "Nu sunt pământ pe care să-l ari de sus în jos, ci invers", sugerând aspirația sa spre înalt "Pe turle bat tâlângi de legământ / Dintre pământ și cer", dimensiuni antitetice, din poezia cu titlul, de asemenea antetic, *Pământ și cer*. Coordonatele sale antitetice nu sunt stabilite doar spațio-temporal, ci și afectiv "Gonește în ape dragostea și ura" (*Absurdul șoptit*); "ape", simbol al trecerii timpului, temă ce apare permanent în volum. În poezia *Stoluri de șoapte* "Cad frunze din oameni și cad zile", poetul sugerează apropierea bătrâneții, frunzele simbolizând tinerețea. Imaginea omului-copac din care cad zilele este impresionantă prin capacitatea de a sugera, de fapt, fragilitatea vieții, "Marele Umbrel" care

are sfârșit "Căzând în adâncuri din Marele Umblet" (*Absurul șoptit*). De asemenea, în poezia *Îndepărtarea de lume* reflectează asupra anilor trecuți și o face cu o anuntată detașare, pentru că "Nu eu mă îndepărtez de lume, / Ci lumea se îndepărtează de mine", moment, poate singular în volum, în care învinovățește pe alții pentru izolarea sa "Contemporan cu pluralul din mine / Sunt alb și rece și explicabil" (*Grantja de absurd*), "În inima pustiuului din mine" (*Prin porți zăvorâte de-ntuneric*); pentru că în multe dintre poezii evocă atât sentimentul păcatului, cât și al iertării. Dezamăgit "Fugar de iluzii / ...sunt în treacăt prin mine" (*Umbra luminii*) și totuși încrezător "Rămân muritorul fidel, dar în timpul... / pe care eu l-am născut din nimic / ...Distrug tot avansul dăruit de destin... / și vreau să trăiesc cum sunt" (*Timp infinit*). În poezia *Destinul* însă, își evocă cu durere propria viață sumbru, folosind atât repetiția sintagmelor "Și e noapte, / Și plâng", cât și imagini în care regăsim influența bacoviană "Sertare putrezite... / ...se rătăcesc în destrămare", "Îmi macin durerea în ploaie". De altfel, nu este singura poezie în care întâlnim elemente specifice creației poetice a lui George Bacovia "Departa un om în halucinații trece în ritmul macabru..." (*Faza iubirii*) "Prin ei, prin cimitir, printre morminte" (*Zbor fără aripi*) "Tăcere de plumb" (*Camera eternă*) "strivit de cerul greu... / Ne dorm sicriele la glezne, / Ne plâng groparii" (*Palide iluzii*).

Preocupat de propriul destin, are curajul să-l analizeze atent, cu luciditate "Îmi citesc cu atenție destinul și îl frământ cu adevărul" (*Oglindiri din mine*), chiar dacă se afla într-un moment de răscruce, când toate aripile i-au fost smulse, deși se afla în plină glorie "Desfigurat, în culmea piramidei, dezgrop destinul meu / Nemângâiat rup din țărănă / Mă tângui ca un fariseu / La propriul mormânt împodobit cu ură" (*Nimeni și eu*), ca apoi, în poezia *Întuneric și moarte*, să-și

invențe o moarte "Îmi văd coșciugul făcut de propriile mâini" pentru că se simte "Prăfuit de ani și indiferență", iar ceilalți îi se adresează "Căci vă previn pe voi, pământ și lași și slugi / Și ciungi de suflet / Că-ntr-o zi, lumina tremurând va face întuneric" (*Pământ și cer*). Operează cu simboluri, chiar titlurile, ca în *Crucea însângerată*, poezie de referință, simbol al suferinței, trăiri amplificate în clipe de izolare, când confortul sufletește, pe care-l credea mai în siguranță ca oricând, îi este în pericol "O pornesc spre răsărit printre vremuri / ...Ceva, ca de foșnet, luminează și necuprins / Mă-ntâmpină în culmea pragului, / Apoi e-o voce liniștită îmi sapă / C-o daltă în suflet crucea însângerată..."

Influențat de poezia marelui nostru poet, Mihai Eminescu, chiar citează câteva măsuri din creația eminesciană, se adresează contemporanilor "hoți de gânduri" pe care-i condamnă, le critică "prostia" "în veșminte aurite", apărându-și harul în care crede și pe care-l așază în antiteză cu "slova" acestora "Tot ce scrie-n slova voastră / E-ntuneric și minciună" (*Întuneric și minciună*). Ideea este continuată în poezia *La masa cunoașterii* "Leacuri? Pentru ce și... cine? / Din nămol nu faci o casă / Din mânia o luminează", căci el, poetul, "Mă adună și... tac durerea", distanțat, detașat de cei care-l îndurerează și-i pricinuiesc rău, înțelept apoi "Scot hainele de pe umerii cuvintelor / Le admir ideea / Și le poftesc la masa cunoașterii". Pentru a deveni mai convingător se include și pe sine, constatând cu amărăciune "Noi acești negustori de nimic / Am ucis nemurirea" (*Nemurirea*). Este preocupat de evoluția relațiilor cu ceilalți, și-n eul său interior recunoaște disponibilitatea sa pentru ei "Și fac din oameni simple noduri / În salba răstignirii mele" (*Umbra luminii*), "Mă-ntreb de viața lor și-a mea" (*Zbor fără aripi*).

Hoțul este omniprezent "În fiecare timp există un hoț" (*Ungher de ruină*), iar la Octavian Pop acesta este chiar un

motiv poetic. În alte poezii el însuși este hoț “Mă zăresc, sunt un hoț de mine și ceilalți” (... spre celălalt legământ), “Jefuind visteria din cer și din mine... / Și fur vinovatul din mine pe cruce” (*Marșul cărții*). Sentimentul vinovăției generează în sufletul poetului trăiri complexe care iau forma păcatului. Se poate vorbi în poeziile sale chiar de un motiv poetic al păcatului, în poeziile *Destinul*, *Învierea*, *Îndepărtare de lume*, pe care îl va asocia apoi cu un nou motiv poetic, al iertării “Și grăbit ojobesc din ultima silabă iertarea” (*Nimeni și eu*), “Scriu pe genunchi: iertare” (*Destinul*), “Ducând în genunchi păcatul iertării” (*Îndepărtare de lume*); chiar o poezie intitulată *Tabloul iertării*. Nevoia disperată de iertare este exprimată direct “Iertare, Dumnezeule...!” (*Groaza de mâine*), pentru ca în poezia *Polide iluzii* să fie mai liniștit, mai încrezător “Întinerit din când în când de Dumnezeu, / Atât de milostiv încât în palmă / Să mă strângă cu iubirea Sa / Îmi căpușesc întregul cu atâtea vieți / Ce le-au apus, ce sunt / Și pot să rădă / Între eoperșile unui destin / Ce-l socotesc al meu.”

Nu este preocupat doar de destinul său, ci abordează cu succes și alte teme: iubirea în poezia *Durerea surdă*, istoria într-o poezie deosebit de frumoasă, caracteristică pentru patriotismul fierbinte al poetului “Într-un muzeu tulburat din când în când / De pași curioși și-nsetați de strămoși / Îmi dreg toate rânile acestui mileniu / ... Inima și sufletul răvășite de atâta întoarcere în timp / Se prind de marginile prezentului / Și duc mai departe Dumnezeul străbunilor” (*Dumnezeul străbunilor*), facerea lumii în poezia *Ziua vieții*, aspirația spre ideal “Pe munte îmi caștar destinul” (*Același nimic*), zădărnicia, imposibilitatea de a atinge idealul “Ca într-un zbor fără aripi / Într-o cădere-n sus și învers” (*Zbor fără aripi*), “Și așternem pe jos înălțimile / Fieea se umple de neliniștea împlinirii” (*Groaza de mâine*), “Mă cad din pământ

în cer" (*Cameră eternă*), "Țes... / Un cer suficienț de adânc" (*Regăsire*), condiția umană, libertatea în poezia *Zgomot după sensuri*, setea de cunoaștere în poeziile *Gouana după sensuri*, *Nemurirea* "Îmi place așa să măsoz din margine în margine lumea".

Volumul se încheie cu poezia *Rugi de însingurare*, o poezie-cadou, pe care poetul și-o face, cu siguranță, pentru aniversarea "anilor, nostalgică grămadă" de frunze în octombrie "când ploile de toamnă-ncep să cadă". Mărturisește cu amărăciune că "Mai singur ca acum n-am fost vândută" și este trist "Mă las furat de rolul dintr-o dramă", o tronie amară, "În care chinul vieții e moartea cea mai grea". Totuși exprimă o speranță vagă "Dar poate visul, îndurerându-se de mine / În treacăt precum unui cerșetor / Va arunca din pumnul cu destine / Pe fruntea mea, zâmbind, monezi de dor!", optând pentru Poezie "Aș vrea să dorm mereu de-acum înainte / Cu capul pe o pernă de cuvinte / Acoperit cu rugii de-nsingurare!", un alt legământ, celălalt, care promite un destin literar interesant, motiv pentru care credem că într-o formă modernă, cu puncte de suspensie și fără majusculă, și-a intitulat volumul.

În ascensiunea sa literară, constatăm la Octavian Pop, în poezie, o evoluție imprevizibilă. Scriitorul se referă la tot ce este inclus în existența umană, ca problematică generală, dar, mai ales, ca secvență individuală. Repertoriul său, cu alăturări greu de presupus sau aleatorii, se explică prin tumultul, complexitatea, intensitatea trăirilor, care se cer exprimate în ritm de cavalcadă. Pentru aceasta a fost nevoit să-și schimbe stilul, abordând, cu succes, tehnica versului alb. Un sondaj al profunzimilor, o tulburătoare reconstituire a memoriei despre duritatea lumii în care trăiește, subliniază, de fapt, ceea ce păstrează ascuns în sine, sâmburele atașamentului, niciodată pierdut, pentru oameni, cunoscuți

ca duhovnic al lor. Poetul se străduiește să păstreze prestigiul lucidității, al respectului pentru adevăr. În momentele de maximă intensitate se observă un dezacord între poet și oameni, pentru că poetul este copleșit de revelațiile sale, asistând, parcă, asemenea unui martor la evenimente neomenești și creează iluzia unui orizont inaccesibil și neliniștitor, care impresionează mult mai puternic, ca vorbele murmurate de cineva în somn, față de povestirea cu claritate a visului în sine, dimineața.

— Operând cu elemente specifice simbolismului, creează imagini sugestive, de mare expresivitate, care impresionează atât prin inovația formei, cât și prin subtilitatea ideilor. Simbolul și metafora reușesc să transmită zbuciumul sufletesc de care poetul dorește să scape. Metafora alcătuită din cuvinte la îndemână "Din larbă ridic o fereastră deschisă în zare" (*Îndepărtare de lume*) dovedește capacitatea poetului de a da valoare artistică unui bogat registru lexical. Ne surprinde limbajul pe care-l folosește, fiindcă se regăsesc cuvinte din vorbirea populară sau regionalismele "Și dorm în sudoare bogății"; "Îmi iau blidul cu timp" pe care le îmbină cu neologisme "asfixiez", "etern" în poezia *Zgomot în lanțuri*.

De mare efect stilistic și singular poate, Octavian Pop folosește substantivizarea pronumelui personal prin articulare cu articolul hotărât "l" "Prin tuul făcut pentru veci" (*Drama umanului*), "Răstignim pe altarul iubirii și copilul și lumea / Și minele obosit de atâta cascadă" (*Ungher de ruină*). Sesizăm că, pentru a elimina orice confuzie de ordin semantic, lângă "minele" (pronume personal articulat), poetul așază un adjectiv provenit din verb la participiu, care respectă regulile acordului cu cuvântul determinat, deci are numărul singular și genul masculin. În ce privește cazul, dacă în acest exemplu, complement direct fiind, își păstrează forma de acuzativ, în celălalt exemplu observăm că forma de nominativ

este folosită în cazul acuzativ, precedată de prepoziția simplă "prin". O construcție similară, fără substantivizare însă, adică fără schimbarea valorii gramaticale, pentru că nevoia de identificare, de precizare este satisfăcută prin numirea atâr a vorbitorului, poate fi exemplificată din poezia *Pământ și aer*: "... peste copilul umilit / De tu, de eu în ploaie".

Comentarea poeziilor a fost succintă, aleatorie, pe fragmente sau pe anumite fenomene stilistice și chiar gramaticale, într-un cuvânt, cu caracter general și încitatoriu. Remarcăm că oricare dintre poeziile din acest volum incumbă posibilitatea unei analize stilistice complexe, cu toate efectele secundare, după toate rigorile comentariului literar, cu rezultate spectaculoase în cunoașterea unui univers poetic cu o problematică existențială diferită datorită factorilor obiectivi și subiecivi ce au marcat viața poetului.

Dincolo de metamorfozele spectaculare, dar, mai ales, a relațiilor dintre ele, se poate sesiza în volumul *Spre veștile legământ* un fond liric unic, lesnăușor, care asigură poetului Octavian Pop un loc distinct între reprezentanții liricii actuale.

ISSN 1224-6557

Director: ANA ZLIBUȚ

• An VI • Nr. 1 (46) • Ianuarie - martie 2000 •

Redactor șef: DOINA DRĂGAN

HELIOPOLES

REVISTĂ DE CULTURĂ

SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

Fondată la 1 ianuarie 1995 de prof. DOINA DRĂGAN și prof. ANA ZLIBUȚ

Preot Olivian Pop
SFÂNTUL IOAN CASIAN DESPRE
STĂPÂNIREA PORNIRILOR
PĂCĂTOASE DIN OM

Editura TRADIȚIE București 1999, p. 126

În spiritualitatea ortodoxă se vorbește despre două etape ale îndumnezeirii. Prima privește o "refacere antologică a ființei umane, o înăltare dimenzională față de starea biologică de bază" ("Făcându-l din nou strălucitor") (Făcându-l din nou strălucitor), în care înceapă nouul drum patetic spre, ajutor de harul dumnezeiesc, iar în a doua etapă, când este înfrânt cu "focul nestăpânirii", lucrăm la normalizarea.

În prima fază, creștinul parcurge mai multe trepte spirituale, care urmăresc curățirea de patimi prin înfrângerea păcatelor.

Accesul sunt păcătoși, înfrângerea, păcătoși și gândului, răbdarea necazurilor încununată de nădejdea creștină, armată apoi de blândețea smeritei curăți, care-l duc pe creștin în final la contemplația lui Dumnezeu. Cel în Tronul, ajungând în felul acesta la starea de nepătimire pe care o are sufletul nelăturat "de nici un gând sau faptă rea, nici chiar de amintirea lor".

Începând cu ajutorul bunului Dumnezeu să vorbească în cartea de față despre modul cum pot fi stăpânite pornirile păcătoase din om, autorul prezintă mijloacele spirituale necesare și care Eliberarea te pune la dispoziția noastră în scopul descoperirii ființei umane și al apăsării la starea de deșăvșire, după cuvântul îndemnat al Sfântului al Domnului nostru Iisus Hristos: "Fiți desăvșiți precum Tatăl vostru Cel ceresc. Deșăvșit este".

Capitolul I surprinde parțial istoria cu evenimente cele mai semnificative din viața Sfântului Ioan Casian, urmată de cunoașterea biografiei pe care acesta le-a avut asupra Kaxaritelor, chetelor și, în ultimul rând, asupra Apuzilor.

Urmază apoi o descriere succintă a scrierilor Sfântului Ioan Casian și a influenței acestora asupra întregii literaturi patristice din perioada imediat următoare.

Capitolul II începe cu descrierea cupletului spiritual pentru stăpânirea celor opt păcate principale care îl asaltă pe om.

Conștient de faptul că patimile sunt de fapt războaie tătari și războaie gemeni, avem posibilitatea și obligația de a împingi legea morală, cuvântul evanghelic în viața noastră de zi cu zi, pentru a ajunge la regenerarea interioară a ființei noastre printr-o luptă continuă.

Fie că luăm aminte la luptă și la trezirea spirituală realizată de Sfântul Părinte, întrucât în duhovnicesc, autorul și-a optat asupra Sfântului Ioan Casian, ca unul care este mai mult un sfânt autentic și relevându-l evanghelic pe însoțitorii noastre străbuni.

creștinii lui Hristos și în bătălie
focul nestăpânirii, înfrângerea,
răbdarea, nădejdea și dragostea
Arhid. prof.
dr. IOAN FI OCA
Făcându-l din nou strălucitor
ortodoxă "Anghel
Ștefan", Sibiu

11

În fapt rezumăm "Viața lui
Hristos"
Judei, al comitei, "incepând
și încep să încep momentul car-
ny de la 24, unde îl văd spânzurat în
scandală și unul lapte. Aceasta
trebuie să fie și după în timp,
prin lucrarea voluntar, acțiunile du-
re și în viața și înfrângerea.

Deplăcuți și modul de folo-
sirea celor două metode mijloace
de îndumnezeire și înfrângerea suferin-
țelor. Sfântul Părinte Elie și
săvârșit de Sfântul Ioan Casian,
sunt prezentați pe scurt în
capitolul II.

Capitolul IV prezintă non-
puțin în îndumnezeirea, care

76

CURIERUL NATIONAL

anul XI - 2000 nr. Anul XI • Nr. 2142
uni. 13 martie 2000

Internet:
<http://domino.kappa.ro/e-mecia/curierul.net>

CURIERUL NATIONAL REDACTIA S.A. înmatriculată la
Registrul Comerțului sub nr. J40/13049/1994 ISSN 1220-4684

Penitenciarul de la Găiești - școală a crimei

**În România de azi, peste 1700
de minori se află în închisoare**

Acolo unde înveți să faci pasul de la furtul unei pâini la spargerea mașinilor, să bați

pentru a nu fi bătut și unde homosexualitatea este în floare, termenul de "reeducare" își pierde sensul

În România există în prezent două mari centre de reeducare pentru minori: la Tulcea și Găiești. Aici ajung copiii care săvâresc "fapte antisociale". Nu de puține ori, se îndămplă ca, pentru o păine furată sau pentru un covrig, un copil să fie condamnat în căușa unei deșănțate și săvârșite în închisoare. Acest lucru pozitiv asupra lui. Din contră, ajung aici, copiii învață cu adevărat ce înseamnă infracționalitatea. Majoritatea celor închiși, astăzi, în centrele de reeducare provin din familii dezorganizate, cu părinți care nu au timp să se ocure de ei. Poziția în viața copilului este deosebit de precară. Cu alți odraslele deșănțate, se continuă "tradiția". Cu alții devin, născuți în promiscuitate și sărăcie, acești copii sunt condamnați de către societate (la fel de sărăcă și ea) la un viitor infracțional în toată regula....

cei mai "mulți" nu mai au nici o șansă de a se reintegra în societate după ce au făcut "penitență aici". Părintele a avut ocazia să ajute cu adevărat un băiat care a ieșit din pușcărie și a reușit la liceu: "Numele lui este Ștefan Cosmin, Brebenel. Acest băiat a avut atât de multă furi de caracter, încât a învățat și a dat la liceu, unde a și reușit. Pentru că nu are bani, eu îi ajut lunar cu 500.000 de lei, ca să-și achite căminul și să-și mai cumpere câte ceva de mâncare. Cred că este unicul caz din țară care a reușit să treacă peste perioada grea petrecută aici și să-și reconstruiască viața". Tot de la părintele Pop mai află că toți minorii încercerați la Gătești au Biblii.

Biserica Centrului de Reeducare Gătești - singura pată de "lumină" din închisoare

O zi normală la "Gătești": după școală, minorii învață o meserie în atelierele penitenciarului

**COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT
LIDER ÎN MASS-MEDIA JUDEȚULUI**

MARTI
11 aprilie 2000

SERIE NOUĂ - ANUL VII
Nr. 1234 - 12 pagini
2000 lei

**JURNALUL[®]
de
DÂMBOVITĂ**

100% LOCAL

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

2.

Apariție editorială

La editura Ando Tours, din Timișoara, a apărut de curând cartea „Trecut și Prezent - Centrul de Reeducare Găești pe coordonatele devenirii”, purtând semnătura preotului jurist Olivian Pop, precum și a profesorului Adrian Rădulescu. Cartea se adresează cadrelor din sistemul penitenciar românesc și nu numai. Ea cuprinde un scurt istoric al acestui centru de reeducare, urmat de o prezentare a activității acestei instituții pe coordonatele devenirii. Cartea este bogat ilustrată cu imagini despre activitățile profesionale, cultural-educative desfășurate în acest centru, cât și imagini din Biserica „Sfântul Ioan Gură de Aur”, la a cărei înălțare un aport deosebit și-a adus preotul Olivian Pop.

Ilie BIZOI

**COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT
LIDER ÎN MASS-MEDIA JUDEȚULUI**

**JURNALUL[®]
de
DĂMBOVIȚA**

100%
LOCAL

JOI

18 mai 2000

SERIE NOUĂ · ANUL VII

Nr. 1265 - 12 pagini

2000 lei

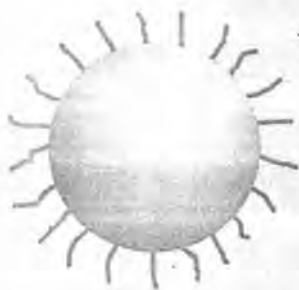
Director: TEODOR VASILIU Redactor șef: **ALINA MAVRODIN**

2.

Lumină și speranță

A apărut revista de cultură, opinie și informare intitulată „Lumină și Speranță”, numerele 1-6, ce cuprinde lunile ianuarie-iunie 2000, editată de Centrul de Reeducare Găești. Această revistă a depășit de mult timp granițele țării, fiind cunoscută în Europa și în America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei și culturii naționale. Colectivul redacțional format din profesioniști dezbate o problemă cât mai diversificată de la subiecte din Drept, legislație școlară, recenzii literare, poezii, reportaje până la materiale de consiliere religioasă în penitenciar. În această revistă se regăsesc și unii dintre minorii internați în acest centru și care au înclinație spre arta condeului. De remarcat faptul că această revistă apare cu sprijinul financiar deosebit al preotului jurist drd. Olvian Pop. (I.B.)

ISSN 1224-7510

An illustration of an open book with a glowing lightbulb positioned above its pages, symbolizing knowledge and enlightenment.

LUMINA ȘI SPERANȚĂ

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul V • Nr. 1 - 6 • ianuarie - iunie 2000

Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

pastorală a acestei facultăți, obținând media 9,33%.

După decembrie 1989, preotul Olivian Pop, reușește să înjghebeze o obște monahală, formată din șapte viețuitori, cu care restaurează din temelie Biserica și clădirile anexe ale mănăstirii, fapt ce face ca la sărbătoarea hramului din 20 iulie 1991, Biserica să fie târnosită (sfințită), de către vrednicul de pomenire Episcop Emilian Bîrdeș, pe atunci arhierou-vicar al Episcopiei Aradului. În toamna aceluiași an, la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, au loc trei rasofonii și o tundere în monahism. Tot aici, părintele Olivian Pop, pune bazele unei foi religioase intitulată "VIAȚA MONAHALĂ" singura de acest gen (în vremea aceea), ce se adresa monahilor. Această foaie religioasă apărea lunar și avea colaboratori de marcă ai monahismului românesc. Sub egida mănăstirii, au apărut și un număr de 20 cărți semnate de părintele Olivian Pop, ce conțin poezie, proză și studii pastoral-misionare.

Din dorința de a cunoaște cât mai mult s-a înscris în 1991 la cea de-a doua facultate. Însă de data aceasta, într-un domeniu laic, la Facultatea de Drept "Nicolae Titulescu" Craiova, din cadrul Universității Craiova, pe care o absolvă în luna Iunie 1996 și devine licențiat al acesteia în luna februarie 1997, cu media 7,97%.

În anul 1995, înființează cu sprijinul Primăriei Margina, jud. Timiș, localitate aflată nu departe de mănăstirea pe care o păstorise zece ani de zile, ziarul local "MARGINA" ce a apărut lunar și pe care l-a condus ca redactor șef până în luna septembrie a aceluiași an, când din motive financiare își încetează apariția.

La 1 decembrie 1995, în urma mai multor solicitări de a pleca într-o altă eparhie, primește binecuvântarea înalt Prea Sfințitului Mitropolit Dr. Nicolae Corneanu, al Banatului, de a se reințoarce la Mănăstirea Căldărșani, din Sectorul Agricol Ilfov, mănăstirea să de metanie (unde a depus voturile monahale). Aici din lipsă de spațiu și de posturi în schema de personal, primește o negație, iar Arhiepiscopia Bucureștilor, îi dă binecuvântarea de a se stabili în Arhiepiscopia Târgoviștei, unde înalt Prea Sfinția Sa Dr. Vasile Costin, chierful de atunci al locului, îi numește începând cu data de 1 februarie 1996, ca preot capelan la CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI, jud. Dâmbovița.

Cu vasta-i experiență de duhovnic, dar și de conducător, văzând nevoile acestei unități, pune bazele unei activități moral-religioase de o înaltă înaltă academică! Intocmește programe de asistență și consiliere

religioasă, iar la 12 Iunie 1997, pune bazele viitoarei biserici, ce urma să-i fie închinată "Sfântului Ioan Gură de aur" Arhiepiscopul Constantinopolului. La 5 Iulie a aceluiași an, încep lucrările de construcție, lucrări ce durează ca prin minune doar trei luni de zile. În luna septembrie, încep și lucrările de pictură, iar la 13 noiembrie, când se sărbătorește "Sfântul Ioan Gură de Aur", biserica construită cu multă trudă, a fost târnosită de vrednicul de pomenire Arhiepiscop Dr. Vasile Costin al Târgoviștei.

Desigur, că acest lucru, nu se putea realiza fără sprijinul direct al conducerii unității, dar și al celor aproximativ 350 de cadre militare și civile, ce au contribuit pe perioada anilor 1996 și 1997 cu 3% din salariul lor lunar, iar cel care a inițiat această acțiune și care păstorește biserica în prezent, a donat pe 6 februarie 1996 suma de 3.000.000 lei.

Pentru munca și osteneala depusă, Prea Fericitul Părinte Patriarh TEOCTIST ARĂPAȘU, al Bisericii Ortodoxe Române, prin Gramata Patriarhală Nr. 326/13 noiembrie 1997, i-a acordat părintelui Olivian Pop, "CRUCEA PATRIARHALĂ", iar Sfânta Arhiepiscopie a Târgoviștei i-a acordat "DIPLOMA DE APECIERE" Nr. 4321/11 noiembrie 1997.

În vederea construirii bisericii de la Centrul de Reeducare Găești, părintele Olivian Pop a mai donat în anul 1997, suma de 1.000.000 lei, iar apoi în anii ce au urmat, tot prin donații a înzestrat biserica cu veșminte, vase liturgice, oboare, cărți de credit, icoane, în valoare de aproximativ 20.000.000 lei, iar pentru actele de caritate făcute (plicuri, pixuri, calendare, icoane) până în anul 1999, a mai cheltuit aproximativ 23.000.000 lei.

Și aici ca peste tot, a pus bazele unei reviste, sugestiv intitulată "LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ", ce apare trimestrial sau semestrial (după caz), începând cu anul 1996, o revistă de cultură, opinie și informare, a cărei suflet este tot părintele Olivian Pop, care, prin contribuția bănească proprie, face să apară neîntrerupt până în prezent.

Tot din anul 1996, la Centrul de Reeducare Găești, la ființă CABINETUL DE ASISTENȚĂ RELIGIOASĂ, care din 1999, s-a transformat în BIROUL DE ASISTENȚĂ RELIGIOASĂ, dotat cu bibliotecă, icoane, birouri, colecții de ziare și reviste, etc., prin grija și osteneala celui care păstorește această unitate, cu oameni aflați în dificultate și unii chiar lipsiți de activitate (minori, minore și deținuți).

Părintele Olivian Pop, s-a înscris în anul 1998, la

Cursurile Postulivă vorșire ale Facultății de Drept, "Nicolae Titulescu" Orșova, pe care le-a absolvit în anul 1999, specializându-se în TEDIJA GENERALĂ A DREPTULUI. Paralel cu aceste cursuri, părintele Ovidiu Pop, a urmat și cursurile Postuniversitare ale Universității Politehnice Timișoara, pe care le-a absolvit tot în anul 1999, pe media 9,40%, specializându-se în MANAGEMENT, RESURSE UMANE ȘI MARKETING.

În urma examenului de admitere susținut în luna mai a anului 1996, la ACADEMIA DE ȘTIINȚE A MOLDOVEI, ca asistent în Chișinău, Republica Moldova, părintele Ovidiu Pop, este doctorand în specialitatea DREPT PENAL.

În perioada 1994-2000, părintele Ovidiu Pop, a publicat 52 de lucrări, unele apărând în colecția pastorală, juridică și psihopedagogică, iar celelalte fiind de proprie inițiativă, tematică, secționale și tehnologice. Până în anul 2000, a publicat în diferite ziare (periodice și săptămânale) și reviste din țară și străinătate, un număr de 113 articole, 567 articole și studii, 124 eseuri și 28 de articole cu caracter pastoral în limba franceză. A redactat un număr de 29 cărți (și prefațat 12 cărți ale unor autori diferiți).

Până în prezent, asupra vieții și scrierilor părintelui Ovidiu Pop, s-au scris 12 cărți semnate de autori diferiți.

Pe parcursul anilor părintele Ovidiu Pop, a primit în nume de apreciere, pentru activitatea publicistică, mai multe diplome, distincții, premii și felicitări unor societăți, asociații, țări, uniuni și comunități din țară cât și din străinătate.

Între anii 1995-1999, a participat la diferite congrese, conferințe și simpozioane, atât în țară cât și în străinătate, în cadrul cărora s-au discutat probleme de interes național și major, în fiecare participare, având câte-o intervenție dar prezentând și câte un referat.

Aproximativ 300 de publicații și gazete, au arătat interes în presa noastră atât din țară cât și din străinătate despre lucrările și activitatea publicistică și editorială gospodăritească a părintelui Ovidiu Pop, în perioada 1990-2000.

De cele prezentate, se poate vedea, că marea părintele Ovidiu Pop, nu a fost de foarte ușoară, a trecut de timpuri și și a scris în mâini, să petreacă prima noapte, dar să ajungă acolo unde mulți nu pot ajunge. Altfel nu l-au purtat și de-o parte și de alta a vieții. A avut de-a face cu oameni de tot felul și în final a ajuns în locul unde trăiesc oamenii respectivi de societate, și care trebuia ajutat să și revină și să se ridice din noroi în care s-a căzut. Părintele Ovidiu Pop, pune suflet în tot ceea ce face, a ajutat și ajută de foarte lungă vreme pe toată lumea. Din relațiile sale, reiese că nu mai Jovșegia nimic din viață, nici din oameni, ci de peam înaintea viața va tot ce face să-și facă pentru suflet, de ai putea mântui și de a ajuta și contribui și la mântuirea celor imediatizați lui spre pălărie. Frumos lucru!

La împlinea a 4 ani de slujire la Centrala de Reducerea Căderii și noi cei care stăim sub a altă formă această instituție, în așm entuzișmul nostru, uimă de bine, sănătos, feroce și multă ani de slujire în acest loc, unde limbi internați au revole de Dumnezeu și de statuile părintelui.

La mulți ani, iubite colog!!

COLECTIVUL REDACȚIONAL AL REVISTEI

**COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT
LIDER ÎN MASS-MEDIA JUDEȚULUI**

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

MIERCURI

24 mai 2000

SERIE NOUĂ - ANUL VII

Nr. 1270 - 12 pagini

2000 lei

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

3

Cuvânt și suflet

A apărut buletinul capelei ortodoxe „Sf. Ioan Gură de Aur” a Centrului de Reeducare Găești, numerele 1-3, anul 2000, sugestiv intitulat „Cuvânt și suflet”. Buletinul tratează teme pastorale și de morală creștină, precum și predici de peste an: Botezul Domnului, Sf. Trei Ierarhi, Întâmpinarea Domnului, Buna Vestire, etc. Toate aceste teme sunt incluse în rubrica „De la Cuvânt la faptă” și sunt semnate de preot capelan jurist drd. Olivian Pop. Revista mai conține și articole semnate de deținuții Daniel Pandeleanu și Lucian Popa, care sunt și cântăreții capelei. Buletinul a apărut din inițiativa preotului Olivian Pop în anul 1999, din dorința de a reliefa activitatea misionar pastorală a capelei și apare trimestrial.

(G.P.)

**COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT
LIDER ÎN MASS-MEDIA JUDEȚULUI**

MARTI
13 iunie 2000
SERIE NOUĂ - ANUL VII
Nr. 1287 - 12 pagini
2000 lei

JURNALUL[®]
de
DÂMBOVÎȚA

100% LOCAL

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Orizont cu îngeri

La editura Eminescu, din București, a apărut de curând volumul de versuri intitulat „Orizont cu îngeri” purtând semnătura preotului – preot jurist drd. Octavian Olivian Pop de la Centrul de Reeducare Găești. Criticul literar Aurelian Goci spunea despre autor: „Mi se pare cel mai autentic emul al poeziei argheziene și nu doar prin structura formală a versificației, atât de ușor recognoscibilă și atât de facil de imitat, ci prin structura profundă, prin actantul liric arghezian... Octavian Olivian Pop rămâne poet adevărat, și chiar cu două chipuri distincte sau, mai degrabă, performant în două tipuri de limbaj religios”.

OCTAVIAN OLIVIAN POP

Grupaj realizat de Ilie BÎZOI

Lumină Lină

Revistă de spiritualitate și cultură românească

Gracious Light

Review of Romanian Spirituality and Culture

ROMANIAN INSTITUTE OF
ORTHODOX THEOLOGY AND
SPIRITUALITY

CAPELA SF. APOSTOLI PETRU
SI PAVEL

AN V/NR.3
IULIE -SEPTEMBRIE 2000
NEW YORK

* Părintele Olivian Bindiu, cunoscut cititorilor revistei noastre pentru mai multe semnale publicate aici despre numeroasele sale lucrări, a publicat recent în Editura Tradiție de la București, condusă de exigentul redactor care este Vera Maria Neagu, un nou volum intitulat *Sf. Ioan Casian despre stăpânirea pornirilor păcătoase din om* (1999, 128 pp.), lucrare apărută cu binecuvântarea I.P.S. Dr. Vasile Costin, Arhiepiscopul Târgoviștei (de curând chemat la Domnul) și prefațată de Arhid. Prof. Dr. Ioan Floca de la Facultatea de teologie "Andrei Șaguna" din Sibiu.

Volumul descrie în linii mari viața și opera Sf. Ioan Casian, după care prezintă analitic o serie de teme (anunțate global în titlul volumului) ce țin de moralitatea și spiritualitatea creștinului (lăcomia, trufia, slava deșartă, despățimirea, îndumnezeirea).

Un volum bine scris, de ținută academică și necesar timpului nostru, așa cum se exprimă și prefațatorul lui: "Conștienți de faptul că patimile sunt de fapt

132

izvorul tuturor suferințelor omenești, avem posibilitatea și obligația de a împlini legea morală, cuvântul evanghelic în viața noastră de zi cu zi, pentru a ajunge la regenerarea interioară a ființei noastre printr-o luptă continuă."

Th.D.

133

LUNI
24 iulie 2000
SERIE NOUĂ - ANUL VII
Nr. 1322 - 12 pagini
3000 lei

JURNALUL
de
DÂMBOVÎȚA

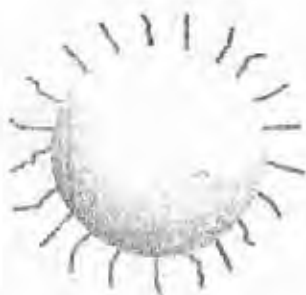
100% LOCAL

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

**Evoluție
și
Creștinism**

La Editura „Tradiție” din București a apărut cartea „Evoluție și Creștinism”, purtând semnătura lui Octavian Pop, preot jurist drd. la Centrul de Reeducare Găești. Cartea reprezintă un studiu aprofundat și argumentat al autorului despre ceea ce înseamnă creștinismul și dovezile biblice în apariția vieții și a evoluției speciilor pe pământ. Deși există multe păreri contra acestor ipoteze, autorul cărții demonstrează încă o dată că apariția și evoluția vieții pe pământ este strâns legată de creștinism. (I.B.)

ISSN 1224-7510

LUMINA ȘI SPERANȚA

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul V • Nr. 7 - 9 • iulie-septembrie 2000

Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

Cronică literară

Preot Olivian Pop Gânditori creștini despre rolul femeii în mântuirea lumii

Editoria Traditje, București,
1999, 84 pagini

În această vreme, tulbur și bucurat, în care lumea nu mai știe să iubească și să trăiască în Dumnezeu, P.C. Preot Olivian Pop a scris dintr-o înțepenie cardiacă și cu oarecare amărăciune din iubirea lui Dumnezeu. A descoperit rădăcina în păcat, dar și posibilitatea omului de a reface comuniunea cu Dumnezeu prin întruparea Fiului lui Dumnezeu. Măca Domnului, "pârca neamului dinnește", a răspuns iubirii lui Dumnezeu: "Eia mie după cuvântul TĂU", astfel făcând "posibil cel care imposibil" pentru firea umană și anume întruparea Fiului lui Dumnezeu. Toți oamenii și mai ales creștinii sunt chemați la răspuns bun iubirii lui Dumnezeu. Astfel, răspunsul creștinilor se cere a fi întrupat în și astfel mântuirea Adverbului Dumnezeu. De răspunsul evanghelic întrupat în cuvântul devolând mântuirea în Hristos.

Accesul presupune angajarea într-o viață liturgică serioasă care va aduce omul prin virtuțile și armonizarea în iubire a relațiilor umane. Rugămintea și iubirea se vor ajuta să facem pacea grație Fiului și speranță venimului nostru.

Creștinii urmând lui Hristos prin suferință, răbdare și dragoste vor primi curtea înțelegerii voalului. Dumnezeu Străbătut Apostol Pavel rămâne valabil până la sfârșitul veacurilor. "Evanghelia înfățișând călătoria dragostei este înmormântare

nu se laudă, nu se înfățișă. Dragostea nu se poartă cu neîncredință, nu căută ale sale, nu se aprinde de invidie, nu găndește rău. Nu se bucură de nedreptățe, ci se bucură de adevăr. Dragostea nu cade niciodată" (Cor. 13,4-8)

Năstăruiește că preotul Olivian Pop, preot capelan la Centrul de Reabilitare (Anești, județul Dâmbovița, prin lucrarea de față, structurată pe trei capitole, și un a vestit bibliografic consultativ, va îmbogăți literatură de specialitate din cadrul Bisericii noastre și nu numai, privind complexitatea istorică.

Preot Olivian Pop Lumina care zidește - meditații -

Editoria Traditje, București,
1999, 486 pagini

Prins în joculul iubire și vieții de zi cu zi, anul asazie "mperechi", venim ocupat, grăbit și îngrijorat, uită de marea noastră și dăruirea, de chemarea ființele a lui Hristos. De comenzi minunate pierde acest om, prin simplul fapt că refuză să înțindă măna apră sa, să-și deschidă sufletul spre Hristos, pentru a-și face cu încredință dintr-o viață saia, în așteptarea Vieții veșnică!

Căpți onte dintre oamenii noștri mai nu țin să deschidă Străna Străbătută și să sfătească mii de actuală situație în care se aflou, acum după milenii. Maria și Maria (Lucas 8, 20-42). Maria era înșiși în încredință și în a venit recade

în El și-a zis: "Dă-măi, nu-ți pasă că am-amă mea înest să iubească singură? Zi-ă dar să-și ajute". Dragi răpăna, înu-a-ia-ia "Măro-Măro", pentru multe lucruri în "înțepinat și în frământ" la, dar în singur lucru trabălează. Maria și-a alve parțea cea bună, care nu i se se lasă".

Din păcate, prea puțin dintre noi au ales "peste cea bună" mai mult decât atât, prea puțin mai despar între omni cu ota bine și) onte pe este rău. De aceea, miltărești care îi înțindă ascultă parole de meditații creștine, să ști că se va a spus în înțepinat. Scrierea de față răspunde unei mari nevoie de luminare a sufletei noastre, și de alinare, în fapt, sub masca strălucitoare și strălucită înțepinat. Anonim, Olivian Pop, ne-a dăruit-a lectură peșteră, că, așa cum spune Sfântul Scriptură, "omnii nu aprind lumina cu o-o pură sub călărie, ci o pură în sfârșit și luminăză tularor celor din omni" (Matei 5, 15). Care este demnitatea, spre mesajul creștin, a unei societăți alinate în pînă perioadă de călărie și de redifinită, așa cum este societățile medievale de azi? ce loc este pentru această în contextual de confuzie moraliță ce-i domină pe omni simplu? Înserăm să-i păsim pe Dumnezeu în toate colțurile de stradă și se toate lucrurile și se oferă tot felul de înșurșare, via colorată, care prami și ci și acum raliu pe pământ, care ne raptează odărnărilor despre taută yoga, nirvana, răzmereni și înfrinț aculțe de contactare a morții.

Se spune că un-a și-a marile suferinț ale lui Iisus pe cruce a fost să vadă căl de puștină pomoni-L-au răpăna și-L-au omni în omni în. În România de azi, a depășit liberă religioasă, înfrinț răpăna au înșepat să se vadă pe cap, să omni în halna înșepăt și să înșep din înșepăt, așa-zis răpăna și înșepăt

Cronică literară

pietății... sau să lăsa în tot felul de suferințe degenerate.

Totuși acum, când suntem liberi să-l descoperim pe Dumnezeu, înclinăm mai abia puțin înălțul, în naștă, și pășim în celelalte direcții, lăsându-ne surzite în paragon.

Și totuși, mesajul creștin este atât de mare și atât de bogat încât este un destul de mare de suflet, care s-au ridicat din mustrile acestei lumi să se predice ceea ce este adevăratul.

Preotul Olivian Pop este unul din acești oameni însemnați, un adevărat alu, în al Domnului, străin de deșădere și apăsător al credinței strămoșești.

Cartea de față, sugestiv intitulată "Lumina care zidește", este încă o dovadă în confirmarea celor spuse mai sus. Cartea este structurată pe trei părți: "Cuvântul care zidește" (cu 125 texte), "Lumina spre desăvârșirea oamenilor" (cu 63 teme) și "Statutul evanghelic" (cu 42 teme).

Meditațiile ca mijloc de exprimare în această carte se sprijină dintr-o lungă timpului, în săptămânalul săptămânal "Redemptiunea", în săptămânalul săptămânal "Timpul" și în cotidianul săptămânal "Realitatea din țară".

violență" - subliniați cu respect pentru valoarea spirituală și națională românească.

Meritele înseamnă amprenta omului timpului și a omului. Mesajul este plin de la forma unei lecții de viață și de condică generală umană, transformându-se în îndreptare și înfrângere de zi cu zi.

Cele 330 de teme nu se repetă, în un autor cu Olivian Pop, ca a publicat până acum, aproximativ 800 de articole, studii, proiecte, poezii, proză, recenzii de carte etc. Indiferent de forma de expresie,

prezentul Olivian Pop surprinde prin prosopopeia și prin viziunea exprimării. Prezența rubricii sale permanente în paginile "Redemptiunii" - Lugoj, "Timpul" - Timișoara și a "Realității din țară" - Târgoviște, arată că purtătorul nu este doar o simpatie cu condiția de preot.

Revenind la cartea de față, una din meditații se concentrează într-un adevărat program de lăpă creștină: "Dacă providența divină ne-ar ajuta să creștem prin credință, închinându-ne Sfintei Apostoli, ar să călăuză cu deosebită la căminul public al Helios, atunci deșădere că oricât de mare ar fi numărul deșăderilor noastre, am fi în stare să ne putem să subliniam în fine spiritul timpului în care trăim".

Aceste rânduri îl exprimă, cred, cel mai bine pe omul și pe scriitorul Olivian Pop.

Călugărul cu pe Muntele Sfânt, alina cred că ce atenție la alături alături de întreaga lume. Nu sunt conștii că de existența omului și al Sfintei Ortodoxii, ca pășim Olivian Pop, depinde salvarea sufletului poporului român, neșăderile adevăratei sale identități.

Arhid. Prof. Dr. IOAN N. FLOCA
Facultatea de Teologie "Andrei Șaguna" - Sibiu

A Cronică literară

Octavian Olivian Pop *Orizont cu ăngeri*

Editura Eminescu, București,
2000, 128 pagini

Tinerii poeți care provin din rândul clericilor sau al absolvenților de studii teologice rasim o mai pregnantă atracție pentru religiozitatea dogmatică și speculativă și nu mai dovădese o propensiune pentru decorația specifică, națională, mitologică, sau a ortodoxiei-gândirist. În contextul recrudescenței poeziei religioase, atâta vreme prohibivă în orizontul creației, dar și al receptării, orice poet nou încearcă să se impună cu o nuanță ideatică necunoscută, cu un mod personalizat de înțelegere a tradițiilor creștine în reprezentarea estetică, sau cu un simet nemaiauzit în incantația liturgică. Trebuie spus că, din păcate, nu se poate reține nici un nume reprezentativ pentru poezia religioasă din ultimul deceniu - cea mai profundă poezie a credinței poate fi înregistrată în creația regretatului Cezar Baltag sau în noile metamorfoze ale unor creaturi precum Ștefan Aug. Doinaș sau Carolina Ilieca, reconverșiți la un discurs liric spiritualist și eloc mistic.

Revenirea la credință a însemnat și o resemnificarea a spiritului pur liturgic și evanghelic, fără alte adaosuri și deformări, ca într-o altă "revoltă" a spiritului latin, deci creștin, fără preluarea din "substratum"-ul păgân și dedic, ca în construcția filosofică, atât de atractivă, a lui Lucian Blaga.

De remarcat că noua stare de religiozitate, afirmată după revoluție, nu mai are aspectul mediatic, transfigurat prin sentimentul național, ca în ideologia gândiristă, ci afirmă realitatea creștină arhetipală a scrierilor evanghelice.

Amasă de omânizare a credinței sau opțiunea pentru spiritualitatea globalistă și ecumenică nu apare încă și în creația prozului

Octavian Olivian Pop, care prin două formule de creativitate - una cvasi-argheziiană și alta tradiționalist-canonice - susține conceptul de poezie religioasă la înalte cote de performanță.

Octavian Olivian Pop, în primele sale volume (*Omenescile suferințe* - 1994, ... *Spre cetățile legământ* - 1996, *Posteritatea din culise* - 1997), reabilitează, am spune, actantul liric argheziian, personajul "credincios-necredincios", răzvrătitul dogmelor, aflat în răzmeriță atât cu lumea, cât și cu Dumnezeu. Poetul substantivează și articulează MINE-le, interesantă construcția în concurență cu sine-le psihanalitic, un complex de trăiri și simțiri, o interioritate pură care generează acțiunea și confesiunea. Un excelent poem, *Absurdul șoptit*, reactualizează imaginea apocaliptică din extraordinara *Duhovnicovască*.

Prin câteva texte din aceste volume și selectate în actuala antologie, Octavian Olivian Pop mi se pare cel mai autentic emul al poeziei argheziene (cel mai important rămâne în continuare Radu Gyr), și nu doar prin structura formală a versificației, atât de ușor recognoscibilă și atât de facil de imitat, ci prin structura profundă, prin actantul liric argheziian, scribul recordat la tragedia subterană, eul și eroul unor proiecții funcționale, care are puterea credinței și acuratețea negației de a-și purta linia din Infern până în Paradis.

Cursivitatea și limpiditatea nefiind chiar calitățile definitorii ale autorului, rămâne ca masivitatea și originalitatea să definească un proiect liric încă nesemnificat până la ultimele consecințe poetice.

Durata argheziiană, formula narativă și parabolică a poeziei lui Octavian Olivian Pop se încheie cu *Lacrima cristii* - 1997, creația ulterioară constituind o altă structură religioasă, de invocare și adorație, în genul clasic, cultivat, de pildă, de Al. T. Stamatiu, în *Pe*

drumul Damascului-1923 (Premiul Național de Poezie).

Deși contextualizează actul religios în orizontul național și "primitivizează" spiritualitatea populară la nivelul iconaelor pe sticlă, mi-ar fi greu să susțin că autorul intră în serialitatea tipologică a poezilor gândiriste (Vasile Voiculescu, Nichifor Crainic, Sandu Tudor), cu toate că poemele nu o indiscutabilă autenticitate religioasă în forme naționale de expunere. Noua formulă, pe deplin decantată în *Lacrima Cristii*, privilegiază ideea de misionarism creștin, fără să devină și o simplă versificație a cunoșcătorilor evenimentelor biblice.

Goana după lume și fuga de lume, două atracții simultane, polarizează construcția poetică, descușată de dogme și ritualuri, care flintează prin alternanță tot-un ritm pulsativ. Și chiar religiozitatea scapă de rutina sacerdotăle.

Puterea iubirii, miracolul dăruirii către ceilalți, terapia toleranței sunt temele obișnuite și consacrate de evoluția rugăcunii poetice. Distincția personalizată a poeziei în teme biblice a lui Octavian Olivian Pop se decide în tonalitatea diferită și înfățișarea contrastantă față de un discurs religios tradițional. Formal, nu diferă de poezia modernă, deși construcția mesajului se realizează prin acumularea de date, informații, referințe evanghelice și ritualice, iar poemele sunt religioase prin linia din Infern până în Paradis.

Octavian Olivian Pop rămâne poet adevărat și chiar cu două chipuri distincte sau, mai degrabă, performant în două tipuri de limbaj religios, în exprimarea ființării creștine într-o lume care se demonizează și se desacralizează.

Începe să cred că, totuși, acesta două cristalizări nu sunt definitive, că vor urma și alte ipostaze ale arhetipului poetic și religios, care, decantată, nu pot fi aproximate.

AURELIU BOCI

Cuvânt și suflet

BULETINUL CAPELEI ORTODOXE "SF. IOAN GURĂ DE AUR" A CENTRULUI DE REEDUCARE GĂEȘTI

● ANUL II ● NR. 7 - 9 ● IULIE - SEPTEMBRIE ● 2000 ●

PORTRET LITERAR POP OCTAVIAN (OLIVIAN RÔDNEANUL) poet, prozator, eseist și publicist

S-a născut la data de 22 octombrie 1956, din părinții Simeon și Maria, în comuna Rădoia, județul Bistrița-Năsăud.

De-a lungul timpului a urmat următoarele forme de învățământ: Școala Gărnăală (claselor I-VIII) în comuna natală Rădoia, județul Bistrița-Năsăud (1963-1971); Școala Profesională de Construcții Industriale Dolj, județul Cluj (1971-1973); Seminarul Teologic Ortodox București (1977-1982); Liceul "Traian Vuia" Făget, județul Timiș (1982-1986); Facultatea de Teologie "Andrei Șaguna", din cadrul Universității "Lucia Blaga" Sibiu, județul Sibiu (1988-1992); Facultatea de Drept "Nicolae Titulescu", din cadrul Universității Craiova, județul Dolj (1991-1996); Cursuri de Masterat, specializarea "Teoria generală a dreptului" la Facultatea de Drept "Nicolae Titulescu" Craiova (1998-1999); Cursuri de Masterat, specializarea "Management, Marketing și Resurse Umane" la Universitatea Politehnică Timișoara (1999); Cursuri de Doctorat la Academia de Științe a Moldovei-Chișinău, Republica Moldova (1999 și prezent).

De-a lungul timpului a lucrat în mai multe instituții printre care amintim: Mănăstirea "Sfântul Iliu de la Izvor BOCȘA-VASIOVA, județul Caraș-Severin, preot slujitor și duhovnic (1982-1985); Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, județul Timiș, preot slujitor și stareț (1985-1988); Centrul de Reeducare Găești, județul Dâmbovița, preot Capelan (1990 și prezent).

O altă latură a activității sale, a fost cea pastoral-misionară, culturală și juridică, unde a lucrat ca Redactor-șef la Revista "Viața Monahală", editată de Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, județul Timiș (1990-1995); Redactor-șef la Periodicul "Marginea", editat de Părintea Marginea, județul Timiș (1995); Redactor-șef în Revista "Heliopolis", editată de S.C. "Ando-Tours" Timișoara

(1995-1998); Consilier editorial la Editura "Ando-Tours" Timișoara (1996-1998); Redactor-șef la Revista "Lumină și speranță", editată de Centrul de Reeducare Găești, județul Dâmbovița (1996 și prezent); Redactor responsabil la Buletinul "Cuvânt și suflet", editat de Capela "Sfântul Ioan Gură de Aur" Găești, județul Dâmbovița (1999 și prezent).

Începând din anul 1985 a colaborat la diferite publicații din țară și străinătate, publicând peste 850 de articole, studii, eseuri, poezii și recenzii de carte, după cum urmează: Revista "Mitropolia Banatului" Timișoara; Revista "Glasul Bisericii" București; Revista "Mitropolia Olteniei" Craiova; Revista "Viața Monahală" Românești, județul Timiș; Ziarul "Învierea" Timișoara; Ziarul "Redeșteptarea" Lugoj, județul Timiș; Ziarul "Drapelul" Lugoj, județul Timiș; Ziarul "Lugojul" Lugoj, județul Timiș; Ziarul "Tribiscus" Uzđin-Republica Serbia-Iugoslavia; Revista "Biserica Ortodoxă Română" București; Ziarul "Curcubul Timocean" Bor, Republica Serbia, Iugoslavia; Ziarul "Re-nașterea Bănățeană" Timișoara; Revista "Bucuria Copiilor" Panclova, Republica Serbia, Iugoslavia; Ziarul "Zorile Bucovinei" Cernăuți, Ucraina; Ziarul "Timpolis" Timișoara; Revista "Tempus" București; Revista "Dacoromânia" București; Revista "Lumină Novi Sad, Republica Serbia, Iugoslavia; Revista "Libertatea" Panclova, Republica Serbia, Iugoslavia; Revista "Mihai Eminescu" Sidney, Australia; Revista "Ortodoxie" Pradess, Franța; Ziarul "Realitatea-Dâmbovităeană" Târgoviște, județul Dâmbovița; Revista "Lumină Lină" New York, U.S.A.; Revista "Târgoviște" Târgoviște, județul Dâmbovița; Revista Română de Versuri și Proză, București; Revista "Palatul de Justiție" București.

În perioada 1996-2000, a publicat 58 de lucrări, dintre care 40 aparțin de în trei colecții: pastorală, juridică și psihopedagogică, celelalte fiind proză, poezie,

aparitia Universului fizic si aparitia vietii.

Prima parte, împărțită în șapte capitole, descrie apariția raționalismului, odată cu publicarea celei de-a doua cărți "Discours de la Méthode" de către René Descartes și impactul pe care l-a avut atât asupra lumii laice cât și a Bisericii în continuare (autorul a încercat să explice ce reprezintă de fapt știința și să găsească cele mai potrivite căi pentru a explica într-un limbaj accesibil în ce constă metoda științifică).

Importanța metodei istorice de cercetare, poate că nu a fost foarte bine înțeleasă în timpul pregătirii noastre ca elevi de gimnaziu sau liceu, sau am fost obișnuiți să acceptăm doar anumite concluzii "convenabile", omițând alte consecințe tulburătoare ale cercetării istorice. În capitolul III, autorul Octavian Pop, a expus bazele metodei istorice și a făcut o evaluare a gradului de veridicitate a dovezilor istorice și, în special, al celor Biblice.

Un aspect deosebit de important care ridică mari semne de întrebare este cel legat de legea a doua a termodinamicii și modificarea entropiei Universului. Toate dovezile din fizică contrazic concepția evoluționistă. Modificarea entropiei Universului are un semn sens negativ. În capitolul VI am prezentat câteva concepții ale unor ciberneticieni asupra originilor Universului, concepții moderne, privind apariția Universului și contradicțiile dintre acestea și teoriile fizice fundamentale.

De asemenea, interpretarea unor dovezi astronomice indică încă semne de întrebare cu privire la validitatea punctelor din teoria evoluționistă, originile și vârsta sistemului nostru solar fiind dezbătute de bine știute în partea a doua a celui de-al XX-lea volum din seria de capitole: VI, aducând argu-

mente multiple în acest sens.

Partea a doua, care se referă la explicarea și apariția vieții, începe cu prezentarea unora dintre cele mai spectaculoase discipline - biologia celulară - care este una dintre domeniile de bază ale cercetării științifice a lumii vii.

Pentru a înțelege complexitatea extraordinară a lumii vii, în capitolul X, Octavian Pop a descris, folosind un limbaj mai "științific", complexitatea unității fundamentale a vieții - celula, precum și încadrarea sa în relația lume vie - mediu înconjurător.

Spre deosebire de creaționism, care există, așa cum a subliniat autorul Octavian Pop în cartea sa, de când există și oamenii, evoluționismul are o origine mai recentă. În capitolul XI este povestită apariția evoluționismului și impactul pe care l-a avut asupra orientării cercetărilor științifice ulterioare. Fără îndoială că Charles Darwin este figura centrală a evoluționismului, fiind considerat "părintele" său, dar trebuie să menționăm și alți învățați, care, deși au publicat rezultate ce la vremea respectivă păreau să întărească soliditatea teoriei evoluționiste, prin cercetările lor, incomplet explicate în acea perioadă, au deschis drumul unor alte cercetări mai complexe, realizate mult timp după aceea, având ca rezultat concluzii ce pun în discuție validitatea teoriei una din altele.

Cibernetică a găsită aplicată și dezvoltată în ultima jumătate de secol, a constituit hotărâtor în înțelegerea unor mecanisme de comandă și reglare și în anii tehnologic extraordinari, în mulțimea de noi descoperiri științifice generale, care au la bază conceptul mai științific și mai universal de aplicabilitate. Unele concluzii rezultate prin aplicarea lumii vii au ajutat ciberneticii să contrazică eler evoluționismului, ridicând încă un semn de întrebare asupra validității acestei teorii.

În ultima parte a acestei cărți, Octavian Pop a descris esența concepției creaționiste, folosind argumente biblice și chiar științifice, anumite concluzii ale unor studii genetice, care sugerează că apariția speciilor una din alta, pornind de la o simplă celulă a fost practic imposibilă.

Dovezile istorice, reflectate de către Biblia, par foarte greu de admise pentru un om modern, puternic influențat de filozofia materialistă. În opinia autorului, această situație se datorază, în special faptului că cei mai mulți dintre noi so mulțumesc cu informații științifice disparate, culese de prin reviste "de popularizare" a științei, din documentare de televiziune mai mult sau mai puțin sistematizate, fără a avea o bază de cunoaștere solidă asupra principiilor metodei științifice de cercetare și fără a cunoaște foarte bine noțiuni din domeniul la care se face referință.

Oare nu există și posibilitatea ca evenimentele majore relateate în Geneză să se fi produs exact așa cum sunt descrise acolo? Poate că, lecturând această carte, cititorii vor începe să prelucroze cu propria lor gândire anumite rezultate, teorii, experimente și dovezi istorice. Obiectivul cărții nu a fost acela de a împinge cu orice preț acceptarea creaționismului, ci de a arăta cititorilor, cititor argumente, care să le ajute să aibă o viziune corectă de care ce răsună rezultatele înconjurătoare, pentru a face o judecată personală cât mai corectă în raport cu ceea ce se știe foarte bine astăzi.

În această carte Octavian Pop a prezentat argumente și concluzii dintr-o cântăreț dispoziție de știință, acoperind nu în viziune, să poată conștientiza prin abordarea teoretică a unei discipline cum ar fi geologia, arheologia, antropologia, care vor împozi și mai mult contribuția dintr-o evoluționism și creaționism.

Conf. Univ. Dr. TIBERIU BRATU

Cuvânt și suflet

A apărut buletinul Capelei Ortodoxe „Sf. Ioan Gură de Aur” al Centrului de Reeducare Găești, numerele 4-6, sugestiv intitulat: „Cuvânt și suflet”. Buletinul conține teme pastorale și de morală creștină, precum și predici la sărbătorile de peste an: Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, Sfinții Apostoli Petru și Pavel (patronii spirituali ai penitenciarelor) etc. Revista mai conține articole semnate de deținuți și apare trimestrial, prin sprijinul financiar al preotului capelan Olivian Pop. În această revistă se regăsesc și cei care și-au îndreptat atenția, prin acțiuni de caritate și binefacere, către tinerii din acest centru de reeducare aflați în suferință și care au păcătuit.

(I.B.)

2

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

JURNALUL
de
DĂMBŌVIȚA

100%
LOCAL

SĂMBĂȚĂ

24 iunie 2000

SERIE NOUĂ · ANUL VII

Nr. 1297 - 12 pagini

2000 lei

COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT
LIDER ÎN MASS-MEDIA JUDEȚULUI

**COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT
LIDER ÎN MASS-MEDIA JUDEȚULUI**

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

MARȚI

1 august 2000

SERIE NOUĂ - ANUL VII

Nr. 1329 - 12 pagini

3000 lei

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

„Lumină și speranță”

A apărut revista de cultură, opinie și informare „Lumină și speranță”, numărul: 7-9, ce cuprinde lunile iulie-septembrie, editată de Centrul de Reeducare Găești. Revista a depășit de mult timp granițele țării, fiind cunoscută în Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei și culturii naționale. Colectivul redacțional dezbate o problematică diversă, de la subiecte din Drept, legislație școlară, până la articole de consiliere religioasă, poezii, recenzii literare etc. Din cuprinsul revistei semnalăm: „Aspecte teoretice și practice privind formele agravante ale infracțiunii de tâlhărie” semnat de preot jurist drd. Octavian Pop; „Perfecționarea activității de reeducare a miștrilor delincvenți din centrele de reeducare”, semnat de magistrat Maria Ciobanu; „Misiunea bisericii în penitenciar” etc. De remarcat faptul că apariția revistei este posibilă prin grija deosebită și efortul financiar al preotului jurist drd. Olivian Pop.

Ilie BIZOI ✍

2-

„Circumstanțe agravante”

OCTAVIAN POP

La Editura Mirton, din Timișoara, a apărut cartea „Circumstanțe agravante” purtând semnătura juristului drd. Octavian Pop, de la Centrul de Reducerea Găgăști. Lucrarea face parte din teza de doctorat pe care Octavian Pop o va susține anul viitor la Academia de Științe a Republicii Moldova. Autorul abordează problematica circumstanțelor agravante pornind de la definiția acestei noțiuni și terminând cu exemplificarea unor situații concrete care constituie circumstanțe agravante. Prin apariția acestei cărți, literatura de specialitate este îmbogățită cu noi elemente în materia de drept penal. (I.B.)

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

JURNALUL de DĂMBŌVIȚA

MIERCURI

16 august 2000

SERIE NOUĂ - ANUL VII

Nr. 1342 - 12 pagini

3000 lei

2.

**COTIDIAN INCOMOD SI INDEPENDENT
LIDER IN MASS-MEDIA JUDEȚULUI**

JURNALULTM de DĂMBOVIȚA

LUNI

21 august 2000

SERIE NOUĂ - ANUL VII

Nr. 1346 - 12 pagini

3000 lei

Director: **TEODOR VASILIU** ♦ Redactor șef: **ALINA MAVRODIN**

OCTAVIAN POP

„CIRCUMSTANȚELE ATENUANTE”

La Editura „Milton”, din Timișoara, a apărut cartea „Circumstanțele atenuante”, sub semnătura juristului drd. Octavian Pop. În prefața acestei lucrări, autorul definește aceste circumstanțe „ca fiind acele stări, împrejurări, situații pe care instanța raportându-le atât la fapta, cât și la făptuitor care imprimă faptelor un grad mai scăzut de pericol social, a pus în evidență câteva împrejurări pe care instanța le poate reține ca circumstanțe atenuante „judiciare”. Prin această lucrare, literatura de specialitate este îmbogățită cu noi elemente în materie de drept penal.

Într-o BIZOI

3

**COTIDIAN INCOMOP ȘI INDEPENDENT
LIDER ÎN MASS-MEDIA JUDEȚULUI**

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

SÂMBĂȚĂ

16 septembrie 2000

SERIE NOUĂ - ANUL VII

Nr. 1369 - 12 pagini

3000 lei

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

LP | CULTURĂ

„MISIUNEA BISERICII ÎN PENITENCIAR”

La editura „Tradiție” din București a apărut cartea „Misiunea bisericii în penitenciar” purtând semnatura preotului jurist drd. Olivian Pop de la Centrul de Reeducare din Găești. Biserica Ortodoxă Română este prezentă prin slujitorii ei în penitenciarele românești, în urma protocolului încheiat la 21 octombrie 1993 între Ministerul Justiției și Patriarhia Română, protocol care prevede acordarea asistenței religioase în unitățile subordonate Direcției Generale a Penitenciarelor. Cartea vine în sprijinul celor aflați în detenție, dar și a celor ce lucrează în sistemul penitenciar. Autorul, în paginile cărții sale, afirmă: „Prin rugăcunile pe care le face, prin dialogurile cu cei aflați în detenție, prin predici, meditații zilnice, fermele de consiliere și conferințele săptămânate, preotul capelan din penitenciar trebuie să realizeze o legătură sufletească strânsă cu deținuții, legătură care mai târziu îi va ajuta să înțeleagă mai bine rostul lor în această viață scurtă și trecătoare” (I.B.)

**COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT
LIDER ÎN MASS-MEDIA JUDEȚULUI**

JURNALUL[®] de DĂMBOVIȚA

100%
LOCAL

VINERI

22 septembrie 2000

SERIE NOUĂ · ANUL VII

Nr. 1374 - 12 pagini

3000 lei

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

2-

„CUVÂNT ȘI SUFLET”

De curând a apărut Buletinul Capellei Ortodoxe „Sf. Ioan Gură de Aur” a Centrului de Reducare Gaesti, numerele 7-9 a.c., sugestiv intitulat „Cuvânt și suflet”. Revista apare din anul 1999 din inițiativa poetului junist drd. Olvian Pop și

tratează aspecte din activitatea de asistență și consiliere religioasă desfășurată în cadrul capellei cu minori, minirele și delinții centrului. Buletinul mai conține și teme pastorale și de morală creștină, precum și precizări la sărbătorile de

peste an, toate incluse în rubrica „De la cuvânt la faptă”. Ediția specială a acestui buletin este dedicată poetului junist drd. Olvian Pop care în acest an a împlinit patru ani de activitate în Centrul de Reducare Gaesti. (I.B.)

EDITURA TRADIȚIE
S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
ROMÂNIA, BUCUREȘTI, SECT. 3,
Str. VCRONEȚ Nr.7, bl.D 5, sc.A, ap.14
telefon: (01) 323 1903, CF 74 122
e-mail: veramarianeagu@pcnet.ro
CONT ÎN BANC POST, SA - Sucursala UNIFII,
NR. 251101. 107700044516026 (în lei)
Nr 251101 207700044516013002 (în dolari)

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal de politică religioasă
Anul VIII, nr. 380 din 25 Septembrie 2000

VIAȚA CULTELOR

NOUTĂȚI EDITORIALE

10. "MISIUNEA BISERICII ÎN PENITENCIAR"

Cartea cu titlul de mai sus este semnată, în editura bucureșteană TRADIȚIE, de preotul capelan Olivian Pop. Autorul, care activează de cinci ani la Centrul de reeducare a minorilor din localitatea Găești, județul Dâmbovița, a acumulat o valoroasă experiență în lucrarea duhovnicească cu tinerii care au rătăcit calea. Această experiență se regăsește în cele patru capitole ale cărții menționate: Mislire și slujire, Hrană pentru suflet, Micul catehism ortodox și Mesaj către tineri, însumând împreună 106 teme.

Lucrarea, prefată de Arhidiacon prof. dr. Ioan N. Floca, de la Facultatea de Teologie ortodoxă din Sibiu, vine în ajutorul atât al celor care lucrează în unitățile sistemului penitenciar, cât și al celor aflați în detenție. Pentru aceștia, și cu sprijinul lor de altfel și al cadrelor militare care lucrează în acest centru, preotul doctorand Olivian Pop a construit aici biserica cu hramul "Sfântul Ioan Gură de Aur".

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

**COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT
LIDER ÎN MASS-MEDIA JUDEȚULUI**

JURNALUL de DĂMBOVIȚA

LUNI

16 octombrie 2000

SERIE NOUĂ - ANUL VII

Nr. 1394 - 12 pagini

3000 lei

Director: TEODOR VASILIU ♦ Redactor șef: ALINA MAVRODIN

„CONCURSUL ÎNTRE STĂRILE DE ATENUARE ȘI DE AGRAVARE A PEDEPSELOR”

OCTAVIAN POP

BINDIU

CONCURSUL ÎNTRE STĂRILE
DE
ATENUARE ȘI DE AGRAVARE
A
PEDEPSELOR

EDITURA
TIMPULUI DE

La Editura „Milton” din Timișoara a apărut cartea „Concursul între stările de atenuare și de agravare a pedepselor”, purtând semnătura profesorului jurist drd. Octavian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești. După apariția lucrărilor „Circumstanțe atenuante” și „Circumstanțe agravante”, cartea de față vine să completeze modul în care trebuie privit acest capitol al dreptului penal. Importanța pe care o are stabilirea cuantumului pedepsei de către instanță, atunci când trebuie luate în considerare atât infracțiuni săvârșite de inculpatul cedus judecării, pe de o parte, precum și cazurile când, datorită comportamentului anterior sau stării de necesitate, spre exemplu, a acestuia relevă și complexitatea acestor factori ce nu pot fi ignorați, ci, din contră, ce au o influență determinantă asupra hotărârii ce va fi luată stă în ceea ce privește cuantumul pedepsei, calcularea acesteia și, desigur, modul de executare.

(I.B.)

2-

**COTIDIAN INCOMOD ȘI INDEPENDENT
LIDER ÎN MASS-MEDIA JUDEȚULUI**

JURNALUL[®] de DÂMBOVIȚA

100%
LOCAL

SÂMBĂȚĂ

4 noiembrie 2000

SERIE NOUĂ - ANUL VII

Nr. 1411 - 12 pagini

3000 lei

Director: **TEODOR VASILIU** ♦ Redactor șef: **ALINA MAVRODIN**

„Cuvânt și suflet”

A apărut buletinul Capelei Sfântul Ioan Gură de Aur a Centrului de Reeducare-Găești ce cuprinde numerele 10-12, intitulat „Cuvânt și suflet”. Buletinul conține teme pastorale și de morală creștină, precum și predicile la sărbătorile de peste an. Toate aceste teme sunt cuprinse în rubrica „De la cuvânt la faptă” și poartă semnătura poetului jurist drd. Olivian Pop. Trebuie spus că în acest buletin se regăsesc și semnăturile a doi dintre deținuții care ispășesc pedepse în acest centru și care au înclinație spre arta condeiului. După cum se știe, această revistă a apărut din inițiativa lui Olivian Pop în anul 1999 și din dorința de a reliefa activitatea misionar-pastorală. (I.B.)

5

CULTURĂ

ISSN 1224-7510

LUMINA SI SPERANTA

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul V • Nr. 10-12 • octombrie-decembrie 2000
Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

BISERICA ȘI ROLUL EI ÎN PENITENCIAR

interviul zilei cu Olivian Pop, preot capelan la Centrul de Reeducare din Găești

Rep.: Care este rolul preotului într-un penitenciar?

- Preotul este „lumina” celor aflați în inumerabilul patatului. Prin staturile sale și prin exemplul său personal, preotul aduce alinare sufletelor întristate. Rolul său mai este și acela de a arunca sămânța cuvântului dămnezesc în grădiniile sufletelor celor aflați în penitenciar (cadre și deținuți).

Rep.: Ne puteți da niște exemple concrete?

- În cadrul acțiunilor de asistență religioasă, preotul trebuie să facă, împreună cu cei aflați în detenție, tot felul de rugăciuni și căutări, situl fiind tapitul ca rugăciunea izvorăta dintr-o inimă plină de căință este cel mai simplu și mai sincer mod de a dialoga cu Dumnezeu. Predicile

din duminici și sârbători, meditațiile și conferințele săptămânale constituie pentru toți cei aflați în detenție un factor de echilibru, un mijloc de a se apropia cât mai mult de Dumnezeu, dar și de semenii lor.

Rep.: Care este relația dintre cadrele penitenciare și cei aflați în detenție?

- Aceste relații, în primul rând, nu trebuie să fie tensionate, bazate pe autoritatea excesivă a celor care au puterea deplină, ci dimpotrivă, relațiile trebuie să fie întemeiate pe diagnosticul lui Hristos, și pe respect reciproc. Lucrul cel mai important în stabilirea bunălor relații dintre cadre și deținuți este credința în Dumnezeu și moralitatea vieții.

Rep.: Ce rol joacă biserică în viața deținutului?

- Biserica, așa cum o arată chiar conducătorul ei Mântuitorul Hristos, a fost întemeiată pentru cei pacătoși și bolnavi sufletește. Deținutul, care nu săvârșit fapte reprochabile nu nevoie de sprijin moral când se află în detenție, iar acest sprijin vine din partea Bisericii prin slujitorii ei ai voluntari creștini, punând la dispoziție medicamentele necesare pentru suferința (Sfânta Liturgie, Sfânta împărtășanie și slujbele dămnezecilor publice etc.). Tot biserica este cea care îi arată deținutului drumul cel bîn, drum ce duce la împărăria Cerurilor, ajutându-l în totu acesta să se poată integra în societate și să devină bun cetățean.

lie BIZOI

Colidian incomod si independent • Lider în mass-media judetului

Jurnal de Dâmbovița

Director: **TEODOR VASILIU**
Redactor șef: **ALINA MAVRODIN**

Joi, 3 mai 2001 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 96 (1556) - SERIE NOUĂ - ANUL I (VIII)

PREOT ORTODOX DÂMBOVITEAN - DOCTOR ÎN DREPT PENAL

Venerabilul preot al Academiei de Poliție „Ștefan cel Mare și Sfânt” din Chișinău, Republica Moldova, a obținut susținerea publică a tezei de doctor în drept penal a profesorului Octavian Pop de la Centrul de Facultate din Găesti, intitulată „Cauzele și consecințele unei agresiuni penale”. Lucrarea a fost realizată sub îndrumarea științifică a profesorului universitar dr. Alina Mavrodin, doctor în Drept Penal din cadrul Academiei de Poliție „Ștefan cel Mare și Sfânt” din București, și a colaboratorilor științifici, conferențiar universitar dr. Valeria Blum, respectiv Universitatea de Științe Juridice din Cluj-Napoca, Cluj-Napoca. Pop s-a făcut vizibil de abia în la Academia de Științe a Republicii Moldova, în cadrul Institutului de Filozofie, Sociologie și Drept. Titlul de doctor în drept penal de la fostul centru de cercetare științifică Specializare de cercetare științifică din Chișinău în specialitatea

de Drept penal - 2000-2001 și a Drept penalilor procedurii de drept penal. Acest doctor în drept a fost numit la Institutul de Științe Juridice de la Chișinău - catedra Drept Public, fiind și preda Dreptul penalilor. Preotul Octavian Pop este acreditat în teologie (1980), licențiat în drept (1997), are cursuri de masterat în drept (1998) și este primul preot ortodox din Chișinău al societății academi-

16.05.2001 4

28
CĂZINTE CULTURALE

EDITURA TRADIȚIE

S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
ROMÂNIA, BUCUREȘTI, SECT. 3,
Str. VORONET Nr.7, bl.D 5, sc.A, ap.14
telefon: (01) 323 1909, CP 74 122
e-mail: veramarianeagu@pcnet.ro
CONT ÎN BANC POST, SA - Sucursala UNIRII,
NR. 251101.107700044516026 (în lei)
Nr. 251101.207700044516013002 (în dolari)

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal de politică religioasă
Anul IX, nr. 409 din 8 mai 2001

VIAȚA CULTELOR

8. PREOT ORTODOX DOCTOR ÎN DREPT PENAL

Cu teza "Cauzele care atenuază sau agravează pedeapsa", susținută public la Academia de Poliție "Ștefan cel Mare" din Chișinău (Republica Moldova) în ziua de 27 aprilie ultim, preotul capelan Olivian Octavian Pop (45 de ani), de la Centrul de reeducare minori din Găești, județul Dâmbovița, a devenit primul preot ortodox român doctor în drept penal - criminologie - drept penitenciar. Conducător științific al lucrării a fost prof. univ. dr. Alexandru Boroi, șeful Catedrei Drept penal de la Academia de poliție "Al. I. Cuza" din București, iar consultant științific - conf. univ. dr. Valeriu Bujor de la Universitatea de Criminologie din Chișinău.

Toți cei zece membri ai Comitetului științific specializat de pe lângă Academia de poliție din Chișinău, care s-au întrunit în aceeași zi pentru analiza tezei de doctorat, s-au pronunțat prin vot secret în favoarea acordării titlului de doctor în drept penal autorului acesteia. Pr. Olivian Octavian Pop a fost numit în ziua următoare, prin consens, ca lector la Cătedra de drept public a Universității de Criminologie din Chișinău, unde predă dreptul penitenciar (de la 1 mai curent). Din acest Consiliu științific a făcut parte prof. univ. Ion Oancea (92 de ani), doctor honoris causa al Universității de Criminologie din capitala R. Moldova, care de-a lungul anilor l-a avut ca doctoranzi pe cei mai buni penaliști ai României, inclusiv actualul ministru al Justiției, dna Florica Stăncu.

Pr. Olivian Pop este absolvent (1996) al Facultății de drept "Nicolae Titulescu" din Craiova, unde a urmat și masteratul în drept în anul 1998-1999.

Cotidian independent și independent • Lider în mass-media județului

Curierul de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Luni, 16 iulie 2001 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 162 (1619) - SERIE NOUA - ANUL I (VIII)

Găești

CUVÂNT ȘI SUFLET

A apărut buletinul semestrial al caplei ortodoxe române „Sfântul Ioan Gură de Aur” editat de Centrul de Resurse din Găești. Sugerativ intitulat „Cuvânt și suflet”, buletinul apare din inițiativa Centrului universitar de Octavian Pop, sprijinit de maroni internați și de către Centrul, creștin din zonele învecinate precum și alți colaboratori. Acest zoriadic se adresează în primul rând celor aflați în străinătate și care, în biserică,

cu găești vindacarea sufletului și puterea de a depăși petecă de diavol. Centrul universitar de Octavian Pop - proști capelan - încercă prin activitatea sa să le călăuzească pașii în viață, să ducă ce pășese acest centru să nașterea să se înfăptuiască în societate. Tot în acest număr al publicației se face referire la așirni militan în tradiția ortodoxă și în cea românească.

Ilia BIZOI

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

Urmala

de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Marti, 17 iulie 2001 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 163 (1620) - SERIE NOUA - ANUL I (VII)

Apariții editoriale

PHEONIX

A apărut primul număr al revistei bianuale intitulată „PHEONIX” editată de Centrul de Reeducarea din Găești. Apariția aceste reviste a fost posibilă cu sprijinul material nemulțumitor al lectorului universitar dr. Octavian Pop de la C.R. Găești. Publicația conține articole de literatură, cultură, poezie și staturi medicale practice.

Ilia BIZOI

**REVISTA ROMÂNĂ
DE
VERSURI ȘI PROZĂ**

Nr. 2 (14) 2001.

An V ; 16 pagini

**PERIODIC AL SOCIETĂȚII
DE SCRITORILOR ROMÂNI**

Preot ortodox, doctor în drept penal

Vineri, 27/04. 2001 a avut loc susținerea publică a tezei de dr. în științe juridice a preotului capelan Octavian POP de la „Centrul de Reducere a Minorilor Găești”, peș. Dâmbovița Șinpa te a urma cursurile de doctorat din 1999 la *Academia de Științe a Moldovei* în cadrul *Institului de Filozofie - Sociologie și Drept, Academia de Științe a Moldovei* neavând consiliu specializat pentru specialitatea „drept penal” a îndrumat doctorandul pentru susținerea tezei la „Academia de Poliție Ștefan cel Mare” din Chișinău care are un asemenea consiliu specializat. După ce lucrarea de doctorat, intitulată „*Concele care orientează și agravează pedepsa*” a primit avizul „Catedrei Drept Penal”, din cadrul Academiei la data de 02/03. 2001 și după ce i s-au adus unele modificări, ea a fost recomandată pentru susținere publică în ședința Consiliului din data de 23/03. 2001. La ora 10⁰⁰, vineri, 27/03. 2001 Consiliul Științific specializat, format din zece membri, din care prezintă doar opt, s-a întrunit în Aula Academiei. După regulamentele Republicii Moldova în cadrul Consiliului Științific specializat au fost auzite pentru ședința dată și cei doi referenți oficiali ai doctorandului (prof. univ. dr. Ion Ouznea din România și conf. univ. dr. Vasile Florea din Moldova). S-au purtat discuții pe marginea tezei și s-a dat citire referatelor și, după fiecare intervenție a membrilor Consiliului, doctorandul a răspuns cu argumente critice făcute. După două ore de dezbateri la ora 12⁰⁰ s-a trecut la vot secret și, în urma numărării votelor, s-a constatat, din zece

membri, au votat, pentru acordarea titlului de doctor în științe juridice, preotului Octavian S. POP, șase. După aceea s-a dat citire hotărârii Consiliului. Notificarea a fost semnată de către toți membrii și din acei moment doctorandul a fost declarat doctor în științe juridice, specialitatea (2.00.08) (drept penal, criminologie, drept penitenciar). A urmat o agapă la restaurantul „Chișinău” în contextul evenimentului. Au participat toți membrii Consiliului Științific specializat. Pentru activitatea sa a semnificativă în drept Octavian S. POP a fost numit, săptămână, 28/03. 2001, de către *Semnalul Universității de Criminologie din Chișinău*, prin concurs, lector în Catedra de Drept Public urmând a preda studenților din anul III și IV, de la Facultatea de Drept, „Dreptul penitenciar”.

Preot dr. Octavian S. POP s-a născut la 22/10. 1956 în com. Rădruș, jud. Bistrița - Năsăud din părinți Simion și Maria și este și licențiat în Teologie (1992), avizent licențiat în drept (1997) și are cursuri de masterat în drept la Facultatea de Drept din Craiova (1998). Din 01/02. 1996 este preot capelan la „Centrul de Reducere a Minorilor” Găești. Părintele dr. Octavian S. POP este primul călător român care, după 1990, devine dr. al „Academiei de Poliție Ștefan cel Mare” - Chișinău.

Părințele dr. Octavian S. POP este membru al „Societății Scriitorilor Români” din 1993 și din iunie 2000 este prim-vicepreședinte al acestei asociații de scriitori. Asemenea, este colaborator al publicației online de SSR („*Revista Română de Versuri și Proză*”), a scris și editat un nr. impresionant de volume de poezii, proză, eseuri, studii de specialitate, comunicări, este și a fost director și redactor șef, redactor la șir de periodice literare, bisavicești, juridice etc. Idem, este membru și a numeroase asociații literare, științifice și civice, profesionale etc.

Ținem să-l felicităm pentru zădărnica dătură.

05/05. 2001.

George Alexandru URSA

Conditiion Incomod și Independent • Lider în mass-media județului

LUMINA

de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Joi, 26 iulie 2001 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 171 (1628) - SERIE NOUA - ANUL I (VIII)

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

A apărut revista semestrială de cultură, opinie și informare „Lumină și speranță”, editată de Centrul de Reducere Găești. Această revistă a depășit de mult timo granițele țării, fiind cunoscută în mai mult de 17 țări din Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei și culturii naționale. Colectivul redacțional format din subiecți din drept, purtând semnătura magistratului Maria Găbanu, directorul Centrului de Reducere și a lectionului universitar dr. Oikhtan Pop, legislație școlară, critică literară și poezie pără, articole de consiliere religioasă.

Info BIZOL

LUMINA ȘI SPERANȚĂ

Coloană încomod și independent • Lider în mass-media județului

Jurnal de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Sămbătă, 25 august 2001 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 197 (1664) - SERIE NOUĂ - ANUL I (VII)

TEOLOGIA SIMȚURILOR DUHOVNICEȘTI

La Editura „Anco Tours” Timișoara a scăzut cartea lansată în zilele trecute de Călin Pop de la Căminul de Bucurărie din Săcești. Așa după cum însuși autorul precizează în această carte: „Teologia nu este o simplă vorbire, o simplă știință sau înțelegere din care Dumnezeu, nici o simplă cunoaștere intelectual-computabilă a lui Dumnezeu, ci ceva mai profund, asta adăcarea, de fapt, în cea mai firească formă a lui Dumnezeu, apropierea și unirea intimă cu El”. A face teologie înseamnă a trăi în Dumnezeu și a trăi în Dumnezeu, este nașterea și

simțului și frână prezentă profund și intimă a lui Dumnezeu”. Lucrarea cuprinde primul capitol primul război de două ani, după care se începe în comunitățile formate și stimularea simțurilor duhoavnicești. Cel care îl îndeamnă să reflecte la purificarea și unirea de orice păstrău prin cultura și viața. Al treilea capitol abordează limba noastră și a lumii arabe, umbră peisajului și lumii noastre. În ultime părți se vorbește despre dragostea spirituală ca factor de înălțare a simțurilor care, prin simple simțurile, se unifică, devin cald de plină de înălțare, este

la B.ZOLKO

Cotidian independent și independent • Lider în mass-media județului

Jurnal de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Joi, 11 octombrie 2001 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 237 (1694) - SERIE NOUA - ANUL I (VII)

DREPT PENITENCIAR

La Editura „Mirton” din Timișoara a apărut cartea, lectorului universitar dr. Octavian Pop de la Centrul de Resursele Geest, intitulată „Drept Penitenciar” inițiativa creării unui curs de Drept Penitenciar a plecat de la nevoia de a oferi celor care lucrează în acest sistem concepții noi despre principiile de organizare și activități din închisori și soluții adecvate problemelor din penitenciar. Cursul este o încercare de a promova implementarea regulilor internaționale care au fost acceptate de lumea întreagă și să explice aplicarea lor în practică. El este structurat în cinci capitole și tratează problematica penitenciară, privită din mai multe planuri. Nu în ultimul rând acest curs de Drept Penitenciar reprezintă o bază pentru continuă îmbunătățire a practicii în închisori.

Ilie BIZOI ▲

ORIZONT CULTURAL

23

Cotidian Independent și Independent • Lider în mass-media județului

Jurnalul de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Marti, 20 noiembrie 2001 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 271 (1728) - SERIE NOUA - ANUL I (VIII)

CAUZELE CARE ATENUEAZĂ ȘI AGRAVEAZĂ PEDEAPSA

La Editura „Școlul” din București a apărut cartea lectorului universitar dr. Octavian Pop de la Centrul de Reducerea Găsești intitulată „Cauzele care atenuează și agravează pedeapsa”. Lucrarea prezintă teza de doctorat în științe juridice a autorului, realizată sub îndrumarea științifică a prof.univ.dr. Alexandru Borci de la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București și a consultantului științific conferențiar universitar dr. Valeriu Bujor, rectorul Universității de Criminologie Chișineu, Republica Moldova. Tema prezentată de lect.univ.dr. Octavian Pop abordează o problemă extrem de interesantă și actuală din domeniul dreptului penal român, cu referințe la istoricul evoluției concepțiilor în legislația penală din țara noastră, valențele actuale pe

care aceste le-a dobândind. Prițirea capitolele analizează rolul și locul individualizării sancțiilor în cadrul politicii penale și noțiunile generale care sunt necesare pentru a crea premisele necesare construirii cadrului teoretic complex. Urmărește trei secțiuni dezvoltate aspectele esențiale privind circumstanțele atenuante și agravante ale pedepsei. Capitolul șase prezintă efectele asupra pedepsei în cazul reinerii atât a circumstanțelor, cât și a celorlalte cauze modificatoare ale pedepselor. Capitolul următor este dedicat prezentării unui studiu comparativ care analizează prevederile cuprinse în legislația penală a altor state europene. În sfârșit conține concluzii formulate de autor pe baza cercetărilor întreprinse.

Ilie BIZOI

Cotidian inkomod și independent • Lider în mass-media județului

Urnai de Dâmbovița

Director: **TEODOR VASILIU**
Redactor șef: **ALINA MAVRODIN**

Luni, 17 decembrie 2001 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 294 (1751) - SERIE NOUA - ANUL I (VII)

INFRACTIUNI CONTRA SIGURANȚEI CIRCULAȚIEI PE CĂILE FERATE

LIB. Editura "Știință" din București, a apărut cartea, scrisă de către șeful Serviciului de Poliție de la Căminul de la Hănești, Gabriel, intitulată "Infrafracțiuni contra siguranței circulației pe căile ferate". Lucrarea este structurată în patru capitole. Primul, dezbate importanța hore-

scărilor al călelor, conține analiza avaranțelor cauzate de infrafracțiuni, pe lângă autoturismele și unele soluii din practica judiciară în materie. Capitulul II cuprinde aspecte comune și diferențierii dintre infracțiunile de violență și alte infracțiuni din Codul Penal în urmări cazului, întrucât persistența de așteptări a aplicării corecte și clare a unor termeni acțiunii în cadrul infrafracțiunilor. Într-o vechie revizuire a Codului Penal, care ar fi fost în mod evident activată în timpul anilor de tranziție, prin lege de derogare și substituție deosebite cazuri. La colaborarea comitetului, au fost avute în vedere opțiunile și interpretările lui în vigoare, atât în ceea ce privește aplicarea, cât și chestiunile de aplicare ale legislației judicătorești, aplicabile la celelalte cazuri, prin mijloc în perioada anilor 1909-1996.

Înla păgini 40

ISSN - 1224-8084

UNIVERS CULTURAL INTR-UN JUVEAL

REVISTA ROMÂNĂ
DE
VERSURI ȘI PROZĂ

Nr. 3 (15) / 2001.

An V; 16 pagini

**PERIODIC AL SOCIETĂȚII
SCRITORILOR ROMÂNI**

ISSN: 1453-5459

Sub semnătura pr. lector univ. dr. **Octavian POP**, Casa de Editură și Comerț „Scorul” - București, a publicat de curând lucrarea „*Vinovăția ca trăsătură esențială a infracțiunii*”. Lucrarea este structurată pe patru capitole și se adresează în egală măsură atât celor care studiază dreptul penal, cât și practicienilor junști, și constituind un izvor de informare pentru oricine dorește să se documenteze cu privire la această latură a raporturilor sociale. Fără vinovăție nu există infracțiune, nu există răspundere penală, vinovăția constituind trăsătura esențială a infracțiunii. Fapta (acțiune, inacțiune sau omisiune), ca să fie considerată infracțiune, ca să poată fi sancționată penal, trebuie să prezinte pericol social, să fie săvârșită cu vinovăție și să fie prevăzută de legea penală. Aceste trăsături trebuie îndeplinite cumulativ. Poveșit prevederilor art. 19

cod penal, „vinovăția există când fapta care prezintă pericol social este săvârșită cu intenție sau din culpă”. Vinovăția exprimă o anumită atitudine psihică periculoasă a infractorului față de faptele și de urmările acestora. Sunt analizate în detaliu conținutul vinovăției, formele vinovăției (intenția directă și indirectă, culpa cu prevedere și cea fără prevedere). Totodată, autorul prezintă într-un capitol separat distincția care trebuie făcută între vinovăție ca trăsătură esențială a infracțiunii și vinovăție ca element al infracțiunii. Ca trăsătură esențială a infracțiunii, vinovăția există ori de câte ori se constată una din formele și modalitățile prevăzute de lege. Ca element al unei anumite infracțiuni, trebuie să existe vinovăția prevăzută de lege pentru săvârșirea faptei care constituie elementul material al acelei infracțiuni. Rezultă că poate să existe vinovăție în general, ca trăsătură esențială a infracțiunii, fără să existe vinovăție ca element al infracțiunii (este cazul infracțiunilor pentru a căror existență este necesară vinovăția sub forma intenției, dacă fapta este săvârșită din culpă nu există element subiectiv, deși există vinovăție ca trăsătură esențială a infracțiunii). De asemenea, poate exista vinovăție ca element subiectiv, fără să existe vinovăție ca trăsătură esențială a infracțiunii (este cazul faptelor săvârșite în legitimă apărare, în starea de necesitate, sub imperiul constrângerii fizice sau morale). De remarcat în mod deosebit contribuția laudabilă a autorului în prezentarea unor aspecte teoretice și practice privind tratamentul intenției în cazul infracțiunilor contra vieții.

(vă urma)

jurist Paraschiva URSA

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

Lumina de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Vineri, 4 ianuarie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 306 (1763) - SERIE NOUĂ - ANUL II (IX)

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

A apărut revista semestrială de cultură, opinie și informare intitulată „Lumină și speranță”, ce cuprinde numerele 7-12 (Iulie-decembrie 2001), editată de Centrul de Reeducare (C.R.) Gâești. Publicația este cunoscută în foarte multe țări din Europa și America, țări în care diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei și culturii naționale. Colectivul redacțional condus de magistratul Maria Ciobanu, directorul C.R. Gâești, dezbate o problemă diversă de la subiecte din drept și legislație școlară până la

reportaje, poezii și articole despre rolul bisericii în penitenciare. Din cuprinsul revistei semnalăm: „Metodologia terapiei complexe educaționale”, purtând semnătura maiorului psiholog Adrian Vulpescu; „Misiunea bisericii în penitenciar” și „Probele folosite în procesul penal în cazul infracțiunilor de serviciu sau în legătură cu serviciul”, ambele articole semnate de lectorul universitar dr. Octavin Pop și „Libertatea muncitorilor de a circula în cadrul comunității europene”, sub semnătura coloneiului Constantin Hăduleşcu.

Ilie BIZO

ORIZONT CULTURAL

Cotidian Independent și Independent • Lider în mass-media județului

Urnai de Dâmbovița

Director: **TEODOR VASILIU** Miercuri, 20 februarie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Redactor șef: **ALINA MAVRODIN** Nr. 346 (1803) - SERIE NOUĂ - ANUL II (IX)

TEOLOGIE Preot Lect. Univ. Dr. Olivian Pop **„CUNOAȘTERE ȘI ADEVĂR”**

Cartea lectorului universitar dr. Olivian Pop, de la Centrul de Reducare din Găești intitulată „Cunoaștere și adevăr” vine în sprijinul celor dormici de a-și împogăi cunoașterea cu noțiuni din domeniul teologiei și nu numai. Lucrarea cuprinde 300 de chestiuni care sînt împărțite în 10 capitole. Fiecare capitol este deschis urii domeniului, iar noțiunile explicate în paginile cărții sînt din Vechiul Testament, Noul Testament, Catehism, Liturgică, Patrologie, istoria

Ecaterici Universale, Istoria Religiiilor, Mistologie și Drept Bisericesc. Cu siguranță că această carte este un real folos nu doar pentru studenții teologi și elevilor seminariști, ci și pentru orice creștin care dorește să cunoască lucrurile din tezaurul învățaturii creștine. Totodată, această carte reprezintă pentru unii prietenii care răspunde la întrebările pe care și le-au pus, dar la care nu au descoperit încă răspunsul.

Ilie BIZOI

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

Jurnal de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Miercuri, 3 aprilie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 382 (1839) - SERIE NOUA - ANUL II (IX)

PREOȚI OFIȚERI

• GRADE MILITARE PENTRU PREOȚII CAPELANI DIN ÎNCHISORI

Printr-un ordin al ministrului Justiției, Rodica Stanoiu, au început să fie trimise a.o., preoții capelani din sistemul penitenciar care au împlinit condițiile Legii privind constituirea și organizarea clerului militar (Legea nr. 584/1998, publicată în N.O. nr. 584/1998, numărul 2099, au fost asimilați corpului ofițerilor. Primul preot militar din județul Dâmbovița care a primit gradul de locotenent colonel este preotul capelan dr. Octavian Pop, de la Centrul de Reeducare din Găești.

dr. Octavian Pop

PREOȚI OFIȚERI

22 — **FIȘUL SCURT - ACTUALITĂȚI**

Colindat independent și independent • Lider în mass-media județului

Lumina de Dâmbovița

Director: **TEODOR VASILIU**
Redactor șef: **ALINA MAVRODIN**

Sămbătă, 15 iunie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 442 (1898) - SERIE NOUA - ANUL II (IX)

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

A apărut revista cu periodicitate lunară „Lumina și speranță”, numărul 1-5 din acest an, editată de Centrul de studii „Săsești”. Publicația este condusă de ar. colecțiile redacționale „Anual de investigații” în fruntea cu managerul Maria Ciocanu, directorul instituției. Această revistă, publică în premieră „Regulamentul de organizare și funcționare a asistenței religioase în sarcinile penitenciare românești”, în fruntea cu mit. găsăm articole din comunitățile, de la intrarea centrului de studii universitare și studenți, dintr-un centru de cercetare, președinte reținerii la circulația marșurilor în cadrul de cercetare în România la comunitățile europene” de vint de colanul Constantin Rădulescu, „Necesarul aparatului de propuneri în relația și punerea semnătură factorului unit. Oclavian Pop, „Necesitatea științelor” - profesor Oclavian Pop, „Capacitatea funcției a persoanelor în dreptul român” - cluj, unu, dr. Ștefan Cocșoi de la Academia de Poliție, Alexandru Iosim Cluj. „Eucrona” „Destinarea împărțirii înostrii” Sarag, cu omul unit, dr. Veronica Stoica cu „A. I. Luce” și universul și universul colindat în viața, umanizator „Universul” prof. M. nec. Gheorghe.

UNIVERS CULTURAL INTR-UN JURNAL

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

Jurnal de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Miercuri, 19 iunie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 445 (1902) - SERIE NOUA - ANUL II (IX)

PHOENIX

A apărut revista „Phonix” (numerele 1-6/2002) a Școlii generale nr. 5 din Găești, revistă de opinie și informare, editată de Centrul de Reeducare Găești. Publicația conține articole semnate de cadrele didactice ale acestei școli, din domeniul psihopedagogiei, sociologie, drept, literatură, religie, poezie, medicină și sport. Din cuprins semnalăm câteva din titlurile mai importante: „Misiunea bisericii într-un centru de reeducare” purtând semnătura redactorului șef, lector univ. dr. Olivian Pop; „Protecția drepturilor de autor prin mijloace de drept penal”, de același autor; „Evaluarea rezultatelor în procesul de învățământ”, semnat de profesor Cornel Tronaru; „Inconștientul ca suport al stilului”, maior psiholog Adrian Vulpescu și „Relatiile sociale de grup”, sociolog Ilie BIZOI.

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

Urnala

de Dâmbovița

Director: **TEODOR VASILIU**
Redactor șef: **ALINA MAVRODIN**

Luni, 1 iulie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 455 (1912) - SERIE NOUA - ANUL II (IX)

CUVÂNT ȘI SUFLET

Dintr-o trăsătură capitală în unitățile bugetare au estilat buletine în care profesorii compun și scrieseră la-asa curpăscu celor din țara actuală: de as silență, conștiență și aluzie în încredința pastorala de el. Așa sa face că în urmă cu patru ani, la Capela „Sfântul Ioan Gușu” de Aur” a Centrului de Reproducere Găești, prin grija preotului Octavian Pop, avea sa vadă lumina tiparului buletinul „Cuvânt și suflet”. Colegii redactorii are ca redactori preotul însăși, iar caia frecvența Centrul, iar ca și colaboratori: studenții teologi de la Facultatea de Teologie Ortodoxă Târgoviște, dar și teologii licențiați ai acestei facultăți. Recenzi, au aparut numerele 1-4/2002 ale revistei „Cuvânt și suflet”. Pot fi citite articole precum: „La zăpădăra bintă an” semnat de preot Marian „Inca „Crădinta noastră” - prof. teolog Cătălin Ciobanu, „Folosea duhovnicească al postului” - preot George Leonim Stăncă, „Măslina soarelă a bisericii” - preot Iosif Iosif, „Octavian Pop și multe altele”.

Ilie BIZOI ▲

Cotidian independent și independent • Lector în mass-media jurnalistului

Jurnalul de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAYRODIN

Luni, 16 septembrie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 521 (1978) - SERIE NOUĂ - ANUL II (IX)

Octavian Pop - „Teorii și modele explicative în domeniul delincvenței juvenile”

În această lucrare - „Teorii și modele explicative în domeniul delincvenței juvenile”, autorul, dr. Octavian Pop, realizează în primul rând o analiză publică a problemei delincvenței juvenile, făcând o înțelegere succintă a tuturor teoriilor existente astăzi, cum și o sintetizată cu unele modele explicative existente în cadrul științelor sociale. Se pune de la început în discuție rolul teoriilor în societate, contemporană, punându-se amănunțit în discuție în structura actuală a societății contemporane, ca și contribuția lui tot mai mare în diverse domenii ale vieții sociale și spirituale, revizuirea discursului teoretic mai vechi sau mai nou, pe lângă contribuțiile mai recente, de vârstă științifică și rolul acestor contribuții de vârstă în creșterea și dezvoltarea

de a preveni poliharmia necesară delictelor în rândul minorilor, dar nu și prin instituția unui „scut din samură”, ci prin măsuri educative și preventive care să fie aplicate numai dacă există garanții că au fost reeducați în mod corespunzător și că nu vor mai adresa probleme în societate.

actuală românească, abia în ultima vreme se începe a se realiza o înțelegere prin aplicarea teoriei în practică, ca și căsătoria simpatizării sau a simpatizării cu o anumită teorie sau a aplicării acesteia în viața socială și o agravare a delictelor cauzate de minorii și „șterși” Autorul, la finalul lucrării, își exprimă încrederea în actualizarea legislației juridice fără a se lăsa influențat de factorii umari, științifici și politici, care să pună în discuție necesitatea delictelor în rândul minorilor, dar nu și prin instituția unui „scut din samură”, ci prin măsuri educative și preventive care să fie aplicate numai dacă există garanții că au fost reeducați în mod corespunzător și că nu vor mai adresa probleme în societate.

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

Jurnal de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Miercuri, 18 septembrie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 523 (1980) - SERIE NOUA - ANUL II (IX)

Octavian Pop, RĂSPUNDEREA PENALĂ PENTRU FAPELE SĂVÂRSITE DE MINORI

Lucrând într-un Centru de minori, autorul, și știind fără îndoială experiențele socio-juridice trăite de copii mai avizați decât un observator din afară, dr. Octavian Pop expune în cele patru capitole foarte concise reglementările juridice privind Răspunderea penală pentru faptele săvârșite de minori". După cum afirmă din introducere: „Problema combaterii delincvenței juvenile a fost și continuă să fie una din cele mai grave și, așa cum s-a afirmat, mai dramatice probleme ce se pun pe planul politicii penale și a dreptului penal. Nu există în dreptul penal o problemă mai gravă”. Utilitatea problematicii expuse nu are nici o îndoială mai ales că de multe decenii și mai ales în ultimii ani, asistăm, nu numai noi, dar și pretutindeni în lume, la o îngrijorătoare creștere a criminalității în rândul adolescenților și al tinerilor adulți, la o înmulțire, perfecționare și organizare a formelor de activitate infracțională, juvenilă”. Tinând cont de acestea și de transformările psiho-somatice de la vârsta minorității, legiuitorul ar trebui să prevadă infracțiunile care pot atrage pentru minori pedeapsa închisorii. Totodată, trebuie avut în vedere pentru viitor (și în cazul în care rata delincvenței va continua să crească) faptul că starea de recidivă va putea fi instituită și pentru infracțiunile săvârșite în timpul minorității. În cele patru capitole autorul explică pe rând termenii juridici implicați, și la final dă unele soluții juridice foarte pertinente.

Ilie BIZOI

Cotidian Independent și Independent • Lider în mass-media județului

Jurnal de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Joi, 10 octombrie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 542 (1999) - SERIE NOUĂ - ANUL II (IX)

Octavian Pop „ATENTATUL CONTRA UNEI COLECTIVITĂȚI”

În lucrarea menționată, autorul, dr. Octavian Pop, descrie în termeni juridici reglementările ferocității văzute din prisma științelor umanale, psihologiei, științelor sociale-comunitare, expunând cauze, legi și armonizarea legislației românești cu cea internațională, toate adunate în aceeași cauză: Structurarea în pauci copiii, lucrarea încearcă să definească infracțiunile contra siguranței statului, acestea fiind constituite în esență fapte care sunt prevăzute de Codul Penal sau de o lege specială, săvârșite cu vinovăție și care sunt de natură să aducă atingere siguranței țării care și extindere și, prin aceasta, întregii state, atribuitorii sale fundamentale - suveranitatea, independența, unitatea și indivizibilitatea. În fapt, ferocismul este unul principal al societății „O formă aparte de manifestare a violenței o reprezintă

ferocismul, fenomen care înseamnă folosirea de libertăți și securitate a unor milioane de natură să provoace teroarea. Din timpuri imemoriale, ferocismul a fost asociat cu viața politică a omului. Asasinările și răpirlile au fost utilizate de primile comunități tribale pentru a provoca teroarea în rândul altor comunități similare și pentru a le determina astfel să părăsească teritoriile lor și să se cobordească”. În final, autorul ajunge la concluzia că: „Deși s-a scris foarte mult despre teroriști și combaterea acestora, analiza din domeniul siguranței naționale, precum și psihologii, rezultase că încă nu s-a înțeles pe deplin fenomenul. Nu există deocamdată o soluție, o metodă degrăbă un număr de forme și procedee foarte complexe de prevenție și de combatere a teroarelor, teroarea și de divizarea”.

Ilia BIZOI

Cotidian Independent și Independent • Lider în mass-media județului

Zurnalul de Dâmbovită

Director: TEODOR VASILIU
Redactor șef: ALINA MAVRODIN

Marti, 15 octombrie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 546 (2003) - SERIE NOUA - ANUL I (IX)

Octavian Pop INSTITUȚIA REABILITĂRII

In lucrarea menționată, dr. Octavian Pop descrie un proces cognitiv-patologic, cel al "reabilitării" în termen juridici, adăugând asigurarea excepțională importantă pe care a o înfăptușii este de stabilirea că

avizat, existând unii publici

tabia, că nu se de către

"profani", înțeleg: un

bilanț" este în

inducă o care de ac-

tuată. Din moment

social a, cel economi-

sau corolarul, potrivit

legii, exprimării în

energie, răspunderii

perale în fapt, realizate

și, ca alaltă, închează

de o rina verbală în forma

de concretă realizată în

o anumită înfrățire și

la un, și, în altă direc-

Totuși, înarmată, cum

scumii din societate, răspun-

conținut, versat în timp și de

acast moment și ale plenează

asupra persoane care a fost

subiect al modelului răspuns și

care a suportat într-o formă

și". Concluziile expuse spre

înțeles că și ne înduc prezenta

unei zone în care se înfăptuiește

redescoperire desuși de orori în

liniei ce deranjează incidentul

pentru. Așadar, această persoană

continuu să plătească susținerea

lui "societate". Surse negred-

trii, nu sunt doar o evaluare

subiectivă, și și una din ordin etic, și

ce a dovedit că cel care nu săvârșit

concluzii, nu întotdeauna, după

judul și recuperării și pe deplin

ei recăzând în "infrățimulato".

una și ne încheie din partea

nielă, abstractă, și îmbracă forme

Octavian Pop

116 3/201

CUVÂNT ȘI SUFLET

BULETINUL CAPELEI ORTODOXE "SF. IOAN GURĂ DE AUR" A CENTRULUI DE REEDUCARE GĂREȘTI
● ANUL IV ● NR. 9 - 12 ● SEPTEMBRIE - DECEMBRIE ● 2002 ●

Vitrina cu cărți și reviste

MIHAIL LASCU
OCTAVIAN POP

ASPECTE DE TEORIE ȘI PRACTICĂ JUDICIARĂ ÎN MATERIA INFRAȚIUNII DE LOVIRI SAU VĂTĂMĂRI CAUZATOARE DE MOARTE

Chișinău 2001, 52 pag.

"Dintr-o foarte blândă și pe pă-mâni, omul este singurul înzestrat cu conștiință, singurul care reușește să-și domine pasiunile primare și să acționeze conform principiilor funcționării de viață". Încodată și este creatorul bunurilor materiale și spirituale, numai care, trimesis de generație la generație, au contribuit la progresul societății. De aceea conștientul își înouă exponența Dr. Mihail Lascu și Dr. Octavian Pop în lucrarea "Aspecte de teorie și practică judiciară în materia infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte".

Lucrarea este structurată pe două părți, fiecare dintre ele abordând câte un aspect esențial al

UNIVERSITATEA DE CRIMINOLOGIE

Aspecte de teorie
și practică judiciară
în materia infracțiunii
de loviri sau vătămări
cauzatoare de moarte

Chișinău 2001

aspectelor infracțiunii, referențe juridice, conținutul legal și juridicului, elementele comparative cu alte infracțiuni, procedurii și aspecte criminologice specifice infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte.

Controlarea persoanei împotriva faptelor prin care s-a acuzat abuzarea vieții, integrității corporale sau sănătății sale imedii încă din cele mai vechi timpuri. Mișca omului spre o viață primară și încredințată, ca fiind cea mai importantă sursă de personalități biologice și grupului social.

Dintr-o faptă care într-o măsură mai mare sau mai mică se influențează asupra personalității individului și în același timp asupra evoluției infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte sunt familia, școala, locul de muncă, toxomania, organizațiile teroare etc. Alături de factorii obiectivi) mai sunt un rol important în acțiunea personalității infracționale și au factorii interni: emoționalitate, simpatizantă în condiții de presiune și panică etc.

Personalitatea primară) și în faza înzestrării) prin personalitate care să înzestrare) simțind) fapt) că va avea cauzate surdități de la o parte până la criminalitate și alții omul, personalitate

omul în contextul faptei sale, așa că aceste infracțiuni pun sași în față pe omul infracționar cu omul victimă, mai întâi ca exemplare umane și apoi ca elemente sociale.

OCTAVIAN POP
VALERIU TROENCO

CERCETAREA INFRAȚIUNII DE EVADARE

Chișinău 2002, 58 pag.

Antoni, nr. Octavian Pop și dr. Valeriu Troenco în lucrarea "Cercetarea infracțiunii de evadare" face o evoluție a elementelor care converg spre săvârșirea infracțiunii de evadare.

UNIVERSITATEA DE CRIMINOLOGIE

Octavian Pop
Valeriu Troenco

CERCETAREA INFRAȚIUNII DE EVADARE

Chișinău 2002

Cartea este împărțită în cinci capitole, fiecare dintre ele analizând oțu un element determinant al procesului infracțional.

Printr-o grupă de oameni corbeli) autorii, analiză elemente care sunt foarte importante în procesul de evadare și în același timp se pot considera că a celor două represiuni de condamnare. Săvârșirea

Vitrina cu cărți și reviste

deținutor de la executarea pedepsei constituie un real pericol, prin prisma faptului că, pe de o parte scopul acestor pedepse nu este atins, iar pe de altă parte, prin efectul produs asupra societății, aceste infracțiuni urmându-i un șir de alte fapte antisociale.

În ceea ce privește natura psihologică a evadării, autorii clasifică în două segmente circumstanțele care duc la săvârșirea acestei infracțiuni:

1) de ordin subiectiv: reacția la regimul de reținere, rolul familiei, deprinderea de a trăi fără muncă, sentimentul de frustrare;

2) de ordin obiectiv: integrarea în grupul deținuți, influența exercitată de unii deținuți asupra altora.

În problemele pe care trebuie să le lămurască cercetarea, autorii pun accent pe împrejurările care favorizează producerea evadărilor, dar și pe metodele și procedeele folosite de infractori.

În final, autorii prezintă câteva din direcțiile principale ale activității de prevenire a evadărilor, concluzionând că în viitorul apropiat, pentru a se asigura siguranța deținerii, pe lângă construirea unui număr de penitenciare, este necesară și reorganizarea actualelor instituții penitenciare printr-o strictă profilare care să permită dezvoltarea unor programe recuperative în strânsă legătură cu specificul fiecărei categorii de deținuți.

**OCTAVIAN POP
MIHAIL LAȘCU**

INSTITUȚIA LIBERĂRII CONDIȚIONATE ÎN DREPTUL PENAL

Chișinău, 2001, 76 pag.

Autori: dr. Octavian Pop și
Mihael Lașcu. În această lucrare

UNIVERSITATEA DE CRIMINOLOGIE

Octavian POP Mihail LAȘCU

INSTITUȚIA LIBERĂRII CONDIȚIONATE ÎN DREPTUL PENAL

(Tratat - 1992)

intituiată: "Instituția liberării condiționate în dreptul penal" se referă la scopurile pedepsei și crearea unor regimuri penitenciare adecvate. Astfel, în contextul tratamentului, liberarea înainte de termenul stabilit prin hotărârea de condamnare este o măsură indispensabilă.

Cartea este structurată în patru capitole, fiecare dintre ele vizând aspecte teoretice, probleme de drept comparat, proceduri de liberare și punere în libertate a condamnaților.

Lupta împotriva infracțiunilor nu se limitează numai la aplicarea pedepsei, este foarte important ca pedeapsa să fie executată pentru ca cel condamnat să-și dea seama că a comis o faptă dezaprobată de societate. Condamnații sunt supuși unui regim, diferențial de obligații și drepturi specifice, cu statut disciplinar și cu un program complex de activități de instruire și educație, program și de stimulare și recompensare a faptelor atârătorilor (muncă și care dau dovezi temeinice de îndreptare).

O astfel de activitate de structurare este cea de liberare condiționată a acestora înainte de termen.

Într-un alt capitol, atacând problema de drept comparat privind

eliberarea condiționată, autorii arată că liberarea condiționată beneficiază de o vastă și îndelungată experiență atât în plan teoretic, cât și în planul practicii legislative și aplicative.

În concluzie, liberarea condiționată, fiind adesea însoțită de instrucțiune, ordine, probațiune sau alte forme de asistență, întârșnește tranziția deținuțului către libertate și ajută reabilitarea sa socială. Această eliberare are efectele închiderii pe termen lung, corectează sentințele prea rigide și duc la scăderea numărului deținuților.

**Conf. univ.
dr. VALERIU BUJOR
Universitatea de
Criminologie Chișinău
Republica Moldova**

Vitrina cu cărți și reviste

REVISTA "CUVÂNT ȘI SUFLET"

Ediția de control pe Remedarea
Găești,
Anul IV, nr. 5 - 31.10.2002, 20 pag.

Cele 20 de pagini ale buletinului Dapela Ordeșca "Și, Iosin Dâră de Aur" a C.R. Găești conțin numeroase articole cu un conținut teologic bogat.

"Săptămâna deuri" semnat de Pr. Marian Lincă prezintă peisajele pe care Fiul lui Dumnezeu le-a învenit pentru mântuirea întregului neam omenesc. În cadrul rubricii "Mielinea Bisericii într-un Centru de recreare", preotul capelan dr. Octavian Pop vorbește despre importanța pe care familia o are în viața unui misionar despre viața sa intimă, cu care misionarii dintr-un C.R. trebuie să-și însoțască sufletele pentru a fi plinuți înaintea lui Dumnezeu. Despre Marea Domnului și rolul ei în viața acestor tineri privați de libertate și desprinde totul pe care îl au în viața acestor misionari aflați în spațiile grațioase.

Un alt articol semnat tot de Pr. Lăcr. Univ. Dr. Octavian Pop se intitulă "Crimă, peșteră, omănie și porcărită". În acest articol autorul arată că unul dintre cele mai mari păcate pe care omul îl poate săvârși înaintea Creatorului său este omănia. Totodată, el arată și modalitățile prin care un om care a comis ocazi păcătoase poate primi iertarea divină. Concluzia este însă că este în sufletul omului esteț de om, lumina și viața... porcăria este cea care apăsă înaintea sufletului. În sfârșit, curate înaintea lui Dumnezeu".

Pr. Gheorghe Nădejde în articolul "Taina Sf. Mărturisii" prezintă importanța acestei Sf. Taine. Dacă păcatul este cel care îl depărtează pe om de Dumnezeu și îl înnează sprețina lui pe sine a pămi și în Sf. Taina, Sf. Taina a Mărturisii este cea care îl apropie pe om de Dumnezeu și îl redă curățit sprețina lui, cu care sufletul face să creștin se va întări la îndepărtă.

Rubrica "In slujba nomenilor", prezintă întraga activitate morală și religioasă efectuată în perioada 1 aprilie - 31 iunie 2002, sub direcția îndrumare a Nr. Capelan Octavian Pop. Rolul acestor activități a fost acela de a-l apropie mai mult de Dumnezeu de misionarii internați în C.R. Găești.

Alte două articole care înno găsește acest număr al buletinului "Cuvânt și Suflet" se intitulă "Taina moșii" semnat de Pr. George Șioacă și "Pragul mijlocilor ai omului către Dumnezeu" în care înaintea teolog Ștefan Șioacă relatează faptul că "Pragul" este păstrătorul unei comori de mare preț, fără de care omul nu se poate mântui".

Pentru anul următor al buletinului "Cuvânt și Suflet" se încheie cu programul săptămânal de activități morale-religioase pentru perioada 15 iunie - 15 septembrie 2002, înaintea de Pr. Capelan Dr. Octavian Pop.

REVISTA "LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ"

Ediția de Control pe Remedarea
Găești,
Anul VII, nr. 7 - 12.10.2002, 20 pag.

Ultimul număr de anul 2002 al revistei "Lumină și speranță", cuprinde numeroase articole, cu teme variate.

Revista începe cu prezentarea seminarului "Educația pentru Reinvenție, Soluții, Realități și Perspective", care s-a desfășurat în perioada 14 - 17 mai, la Amara, articolul semnat de Dna. Maria Ciobanu, Director al C.R. Găești. "Medaliile de excelență a pădăpării cu încheierea în mare de finalitate" este un articol de creație foarte bine documentat, al cărui autor este dr. Octavian Pop. De asemenea, articolul "Armonizarea și apropierea legărilor sociale", semnat de Dr. Gheorghe Constantin Rădulescu, este bine structurat și prezintă în programul acestei reviste.

Capelan Univ. Dr. Octavian Pop

Vitrina cu cărți și reviste

peste subtitul articolului, intitulat: "Apărarea invenției și inventatorului prin mijlocul de Drept Penal" în cadrul acestui articol de drept, autorul, prezintă în prima parte care este natura juridică și drepturile invențorului, iar în cea de-a doua prezintă modalitatea prin care Dreptul Penal ocrotește drepturile inventatorului prin reglementările sale.

Un alt articol deosebit prin conținutul său este cel semnat de învățătorul Valentin Golan și intitulat: "Probleme ale educației morale la copiii cu calitatea juvenilă".

În cadrul rubricii "Mănușă pentru autorii", părintele capelan al D.R. Gărdii, Octavian Pop, prezintă 10 teme în care sunt relatate importanța unor virtuți care îl așteaptă pe omul Dumnezeu, cât și viciul negativ pe care îl au anumite păcate, în surșutul nostru duhovnicesc.

Dintre virtuțile despre care Fr. Octavian Pop vorbește în acestă temă amintim virtutile: încrederea, bunătatea și recunoștința. Dintre păcatele care fructifică viciul lui Dumnezeu îl am. deosebi autor vorbește despre păcatul minciunii, suia imperativă lui Dumnezeu, de căminul, machinații părinților etc.

Alte două articole interesante sunt, "De ce trebuie să ne răscădam" în care plutenier Andreia Diaconu prezintă importanța răscăderii și "Dezvoltarea creativității prin activități artistice plastice", semnat de instructorul educațional Nicuşor Diaconu.

Revista se încheie cu rubrica "Virtutea lui Dumnezeu și revistă" unde sunt prezentate pe scurt virtutele edg și revistă care au fost primite la redacție.

Ca semnificație de revistă "Lumina și speranță" s-a făcut dese căsușuță edg prin prezentarea, mai și prin varianta și conținutul articolului.

*Art. prof. univ.
dr. IOAN FLOCA*

**VALERIU BUJOR
OCTAVIAN POP**

CRIMINALITATEA ÎN DOMENIUL FISCAL

*Ed. Mircea Timbarea,
2003, 96 pag.*

VALERIU BUJOR OCTAVIAN POP

CRIMINALITATEA ÎN DOMENIUL FISCAL

— Timbarea —
2003

Lucrarea Dr. Valeriu Bujor și Dr. Octavian Pop, este structurată în patru capitole dezvoltând a problematizii cămin de delincență și crime. Criminalitatea în domeniul fiscal", analizând care final și viciul este să sunt necesare să se facă pe acest fișet al legii în Franța.

Criminalitatea în domeniul fiscal este fiecare etapă de dezvoltare a societății umane, evoluând odată cu societatea. Societatea contemporană nouă în caracterizată prin lipsa permisiunii spre cooperare, prin declinarea banului și Duce și a atenției semnificativă a imediatului și golului, ceea ce a permis liberă circulație a banului și a paranoiei.

Într-o parte pe care și paragrafe

România a detestabil produselor unei mentalități opente în toate planurile existenței și evoluției sociale. Rămă, amplitudinea și profunzimea pe care mulții sunt detestabilu de capacitatea oamenilor de a se comporta în toate condițiile sociale și economice.

Freuda fiscală, statură de corupție, este din păcate fenomenul economic și social pe care vehiculul al în perioada actuală, a anilor 1992 - 1999, în toate mediile, începând cu celejeseau de rând, în dubla la ilegalitate, de coruptibili și beneficiari, și până la statură pozitivă de la viața societății românești.

Într-un caz de caz de caz de recidivă, modificarea fuză de perioada anterioară anilor 1999 și altele în contextul schimbării de la un la altul, este necesar să se producă modificări în modelele conceptuale, conceptualizate și operaționale ale celor care conduc, pe diferite etape de dezvoltare activitatea de schimbare și criminalității societății.

Pentru a rezolva această echilibrare de aplică, autorii au încercat să se facă în deplină, a problemelor de la nivel criminalitatea fiscală, pe la apertă și evoluția fiscalității, manifestările activității de fraudă fiscală până la mijloacele de control a delincvenței fiscale.

**VALERIU BUJOR
OCTAVIAN POP**

CAUZALITATEA ÎN CRIMINOLOGIE

*Ed. Mircea Timbarea,
2003, 94 pag.*

Lucrarea de față a Dr. Valeriu Bujor și Dr. Octavian Pop, structurată

Vitrina cu cărți și reviste

VALERIU BUJOR OCTAVIAN POP

CAUZALITATEA ÎN CRIMINOLOGIE

Ediția FORTON Timișoara
2002

pe cinci capitole alcătuite de la cauzele criminalității, trecând prin analizarea câtorva factori socio-culturali ai acestora și terminând cu cauzele crimei ca act individual, este o disertație pe o temă actuală și o reinterpretare a unei legislații românești, departe de a fi perfectă în acest domeniu.

Actul criminal reprezintă, în esență expresia concretă a unui ansamblu de acțiuni și conduite care contrastează puternic cu normele penale prin care sunt protejate cele mai importante valori sociale referitoare la viața și integritatea individului, familiei, societății și statului.

Ca produs nemijlocit al acestor acțiuni și conduite, crima implică o mare varietate de cauze și condiții a căror complexitate face dificilă operaționalizarea, ierarhizarea și evaluarea precisă a importanței fiecăreia în comiterea faptei penale.

Prin cauză se înțelege: "ansamblul factorilor care fac ca un anumit efect să urmeze în mod necesar din acei factori". Mai mult, aceleași cauze produc aceleași efecte. Relația cauzală, relația de la

cauză la efect, constă în succesivitatea temporară imediată între cauză și efect și în necesitatea acesteia.

Pentru aceste motive, rațiuni, dacă o cauză este cunoscută, prevederea efectului este posibilă. Pentru aceleași motive și reciproca este adevărată, adică în absența unui efect așteptat, se conchide asupra unei diferențe, asupra absenței unei cauze din complexul cauzal dat.

Acceptând asemenea explicații științifice despre cauze, se acceptă în mod implicit concepția deterministă în gândirea cercetătorului și a criminologului modern, condiție prealabilă a oricărei cercetări științifice.

VALERIU BUJOR
OCTAVIAN POP

CRIMINALITATEA ECONOMICĂ-FINANCIARĂ DOMENIU DE CREȘTERE AL CRIMINOLOGIEI MODERNE

Ed. Mirton, Timișoara,
2002, 52 pag.

Lucrarea Dr. Valeriu Bujor și Dr. Octavian Pop, structurată în patru capitole, analizează criminologia modernă dintr-o perspectivă inovatoare arătând noile direcții pe care acestea le la odată cu înnoirea societății românești.

Revoluția din România a declanșat un proces de schimbare și a modificat traiectoria societății pentru o lungă perioadă de timp. S-au succedat la putere numeroase guverne, care au încercat să așeze

VALERIU BUJOR OCTAVIAN POP

CRIMINALITATEA ECONOMICĂ-FINANCIARĂ DOMENIU DE CERCETARE AL CRIMINOLOGIEI MODERNE

Ediția FORTON Timișoara
2002

societatea pe o direcție clară a unei rapide consolidări a economiei de piață, integrate economiei mondiale.

După mai bine de zece ani în România nu și-au găsit rezolvarea nici una din marile probleme care au alcătuit fondul de motivații și determinări ale declanșării revoluției. Mai mult, pentru faptul că s-au produs toluși schimbări, dar în plan negativ, multe rele au apărut și s-au dezvoltat pe un teren foarte fertil: criza educației, criminalitatea, deteriorarea asistenței sanitare, șomajul, inflația etc.

În plan economic, prin proclamarea imediată a săpământii reduce de lucru, s-a declanșat și amplificat o puternică stare de dezordine și haos în activitatea direct productivă și cea a prestărilor de servicii, toate categoriile sociale revendicând mărirea salariilor, plata unor drepturi neacchitate timp de ani de zile, încadrarea în grupe de muncă speciale etc.

Concluzia este deosebit de citrăjoasă: "este împede că și în România, grupele de tip mafios reprezintă o articulație a puterii".

Vitrina cu cărți și reviste

general, perioade intermi sau interlectuare.

Odată cu luarea hotărârii infracționare, perioada intermi se închide, iar lectura subiectivă a infracțiunii apare pe deplin realizată. În toate componentele sale, urmând a rămâne ne schimbabilă până în momentul desfășurării acțiunii proiectate.

Există deci o fază a acelor de pregătire, o fază a executării proprii –mise și o fază a urmării. Fiecare fază de desfășurare îi corespunde însă și o formă interacțională distinctă, toate aceste forme retezându-se modalități ale a ceea ce se întâmplă, numai că în timp ce formă tipică este o formă perfectă a infracțiunii, astfel cum este ea prevăzută în textul incriminării, celelalte forme atipice sunt, fie fragmente ale activității fizice în devenire, ce tinde către realizare (faza pregătitoare și tentativă), fie extensii ale activității fizice în desfășurare (faza epuizată).

*Conf. univ.
dr. DUMITRU BALTAG
Universitatea de
Criminologie Chișinău
R. Moldova.*

OLIVIAN POP

CUNOAȘTERE ȘI ADEVĂR

*En. Mureș, Timișoara.
Anul 226 pag.*

Avem de a face cu o carte extrem de deplin în domeniul teologic actual (mai ales credem că în câmpul mult mai interesant al mai "vii" – de educație religioasă. Așadar, o carte publicată în cadrul editurii de teologie (astăzi mult de timp și este totul "secularizat") este interesantă și "suprinzătoare".

Încă de la început (încă să apreciem marea depusă pentru realizarea unei cărți de cultură generală teologică la nivel mediu, pentru uzul elevilor și cititor de bună ai teologilor.

Lucrarea este structurată în zece capitole, de fapt zece materii teologice fundamentale (Dogmatica, Noul Testament, Vechiul Testament, Patrologia, Istoria Bisericii etc.), fiecare sub semnul teologiei (într-un sens larg receptiv și o mai largă uzată).

Felicităm această carte (este greu de estimat acum, dar credem că în viitor va fi un punct de referență) editurii religioase la nivel preuniversitar și de bună ai universitar.

Așa cum remarcă Sf. Vasile cel Mare în "Omilia către Ierarhi" să fim asmenașii alimbilor, așa cum este alimbii din floare în floare dar alimbii ceea ce este mai bun pentru a produce intern, în așa și noi, trebuie să alegem să alegem căpâle care ne oferă nișă de dezvoltare (și să ne mulțumim, mai ales să o putem gusta).

Cartea Pr. dr. Victor (președinte) Olivian Pop vine în sprijinul celor care doresc să-și îmbogățească cunoștințele

cu ajutorul din domeniul teologiei și nu numai al ei. Cu siguranță ea va fi apreciată de un (real) folos nu doar profesorilor, studenților teologi și elevilor seminariștilor, ci oricărui bun creștin care este doritor să cunoască lucruri noi din teozaurul învățăturii creștine.

*Protopop BUIJOR
PĂCURAR
Craș Făget, Jud. Timiș.*

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

LURNAL de Dâmbovița

Director: **TEODOR VASILIU**
Redactor șef: **ALINA MAVRODIN**

Sâmbătă, 21 decembrie 2002 • 24 pagini - 4000 lei
Nr. 604 (2061) - SERIE NOUA - ANUL II (IX)

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

A apărut revista semestrială de cultură, opinie și informare „Lumină și speranță”, ce include numerele 7-12 din lunile iulie - decembrie a.c., fiind editată de Centrul de Reeducare Găești. Realizată în condiții gratuite deosebite, publicația a depășit de mult granițele țării, fiind cunoscută în multe colțuri ale Europei și Americii, unde diaspora română are reprezentanți de seamă ai ortodoxiei și culturii naționale. Semnalăm câteva titluri din cuprinsul revistei:
• Informare privind vizita

efectuată în centrul de detenție pentru minori din Comunitatea Madrid” - semnat de magistrat Maria Ciobanu, directorul Centrului de Reeducare Găești;
• „Armonizarea și apropierea legislațiilor sociale” - col. Constantin Rădulescu; • „Apărarea invenției și inventatorului prin mijloace de drept penal” - conferențiar universitar dr. Octavian Pop; • „Modalități de executare a pedepsei cu închisoarea în stare de libertate” - de același autor.

Ilie BIZOI

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

Jurnal de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU Marți, 27 mai 2003 • Nr. 2186 • SERIE NOUĂ - ANUL III (X) • 16 pagini - 5000 lei

PHOENIX - REVISTĂ EDITATĂ DE CENTRUL DE REEDUCARE

Ultimul număr al revistei de opinie și informare a Școlii Generale nr. 5

Gaești, editată de Centrul de Reeducare, parcurge oronul presărat cu imbrăbări, veșnicul și elementul, prezentul și trecutul, cuvântul și tăcerea coexistând și grevându în jurul existenței individului. Colectivul redacțional reușește să lanseze, prin subiectele supuse atenției, o aprigă provocare a minții, oferind un sistem dominat de reguli precize, prin articolele: „Intenția – cea mai gravă formă de vinovăție”, „Considerații privind sistemul sancționat al minorilor în vîltoarea legislației penale” (flect univ.dr. Octavian Pop), Totodată, imaginația, intuiția și talentul se rețesează imbinat armonios, explorându-se latura cunoașterii complexității ființei umane: „Personalitatea profesorului” (prof. Cornel Tronaru) • „Principii de bază ale comunicării” (prof. Florica Vasile) • „Cunoașterea copilului – necesitate obiectivă” (Inu Maria Barbu). Speranța și nădejdea, învalute în aureole divine, renasc din sufletul celor chemați să ispească dincolo de granițele prezentei vieți. „Sunt unul dintre cei care-au greșit/Sîmî para rău, și sîmber mîmă rușine./ Iartă-mă, mamă, mă-nțorc mai bun la lîm/ Pentru greșelă destul am ispeșit” (un fragment din poezia „De ziua mamei”). Prin neobosită căutare a omului după Dumnezeu, se ating coarde sensibile ale sufletului, fiind îndemnați să ancorăm corabia vieții „mai adînc” în apele divine.

Daniela APOSTOAEI ✦

G **Învățământ - Cultură**

EVĂNT ȘI SUFLET

BULETINUL CAPELEI ORTODOXE "SF. IOAN GURĂ DE AUR" A CENTRULUI DE REEDUCARE GĂEȘTI
● ANUL V ● NR. 4 - 6 ● APRILIE - Iunie ● 2003 ●

Hristos a înviat!

*Pacea și lumina Învierii Domnului să se sălăvăluiască
în sufletele și viețile noastre, iar Hristos înviat să ne
dăruiască alese bucurii și mângâieri duboontceștii!*

Adevărat a înviat!

Vitrina cu cărți și reviste

Valeriu Bujor
și
Octavian Pop

Aplicații criminologice privind crima organizată

Editura Mirton, Timișoara, 2000,
65 pagini

Stilul monografic alinat de Valeriu Bujor și Octavian Pop se prezintă aici în 6 capitole începând cu considerații generale privind crima organizată din punctul de vedere al cauzelor și terminând cu implicațiile criminologice ale acestui tip de pericol de infracțiune.

În concluzia specialiștilor din țările unde crima organizată are rădăcini adânci și se manifestă prelungit în vremea de zi cu zi, aceasta este definită prin existența unor grupuri de înfrângere structurată în ceea ce privește activitatea ilegală conspirativă, având drept scop obținerea de profituri ilicite, în cele deosebite de rădăcină.

Grupurile criminale acumulează venitul substanțial pe care îl folosesc în mod necuvințat pentru a demora și controla organismele legitime.

Specialanții în combaterea criminalității organizate fac înțelegerea unei distincții între aceste tipuri de grupuri de indivizi care se ocupă relativ întâmplător și estemporane de activitatea infracțională de amănunt redusă.

Crima organizată, în multe state, constituie pericolul pentru care vișulește pericolul social și amenință integritatea guvernelor determinând creșterea taxelor ce se adaugă la prețul mărfurilor, periclitând siguranța populației și a agenților economici aflați în competiție, controlează prin forța banului sindicatele și au o puternică influență politică și economică prin infiltrarea în diferite domenii legale.

Valeriu Bujor

Valeriu Bujor
și
Octavian Pop

Aspecte criminologice privind infracțiunile săvârșite cu violență

Editura "Mirton" Timișoara, 2000,
85 pagini

Încă din cele mai vechi timpuri, legiuitorii statelor așezate dreptul la viață al omului, cât și integritatea corporală a acestuia. Totodată, infracțiunile comise asupra acestor două drepturi fundamentale au fost pedesite.

În timpurile moderne s-a urmat și identificarea cauzelor care duc la săvârșirea infracțiunilor

asupra vieții și integrității omului.

Acest lucru îl încercăm noi autori ai lucrării "Aspecte criminologice privind infracțiunile săvârșite cu violență".

Lucrarea este structurată în șase capitole:

Cap. I – Criminalitatea violentă. Caracterizare;

Cap. II – Aspecte juridice – penale ale infracțiunilor săvârșite cu violență;

Cap. III – Ștarea și dinamica criminalității violente în perioada 1998 – 2001;

Cap. IV – Caracteristicile criminalității violente. Terminologie;

Cap. V – Cauzitatea criminalității violente;

Cap. VI – Prevenirea și combaterea criminalității violente.

Primele două capitole prezintă sumară infracțiunile tratate în paginile acestei lucrări. Autorii afirmă că: "Violența nu este cu unică determinare criza socială, caracterizată deosebit de un spectru larg. Dar prin aceasta se relevă rolul important pe care dezechilibrul social îl joacă în producerea infracțiunilor cu violență".

Cap. al III-lea este structurat în rândul său în unsprezece secțiuni în cadrul cărora sunt prezentate probleme interesante cu privire la aspectele juridice – penale ale infracțiunilor comise prin acte de violență. După abordarea aspectelor criminologice, cei doi autori, Dr. Valeriu Bujor și Dr. Octavian Pop expun infracțiunile săvârșite cu violență. La fel de multe alți autori, precedat de epiderma din culpă, din cauza asta, vătămarea corporală și gravă. Irigările cauzatoare

Vitrina cu cărți și reviste

de moarte, violul în familie, etc. În încheierea acestui capitol sunt prezentate anumite sugestii de prevenire a violenței în familie.

Analizând dinamica criminalității violente în perioada 1999 – 2001 prezentată în cap. III, autorii trag un anumit de alarmă cu privire la creșterea numărului mare al infracțiunilor săvârșite prin violență.

În cel de-al IV-lea capitol sunt prezentate particularitățile, caracteristicile actuale și tendințele criminalității violente.

Penalulul caului. V, este unul mai vast; în cadrul căruia autorii expun aspectele principale generale ale criminalității violente; conștientizarea fenomenului heterogen și a modalităților explicative ale conduitei agresive.

În continuarea acestui capitol sunt prezentate și caracteristicile esențiale salvărilor acestor infracțiuni: oportunitatea (pompă), starea civilă, discriminarea, masa victimă etc.).

Lucrarea se încheie prin prezentarea modului de prevenire și combaterea criminalității violente.

Ca o concluzie, autorii afirmă în încheierea că: "Lușta împotriva criminalității de violență presupune în activitatea elaborată și susținută și înțelegerea doborârea acest fenomen atât de complex național și internațional, decât prin atenționarea demersului".

*Conf. Univ.
Dr. Dumitru Bălaș*

Octavian Pop

Aspecte de natură penală și criminologică privind delincvența juvenilă

"Editura Mison", Timișoara, 2003,
161 pagini

În lucrarea menționată, autorul, Dr. Octavian Pop, exemplifică aspectele de natură penală și criminologică privind delincvența juvenilă cu scopul principal de a face o radiografie exemplară a situației infracționalității juvenile.

Carta este structurată pe 4 capitole, uniform creată, între definiția criminologică, cu o înțelegere interdisciplinară și aspectele psihologice și psihosociale ale educației și integrării sociale a minorilor delincvenți.

Prin excelență a pilei înțelegi de reviste practice, de aplicarea și mai rapidă a soluțiilor propuse de cercetarea științifică în activitatea concretă de realizare a poliției penale, criminologia este înțelegi să studieze fenomenul infracțional, așa cum acesta se manifestă în condiții unei anumite societăți, într-o etapă istorică determinată.

Criminologia se înțelegi să înțelegi în cadrul unei procese profund te-

care am asistat pe rând mondială în ultimele decenii și anume, aceia de "institucionalizare a științei criminologice prin întreprinderea și integrarea diferitelor discipline prin folosirea metodelor unora de către altele".

Polioagratia minorilor (noi delincvenți) în contextul și în structura activității sociale normale, de pînă de alți de abilitățile psihocomportamentale realizate pe parcursul procesului de educație, dar și de modul în care sunt primii de către membrii grupurilor sociale în care au evoluat.

*Conf. Univ.
Dr. Veronica Stoica*

Octavian Pop

Aspecte criminologice privind delincvența juvenilă în perioada de tranziție a României

"Editura Mison", Timișoara, 2003,
88 pagini

În lucrarea menționată, autorul, Dr. Octavian Pop, face o selecție amănunțită a fenomenului criminologic juvenil în a perioadă din țara României.

Vitrina cu cărți și reviste

Voluntă este structural în 5 capitole analizând considerabilele probleme și definirea conceptelor: interacționismul, evoluția delinvenței juvenile în România, reacția societății împotriva școlii și de delinvență și, în final, prevenirea și combaterea acesteia.

Fenomenul infracțional prezintă o serie de particularități și caracteristici dependente de natura regimului politic, de evoluția social-istorică, economică și culturală, de sistemul legislativ și de starea morală ori spirituală a fiecărei societăți. Reieșind astfel afirmația lui Lacassagne, conform căreia "fiecare societate nu are decât criminalii pe care îi merită".

Criminalitatea apare astfel ca un indicator al stării morale a națiunii, ca o consecință a insuficienței controlului social exercitat de cele mai importante instituții ale statului sau chiar a implicării acestor instituții într-o sferă strict privată.

Mulțume medonice intervenite în planul criminalității s-au concretizat, în primul rând, în creșterea numerică a faptelor de natură penală, rate criminalității ajungând în anul 1994 la 1.039/100.000 locuitori față de 207/100.000 locuitori cât se înregistra în 1989.

*Conf. Univ.
Dr. Valeriu Bojan*

Octavian Pop

Aspecte juridice de teorie și practică judiciară privind infracțiunea de bancrută frauduloasă

"Editura Miron", Timișoara, 2000,
47 pagini

Lucrarea dr. Octavian Pop este împărțită în 8 capitole, cu o bogată bibliografie, reușind să acumuleze informații foarte variate, de la definiția termenului de bancrută frauduloasă și până la regimul sancționat și aspectele procesuale pe care le implică.

În Dicționarul explicativ al limbii române, termenul de bancrută sau bancruță, este definit ca fiind falimentul însoțit de nelegui, financiară făcută în dauna creditorilor.

Pătrunse reglementări ale bancruței ca fapt ilicit, se găsesc în statutele cetățenilor italice. Falimentul fiind considerat inițial, ca un delect contra proprietății altele.

În dreptul românesc, prima reglementări referitoare la faliment sunt cuprinse în *Legea Curății și Dobii Cărmăni* din 1817, care sancționa moartea prin împăcări frauduloasă.

O definiție fixată contemporană în procedura civilă este:

„bancruță o presupune prima vânț acțiune civilă așterată alocant-pensie, pentru dezinteresarea creditorilor păgubii prin infracțiunea de bancrută frauduloasă.

Într-o opinie, acțiunea civilă este inadmisibilă deoarece prin aceasta creditorii care ar aserita acțiunea civilă ar obține, individual, despăgubiri care ar rupe rațiunea egalitaristă al procedurii concursuale falimentare.

*Conf. Univ.
Dr. Valeriu Bojan*

Octavian Pop

Aplicarea și executarea măsurilor educative a internării minorului infractor într-un Centru de Reeducare

"Editura Miron", Timișoara, 2003,
76 pagini

Lucrarea dr. Octavian Pop are prezintă în 4 capitole, structurate în 10 subcapitole, analiza aplicării în legislația penală română, însoțită prin răspunderea penală a infracțiunii minor și aplicarea măsurilor educative infractorilor juvenili, terminând cu prevenirea și combaterea criminalității juvenile și prezentarea de cazuri din practica organelor judiciare.

Fenomenul alarmant al furtii

Vitrina cu cărți și reviste

contemporane, datorită intensității și extinderii cu care se manifestă, în special în acest sfârșit de mileniu, criminalitatea nu reprezintă doar un fenomen al societății umane, ci o trăsătură esențială a acesteia, dat fiind permanența ei în configurația oricărei epoci istorice.

Privind abordări din perspective diferite, criminalitatea ca noțiune generală a suferit o împărțire a ei în două sfere, mai operaționale în cercetarea științifică: delinvența juvenilă și criminalitatea adultă. Noțiunea de delinvență juvenilă cunoaște o utilizare curentă, fiind poate numai precizată din punct de vedere terminologic sau al limitelor sale de incidență.

Cea de-a doua include, în schimb, tot ceea ce nu se integrează categorial în prima.

Concluzia este că delinvența juvenilă este considerată un fenomen grav pentru că legile nu sunt suficiente de dure și acest lucru îl face pe tânăr să manifeste acest comportament aberant.

*Conf. Univ.
Dr. Valeriu Bujor*

Octavian Pop

Determinarea sau înlesnirea sinuciderii

"Editura Mirton", Timișoara, 2003,
71 pagini

În lucrarea menționată, au-

torul, Dr. Octavian Pop, face o analiză competentă asupra fenomenului sinuciderii, relatată din perspectiva penală românească și internațională.

Lucrarea este structurată în 9 capitole, începând cu aspectele preliminare și încheind cu legăturile și cu alte prevederi ale Codului Penal.

Nici-o societate nu a fost democratică până nu a apărut celebra născocire numită individ. Atâta timp cât oamenii au fost privilegiați ca o masă amorfă, fără a se ține cont că fiecare are personalitatea sa, specificul său, societățile au fost dominate de conduceri totalitare.

Demersul științific de față are ca scop analizarea, sub toate aspectele, a infracțiunii inițiată "determinarea sau înlesnirea sinuciderii". Ea este prevăzută în Codul penal în articolul 179, care dispune: "fapta de a determina sau de a înlesni sinuciderea unei persoane, dacă sinuciderea sau încercarea de sinucidere a avut loc, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani".

Pericolul social pe care îl prezintă fapta de determinare sau înlesnire a sinuciderii se adresează în genere unor persoane aflate în stare gravă de depresie psihică și deci ușor receptive la aceste acțiuni.

Oricare ar fi aursele hotărârii de sinucidere, actul în sine contrazice datele naturii, se opune intereselor societății, nu numai prin pierderea ca atare a individului căl și prin ceea ce exprimă actul respectiv, prin modul de rezolvare a conflictelor și dramelor indi-

viduale la care apelează subiectul respectiv și care nu poate și nu trebuie să fie o soluție demnă de urmat.

*Prof. Univ.
Dr. Gheorghe Costachi*

Octavian Pop

Implicațiile delinvenței juvenile

"Editura Mirton", Timișoara, 2003,
54 pagini

Cartea semnată de Dr. Octavian Pop, comunică conexiunile ce se produc după o anumită faptă reprobabilă săvârșită de un minor.

Este un studiu monografic sistematizat în 6 capitole începând cu considerațiile generale privind evoluția conceptului de "minoritate penală" și terminând cu rezultatele unor cercetări descriptive referitoare la caracteristicile sociale, educaționale și juridice ale delinvenților minori.

Minoritatea penală este un concept cunoscut de unele persoane din timpuri străvechi și și-a găsit expresia juridică în legislația scrisă sau în dreptul cutumiar al primelor așezări statale. Din cele mai vechi timpuri copilul a fost considerat o categorie juridică distinctă, cu drepturi și răspunderi limitate, care trebuia să beneficieze de un astfel de tratament juridic.

Cercetările istorice ale drep-

Vitrina cu cărți și reviste

ului nu au avut în vedere o asemenea orientare în regimul de aplicare a instituțiilor juridice ale Romei și Greciei antice.

În mod imperios, noțiunea de discernământ primește o conotație evolutivă legată de nivelul de gradul de maturizare psihică și intelectuală și al de experiența socială a făptuitorului.

Interpretarea determinată a personalității, sau a categoriei sociale – istorică, are drept consecință concluzia că, într-o mare măsură, unui anumit tip de societate îi corespunde un anumit tip de personalitate.

*Prof. Univ.
Dr. Victor Gutwaez*

Octavian Pop

Protecția penală a minorilor prin instrumente juridice internaționale

“Editura Mirool”, Timișoara, 2003,
55 pagini

În această lucrare, autorul, Dr. Octavian Pop, face o disecție amănunțită a protecției penale a minorilor în lumina cu înțelegerea în vigoare și actualizează instrumentele juridice acumulate mai ales în legislația penală internațională.

Volumeul este structurat în 3

capitole, pornind de la dimensiunea internațională a drepturilor minorilor (capitolul 1) și trecând cu explicațiile unor probleme privind protecția drepturilor minorilor în justiție la nivel european (capitolul 3).

Potrivit documentelor juridice internaționale, pornind de la Declarația universală a Drepturilor Omului, fiecare om este îndreptățit să se prevala de mai multe drepturi și libertăți care sunt arătate în acestea. Statele sunt obligate, conform articolelor 2 și 3 din “Convenția cu privire la drepturile copilului” să ia toate măsurile pentru protejarea copilului împotriva oricărei forme de discriminare sau de sancționare, să se în considerează cu prioritate interesele superioare ale copilului în toate deciziile care îi privesc, dispuse de instituții sau autorități și să asigure măsurile administrative și legislative necesare pentru protejarea și înțelegerea copilului.

Văditul omului sunt copiii, ca element de continuitate a raselor umane cât și ca element al progresului societății umane. Datorită acestor considerații, națiunile mature, luat ca entități separate, ca organizații sau ca națiuni, au o datoră de a proteja și de a crea un climat propice dezvoltării și menținerii libere pentru copii.

*Prof. Univ.
Dr. Alexandru Borodac*

Octavian Pop

Urmărirea penală a minorilor

“Editura Mirool”, Timișoara, 2003,
55 pagini

În lucrarea menționată, autorul, Dr. Octavian Pop, face o disecție amănunțită a fenomenului infracțional (cați juvenili, vizând un anumit fel de determinare) mai ales pe excelența acumulată de profesorul al Centrului de Studii de Găești.

Costea este structurată în 3 capitole, autorul începându-și ideile cu definiția termenilor de delincvență juvenilă și examinând cauzele ei în lumina de astăzi și borminând cu un foarte bogat cauzal 3, în care se concentrează asupra urmării penale a minorilor și procedurile respective.

Formarea personalității adolescenților, desi se caracterizează prin târziu generare, diferă de la individ la individ în funcție de mai mult factori (caracter individual, nivel educațional, familie, pensă, cultură etc.).

Transformările fizice încease sau cu loc mai ales în perioada adolescenței, nu se pot deslășura, totuși, în afara rezolvării unor contradicții și tensiuni tipice, circumstanțiale de penă ce imi actorii nemii “priza adolescenței” și care în consecință constituie unor categorii

Vitrina cu cărți și reviste

educative ale factorilor responsabili) se pot amplifica, orientând venițiile educaționale spre delinvență, care poate îmbrăca mai multe forme.

Cărțile a fost scrisă primind de la un principiu fundamental după care adolescența sau copilăria, ca și maturitatea și bătrânețea sunt etape distincte ale vieții, fiecare având caracteristici biologice-fizice proprii.

*Coord. Univ.
Dr. Dumitru Băltăg*

Octavian Pop *Aspecte criminologice privind terorismul intern și internațional*

"Editura Mirton", Timișoara, 2003,
88 pagini

Evenimentul de la 11 septembrie 2001 a zguduit întreaga lume și teredită și evidențiat în mod clar mai pronunțat faptul că terorismul este cel mai periculos fenomen al secolului al XXI-lea (înainte de al doilea război mondial). Astfel terorismul a devenit prezența tuturor prudențelor democratice și civilizate. Ea multumit Au început să se ia măsuri la scară mondială pentru eliminarea acestor atrocități nazionale.

În lucrarea de față, autorul, Dr. Octavian Pop, prezintă noțiunile fundamentale cu privire la terorismul intern și internațional.

Lucrarea "Aspecte criminologice privind terorismul intern și internațional" este structurată în cinci capitole:

Cap. I – Terorismul fenomen complex, plurideterminat;
Cap. II – Aspecte legislative prin prisma prevenirii activității teroriste;

Cap. III – Forme, metode, procedee și mijloace folosite în comiterea actelor teroriste;

Cap. IV – Istoricul și evoluția terorismului;

Cap. V – Prevederile asupra evoluției acțiunilor teroriste în România.

La începutul lucrării, autorul, Dr. Octavian Pop, definește conceptul de terorism, explică tipologia acestor cuvânt, analizează fenomenul de terorism, prezintă cele șase factori care determină terorismul contemporan și evoluția fenomenului extremist terorist.

La sfârșitul lucrării, autorul, Dr. Octavian Pop, definește conceptul de terorism, explică tipologia acestor cuvânt, analizează fenomenul de terorism, prezintă cele șase factori care determină terorismul contemporan și evoluția fenomenului extremist terorist.

În cel de-al II-lea capitol al lucrării, autorul prezintă legislația internațională în ceea ce privește prevenirea și combaterea terorismului. În continuare sunt prezentate forțele internaționale care luptă împotriva terorismului, legislația internă cu privire la prevenirea și combaterea terorismului și organele specializate pentru a interveni în momentul producerii unui act terorist.

În capitolul "Forme, metode,

procedee și mijloace folosite în comiterea actelor teroriste", după prezentarea unor noțiuni generale, Octavian Pop expune modurile și mijloacele de controlare a acțiunilor teroriste. Olinra, accesul materială) autorul însoțește asupra acțiunilor dinde (absența leopordă înaltelor personalită) atenți asupra obiectivelor fixe și mobile); acțiunile acoperite și acțiunile indirecte și elementul surpriză. Teroristă sunt prezentate sursele logistice ale terorștilor.

Rezultatul capitol prezintă, așa cum arată titlul, "Istoricul și evoluția terorismului". În începutul acestui capitol sunt prezentate noțiuni cu privire la începuturile terorismului, dar și noțiuni despre terorismul "clasic" și cel din timpul celui de-al II-lea război mondial. Capitolul continuă cu implicațiile terorismului de stat pe plan internațional și se încheie cu prezentarea tragicului eveniment de la 11 septembrie 2001.

Ultimul capitol al lucrării este rezervat pentru a prezenta factorii de amenințare și de natură generală, înțelesul de amenințare teroristă și aspectele terorismului din țara noastră.

Lucrarea se încheie prin enunțarea principalelor organizații teroriste din spațiul contemporan și formele de cooperare care există împotriva terorismului.

*Coord. Univ.
Dr. Valeriu Căpânu*

Vitrina cu cărți și reviste

Octavian Pop

Falsul material în înscrisuri oficiale și falsul intelectual

"Editura Miron", Timișoara, 2003,
74 pagini

Lucrarea "Falsul material în înscrisuri oficiale și falsul intelectual" a Dr. Octavian Pop a primit recomandarea spre publicare a Secerului Universității de Criminologie din Chișinău, Republica Moldova. Autorul prezintă o infracțiune delicată a zilelor noastre și este structurată în patru capitole:

Cap. I - Considerații generale;

Cap. II - Analiza infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale;

Cap. III - Analiza infracțiunii de fals intelectual;

Cap. IV - Implicații procesual penale și administrativ privind infracțiunile de fals intelectual și fals material în înscrisuri oficiale.

În cele trei secțiuni narative începem primul capitol, autorul face unele considerații introductive cu privire la infracțiunile de fals, un scurt istoric al noțiunii juridice privitor la falsificarea înscrisurilor și prezintă unele elemente de drept comparat.

În "Analiza infracțiunii de fals

material în înscrisuri oficiale", Octavian Pop prezintă conținutul legii, condițiile prezistenței conținutului conștientiv al infracțiunii de fals intelectual și formele, modalitățile și sancțiunile cu privire la această infracțiune. În cadrul acestei capitole, autorul definește falsul material ca fiind faptul unei persoane care, în mod material, prin contrafacere, creează un înscris oficial neadevărat, sau prin alterare modifică conținutul unui înscris adevărat.

Capitolul al treilea conține patru secțiuni. În cadrul cărora autorul prezintă conținutul legii, condițiile prezistenței, obiectul infracțiunii de fals intelectual, subiectii acestei infracțiuni, conținutul conștientiv al infracțiunii de fals intelectual, formele, modalitățile și sancțiunile acestei infracțiuni.

În cadrul acestui capitol sunt expuse și punctele de vedere care diferențiază cele două infracțiuni prezentate în această lucrare. În acest sens, Octavian Pop afirmă că: "un prim aspect ar fi acela că, în timp ce la falsul material adevărat adevărul se produce în materialitatea lui prin contrafacerea înscrisului oficial, ori prin modificarea conținutului unui înscris adevărat la falsul intelectual numai constatarea ori mențiunilor din înscrisurile oficiale sunt false".

Cu privire la subiectii infracțiunii de fals intelectual, tot în acest capitol se face referire la subiectul activ la probleme care privesc participarea la săvârșirea infrac-

țiunii de fals intelectual în înscrisurile oficiale și la subiectul pasiv.

În "Implicațiile procesual penale și administrativ privind infracțiunile de fals intelectual și false material în înscrisuri oficiale" sunt expuse trunchi de implicații procesual penale, tactice - criminologice și tehnico - criminologice.

În această lucrare, autorul, Dr. Octavian Pop, prezintă noțiuni interesante cu privire la două infracțiuni care încep să fie comise din ce în ce mai des în societatea contemporană și totodată, în științele impozitive celor care le comit și care sfidează setea legislației dar și pe cei care le răspund cu sfârșite.

Conf. Univ.

Dr. Tudor Oașanu

Cuvânt și suflet

Buletinul
Capelei ortodoxe
"Sf. Ioan Gură de Aur"
a Centrului de Reeducare
Găești, An V, Nr. 1 - 3,
2003, 20 pagini

Buletinul tiner "Cuvânt și suflet" ajuns astăzi la cel de-al 5-lea an prin bunăvoința președintelui capelan militar dr. Octavian Pop, ne închinăm cu încredere și speranță întru

Vitrina cu cărți și reviste

scrierilor: "Fidelitatea predicii: rată de misicirea sa", semnat de dragul Mășin Lincă, "Biserica și misiunea ei în societatea contemporană" sub semnătura Preotopopului de Găești, Adrian Constantin, presam și numeroase studii scilicet ale Pr. Conf. Univ. Dr. Octavian Pop, la care ne vom întoarce în mod corespunzător în această recenzie.

O altitudine teologică convingătoare sursele îndemnați să avem în articolul "Deja de suflet", unde sunt expuse cu apăsătoare claritudine darul sufletului adus fiecărui credincios, importanța lui și rolul lui în mântuirea sufletului.

În buletin, avem parte și de un articol venit din starea de teologie, alcătuit tot de Preotul Conf. Univ. Dr. Octavian Pop, "Teodopsia neapărinabile minorilor", în care armonia de drept internațional lău-loc celor teologici.

La final, buletinul include și o serie de recenzii foarte bine făcute unor reviste și cărți mai nou apărute, ceea ce face din această revistă una foarte simpatică, foarte bine înțelesă, unde se întâlnesc teologicul cu laicul, prin participarea atât a unor preoți la redactarea ei cât și a unor teologi, alții sau educatori din cadrul Centrului de Reducere Găești, fiind un model demn de urmărit pentru toți preoții penitențiarilor și a membrilor de reducere din întregu țară.

Teolog Cătălin Crotaru

Vitrina cu cărți și reviste

Revista "Lumină și Speranță" continuă să prezinte cititorilor ei idei fundamentale articole pe teme diverse, unele dintre temele abordate fiind de actualitate.

Revista începe cu articolul "Considerații introductive privind vinovăția" în cadrul acestui articol (Cămin Univ. Dr. Octavian Pop, prezintă procesul penal al cunoașterii și voinței, teoria psihologică a vinovăției și cea normativă a vinovăției, noțiunea și conținutul vinovăției în Dreptul penal român, modalitățile vinovăției, cât și vinovăția ca element constitutiv al infracțiunii). Un articol foarte interesant datorită conținutului, cât și temei expuse, este cel intitulat "Psihazele la criminali în serie semnate de Valeriu Bujor, care este un studiu monografic. Un alt articol din domeniul Dreptului este cel semnat tot de Octavian Pop intitulat "Aspecte teoretice și practice privind sistemul sancționator penal al minorilor infractori".

Având în vedere faptul că problema minorilor infractori este una destul de delicată, autorul prezintă în acest articol noțiunile esențiale despre infracționalitatea juvenilă, caracterul minorilor așa cum rezultă din documentele în formă și cele internaționale, istoricul răspunderii penale a minorilor în România, aspectele teoretice și practice ce privesc în sistemul sancționator penal al infracțiunilor minorilor și despre individualizarea modului de aplicare a pedepsei în sistemul aplicat minorilor.

Anul 2002 a fost dispărut "Anul Caragiale", multe dintre pie-

Revista Lumină și speranță

Editată de Centrul de studiere
Găești

Anul VIII, Nr. 1 - 4, 2003,
75 pagini

Ajunse deja la cel de-al
zecelea an de apariție nelăcomită.

Vitrina cu cărți și reviste

alele sale au fost jucate pe scenele teatrului din țara noastră. Ceea ce este mai curios, este faptul că acest lucru s-a făcut și în cadrul Penitenciarului Rădăuți, iar actorii au fost chiar deținuții. Mai multe putem afla din articolul "11. Cregiele – la penitenciar", semnat de Pompilia Rădulescu.

Revista conține și un articol religios intitulat "Cel 12 apostoli și cartea Împielor lor". În cadrul cărui Preotul Dr. Cătălina Pop prezintă pe scurt viața unora din ei, cât și lucrarea lor pentru răspândirea învățăturii Mântuitorului Hristos.

Prof. Florica Vasile prezintă în articolul "Orăzul Găesti în contextul istoric" evenimentele mai importante ale acestui oraș în decursul timpului, de la originile sale și până în zilele noastre. Un alt articol interesant este cel în care prof. Mirela Gheorghida ne aduce la cunoștință modalitățile prin care trebuie să-i învățăm pe elevi cum să prevină conflictele.

În paginile revistei mai putem citi următoarele articole: "Influențe clasice și luminesce în literatura română în prima jumătate a secolului XIX (Adela Petre)", "Psihoterapia de expresie" (Măria Dascălu), "Proterul" (Pompilia Rădulescu), etc.

"Lumină și Speranță" este prinde și activitatea de asistență și consiliere religioasă a P. Capetan Octavian Pop, precum și activitățile morale – religioase desfășurate în cadrul C.R. Găesti de către misionarii și voluntarii creștini în perioada 1 octombrie – 31 decembrie 2002. De asemenea, sunt prezentate și cele 2 programe istorice

în această instituție: "Reabilitarea prin credință" și "Îelbarceas scasă".

Revista se încheie cu prezentarea recenziilor cărților primite la redacție în anul 2003.

Teolog Cătălina Crobănu

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

Jurnal de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU Marți, 1 iulie 2003 • Nr. 2216 - SERIE NOUĂ - ANUL III (X) • 16 pagini - 5000 lei

„CUVÂNT ȘI SUFLET”

● **Buletinul Capelei Ortodoxe „St. Ioan Gură de Aur” – Centrul de Reeducare Găești**

În ultima apariție a buletinului Capelei Ortodoxe „St. Ioan Gură de Aur” a Centrului de Reeducare Găești se propun cititorilor subiecte de o profundă trăire spirituală, cu implicații evidente pentru viața personală. Din cuprins semnalăm articolele precului conf. univ. dr. Octavian Pop, capelanul militar al Centrului: „Din țările credinței”; „Studii juridice”; „Dreptul la religie al condamnatilor”; dar și intervențiile unor colaboratori specialiști în domeniul teologiei ortodoxe: Ștefan Parohia Cioclec; preot. Gheorghe Valeriu, Parohia Cioclec; dtd. Daniel Cârstea, Facultatea de Teologie Ortodoxă București; teologii Ștefan Ciocla și Cătălin Ciobanu). Desfășurând o importantă activitate de asistență și consiliere religioasă pentru cei peste 100 de minori internali în Centrul de Reeducare,

îndrumători spirituali reușesc să reinvie în sufletele acestora speranțe, precum să dăruiește apuse, îndumnezeind la căutarea Adevărului Lumii – Iisus Hristos – și a dorinței împăcări cu Divinitatea. Momentele înaltătoare de rugăciune și meditație, ce dăruiesc sufletului încă de pe acum adierea anpei vesnicilor, mîltăre la trăire creștină, în ciuda patunilor fizice diferite, în care se trăiește viața atât ca respunător și ca trăitor în lumea în care bogății și sărăci, Teodan procul acestei vesnicii, tot oamenii (...) vor da raspuns înaintea judecării lui Dumnezeu de teliu cum au trăit în viața aceasta pămîntească. Dacă act dreptății este așa de mult nesocotit, este o dreptate dumnezeiască ce ne urmărește până dincolo de mormânt... (P. A.)

(urmare din nr 3(15) / 2001)

**Biblioteca Juridică
- semnale editoriale -**

Prescripția răspunderii penale se intitulează lucrarea publicată de Casa de editură și comerț Scailul-București - 2001, sub semnătura **conf. univ. dr. Octavian Pop**. Structurată pe cinci capitole, lucrarea tratează problematica răspunderii penale în strânsă interdependență cu celelalte principii ale răspunderii penale, respectiv principiul legalității, al umanismului, al unicității răspunderii penale, al inevitabilității și al personalității răspunderii penale și principiul în temeiul căruia infracțiunea constituie singurul temei al răspunderii penale. Prezentăm pe scurt conținutul acestei lucrări.

Se sustine că în dreptul penal prescripția este reglementată atât cu referire la răspunderea penală, cât și în cadrul executării pedepsei. În prima situație, prin împlinirea termenului de prescripție se înlătură dreptul de a pedepsi datorită stingerii răspunderii penale; în cea de-a doua situație, se înlătură executarea pedepsei principale stabilită prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

Art. 121 alin. 1 din codul penal definește prescripția drept cauză care înlătură răspunderea penală, iar alin. 2 al aceluiași articol prevede infracțiunile care nu se prescriu, respectiv cele contra păcii și omeniilor. Altfel spus, datorită trecerii unui interval de timp, reglementat de lege, se stinge obligația infractorului de a suporta pedeapsa penală pentru fapta învinuită săvârșită, mai puțin în cazul infracțiunilor contra păcii și omeniilor.

Prescripția răspunderii penale este examinată comparativ cu alte cauze ce înlătură răspunderea penală sau consecințele condamnării, respectiv cu amnistia, ipso plingerea prezabilă, împăcarea păcii și stabilizarea. De asemenea, sunt evidențiate asemănările și deosebirile între prescripția răspunderii penale și prescripția executării pedepsei. Măsurile de siguranță nu se prescriu.

(continuare în pag. 11)

Jurist, Vily U.

(urmare din pag. 2)

•(Prescripția...)

În cazul prescripției executării pedepsei, deși condamnatul nu mai este obligat să execute pedepșa, sau chiar dacă ea se realizează și pe cale de excepție, ea nu oprește primul termen al recidivei. Dacă persoana condamnată săvârșește o nouă infracțiune și sunt îndeplinite și celelalte condiții prevăzute de codul penal

pentru recidivă.

Pentru determinarea termenelor de prescripție a răspunderii penale legiuitorul le-a raportat la durata pedepsei prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, chiar dacă infracțiunea a rămas în faza tentativei pedepsibile. Termenele de prescripție se reduc la jumătate pentru infractorii minori. Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt prevăzute în art. 122 cod penal și sunt cuprinse între 15 și 3 ani.

Cursul prescripției răspunderii penale poate fi întrerupt sau suspendat, după caz, în condițiile legii.

Termenele de prescripție se socotesc de la data săvârșirii infracțiunii, fie că aceasta s-a consumat, fie că a rămas în faza tentativei; ele încep să curgă indiferent dacă infracțiunea a fost descoperită sau nu, ori dacă infractorul a fost identificat sau nu.

Sunt arătate particularitățile în cazul infracțiunilor continue, a celor continueate, a infracțiunilor progresive, a celor complexe și a celor concurente, precum și în caz de participație.

La calcularea termenului, ziua se socotește de 24 de ore, săptămâna de 7 zile, iar luna și anul se socotesc împlinite cu o zi înainte de ziua corespunzătoare datei la care au început să curgă.

Prescripția este **întreruptă** prin îndeplinirea oricărui act care, potrivit legii, trebuie comunicat învinuitului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal. După fiecare întrerupere începe să curgă un **nou termen de prescripție**, timpul scurs de la data săvârșirii infracțiunii până în acel moment nu se mai ia în considerare la calcularea termenului de prescripție. Întreruperea față de unul din participanți produce efecte în raport cu toate persoanele care au cooperat în orice stadiu la săvârșirea infracțiunii, chiar dacă nu sunt cunoscute și, deci, nu au fost cercetate sau judecate. Numărul întreruperilor nu este limitat de lege, dacă nu intervine prescripția specială.

Prescripția specială a răspunderii penale este reglementată de art. 124 cod penal și constă în înlăturarea răspunderii penale, oricând întreruperi ar fi intervenit, dacă în termenul de prescripție prevăzut de lege (art. 122 cod penal) este depășit cu încă jumătate.

Cursul prescripției poate fi **suspendat** pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neputință ori de neînlăturat împiedică punerea în mișcare a actului penal sau continuarea procesului penal. Prescripția își rescurge din ziua în care a fost cauzată de suspendare. Sare dezbateri de întrerupere, în cazul răspunderii cursului prescripției nu se amână timpul scurs până la data la care a intervenit cauza de suspendare. Apădar, cauzele de suspendare sunt fie prevăzute de lege, fie cazul forțat sau forța majoră.

În finalul lucrării, autorul expune o bogată casuistică în domeniul prescripției răspunderii penale, prezentând și comentarii spre soluționare de diferite instanțe din țară.

ISSN 1224-7510

LUMINA ȘI SPERANȚĂ

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul VIII • Nr. 7 - 12 • iulie - decembrie 2003

Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

Interviu cu preotul militar, conf. univ. dr. Octavian Pop, capelanul C.R. Găești

- **Cum este reflectată ocrotirea minorilor în documentele internaționale și în documentele interne: Constituția României și Codul Penal Român?**

- În ultimii 15 ani, Națiunile Unite au făcut eforturi considerabile pentru a ameliora justiția penală cu privire la minori, prevenirea delincvenței juvenile în apărarea minorilor privați de libertate. În vederea protejării minorilor în general și a celor lipsiți de cele mai elementare drepturi, încă după primul război mondial a fost adoptată declarația de la Geneva, în anul 1924, cu privire la drepturile copilului. După al doilea război mondial, un prim document deosebit de important care atestă grija comunității internaționale privind soarta copiilor, a fost Carta Națiunilor Unite, semnată la San Francisco în 26 iunie 1945, la sfârșitul Conferinței Națiunilor Unite pentru organizarea internațională, care a intrat în vigoare la 24 octombrie 1945. Din această carte face parte integrantă și Statutul Curții Internaționale de Justiție.

- **Ce ne puteți spune despre Declarația Universală a drepturilor omului?**

- Acest document internațional a fost adoptat de Adunarea Generală a O.N.U., la data de 10 decembrie 1948 și arată în preambul: "considerând că recunoașterea demnității interne tuturor membrilor familiei umane și a drepturilor lor egale și inalienabile constituie fundamentul libertății și păcii în lume".

- **Vă rugăm să faceți un comentariu despre Regulile minime ale Națiunilor Unite pentru apărarea minorilor privați de libertate.**

- Acestea consacră de la început, în mod explicit, subsidiaritatea recurgerii la încarcerare, care trebuie să fie ultima măsură la care să se recurgă și să fie limitată doar la cazurile excepționale.

De asemenea, munca "trebuie să fie considerată întotdeauna ca un instrument de educație și un mijloc de a insufla minorului respectul de sine și de a nu li impune ca o sancțiune disciplinară, iar minorii trebuie să fie supravegheați de adulți, cu excepția situațiilor când ei participă cu adulții riguros selecționați la un program special de tratament, care prezintă pentru minori unele avantaje".

- **Ce reprezintă Convenția Drepturilor Omului din 1989?**

- Această continuă aspecte pe care le consacră în drepturi recunoscute copiilor și tinerilor.

În preambulul convenției se arată că, în conformitate cu principiile proclamate în Carta Națiunilor Unite, copilul are nevoie de protecție și îngrijire și îndesabi de o protecție juridică corespunzătoare.

Este stipulată răspunderea comună a părinților pentru creșterea și asigurarea dezvoltării normale și

copiilor, iar când copilul ar fi separat de familia sa, indiferent din ce motive, el are dreptul la protecție și ajutor special din partea statului.

Pe plan internațional a fost instituit un "Comitet al Drepturilor copilului" însărcinat cu controlul acțiunilor și progreselor înregistrate în această direcție privind ocrotirea copilului de statele părți ale Convenției.

- **Ce recomandări a elaborat Consiliul European cu privire la minori?**

- Consiliul European a elaborat Recomandarea nr. R (87) 20 cu privire la "Reacțiile sociale la delincvența juvenilă" adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului European la 17 septembrie 1987 și Recomandarea nr. R (88) privind "Reacțiile sociale" la comportamentul delincent al tinerilor proveniți din familii de emigranți adoptată de același organism la 18 aprilie 1988.

Un loc important în orientările de principiu ale Consiliului European îl ocupă ideea depenalizării unor fapte săvârșite de minori, precum și ideea evitării pe cât posibil a procedurii juridice pentru sancționarea faptelor săvârșite de minori.

- **Ce se stipulează în Constituția României cu privire la minori?**

- În art. 45 (al. 1, 2, 3, 4 și 5) din Constituția României este prevăzută protecția copiilor și tinerilor. Deci acest articol din Constituție cu alineatele enumerate conturează un drept fundamental cetățenesc care poate fi intitulat: "dreptul copiilor și tinerilor la protecție și asistență".

- **Cum este reflectată ocrotirea minorilor în Codul Penal Român?**

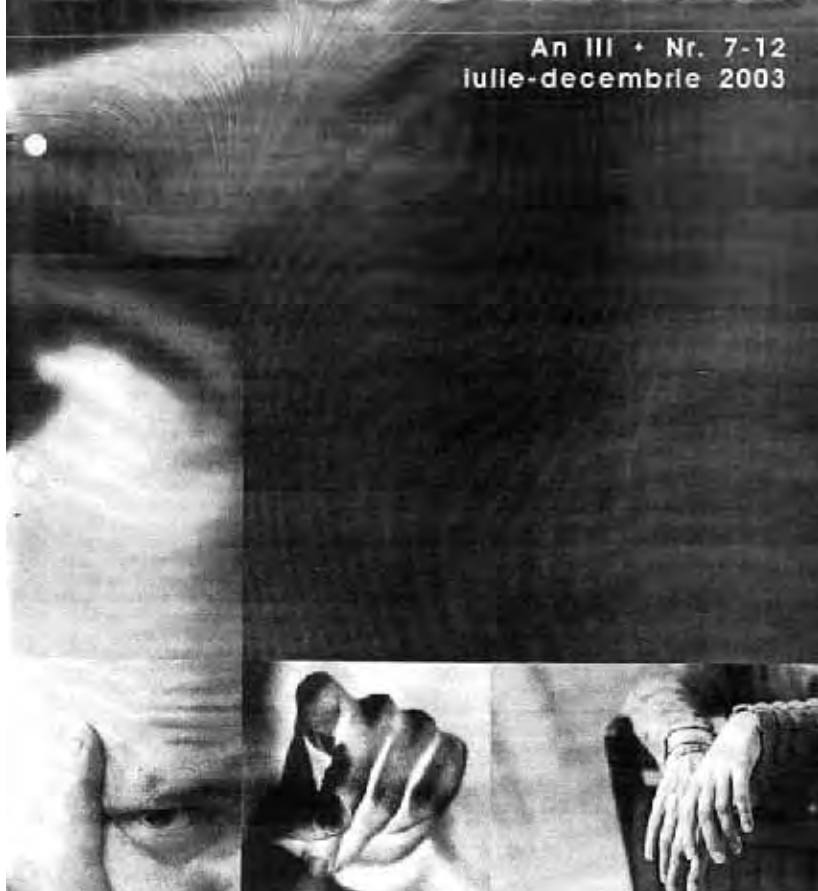
- În ceea ce privește reflectarea ocrotirii minorilor în Codul Penal Român, se constată că legea penală în vigoare ia în considerare vârsta, în primul rând, în raport cu persoanele care vor săvârși fapte prevăzute de legea penală, atât în cadrul normelor privitoare la stabilirea existenței sau inexistenței răspunderii penale, cât și acela al normelor privitoare la tratamentul sancționator și la individualizarea sancțiunilor de drept penal (art. 99-100 C. pen.). Legislația penală face distincție între minorii fără răspundere penală și minorii care răspund penal. Faptele prevăzute de legea penală săvârșite de minori care în momentul comiterii faptelor nu aveau vârsta de 14 ani, nu au caracter penal și nu constituie infracțiuni, minorul care are vârsta între 14-16 ani răspunde penal numai dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ, iar dacă a împlinit vârsta de 16 ani răspunde penal, minorii fiind prezumați că au discernământ în momentul împlinirii vârstei de 15 ani.

ILIE BĂZOI

Revistă de cultură, opinie și informare
a Școlii Generale nr. 5 Găești, jud. Dâmbovița
Editată de Centrul de Reeducare Găești

Phoenix

An III • Nr. 7-12
Iulie-decembrie 2003

MEMORIU DE ACTIVITATE PASTORALĂ

(1 februarie 1996 - 30 iunie 2003)

I. INTRODUCERE

Trecerea din viața monahală, viața trăită într-o mănăstire de obște, într-o viață închisă de decențe, a făcut posibilă de această nouă ascultare și constituire a altă chemare, mai sublimă, pentru slujirea semenilor și pentru „propagarea luminii în întințirea”. Local unde am aflat această chemare nu era altul decât Centrul de Reducere Căpâș, județul Dâmbovița.

Împedat cu înțineri și-a lăsat și mai mult în credință deși, de foarte multe ori, mă simțeam singur, neajutat de cei din jur, găsim lege măsură, de fiecare dată când mă simțeam celulei să devin mai hotărât și mai încrezător în harul pe care DUMNEZEU mi l-a dat pentru a împlini voința Sa sântă.

Conform principiului că mediul penitenciar trebuie să umanizeze omul, asistența morală – religioasă s-a bazat pe conștiința și cinstea, conferindu-le tuturor celor asistați siguranță și încredere în Dumnezeu, dar și la forța proprie, iar în momente grele acordându-le și o mână de ajutor, în tot ceea ce contribuind și la diminuarea stărilor tensionale. Asistența s-a realizat printr-un dialog viu și echilibrat, respectând demnitatea omului și optând să înțelegă sufletească.

Activitățile morale – religioase de asistență și consiliere redau speranța în bunul DUMNEZEU, care ne purtă tuturor de grijă, ne va alibera pe tot din robia păcatului și ne va da ferrea curaj. În tot ceea ce făcându-ne să nu mai grăim și nici să posădim mereu în preșent.

Nedumnezeirea percepțelor scripturistice de către cei aflați în Centrul de Reducere Căpâș dar și neînțelegerea situației, a determinat ca eu, slujitorul Domnului, să-mi adaptez activitatea sacramentală și de slujire în așa fel încât să pot schimba mediul mental existent într-unul benefic, de lungă durată. Lupta permanentă cu mentalitatea penitenciară, a făcut ca viața mea să se schimbe total și să pot înțelege cu adevărat rolul meu de messenger al percepțiilor scripturistice.

Consider că prin activitatea mea de preot capelan, reușesc să fac legătura între mintea și inima celor privați de libertate, înțelegând într-un centru de reducere. Harul pe care îl posed de la

DUMNEZEU sălășăluiește între mintea și inima mea și de aceea, în noaptea de așteptare, ei trebuie să pătrundă și să lumineze coasta celor aflați în asistență.

II. ÎNCEPUTUL MISIUNII DE SLUJIRE

Oricum început de face prin cunoaștere. Biserica este o instituție divină – umană și pentru a pătrunde în inima ei, trebuie cuprinsă mai întâi prin har. Ea are un scop în modurile cele, în cele luminate din toți cei care cred în Sfânta Trinitate și sunt binecărți.

Pentru a trăi în viața ei, noi trebuie să oferim o slujire aleasă, umată de cântarea melodiilor ca închinare și de pământul. Cu aceste dorințe, mi-am început activitatea pastorală – misionară la Centrul de Reducere Căpâș.

Făcând un pas bun făcut într-o lume răvășită, unde pășul blânde și sălășăluiește în sufletul celor ce s-au schimbat de la percepțele morale, Biserica Ortodoxă, într-o început, a dorit să-i obligească pe acești tineri cu tipul și rânduiala ei, prin oficierea zilnică a slujbilor Dumnezeiești publice (utrenia și vecernia) precum și a Sfintei Liturghii în dimineața și seară. Am reușit să selecționez minci care au înțeles, spre muzică și simțămînt în a da răspunsurile la strană. Aceștia, apoi, au transmis mai departe, în rândul colectivului de minori, încrederea în Biserica noastră strămoșască și în Dumnezeu, cântând procesiuni și imn de laudă.

Am constatat că mara majoritatea a minorilor, minore și deținuți au înțeles că mântuirea sufletului nu se poate realiza decât prin credință și fapte bune. La solicitările din ce în ce mai mari ale acestora, am acordat asistență morală – religioasă încrederea în Dumnezeu pentru binefacerile primite, de sănătate, de luminare a minții și apoi la învătura, de înțelegere și pace sufletească dar și prin mântuirea păcatelor în perioada posturilor rânduite de Biserica, după care întotdeauna și dezlegarea curajului.

Asistența morală – religioasă a început să constituie baza de plecare în activitatea mea pastorală și am perceput primele semnale de acceptare a statului meu, mai întâi în rândul minorilor din ciclul și gimnazial, datorat nivelului mai ridicat de

cunoașterea căii și în rândul deținătorilor mașini, care au de obicei un minim de cunoștințe despre religie și biserică.

III. PASTORAȚIE ȘI MISIUNE

De la început am oferit întreaga mea disponibilitate, răspunzând promptă orice cerș din zi și din noapte, tuturor solicitărilor făcute de misionari, minore, doștinuși și cadre, rugând conducerea unității din care trimite să-mi ofere un spațiu modest de cazare în imediata apropiere a unității, lucru care prin vreoze lui Dumnezeu s-a întâmplat, chiar din primele zile ale nunții mele la Centrala de Rădunare Căgăți de peștă capetan (7 februarie 1966).

Pentru a trezi în sufletele păcătoșilor mei chemarea la „Cina Domnului”, am elaborat o tematică diversă, care prin conținutul ei și început să atingă valențe recuperatorii și moral – educaționale, prin înțelegerea de conținutul săpământial cu caracter moral – religios; susținute în țara întregului alctiv de misionari, minore, doștinuși și cadre.

După ce am realizat dimensiunea efortului și-fanico de trebute deșpe în lupte cu înținericul, am apelar la ierarhul locului și am cerut bineînțțarearea de a chema la slujba noastră și alți frați întru Hristos din cadrul Preșteriei Căgăți și nu numai.

Lupra nevăzută cu forțe răului am considerat că nu poate fi străvătă decât numai prin înălțarea unui făoaș luminat de înțeri, haruzimi și sarrafim, în interiorul acestei lumi izolate, înșă necunoscută multora.

Vital a început să capete contur atunci când, prin exemplul personal, am reușit să mobilizez înțrag eșcolivul de cardo, pentru a contribuți cu bani în vederea ridicării sfetului făoaș acționale care s-a finalizat prin punerea pietrei de temelie a Bisericii, la data de 12 iunie 1967, de către vrednicul de pomenire Arhiepiscop al Târgovișterii Dr. Vasile Costin.

După două luni de la venirea mea în unitate am fondat și revista de cultură, opinie și informare, sugestiv intitulată „Lumină și speranță”, revistă ce apare semestrial și care oferă posibilitatea unei exprimări libere a misionarilor și cadrelor, putând să-și facă cunoscute opiniile lor atât în țară cât și în străinătate.

Din anul 2001, am fondat și revista de cultură și informare a Școlii Generale nr. 5 Căgăți, sugestiv intitulată „PHOENIX”, revistă semestrială ce oferă misionarilor și cadrelor, posibilitatea de a-și putea publica materialele concepute și scrise de ei pentru a fi făcute cunoscute cititorilor.

Într-o zi de praznic în ziua Domnului p-anului 1996, am inițiat concursul pe lina necral – religioasă sub formă de chestionare, începând și o parte intitulată „PRIMI PAȘI ÎN CUNDAȘTERE”, iar primilor trei câștigători le-am oferit premii, fapt ce a determinat un mai mare interes din partea misionarilor și deștinătorilor pentru a afla cât mai multe din Sfânta Scriptură a Noului și Vechiului Testament, conținând aceste concursuri cu ocazia fiecărui praznic și sărbătoare mai importantă din cursul anului.

Am identificat încă de la început misionarii înțezariți cu călătări, pe care i-am promovat în paginile revistei „Lumină și speranță”, „Covăni și nufte” sau „Phoenix”, i-am aprobat și i-am omologat aptitudinile. La invitația mea, s-au lăsat lansări de carte ale unor poezi și prozatori în Clubul Unității. În ținea acestora, am creat o punte de legătură între școlile care aveau talent și chemare spre scris și acela care erau deja comecetali, oferindu-le școlii un model. În timp, școlii misionarilor au fost promovate și evidențiate pentru muncă și strădănină lor.

Deprinzându-se primele noțiuni și dezvoltându-se cunoașterea adevăratei învătături deșpe Dumnezeu, Iisus Hristos, Biserica, Sfântul, Marii și Misionarii, a făcut să creștă interesul de o cili cât mai mult deșpe toate acestea.

Eu, ca prim capelan, am simțit această nevoie de începere să se acționeze și am încetări să aproape țostă reținuția mea să o folosesc pentru cumpărarea de Biblie, Mica Biblie, Cărți de rugăciuni, lanternă, cruciulițe, medaliașe și colicetare, pe care i-am dăruițt aceluora care se vedea înșezati după cuvântul Domnului și feroci de a le da călătări misionari.

După ce au început să se familiarizeze cu prezenta semnificativă a preoților duștinuși în mijlocul lor, au creștut aceste solicitări și s-au diversificat. Astfel, am dat posibilitatea celor care nu aveau mijloacele de a comunica cu cei dragi prin intermediul scrisorilor, să primească în dar sau drept recompensă cărți poștale, caline, giurci și păcuri.

IV. CHEMAREA LA CREDINȚĂ

La sfatul și îndemnul meu, ca păștor al școlii, la care au aderat din ce în ce mai mulți membri de țena și cu țrița lui Dumnezeu, am început lucrările de construcție ale Bisericii, ce urma să poarte numele „St. Ilean Gură de Aur”, Păștorul Constantinopoleului – prânului an de an la 13 octombrie, dată la care, în anul 1987, acest nou edificiu a fost înținerat, lucrându-ne cu țoșe de munca deșpeș, iar eșmerența mea am primit ca distincție din partea Preșteriei Patriarhale Teoclit al Bisericii

Ordores Române „Crucă Pătrășelă”. Cu o mișcare distincționată bisericească pentru presență în semn de propunere a lucrului bine făcut”.

Odată cu împlinirea acestui vis, de a aduce lumina mult dorită în acest loc, s-a reușit să se materializeze mijloacele eticizării activității pastorale – misiunare, ce cu siguranță contribuie permanent la menținerea unui climat de înțelegere și înțelegere întrecredință, de iubire și dragoste, dăruindu-se de foarte multe ori tensiunile și frământările sufletești ale celor ce se află în impas.

M-am îngrijit în permanență de dotarea încăperii de cult cu toate cele necesare unei foarte bune desfășurări a slujbelor Dumnezeiești publice și a Sfintei Liturghii, cumpărând cu banii parsonajilor foarte multe din cele trebuincioase. Totodată, am înzestrat Biserica „Sf. Ioan Gură de Aur” cu dinți rânului de onela proiectajului, cărți și obiecte de cult, cumpărându-le din bugetul propriu.

Prezența permanentă a smerențelor noastre în rândul minorilor, minorilor și definiților a făcut să pătrundă în inimile lor încredințate de multe ori „umbrina cea purtătoare” a lui Hristos, dragostea față de Dumnezeu, față de Biserica și față de semenii.

Participarea mea la convivia de liberare condiționată, a luat o perioadă de timp (până în anul 1999), în care mi-am exprimat părerea prin voluntariat, a făcut să înfăptuiască și mai mult încrederea în Biserica și minorilor și definiților sărăci, prin binecuvântarea ei, garanția lucrului unei hotărâri juste.

Cu ocazia numeroaselor întâlniri în cadrul orilor de asistență moral – religioasă am observat o schimbare în bine a celor asistați. În multe cazuri, tensiunile și frământările sufletești s-au eliminat, evluindu-se și manifestările violente din partea lor.

Dea dorința de a face cunoscută activitatea pastorală – misiunară și de asistență moral – religioasă a Bisericii „Sf. Ioan Gură de Aur” în țară și străinătate, am înființat Buletinul „Cuvânt și suflet” ce apare neîntrerupt din anul 1999.

În paginile sale sunt publicate predicțiile la sărbătorile de peste an, precum și teme didactice, alături și îndemnul dragănieștii, fiind reliefată și activitatea trimisieră a căpătelor și Biroului de asistență religioasă.

Activitățile de colaborare cu voluntarii creștini din diferite instituții de învățământ laic și religios, grupări religioase, ligi și asociații ale tineretului Ortodox, oameni de cultură și artiști, anuoli din cadrul Protopresbiteratului Găești, voluntarii de la Misiunea Creștină pentru Tâlcioni, etc., au contribuit la formarea de

dăruitori minorilor, minorilor și definiților și unor deprinderi și comportamente morale – religioase pozitive, precum și a unor trăiri autentice creștinești, dar și la formarea unor concepții sănătoase despre muncă și viață și acceptarea unor atenții mai sporite rugăciunilor și slujbelor publice ce se realizează și se desfășoară în Biserica „Sf. Ioan Gură de Aur” a Centrului de încredințare Găești.

Voluntarii menționați au oferit cu orice prilej în cadrul acțiunilor de caritate și binefacere, ajutoare conștând în colportaj (icoane, cruciulițe, cărți) de rugăciune, jucării), alimente, îmbrăcăminte, rechizite școlare, jucării, etc.

Consider că această colaborare a fost și va fi de un real folos, atât pentru cei aflați în suferință cât și pentru voluntarii creștini care în acest fel își perfecționează activitatea pastorală – misiunară dar și cea de cunoaștere umană.

V. ALĂTURI DE CEI SUB POVARA PĂCĂTULUI

„Lumina lui Hristos luminează tuturor”

Munca pe care o desfășor în Centrul de Reabilitare Găești, ce include misiunea de slujire a demenșilor, capătă o înțelegere autentică în Hristos și cu Hristos și un exemplu personal de multe ori nu de dorit nimeniului sau poată, de ce nu, de învidiat!

O perioadă de timp am participat și la ședințele constitutive de conducere (1997 – 1999), în calitate de consilier spiritual al directorului unității, unde se discuta probleme de interes major pentru unitate și unde cuvântul meu a fost ascultat și luat ca un îndemn, contribuind în felul acesta la buna mers a unității. În același timp, am fost întotdeauna drept și nepărtinitor față de cei de sub povara păcatului.

Am mai avut înțineri cu personalități din Ministerul Justiției, Ministerul de Interne, Direcția Generală a Penitenciarelor, Guvernul României, Parlamentul României, Consiliul European, ONU și alte organizații guvernamentale și instituții care sunt interesate de reforma sistemului penitenciar românesc, ocazii cu care am manifestat aceeași neapăsătoare și neutralitate.

În toată această perioadă, am participat la diferite simineri, simpozionuri și conferințe, atât în țară cât și în străinătate, făcându-mă mesagerul ideal de comunicare cu Dumnezeu și aceluia ce au greșit și care acum sunt sub povara păcatului.

De asemenea, am participat în calitate de lector la cursul de pregătire profesională a educativilor din penitenciarele românești ce s-a desfășurat la

Pentru a face cunoscut acest lucru, activitatea pastorală – misionară, a fost mereu reflectată de mass media locală, posturile de televiziune locale, naționale și internaționale, etc. S-a pus un accent deosebit pe eficiența religiei în sistemul penitenciar, pe relația preotului de penitenciar cu celelalte culte, pe voluntariatul creștin și rolul lui în viața celor privați de libertate. În cadrul acestor emisiuni am fost interviuat despre modul cum s-ar putea generaliza o asemenea experiență, pentru ca să poată beneficia și alte instituții similare de „binefacerile harului dumnezeiesc”.

Penitenciariul Poarta Albă, fiind solicitat să prezint din experiența proprie „Aspecte ale activității moral – religioase din detenție”.

O altă activitate de o importanță deosebită pentru domeniul nostru, s-a concretizat prin susținerea unei teme pe problematica drepturilor omului, ce s-a desfășurat în București pe data de 2 Iulie 1998, la Sala de Conferințe a Uniunii Juriștilor din România.

Aniversarea a cinci ani de activitate a Serviciului Umanitar pentru Penitenciare, mi-a dat posibilitatea să particip în calitate de invitat la dezbaterile cu tema: „Probațiunea și resocializarea – o provocare pentru comunitatea românească”.

Toate aceste participări mi-au deschis noi orizonturi în a cunoaște preocupările și metodele de lucru din sectoarele mai sus menționate cât și experiența unor personalități reprezentative pentru domeniul lor.

Orî de câte ori am fost solicitat de cadrele unității în rezolvarea unor probleme spirituale și nu numai, m-am pus la dispoziția acestora întru totul. Au fost și situații când nu a fost suficientă această dăruire și am făcut și mai multe pentru ei din punct de vedere material și socio – uman.

Activitatea moral – religioasă desfășurată de mine pe parcursul timpului și în special în ultimii ani, consider că a avut un rol benefic pentru unitate, ceea ce m-a determinat să-mi perfecționez stilul și metodele de lucru, să fiu un bun coleg și un adevărat călăuzitor al celor rătăciți și căzuți, pentru a-i ridica, a-i îndrepta și a-i călăuzi pe calea cea bună.

Totodată, pe lângă toate aceste eforturi am conceput și monografia „Trecut și prezent – Centrul de Reeducare Găești pe coordonatele devenirii”, ce a apărut în anul 2000, lucrare la care și-au adus contribuția și alte cadre ale unității.

La cererea Protoieriei Găești, am prezentat de fiecare dată actele de caritate și de donație (rapoarte, chitanțe, procese-verbale, etc.) din care rezultă că în perioada 1 februarie 1996 – 30 iunie 2003, suma la care ajung acțiunile mele de binefacere curentă de până acum, se ridică la suma de 162.588.774 lei, reprezentând o multitudine și o variată gamă de ajutoare acordate semenilor mei nevoiași aflați în suferință, oricare ar fi ei.

Demersurile mele de promovare a imaginii CENTRULUI DE REEDUCARE Găești, oglindită în publicațiile fondate de mine chiar de la început, au necesitat și ele un efort financiar deosebit în vederea redactării, tipării și difuzării lor, atât în țară cât și în străinătate. Acestea însumează până în prezent 159.000.000 lei.

Eforturile financiare depuse în întreaga perioadă totalizează cifra de 321.588.774 lei.

Pentru activitatea mea de până acum, desfășurată într-un mediu deosebit de greu, am fost retribuit cu un salariu lunar, pe care l-am folosit aproape în întregime pentru susținerea întregii mele activități și în scopuri umanitare.

Nu m-a obligat nimeni să fac aceste eforturi deosebite, ci conștiința mea de slujitor al altuia, în aceste vremuri grele, pe care le trăim cu toții, m-a

îndemnat să ofer ajutorul meu din toată aceste puteri și cu toată forța, pentru ca Bunul Dumnezeu să-mi facă parte și mie de liniște, pace sufletească și de mântuire.

VI. ANI ÎNCHINAȚI ADUCERII LUMINII

Lumina lui Hristos, știm din cântările sfinte, că luminează ținuturilor. Lumina este raza de speranță pentru omul din lume.

Anii petracați în CENTRUL DE REEDUCARE Găești mi-au dat posibilitatea să fiu un adevărat purtător de lumină și harului dumnezeiesc și să cobor scosula în sufletele înunșinate de păcat, prin aprinderea lumii creștine, care spulberă răul din noi și am mai reușit să îndepărtăm și negura de a sălășuii din inșopul.

Trăind în lumină, trăim în adevăr, dreptate și iubire adevărată.

VII. PORNIND ÎN VIITOR

Pentru a înțelege căm mai bine acest juriidic, făcui cum trebuie aplicat și interpretat, m-a făcut să îmi perfecționez studiile, urmând și Facultatea de Drept „Nicolae Titulescu” din cadrul Universității Craiova, ai cărei licențiat am devenit în februarie 1987.

Pătrunzând în sainele științelor juridice am simțit nevoia de a aprofunda și mai mult studiul acestora. Astfel, în anul 1988, am urmat cursurile postuniversitare ale Academiei Ieritice, absolvindu-le în anul 1989. Paralel am urmat și cursurile postuniversitare ale Universității Politehnice din Timișoara, specializându-mă în „Management, Marketing și Resurse umane”.

Văzând complexitatea mediului caecoral, am simțit nevoia (nerăsuși) de cunoștințe necesare abordării variate a problematicilor acelușine. Cu o înclinare a înțepului de cunoaștere, în perioada 1 februarie 1999 – 15 aprilie 2001, am urmat cursurile de doctorat ale Academiei de Științe a Moldovei – Institutul de Filozofie, Sociologie și Drept, devenind „Doctor în științe juridice” și acestora la 27 aprilie 2001.

La data de 30 aprilie 2001, Senatul Universității de Criminologie din Chișinău – Republica Moldova, prin Ordinul nr. 173/P.P.C. m-a numit, prin comisi, în funcția de lector universitar la catedra de Drept public.

În data de 27 decembrie 2001, în baza Hotărârii acelușinei Senat al Universității de Criminologie, prin Ordinul nr. 240/P.P.C., am fost numit prin concurs în

funcția de lector universitar superior la catedra de „Criminologie și Drept penal”.

Prin Ordinul nr.78 UFF/30.06.2003 al Senatului Universității de Criminologie din Chișinău – Republica Moldova, am fost numit prin concurs în funcția de Conferențier Interimar la Catedra de Criminologie și Drept Penal.

Orică activitate, indiferent de ce natură este ea, nu trebuie să se realizeze numai în prezent și, ni și în trecut, dar în special în viitor. Activitatea morală – religioasă trebuie să aibă în vedere acest lucru, pentru că religia pregătește omul pentru veșnicia lui, înșă de pe pământ. El trebuie să știe că viața aceasta este „umbă și via” și că adevărata viață este cea viitoare, unde nu există durere nici înținare și nici suferinș.

În locul în care îmi desfășor activitatea mea prezintă înținare, durerea și suferinș și, toamă de aceea, în omul meu pe care o am, de părinte spiritual, lupș să transform această în bucuria, nădejdea și liniștea unei vieți noi, tratată după mărta creștină.

Am propășite pentru lupș permanentă cu păcatul și alte mijloace, precum sunt:

- intensificarea activității pastorală – misionare în CENTRUL DE REEDUCARE Găești (Programele „Reabilitarea prin Creștină”, „Întoarcerea Acasă”, „De la credinș la faptă” și „In șubla oamenilor”);
- atragerea societății civile în acțiuni de responsabilizare și reintegrare a miorilor, alături de elenșele depuse și de Biserică prin sușșeri și credincioșii ei;
- angrenarea instituțiilor de specialitate prin realizarea unor programe comune cu Biserica Ortodoxă (Protecșia Găești);

• concoperea și editarea unor lucrări specifice miorii și activității pastorală – misionare a protobul de penitențiar pentru a împășși și alșora din activitatea mior.

- spovine acelușine de scrișite și de binalșoare pentru cei alșși în suferinș.

Religie este echilibrul unei societăți ce se vine sănătoasă și prosperă. Ea oferă garanșia unei continuități spirituale și dă prilejul unui contact permanent cu Creatorul Lumii. Un popor fără religie „este precum pământul fără apă”.

Nicolae nu trebuie să ne nărm de col ce nu căcut și se gășșe în norii, ei de cal care stau nedreșșși și înăi n-au căcut.

**Capelanul Centrului de Reducere Găești
Prout Militar Dr. OCTAVIAN POP**

Găești, în 1 iulie 2003

Cotidian independent și independent • Lider în mass-media județului

100% LOCAL

Curmăla

de Dâmbovița

Director: TEODOR VAȘILIU Miercuri, 15 octombrie 2003 • Nr. 2307 - SERIE NOUĂ - ANUL III (X) • 18 pagini - 5000 lei

CUVÂNT ȘI SUFLET

A mărșăluie batalional „Lăncarii” din cadrul „Său” lui Ileana Gălbănuș de la „Curmăla” de la Rădăuți (CFR) „Lăncarii”, în ziua de 15 octombrie 2003, s-a desfășurat o activitate de cultură și sport, în cadrul căreia s-a desfășurat o competiție de fotbal între echipele „Lăncarii” și „Curmăla”. În cadrul competiției, echipele s-au confruntat pe terenul de fotbal din cadrul bazei militare „Lăncarii”. Echipele s-au confruntat în două meciuri, primul meci s-a desfășurat la ora 10.00 și s-a încheiat cu victoria echipei „Lăncarii” cu scorul de 2-0. Al doilea meci s-a desfășurat la ora 13.00 și s-a încheiat cu victoria echipei „Curmăla” cu scorul de 1-0. În cadrul competiției, s-a desfășurat și o activitate de cultură, în cadrul căreia s-a desfășurat o sesiune de lectură și discuții. Activitatea a fost organizată de către comandantul batalionului „Lăncarii”, colonelul Vasile Ștefan. Activitatea a fost foarte interesantă și a permis echipei „Lăncarii” să se cunoască mai bine pe echipa „Curmăla” și să își îmbunătățească nivelul de pregătire fizică și tehnică.

menținem în atenție”, punând accent pe lămurirea faptelor, dar și pe clarificarea rolului fiecărui participant în eveniment. În acest context, este important să se menționeze că, în cadrul activității, s-a desfășurat o sesiune de instruire pentru echipa „Curmăla”, în cadrul căreia s-a prezentat și evoluția în timp a echipelor participante. Activitatea a fost foarte interesantă și a permis echipei „Lăncarii” să se cunoască mai bine pe echipa „Curmăla” și să își îmbunătățească nivelul de pregătire fizică și tehnică. În cadrul activității, s-a desfășurat și o sesiune de lectură și discuții. Activitatea a fost organizată de către comandantul batalionului „Lăncarii”, colonelul Vasile Ștefan. Activitatea a fost foarte interesantă și a permis echipei „Lăncarii” să se cunoască mai bine pe echipa „Curmăla” și să își îmbunătățească nivelul de pregătire fizică și tehnică.

CUVÂNT ȘI SUFLET

Revista de cultură și sport

Redacția: Baza Militară „Lăncarii”, Rădăuți

Telefon: 0238 212 123

E-mail: cuvantsuflet@lancarii.ro

Cotidian independent și independent • Lider în mass-media județului

LUMINA de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU Miercuri, 5 noiembrie 2003 • Nr. 2325 - SERIE NOUĂ - ANUL III (X) • 16 pagini - 5000 lei

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

A apărut revista de cultură, opinie și informații intitulată „Lumină și speranță”, numărul 7-12 (iulie - decembrie) 2003, editată de Centrul de Recercare Științifică din cadrul publicației săptămânale culturale „Școala Interșcolară „Reducerea copilului neglijat devine delinvență” (putând semnătura psihologului căca Rușescu și studiul monografic intitulat „Gămină în țara de mizerie” (semnal de redacție) și a revistei) conferențiar universitar dr. Octavian Pop. Revista a beneficiat de sprijinul financiar oferit de către în paginile acestei găini și colaboratori ai săi, precum Gheorghe Gărdanaru, cu lucrarea „Preșcolă profesională a angajatorilor sistemului penitenciar din România” și Tatiana Comandari din Făgăraș, Mădăraș, cu articolul „Sistemul educațional și valorile lui”. Un alt material semnal de Căminari (artă și Gheorghe Gărdanaru) se intitulă „Aspecte sociologice și psihologice ale personalității elevilor”. Se disting articolele semnate de Acția Petru Constantin (cu „Reprezentări a siminiazului românesc - Ion Duda Delianu”, „Ensi” E. în viața noastră” (semnal de la floarea) notica în amănunțime articolul cu 3 articole semnate de Nicolae Eșcu, lucrări „Din faclă de un dinte” (prof. Marian Lăzăreș), „Mădăraș, biserica în paranteză” (semnal de redacție) și a revistei). Publicația conține lucrări din domeniul literar

apărând prof. Florin Vasile și un articol de actualitate „Aspecte sociale privind sistemul școlar a românilor”, semnal de redacție) și Tatiana Comandari „Vârsta de aur și revizii” (semnal de Octavian Pop) tehnice reviste.
No BIZO

6 **Învățământ - Cultură - Culte**

S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
Editura TRADIȚIE
C.U.I. 5916697
CONT ÎN RANC POST, SA - Sucursala UNIRII
NR. 251101.1077/00044516026 (în lei)
Nr. 151101.207700044516013002 (în dolari și euro)
ROMÂNIA, 031552 BUCUREȘTI, SECT. 3, OF. P. 77
Str. VORONEȚ Nr. 7, M. D5, sc.A, ap.14
telefon: (04021) 323 1903, 0724238679
e-mail: yerama@intercom.ro
marincaam29@valioi.com

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal de informare religioasă
Anul XII, nr. 534 din 14 Decembrie 2005

VIATA CULTELOR

11. PREOT OCTAVIAN POP: SPECIFICUL PASTORAȚIEI ÎN ÎNCHEISORI

În editura bucureșteană „Tradiție” a apărut recent lucrarea „Specificul pastorației în închisori”, semnată de Pr. conf. univ. dr. Octavian Pop, care tratează subiectul cu competența pe care i-au dat-o aproape opt ani de slujire în calitate de capelan la Centrul de Reeducare Minori de la Găești, Dâmbovița. Materia cărții este împărțită în patru capitole: Noțiuni despre Biserica, Misiune și slujire, Pastorația în cadrul închisorii și Mângâierea celor închiși, și este însoțită cu două anexe, Protocolul dintre Patriarhia Română și Ministerul Justiției, iunie 1997, privind deslășurarea asistenței religioase în sistemul penitenciar românesc, și Mesajul ministrului Justiției din 1996, Ioșif Chirzbanian, adresat personalului penitenciarelor la ziua patrocinar spiritual ai acestora, SE Apusali Peste și Prevel, 29 iunie.

Cărții se adresează deopotrivă preșilor slujitori în penitențiar și personalului laic care își desfășoară activitatea alături de ei, și poate fi citită cu folos și de „loestarii” închisorilor.

În paralel cu activitatea de preot, autorul funcționează și ca lector și conferențiar universitar intermitent (prin cumul) la catedra de Criminologie și Drept Penal a Universității de Criminologie din Chișinău. La 13 noiembrie 1997, în ziua sfârșitului și a hramului bisericii pe care a ctitorit-o la Găești, „SE Ioan Gură de Aur”, a primit cea mai înaltă distincție a Bisericii Ortodoxe Române, Crucea Patriarhală.

S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
Editura TRADIȚIE
C.U.I. 5916697
CONT ÎN BANC POST, SA - Sucursala UNIRII
Nr. 251101.107700044516026 (în lei)
Nr. 251101.207700044516013002 (în dolari și euro)
ROMÂNIA, 031852 BUCUREȘTI, SECT. 3, OF. P. 77
Str. VORONEȚ Nr. 7, Bl. D5, sc.4, ap.14
telefon: (04021) 313 1903, 8724238679
e-mail: verymarianescu@ecart.ro
marianescu29@yahoo.com

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânial de informare religioasă

Anul XIII, nr. 540 din 31 Ianuarie 2004

VIAȚA CULTELOR

CĂRȚI NOI

10. PR. OCTAVIAN POP – "MISIUNEA SOCIALĂ A BISERICII"

După „Specificul pastorației în închisoari”, apărută spre sfârșitul anului trecut în editura bucureșteană „Tradiție”, Părintele conferențiar universitar dr. Octavian Pop semnează în aceeași editură lucrarea „Misiunea socială a Bisericii”, care largiște subiectul celei dintâi și îl îmbogățește cu pagini de cateheză și cu o selecție de rugăciuni.

Cartea, așa cum spune prefațatorul ei, Arhidiacon prof. univ. dr. Ioan Floca, de la Facultatea de Teologie ortodoxă „Andrei Șaguna” din Sibiu, „vine în sprijinul slujitorilor Bisericii care activează în sistemul penitenciar și în alte unități bugetare (armată, spitale, școli), dar și al tuturor celor care vor să-și hrănească sufletele cu cuvinte duhovnicești”. Materia cărții este divizată în șase capitole: Misiunea Bisericii în penitenciar, Misiunea Bisericii într-un centru de reeducare, Misiunea Bisericii în societate, Din tainele credinței, Mesaj către tineri și Rugăciuni pentru cei internaționați, care cuprind în total 231 de taine și 24 de rugăciuni. Utilitatea lucrării este cu atât mai mare cu cât presa puțină lucruri se cunoaște despre misiunea Bisericii într-o închisoare sau într-un centru de reeducare a minorilor, și prea puțin sunt cărțile dedicate acestor subiecte, potrivit Părintelui Floca. Pe parcursul a 335 de pagini autorul tratează subiectele cu autoritatea pe care i-o dau cei opt ani de slujire ca preot capelan în Centrul de reeducare a minorilor de la Găești, jud. Dâmbovița, și apoi, încă puțin la număr, de când funcționează ca lector și conferențiar universitar interimar, la Catedra de Criminologie și Drept Penal a Universității de Criminologie din Chișinău.

Apariția cărții este salutată și de prof. univ. dr. George Antoniu, de la Institutul de Științe Juridice și Academiei Române, care consideră că aceasta este „extrem de dorită în câmpul teologic actual”, întrucât insistă pe modul în care fugii delincvenți se pot reintegra în structurile activității sociale normale.

ISSN 1224-7510

LUMINA ȘI SPERANȚA

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE ȘI INFORMARE

Anul IX • Nr. 1-6 • ianuarie - iunie 2004
Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

SOLUȚII CE POT FI PRONUNȚATE ÎN CAZUL URMĂRIII PENALE

Ediția Mirton Timișoara, 2003,
75 pag.

Cartea conf. univ. dr. Octavian Pop intitulată "Soluții ce pot fi pronunțate în cazul urmăririi penale" este structurată în șapte capitole, fiecare dintre ele urmărind în ordine cronologică procesul urmăririi penale.

Prima capitol, structurat pe trei secțiuni prezintă "necesitatea urmăririi penale ca fază a procesului penal", precum și soluțiile ce pot fi pronunțate în cazul urmăririi penale.

De la titlu "Înținerirea în judecată" și angajări în trei secțiuni, capitolul al doilea abordează reglementările procesuale a instanței în judecată, procedura înținerii în judecată, precum și prezentarea materialului de urmărire penală.

Altre capitolele în "Înținerirea urmăririi penale" este analizată sub aspectul reglementării procesuale, a instanței urmăririi penale, a condițiilor și măsurilor ce trebuie să urmărească

Vitrina cu cărți și reviste

penale, precum și privind procedurile de încetare a urmăririi penale.

Capitolul al patrulea, având ca titlu "Încetarea de sub urmărire penală" și subîmpărțit în două secțiuni pune accent pe reglementarea procesuală a scoaterii de sub urmărire penală și a cauzelor de scoatere an sub urmărire penală.

Urmărind ordinea cronologică a procesului de urmărire penală, capitolul V ("Căsușea") împarte în trei secțiuni prezintă reglementarea procesuală, cauzele și procedurile înșării.

Capitolul șase prezintă capitolele care sunt "Suspendarea urmăririi penale" în cele trei secțiuni ale sale, cauzelor prezintă reglementarea procesuală, cauzelor de suspendare și procedura suspendării urmăririi penale.

Ultimul capitol al lucrării "Restituirea sau limitarea cauzelor la organul competent" urmărește în "Trădătură sau limitarea cauzelor în vederea completării sau retragerii urmăririi penale" (secțiunea I), în "Limitarea cauzelor la organul competent să aflească urmărirea penală" (secțiunea a II-a).

Conf. univ. dr. Valeriu CLEBER

Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

PRATERINTENȚIA CA FORMĂ A VINOVAȚIEI PENALE

Ediția Mirton Timișoara, 2003,
47 pag.

Lucrarea conf. univ. dr. Octavian Pop, intitulată "Praterintenta ca formă a vinovației penale" este structurată în trei capitole, fiecare dintre ele subîmpărțite la rândul lor în secțiuni.

Capitolul întâi intitulat "Conținutul penalității private praterintentei față de vinovație" este împărțit în două secțiuni. Prima dintre ele, "Vinovația înținerii urmăririi și an-

ment al înținerii prezintă noțiuni de vinovație în dreptul penal, precum și formele de vinovație în dreptul penal (intenția și culpa). De-a doua secțiune - "Praterintenta, formă nouă de vinovație" face referință la noțiunea de înțineri depășită, la necesitatea existenței intenției depășite ca formă nouă de vinovație, precum și la procedurile legislative.

Deși conținutul intenției depășite praterintentei, autorul face referință în cel de-a doua secțiune împărțit și el în două secțiuni. Prima dintre secțiuni tratează "Elementul intelectual și cel volitiv în cazul intenției depășite". În cea de-a doua secțiune: "Condițiile de existență ale intenției depășite" sunt analizate intenția, cauza și legătura de causalitate în înțineriului săvârșite cu intenția depășită.

Ultimul capitol al lucrării tratează incidența unor instituții de drept penal în cazul infracțiunii praterintente. Prima secțiune a acestui capitol prezintă formele infracțiunii praterintente și participarea penală în cea de-a doua secțiune, autorul explică aplicarea dispozițiilor relative în cazul infracțiunii praterintente și unele particularități privind procedurile în ședință cu intenția depășită. Ultimele două secțiuni ale lucrării sunt

privind aplicarea de domeniu și aspecte procesuale privind sancționarea infracțiunilor prostestofelicitante.

Conf. univ. dr. Valeriu CUȘNĂR

Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

CONDITIILE DE EXISTENȚĂ A COAUTORATULUI

Editura Mărgin Timișoara, 2003,
33 pag.

Carta conf. univ. dr. Octavian Pop este structurată în trei capitole, fiecare dintre ele analizând câte un element esențial în ceea ce privește condițiile de existență a coautoratului.

Primul capitol: "Considerații preliminare privind pluralitatea de infracțiuni și formele sale" este împărțit în două secțiuni. Prima dintre ele prezintă noțiunile generale privind pluralitatea de infracțiuni formale sub câte aluzivitatea de infracțiuni este reglementată de legea penală. Cea de-a doua secțiune "Pluralitatea

Vitrina cu cărți și reviste

de condiționalitate" analizează conceptul de participare penală, condițiile generale de existență a participății penale și noțiunile juridice a participății penale.

Cel de-al doilea capitol, intitulat "Noțiunea și condițiile de existență ale coautoratului" este structurat în patru secțiuni, fiecare dintre ele prezentând în succință de caracterizare, în condițiile esențiale, în teoria autentică nemijlocit, în infracțiuni în care coautoratul nu este posibil.

Ultimul capitol al lucrării are ca "Regimul de sancționare a coautoratului" analizează reguli generale aplicabile în sancționarea coautorilor, circumstanțele și sfatul în asigurarea coautorilor, precum și responsabilități de circumstanțe agravantă în legă generală și specială.

Asamblarea multor țări de pe cuprinsul mapamondului, Fiecutria este un stat de drept, democratic și social. În care sunt garantate prin Constituție ca lege fundamentale a statului, nu numai drepturile și pluralismul politic, dar, în principal și demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor și libertate personală a personalității umane.

Codul penal român în vigoare, după ce definește noțiunile de infracțiune, tentativă și participare, reglementează în cadrul său una dintre cele mai importante instituții ale dreptului penal și anume pluralitatea de infracțiuni.

Conf. univ. dr. Valeriu BUDOR

Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

INFRACTIUNI LA REGIMUL SILVIC

Editura Mărgin Timișoara, 2003,
97 pag.

Carta conf. univ. dr. Octavian Pop, intitulată "Infracțiuni în regimul

silvic" este împărțită în trei capitole. Cărtărul va putea afla abia în considerații privind fondul forestier național, elemente legislative referitoare la infracțiunile silvice, iar în final aspecte practice cu privire la fondul forestier.

Capitolul I, intitulat "Considerații generale privind fondul forestier național" este structurat în trei secțiuni. Prima secțiune vizualizează fondul forestier național și necesitatea existenței acestuia, elemente ce decurg din importanța pădurii pentru omul. Sunt prezentate de asemenea cele trei funcții esențiale ale pădurii: funcția socială (sanitară, recreativă și estetică), funcția de protecție a mediului și cea de producție.

Infracțiunile silvice sunt tratate din punct de vedere legislativ în cel de-al doilea capitol al cărți, fiecare din cele trei secțiuni prezentând reglementări legislative asupra activității Fondului Forestier Național și măsurilor pentru ameliorarea prin împiedicarea și înlocuirea degradate.

Ultimul capitol al cărți, tratează aspecte practice privind fondul forestier național în țară, autoturajul și activitatea penală referitoare la infracțiunile în regimul silvic.

cuatrapetle din emblema țării

Vitrina cu cărți și reviste

nos sunt comise sau favorizate de personalul silvic, prin crearea de plusuri, delapidări, abuzuri etc.

- În unele județe, cetățenii au ocupat abuziv suprafețe întregi de pădure și au tăiat ilegal arbori pe terenurile ocupate;

- parte importantă a faptelor antisociale din silvicultură se datorează neajunsurilor care se înregistrează încă în activitatea organelor de poliție;

- supravegherea necorespunzătoare de către organele silvice a pădurilor proprietate privată;

- insuficiența controlului organelor silvice asupra modului în care se aplică regulile silvice și de pază pe terenurile cu vegetație forestieră din afara fondului forestier național.

Conf. univ. dr. Valeriu BUJOR

Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

VIOLENȚA ÎN PERIOADA DE TRANZIȚIE

Ediția Mirton Timișoara, 2003, 58 pag.

Cartea conf. univ. dr. Octavian Pop "Violența în perioada de tranziție" este împărțită în cinci capitole care tratează violența sub diferite aspecte, într-o perioadă destul de "agitată" a istoriei contemporane: tranziția de la o societate de tip socialist, la una capitalistă.

Primul capitol "Considerații introductive privind recrudescența violenței în societatea în tranziție" este împărțit în două capitole și prezintă un aspect general asupra violenței în perioada de tranziție.

Despre delinirea comportamentului violent, autorul face referință în cel de-al doilea capitol, care este împărțit în trei secțiuni. În prima

secțiune este definită violența și sunt prezentate dificultățile conceptuale referitoare la aceasta. Controversele cu privire la tipurile violenței și la formele violenței sunt tratate în secțiunea a doua a acestui capitol, intitulată "Tipologia violenței". În ultima secțiune sunt prezentate tipurile de sancțiuni juridice prin care se înlătură comportamentul violent.

"Modele explicative ale violenței și ale comportamentului violent" este titlul celui de-al treilea capitol, împărțit în cinci secțiuni. În prima dintre ele ne este prezentată conduita umană și comportamentul violent, precum și câteva ipoteze cu privire la violența în perioada de tranziție. Ulterior, violența ne este prezentată ca un efect fie al stării de frustrare, fie al relațiilor de socializare. Autorul prezintă și câteva teorii explicative ale criminalității săvârșite cu violență: teoria anomiei sociale, teoria "asociațiilor diferențiale" și teoria dezorganizării sociale.

Tema capitolului patru intitulat "Forme complexe de violență și modalități de sancționare" este analizată în două secțiuni - sub aspectul violenței funcționale și prin manifestarea violenței în dreptul penal.

Ultimul capitol - "Considerații practice privitoare la forme de manifestare ale violenței în perioada de tranziție a României" prezintă câteva manifestări ale criminalității săvârșite cu violență în perioada de tranziție.

Prof. univ. dr. Alexandru BOROȘ

Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

RECIDIVA POSTEXECUTORIE

Ediția Mirton Timișoara, 2003, 93 pag.

Cartea "Recidiva postexecutorie" este împărțită în trei capitole care tratează un fenomen frecvent apărut postpenitență: recidiva.

Capitolul I, intitulat "Considerații generale asupra recidivei postexecutorie" este împărțit în două secțiuni: "Recidiva postexecutorie ca modalitate a recidivei" (secțiunea I) și "Recidiva postexecutorie în dreptul penal" (secțiunea a II-a). În prima dintre ele sunt tratate trăsăturile carac-

Vitrina cu cărți și reviste

teristice ale recidivei, modalitățile recidivei și importanța cunoașterii acestora precum și necesitatea reglementării recidivei postexecutorii. În cea de-a doua secțiune este prezentată legislația și cronologic recidiva postexecutorie (1864, 1936, 1968).

Despre condițiile de existență a recidivei postexecutorii, autorul face referire în cel de-al doilea capitol. Prima secțiune a acestuia numită "Condiții privitoare la primul termen al recidivei postexecutorii" prezintă condițiile pozitive și negative privind primul termen al recidivei.

Acestea din urmă sunt infracțiunile săvârșite în timpul minorității, cele săvârșite din culpă, cele amniatate, precum și condamnările pentru care a intervenit reabilitarea. Cea de-a doua secțiune, denumită "Condiții privitoare la al doilea termen al recidivei postexecutorii" tratează infracțiunea intenționată, gravitatea infracțiunii ce constituie al doilea termen, precum și mica recidivă și condițiile acesteia.

Ultimul capitol al lucrării "Pedepșa în cazul recidivei postexecutorii" prezintă trei secțiuni care tratează recidiva postexecutorie, cauză de agravare a pedepsei pentru infracțiunea săvârșită din nou (secțiunea I), pedepșa în cazul săvârșirii din nou a unui concurs de infracțiuni (secțiunea a II-a) și descoperirea ulterioară a stării de recidivă (secțiunea a III-a).

În cadrul sistemului legislativ al României, un loc deosebit de important îl ocupă acel ansamblu de norme juridice elaborate în special pentru a apăra împotriva infracțiunilor, statul, suveranitatea, independența, unitatea, proprietatea, persoana și drepturile acesteia, precum și întreaga ordine de drept.

Prof. univ.
dr. Gheorghe NISTOREANU

Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

INFRAȚIUNI DE SUSTRAGERE DE LA INDEPLINIREA SERVICIULUI MILITAR DATORAT

Editura Mirton Timișoara, 2003,
45 pag.

Cartea conf. univ. dr. Octavian Pop "Infrațiuni de sustragere de la îndeplinirea serviciului militar datorat" este împărțită în patru capitole care tratează un fenomen infracțional foarte frecvent în perioada actuală: sustragerea de la efectuarea stagiului militar.

Primul capitol intitulat "Aspecte generale introductive" este structurat în trei secțiuni care vizează aspecte comune infracțiunilor contra capacității de apărare a României, îndeplinirea serviciului militar ca premisă a menținerii și dezvoltării capacității de apărare, precum și unele precedente legislative și elemente de drept comparat.

Despre infracțiunea de sustragere de la serviciul militar, autorul face referințe în cel de-al doilea capitol, împărțit în trei secțiuni. Acestea analizează obiectul juridic și subiecții

infracțiunii, precum și conținutul constitutiv al acesteia.

O altă infracțiune frecventă este cea de sustragere de la recrutare despre care autorul "vorbește" în cel de-al treilea capitol. Ultima secțiune a acestuia ne prezintă cele două laturi ale conținutului constitutiv în cadrul acestei infracțiuni.

Infracțiunea de neprezentare la încorporare sau concentrare este analizată în cadrul celui de-al patrulea capitol al lucrării.

Ultimul capitol intitulat "Sanțiuni și aspecte procesuale" este împărțit în două secțiuni. În ceea ce privește sancțiunile, acestea sunt de două feluri, în funcție de varianta sustragerii: varianta tip închisoare de la 1-3 luni, amenda sau varianta tip-agravată în care pedepșa este de la 1-5 ani.

Militarul condamnat cu executarea pedepsei într-o unitate penitenciară nu este scos din evidența militară, astfel că după terminarea executării pedepsei, militarul este reabilitat de drept, întorcându-se la unitatea sa militară pentru finalizarea stagiului militar.

Prof. univ.
dr. Alexandru BORODAC

Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

EVAZIUNEA FISCALĂ

Editura Mirton Timișoara, 2003,
79 pag.

Cartea conf. univ. dr. Octavian Pop, intitulată "Evaziunea fiscală" este împărțită în nouă capitole care abordează o infracțiune tot mai des întâlnită.

Primul capitol, intitulat "Finanțe publice. Aspecte introductive", face referințe la apariția și evoluția finanțelor publice în România.

Noțiunea de evaziune fiscală

(legală sau frauduloasă) este abordată în cel de-al doilea capitol al lucrării.

Fenomenul evaziunii fiscale (mărimi, cauze, efecte) este analizat în cel de-al treilea capitol.

Ultimele capitole ale lucrării (capitolele IV, V, VI, VII, VIII) prezintă din punct de vedere legislativ aspecte legate de evaziunea fiscală.

În ultimul capitol (capitolul IX), autorul în urma analizei fenomenului, identifică trei paliere de acțiune cu mijloace penale împotriva evaziunii, structurate natural, după cum evaziunea este potențială, incipientă sau consumată.

Aflându-se la locul de întâlnire dintre dreptul penal și cel financiar fiscal, infracțiunea de evaziune fiscală a fost analizată și în contextul ansamblului normelor financiare fiscale, avându-se în vedere și cele mai noi reglementări în materie.

Concluzia pe care o desprindem în urma lucrării de față este că evaziunea fiscală excede Legii nr. 87/1994 prin puternicul caracter de dependență față de cadrul legal financiar-fiscal incident și că, nefiind doar simplă infracțiune, poate constitui singurul obiectul de studiu al unei ramuri de drept.

Vitrina cu cărți și reviste

În încheiere, autorul își exprimă convingerea că fenomenul evaziunii fiscale poate fi combătut mai eficient, prin simplificarea normelor de incriminare, pe fondul articulării într-un sistem unitar a legilor complintoare și întemeiat pe acesta.

Conf. univ. dr. Ion GUCEAG

Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

OPINII DOCTRINARE ȘI PRACTICĂ JUDICIARĂ PRIVIND INFRACTIUNEA DE ÎNȘELĂCIUNE

Editura Mirton Timișoara, 2003, 70 pag.

Lucrarea conf. univ. dr. Octavian Pop "Opinii doctrinare și practică judiciară privind infracțiunea de înșelăciune" apărută anul trecut la editura Mirton din Timișoara, vine să confirme gama largă de teme pe care autorul le-a abordat în ultima vreme, fiind o evaluare concisă a "înșelătoriei".

Volumul este împărțit în trei

capitole "Preferințe istorice și de drept comparat", "Analiza condițiilor preexistente și a conținutului constitutiv al infracțiunii de înșelăciune", "Forme, modalități și tratament sancționar al infracțiunii de înșelăciune".

Din toate timpurile și în toate orânduirile sociale, legislațiile penale au încriminat și sancționat sever infracțiunile săvârșite împotriva proprietății particulare, deosebirile datorându-se perioadei istorice și particularităților proprii unei societăți sau alteia. Normele penale din orânduirile cu exploatare de masă nu au încriminat, însă, niciodată faptele prin care minoritatea exploatare spoliază fără cruțare munca celor exploatați.

Sistemele de drept penal moderne deși au eliminat unele din exagerările anterioare, au menținut totuși un regim destul de sever pentru anumite forme de activitate infracțională îndreptate împotriva patrimoniului.

Conf. univ. dr. Valeriu CUȘNIR

Conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

OMORUL

Editura Mirton Timișoara, 2003, 122 pag.

Cartea conf. univ. dr. Octavian Pop, apărută anul trecut la editura Mirton din Timișoara reprezintă o reevaluare a conceptului juridic de "omor" din perspective noi, fiind o lucrare solicitată mai ales prin prima nouății pe care o aduce.

Noțiunea de viață a ocupat un loc important în preocupările filosofilor din toate timpurile, aceștia încercând să definească esența vieții, valoarea ei individuală, socială și spirituală, sensurile și scopurile ei. Dacă viața sau mișcarea biologică, ca formă de mișcare a materiei, reprezintă o

proces continuu, viața ca formă de existență individuală are un sfârșit.

Omul este singura ființă superioară din universul cunoscut; el crează valorile și le transmite generațiilor viitoare, iar spiritul său continuu, neobosit tinde la perfecționare. Totodată, omul în exclusivitate, prin trăirea în adevăr a tot ce este bun, frumos și drept, se impune în plan etic și dă dovadă de personalitate, dominând și impulsurile inferioare. Astfel că viața omului apare ca valoare primară și absolută, indispensabilă manifestării în sine și, ceea ce este mai important, condiție a continuității biologice a grupului social.

Viața este bunul cel mai de preț. Însuși omul. Pe oricare treaptă a dezvoltării sale, omul și-a apărut viața individual sau colectiv, prin toate mijloacele de care a dispus în acest scop. În această privință, în urmă cu două milenii, Titus Lucretius afirma: "Vitaque manicipio nulli datur, omnibus usu" (Viața nu este proprietatea nimănu, ci uzufructul tuturor), atrăgând astfel atenția asupra importanței valorii vieții persoanei, sub aspectul generațiilor și permanenței omului în lume.

Conf. univ. dr. Valeriu BUJOR

S.C. "TRADIȚIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
Editura TRADIȚIE
C.U.I. 5916697
CONT ÎN BANC POST, SA - Sucursala UNIRII
NR. 251101.107700044516026 (în lei)
Nr. 251101.207700044516013002 (în dolari și euro)
ROMÂNIA, 031562 BUCUREȘTI, SECT. 3, OF. P. 77
Str. VORONET Nr.7, bl. D5, ac.4, ap.14
telefon: (04021) 323 1903, 9724238679
e-mail: vtoronietanaga@ptcom.ro
marianaga29@yahoo.com
www.marianaga29@hotmail.com

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal de informare religioasă
Anul XII, nr. 554 din 16 Mai 2004

VIAȚA CULTELOR

14. FREET OCTAVIAN POP: „LUMINA PENTRU SUFLET”

Cartea semnată de Pr. conf. univ. dr. Octavian Pop în editura Mîrton din Timișoara, subtitulată *Meditații*, cuprinde texte sembrate de autor, de-a lungul ultimilor ani, în săptămânalele „Redeșteptarea” (Lugoș) și „Timpolis” (Timișoara), precum și în cotidianul „Realitatea Dâmbovițeană” (Dăegoviște). Materia cărții este structurată în patru părți, cuprinzând în total 330 de teme: Cuvântul care zidește (125 teme), Lumină spre descoperirea neamurilor (63), Sfaturi evanghelice (42) și Din Tainele Scripturii (100 de teme).

După cuvîntul prefațatorului, Arhid. prof. univ. dr. Ioan Florea (Facultatea de Teologie ortodoxă „Andrei Șaguna”, Sibiu), „scînză de față răspunde unei mari nevoi de luminare a sufletelor noastre, atât de chinute, în fond, sub masca zămbitoare și mulțumită arătată lumii (...) Meditațiile poartă amprenta unui stil limpede și concis. Mesajul scripturistic în forma unei lecții de viață și de conduită în general bună, transformându-se într-un îndreptar al vieții de zi cu zi.”

Una din meditații atrage în mod deosebit atenția, prin îndemnul de luptă creștină pe care îl conține: „Dacă providența divină ne-ar ajuta să creștem proști, care, înținem cu Sfinții Apostoli, ar fi să stea cu destăinicie la căma corăbiei lui Hristos, atunci desigur că, oricât de mare ar fi numărul dușmanilor noștri, îi-am birui și am putea să schimbăm în bine spirital timpul în care trăim”.

În ce-l privește, Părintele Octavian Pop își face datoria față de semenii în primul rînd lucrînd ca păstor de suflete la Centrul de Resuscitare a Minorilor de la Găești, Dâmbovița.

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

100% NAȚIONAL
Surina
de Dâmbovița

Director: **TEODOR VASILIU** Miercuri, 16 iunie 2004 • Nr. 2510 • SERIE NOUĂ • ANUL IV (XI) • 16 pagini • 5000 lei

„PHOENIX”

În urmă cu 4 ani, la Centrul de Recunoaștere (CR) din Găesti, vedea lumina zilei primul număr al revistei „Phoenix”. Prin conținutul variat de informații, publicația a reușit să atragă în acest timp un număr mare de cititori și colaboratori. Primul număr din acest an al revistei își deschide paginile cu articolul „Considerații generale privind violențarea întrafamilială”, semnat de magistrat drd. Zăbala Traian-Cristina. În ceea ce privește prezenta în timpului cărora noțiune deosebit de importantă este familia, instituțională și familială, abordată și cauzele care au dus la formarea familiei corective. În continuare este relevată noțiunea de violență intrafamilială și aspectele psihologice, dar și rolul victimei în comiterea infracțiunii, violențarea femeii, copiilor și persoanelor în vârstă. Un alt articol semnat de conf. univ. dr. Octavian Pop și intitulat „Delincvența juvenilă în perspective” „directivelor” „Uniunii Europene”, ne înlică să trebuie făcut în domeniul „Magistrații Penitenciare” și în zona „Jandă”, din acest punct de vedere, cu țările care fac parte din Uniunea Europeană. Prof. Florina Vasile, în articolul „De astăzi UNICEF-ul și de astăzi”, ne prezintă câteva noțiuni despre organizația internațională a UNICEF-ului și rolul ei în lumea contemporană. Un alt articol din sfera teologică este de semnat de către prelat dr. Octavian Pop: „Convingerea Sf. Apostol Pavel”. În acest studiu, autorul ne prezintă viața „apostolului” neamurilor înaintea de convertirea și nimeniul

numărul sale. Alte lucruri de un interes deosebit din cu privire la misterul stării „Sinfonologia devianțelor comportamentale la copii”, semnat, de „redactor” Nicușor Dicoșu. „Mășina veștii” – colaborator Mișuș Ișe. „Jurnalul cotidian în casa lui” – invitatul Emilian Ișe. „Contribuția educată și fizică la formarea personalității elevilor” – prof. Corina Ticharu. Revista „Phoenix” conține și câteva rețete de programe socio-educative pentru medierea minorilor delincvenți internali într-un centru de reeducare: „Aniblatoc”, „Viață condiționată într-un mediu curat”, „Tabăra de vară”, „No și voi împăună”, „Educațieport”, „Psihoterapeutică pentru suferinșarea minorilor aflați în situație de criză” etc. Acest prim număr al publicației din acest an se încheie cu articolul „Prezența unei demnități apăsătoare”, semnat de scriitorul Victoria Măneșcu. **de Blăzu**

6 Actualități

Cotidian incomod și independent • Lider în mass-media județului

LUMINA de Dâmbovița

Director: TEODOR VASILIU

Joi, 24 iunie 2004 • Nr. 2517 - SERIE NOUĂ - ANUL IV (XI) • 16 pagini 5000 lei

LUMINĂ PENTRU SUFLET

„Prins în șuvoiul tulbure al vieții de zi cu zi, omul așazi modern; veșnic ocupat, grăbit, îngrijorat, uită de marele mesaj al dumnezeirii, de chemarea fierbinte a lui Hristos. Ce comoară minunată pierde acest om prin simplul fapt că refuză să întindă mâna spre ea, să-și deschidă sufletul spre Iisus, pentru a-și duce cu seninătate crucea vieții sale în așteptarea vieții veșnice”. Astfel prefatează arhidiaconul prof.dr. Floca Ioan cartea pro-utului conf.univ.dr. Octavian Pop de la Centrul de Reeducare Găești, intitulată sugestiv „Lumină pentru suflet”, apărută în acest an la Editura „Mirton” din Timișoara. Lucrarea este împărțită în 4 mari capitole: „Cuvântul care zidește”, „Lumină spre descoperirea neamurilor”, „Statuti evanghelice” și „Din tainele scripturii”. Cititorul obișnuit va regăsi în paginile acestei cărți întreaga dogmă socială a Bisericii ortodoxe; misiunea acesteia în „ogorolul lui Dumnezeu” și la final un catehism-îndreptar pentru înțierea în credința creștină. Cartea se adresează însă în primul rând preoților, ajutându-i să înțeleagă mai bine misiunea socială a Bisericii și rolul acesteia în viața comunității, unde cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie cunoscut cu pri-sosință.

Ilie BIZOI

6

Cultură

BULETINUL CAPELEI ORTODOXE "SF. IOAN BURA DE AUR"
A CENTRULUI DE REEDUCARE GAESTI

Cuvânt suflet

ANUL VI • NR. 1-6 • IANUARIE-IUNIE 2004

ISSN 1584-1960

Vitrina cu cărți și reviste

Preot conf. univ.
Dr. OCTAVIAN POP

LUMINĂ PENTRU SUFLET

Ediția "Miron", Timisoara
2004, 400 pag.

Pina în sensul sâmbure al unei
câine și cu ei, omul așa-zis modern
vesnic ocupat, grăbit, îngrijorat, uită
de aceste mesaje ale dumnezeului, de
prezenta harului a lui Hristos. Ce
cunoaștere minime pierde acest om
prin simplul fapt că refuză să întindă
mâna spre ea, să-și deschidă sufletul
să se lase, pentru a-și duce cu
magnanimitate și cu încredințare
în călătoria vieții sale în
călătoria vieții eterne!

Împreună cu prima mare capitol:
"Cuvântul care vorbește", "Lumina spre

deschiderea de adevărat" "Statutul
evanghelic" și "Din timpurile apostolice",
volumul de față se constituie ca
un îndrumar catehetic de prim-rang,
ca text de meditații sau predică, ca o
cunoaștere actuală în spiritul Bisericii.

Scrierea de față răspunde unei
mari nevoi de luminare a sufletelor
noastre, atât de chinute, în lume, sub
masca schimbătoare și multumită
analfete lume.

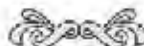
Autoarea pr. conf. univ. Dr. Octavian Pop, ne-a demulțat pentru
că, așa cum spune Sfânta Scriptură:
"bănele nu sting lumina și a
sună sunt abec, ci o pun în plină
și luminează tuturor celor din casă".
Mătu V. 15).

Una din meditațiile acestui
volum se constituie într-un adevărat
program de legătură creștină: "Dacă
proprietății dăruie te-ar ajuta să
creștem precum care, înlocuim ca
Sfinții Apostoli, și și să stea cu
destăvilitate la căma corabiei lui
Hristos, atunci desigur că orice

de mare ar fi numărul deșmanilor
noștri în om, berii și am putea să
schimbăm în bine spiritul timpului în
care trăim".

Aceste rânduri le exprimă, cred,
ești mai bine pe omul și scrierilor
Octavian Pop.

Teolog Prof. CĂTĂLIN
CIOBANU

Preot conf. univ.
Dr. OCTAVIAN POP

SPECIFICUL PAȘTORĂȚIEI ÎN INCHISORI

Ediția "Traditje", București,
2003, 148 pag.

Cartea preotului conf. univ. Dr.
Octavian Pop, este o prezenta omnia
în prezenta adevărată, judele românesc.

Vitrina cu cărți și reviste

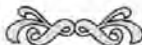
aducând un suflu nou spre educația penitenciară, ajutând atât preoții capelani din închisori cât și cadrele sistemului penitenciar.

Se prezintă sub forma unei broșuri făcută accesibilă neînfiatilor în proceduri juridice; împărțită în patru capitole; este un manual de pastorație în cadrul sistemului penitenciar românesc.

Încă de la început, Biserica creștină a avut o grijă deosebită față de cei privați de libertate. Motivarea grijii pentru această categorie de oameni se află în învățătura ei despre om, chiar și atunci când chipul lui Dumnezeu, după care a fost creat, este umbrat de anumite păcate: Biserica este corabia care îl aduce pe toți fiii ei la limanul mântuirii, este "stațul" ce îl adăpostește pe ceibotezați în numele Sfintei Treimi și-i ferește pe aceștia de diavol care, prin tot felul de ispite, caută cu orice preț să-l îndepărteze de la adevăr și astfel să-i lipsească de împărăția lui Dumnezeu.

Prin pastorația în închisori, Biserica îl antrenează pe toți ai săi, credința fiind păstrată și transmisă de toți cei ce formează poporul lui Dumnezeu într-o anumită zonă, în frunte cu ierarhul locului, înconjurat de preoți, diaconi și credincioși.

**Preot GEORGE
LEONTIN STOICA**

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

*Revistă de cultură, opinie și
informare, an IX, nr. 1-6,
ianuarie - iunie 2004*

De acum cunoscuta revistă "Lumină și speranță", aniversază intrarea în cel de-al nouălea an de existență ca un număr deosebit din punct de vedere calitativ, cu articole incitante și interesante în care se regăsesc foarte multe teme actuale ale Bisericii Ortodoxe cât și ale pedagogiei, sociologiei și jurisprudenței românești.

Amintim în această revistă articolul conf. univ. dr. Octavian Pop: "Răspunderea penală a minorilor infractori", în care autorul radiografiază extrem de lucid situația copiilor cu probleme sociale în instituțiile de profil din România secolului al XXI-lea.

De asemenea articolul profe-

sorului Valeriu Troenco: "Probleme actuale ale executării pedepselor privative de libertate în Republica Moldova", este deosebit de concis și citindu-l ne putem da seama de diferențele și mai ales de asemănările dintre cele două sisteme de penitenciar (moldovean și românesc).

Sunt foarte multe articole demne de luat în seamă, dar spațiul nu ne permite să le expunem în această recenzie.

Amintim astfel: "Condiția femeii în penitenciarele din România" alcătuit de magistrat drd. Zinica Trandăfirescu, "Salutul creștin" al preotului drd. Adrian Dulgheriu, "Metode pedagogice interactive și eficiența lor în reducerea minorilor" a prof. Florica Vasile; "Minorul internat și relațiile acestuia cu familia" a sociologului Victoria Martinescu și multe altele.

**Prof. GHEORGHITA
MINEA**

PHOENIX

*Revistă de cultură, opinie și
informare
an IV, nr. 1-6, ianuarie - iunie 2004*

Revista Școlii Generale nr. 5 Găești din cadrul Centrului de Reducere Găești, în cel de-al patrulea an de existență, se prezintă cititorilor sub o formă grafică deosebită și cu un conținut editorial de o calitate ireproșabilă.

Vitrina cu cărți și reviste

Dintre numeroasele articole amintim pe cel al magistratului drd. Zinca Trandafirsoiu intitulat "Condițiile generale privind violențarea maritală" și pe al conf. univ. dr. Octavian Pop: "Delincvența juvenilă în perspectiva directivei Uniunii Europene".

Acești amicalii lui Octavian Pop ține de actuală "la țară" a noilor directive venite din zona Uniunii Europene privind delincvența juvenilă și posibilitatea implementării acestor directive în sistemul corecțional românesc.

Amintim alte articole deosebite de incisiv și subțirăpale aparținând unor profesori sau experți ale G. R. Găeș cum ar fi: "Simptomatologia devianțelor comportamentale și copil" ține de psihologia socială Nelușca Diaconu; "Măsură vieții" a educatoarei Mălina Ilic; "Ce este Unica-ul și ce face el" al profesorii Florina Vasile; "Drepturile copilului în povești și imagini" scris tot de profesoara Florina Vasile și "Toleranțismul"

un amplu articol alcătuit de pluriexpertmejer Andreea Diaconu și multe altele.

Pr. Conf. Univ.
Dr. OCTAVIAN POP

MISIUNEA SOCIALĂ A BISERICII

Ediția Miran, Timisoara, 2004

Lucrarea prezintă conferințele unei doctore Octavian Pop apărute într-un moment când Biserica Ortodoxă Română începe să-și clarifice intervențiile în zona socială, punând un accent deosebit pe funcția social-moralizatoare a ei.

Cartea este împărțită în 4 capitole, primele 3 abordând propria viață de social din Biserica, ajutorul moral sau material pe care Biserica

o poate să-i acorde credincioșilor ei. În ultimul capitol este un mic catehism de învățare creștin-ortodoxă foarte ajutor pentru tinerii eșcași.

Cartea subliniază etize pe care a avut-o Biserica Ortodoxă după unor instrumente viabile de a-și destăgura activitatea de pastorație mai aproape de credincioșii, ajutându-i cu sfatul său, ceea ce e mai important, cu o grijă asupra vieții lor practice, de multe ori la limita subzistenței.

Una din categoriile sociale care a fost destul de puțin ajutată este cea a deștinuților (minor sau major), cămă nu li s-a acordat nici măcar o carte specială sau altă viață velum adresate jecioșilor capetelor ne sustinută în cadrul acestor penitenciarie sau centre de reeducare pentru a-i îndruma pe calea în demnitatea deștinu de dificală social a deștinuții.

Fără doar și fără cartea pe cart. univ. dr. Octavian Pop, cu o înfăășare frumoasă de un preot al lui Petrușca analizează în aspect social al societății românești pușie cu-nascul, ceea a deștinuții și ceuște să alcătuiască o lucrare demnă de luat în seamă, un studiu ghid al preotului capelan ce activează în penitenciarie și nu numai.

De aceea nu putem decât să ne bucurăm că Biserica Ortodoxă începe să-și actualizeze funcția socială și să se întorne mai mult în mijlocul comunității credincioșilor.

Teolog drd. DANIEL
CÎRȘTEA

REVISTA ROMÂNĂ
DE
VERSURI ȘI PROZĂ

Nr. 3-4 (29-30) / 2004.

An VIII ; 16 pagini

**PERIODIC AL SOCIETĂȚII
DE SCRITORILOR ROMÂNI**

Reviste, cărți sosite la redacție

* De la Găiești, de la pr. Octavian POP primim revista „LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ” / Revistă de cultură, opinie și informare, an IX, nr. 1-6, ianuarie-iunie 2004. Revista este editată de „Centrul de Reeducare Găiești”. Revista „Lumină și Speranță” este condusă de Maria Ciobanu și-l are ca redactor șef pe conf. univ. dr. Octavian POP. Revista apare într-o ținută grafică de bună calitate, are peste circa 19 semnatari de studii și articole pe varii teme, poze, ilustrații. Studiile sunt socio-psiologice și juridice și ilustrate pe mediul centrelor de recuperare a celor căzuți în diferite culpe, păcate. Revista prezintă o deosebită importanță pentru sociologi, psihologi și magistrați. Merită să fie parcursă. Autori sunt deosebit de avizați în aceste domenii..

* Tot de la Găiești ne sosește revista „Phoenix”, an IV nr. 1-6, ianuarie-iunie 2004. Revista „Phoenix” este editată de Școala Generală nr. 5 Găiești, jud. Dâmbovița și-l are ca animator principal și redactor șef pe același conf. univ. dr. Octavian POP, personalitate de mare putere de muncă. Copleșitoare am putea spune. Nu este ușor să tipărești, să tehnoredactezi, să răspândești astăzi cărți și reviste. Este o muncă grea și de multe ori plină de insatisfacții. Mai ales de ordin financiar. Noi ținem să-i felicităm pe autorii de articole și de studii pentru, interesul și efortul pe care-l depun.

* „Misiunea Socială a Bisericii” se numește cartea pr. conf. univ. dr. Octavian POP și este tipărită la Editura TRADIȚIEI, București – 2003. Volumul este prefațat de Arhidiacon prof. univ. dr Ioan Floca și având un „cuvânt înainte” al prof. univ. dr. George Antoniu. Cartea se adresează celor aflați în detenție și cadrelor preoțești care își desfășoară activitatea în aceste instituții. Dar nu numai! Ea este utilă tuturor celor interesați de acest domeniu, este folositoare sufletelor rătăcite și personalului ce supraveghează pe cel întemnițat, este utilă și folositoare tuturor celor aflați în derivă, la o răscruce a vieții, celor care, din diferite pricini, s-au certat cu viața obișnuită. Asemenea, la sfârșit, volumul are 24 de rugăciuni pentru deținuți. N-am întâlnit nici o carte care să cuprindă așa ceva – rugăciuni speciale pe care să le spună cel, cea aflat(ă) în detenție. Îl felicităm pe autor

(continuare în pag. 15)

George Alexandru URSA

(continuare din pag. 3)

»(Revista...) pentru bravații deșuși.

• **Lumina pentru suflet – meditații** – se numește astfel prețul conf. amn. dr. *Orchestra AGP* și apare la *Editura Miron, Timisoara, 2004*. Volumul cuprinde 400 de pagini și nu o prefață a Arhid. prof. amn. dr. dr. Ioan Flora. Răzvrătirea POP este un dar la o energie debordantă, și a slujirii în veritate și la pământ și la Hristos pe pământ și a creștinismului ortodox în general. Volumul cuprinde meditații creștine grupate în 330 de teme și patru părți. Temele sunt explicate simplu, pe înțelesul celor cărora li se vorbește. Ce este „Dumnezeu Săntos”, „Jocurile lui”, „stăntă crucii”, „Iisus Hristos, Arhiepiscop, Preot și Împărat”, „sacrificiul”, „postul”, „lămurirea”, ce este „erezia”, „apostazia”, „schisma”, „raționarea”, „completarea”, „băcătul”, „amerezia”, „raționarea”, „completarea”, „băcătul” cum poate fi acesta biruit, „spiritul”, „materie”, biruirea materiei materiale și „materie”, „amerezia”, victoria asupra ei prin Iisus Hristos și cea de a doua Sa venire, învierea, „Jumii Sfinților”, Biserica și rolul ei, preoții, „măntuirea sufletului”, religia și arta, liberul arbitru al omului („voia liberă”), „raționarea” și puterea ei, știința în raport cu religia, „omul nou” care nu a fost și nu este un concept comunist așa cum tot mai vehiculează o seamă de zăngăni rău intenționați, sau chiar ignoranți. Apoi alte și alte teme și pasaje din Vechiul și Noul Testament sunt explicate. Cartea este un manual de învățătură mai cu seamă destinat celor care s-au ținut depărtați – din varii pricini – de învățătura creștină, vă îndemnăm să o lecturați.

Cetatea RODNEI

Revistă socio-culturală și religioasă a comunei Rodna

*Revistă editată de Biblioteca Comunală «Ion Pop Reteganul» Rodna
• Anul I, nr. 5-8 • mai-august 2004 • ISSN 1584-3483 •*

VIAȚA CĂRȚILOR

Preot Conf. Univ. Dr. Octavian Pop
MISIUNEA SOCIALĂ
A BISERICII

Editura Tradiție București, 2003
335 pagini

Careea pt. conf. univ. dr. Octavian Pop, intitulată "Misiunea socială a Bisericii" este structurată în cinci capitole care conțin 231 de teme la care se adaugă un ultim capitol ce conține 24 de rugămini pentru cârmaci.

Prinul capitol: "Misiunea Bisericii în penitenciar" cuprinde 93 de teme în care se arată importanța prezorției spirituale în viața deținutului, asigurată prin asistența preotului. Căminis pentru păcat și întorcerea la Dumnezeu prin practicarea virtuților creștine înasarmă întorcerea de la păcat și pedepesă la lertarea divină.

Cu titlu: "Misiunea Bisericii într-un Centru de Reeducare", autorul epoune, în cele 50 de teme, în mod afectiv prin stufrea sa în Centru de Reeducare din Gălesii, necesitatea asistenței morale – religioase a copșilor ce au urmat o altă cale decât cea a lui Hristos.

Capitolul al treilea, intitulat: "Misiunea Bisericii în societate" este alcătuit din 48 de teme și tratează despre

relația Bisericii cu lumea contemporană și înfățișările importante ale societății: școală, sport, armată.

Capitolul al patrulea "Din laicele credințe" prin cele 19 teme ale sale cuprinde rugăminți la intrarea cu privera la bere mai importantă înviațarea de credință aia Bisericii.

Capitolul al cincilea "Misiia căleș liniei" conține 13 teme care se referențiază înmărie societății noastre de a se implica în activități sociale și de caritate ajutându-i pe cel defavorizat al acții prevenind-ul pericoulului de a ajunge într-un centru de reeducare.

Ce e 24 de rugăcini care alcătuiesc capitolul al șaptesilea sunt spăcific beior aflați în detenția care cer lertare de păcate și ajutor de la Dumnezeu.

Florin MOLDOVAN

CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE*

Cu ani în urmă, sub acest titlu (*Cuvântul care zidește*, în *Minerva*, nr. 66-67, Bistrița, 1997, p.2), consemnam roadele de toată lauda ale strădanilor unui fiu al Rodnei chemat de Domnul întru slujirea Sa, strădanii materializate, la acea vreme, în nu mai puțin de 40 de cărți din diverse domenii. Este vorba de Preot Conf. Univ. Dr. Octavian Pop (numele laic al protosinghelului Olvian Pop Bindu, cunoscut și cu pseudonimul literar Olvian Rodnoianul, fiul gospodărilor rodneni Maria și Simion Bindu), cel care de atunci a adăugat la toate bogata sa listă bibliografică încă zeci și zeci de titluri de cărți, articole, studii, predici și recenzii de carte, făcându-se remarcat atât ca teolog, cât și ca jurist și scriitor deosebit de prolific. Nu este lipsit de interes să amintim aici că prodigiul cărturar Octavian Pop a fost, de-a lungul anilor, redactor-șef al revistelor *Viața Monahă* (editată la Mănăstirea „Izvorul Miron”, Românești, jud.Timiș) între anii 1990-1995, *Helipolis* (editată de S.C. „Ando-Tours”, Timișoara), 1995-1998, *Lumină și speranță*, (editată de Centrul de Reeducare Găești, jud. Dâmbovița), 1996 și în prezent, consilier editorial la Editura „Ando-Tours”, Timișoara, 1995-1998, redactor-responsabil la buletinul *Cuvânt și suflet*, editat de Capela „Sf. Ioan Gură de Aur”, Găești, jud. Dâmbovița, 1999 și în prezent, pentru ca, începând cu primăvara lui 2004, să devină și redactor-șef al revistei noastre, *Cetatea Rodnei*.

Una dintre mai recente sale apariții editoriale, volumul *Lumină pentru suflet. Meditații*, Editura Miron, Timișoara, 2004, este încă o cărămidă pe care teologul Octavian Pop o adaugă edificiului nobil al slujirii lui Dumnezeu, încă o carte prin care el caută cărarea spre Unicul, spre Adevăr. Volumul adună, în 400 de pagini, meditațiile creștine ale autorului apărute, în diferite perioade, în săptămânalul lugojean *Fedeșteptarea*, în săptămânalul timișorean *Timpolis* și în cotidianul țargoviștean *Realitatea dâmbovițeană*. În paginile cărții, o bună parte dintre multele întrebări și neliniști ale acestei lumi își încearcă și își află răspunsul îndreptățit în cuvântul bizuit pe temeiul traicnic a credinței ortodoxe strămoșești.

Ca un adevărat „păstor de suflete”, preotul Octavian Pop susține prin meditațiile sale adevărate lecții de viață și de morală creștină, atât de utile omului de azi, mereu grăbit, mereu aplecat asupra grișilor zilnice, aflând tot mai rar prilejul apropierei de mesajul creștin al iubirii aproapelui. Într-un stil nepretențios, simplu și cald, răspunzând unei noi veale de luminare a sufletului cititorului însetat de adevărate credințe, autorul își structurează opera în patru părți cu titluri semnificative. Partea I – *Cuvântul care zidește* – dezvoltă 125 de subiecte (*Roadele iubirii de Dumnezeu, Lucrarea Duhului Sfânt, Cultul creștin religios, Rațiunea și conștiința, Triumful vieții asupra morții, Într-o lucrare a Fiului lui Dumnezeu etc.*); partea a II-a – *Lumină spre descoperirea neamurilor* – cuprinde 63 de subiecte (*Omul în Hristos, Viața cu Hristos, Crucea Domnului, crucea noastră, Credința, bogăție a sufletului, Biserica, vistieria în care se păstrează neschimbată înviătura Mântuitorului etc.*); partea a III-a – *Staturi evanghelice* – are 42 de subiecte (*Roadela smereniei,*

Mărirea lumească și dumnezeiască, Iertarea și Împăcarea cu aproapele, Între adevăr și minciună, Hrana cuvântului etc.); iar cele 100 de subiecte ale părții a IV-a – *Din tainele Scripturii* – sunt, la rândul lor, împărțite în două secvențe: **A. Istoria sfântă a Vechilului Testament** (*Dumnezeu a creat cerul și lumea, Părinții noștri Adam și Eva, Cei doi frați Cain și Abel, Potopul și corabia lui Noe etc.*) și **B. Istoria sfântă a Noului Testament** (*Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, Vestea cea bună a nașterii lui Iisus, Maria și Elisabeta, Nașterea și copilăria lui Iisus etc.*). Simpla înșiruire a câtorva titluri pe care le-am socotit mai sugestive ne permite să întrezărim bogăția de idei a unei cărți merite să-l aducă laudă lui Dumnezeu, îndemnându-ne în fiecare din paginile ei să ne împodobim sufletele cu smerenia, iubire, adevăr, milostenie și nădejde, virtuți creștine ce ne apropie de Hristos. Într-adevăr, iubirea este sublimul îndemn pe care Hristos l-a propovădit în timpul trecerii Sale pământești și l-a exemplificat prin pilda vieții Sale, fiindu-ne prin aceasta model neprețuit în lupta cu ispitele acestei lumi. Iar iubirea de Dumnezeu se cuvine să fie supremul îndreptar al vieții noastre cotidiene, căci roadele acesteia, așa cum arată autorul nostru, sunt bogate: „respectul față de Dumnezeu, bucuria ce aduce laudă lui Dumnezeu și scârba pentru tot ce este nepăcură lui Dumnezeu, care ne face să ne raționăm ougetele, cuvintele și faptele prin care L-am putea necinsti pe Dumnezeu; această frică este o frică firească ce își are izvorul în iubirea noastră față de Dumnezeu și nu este o frică servilă ce izvorăște din frica pedepsirii și de ceea nu are preț moral; supunerea față de voia lui Dumnezeu, împlinind toate poruncile Lui, iubirea de Dumnezeu are drept rod și iubirea de aproapele” (p.10). Iar mai departe: „Așadar, să-L chemăm pe Duhul Sfânt nelcnoct să-și reverse darurile Sale nepieritoare asupra noastră și să ne ajute să ducem o viață liniștită, pașnică, plină de blândoțe, de răbdare, de curățenie, de dreptate, de milostenie, în frică de Dumnezeu, în dragoste de Biserica, de cuvântul Evangheliei, în nevoița fără de lepe a dobândirii împărțirii cerurilor, precum și a împlinirii datorilor noastre de fiu devotați și cinștii ai patriei noastre pământești.” (p.11)

Apreciind după merit strădanile autorului acestei binecuvântate cărți, Arhid. Prof. Univ. Dr. Doc. Ioan Floca, de la Facultatea de Teologie „Andrei Șaguna” din Sibiu, concluzionează cu îndreptărire în finalul recenziei făcute volumului *Lumină pentru suflet*: „Eu sunt convins că de existența unor slujitori ai Bisericii Ortodoxe, ca părintele Octavian Pop, depinde salvarea sufletului poporului român, regăsirea adevăratei sale identități”.

Emil BĂLA

*Pop, Octavian, *Lumină pentru suflet. Meditații*, Editura Miron, Timișoara, 2004.

Confutară travestită și joci de pensieri ■ Tăbăra în masă, neașteptată judecată

Jurnal

de Dâmbovița
5000 lei

Mierți, 9 noiembrie 2007
■ Nr. 2035 - Seria nouă - Anul IV (XI) ■ 16 pagini

Redactor șef: Alina Mavrodin

Director: Teodor Vasiliu

■ Revista revistelor

„Cuvânt și suflet”

ALIE BIZOI

Revista „Cuvânt și suflet”, editată de Centrul de Reducere (C.R.) Greșii, s-a făcut de mult timp un nume în lumea publicisticii și acest număr este unul bun. În articolele atractive și variate din punct de vedere al conținutului, primul material intitulat „Una cea de Taină și Sfânta Euharistie” este semnat de proslimitorul Octavian Pop. Autorul ne transportă în vremea Mântuirii și ne face părtași unuia dintre cele mai importante evenimente din viața Bisericii noastre: Taina. Accentul cade pe instituția Sf. Împărtășenie, taină care îl scut pe fiecare credincios să se unească cu Fiul lui Dumnezeu în mîndra cel mai deplin. Un alt articol, sub semnătura aceluiași Octavian Pop, este „Învierea Domnului - Obște rădăcite întru viață”. Biserica ortodoxă a închinat ziua de 29 Iunie celor doi sfinți Petru și Pavel. Acoperiri au devenit oporțiuni penitențialelor din țara noastră, dar se adevărate vîile de urmas de către cetățeni în detenție. Mai multe despre viața celor trei coroni Bisericii greșii putem afla din articolul „Sărbătorirea Sfinților Apostoli Petru și Pavel” semnat de puștii Florinel Umescu. Un

alt articol interesant cu conținut teologic este cel în care se face referință la una dintre practicile medicilor moderne, pe care Biserica ortodoxă o respinge categoric. Penultimul dr. Adrian Dugheru menționează în articolul „Conștientizarea și aplicarea științei medicale în practica covârșită a vîrșii, creșterea și îngrijirea omului sau autoselectivității”. În alt număr n-ai face Dumnezeeu”. Din conținutul revistei mai semnalăm „O căsuță în viața școlii” de Cosmin Emberber. În prezent, autorul este student la Sibiu, iar în trecut a fost elev al C.R. Greșii. Alte articole atractive care pot fi citite sunt: „Găsiți și în spărit” - de George Stoica; „Căderea lui Adam” - de George Valeriu; „Semnificația Institutului Național al Formării” - prof. Gheorghe Mălina; „Modificarea comportamentului deviant prin terapii educaționale” - asistență socială Nicușor Dăscălescu; „Familia în țara concurențelor greșii ale copilului” - Inop, educator Mălina Ilie. În cadrul rubricii „În școlile școlilor” este trecut și activitatea de asistență și consiliere religioasă desfășurată la C.R. Greșii de profesorul dr. Octavian Pop, precum și un număr mare de mijlocuri de comunicare de interes și utilitate școlară.

„Activitatea cotidiană în penitenciare”

ILIE BÎZOI

Pentru mulți dintre noi, activitatea cotidiană desfășurată la locul de muncă, alături de ceilalți colegi, face ca secundele, minutele și orele să treacă pe neobservate. Cu toate acestea, există și locuri unde timpul trece altfel, iar cei care lucrează într-un penitenciar se includ în categoria celor care au de îndeplinit o activitate cu responsabilitate maximă. Mai multe despre acest subiect putem afla din cartea coautorului Octavian Pop, de la centrul de Reeducare Găești, intitulată „Activitatea cotidiană în penitenciare”. Volumul este structurat în VII capitole: ●Cap. I - Detinutul - ca factor de criză ●Cap. II - Paza și apărarea locurilor de deținere ●Cap. III - Actele de tulburare a ordinii, nesupunerea și revolta deținuților ●Cap. IV - Refuzul de

hrană - greva foamei ●Cap. V - Sinuciderea ●Cap. VI - Evadarea ●Cap. VII - Incendii, cutremure, inundații, alte calamități neprevăzute. Încă din primele rânduri ale cărții, autorul ne ajută să înțelegem ce presupune această activitate de zi cu zi din penitenciar. Ea înseamnă uneori un șir întreg de acțiuni care se derulează pe ore, minute și care sunt conduse permanent, îngrădit liberă mișcare a condamnatilor, în al doilea capitol, ni se vorbește despre deținut în complexitatea sa. Capitolul al III-lea este rezervat expunerii actelor de tulburare a ordinii, cât și aspectelor cu privire la nesupunerea și revolta deținuților. Unul dintre actele de tulburare a ordinii unui penitenciar este refuzul de hrană, despre care autorul semnalează în cel de-al IV-lea capitol al cărții. Prin această

metodă, deținuții încearcă să atragă atenția pentru a obține anumite favoruri interzise în cadrul penitențiarului. Unii dintre cei aflați în detenție merg mult mai departe, astfel încât aleg să-și pună capăt zilelor atunci când cererile nu le sunt satisfăcute. Care sunt consecințele sinuciderii și cauzele care i-au determinat pe anumiți deținuți să-și ia viața putem afla din cel de-al V-lea capitol. Libertatea este unul din drepturile fiecărui om. Când aceasta este pierdută de către unii, din motive lesne de înțeles, tac orice pentru a mai luma o țigară în libertate. Astfel, în cele din urmă evadarea este singura posibilitate de a-și readuce pe deplin viața în așa cu libertatea. Despre ingeniozitatea evadării și urmările acestuia putem afla mai multe din penultimul capitol. Activitatea cotidiană în penitencia-

re” se încheie cu expunerea unor situații neprevăzute cu care angajații unui penitenciar se pot confrunta: incendii, cutremure, inundații etc.

REVISTA ROMÂNĂ

DE
VERSURI ȘI PROZĂ

SSR

PERIODICAL AL SOCIETĂȚII
SCRITORILOR ROMÂNI

Nr. 5-6 (31-32) / 2004

An VIII ; 16 pagini

REVISTE ȘI CĂRȚI SOSITE LA REDACȚIE:

• **„Lumină și Speranță”** se naștește din nou din cultură, din viață și informație” editată de Centrul de Recercare Ghiesb (Anul IX, nr. 7-12, Iulie-decembrie 2004, 30 pag.). Redacția: Șef. pr. conf. dr. G. Octavian POP, Director magistral Maria CIOBANU) (muștră grațioasă este de mare calitate, fără de asemenea, apăsătoare publicitate de bună Republică) (Căminul (iluzii), Terenurile de interacțiune publică” (magistral dr. Maria CIOBANU), Pedagogia cu încredințarea, necesitate sau alt de multime”, Marșurile de la Marea Neagră și amprenta lor pentru Vechiul Testament” (pr. conf. dr. G. Octavian POP), Sfântul Petre Tuteș”, Normanii, Belgica și (trăim în perioada Comunistă” (Boștan Stăncă), Simbolism și mândria” (pr. George Lechin-Stăncă). Am remarca din articolul dr. Pop comentariul nr. 107 după lesile la Hamurabi, „Dacă un constructor ridică o casă care nu este solidă, iar casa să se dăină peste locuitorii ei, constructorul trebuie parcașat”. Căp. constructori ce au au în față o atenție periculoasă dacă folosesc materiale de proastă calitate în construcția blocurilor sau atunci când prețurile și execuția amenajării în apartamente și, prin aceasta, pun în pericol viața locuitorilor în cazul unei cutremur!”

• **Sfântul Ioan Botezătorul cel mai mare dintre profeti**, „Pocăința în viața credincioșilor” (ambete la Editura MIRON, Timișoara, 2004) sunt cele două cărți pe teme religioase, istorice și de doctrină primite de noi de la dr. Octavian POP. Un al treilea volum se intitulă **„MODELE de programe socio-educative și MODULE de intervenție educativă”** (Editura WALDFRESS,

autor: Octavian POP și Florin SPAS), Fărăfetele Psi imprimă și o lipsă interesantă unei abordări care un studiu aprofundat de socio-pedagogie și de socio-educative, prin programul pentru integrarea în societate a minorilor, realizarea lor. Minori sunt pași în calea de a învăța, „înălțată”, regulile elementare de învățare cu semeni. Un asemenea învățare propune și metode, metode prin care minorul este calificat profesional, dibărează cum să spună o meserie cu ajutorul căreia și să părăsească dintr-o dată în fața sa înțelesurile, învățate să devină – în viață – bune gospodine, să învețe să se gospodărească, înțelegem, minorii sunt îndrumați să se districteze de cerințele la marile agricultură, pomologie, legumicultură, întreținerea culturilor, realizarea produselor, întinerirea unui gospodărie, pregătirea turajelor pentru animale etc. și protejarea mediului. Autorii propun și programe pentru perioade de după lăsuarea. Cartea este interesantă și utilă.

Student George Alexandru URSA

Publicația Independentă ■ Lider în mass media județului

Jurnal

de Dâmbovița

5000 lei

Redactor șef: Alina Mavrodin

Director: Teodor Vasiliu

№ 10, decembrie 2004
 Nr. 2587 - Serie nouă - Anul IV (XX) ■ 16 pagini

6 Cultură

■ Meditații creștine

Pocăința în viața credinciosului

■ *Binele este mai puternic decât răul, iar iubirea mai presus de ură*

ILIE BIZOI

Omul acestui secol, pe lângă faptul că este omul modern, este și un însingurat care trăiește doar absența prezentei lui Dumnezeu, fără a mai avea capacitatea de a se defini și cunoaște pe sine însuși ca fiind chip al lui Dumnezeu. Lucrarea preotului conf. univ. dr. Octavian Pop de la Centrul de Reeducare Găești este prima dintr-o serie de meditații creștine cu caracter ascetic din rândul păstoralilor din "Și par Botezătorul", "Despre viața lui", "Despre Sf. Cruce". Pocăința în viața credinciosului ortodox are în relevarea sa o mare importanță, dar și un caracter profund uman. Meditațiile au fost scrise și

pus-o la îndemâna credincioșilor prin Sf. Biserică, ca un balsam tămăduitor celor dornici de a-și vindeca sufletele de rănile pe care păcatul le produce. Pentru credinciosul ortodox, pocăința înseamnă a recunoaște că există bine și rău, iubire și ură și să afirme că binele este mai puternic decât răul, iar iubirea este mai presus de ură. Pocăința este întoarcerea fiului respectiv la Părintele Ceresc, care ne așteaptă pe toți cu brațele deschise. În viața credinciosului ortodox, alături de pocăința ca lucrare permanentă, prin care acesta se luptă zi de zi, ceas de ceas, cu păcatul, care vine să-și dobândească importanța în viața sa și Taina Pocăinței, prin care omul are posibilitatea să-și petească sufletul întru Dumnezeu prin intermediul Sf. Bisericii Ortodoxe Române.

BULETINUL CAPELEI ORTODOXE "SF. IOAN GURĂ DE AUR"
A CENTRULUI DE REEDUCARE GAEȘTI

Cuvânt și suflet

ANUL VI • NR. 7-12 • IULIE-DECEMBRIE 2004

ISSN 1584-1980

Vitrina cu cărți și reviste

CONF. UNIV. DR. OCTAVIAN POP

ACTIVITATEA COTIDIANĂ ÎN PENITENCIARE

*Editura Măgurea, Timișoara,
2004, 76 pag.*

Pentru mulți dintre noi activitatea cotidiană desfășurată în locul de muncă alături de ceilalți colegi face cu precizie, minuțioasă și corectă să treacă neobservată. Cu toate acestea există și locuri unde timpul trece altfel, iar cei care lucrează într-un penitenciar se includ în categoria celor care suferă de o activitate cu responsabilitate maximă. Mai multe despre acest subiect putem afla din cartea d-lui conf. univ. dr. Octavian Pop intitulată "Activitatea cotidiană în penitenciare".

Acesta este structura în VII capitole care au menirea să ne facă să înțelegem întreaga viață mai mică sau mai mare care este specifică activității cotidiene într-o astfel de

instituție: Cap. I – Deținuții ca factor de ordine; Cap. II – Peza și epurarea încaușii de deținere; Cap. III – Actele de tulburare a ordinii, nesupunerea și revolta deținuților; Cap. IV – Refuzul de hrană – greva foamei; Cap. V – Sina-cidențe; Cap. VI – Evadarea; Cap. VII – Inșerenții, cuțremurile înșerenții, alte calamități neprevăzute.

Înădă din primele rânduri ale celui dintâi capitol autorul ne ajută să înțelegem ce presupune activitatea cotidiană în penitenciare: "Presupune desfășurarea unei muncă, a unui șir înțeleg de activități care se derulează pe ore, minute și care sunt conduse permanent îngrădită libertatea de mișcare a condamnatului." În acest capitol ni se vorbește despre deținut în complexitatea sa atâtă despre cel care treabă modelat pentru a fi rețed socială). Capitolul III al cărții este rezervat expunerii actelor de tulburare a ordinii, cât și aspectelor cu privire la nesupunerea și revolta deținuților, unul dintre actele de tulburare a ordinii unul penitenciar este refuzul de hrană despre care autorul tratează în cel de-al IV-lea capitol al cărții. Prin această metodă, deținuții încercă să atragă atenția pentru a obține anumite favoruri interzise în cadrul unității penitenciar. Unii dintre cei aflați în detenție merg mult mai departe astfel încât să-și ia viața atunci când cerințele nu le sunt satisfăcute.

Care sunt consecințele sancționării și cauzele care le determină pe oamenii deținuți și-a viața putem afla în cel de-al V-lea capitol.

Libertatea este unul dintre drepturile fiecărui om. Când aceasta este pierdută de către unii din motive lașne de înțeles, iar alții pentru a mai luma o țară în libertate. Astfel,

în cele din urmă, evadarea este singura posibilitate de a-i readuce pe deținuți față în față cu libertatea. Despre ingeniozitatea evadării și urmările acestora putem afla mai multe din penultimul capitol.

"Activitatea cotidiană în penitenciar" se încheie cu expunerea unor situații neprevăzute cu care angajații unui penitenciar se pot confrunta: incendii, cutremure, inundații etc.

Cartea are la bază experiența acumulată de către autor în cadrul sistemului penitenciar, motiv pentru care treabă citită cu atenție și lăsa concluziile potrivite pentru a înțelege în ce constă activitatea cotidiană într-o astfel de instituție.

Teodog
drl. GABRIEL RADU

PREOT CONF. UNIV. DR.
OCTAVIAN POP

SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL, CEL MAI MARE DINTRE SFINȚI

*Editura Măgurea, Timișoara, 2004,
90 pagini*

A doua carte din ciclul inițiat acum câțiva ani cu lucrarea "Proclamația în viața creștinului" se intitulază: "Sfântul Ion Botezătorul, cel mai mare dintre sfinți".

Creștinii ortodocși de pretutindeni au cunoscut întotdeauna pe sfinții care împodobește calendarul și a cinsti cu deosebită atenție și cu o credință mai mare, care au avut o

Vitrina cu cărți și reviste

importanță deosebită în istoria mântuirii neamului omenesc.

Sfântul Ioan Botezătorul este unul din aceștia și este cinstit cu o evlavie deosebită.

El este modelul ascetului desăvârșit, legătura Testamentelor, prietenul Mielului și cel mai mare dintre profeti.

Această lucrare vrea să contureze viața acestui "Înger în trup" scoțând în evidență toate calitățile și caracterul său de mare profet pe care le-a avut în raport cu marea sa misiune, aceea de a fi înaintemergătorul Celui ce era așteptat de la Adam încoace. El nu a cerut nimic de la lume, fiind dator numai lui Dumnezeu și Acestuia și-a închinat întreaga existență, îndeplinindu-și desăvârșit misiunea sa.

Sfântul Ioan Botezătorul crede cu tărie și credința lui nu a fost zadarnică. Întreaga creștinătate îl poartă amintirea și în rugăciune fiecare îi cerem ajutorul pentru ca și noi, la rândul nostru să ne bucu-

răm de cuvintele Mântuitorului: "veniți binecuvântații Tatălui Meu".

*Teolog
drd. Daniel CĂRSTEA*

PREOT CONF. UNIV. DR.
OCTAVIAN POP

DIVINAȚIA ÎN ORIENTUL APROPIAT ANTIC

*Editura Mirtton, Timișoara 2004, 86
pagini*

Divinația a fost, este și va rămâne un mister greu de elucidat în istoria religioasă a fiecărui popor ce s-a identificat fie și pentru o mică parte a existenței sale cu o tradiție religioasă bazată pe o comuniune om-Dumnezeu. Existența divinației,

ca parte integrantă a oricărei credințe religioase este parte integrantă a oricărei credințe religioase este astăzi recunoscută de toți teologii și cercetătorii în istoria religiilor, un fapt cert, indiscutabil.

În anii de pruncie ai omenirii, formele de divinație erau mult mai variate și aproape întrade ontologic în constituția morfologică a fiecărui homo religiosus, acesta din urmă fiind ferm convins că într-un oarecare mod (foarte ciudat uneori), divinitatea intră în contact cu el avertizându-l sau trăsmitându-i mesaje privind viitorul.

Istoria artelor divinatorii, din antichitate și până în zilele noastre, nu este deloc o continuare, căci între cele două fenomene există asemănări destul de puține. Sunt complet abandonate două practici: haruspicia, divinația cu ajutorul măruntaielor unui animal sacrificat și ornithomanția, divinația prin observarea zborului păsărilor.

În schimb apar altele, pe care cei vechi nu le cunoșteau, cum sunt rabdomanția și cartomanția. Fizionomia și chiromanția, al căror studiu fusese doar schițat de către antici, cunosc astăzi un avânt deosebit.

Cartea se referă mai ales la specialitatea fenomenului în sine iar nu la o privire sistematică a fiecărei religii văzute în plan divinatic. Credințele greco-romane vor avea o proporție mărită în alcătuirea studiului, deoarece ele au fost studiate mai pe larg și mai ales pentru că avem numeroase izvoare ajunse până la noi.

*Prof. Teolog
Cătălin CIOBANU*

Vitrina cu cărți și reviste

PREOT CONF. UNIV. DR.
OCTAVIAN POP

SFÂNTA CRUCE ÎN ARTA CREȘTINĂ

Editura Mirton, Timișoara 2004,
66 pagini.

Asemenea unui bulgăre de zăpadă în rostogolire, personalitatea omului se extinde perpetuu, adăugând datului antologic inițial – prin dezvoltarea predispozițiilor înăscute sau prin preluarea empirică în mișcarea sa firească pe coordonatele timpului și a spațiului de bogății din zestrea umanității – elemente care îi determină identitatea poziției sale în cadrul acestui macroorganism (umanitatea).

Slăbiciunea firii noastre autonome, distante de Hristos, rutina și ignoranța fac de multe ori să fie preluate în această "rostogolire" ele-

mente care au fost denaturate sau diluate de scurgerea timpului sau de interpretările subiective ale predecesorilor și acestora să fie din nou adaptate, "forțate" să se integreze angrenajului – mai mult sau mai puțin utilitarist – personalității noastre, reducându-se la sfera posibilității de înțelegere subiectivă, înșușindu-se eronat o noțiune, accentuând eroarea prin contribuția proprie, știrbind și noțiunea și imaginea noastră.

Iconografia cunoaște trei faze ale reprezentării crucii și a cruxifixului:

- Reprezentările prin simboluri,
- Hristos viu pe Cruce (secolele V-XIII),
- Hristos mort pe cruce (secolele XI – XX).

Fiecare etapă a fost precedată (sau urmată) de faze de căutări, de încercări, perfecționiste sau interpretări eronate, inerte procesului evolutiv de precizare și clarificare artistică. Tot acest efort a fost impulsionat de faptul că "nimic nu face sufletul mai pios și mai curat decât efortul de a crea ceva perfect, pentru că Dumnezeu este perfecțiunea și cine tinde către ea tinde către Dumnezeu. Formele arhitectonice bisericesti, încadrând spațiul în care se săvârșește perpetuu Jertfa Euharistică, nu se puteau configura altfel decât pe coordonatele crucii.

Crucea este elementul care vine să sfideze logica, mărturisind caracterul revelant, supralogic, al creștinismului, rezumat într-un dialog al iubirii în punctul de intersecție al verticalei cu orizontala.

Teolog
drd. Daniel CĂRSTEA

PREOT CONF. UNIV. DR.
OCTAVIAN POP

POCĂIȚA ÎN VIAȚA CREDINCIOȘULUI

Editura Mirton, Timișoara, 2004, 68
pagini

Omul aceluia secol, pe lângă faptul că este un om modern, este și unul înșingurat care trăiește doar absența prezenței lui Dumnezeu fără a mai avea capacitatea de a se defini și cunoaște pe sine înșuși ca fiind chip al lui Dumnezeu.

Lucrarea prof. univ. dr. Octavian Pop, este prima dintr-o serie așteptată de meditații creștine cu caracter academic din rândul cărora amintim: Sf. Ioan Botezătorul, Despre divinație, Despre Sf. Cruce etc.

Pocăința în viața credinciosului ortodox are un rol covârșitor atât ca lucrare permanentă, dar și ca sfântă

Vitrina cu cărți și reviste

taină pe care Mântuitorul a instituit-o și a pus-o la îndemâna credin-cioșilor prin Sf. Biserică, ca un balsam tămăduitor celor dornici de a-și vindeca sufețele de rănille pe care păcatul le produce.

Pentru credinciosul ortodox, pocăința înseamnă a recunoaște că există bine și rău, iubire și ură, și să afirme că binele este mai puternic decât răul, iar iubirea este mai presus de ură.

Pocăința este întoarcerea fiului risipitor la Părintele Ceresc, care ne așteaptă pe toți cu brațele deschise. Ea este întoarcerea oiței pierdute la staulul și turma de care s-a rătăcit.

În viața credinciosului ortodox alături de pocăință ca lucrare permanentă, prin care acesta se luptă zi cu zi, ceas de ceas, cu păcatul care vrea să-l doboare, o importanță mare are și Taina Pocăinței, prin care omul are posibilitatea să-și golească sufletul încercat de toată povara fărădelegilor săvârșite care îl copleșesc.

Teolog Cătălin CIOBANU

OCTAVIAN POP

LUCRAREA DUHULUI SFÂNT ÎN VECHIUL TESTAMENT

*Editura Mirton, Timișoara 2004,
112 pagini*

*Sfânta Biserică ne învață că Dumnezeu este unul în ființă, dar înțeles în persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Credința în Dumnezeu –

Sfânta Treime constituie învățătura fundamentală și specifică a Bisericii Creștine. Așa își începe preotul conferențiar universitar doctor Octavian Pop cartea intitulată "Lucrarea Duhului Sfânt în Vechiul Testament".

Lucrarea de față este împărțită în cinci capitole, subîmpărțite la rândul lor în subcapitole care fac referire la Duhul Sfânt: de la sensurile cuvântului "duh" până la prezentarea Duhului Sfânt în cărțile Pentateuhului.

În "Introducere" sunt date referiri despre Sfânta Treime, ca și despre învățătura despre trinitate în Vechiul Testament.

Capitolul I, intitulat "Sensurile cuvântului duh în Vechiul Testament și numirile Duhului Sfânt" prezintă cele patru elemente care trebuie înțelese prin Duhul Sfânt: sufletul omului, îngerii, suflare de vânt și Duhul Sfânt, a treia Persoană a Sfintei Treimi.

În cel de-al II – lea capitol – "Duhul Sfânt în cărțile Pentateuhului"

sunt prezentate primele cinci cărți ale acestuia: "Facerea", "Ieșirea", "Leviticul", "Numeri", și "Deuteronomul".

Lucrările Duhului Sfânt în Vechiul Testament sunt prezentate în cel de-al patrulea capitol. Tot în acest capitol este arătată relația Duhului Sfânt cu corpul fizic.

Ultimul capitol al lucrării, prezintă Duhul Sfânt în cadrul Sfintei Treimi în Vechiul Testament.

"Primind din nou pe Duhul Sfânt, omul devine mai uman, iar lucrarea harului Duhului Sfânt îi redă acestuia strălucirea originară a chipului lui Dumnezeu".

*Preot
drd. Adrian DULGHERIU*

OCTAVIAN POP

JURISDICTIA ÎN DREPTUL BISERICESC (PAROHIALĂ, EPISCO-PALĂ, MITROPOLITANĂ)

*Editura Mirton, Timișoara, 2004,
132 pagini.*

Cartea preotului conferențiar universitar doctor Octavian Pop intitulată "Jurisdicția în dreptul bisericesc" exprimă ideea Bisericii de Răsărit, care a păstrat simetria între jurisdicție și slărea harică, astfel încât nu se poate concepe ca vreun membru al clerului să obțină și să exercite vreo jurisdicție care ar depăși starea lui harică.

Lucrarea este împărțită în șapte capitole, precedate de o introducere ce face o trecere în revistă a

Vitrina cu cărți și reviste

jurisdicției în cadrul celor două mari Biserici "surori" (Ortodoxă și Catholică).

Capitolul întâi, intitulat "Jurisdicția în dreptul canonic sau bisericesc" prezintă principiile pentru organizarea și funcționarea Bisericii.

În capitolul numărul II – "Împărțirea teritorială administrativă bisericească și jurisdicțiile ierarhice", autorul pune în evidență raporturile jurisdicționale ierarhice dintre treptele clerului. De asemenea, autorul prezintă împărțirea teritorială romană și formarea diacazelor.

Drepturile, îndatoririle și privilegiile episcopului sunt tratate pe larg în capitolul IV al lucrării: "Jurisdicția eparhială".

În ceea ce privește mitropolitul și patriarhul, autorul tratează drepturile, îndatoririle și privilegiile acestora în ultimele două capitole.

În final, în cadrul concluziilor, autorul arată că deplina autoritate în

Biserica de Răsărit o are Sinodul, patriarhul fiind "primus inter parens". Biserica de Apus susține că Pontiful Roman se bucură de puterea ordinară supremă, deplină, imediată și universală, pe care poate să o exercite totdeauna în mod liber.

Preot
drd. Adrian DULGHERIU

PR. CONF. UNIV. DR.
OCTAVIAN POP

DE LA CUVÂNT LA FAPTĂ

Editura Mirton,
Timișoara, 2004

Lucrarea preotului conferențiar universitar doctor Octavian Pop, intitulată "De la Cuvânt la Faptă" este

o călăuză spre Hristos, este mesajul Bisericii noastre Ortodoxe, drept măritoare, care ne cheamă pe toți, prin cuvântul Evangheliei, la Hristos pe care să-L premărim prin faptele noastre cele bune.

Părintele Octavian Pop, în răvna-i arzătoare pentru Casa Domnului – Biserica noastră strămoșească, ce va trebui să înfrunte cu armele credinței nenumăratele asalturi prozelitiste la care va fi supusă din partea unor confesiuni și dominațiuni sectare la acest început de mileniu – pune azi la îndemână fraților împreună slujitori și credincioșilor creștini aceste predici la duminicile și sărbătorile de peste an.

În fața ochilor sufletelor noastre, adevărurile dreptei credinței se înalță pe adevărul Învierii Mântuitorului Iisus Hristos, pe faptele și dumnezeieștile Sale învățături. Tematica predicilor este felurită, acestea având cu precădere un conținut dogmatic și moral, după cum reiese din titluri ca "Ziua cea măreață" (Duminica Învierii), "Hristos, lumina lumii (Duminica a VI – a după Paști)", "Duhul adevărului" (Duminica Rusaliilor), "Sfânta Treime" (Lunea Rusaliilor), "Omul, chipul și asemănarea lui Dumnezeu" (Duminica a VI – a după Rusaliile) ș.a.m.d.

Cuvintele de învățătură la marile praznice de peste an au în centru persoana Mântuitorului Hristos, pe Prea Curata Fecioară Maria, precum și alte evenimente însemnate din istoria mântuirii neamului omenesc.

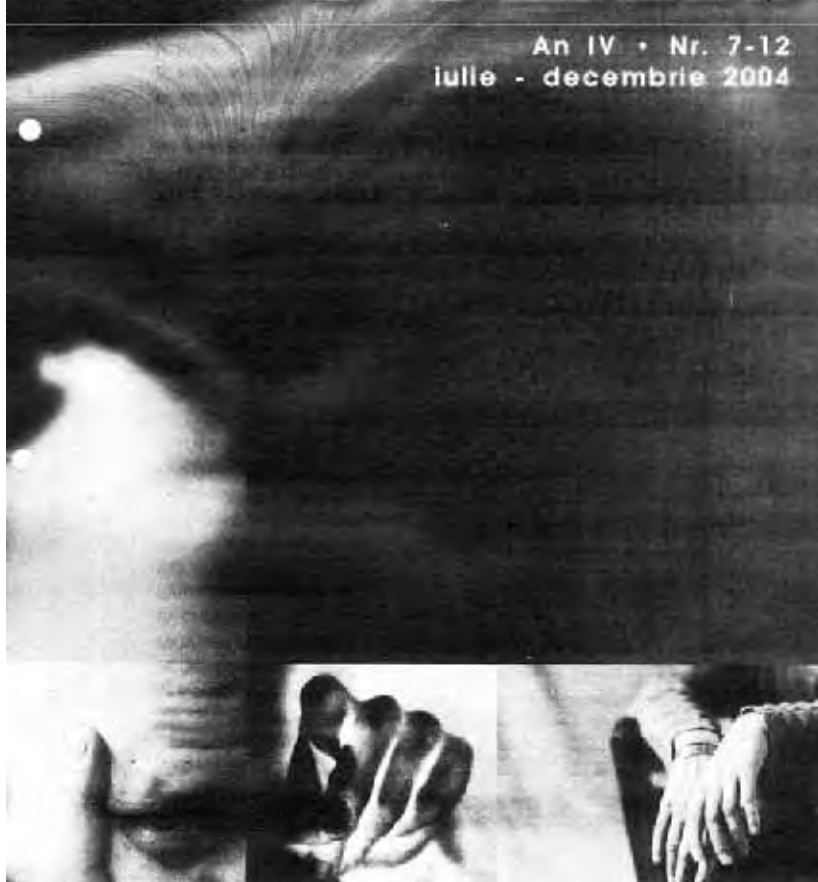
Cartea se încheie cu un ciclu de cuvinte de învățătură la praznicete unor sfinți și cuvioși părinți ai Bisericii.

Scrisă întru mărirea Dumnezeuului Prea Înalt, această carte

Revistă de cultură, opinie și informare
a Școlii Generale nr. 5 Găești, Jud. Dâmbovița
Editată de Centrul de Reeducare Găești

Phoenix

An IV • Nr. 7-12
Iulie - decembrie 2004

noastră lucrare aparține la Editura „Mirtion” din Timișoara care se înalțăază „Aplicarea Normei Juridice”.

Cărțile este structurată în patru capitole:

Cap. I - „Realizarea dreptului”;

Cap. II - „Noțiunea și trăsăturile actului de aplicare a dreptului”;

Cap. III - „Fazele procesului de aplicare a dreptului”;

Cap. IV - „Modalitățile de aplicare a dreptului în diferite ramuri de drept”.

În primul capitol autorul prezintă conceptul realizării dreptului, cât și formele realizării dreptului. De asemenea expune și modalitățile de realizare a dreptului prin activitatea de executare și respectare a legilor, cât și aplicarea dreptului. Pentru că dreptul este înzestrat legat de lege, autorul definește legea ca fiind „oarecare stabilire care sunt domeniile de activitate în care intervin organele statului în procesul de realizare a dreptului”.

APLICAREA NORMEI JURIDICE

Octavian Pop

Editura „Mirtion” Timișoara, 2004,
48 pagini

Conferențiarul Univ. Dr.
Octavian Pop își continuă activitatea
publicistică din domeniul juridic cu a

Vitrina cu cărți și reviste

Cel de-al II-lea capitol al lucrării „Aplicarea normei juridice” prezintă noțiunea actului de aplicare a dreptului și combate opinia autorilor care consideră că aplicarea dreptului ar fi legată numai de impunerea forței coercitive a statului în scopul restabilirii drepturilor sau obligațiilor încălcate, pentru că, într-un astfel de mod aplicarea dreptului este lipsită de o importantă parte a conținutului său. Tot în acest capitol este dezbătută și problema delimitării actului de aplicare a dreptului de actul normativ de aplicare a legii. Acest capitol are în vedere și trăsăturile actului de aplicare a dreptului.

Capitolul al III-lea intitulat „Fazele procesului de aplicare a dreptului” începe prin a lămurii problemele cu privire la stabilirea situației de fapt și alegerea normei de drept. Autorul continuă acest capitol făcând o interpretare a normelor juridice. În acest sens el prezintă noțiunea și necesitatea interpretării normelor juridice și expune felurile interpretării normelor juridice. Sunt trecute în revistă și metodele interpretării normelor juridice și se stăruie asupra elaborării și emiterii actului de aplicare.

În ultimul capitol al lucrării, Octavian Pop vorbește despre actele administrative arătând că un astfel de act este forma juridică principală a activității organelor administrației publice. De asemenea arată că actul administrativ constă într-o manifestare unilaterală și este expresă de voință juridică a organului administrației publice. Se stăruie și asupra regimului juridic specific al actului administrativ în centrul căruia se află Legea contenciosului administrativ, potrivit Legii nr.29 din 1990. Autorul face

și o clasificare a actelor administrative.

Acest ultim capitol și totodată această carte din domeniul dreptului a domnului Octavian Pop se încheie prin expunerea noțiunilor hotărârilor judecătorești făcând o clasificare a acestora și prezentând părțile componente ale hotărârilor judecătorești.

**Conf.Univ.Dr.
Gheorghe NEAGU**

„POTIRUL MĂNTUIRII”

Octavian Pop

**Editura „Miron”, Timișoara. 2004,
68 pagini**

Octavian Pop este cunoscut iubitor de carte atât ca prozator, cât și ca poet. A trecut însă ceva timp de când Octavian Pop nu a mai lansat o carte de poezii. Tocmai din această cauză apariția cărții „Potirul Mântuirii” este asemenea unui soare care apare printre nori pentru a ne încălzi făptura.

Titlul cărții este unul sugestiv având în vedere faptul că autorul ei este preot în Centrul de Reeducare din Găești. „Potirul mântuirii” adoptă setea celor dormici de poezie. Este cunoscut faptul că potirul este un vas liturgic folosit de către preot în cadrul Sf. Liturghii din care îi împărtășește pe credincioși cu Trupul și Sângele Domnului pentru a se mântui prin unirea cu Hristos. Tot astfel și versurile

din „Potirul mântuirii” îi ajută pe cititori să-L descopere pe Fiul lui Dumnezeu și totodată le redă liniștea sufletească tulburată de atâtea ori de necazurile și neajunsurile vieții.

Cartea are 43 de poezii care vibrează coarda sensibilă a cititorului și este structurată în două părți: prima parte conține 13 poezii, iar cea de-a doua 30. Fiecare dintre noi ne-am putea regăsi în versurile poeziilor din „Potirul mântuirii”. În poeziile „Rătăcit de turmă”, „Departee de poartă”, „Tânguirea Sufletului” poetul expune ideea omului care se-a depărtat de Dumnezeu datorită păcatelor, motiv pentru care acesta se află dezorientat, neștiind drumul pe care trebuie să-l urmeze pentru a intra în Împărăția Iubirii:

„În loc de Înger să m-apropii,
S-ascult de-a lui chemare,
Eu am pășit în gura gropii
De viața pierzătoare”.

PHOENIX

Vitrina cu cărți și reviste

Unele poezii sunt asemenea unor rugăcuni pe care le înălțăm din adâncul inimii, plini de smerenie către Fiul lui Dumnezeu care a pățimit pentru noi („Striga-voi către Domnul”, „La Tine Domane vreau să zbor”, „Mi-e dor de Tine Doamne”, „Iubirea mărturisită”, etc.), către Maica Sa cea Slăvită care L-a născut pentru a ne elibera din întunericul păcatului („Săpână blândă”) și către Îngerul păzitor („Către Îngerul păzitor”).

În aceste poezii ne sunt redată

în versuri frumoase momente importante din viața Domnului Hristos, prin care a realizat mântuirea neamului omenesc: nașterea Sa („Nașterea Domnului”), patimile și jertfa de pe cruce („Jertfa mielului”, „La piciorul răstignirii”) și învierea Sa din morți („Hristos a înviat”).

În versurile sale poetul ne convinge că fără Dumnezeu omul este o ființă nepotincioasă. De aceea trebuie să ne unim cu El pentru a putea fi părtășii veșnicei Lui iubiri și încă din

această viață să ne ațintim ochii sufletului către cer:

„ La cerul ochii mei privesc
Căci în a lor lucire
Întotdeauna regălesc
Scânteia de iubire.

Când din eternul înfinit
Lumina sfântă mă atinge
Primește sens tot ce-l pământ
Tot ce se bucură și plânge”.

George URSA

*Liber la cuvânt***Tristetea celui
«mereu fericit»**

În preajma sărbătorilor mari, dar nu numai, citesc cărți de teologie, pe care le ador. Din Italia am primit recent trei volume groase, excepțional tipărite la Timișoara, la editura Miron: "Misiunea socială a bisericii", "De la cuvânt la faptă" și "Lumină pentru suflet". Toate semnate de doctor conferențiar universitar Onufrie, Arhiepiscop Ortodox titular de Sondrio și Vercelli -Italia, Exarh pentru Europa de Est. Sub această titlatură destul de stufoasă, aproape nobiliar-aristocratică, am fost uimit să-l regășesc pe părintele Octavian-Olivian Pop, odinioară preot-capelan la Penitenciarul Găești. Un monah deosebit, cu care sporovăiam după-amiezi întregi în biroul vrednicului de pomenire ÎPS dr. Va-

sile Costin al Târgoviștei, arhiepiscop al cărui consilier am fost. Arhiepiscopul Onufrie scrie bine, clar și concis, dar are și curajul de a aborda probleme unice în ortodoxia noastră: misiunea printre deținuți, dimensiunea socială a Bisericii. Din 1996, fostul protosinghel și stareț al Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești părăsește Biserica Ortodoxă Română, dar nu și ortodoxia. După câteva "transferuri" de jurisdicție, Octavian-Olivian Pop, posesor a două-trei doctorate și profesor de drept, ajunge în Italia. Sub oblăduirea Mitropoliei Ortodoxe de Milano devine arhiepiscop sub numele de "Onufrie", care înseamnă "mereu fericit". În mijlocul românilor din Italia pe care-i păstorește, ÎPS Onufrie este mereu fericit dacă nu l-ar mistui dorul de țară! Afirm cu toată convingerea că ÎPS Onufrie este o pierdere pentru Biserica noastră. Și zău că scrie bine! ●

Florian Bichir
Editor
coordonator

LIBER TATEA

DE ZI • SCURT PE DOI

Libertatea națională

06858

Marti, 14 Iunie 2011
nr. 6858, 1 leu

Doză editat: 24 pagini
Tirajul de astăzi: 124.000 exemplare
www.libertatea.ro

519483541413273

www.evz.ro

Ediția de București zilnic

 Evenimentul

WEEKEND

Sambătă, 25 iunie 2011.
nr. 0210, 32 de pagini, 1,8 lei

016218
51748553413303

REPORTAJ

Mitropolia de Milano și românii preacuvioși

ARGENTIN Deși penabile din mormânt, frații și sorașii emigranților români, adăpt în număr foarte mare, arhiepiscopul a trecut sub jurisdicția Kievului

Comunități, PS Omul, arhiepiscopul de Kiev, în vizită la un grup de români în Italia

națională, PS Omul, arhiepiscopul de Kiev, în vizită la un grup de români în Italia

Ortodocși într-un fel

Prima a fost deosebită de...
 Într-o zi, în timpul unei vizite...
 Într-o zi, în timpul unei vizite...
 Într-o zi, în timpul unei vizite...

VIDEO: SUDITIO
IPS Omul
 Într-o zi, în timpul unei vizite...

Într-o zi, în timpul unei vizite...
 Într-o zi, în timpul unei vizite...
 Într-o zi, în timpul unei vizite...

Arhiepiscopul de Sankt-Petersburg
 Într-o zi, în timpul unei vizite...
 Într-o zi, în timpul unei vizite...
 Într-o zi, în timpul unei vizite...

Într-o zi, în timpul unei vizite...
 Într-o zi, în timpul unei vizite...
 Într-o zi, în timpul unei vizite...

ALBUM FOTO

RODNA

Părinții

VASIOVA

ROMÂNEȘTI

GĂEȘTI

MOLDOVA

DUPĂ HIROTONIA ÎNTRU ARHIEREU (2008)

ARHIEREU

Florian BICHR (n. 29.07.1973, București) este un jurnalist și scriitor român, licențiat în filologie (limba - literatura română) și teologie ortodoxă, master în comunicare și doctorand în teologie. Studii aprofundate în teologie la Bruxelles - Belgia (L'Église orthodoxe russe hors frontières) și Salamina - Grecia (Εκκλησία Γνήσιων Ορθόδοξων Χριστιανών). În perioada 1993 -1997 a fost consilier mass-media al Înalt Prea Sfințitului dr. Vasile Costin, arhiepiscopul Târgoviștei.

Este unul dintre puținii teologi care lucrează în mass-media, fiind un apreciat specialist al fenomenului religios. A publicat articole și studii teologice în „Lumină pentru Suflet”, „Mărturie ortodoxă” (Olanda) „Actualitatea Ortodoxă”, „Lumină Lină”, „Tomisul Ortodox”, „Puncte Cardinale”, „Lumea Credenței”. Realizator al emisiunii săptămânale de radio „Credența noastră” (Radio Tinerama; 1996 -1997). Din 1991 lucrează în presa laică: „Dreptatea”, „Viitorul românesc”, „Ora”, „Baricada” și „Tinerama”. Din 1997 până în 2009 este angajat al cotidianului „Evenimentul Zilei” ca senior-editor și ulterior publicist-comentator. Din 2009, editor coordonator al cotidianului „Libertatea”, iar din 2011, editorialist. Numeroase apariții în emisiuni TV.

- 1991-1992 redactor „Dreptatea”;
- 1992- 1994 reporter special „Viitorul românesc” și „Ora”;
- 1994-1997 reporter special, ulterior șef secție reportaj „Tinerama”;
- 1997 -2001 editor-coordonator „Evenimentul Zilei”;
- 2001-2009 senior-editor „Evenimentul Zilei”;
- 2009-2011 editor-coordonator „Libertatea”;
- din martie 2011 editorialist „Libertatea”
- realizator al paginii săptămânale de religie din „Evenimentul Zilei”.

- diplomă de excelență decernată de „Oficiul Național pentru Cultul Eroilor” - Ministerul Apărării Naționale (2006)

Membru fondator al Asociației Jurnaliștilor Români (AJR), Asociația Jurnaliștilor Generația '90 (AJG'90) și al Asociației Române a Profesioniștilor Mass Media (ARPM)

A mai publicat volumele:

- **„Reporter în tărâmul minunilor. 25 de popasuri mărturisitoare”** (editura Lumea Crediței, 2006)
- **„Polemici Ortodoxe”** (editura Agnos, 2007).
- **„Alegerea Patriarhului. 41 de zile ale dezinformării”** (editura Agnos, 2008).
- **„Răfuieli în duh”** (editura Agnos, 2008)
- **„Undercover. Reportaje sub acoperire”** (editura Tritonic, 2008)
- **„Recurs la Evanghelie”** (editura Agnos, 2010)
- **„Vânătorul de minuni”** (editura Eikon, 2011)
- **„Ortodoxii de lângă noi. Studiu istoric și canonic al Bisericii Ortodoxe de Stil Vechi din România. Documente inedite din Arhiva Securității”** (editura Mirton, 2011)
- **„Letopiseț contemporan”**. Un compendiu național-ortodox (editura Mirton, 2011)
- **„Între Hristos și lichele”**. Publicistică. (editura Mirton, 2011)

Volume în colaborare:

- **„Toleranța nu înseamnă slăbiciune”** („Euxin” – Institutul de Studii Sociocomportamentale și Geopolitice, 1997)
- **„Biserica și mass-media. Disfuncțiuni între cele două instituții”** (Almanah Bisericesc 2007 – editura Episcopiei Sloboziei și Călărașilor)
- **„Itinerarii pastorale în condeiul presei V”** (editura Arhiepiscopiei Tomisului, 2007)
- **„Itinerarii pastorale în condeiul presei VI”** (editura Arhiepiscopiei Tomisului, 2008)

Tiparul executat la

IMPRIMERIA MIRTON

Timișoara, str. Samuil Micu nr. 7

Tel.: 0256-225684, 272926; Fax: 0256-208924;

e-mail: mirton@mirton.ro; www.mirton.ro